

Acc No. 6968

584

ਭਾਗਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
Acc No 6968

ਇਹ ਤੇਲੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੇ ਲਿਖਿਤ ਕੀਤਾ

SIKH REFERENCE LIBRARY	
S. G. P. C. (Amritsar)	
Class No.....	
Book No.....	6968
Acc. No	6968

SIKH REFERENCE LIBRARY
S. G. P. C. (Amritsar)
Class No.
Book No.
Acc. No.

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰਾਂਗਿ
 ਅਨਰਤਨਵਲੀ ॥ ਭਾਈਗੁਰਦਾਸਭੁਲੇਕ
 ਬੋਲਣਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁਗੁਰਦੇਵਕਓਸਤਿਨਾਮੁ
 ਜਿਸੁਮੰਤ੍ਰੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਭੁਵਨਲਦਿਚੋਕਵਿਕੋ
 ਖੁਕਤਿਪਦਾਰਥਿਮਾਹਿਸਾਮਾਇਆ ॥ ਜਨਮਮ
 ਰਣਭਓਕਟਿਮਾਸਿਸਾਰੋਗੁਦਿਜੋਗੁਮਿਟਾਇਆ ॥
 ॥ ਸਿਸਾਇਹੁਸਿਸਾਰੁਹੇਜਨਮਮਰਨਦਿਚਿਦੁਖੁਸ
 ਬਾਇਆ ॥ ਜਮਤੰਤ੍ਰੁਸਿਰੋਨਉਤਰੇਸਾਕਤਿਦੁਰ

ਜਨਜਨਮੁਗਦਾਇਆ ਚਰਨਗਹੇ ਗੁਰਦੇਵਕੇ
ਸਤਸਬਦਦੇ ਮੁਕਤਿਕਰਾਇਆ ਭੁਇਕੁਗਤਿ
ਗੁਰਿਪੁਰਬਿਕਰਿਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਨੁਵਿੜਾਇ
ਆ ਜੇਹਾਬੀਉਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ १॥ ਗ੍ਰੰਥ
ਮੇਸਾਸਿਨਮਾਸਿਸਨਿਅੰਧਧੰਧਕਛੁਖਬਰਿਨ
ਪਾਈ ਚਕਤਿਬਿਦਕੀਦੇਹਿਗਚਿਪੰਚਿਤਤਕੀ
ਜੜਤਿਜੜਾਈ ਘਉਣਪਾਣੀਬੈਸਿਤਰੇਚਉਥੀ
ਧਰਤੀਸੀਗਿਮਿਲਾਈ ਘੰਚਮਿਦਿਚਿਅਕਾਸੁ
ਕਰਿਕਰਤਛਠਮੁਅਦਿਸਟਸਮਾਈ ਘੰਚ

ਤਤਪੰਚੀਸਿਗੁਨਿਸੰਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਮਿਲਿਵੇਹਿਬਣਾਈ २
ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਿਤੁਕਰਿਆਵਾਗਉਣੁਚਰਿ
ਤੁਦਿਖਾਈ ॥ ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈ ॥ ੨ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਵਿਚਿਉਤਮੁਜਨਮੁਸੁਮਾ
ਣਸਿਵੇਹੀ ॥ ਅੱਖੀਵੇਖਣੁਕਰਨਿਸੁਣਿਮੁਖਿਸੁਭਿ
ਬੋਲਣੁਬਚਨਸੁਨੇਹੀ ॥ ਹਥੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪੈ
ਰੀਚਲਿਸਤਿਸਿਗਮਿਲੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿ
ਕਰਿਧਰਮਕੀਖਟਿਖਵਾਚਣੁਕਾਰਿਕਰੇਹੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਗੁਰਬਾਣੀਪੜ੍ਹਿਸਮਝਿ

ਸੁਦੇਹੀ ਸਗੁਰਭਾਈ ਸਿਤੁਸਟਿਕ ਰਿਚਰਣਾਮਤੁ
ਲੇਖਿ ਪਿਦੇਹੀ ਪੇਰੀ ਪਦਵਨ ਛੇਰੀ ਅੰਕਣੀ
ਕਾਇਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੇਹੀ ਅਮਾਪਿਤਰੇ ਗੁਰਸਿਖ
ਤੁਰੇਹੀ ॥੨॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿਏ ਕੁਕਵਾਉ
ਪਸਾਉ ਪਸਾਰਾ ਪੰਜਤਤ ਪਰਵਾਣੁ ਕਾਰਿਘਟਿ
ਘਟਿਅੰਦਰਿ ਤਿਭੁਦਵਨੁ ਸਾਰਾ ਕਾਦੁ ਕਿਨੇਨ
ਲਖਿਅਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿਕੀਆਦਤਾਰਾ ਇਕੁ
ਦੂਕੁਦਰਤਿ ਲਖ ਕਾਰਿਲਖ ਬਿਅੰਤ ਅਸਿਖਅ
ਪਾਰਾ ਭੇਮਿਰੇਮਿਦਿਚਿਰਖਿਓਨਿਕਰਿਬ੍ਰਹਮੰਤੁ

ਕਰੋੜਿ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਇਕਸਿ ਇਕਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਵਿਚਿ ३
ਦਸਿ ਦਸਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰਉ ਤਾਰਾ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵਿ
ਬਿਅਸਿ ਕਰਿ ਕਈ ਕਤੇਬ ਮਹੀ ਮਦਯਾਰਾ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਇਕੁ ਏਤਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ
ਕਰਿ ਥਾਪਨਾ ਸਤ ਜੁਗੁ ਤੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਸਾਜੇ ॥ ਚਉ
ਥਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਥਾਪਿ ਅਚਾਰਿ ਵਰਨਿ ਚਾਰੇ ਕੇਰਾ
ਜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਿ ਛਤ੍ਰੀ ਦੇਸਿ ਸੁਵਿਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵਰ
ਨੁ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਹੀ ਸਾ ਅਵਤਾਰੁ ਪਹੋ ਸੇ ਹੀ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਾਜੇ ॥ ਏਕੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੀ ਅਮੋਹਮਾ

ਇਆਤੇਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ਕਰਨਿਤਪਸਿਆਬਨਿਬਿ
ਖੇਵਖਤੁਗੁਜਾਰਨਿਪੀਨੀਸਾਗੇਲਖਵਕਿਆ
ਦੀਆਰਜਾਕੋਠੇਕੋਟਿਨਮੰਦਰਿਸਾਜੇਇਕਬਿਨ
ਜੇਇਕਅਸਥਿਰੁਗਾਜੇ॥੫॥ਤੇਤੇਛੜੀਰੂਪਧਰਿ
ਸੁਰਜਬੀਸੀਵਰਿਅਵਤਾਰਾਨਉਹਿਸੇਗਈਅ
ਰਜਾਮਾਇਆਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਪਸਾਰਾਦੁਆਪਰਿ
ਜਾਵਦਵੈਸਿਕਚਿਜੁਗਿਜੁਗਿਅਉਧਘਟੈਆ
ਚਾਰਾਚਿਗਿਬੇਦਿਮਹਿਬ੍ਰਹਮਕ੍ਰਿਤਿਪੁਰਬ
ਮੁਖਿਸੁਭਕਰਮਬਿਚਾਰਾਖੜੀਥਾਪੇਜੁਜਰੁਦੇ

੪
ਦਿਵਖਣਿ ਮੁਖਿ ਬਹੁਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਏਸੋ ਬਾਪਿਆ ॥
ਸਿਆਮ ਦੇ ਦੁਪਛਮ ਮੁਖਿ ਕਰਿ ਸੀਸੁ ਨਿਦਾਰਾ ॥ ਰਿ
ਗਿਨੀ ਲਿਖਿ ਜੁਜਰ ਪੀਤ ਸੇਤੀ ਬਰਿ ਕਰਿ ਸਿਆਮ ॥
ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਜੁਗੀਤੈ ਧਰਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਟਿ
ਜੁਗੁਚ ਉਥਾ ਬਾਪਿਆ ਸੁਦ ਬਿਰਤਿ ਜਗਮਹਿ ਫਰ
ਤਾਈ ॥ ਕਰਮ ਸੁਰਿ ਰਿਗਿ ਜੁਜਰ ਸਿਆਮ ਕੇ ਕਰੇ ਜਗ
ਤੁ ਰਿਦਿ ਬਹੁ ਸੁਕਚਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੇਹੀ ਮੇਦ ਨੀਕ
ਲਿਕਟਿ ਦਾਣੀ ਸਭਿ ਕੁਰਮਾਈ ॥ ਉਰੀ ਗਿਲਤਾਨਿ
ਜਗਤ੍ਰਿ ਦਿਚਿ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜਲੇ ਲੁਕਾਈ ॥ ਕੇ

ਇਨਕਿਸੇ ਪੁਜਦਾ ਊਚਨੀਚ ਸਾਭਿਗਤਿ ਬਿਸਰਾਈ
॥ ਭੁਏ ਬਿਅਦਲੀ ਪਾਤਸਾਹ ਕਾਲਿ ਕਾਤੀ ਉਮਗਾਇ
ਕਸਾਈ ॥ ਰਹਿ ਆਤਪਾਦ ਸੁਤਿ ਹੁਜੁਗੀ ਚਉਥੇ
ਜੁਗਿ ਜੇ ਦੇਇ ਸੁਪਾਈ ॥ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਭਿ ਭੁਈ
ਲੋਕਾਈ ॥ १ ॥ ਚਹੁ ਬੇਦ ਕੇ ਧਰਮ ਥਾਪਿ ਸਾਸਤ੍ਰਮ
ਬਿਰਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਕਸ ਨਿਕਾਵਿ ਕਾਜਿ
ਉਤਿ ਹਿਕਾਤਿ ਦੇ ਜਗੁਗਾਵੈ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੜਨਿ
ਬਿਚਾਰ ਬਹੁ ਕੋਟਿ ਮਧੀ ਦਿਰਲਾਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਇ
ਹਿ ਅਚਰ ਜੁਮਾਨਿ ਆਵਦੀ ਪੜਤਿ ਗੁਣ ਤਿਕਛੁ

ਭੇਦੁਨ ਅਵੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਇਕੋ ਵਰਨ ਹੋ ਕਾ ਲਿਖੁ ॥ ੫
 ਗਿ ਕਿਉ ਬਹੁਤੇ ਵਿਖਲਾਵੇ ਜੰਦੇ ਵਰਗੇ ਤਿਹੁ ਜੁ
 ਗੀ ਕਥਿ ਪੜ੍ਹਿ ਰਹੇ ਭੁਚਮਨ ਹਿਜਾਵੇ ॥ ਜਿਉ ਕਹਿ
 ਕਥਿ ਮਾਚਰਿ ਬੇ ਵਿਖਟਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਸਾਖ ਸੁਣ
 ਵੇ ॥ ਅਪੇ ਅਪਣੇ ਮਤਿ ਸਭਿ ਗਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ਗੋਤ ਮਿਤ ਪੇ
 ਬਿਚਾਰਿ ਕੇ ਰਿਗਿ ਦੇਵ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਨਿਅ
 ਇਸਾਸਤ੍ਰਿ ਕੋ ਮਥਿ ਕਹਿ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਕਰਤੇ ॥ ਬਿ
 ਜਣਾਈ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੋ ਰਹਿ ਬਾਤਿ
 ਵਿਚਿ ਚਲੇ ਨਕਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰ ਹੋ ॥ ਅਪ

ਨਿਅਰਾਕਾਰਿਦਿਖਲਾਈ ਕਰਤਾ ਕਿਨੈਨਦੇ
ਖਿਆਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕੁਰਮਿਕੁਲਾਈਸੋਰ
ਬਹੁਮੁਛਪਾਇਕੋਪੜਦਾਕੁਰਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਣਾਈ
। ਰਿਗੁਕਰੇਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਹੁਆਪੇਆਪਿਨਦੂਜੀ
ਰਾਈ ਸਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਨਸੋਝੀਪਾਈ। ੧੬ ਟਿ
ਰਿਜੇਮਨਰਿਖੁਬੋਲਿਅਜੁਜਰਦੇਦਿਅਥਿਕੁਥਾ
ਸੁਣਾਵੈ। ਕਰਮਾਉਤੇਨਿਬੜਦੇਹੀਅਥਿਕਰੇਸੋਪ
ਵੈ। ਥਾਪਸਿਕਰਮਸਿਸਾਰਦਿਚਿਕਰਮਵਸਕ
ਰਿਅਵੈਜਾਵੈ। ਸਹਸਾਮਨਹੁਨਚੁਕਈਕਰਮਾ

ਅੰਦਰਿ ਭੁਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਕਰਮਿ ਵਰਤਣਿ ਜਗ ६
 ਤਿ ਕੀਇ ਕੋ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜੁਜਰਿ ਵੇਰਿ
 ਕਉ ਮਥਨਿ ਕਰਿ ਤਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਚਿ ਭੁਰਮੁ ਮਿਲਾਵੈ
 ॥ ਕਰਮ ਵਿਰੁਧਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕਰਮਿ ਬੀਧਿ ਕਰਿ
 ਜਾਵੈ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨ ਜਹ ਸਾਜਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਿਅਮ ਦੇਵ ਕਉ ਸੋਧਿ ਕਰਿ ਮਥਿ ਦੇਵਤੁ ਬਿਅਸ
 ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਬਾਹਗਾ ਆਪੇ ਅਪ
 ਣਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਲਿਅ
 ਵਈ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਭੁਰਮ ਭੁਲਾਇਆ ਆਪੁ

ਪੁਜਾਇ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਕੁਝ ਊਛਰਾਤਿ ਦਾਮਰਮੁਨ
ਪਾਇਆ ਸਤਿਪਤਿ ਨਾਮਾ ਵੀਰੇ ਵਿਅਕਿਅਰਾ
ਨੀਅੰਦਰਿ ਤਪਤਿ ਤੁਪਾਇਆ ਸਾਇਆ ਭੰਡੁਨ
ਉਤਰੇ ਜਮ ਭੰਡੇ ਬਹੁਦੁਖਿ ਰੁਆਇਆ ਨਾਰਦਿ
ਮੁਨਿ ਉਪਦੇਸਿਅ ਮਾਥਿ ਕੁਝ ਗਵਤੁ ਗੁਨਿ ਗੀਤਿ
ਕਰਾਇਆ ਸਬਿਨਿਸਰਨੀ ਨਹਿ ਕੋਤਰਾਇਆ
੧੧੧ ਦੁਆਪਾ ਰਿਜੁਗਿ ਬੀਤਤ ਭਏ ਕਲਿਜੁਗਿ
ਕੇਸਿ ਰਿਛੁ ਫਿਰਾਈ ਯਵੇਦਾ ਅਥਰ ਬਣਿ ਥਾਪਿ
ਆਉਤਰਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨਗਾਈ ਕਰਾਇਆ

ਰਿਖੀ ਸੁਰਿ ਸਾਖਿ ਮਾਥਿ ਅਥਰ ਬਨਿ ਵੇਦ ਕੀ ਰਿਚਾ ॥
ਸੁਣਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨਿ ਮਹਾਰਾਜ ਸਪੀ ਅਕੇ ਸਿਮਰੇ
ਨਿਤੁ ਮਾਨਿ ਮਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨ ਬਿਨ ਨਹਿ ਪਾਈ
ਅੰਜੋ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਈ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਦੇ
ਹੀ ਕਰੇ ਸੋ ਮਾਨਿਤੁ ਖਿਨ ਟਿਕੇ ਨ ਰਾਈ ਗਗਿ ਮਾਨ ਮ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਮਰਨ ਜਨਮ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁ ਖਿਗਿ ਮਾਨੀ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇਦੁ ਅ
ਥਰ ਬਨੁ ਮਥਨੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਸੇ ਖਪੁ ਗੁਨ ਗਾਵੈ
॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਸਮੇ ਬਿਨਾ ਫਲੁ ਹ ਬਿਨ ਮਾਵੈ ॥

ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੋਸਹ ਜਿਸਾ ਫੈ
 ॥ ਅਪੋ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੁਰਾ ਭੁਲਾਨ ਹਿਮੰਨਿ ਦਸਾ ਫੈ ॥
 ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਤੈਸਾ ਲਹੈ ਰਿਖਿ ਕਨਾਇ ਕੁਭਾ ਖਿਸੁਣਾ
 ਫੈ ॥ ਸਤ ਜੁਗਿ ਕਾ ਅਨਿਅੁ ਸੁਣਿ ਇਕੁ ਫੇਰੈ ਸਭੁ
 ਜਗਤੁ ਮਚਾਫੈ ॥ ਤੇਰੇ ਨਗਰੀ ਪੀੜੀ ਐਵੁਆ ਪਰਿ
 ਫੈ ਸੁਕੁ ਫੈ ਸੁਕੁ ਹਾਫੈ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਜੇ ਫੇਰੈ ਸੋ ਪਾਫੈ ॥ ੧
 ॥ ਸੇਖਨਾ ਗਪਤੰ ਜਲ ਮਥਿ ਮਾ ਚੁਰਮੁ ਖਿਸਾਸ
 ਰੁਨਾਗਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਵੇਦ ਅਥਰਬਟ ਬੋਲਿ ਮਾਜੇ
 ਗਿ ਬਿਨਾਨ ਹਿ ਚੁਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੇਲੀ

ਆਰਸੀ ਸਿਕਲ ਬਿਨਾਨ ਹਿਮੁਖੁ ਵਿਖਾਈ ਜੋਗੁਪ
ਦਾਰਬੁ ਨਿਰਮਲਾ ਅਨਹ ਵਿਧੁ ਨਿਅੰਦਰਿ ਲਿਵਲ
ਈ ਅਸਟਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧੀਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗਿਚ
ਰਨਲਗਾਈ ਅਤਿਉਜੁਗਾ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਕਲਿਜੁਰਿ
ਪਤੰਜਲਿ ਪਾਈ ਹਥੋਹ ਬੀਪਾਈ ਮੇਰੁ ਗਤਿ ਜੋਗ
ਕੀ ਪੁਰਕਮਾਈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ੧੪ ॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਬਾਸਨਾ ਬਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਮਕਊ ਪਾਵੈ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਕਰਿ ਤੇਤੋ ਦਿ

ਚਿਜੋਨੀਫਿਰਿਆਵੈ। ਤੇਤੇ ਕਰਮਾਬਾਧਤੇ ਦੁਆਪ
 ਰਿਫਿਰਿਅਵਤਾਰਕਰਾਵੈ। ਦੁਆਪਰਿਅਮਤਾਅ
 ਹੁਕਾਰਿਹਉਮੈਅੰਦਰਿਗਾਰਕੁਗਲਾਵੈ। ਤਿਹਜੁਗਾਕੇ
 ਕਰਮਕਾਰਿਜਨਅਮਰਨਸੀਸਾਨਚੁਕਾਵੈ। ਫਿਰਿਕ
 ਲਿਜੁਗਾਅੰਦਰਿਵੇਹਧਰਿਕਰਮਾਅੰਦਰਿਫੇਰਿਫਸ
 ਵੈ। ਅਉਸਰਚੁਕਾਹਬਿਨਆਵੈ। ੧੫ ਕਲਿਜੁਗ
 ਕੀਸੁਣਿਸਾਧਨਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਚਲੇਨਕਾਈ। ਬਿ
 ਨਕੁਜਨਕੁਗਵਾਨਕੇਭਾਉਭਗਤਿਬਿਨੁਠਉਕੁਨਬ
 ਈ। ਲਹੇਕਮਾਣਾਏਤਜੁਗਾਪਿਛਲੀਜੁਗੀਕਰੀਕ

ਮਾਈ ਪਾਇਆ ਮਾਨ ਸਿਦੇ ਹੋ ਕੇ ਮੇਥੋ ਚੁਕਿਆ ਠ
ਉੜਿ ਨ ਠਾਈ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਿ ਕੇ ਉਪਕਾਰਿ ਸੁਦਿ ਜੇ
ਜੇ ਬੇਦ ਅਬਰ ਬਣ ਗਾਈ ਕਾ ਉਕੁ ਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ
ਤੈ ਜਗਹੋ ਮਿਗੁਰ ਪੁਰ ਬਿਕਰਾਈ ਕਰ ਕੇ ਨੀਚੁ ਸ
ਵਾਦਣਾ ਤਾ ਪੁਕੁਲੇ ਖੇਅੰ ਦਰਿ ਪਾਈ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਿ ਨ
ਦੇ ਕੀਵ ਰਿਅਾਈ ॥੧੬॥ ਜੁਗਿ ਗਾਰਵੀ ਜਬ ਹੋਵਹੇ
ਉਲਟੇ ਜੁਗਿ ਕਿਆ ਹੋਇ ਦਰਤਾਰਾ ਉਠੇ ਗਿਲਾਨਿ
ਜਗਾ ਤ੍ਰਿਵਿਚਿ ਦਰਤ ਪਾਪੁ ਭ੍ਰਿਸਟੁ ਸੀਸਾਰਾ ਦਰਨ
ਦਰਨਿ ਨ ਭਾਵਨੀ ਖਹਿ ਖਹਿ ਜਲਨਿ ਬਾਸ ਅੰਗਿ ਅ

ਰਾਗ ਨਿਰੋਲ ਆਚਲੇ ਦੇਵ ਕੀ ਸਮਝ ਨਿਨਹਿ ਅਰਿ
 ਮਾਰਿ ਗੁਬਾਰਾ ਬੇਦ ਗਿਰੀ ਬਗੁਰ ਹੋਇ ਜਿਸਲ
 ਗਿਰੁ ਵਜਲਤ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੁਝੈ
 ਮੇਜਿ ਚਰਧਰੇ ਨ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰਾ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ
 ਇਕੁ ਹੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਜਗਤੁ ਵਟਨ ਜਾਗਾ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁਰਮਿ
 ਟਿਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧੧॥ ਕਲਿ ਜੁਗ ਬੋਧੁ ਅਵਤਾਰ
 ਰੁਹੋ ਬੋਧੁ ਅਬੋਧੁ ਨ ਦਿਸਟੀ ਆਵੈ ਕੇਇਨ ਕਿਸੇ ਵ
 ਰਜਈ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜੋਈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਕਿਸੇ ਪੁਜਾਈ
 ਸਿਲਾ ਸੁਨਿ ਕੋਈ ਗੋਰੀ ਮੜੀ ਪੁਜਾਵੈ ਤੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪ

ਖੰਡਕਰਿ ਕਲਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਹੁ ਦਾਇਦੁ ਧਾਵੈ ਅਯੋ ੧੦
ਧਾਪਿਹੋ ਇਕੈ ਨਿਅਰੇ ਨਿਅਰੇ ਧਰਮ ਚਲਾਵੈ ਕੋਈ
ਪੁਜੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰੁ ਕੋਈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਮਨਾਵੈ ਪਉਣੁ
ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੋਈ ਤਿਪਤਾਵੈ ਫੋਕ
ਟਿਧਰਮੀ ਕੁਰਮਿ ਕੁਲਾਵੈ ॥੧੨॥ ਕੁਈ ਗਿਲਤਾ ਨਿਜ
ਗਤਿ ਦਿਚਿ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਅਸਮੁ ਪਾਏ ॥ ਦਸ
ਨਾਮਿ ਸਿਨਿ ਅਸੀ ਅਜੋਗੀ ਬਾਰਹ ਪੀਥਿ ਚਲਾਏ ॥ ਜੀ
ਗਮਤੇ ਸਰੇ ਵੜੇ ਵਰੇ ॥ ਦਿਰੀ ਬਰਦਾਇ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਿ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦਿ ਪੁਰਾਣਿ ਲੜਾਏ ॥

ਘਟਿ ਦਰਸਨ ਬਹੁ ਦੇ ਰਿਕਰਿਨਾ ਲਿਛਤੀ ਜਿਧਾਖੰ
 ਰੁਰਲਾਏ ਤੰਤਮੰਤਰ ਸਾਇਣਾ ਕਰਮਾਤਿ ਕਾਲਿਖ
 ਲਪਟਾਏ ਸਿਕਸਿਤੇ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਕਰਿ ਰੂਪਿ ਕਰੁ ਪੀ
 ਘਟੇ ਵਿਖਾਏ ਕਾਲਿਜੁਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਰਮਿ ਭੁਲਾ
 ਏ ॥੧੯॥ ਬਹੁ ਵਾਟੀ ਜਗਿ ਚਲੀ ਮਾਤੁ ਬਹੀ ਭਟੇ ਮੰ
 ਮਦਿਯਾਰਾ ਕਉਮਿ ਬਹੰਤ ਰਿਸਿਗਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਿ
 ਧਿ ਦੇ ਰੁਟੇ ਰੋਧੁ ਪਸਾਰਾ ਰੋਜੇਈ ਦਾਨਿ ਮਾਜੇ ਕਰਿ
 ਕਰਮੀ ਬੀਦਿ ਕੀ ਅਸਿ ਸਾਰਾ ਪੀਰਿ ਪੇਕੀ ਬਰਿਅ
 ਉਲੀਏ ਗਉ ਸਿਕਤਾ ਬਿਬਹੁ ਭੇਖ ਸਾਵਾਰਾ ਠਕੁ १

ਰਿਦੁਆਰੇਢਾਹਿਕੋਤਿਹਿਠਉੜੀਮਸੀਤਿਉਸਾਰਾ
 ਮਾਰਨਿਗਉਗਾਰੀਬਨਧਰਤੀਉਪਰਿਪਾਪੁਬਿਸਥਾ
 ਕਾਫਰਿਮੁਲਹਵਿਦਾਇਰਮਨੀਗੁਮੀਜੀਗੀਦੁਸਮਾਣਿ
 ਵਾਰਾਪਾਪੇਵਾਟਰਤਿਅਾਦਰਤਾਰਾ॥੨੦॥ਚਾਰਿਦ
 ਰਨਿਚਾਰਿਮਜਹਬਾਜਰਿਾਦਿਚਿਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾ
 ਏ॥ਖੁਦੀਬਖੀਲਤਿਕੀਬਗੀਖਿਜੋਤਾਣਿਕਰੇਨਿਧਿਕੁ
 ਏ॥ਗੀਗਬਨਰਸਿਹਿਦੂਆਮਕਾਕਾਬਾਮੁਸਲਮਾ
 ਏ॥ਸੁਨਤਿਮੁਸਲਮਾਣਵੀਤਿਲਕੁਜੀਦੂਹਿਦੂਲੋ
 ਕੁਣੇ॥ਰਾਮਰਹੀਮਕਹਾਇਦੇਇਕੁਨਾਮੁਦਾਇਗਾਰਿ

ਕੁਲਾਣੇ ਬੇਦਿਕਤੇ ਬਕੁਲਾਇਕੇ ਮੋਰੇ ਲਾਲਚ
ਦੁਨੀ ਸੇਤਾਣੇ ਸਚੁ ਕਿਨਾਰੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਖਹਿਮ
ਰਦੇ ਬਾਮਣ ਮਊਲਾਣੇ ਸਿਰੋ ਨ ਮਿਟੇ ਆਵੁ ਵਿ
ਜਾਣੇ ॥ ੨੧ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਰੇ ਜਹੁ ਜੁਰਾਪੀ ਚਾਇਣੁ ਪ੍ਰ
ਕੁਆਪੇ ਰੋਆ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮਿ ਆਪਿ ਆਪੇ
ਲਿਖਣੁ ਹਾਰੋਆ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਅੰਧੇਰੁ ਰੋਖਹਿ ਖ
ਹਿਮਰਦੇ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧ ਲੋਆ ਵਰਤਿ ਆਪਾਪੁ
ਜਗਤੁ ਤੇ ਪਉਲੁ ਉਡੀਣਾ ਨਿਸਿ ਵਿਨੋਰੋਆ ਬਾਬੁ
ਦਇਆ ਬਲੀਣੁ ਹਉ ਨਿਪਰਚ ਲੋਗ ਸਾਤੁ ਲ

ੳਆਖੜਾਇਕਤੇਪੈਰਤੇਪਾਪਸਿਰਿਬਹੁਭਾਰੋ
ਆਖਮੇਕੋਇਨਸਾਧਾਬਿਨੁਸਾਧਨਾਦਿਸੇਜਗਿ
ਚਿਕੋਆਖਰਮੁਧਉਲੁਪੁਕਾਰੇਤਲੇਖੜੇਆ॥੨॥
ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਿਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਜਗਿਅਹਿ
ਪਠਾਇਆ॥ਚਰਨਧੋਇਰਤਰਾਸਿਕਰਿਚਰ
ਣਾਮ੍ਰਿਤੁਸਿਖਾਪੀਲਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਕਲਿਜੁਗਿਅੰਦਰਿਇਕੁਦਿਖਾਇਆ॥ਚਾਰੇਪੈ
ਰਧਰਮਦੇਚਾਰਿਦਰਨਿਇਕੁਦਰਨੁਕਰਾਇਆ॥
ਚਾਣਾਰੰਗੁਬਰਾਬਰੀਪੈਰੀਪਦਣਾਜਗਿਦਰਤਾਇ

ਆਉਲਟਾਖੇਲੁਪਿਰੰਮਦਾਪੈਰਾਉਪਰਿਸੀਸੁਨਿ
ਵਾਇਆਕਲਿਜੁਗੁਬਾਬੇਤਾਰਿਆਸਤਿਨਾਮੁ
ਪੜ੍ਹਿਮੰਤੁਸੁਣਾਇਆਕਲਿਤਾਰਣਿਗੁਰਨਨਕੁਮ
ਇਆਮਰੁਪਹਿਲਾਬਾਬੇਪਾਇਆਬਖਸੁਦਰਿਪਿ
ਛੋਦੇਛੋਰਿਪਾਇਕਮਾਈਰੇਤੁਅਕੁਮਮਹਾਰੁਕਾਰਿ
ਚੜ੍ਹਾਕੀਗੁਰਕੀਆਦਿਛਾਈਭਾਰੀਕਰੀਤਪਸਿਅ
ਵਡੇਭਾਰਿਹਰਿਸਿਓਬਣਿਆਈਬਾਬਾਪੈਧਾਸ
ਚਿਖੰਡਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਗਰੀਬੀਪਾਈਬਾਬਾਵੇਖੈ
ਧਿਆਨੁਧਰਿਜਲਤੀਸਭਿਪ੍ਰਬਵੀਦਿਸਿਆਈ

॥ ਬਾਬੁ ਗੁਰੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੋ ਹੋ ਕਰ ਦੀਸੁ ਦੀਲੁ ਕਾਣੀ ॥ ੧੩
 ਬਾਬੇ ਭੇਖੁ ਬਣਾਇਆ ਭੈਦਾਸੀ ਕੀ ਗੀਤਿ ਚਲਾਈ ॥
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੋਧਣਿ ਧਰਤਿ ਲੁਕਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਮ
 ਇਆਤੀ ਰਬੇਤੀ ਰਬਿ ਪੁਰਬਿ ਸਭੇ ਫਿਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਪੁਰ
 ਬਿ ਧਰਮ ਬਹੁ ਕਰਮਿ ਕਰਿ ਕੁਠਾਉ ਕੁਰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਕਿਤੇ
 ਨ ਲੇਖੇ ॥ ਕੁਠਾਉ ਨ ਬ੍ਰਹਮੇ ਲਿਖਿਆ ਚਾਹਿ ਬੇਦਿ ਸਿਮ
 ਤ ਪੜ੍ਹ ਪੇਖੇ ॥ ਦੁੰਦੀ ਸਗਲੀ ਪਿਥਵੀ ਸਤਿ ਜੁਗਿ ਆਇ
 ਦੁਆਪਰਿ ਤੇਤੇ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਧੀ ਧੁਕਾਹੁ ਹੋ ਕੁਰਮਿ ਕੁ
 ਲਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੇਖੇ ॥ ਭੇਖੀ ਪੂਰਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਆਪੁ

ਗਵਾਏਰੂਪੁ ਨਰੇਖੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਦਰਨੁ ਅਵਰਨੁ ਹੋਇ
ਨਿਦਿਚਲਣਾ ਗੁਰਸਿਖਿ ਦਿਸੇਖੇ ॥ ਤਾਕਛੁ ਪਾਲਿ
ਪਵੈ ਦਰਿ ਲੇਖੇ ॥ ੨੫ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣੇ ਸਾ
ਧਿਕਾ ਸਿਧਿ ਨਾਥ ਗੁਰਚੇਲੇ ॥ ਵੇਦੀ ਵੇਦ ਰਿਖੀ ਸੁਰ
ਕੁੰਰਓਖੇ ਤਪਾਲਿ ਬਹੁ ਮੇਲੇ ॥ ਗਣਗੀਧਰ ਬਾਅਪੰਛ
ਗਕਿਨਰ ਜਖਚਲਿ ਤਿਬਹੁ ਖੇਲੇ ॥ ਗਕਾ ਸਿਵਾਨ
ਵੇਤਲਾਖਿ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਕਾਓ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਹਓ ਮੇਅੰ
ਦਰਿ ਸਭਿ ਕੋਰੂ ਬੇਗੁਰੁ ਸਣੇ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ ਕੋ
ਇਨ ਦਿਸਈ ਦੂਢੇ ਤੀਰਥਿ ਜਾਤੀ ਮੇਲੇ ॥ ਭਿਰੋ ਹਿੰਦੂ

ਰਕਿਸਭਿਪੀਰਪੈਕੰਬਰਿਕਉਮਿਕਾਤੇਲੇਅੰਧੀਅੰ ੧੪
 ਧੇਖੁਰੇਟੇਲੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਿਅਮਿਟੀ
 ਭੀਧੁਜਗਿਚਾਨਣੁਰੋਆ ॥ ਜਿਉਕਰਿਸੁਰਜੁਨਿਕਲਿ
 ਆਤਾਰੇਫੁਪਿਅੰਧੇਰੁਪਰੋਆ ॥ ਸਿੰਘੁਬੁਕੇਮਿਰਗਾਵ
 ਲੀਭੰਨੀਜਾਇਨਧੀਰਿਧਰੋਆ ॥ ਜਿਥੇਬਾਬਾਪੇਰੁ
 ਧਰਿਪੁਜਾਆਸਟੁਥਾਪਇਸੋਆ ॥ ਸਿਧਾਸਟਿਸਭਿ
 ਜਗਤਿਵੇਨਾਨਕਆਦਿਮਤੇਜੇਕੋਆ ॥ ਪਰਿਘਰਿ
 ਅੰਦਰਿਧਰਮਸਾਲਹੋਵੇਕੀਰਤਨੁਸਦਾਦਿਸੋਆ ॥
 ਬਾਬੇਤਾਰੇਚੁਕਿਨਉਖੰਡੁਪ੍ਰਿਥਮੀਸਚਾਢੋਆ ॥ ਗੁਰ
 ਚਾਰਿ

ਮੁਖੁ ਕਲਿ ਦਿ ਰਿਪਹ ਗਵਹੋ ਆ ॥ ੨੧ ॥ ਬਾਬੇ ਡਿਠੀ
 ਪਿਰਥਵੀ ਨਦੈ ਖੰਡ ਜਿਥੈ ਤਕਿ ਆਈ ॥ ਫਿਰਿ ਜਾਇ
 ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਮੇਰ ਪਰਿ ਸਿਧਿ ਮੰਡਲੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਈ ॥
 ਚਉਰਾਸੀ ਹਸਿ ਧਿਗੋਰ ਖਾਇ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣਤੀ
 ਵਰਤਾਈ ॥ ਸਿਧਿ ਪੁਛ ਨਿਸੁਣਿ ਬਾਲਿ ਆਕਉਣੁ ਸ
 ਕਤਿ ਤੁਹਿ ਦੇਖੈ ਲਿਖਾਈ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਆਪਹ ਮੇਸਰ
 ਕਾਉ ਕੁਗਤਿ ਸਿਗਤਾ ਹੀ ਲਾਈ ॥ ਆਖਿ ਨ ਸਿਧਿ ਸੁ
 ਣਿ ਬਾਲਿ ਆਪਣਾ ਨਉ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ॥ ਬਾਬ
 ਆਖੈ ਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨੀਚੁ ਕ

ਹਾਇਉਚਘਰਿਆਈ॥੨੮॥ ਠਿਠਿਪੁਛੁਨਿਸਿਧਿ
 ਨਾਨਕਾਮਾਤਲੋਕਦਿਚਿਕਿਆਵਰਤਾਰਾ॥ਸਭਿ
 ਸਿਧੀਇਹਬੁਝਿਆਕਲਿਤਾਰਨਿਨਾਨਕਾਮਵਤਾ
 ਰਾ॥ਬਾਬੇਆਖਿਆਨਾਬਜੀਸਚੁਚੰਦਮਾਕੁਰੁਅੰਧਾ
 ਰਾ॥ਕੁਰੁਆਮਾਫਸਿਫਰਤਿਆਹਉਭਾਲਟਿਚਕਿ
 ਅਸਿਸਾਰਾ॥ਪਾਪਿਗਿਰਾਸੀਪਿਰਥਮੀਧਉਲੁਖੜਾ
 ਧਰਿਹੇਠਿਪੁਕਾਰਾ॥ਸਿਧਛੁਪਿਥੈਠੇਪਰਬਤੀਕਉਣ
 ਜਗਤਿਕਉਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਜੇਗੀਗਿਆਨਦਿਹੁਣਿ
 ਆਨਿਸਿਦ੍ਹਿਅੰਗਿਲਗਾਏਛੁਰਾ॥ਬਾਬੁਗੁਰੂਬਾ

ਜਗੁਸਾਰਾ ॥੨੯॥ ਕਲਿਆਣੀ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਪਾਜਹੋਆ
ਮੁਰਦਾਰੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਰਾਜੇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵ ਦੇਉ ਲਟੀ ਵਾੜ
ਖੇਤ ਕਉ ਪਾਈ ॥ ਪਰਜਾ ਅੰਧੀ ਗਿਆਨ ਬਿਨੁ ਕੂੜ ਕੁ
ਸਤੁ ਮੁਖੁ ਮਲਾਈ ॥ ਚੇਲੇ ਸਾਜਿ ਦੁਜਾਇ ਦੇ ਨਚਨਿ
ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਤਿ ਬਿਧਿ ਕਾਈ ॥ ਸੇਵ ਕਿ ਬੈਠਨਿ ਪਰਾਇ ਚਿ
ਗੁਰਿ ਉਠਿ ਪਾਗੀ ਤਿ ਨੜੇ ਜਾਈ ॥ ਕਾਜੀ ਤੋਹੇ ਰਿਸਦ ਤੀ
ਵਢੀ ਲੈ ਕੇ ਹਕ ਗਦਾਈ ॥ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੇ ਦਾ ਮਹਿਤੁ
ਕਾਏ ਮਾਇ ਕਿ ਬਾਉ ਜਾਈ ॥ ਦੁਰਤਿ ਮਾਪਾ ਪੁਸਤੁ ਸਿ
ਜਗਿ ਮਾਹੀ ॥੩੦॥ ਸਿਧੀ ਮਨੇ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਕਿ ਦੇ

੧੬
 ਵਰਸਨੁ ਏਲੇਵੇ ਬਾਲਾ ਨੇਮੇ ਸਾਜੇ ਚੀ ਕਲੀ ਮਹਿਰਮ
 ਰੇਪੰਥੁ ਕਰੇ ਉਜਾਲਾ ਆਪਰੁ ਵਿਤਾਨਾ ਬਜੀ ਪਾਣੀ ਕੁ
 ਰਿਲੇਵੇ ਵਟਿ ਉਠਿ ਚਾਲਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਪਾਣੀ ਮੇ
 ਭੁਟੇ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗਮ ਅਰ
 ਧਿ ਪੁਰਖੁ ਕੇ ਹਵਾ ਏ ਰੁਦੀ ਝਾਲਾ ਟਿਰਿਆਇਆ
 ਗੁਰਨਾ ਬਜੀ ਪਾਣੀ ਠਉੜ ਨਹੀ ਉਸਿਤਾਲਾ ਸਬਦਿ ਜਿ
 ਤੀਸਿ ਧਿ ਮੰਡਲੀ ਕੀਤਾ ਸੁਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਨਿਰਾਲਾ ਕ
 ਲਿਜੁ ਗਿਨ ਨਕਨਾ ਸੁਖਾਲਾ ੩੧ ਬਾਬਾ ਟਿਰਿ ਮਕੇ
 ਗਇਆ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰਿ ਬਨਿ ਵਾਲੀ ਆਸਾ ਹਥਿ

ਕਿਤਾ ਬਿਕਛਿ ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਮੁਸਲਾ ਧਾਰੀ ਬੈਠ ਜਾਇ
ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਜਿ ਬੇਹਾ ਜੀ ਹਜ ਰੁਜਾਹੀ ਜਾ ਬਾਬਾ ਸੁ
ਤਾਰਾ ਤਿਨੋਂ ਦਲਿ ਮਹਾਰਾ ਬੇਪਾਇ ਪਸਾਰੀ ਜੀਵਣਿ ਮ
ਗੀਲਤਿ ਦੀ ਕੇਹ ਰਾਸੁ ਤੁਛੁ ਫੁਛੁ ਫਾਰੀ ਘੁਤੁ ਦਲਿ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਇਬਾਜਿ ਗਾਰੀ ਟੰਗੇ
ਪਕਾਇ ਪਸੀਟਿ ਆਫਿ ਰਿਆ ਮਕਾ ਕਲਾਇ ਖਾਰੀ
ਹੋਇ ਹੋ ਚਨੁ ਕਰੇ ਨਿਜੁ ਹਾਰੀ ॥੩੨॥ ਪੁਛੁ ਨਿਗਲਿ ਲਈ
ਮਾਨਿ ਦੀ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਇ ਕਠੋਰੇ ਈ ॥ ਦੁਬਾਸਾਂ ਗੁਦਰ
ਤਾਇ ਆਲਤਿ ਖਿਨ ਸਕੈ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਈ ॥ ਪੁਛੁ ਨਿ

ਫੋਲਿਕਿਤਾ ਬਿਨੋਰਿ ਦੁਵਡਾ ਕਿਮੁ ਸਲਮਾਨੋਈ ਬਾਬਾ ੧੧
ਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਤਿਅਮਲਾਬਾਬੁਹੋਦੋਰੋਈਅਰਿ
ਦੁਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਰਗਹਅੰਦਰਿਲਹਨਿਨੋਦੋਈ
ਕਚਾਰੰਗੁਕੁਬੰਦਾਪਾਣੀਧੋਤੇਬਿਰਨਰੋਈਕਰ
ਨਿਬਖੀਲੀਆਪਿਦਿਚਿਰਾਮਰਹੀਮਕਬਾਇਖਲੋ
ਈਗਹਿਸੇਤਾਨੀਦੁਨੀਅਗੋਈ॥੩੩॥ਧਰੀਨੀਸਾ
ਨੀਕਉਸਿਦੀਮਕੇਅੰਦਰਿਪੁਜਕਰਾਈਗਜਿਬੇਜਾ
ਇਜਗਤਿਦਿਚਿਬਾਬੇਬਾਬੁਨਖਾਲੀਜਾਈ॥੫
ਰਿਪਰਿਬਾਬਾਪੁਜੀਅੰਦਰਿਦੁਮੁਸਲਮਾਨਗੁਆਹੀ

ਛਪੇਨਾ ਠੀਛਪਾਇਆ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਰਜੁ ਜਗਹੁ ਸਨਾ
ਈ ਬੁਕਿਆ ਸਿਧੁ ਉਜਾੜਿ ਦਿਚਿ ਸਭਿ ਮਿਰਗਾਦ
ਇਠੁ ਨੀਜਾਈ ਚੜ੍ਹਿਆ ਚੰਦੁ ਨ ਲੁਕਈ ਕਢਿ ਕੁ
ਨਾ ਲੀਜੋ ਤਿਛਪਾਈ ਭੁਗਵਾਨ ਤੇ ਆਬਦੁ ਦੇ ਨਉ ਖੰ
ਰੂਪਿ ਰਬ ਮੀਸਭਾ ਸੁਕਾਈ ਜਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕੁਦਰ
ਤਿਵਰਤਾਈ ॥੨੪॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਗਇਆ ਬਗਦ
ਦਿਨੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ ਇਕੁ ਬਾ
ਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪੁ ਜਗ ਬਾਬੀ ਮਰਵਾਨਾ ਦਿਤੀ
ਬਾਂਗਿ ਨਿਮਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁਨਿ ਸਮਾਨਿ ਤੋ ਅਜਹਾਨਾ

ਸੰਨੁਮੰਨਿ ਨਿਗਰੀਭਈ ਦੇਖਿ ਪੀਰੁ ਭਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾ ॥ ੧੮ ॥
ਦੇਖੇ ਧਿਆਨੁ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮ
ਸਤਨਾਮੁ ਛਿਆਇ ਰਿਕੇਦ ਸਤਗੀਰ ਕਉ ਟੁਫ
ਕੀਰੁ ਕਿਸਕਾ ਪਾਰਿਆਨਾ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਦਿਚਿ
ਆਇਆ ਰੰਦੁ ਫਕੀਰੁ ਇਕੋ ਪਹਿ ਛਾਨਾ ਧਰਤਿ
ਆਕਾਸੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਛੇ ਪੀਰੁ ਤਕਰ
ਰ ਕਰਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਅਤਾਈ ॥ ਏਥੇ ਦਿਚਿ ਬ
ਗਵਾਇ ਵੇਵਰੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਪਾਤਾਲ ॥
ਅਕਾਸ ਲਖ ਭੈਰਵ ਕਉ ਲੀਖ ਬਰਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ਫੇਰਿ

ਦੁਹਾਇਨੰਦਸਤਹੀਰਾਅਸੀਭਿਦੇਖਜੋਤੁਹਿਪਾਈ
ਨਾਲਿਲੀਤਾਬੇਟਾਪੀਰਦਾਅਖੀਮੀਟਿਗਾਇਆ
ਹਵਾਈਲਖਅਕਾਸਪਤਾਲਲਖਅਖਿਫੁਰੰ
ਕਿਦਿਚਿਸਭਿਦਿਖਲਾਈਕੁਰਿਕਚਕੋਲੁਪੁਸਾ
ਦਿਕਾਧੁਰੰਪਤਾਲੋਲਈਕੜਾਹੀਜਾਹਰਕਲਾਨਛ
ਪੈਛਪਾਈ॥੨੬॥ਗੜਬਗਦਾਦੁਨਿਵਾਇਕੈਅਕਾ
ਮਦੀਨਾਸਭੇਨਿਵਾਇਆਸਿਧਿਚਉਰਾਸੀਹਮੰ
ਡੁਲੀਖਟਿਦਰਸਨਿਪਾਖੀਡਿਜਿਣਾਇਆਪਾਤਾਲ
ਅਕਾਸਲਖਜੀਤੀਧਰਤੀਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥

ਜੀਤੇਨਵਖੰਡਮੇਦਨੀਸਤਿਨਾਮਕਾਚਕੁਛਿਰਾਇਅ
 ॥ ਵੇਦਵਾਨੋਰਾਕਸਿਵੈਤਸਭੁਚਿਤਿਗੁਪਤਿਸਭਿ
 ਚਰਨਿਲਾਇਆ ॥ ਇਵਾਸਣਿਅਪਛਰਾਰਗਰ
 ਗਨੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ ॥ ਕੁਇਆਅਨੰਦਜਗਤਿ
 ਵਿਚਿਕਲਿਤਾਰਨਿਨਾਨਕੁਆਇਆ ॥ ਹਿੰਦੂਮੁਸ
 ਲਮਾਇਨਿਵਾਇਆ ॥ ੩॥ ॥ ਟਿਰਿਬਾਬਾਮਾਇ
 ਅਕਰਤਾਰਿਪੁਰਿਭੇਖੁਓਦਾਸੀਸਗਲਓਤਾਰਾਪ
 ਹਰਿਸਿਸਾਹੀਕਪੜੇਮੰਜੀਥੈਠਿਕੀਆਮਵਤਾਰਾ ॥
 ਉਲਟੀਗੰਗਾਵਹਾਈਓਨਿਗੁਰਅੰਗਦੁਸਿਰਿਓਪਰਿ

ਧਾਰਾ ਪੁਰੀ ਕਉ ਲੁਨ ਪਾਲਿ ਆਮ ਨਿਖੋਟੇ ਅਕੀਨ
ਸਿਆਰਾ ਬਾਈ ਮੁਖ ਹਉ ਚਾਗੀ ਐ ਰੋਇ ਰੁਸਨਾਈ
ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰਾ ਗਿਆਨ ਰੋਸਾਟਿ ਚਰਚਾ ਸਦਾ ਅ
ਨਹ ਦਿਸ ਬਾਇਉ ਫੇਝੁਨ ਕਾਰਾ ਸੇਦਰੁ ਮਾਰਤੀ ਗਾ
ਵੀ ਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇਜਾ ਪੁਊ ਚਾਰਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭੁਭਾਇ
ਅਬਰ ਬਣਿਤਾਰਾ ॥੨੯॥ ਐਲਾ ਸੁਣਿ ਸਿਵ ਰਾਤਿਦੁ
ਬਾਬਾ ਅਚਲ ਦੁਟਾਲੇ ਆਈ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਾ
ਰਨੇ ਸਗਲੀ ਉਲਟਿ ਪਈ ਲੋਕਾਈ ਲਗੀ ਬਰ
ਸਟਿਲ ਛਮੀ ਹਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਦਾਈ ਜੋ

ਗੀਦੇਖਿਚਲਿਤੌਨੋਮਨਦਿਚਿਰਿਸਕਿਘਨੇਗੀ ੨੦
ਖਾਈ ਭੁਗਤੀਆਪਾਈਭੁਗਤਿਆਟਿਲੋਟੋਜੋ
ਗਲਿਇਆਛਪਾਈ ਭੁਗਤੀਆਗਈਭੁਗਤਿ
ਕੁਲਿਲੋਟੇਅੰਦਰਿਸੁਰਤਿਕੁਲਾਈ ਬਾਬਾਜਾ
ਣੀਜਾਣਪੁਰਖੁਕਾਢਿਆਲੋਟਾਜਹਾਉਕਾਈਦੇ
ਖਿਚਲਿਤਿਜੋਗੀਖੁਟਿਸਾਈ ॥੩੯॥ ਖਾਧੀਖੁਨ
ਸਿਜੋਗੀਸਰਾਂਗੀਸਟਿਕਰਨਿਸਭੇਊਠਿਆਈ॥
ਪੁਛੇਜੋਗੀਭੁਗਬਨਾਬੁਤੁਹਿਦੁਧਦਿਚਿਕਿਓ
ਕਾਜੀਪਾਈਗਟਿਟਿਆਚਾਟਾਦੁਧਦਾਹਿਕੁਕਿ

ਆਮਖਣੁਤਬਨਆਈ ਭੇਖੁਉਤਾਹਿਭੰਦਾਸਿਦਾਵ
 ਤਿਕਿਉਸਿਸਾਰੀਗੀਤਿਚਲਾਈ ਨਾਨਕਆਖੇਭੰ
 ਗਰਿਨਾਬਤੇਗੀਆਉਕੁਚਜੀਆਹੀ ਭੁਭੁਧੋਇ
 ਨਾਜਾਤਿਉਨਿਭਾਇਕੁਚਜੇਦੁਲੁਸੜਾਈ ਹੋਇ
 ਅਤੀਤੁਗਿਹਸਤਿਤਜਿਠਿਰਿਉਨਹੁਕੇਘਰਿ
 ਮੰਗਟਿਜਾਈ ਗਬਿਨੁਟਿਤੇਕਫੁਹਬਿਨੁਆਈ॥੪੦॥
 ॥ਇਹਿਸੁਣਿਬਚਨਿਜੋਗੀਸਰਾਮਾਰਿਕਿਲਿਕਿ
 ਬਹੁਭੁਇਓਠਾਈ ਖਟਿਦਰਸਨਿਕਓਖੋਦੇਆ
 ਕਾਤਿਜੁਗਿਨਾਨਕਬੇਦੀਆਈ ਗਿਧਿਬੋਲਿ ੨

ਸਤਗੁਰ ਪਾਹਿਰੋ ਅਗਨ ਕੇ ਬਰਫ ਹਮਾ ਲੇ ਮੰਦਰੁ ਛਾਇ ॥ ੨੨ ॥
ਕਰੋ ਰਸੋਈ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਨ ਬਿਚਲਾਇ ॥
ਏਵਡੁ ਕਰੀ ਵਿਥਾਰਿ ਕਉ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਹਕੀ
ਜਾਈ ਤੋਲੀ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸਿ ਦੁਇ ਪਿਛੇ ਛਾ ਬੇਟੰਕੁ
ਚਕਾਈ ॥ ਇਹਿ ਬਲੁ ਰਖਾ ਆਪਿ ਦਿਚਿ ਨਿਸੁ ਆਖੁ ॥
ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਕਰਾਈ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਰਿਛਾਈ ॥
॥ ੪੩ ॥ ਬਾਬੇ ਕੀਤੀ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਸਬਦਿ ਸਾਂਤਿ ਸਿਧਿ
ਦਿਚਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਲਤਾ ਸਿਵ ਰਾਤਿ ਦਾਖਟ ਦਰ
ਸਨਿ ਆਵੇ ਸਿਕਰਾਈ ॥ ਸਿਧਿ ਬੋਲ ਨਿਸੁ ਭਿਬਚ

ਨਿਧਨੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਮਾਈ ਫੁਡਾ ਪੁਰਖੁ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਕਾ ਲਿਜੁ ਚਿਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਈ॥
 ਮੇਲਿ ਬਾਬਾ ਭੁਠਿਆ ਮੁਲਤਾਨੇ ਦੀ ਜਾਗਤਿ ਜ
 ਈ ਅਮਰੋ ਪੀਰ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਦੁਧਿ ਕਰੇ ਰਭਰਿ
 ਲੈ ਆਈ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦਿ ਕਾਰਿ ਬਗਲ ਤੇ ਚੰਬੇਲ
 ਦੁਧਿ ਦਿ ਚਿਮਿਲਾਈ ਜਿਉ ਸਾਗਰ ਦਿ ਚਿਰੀ
 ਗਸਮਾਈ ॥੪੪॥ ਜਾਗਤਿ ਕਾਰਿ ਮੁਲਤਾਨ ਦੀ
 ਠਿਰਿ ਕਾਰਿ ਤਾਰਿ ਪੁਰੋਨੇ ਆਇ ਆ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦ
 ਈ ਦਿਹਿ ਦਿਹੀ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਆ
 ਕਾਲਿ

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾਵੈ ਦੁਖ ਸਬਾਇ ੨੩
ਆ ਆਰਿ ਆ ਸਿਕਾ ਜਗਤਿ ਵਿਚਿ ਨਾਨਕ ਨਿਰ
ਮਲਪੰ ਬੁਚਲਾਇਆ ਬਾਪਿ ਮਾਲ ਹਟਾ ਜੀਵਦੇ
ਗੁਰਿ ਆਈ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਟਿਰਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕਿ ਰੂਪੁ ਦਟਾਇਆ।
ਲਖਿ ਨ ਕੋਈ ਸਕਈ ਅਚਰ ਜੇ ਅਚਰ ਜੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਕਾਇਆ ਪਲਟਿ ਸਰੂਪੁ ਬਣਾਇਆ। ੪੫
ਸੇਟਿ ਕਾਸੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਸੇਈ ਸਚਾਤੁ ਖਤੁ ਟਿਕਾਈ
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਹੰਦੀ ਮੁਹਰਿ ਹਾਥਿ ਗੁਰਿ ਮੰਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹੀ

ਫਿਰਾਈ ਸਵਿਤਾਛੇਕਿਰਤਤੁਪੁਰਬੇਫਿਖਰੁਰੇਜੋ
ਤਿਜਗਾਈਜੀਮੇਪੁਰਬਿਬੀਜਿਅਾਵਿਚਿਦਿਚਿ
ਹੋਰਕੁੜੀਚਤੁਰਾਈਲਹਣੇਪਾਈਨਾਨਕੋਦੇਈ
ਅਮਰਦਾਸਿਘਰਿਅਾਈਗੁਰਬੇਠਾਅਮਰਸਰੂ
ਪੋਹਇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਵਾਦਿਇਲਾਹੀਫੇਰਿਵ
ਸਾਇਅੰਗਾਇਦਵਾਲੁਅਚਰਜੁਖੇਲੁਨਲਖਿਅ
ਜਾਈਵਾਤਿਜੋਤਿਖਸਮੇਵਡਿਆਈ॥੪੬॥ਦਿ
ਚੇਪੁਰਬਿਦੇਵਦਾਜਿਸਦੀਵਸਤੁਤਿਸੈਘਰਿਅ
ਫੇਐਥਾਸੇਢੀਪਾਤਿਸਾਹੁਰਾਮਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰੁਕੁਹ॥

ੲੈ ਪੁਰਨੁਤਾਨੁ ਖਟਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਰਿ ਵਿਚਿ ਜੋ ੨੪
ਤਿਜਗਾਦੈ ਉਲਟਾ ਖੇਲੁ ਖਸਮਟਾ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਸਮੁੰ
ਵਿਸਮਾਦੈ ॥ ਦਿਤਾ ਲਈਯੋ ਆਪਣਾ ਅਣਿ ਦਿਤਾ ਕੁ
ਛੁਹ ਬਿਨ ਆਦੈ ॥ ਫਿਰਿ ਆਈ ਘਰਿ ਅਰਜ ਦੇ ਪੁਤੁ
ਸਿਸਾਰੀ ਗੁਰੁ ਕਹਾਦੈ ॥ ਜਾਣਿ ਨ ਦੇਸਾ ਸੋ ਫਿਰਿ ਹੋਰ ਸਿ
ਅਜਰੁ ਨ ਜਰਿ ਆਜਾਦੈ ॥ ਘਰਹੀ ਕੀ ਵਥੁ ਘਰੇ
ਰਹਾਦੈ ॥੪੧॥ ਪੀਜਿ ਪਿਆਲੇ ਪੀਜਿ ਪੀਰਿ ਛਰਮੁ
ਪੀਭ ਬੈਠਾ ਗੁਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਅਰਜ ਨੁ ਕਾਇਆ ਪਲ
ਟਿਕੈ ਮੁਰਤਿ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਦਾ ਗੀ ॥ ਚਲੀ ਪੀੜੀ

ਸੋਦਿ ਆਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵ ਨਿਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ॥ ਵਲਿ ਭੰਜ
ਨ ਗੁਰ ਸੁਗਮਾਵ ਰਿਜੋ ਧਾਬੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪੁ
ਛ ਨਿਸਿਖ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਛੁਆਮ ਹਲਾਤ ਕ੍ਰਿ
ਦਹਿ ਸੁਨਿ ਹਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਰੋਚਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋ
ਲੇ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਣਹੁ ਸੀਸਾਰੀ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ
ਸੋਦਿ ਆਨਿ ਹਚ ਲਨੀ ਵਉ ਸਾਰਿ ਖਲਾਰੀ ॥ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰੇ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਸਤਿ
ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਸੁ ਦੇਵ ਵਫਾ ॥ ਦਿਸਨਾ
ਮੁਜਪਾਵੈ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰੀ ॥ ਸਿਸਨ ਹਾਰ ॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਤੇਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਮ ਜੀ ਗਰ ॥ ੨੫ ॥
 ਰਾਮੁ ਜਪੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਗੋਇ ॥
 ਦਰੀ ਗੋਇ ॥ ਦਰੀ ਗੋਇ ॥ ਦਰੀ ਗੋਇ ॥ ਦਰੀ ਗੋਇ ॥
 ਰੇ ਜਗੇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇ ॥ ਏਹਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥
 ਚਾਰੇ ਅਛਰ ਇਕ ਕਾਰਿ ॥ ਦਾਹ ਗੁਰੁ ਜਪੁ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਾਵੈ ॥
 ਜਹਾ ਤੇਉ ਪਾਜਿ ਮਾਫਿ ਰਿਤੁ ਹਾਸਮਾਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ੧ ॥
 ਇਕਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਪ੍ਰਾਪੁ ਤੇਹ ਬਿਅ ॥
 ਰਸੀਆ ਪੇਹੀ ਦੇਖੁ ॥ ਅਪੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇ ਦਾਇਮ

ਦਰਸਨਿਭੇਖੇ। ਜੇਹਾਮੁਹੁਕਾਰਿਭਾਲਦਾਤੇਵੇਹੋਲੇ
ਖੇ। ਹਸਦੇਹਸਦਾਦੇਖੀਅੰਸੋਰੂਪੁਸਰੇਖੇ। ਰੋਦੇਇ
ਸੇਰੋਵਦਾਹੋਇਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ। ਆਪੇਆਪਿਦ
ਰਤਦਾਸਤਿਸਿਗਿਦਿਸੇਖੇ। ੧। ਜਿਉਜੀਤੀਹਬਿ
ਜੀਤੁਲੇਸਭਿਗਾਗਵਜਾਏ। ਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਮਗ
ਨੁਹੋਇਆਪੇਗਾਏ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟੁ
ਰੁਇਆਪਿਗੀਤੁਗੀਤੁਏ। ਕਬਤਾਬਕਤਾਆਪਿ
ਤੇਸੁਰਤਾਲਿਵਲਾਏ। ਆਪੇਹੀਦਿਸਆਦੁਹੋਇਸ
ਰਬੀਗਿਸਮਾਏ। ਆਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਤੀਆਏ॥੨॥ ਅਪੇਭੁਖੋਰੇਇਕੇਆਪਿਜਾਇਰ ੨੬
ਜੋਈ ਭੋਜਨੁਆਪਿਬਣਾਇਦਾਰਸਦਿਚਿਰਸ
ਗੋਈ ਅਪੇਖਾਇਸਲਾਹਿਕੋਰੇਇਤ੍ਰਿਪਤਿਸਮੇਈ
॥ ਅਪੇਰਸੀਆਆਪਿਰਸੁਰਸੁਰਸਨਕੁਈਦਾ
ਤਾਭੁਗਤਾਆਪਿਹੋਸਰਬੰਗਸਮੇਈ ਅਪੇਆਪਿ
ਫਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਰੇਈ॥੩॥ ਅਪੇਪਲੰਘੁਦਿ
ਛਾਇਕੇਆਪਿਅੰਦਰਿਸਉਦਾ ਸੁਹਣੇਅੰਦਰਿਜ
ਇਕੋਵਿਸਿਤਰਕੁਉਦਾ ਰੰਕਰਾਉਗਉਰੰਕੁਰੇਇ
ਦੁਖਸੁਖੁਦਿਚਿਪਉਦਾ ਤਤਾਸੀਅਰਹੋਇਜਲੁ

ਆਵਟਟੁਖਉਂਦਾ॥ ਹਰਿਖੋਸੋਗਾਵਿਚਿਧਾਵਦਾ
 ਚਦਾ॥ ਏਚਉਂਦਾ॥ ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਰ
 ਉਂਦਾ॥ ੪॥ ਸਮਸਰਿਵਰਸੈਸ੍ਵਤਬੰਦਾ॥ ਜਿਉਸਭੁਨੀ
 ਥਾਈ॥ ਜਲਅੰਦਰਿਜਲੁਹੋਇ॥ ਮਿਲੇਧਰਤੀਬ
 ਹੁਕਾਈ॥ ਕਿਰਖਬਿਰਖਰਸਕਸਘਟੇਫਲੁਫ
 ਲੁਸੁਹਾਈ॥ ਕੇਲੇਵਿਚਿਕਪੁਰਹੋਇ॥ ਸੀਤਲੁਸੁਖ
 ਵਾਈ॥ ਮੋਤੀਹੋਏ॥ ਸਿਪਮੁਹਿਬਹੁ॥ ਮੋਲੁਮੁਲਾਈ॥
 ਬਿਸੀਅਰਦੇਮੁਹਿਕਾਲਕੁਟਚਿਤਿਏਬੁਰਿਅਈ॥
 ॥ ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾ॥ ਸਤਿਸੰਗਿਸੁਕਾਈ॥ ੫॥

ਜੋਈਤਾਬਾਰੰਗਸਿਗਿਜਿਉਕੇਹੋਰੋਈ ਜੋਈਤਾਬ ॥ ੨੧ ॥
ਜਸਤਮਿਲਿਪਿਤਲਅਵਟੋਈ ਜੋਈਸੀਸੇਸਿਰ
ਤੀਭੰਗਾਹੁਕੁਟੋਈ ਤਾਬਾਪਾਹਸਿਪਰਸਿਅਹੋਇ
ਕੰਚਨੁਜੋਈ ਜੋਈਤਾਬਾਭਸਮਹੋਇਅਉਖਦਕ
ਰਿਕੁਟੋਈਆਪੇਆਪਿਪਦਰਤਦਾਸਿਗਤਿਗੁਣਗੋਈ
॥੬॥ ਪਾਣੀਕਾਲੇਰੰਗਿਦਿਚਿਜਿਉਕਾਲਾਦਿਸੇਅਰ
ਤਾਰਤੇਰੰਗਿਦਿਚਿਮਿਲਮੇਲਿਸਲਿਸੇਅਲਿਲੇਪਰ
ਲਾਹੋਈਮਿਲੇਹਿਤੁਜੇਹੀਦਿਸੇਸਾਵਾਸਾਵੇਰੰਗਮਿਲਿ
ਸਭਿਰੰਗਸਹਿਸੇਤੁਤਾਫੰਢਾਹੋਇਕੇਹਿਤੁਜਿਸੇਤੁਸੇ

ਅਪੇਅਪਿਦਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਜਿਸੈ॥੧॥
ਦੀਵਾਬਲੇਬੇਸਿਤਰਹੁਚਾਨਣਅਨੇਰੇ॥ਦੀਪਕ
ਦਿਚਹੁਮਸੁਹੋਇਕਮਅਮਾਇਲੇਖੇਰੇ॥ਕੁਜਲੋ
ਦੇਕਮਣੀਸੀਗਕੁਲੇਭਲੇਰੇ॥ਅਸਵਾਈਹਰਿਜਸੁਲਿਖੇ

ਦੁਖਲੋ

ਦੁਖਲੋ॥੧॥ਦਫਤਰਅਗਲੇਰੇ॥ਅਪੇਅਪ
ਪਿਦਰਤਦਗੁਰਮੁਖਿਚਉਫੇਰੇ॥੨॥ਬਿਰਖੁਹੋਦੇ
ਬੀਉਬੀਜਿਅੰਕਰਵਾਪਾਸਾਰਾ॥ਜੜਾਅੰਦਰਿਪੇਰੁ
ਬਾਹਰਾਬਹੁਟਾਲਿਸਥਾਰਾ॥ਪਤਫੁਲੁਫਲੁ

ਫਲੀਦਾਚਸਰੰਗਸਵਾਰਾ ॥ ਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਭੀਲਾਸੁ ॥ ੨੮ ॥
 ਕਰਿਹੋਇਫਰਪਰਦਾਰਾ ॥ ਫਲਦਿਚਿਥੀਉਸਿਜਿ
 ਭੋਹੋਇਫਲਫਲੋਰਜਾਰਾ ॥ ਅਪੇਅਪਿਫਰਤਦਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜੋਦੇਸੁਤੁਕਪਾਹਦਾਕ
 ਰਿਤਾਣਾਵਾਣਾ ॥ ਸੁਤਹੁਕਪਜਾਣੀਅੇਅਪਾਣਵਾ
 ਖਾਣਾ ॥ ਚਉਸੀਤੈਚਉਤਾਰਹੋਇਗੀਗਾਜਲੁਜਾਣਾ ॥
 ਖਾਸਾਖਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਤਨਸੁਖਮਨਿਭਾਣਾ ॥ ਪ
 ਗਦੁਪਟਾਚੇਲਣਾਪਟਕਾਪਰਦਾਣਾ ॥ ਅਪੇਅਪ
 ਪਿਫਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਮਾਣਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਿਆਹੁ ॥

ਸੁਇਨਾਪਤ੍ਰੇਗਹਣੇਸਾਵਾਰੇ ॥ ਪਪਲਵਤਰੇਵਾ
 ਲੀਆਤਾਨਉਤ੍ਰੇਤਾਰੇ ॥ ਵੇਸਰਿਨਥਿਵਖਾਣੀਐਕੀ
 ਠਮਾਲਾਧਾਰੇ ॥ ਵੀਕਤਿਮਣੀਆਮੋਤਸਰਗਜਰੇਪਾ
 ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਰਬਹਵਟਾਰੇ ॥ ਲਛਾਪਕਰਿਬਹੁਪਰਕ
 ਰੇ ॥ ਮਾਪੇਆਪਿਦਰਤਦਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਗੰਨਕੋਲੁਪੀੜੀਐਰਸੁਦੇਦਰਹਾਲਾ ॥ ਕੋਈਕਰੇ
 ਗੁਰੁਭੇਲੀਆਕੋਸਕਰਵਾਲਾ ॥ ਕੋਈਖੰਡੁਸਦ
 ਰਦਾਮਖਦਮਸਾਲਾ ॥ ਹੋਵੈਮਿਸਰੀਕਲੀਕੰਦਮਿ
 ਠਿਆਈਦੁਲਾ ॥ ਪਵੈਰਾਜਾਰੀਕੁਕਰਿਰਸਭੁਗ

ਸੁਖਾਲਾ ਅਪਾਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਾ
ਲਾ॥੧੨॥ਗਾਈਰੀਗਾਬਿਰੀਚਬਹੁਦੁਪੁਉਜਲੁ
ਵਰਣਾ॥ਦੁਧਹੁਦਹੀਜਮਾਈਐਕਰਿਨਿਹਚਲੁ
ਧਰਣਾ॥ਦਹੀਦਿਲੋਇਅਲੋਈਐਛਾਹਿਮਖਣੁ
ਤਰਣਾ॥ਅਖਣੁਤਾਇਅਉਟਾਇਕੋਪਿਉਨਿਗਮ
ਉਕਰਣਾ॥ਹੋਮਜਗਨਈਦੇਦਕਰਿਸਭਿਕਾਰ
ਜਸਰਣਾ॥ਅਪਾਪੇਅਪਿਦਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਜਰਣਾ॥੧੩॥ਪਲਪੜੀਆਮੂਰਤਿਪਹਰਬਿਤ
ਵਾਰਗਣਾਏ॥ਦੁਇਪਖਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੰਜੇ

ਗਾਬਣਾਏ॥ ਛਿਅਰੁਤੀਵਰਤਾਈ॥ ਆਬਹੁਚਲਿ
ਤੁਬਣਾਏ॥ ਸੁਰਜੁਇਕੁਵਰਤਦਾ॥ ਲੋਕੁਵੇਦ
ਅਲਾਏ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਾਛਿਅਵਰਸਨਾਬਹੁ
ਪੀਥਿਚਲਾਏ॥ ਅਪੇਅਪਿਵਰਤਦਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਮਸ਼ਾਏ॥ ੧੪॥ ਇਕੁਪਾਣੀਇਕਧਰਤਿ॥ ਹੈਬ
ਹੁਬਿਰਖਉਪਾਏ॥ ਅਫਲਸਫਲਪਰਕਾਰਬ
ਹੁਫਲਫਲਸੁਹਾਏ॥ ਬਹੁਰਸਰੰਗਸੁਵਾਸਨ
ਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ ਬੈਸੰਤਰੁਇਕੁਵਰਨੁ
ਇਸਭੁਤਰਵਰਛਾਏ॥ ਗੁਪਤਹੁਪਰਗਾਇਰੇ॥

ਇਕੋਕੁ ਸਮੰਤ ਕਰਾਏ ॥ ਅਪੋਆਪਿ ਦਰਤ ਦਾਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸੁੱਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸਵਣਾ ਸਪਤਿ
 ਸਭਿ ਚੰਦਨ ਹੋਵੇ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਹੋਇ ਸਿ
 ਗਪਾਰਸਿ ਦੋਵੇ ॥ ਨਦੀਆਨਾ ਲੇਵਾ ਹਰੇ ਮਿਲਿ
 ਗੰਗਾਗੰਗਾ ਦੋਵੇ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਧਰਮਿ ਗੁਪਾਧਮ
 ਲਧੋਵੇ ॥ ਨਰਕਾਨਿਵਾਰ ਅਸਿਖ ਹੋਇ ਲਖ ਪਤਿਤ ਸਿ
 ਹੋਵੇ ॥ ਅਪੋਆਪਿ ਦਰਤ ਦਾਗੁ ਰਮੁਖਿ ਅਲੋਵੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਦੀਪਕ ਹੋਤੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਜਲ ਮੀਨ ਤਰੰਗ ॥ ਮਿਰਗੁ
 ਨਾਇ ਵਿਸਮਾਦ ਹੋ ਕੁਵਰ ਕਵਲਿ ਵਸਿਦਾ ॥ ਚੰਦਚ

੩੦

ਕੋਰਪਗੀਤਿਹੋਵੇਖਿਧਿਆਨੁਧਰੰਦਾ। ਚਕਵੀਤੁ
 ਰਜਹੇਤੁਹੋਸਿਜੋਗਬਣੰਦਾ। ਨਾਰਿਭੁਤਾਰਪਿਆਰੁ
 ਹੋਮਾਪੁਤੁਮਿਲੰਦਾ। ਅਪੋਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਰਚੰਦਾ॥੧੧॥ ਅਖੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਸਕੁਰੰ
 ਜਦਿਭੁਣਾ। ਕੰਨੀਸੁਣਦਾਸੁਰਤਿਕਰਿਅਖਾਣਿ
 ਵਖਾਣਾ। ਜੀਭੇਅੰਦਰਿਬੋਲਦਾਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾ
 ਣਾ। ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦਾਪਰਿਚਲੈਸੁਜਾਣੰ
 ॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਇਕਮਨੁਇੰਦ੍ਰੀਪਰਵਾਣਾ। ਅਪੋ
 ਆਪਿਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਮਾਣਾ॥੧੨॥ ਪ ੩

ਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਸਬਦੁਹੈਰਾਗਨਾਦਵੀਚਾਰਾਅਤਿ ੩੧
ਪਿਤਾਜਲੁਧਰਤਹੈਉਤਪਤਿਸਿਸਾਰਾਦਾਈਦਾ
ਇਆਗਾਤਿਦਿਹੁਦਰਤੇਦਰਤਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀ
ਦਾਖੇਲੁਮੇਲੁਪਰਕਿਰਤਿਪਸਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
ਨਬ੍ਰਹਮੁਪਟਿਚੰਦ੍ਰਅਕਾਰਾਅਪੇਅਪਿਦਰਤ
ਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਧਾਰਾ੧੯੬੬ਟੁਲਾਅੰਦਰਿਦਾ
ਸੁਹੈਰੋਇਕੁਦਰੁਲੁਭਾਣਾਅੰਬਾਅੰਦਰਿਹਸੁਧਰਿ
ਕੋਇਲਰਸੁਆਣਾਮੇਰਬਬੀਹੋਇਕੋਘਟਦਰ
ਸਿਸਿਦਾਣਾਖੀਰਨੀਰਸੀਜੋਗਤੋਇਕੁਲੀਕੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਰਿਕਾ ਅੰਕੁਸੁ ਅੰਕੁਸੁ ਕਰਿ ਰੋਇ ਪਿਛੁ ਪਰ
ਣਾ ॥ ਅਪੇਅਪਿਛੁ ਪਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥

੨੦॥੨॥
ਦੁਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਮਰਿਕਾ ਅੰਕੁਸੁ ਅੰਕੁਸੁ
ਕਰਿ ਰੋਇ ਪਿਛੁ ਪਰਣਾ ॥ ਅਪੇਅਪਿਛੁ ਪਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਮਰਿਕਾ ਅੰਕੁਸੁ ਅੰਕੁਸੁ ਕਰਿ ਰੋਇ ਪਿਛੁ ਪਰ
ਣਾ ॥ ਅਪੇਅਪਿਛੁ ਪਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥

ਮਾਥਿਸਨੁਮਹੇਸੁਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ ਸਿਮਰਿਸਹ ੩੨
ਸਿਫਟਸੇਸੁਤਿਲੁਨਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰ
ਦਰਦੇਸੁਸਚੁਸੁਹਾਣਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾ
ਸਿਅਲਖਅਭੇਉਹੈ ਗੁਰਚੇਲੇਸਾਬਾਸਿਨਾਨਕਦੇ
ਉਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁਸਿਫਤਿਸਮੇਉਹੈ
ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਪਰਗਾਸਅਛਲਅਛਉਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਸਨਿਗਾਸਮਤਿਅਰਖੇਉਹੈ ਕਾਮਕੋਧਦਿ
ਣਾਸਸਿਫਤਿਸਮੇਉਹੈ ਸਤਿਸਿਤੋਖਉਲਾਸਸਕਤਿ
ਨਸੇਉਹੈ ਘਰਹੀਦਿਚਿਉਦਾਸੁਸਚਿਸੁਚੇਉਹੈ

ਦੀਹਇਕੀਹਅਭਿਅਸਗੁਰਸਿਖਦੇਭੰਰੇ॥੨॥
ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਵਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਚੇਜਾਣਿਤਾਨੁਅਕਥਕਹਾਣੀਐ॥ਕਦਰ
ਤਨਕਰਬਾਨੁਕਾਦਰੁਜਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗਿ
ਮਿਹਮਾਨੁਜਗਮਿਹਮਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸੁਹ
ਨੁਅਖਿਵਖਾਣੀਐ॥ਦਰਿਢਾਢੀਦਾਰਿਵਾਨੁਚ
ਵੇਗੁਰਬਾਣੀਐ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣਹੇਤੁਪਛਾ
ਣੀਐ॥ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁਸਬਦਿਸੁਰਤਿਸਮ
ਣੀਐ॥ਸਇਕੋਵਰੁਦੀਬਾਨੁਸਬਦਿਸਿਵਾਣੀਐ॥

三

ਨਾਮਤੁਲੁਤੁਲਾਈਐ॥ ਨਿਜਘਰਿਤਖਤੁਅੰਰੇਲੁ
ਨੰਦੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਨਿਰੋਲੁਨਰਲੇਰ
ਲਾਈਐ॥ ਕਥਾਅਕਥਾਅਬੋਲੁਨਬੋਲਬੁਲਾਈਐ॥
ਸਦਾਅਭੁਲੁਅੰਰੇਲਿਨੰਦੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੰਥਅੰਲੇਲੁਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥ ਅਮਿਥਸਰੋ
ਵਰੋਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ॥ ਲਖਟੇਲੀਇਕੁਟੇਲੁ
ਨਾਮਾਪੁਗਣਾਈਐ॥ ੫॥ ਸਉਦਾਇਕਤੁਹਟਿਸਬ
ਦਿਦਿਸਾਹੀਐ॥ ਪੁਰਾਪੁਰੇਵਟਿਕਿਆਖਿਸਲਾਹੀਐ॥
॥ ਕਦੇਨਹੋਵੈਪਾਟਿਸਚੀਪਤਿਸਾਹੀਐ॥ ਪੁਰੇਸਤਿਗੁ

ਰਖਟਿਅਖੁਟੁਸਮਾਹੀਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਗਟਿਸ ੩੪
ਵਾਨਿਬਾਹੀਐ ਚਾਵਟਿਇਕਤੇਸਟਿਨਦੁਜੀਵਾਹੀ
ਐ ਜਮਦੀਫਾਹੀਕਟਿਵਾਹੀਇਲਾਹੀਐ ਪੰਜੇਦੁ
ਤਸਿਪਾਟਿਦੇਰੀਫਾਹੀਐ ਪਾਈਜਿਉਹਰਿਹਟਿਸੁਖੇ
ਤਉਮਾਹੀਐ ॥੬॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਨਾਮਲਖੁ
ਲਖਾਵਈ ਵੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵਈ
ਲੇਖੁਨਪੁਨਿਨਪਾਪਿਉਪਾਇਸਮਾਵਈ ਲਾਗੁਵਰਨ
ਸਰਾਪੁਨਾਮਪੁਜਣਾਵਈ ਗਾਵੇਸਬਦਿਅਲਾਪਿ
ਅਕਥੁਸੁਣਾਵਈ ਅਕਥਕਥਾਜਪੁਜਾ ਪਿਨਜਗਤੁ

ਕਮਾਵਈ ਪੁਰੇਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿਆ ਪੁਗਵਾਵਈ ਲ॥
ਤੇਤਿ ਨੇਤਾਪਿ ਸੀਤਾਪਿ ਘਟਾਵਈ ਗੁਰਬਾਣੀਅਨ
ਧਾਪਿ ਨਿਜਘਰਿਆਵਈ ਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕੁਣੀਐ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾ
ਲੀਐ ਦਰਗਹਏਈਐ ਪਤਿਹਉ ਮੇਜਾਣੀਐ ਘ
ਰਹੀ ਜੋਗਜੁਗਤਿ ਬੈਸਣੁ ਧਰਮ ਸਾਣੀਐ ਪਾਵ
ਣ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਪਾਣੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁ
ਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਣੀਐ ਪਤਿਸਾਹੀ ਇਕਛਤਿ
ਖਰੀ ਸੁਖਾਣੀਐ ਪਾਣੀ ਪੀਹਣੁ ਘਤਿਸੇਵਾ ਪਾਣੀ

ਐ ॥ ਸਮਸਕੀਨੀਵਿਚਿਰਤਿਚਾਣੇਚਾਣੀਐ ॥ ੮ ॥ ੩੫

ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਖੇਲੁਗੁਰਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਸਾਧਸਿੰਗ

ਤਿਦਾਐਲੁਸਬਦੁਅਦੇਸਿਆ ॥ ਫੁਟੀਤਿਫੁਟੀਫੁਟੇ

ਲੁਸਿੰਗਸਣੇਸਿਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਨਕਨਕੇਲਮਿਦੇਅੰ

ਦੇਸਿਆ ॥ ਨਾਵਣੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਲਾਵਸਣਸੁਦੇਸਿਆ

ਗੁਰਜਪੁਰਿਦੇਸੁਹੇਲੁਗੁਰਪਰਦੇਸਿਆ ॥ ਭਾਉ

ਕੁਗਤਿਕੁਉਭੇਲੁਸਾਧਸਹੇਸਿਆ ॥ ਨਿਤਨਿਤਨਦ

ਲਨਦੇਲਗੁਰਮੁਖਿਭੇਸਿਆ ॥ ਖੇਰਦਲਾਲਦਲੇ

ਲਸੇਵਸਹੇਸਿਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿਕਰਿਧਿਆਨਸਦ

ਹਜੂਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਗਿਆਨੁ ਨੇਕਿ ਨਦੂਰਹੈ
 ਪੁਰਬ ਲਿਖਤੁ ਨੀਸਾਣੁ ਕਰਮ ਅੰਕੂਰਹੈ ਗੁਰਸੇਵਾ
 ਪਰਧਾਨੁ ਸੇਵਕ ਸੂਰਹੈ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦਾ
 ਕੁਰਪੁਰਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ਜਗਨ੍ਨੂਰਹੈ ਲ
 ਖਲਖਲ ਸਸੀਅਰ ਕੁਨ ਕਿਰਟਿ ਠਰੂਰਹੈ ਲਖਲਖ
 ਬੇਦ ਪੁਗਟਿ ਕੀਰਤਨੁ ਚੂਰਹੈ ਕੁਗਾਤਿ ਵਛਲ ਪਰਵ
 ਟੁਚਰਣਾ ਧੂਰਹੈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਸੋਇ ਅਲਖੁ
 ਲਖਾਇਆ ਗੁਰਦੀਖਿ ਆਲੇ ਸਿਖ ਸਿਖੁ ਸਦਾਇ
 ਆ ਗੁਰਸਿਖੁ ਇਕੋਹੈ ਇਜੋ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਹੀਰ

ਕਣੀਪਰੋਇਹੀਰੁਬਿਧਾਇਆਜਲਤਰੰਗੁਅ ੩੬
ਵਲੋਇਸਲਿਲਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮੋਇਦੀ
ਪੁਦੀਪਾਇਆਅਚਰਜਅਚਰਜੁਦੋਇਚਲਤੁ
ਬਣਾਇਆਦੁਧਹੁਦਹੀਦਿਲੋਇਪਿਉਕਦਾਇਅ
ਇਕੁਚਾਨਣਤ੍ਰਿਹੁਲੋਇਪਰਗਟੀਆਇਆ ੧੧
ਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉਗੁਰਗੁਰੁਹੋਇਆਅੰਗਦੁ
ਅਲਖਅਕੁਉਸਹਜਿਸਮੋਇਆਅਮਰਹੁਅਮਰ
ਸੁਮੇਉਅਲਖੁਅਲੋਇਆਰਾਮਨਾਮਅਰਖੇਉਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਚੋਇਆਗੁਰਅਰਜਨਕਰਿਸੇਉਦੋਮੇਦੋਇਆ

ਗੁਰਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਅਮੇਉਅਮਿਉਵਿਲੋਇਆਸਚੰ
 ਸਚਿਸਚੇਉਸਚਿਖਲੋਇਆਸਮਤਮਅਗਹਮ
 ਗਹੇਉਸਬਦਿਪਰੇਇਆਗੁਰਮੁਖਿਅਭਰਭੁਰੇਉ
 ਭੁਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੧੨॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਭਉਭਾਉਸ
 ਹਭਬੇਰਾਗੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਭਉਸੁਰਤਿਸੁਜੰ
 ਗੁਹੈਅਧਰਬਚਨਅਲਾਉਹਉਮੇਤਿਅਗੁਹੈਸਤਿ
 ਗੁਰਮਤਿਪਰਥਾਉਸਦਾਅਨਰਾਗੁਹੈਪਿਰਮਪਿਆ
 ਲੇਸਾਉਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਬ੍ਰਹਮਾਉਗਿ
 ਅਨੁਚਰਾਗੁਹੈਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਚਾਉਅਲਿਪਤੁ

ਅਵਾਗੁਰੇ ॥ ਵੀਹਦਿਕੀਹਚੜਓਸਵਾਸੁਹਾਗੁਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ੩੧
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਲਸੁਰਤਿਸਮਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਨੇਹਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵ
ਘਾਲਿਦਿਰਲੇਘਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਨਦਇਆ
ਲਹੇਤੁਹਿਅਾਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੇਨਾਇਗੁਰ
ਸਿਖਪਾਲੀਐ ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥਲਾਲਗੁਰਮੁਖਿਭਾ
ਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਾਲਅਕਾਲਭਗਤਸੁਖਾਲੀਐ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੀਸਾਢਾਲਰਸਕਰਸਾਲੀਐ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ
ਏਕਕਾਰੁਇਖਿਦਿਖਾਲਿਆ ॥ ਉਕਾਰਅੰਕਾਰੁਪਾਸਿ

ਬਹਾਲਿਅਮਾਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਨਿਰਕੁਓਭਾਲਿ
ਆਨਿਰਦੇਹਹੁਜੇਕਾਰੁਅਜੁਨਿਅਕਾਲਿਅਮਾਸ
ਚਨੀਸਾਣੁਅਪਾਰੁਜੇਤਿਉਜਾਲਿਅਮਾਪੀਜਾਅਖਰ
ਉਪਕਾਰਨਾਮੁਸਮਾਲਿਅਮਾਪਰਮੇਸੁਰਸੁਖਸਾਰੁਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲਿਅਮਾਨਉਅੰਗਿਸੁਨਿਸੁਮਾਰੁਸੀਰਿਗੰਨ
ਰਾਲਿਅਮਾਨੀਲਾਅਨੀਲਵੀਚਾਰਪਿਰਮਪਿਅਮ
ਲਿਅਮਾ॥੧੫॥ਚਾਰਵਰਨਸਤਸਿਗੁਗੁਰਮੁਖਿਮੇ
ਲਿਅਮਾਜਾਣਤੰਬੋਲਹੁਰੰਗੁਗੁਰਮੁਖਿਚੇਲਿਅਮ
॥ਪੀਜੇਸਬਾਦਿਅਕੁੰਗਾਅਨਹਦਕੇਲਿਅਮਾਸਤਿ

ਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਸਦਾਸੁਹੇਲਿਆਸਬਦਸੁਰ ੩੮
ਤਿਪਰਸਿਗਗਿਆਨਸਿਗਮੇਲਿਆਰਾਗਨਦਸ
ਰਬੰਗਅਹਿਨਿਸਿਕੁਲਿਆਸਬਦਅਨਹਦ
ਰੰਗਸੁਝਇਕੇਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਨਿਪੰਥੁਬ
ਰਹਖੇਲਿਆ ॥੧੬॥ ਜੋਦੀਆਗਿਆਮਾਦਿਆ
ਦਿਨਿਰੰਜਨੇ ਨਾਵੇਲਿਆਨਾਨਦੁਹਉਮੇਕੁਜਨੇ
ਅਬਿਸਮਾਦੇਬਿਸਮਾਦਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੇ ਗੁਰਮ
ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੁਰਮੁਖਿਪੰਜਨੇ ਅਦਿਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਦਿਅਕਾਲਅਰੰਜਨੇ ਸੇਵਕਸਿਦਸਨ

ਕਾਦਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਜਨੋ ਜਪੀਐਜੁਗਾਹਜੁਗਾਦਿ
ਗੁਰਸਿਖਮੰਜਨੋ ਜਪਰਮਪਿਆਲੇਸਾਦੁਪਰਮ
ਪੁਰੰਜਨੋ ਅਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਸਰਬਸੁਰੰਜ
ਨੋ॥੧੧॥ ਮੁਰਦਾਰੋਇਮੁਰੀਦੁਨਗਲੀਰੋਵਣਾ
ਸਾਬਰੁਸਿਦਕਿਸਹੀਦੁਕੁਮੁਕੁਓਪੋਵਣਾਗੋਲਾ
ਮੁਲਖਰੀਦੁਕਾਰੇਜੋਵਣਾ ਨਾਤਿਸੁਕੁਖਨਨੀਦ
ਨਖਾਣਾਸੋਵਣਾ ਪੀਹਣਿਹੋਇਜਦੀਦੁਪਾਣੀ
ਢੋਵਣਾ ਪਖੇਦੀਤਾਗੀਦੁਪਗਮਲਧੋਵਣਾਸੇ
ਵਕੋਹੋਇਸਿਜੀਵਨਹਸਟੁਰੋਵਣਾ ਵਰਦਰਦੇ

ਸਰਸੀਦੁਪਿਰਮਰਸੁਭੋਦਣਾ ਚੰਦੁਮਾਰਖਿਈ ੩੯
ਦਪੁਗੀਖਲੋਦਣਾ ੧੯੧ ਪੇਗੀਪੈਖਾਕੁਮਰੀਦੇਥੀ
ਦਣਾ ਗੁਰਮੁਗਤਿਮੁਸਤਕੁਮਰਿਮਰਿਜੀਦਣਾ ਪਰ
ਹਰਸਕੇਸਾਕਸੁਰਗਰੰਗੀਦਣਾ ਹੋਰਨਝਖਣੁਝਾਕ
ਸਰਟਿਮਨੁਸੀਦਣਾ ਸਿਪਰਮਪਿਅਲਾਪਾਕਮਮਿ
ਅਰਸੁਪੀਦਣਾ ਮਸਕੀਨੀਅਉਤਾਕਮਸਥਿਰੁਥੀ
ਦਣਾ ਦਸਅਉਰਤਿਤੁਲਾਕਸਹਜਿਅਲੀਦਣ
ਸਾਵਧਾਨਗੁਰਵਾਕਨਮਨੁਭਰਮੀਦਣਾ ਸਬਦਿ
ਸੁਰਤਿਹੁਸਨਾਕਪਾਰਿਪਰੀਦਣਾ ੧੯੨ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਆ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿ
ਤੁਲਾਇ ਮਥਾ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਵੇਵ ਸਾਇ
ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭੁ
ਣਾ ਭੁਾਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹੁਕਮੁ
ਕਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਭੁਭੁਾਇ ਨਿਜ ਪਰਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਣ ਕਵਲ ਪਤੀਆਇ ਭੁਵਰੁ ਲੁਭਾਇਆ
ਸੁਖ ਸਿਪਟ ਪਰਚਾਇਆ ਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ਧਨੁ
ਜਟੇ ਦੀਆਇ ਸਹਿ ਲਾਆਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ੩੩ ॥

१९६ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਕਹਿ ४०

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੁਧਾਰੇ ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਦਿਛੋਰਿ

ਓਨੁ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਜੋਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੰਧਾਨ ਕ

ਰਿਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੁ ਨਿਦੁਆਰੇ ॥ ਇਕ ਸਾਇਕੁ ਜੁ ਨਿ

ਦਿਚਿ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਅਣਗਣਤੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਣੁ ਸਜ

ਨਮੁ ਦੁਲੀਭੁ ਹੋਸਟੁ ਲਜਨਮੁ ਗੁਰਸਰਣਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਸਾ

ਧਸਿ ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਲਿਖੁ ਕਾਇਨੁ ਗਤਿ ਗੁਰਗਿਆ ॥

ਨਦੀ ਚਾਰੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ १॥ ਸਭਦੁ ਨਿ

ਦੀਧਰਤਿ ਹੋਆ ਪੁਗਵਾਇ ਹੋਈ ਓਡੀਣੀ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰ

ਮੁਸੀਤੋਖੁ ਵਿਕ੍ਰਪੇਰਾਂ ਰੇ ਠਿਰ ਰੇ ਲਿਲੀਟੀ ਸਾਧਜਨ
 ਦੇਚਰਣਛੁਹਿ ਆਢੀਟੀ ਰੇਈ ਲਾਖੀਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਬੰਦਸੁਹਾਵਣੀਛੁਹਬਰਛਲਕਰੇਟੁਹੇਇਰੀਟੀ ਮਿ
 ਲਿਆਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀਐਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪੀਇਪਤੀ
 ਈਜੇਬੀਜੇਸੇਈਲੁਟੈਸਕੁਰਸਕਸਬਹੁਰਗਰੀਗੀ
 ਈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਟਲੁਹੇਮਸਕੀਟੀ ॥੨॥ ਆਣਸਦੇ
 ਹਸੁਖੇਹਰੇਤਿਸੁਦਿਚਿਜੀਭੈਲਈਨਕੀਬੀਅਖੀਦੇ
 ਖਿਨਿਰੂਪਰੰਗਾਰਾਨਾਦਕੰਨਕਰਨਿਰਕੀਬੀਨਕਿ
 ਸੁਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੈਪੰਜੇਦੁਤਬੁਰੀਤਰਤੀਬੀਸਭਦੁ

ਨੀਵੇਚਰਣਹੋਇਆਪੁਰਾਵਾਇਨਸੀਬੁਨਸੀਬੀ॥
 ਉਮੈਰੋਗੁਮਿਟਾਇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਕਰੋਤਬੀਬੀ॥ਪੈਰੇ
 ਪੈਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਮਨੀਬੀ॥
 ਮੁਰਦਾਹੋਇਮੁਰੀਦਗਰੀਬੀ॥੨॥ਲਹੁੜੀਹੋਇਚੀਚੀ
 ਗਲੀਪੈਧੀਛਾਪਿਮਿਲੀਵਡਿਅਾਈ॥ਲਹੁੜੀਘਨ
 ਹਰਬੁੰਦਹੋਇਪਰਗਟੁਮੋਤੀਸਿਪਸਮਾਈ॥ਲਹੁੜੀ
 ਬੁਟੀਕੇਸਰੋਮਥੋਟਿਕਾਸੋਕੁਪਾਈ॥ਲਹੁੜੀਪਾਰਸਪਥ
 ਰੀਅਸਟਧਾਤੁਕੰਚਨੁਕਰਵਾਈ॥ਜਿਉਮਣਿਲਹੁੜੇ
 ਸਪਸਿਰਦੇਪੈਲੁਕਿਲੁਕਿਲੋਕਲੁਕਾਈ॥ਜਾਣੁਰਸਾ

ਇਹੁ ਪਾਰਿ ਅਹੁੰ ਰੱਤੀ ਮੁਲਿ ਨ ਜਾਇ ਮੁਲਾਈ ਅ
 ਪੁਗਵਾਇ ਨਾ ਅਪੁਗਵਾਈ ॥੪॥ ਅੰਗਿ ਰਤਤੀ ਜਲੁ
 ਸੀ ਅਲਾ ਕਿਤੁ ਅਵਗੁਣਿ ਕਿਤੁ ਗੁਣਿ ਵੀਚਾਰਾ
 ਅੰਗਿ ਸੁਆਂ ਧਉਲਹ ਰੁਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਗਿਆਸੁ
 ਸੁਚਾਰਾ ਕੁਲਦੀਪ ਕੁਬੇਸਿਤ ਰਹੁ ਜਲ ਕੁਲੰਦਰੇ
 ਪਰਵਾਰਾ ਵੀਪ ਕਹੇਤੁ ਪਤੰਗ ਦਾ ਕਵਲ ਕੁਵ
 ਰ ਪਰਗਟੁ ਪਾਹਾਰਾ ਅਰਗਿਲਾਟ ਉਚਾਟ ਪੈਸਿਰੁ
 ਉਚਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ਕੁਚਾਰਾ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾ ਨੀਵਾ ਟਿਵਾਸੁ
 ਪਾਈ ਅੰਦਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ਨਿਵਰਲੇ ਸੋਗੁਰੁ ਪਿ

ਆਗਾ ॥੫॥ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਸੰਭੁ ਕਚਾ ਪਕਾ ਕਿਤੁ ੪੨
 ਦੀਚਾਰੇ ਧਰਤੀ ਉਖਾਣਿ ਕਢੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਮੰਜੀਠ
 ਜੜੀ ਜੜਤਾਰੇ ਉਖਲਾ ਮੁਹਲੇ ਕੁਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਹਟਿ ਪ
 ਸੈਚ ਕੀਭਾਰੇ ਸਰੇ ਅਵੰਟਣ ਅੰਗਿ ਦਾਰੇ ਇਪਿਅ
 ਗੀ ਅਲੇਪਿਅ ਆਰੇ ਧੋਰਣੀ ਅਹੁ ਸਿਰੁ ਕਢਿ ਕੇਵੁਲੁ
 ਕਸੰਭੁ ਚਲੰਭੁ ਖਿਲਾਰੇ ਖਟਤੁ ਰਸੀ ਦੇਰੰਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਟਸਨੇ ਹੁਰੇ ਹੋਇ ਹਚਾਰੇ ਨੀਦਾ ਜਿਣੈ ਓਚੇ ਰਾਹਾਰੇ
 ੬॥ ਕੀੜੀ ਨਿਕੜੀ ਚਲਤੁ ਕਾਰਿ ਭ੍ਰਿਗੀ ਨਿਮਿਲਿ
 ਭ੍ਰਿਗੀ ਹੋਵੈ ਨਿਕੜੀ ਦਿਸੈ ਮੱਕੜੀ ਸੁਤੁ ਮੁਹੁ ਕਢਿ

ਫਿਰਿ ਸਿੰਗੇ ਦੇ ਨਿਕੜੀ ਮਖਿ ਵਖਾਣੀ ਮੇ ਮਾਖਿ ਮ
ਠਾਠਾ ਗੁਰੇ ਦੇ ਨਿਕੜਾ ਕੀੜਾ ਮਾਖੀ ਮੇ ਪਟ ਪਟ
ਲੇਕ ਰਿਦੰਗਿ ਦੋ ਗੁਰਕਾ ਮੁਹਾਦਿ ਚਿਪਾਇ ਕੇ ਦੇਸ
ਦਿਸਿ ਜਾਇਖੜੇ ਦੇ ਅਤੀ ਮਾਣਕੀ ਰਿਮਾ ਪਾਤਿਸ
ਹੁਲੇਹਾਰ ਪਰੇ ਦੇ ਪਾਇਸ ਮਾਇਨੁ ਦਹੀ ਬਿਲੇ ਦੇ ॥ १ ॥
ਲਤਾਰੇ ਠਿਲਤਾੜੀ ਮੇ ਪਾਹੁ ਨਕੰਢੇ ਸਾਹੁ ਦਿਚਾਰਾ ॥
ਗੋਰਸੁ ਦੇਇਖੜੁਖਾਇ ਕੇ ਗਾਇਗੀ ਬੀ ਪਰਉਕਾ
ਰਾ ਦੁਧਹੁ ਦਹੀ ਜਮਾਣੀ ਮੇ ਦਹੀ ਮਹੁ ਮਖਣੁ ਛਾਹਿ
ਪਿਆਰਾ ਪਿਅਮਤੇ ਰੋਵਨਿ ਹੋ ਮਜੋਗਾ ਢੰਗ ਸੁਆਰਥ

ਚੰਜਾ ਅਚਾਰਾ ਧਰਮੁ ਧਉ ਲੁਪ ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਧੀਰ
 ਜਿਵਹੋ ਸਹੋ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ਗਇਕੁ ਇਕੁ ਜਾਉ ਜਣੇ ਦਿ
 ਮਾਰੁ ਚਕਾਵਿ ਚਿਵਗ ਹਜਾਰਾ ਗ੍ਰਿਣ ਅੰਦਰਿ ਦੋ
 ਰੂਪਾ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਲਹੁੜਾ ਤਿਲੁ ਹੋਇ ਜੀਅ ਮਾਨੀ ਚਹੁ
 ਨੀਚੁ ਨ ਮਾਪੁ ਗਣਾਇਆ ਫੁਲਾਂ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਿਆ
 ਹੋਇ ਨਿਰੰਗੁ ਧੁਸੁਰੀ ਧੁਸੁਰਾਇਆ ਕੋਲੁ ਪਾਇ ਪੀੜੁ
 ਇਅਹੋਇ ਫੁਲੇ ਲੁਖੇ ਲੁਖੇ ਵਰਤਾਇਆ ਧਤਿਤੁ ਪ
 ਦਿਤੁ ਚਲਿਤੁ ਕਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
 ਮਾਧੀਵੇ ਪਾਇ ਜਲਾਇਆ ਕੁਲਦੀਪ ਕੁਜਗਿ ਬਿਰ

ਦੁਸਦਾਇਆ ਕੋਜਲੁ ਹੋਆ ਦੀਦਿਅਹੁਅਖੀਅੰ
ਦਰਿਜਾਇਸਮਾਇਆ ਬਾਲਾਹੋਇਨਵਡਾਕਹਾਇ
ਆ॥੨॥ ਹੋਇਵਡੇਵਾਜੰਗਾਦਿਚਿਜੇਤਨੁਖੇਹਨਲਿ
ਰਲਾਇਆ ਬੂਟੀਹੋਇਕੰਪਾਹਦੀਦੀਡੇਹਸਿਹਸਿ
ਆਪੁਖਿਵਾਇਆ ਦੁਹੀਮਲਿਦੇਲਣੁਵੇਲਿਅ
ਊਊ ਕਰਿਤੁਬੁਤੁਬਾਇਆ ਸਿਪੰਵਣਿਪਿੰਦਿਉਡਾ
ਇਆ ਕਰਿਕਰਿਗੋੜੀਸੁਤਕਤਾਇਆ ਤੁਣਿ
ਦੁਣਿਖੁੰਬਿਚਵਾਇਕੋਵੇਵੇਦੁਖੁਬੁਦਾਇਰੰਗਾਇ
ਆ ਕੋਚੀਕਟਣਿਕੋਟਿਆ ਸੁਈਧਾਰੇਜੋਕੁਸੀਦਾ

ਇਆ ਲਜਣੁ ਕਜਣੁ ਹੋਇ ਕਜਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਦਾ ੪੪
ਣਹੋਇ ਅਨਾਰਦਾ ਹੋਇ ਧੁੜਿ ਧੁੜੀ ਵਿਚਿ ਧੰਸੇ ਹੋਇ
ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆ ਵਲਾ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲਾ ਫੁਲ ਵਿਗੰਸੇ
ਇਕਤੁ ਬਿਰਖ ਸਹਸਰ ਫਲ ਫਲ ਇਕਦੂ ਇਕੁ
ਸਰੰਸੇ ਇਕਦੂ ਵਾਣੇ ਲਖ ਹੋਇ ਫਲ ਫਲ ਦੇ ਮਨ ਅੰ
ਦਰਿ ਵਸੇ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨਾ ਵਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੰਸੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਲੱਯ ਨਿਤੋ ਤ੍ਰਿਫ
ਲਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਲੀ ਅੰਸੇ ॥ ਨਿਦਿ ਚੰਦ
ਣ ਗੁਰਮਾਰ ਗੁਦੰਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰੇਟਿ ਰਸਾਇਣਿ ਸਿੰਝੀ ਅੰਸੇ

ਮਹਾਨੁ ਦਿਚਿ ਅਚਲੁ ਸਹੈ ਸਾ ਲੁ ਸੁਨਈ ਅਪੈ ਤੇ ਪਸੈ ॥ ੧੨ ॥

ਅਸਖਸਦਾਨੁ ਦੇ ਕੇ

ਤੁਹੇ ਤੁਕ ਰਿਕੰਚ ਨੁਵੰਸੈ ਜੋਇ ਪੋਇ ਕਣੁ ਕੰਢੀ ਅੰਗਤੀ
ਮਾਸਾ ਤੇ ਲਾਹੰਸੈ ਪਾਇ ਕੁਠਾਲੀ ਗਾਲੀ ਅੰਗੇਰੀ ਕ
ਰਿਸੁ ਨਿਮਾਰੁ ਦਿਗੰਸੈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਪੜਪਾਣੀ ਅ
ਨਿਲੁ ਟੀਲਾ ਇਜਲਾਇ ਹੰਸੈ ਬਾਰਹਵੰ ਨੀਤੋਇ
ਕੇਲੰਗੇਲ ਦੇ ਕਸਉਰੀ ਕਸੈ ਟਕਸਾਲੇ ਸਿਕਾਪਦੇ
ਪਣੁ ਪਾਕਾ ਅੰਦਰਿ ਰੋਇ ਪਾਕਸਮਾਵੈ ਦੇਸਤੁ
ਪੋਸਤੁ ਬੁਟੁਰੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ਫੁਲ ਪਿੜਾਵੈ ਰੋਡਾ
ਤੋਡੀ ਡੋਡੀ ਅੰਇ ਕਦੁੰ ਇਕੁ ਚੜਾਏ ਚੜਾਵੈ ਸੁਲੀ
ਉਪਰਿ ਪੇਲਣਾ ਪਿਛੋ ਦੇ ਸਿਰਿ ਛੜੁ ਪਰਾਵੈ ਚੁਖੁ

ਚੁਖੁ ਹੋਇ ਮਲਾਇ ਕੋਲੋ ਹੁਪਈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ੪੫
ਮਪਿ ਮਲਾ ਮਜਲ ਸੀਜੋ ਗਭੋਗ ਸਿਸੋਗ ਬਣਾਵੈ ॥ ਅ
ਮਲੀ ਹੋਇ ਸੁਮਜਲ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਰਸ ਭਰਿ ਮਾਰਸੁ
ਰਖਵਾ ਬੋਲਣ ਅਣ ਬੋਲਣ ਅਭੁਰਿ ਠਾ ॥ ਸੁਣਿਆ
ਅਣ ਸੁਣਿਆ ਕਰੈ ਕਰੈ ਦੀਚਾਰਿ ਰਿਠਾ ਅਣ ਰਿਠਾ ॥
ਅਖੀ ਧੁਰਿ ਅਟਾਈ ਅੰਮਖੀ ਵਿਚਿ ਅੰਗੁਰੁ ਬਹਿਰੁ ॥
॥ ਇਕ ਦੁਬਹਲੇ ਬੂਟੇ ਹੋਇ ਸਿਰਤਲ ਵਾਇਆ ਇਠ
ਹੁਇ ਠਾ ॥ ਦੁਹੁ ਖੁਢਾ ਵਿਚਿ ਪੀੜੀ ਅੰਟੇ ਲਾਹੇਇ ਤੁ
ਗੁਣਿ ਮਿਠਾ ॥ ਵੀਰਿ ਇਕੀ ਹਵਰਤੁ ਦਾ ਅਵਗੁਣਿ ਮਾਰੇ

ਪਾਪਪਇਠਾ ਅੰਨੈਗੰਨੈਵਾਗੁਸੁਧਿਠਾ ॥ ੧੪ ॥ ਘਟ
ਹਰਬੰਦਸੁਹਾਵਣੀਨੀਵੀਰੋਇਅਗਾਸਹੁਆਵੈ
ਆਪੁਗਵਾਇਸਮੁੰਦਵੇਖਿਸਿੰਧੇਦੇਮੁਹਦਿਚਿਸਮਾਵੈ
ਲੇਵੋਗੀਮੁਹਿਬੰਦਸਿਪੁਚੁੰਭੀਮਾਰਿਪਤਾਲਿਲੁਕਾ
ਵੈਠਕੁਕਦੇਮਰੁਜੀਦਵਾਪਰਕਾਰਜਨੋਆਪੁਠਕੁ
ਵੈਪਰਵਾਸਿਪਰਉਪਕਾਰਨਪਰਹਥਿਪੰਥਰਦੰਦ
ਕੁਨਾਵੈਭੁੰਲਿਅਭੁੰਲੁਅਮੁਲੁਦੇਮੋਤੀਦਾਨੁਨ
ਪਛੇਤਾਵੈਸਫਲਜਨਮੁਕੋਈਵਰਸਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥
ਹੀਰੋਹੀਰਾਬੇਧੀਅੰਬਰਮੇਕਣੀਅਣੀਤੋਇਹੀਰੋ

ਧਾਰਾ ਹੋਇ ਪਰੇਈ ਮੇਰੀ ਰੇ ਮਾਲ ਰਸ ਲਗਾਹੀ ਰੇ
 ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਚੁ ਰਸ ਬਾਦਿ ਲਿਵ ਹਉ ਮੇਰਾ ਰਿਮ ਰੇ
 ਮਨੁ ਧੀਰੇ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਮਨੁ ਦੇਲਾਏ ਮਨੁ ਗੁਣ ਦਿਚਿ
 ਗੁਣ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਰੀਰੇ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖ ਕੋਰੇ ਇਕਾਮ
 ਧੇਨੁ ਸਿਤ ਰੇਣੁ ਨ ਨੀਰੇ ਸਿਲਾ ਅਭੁਣੀ ਚੱਟਣੀ ਲਖਾਮ
 ਅਤਰਸਤਰਸ ਨਸੀਰੇ ਦਿਰਲਾ ਸਿਖੁ ਸੁਣੈ ਗੁਰ ਪੀਰੇ
 ੴ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣ ਅੰਦਰਿ ਸਿਮਾਣ
 ਬਾਹਰਿ ਕੋਲਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਧਾਨ ਹੋਇ ਵਿਣੁ
 ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਸੁਣਈ ਬੋਲਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇ

ਖਣਾਸਾਧਸਿਗਤਿਵਿਣੁਅੰਨਾਬੋਲਾ ਫਾਹਗੁਰੂ
ਗੁਰਸਬਦਲੇਪਿਗਮਪਿਆਲਾਚੁਪਿਚਬੋਲਾ
ਪੇਰੀਪ੍ਰੰਖਾਕੁਹੋਇਚਰਣਧੋਇਚਰਣਦਕਝਲਾ
ਚਰਣਕਵਲਚਿਤੁਭਵਰੁਕਾਰਿਭਵਜਲਅੰ
ਦਰਿਰਹੋਨਿਰੋਲਾ ਜੀਵਣਮੁਕਤਿਸਚਾਵਾਚੇ
ਲਾ॥੧੧॥ਸਿਗਵਿਚਿਨਿਕੇਵਾਲਹੋਇਸਾਸੁਚ
ਰਣਚਵਰਕਾਰਿਢਾਲੇ ਗੁਰਸਰਤੀਰਥਨਾਇ
ਕੇਅੰਤੁਰਿਭਰਿਪੇਰਿਪਖਾਲੇ ਕਾਲੀਰੂਪਭ
ਲਕੇਰੋਚਲਣਾਜਾਣਿਨੀਸਾਣੁਸਮਾਲੇ ਪੇਰੀਪੇ

ਪਾਖਾਕੋਹੋਇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁਨਦਰਿਨਿਹਾਣੇ॥ ਕ ੦੪੭
ਗਕਮੰਤਹੁਪਰਮਹੰਸੁਭੰਜਲਮੋਤੀਖਾਇਖਦਾ
ਲੇ॥ ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅੰਗੁਰਸਿਖੀਸੁਣਿਗੁ
ਰਸਿਖਪਾਣੇ॥ ਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘੇਪਰਮਪਿਆਣੇ॥
੧੮॥ ਗੁਲਰਅੰਦਰਿਭੂਟਹਣਾਗੁਲਰਨੋਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਵਖਾਣੇ॥ ਗੁਲਰਲੰਗਾਨਿਲੋਖਫਲਇਕਦੂ
ਲਖਅਲੋਖਨਜਾਣੇ॥ ਲਖਲਖਬਿਰਖਬਰੀ
ਚਿਅਹੁਲਖਬਰੀਚੇਬਾਗਬਬਾਣੇ॥ ਲਖਬਾ
ਗਬ੍ਰਹਮੰਡੁਦਿਚਿਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡੁਲੇਅਦਿਚਿਅ

ਏ ਗਿਹਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ
ਰਿਗੁਮਾਣੇ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕੋਰੇ ਇਸਾਹਿ ਬਦੇ ਚਲੇ
ਹਭਾਣੇ ਹਭੀ ਮੇਜਾਇ ਤਜਾਇ ਸਿਧਾਣੇ ॥੧੬॥ ਵਦਿ
ਵਿਹਿ ਚੰਦ ਅਲੋਪੁਰੇ ਇਤੀ ਮੇਦਿ ਹਚੜਵਾਰੇ ਇ
ਨਿਕਾ ਭੁਭਿਭਿਭਿ ਜਗਤੁ ਸੁਹਾਰਦਾ ਗਾਗਨ ਮਹੇਸੁ
ਰਮਸਤ ਕਿਟਿਕਾ ਸੇਲ ਹਕਲਾ ਸਿਧਾਰੀ ਮੇਸਫਲੁ
ਜਨ ਮੁਸੋਰੇ ਕਲਾਇਕਾ ਅਮੀਤ ਕਿਰਦਿ ਸੁਹਾਵਦੀ
ਨਿਝੁਰੁਰੇ ਸਿੰਜੇ ਸਹਾ ਸਿੰਕਾ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਿਤੋਖੁ
ਦੇਸਹ ਜਸੀ ਜੇਗੀਰਤੁ ਨ ਅਮਿਕਾ ਕਰੈ ਅਨੇਰਹੁਚ ।

ਨਵਾਰੋਰਚਕੋਰਧਿਆਨੁਧਰਿਛਿਕਾਅਪੁਗਵਾਇ ੪੮
ਅਮੋਲਮਟਿਕਾ ੨੦ ॥ ਹੋਇਨਿਮਾਣਾਕੁਗਤਿਕਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਧੁਰਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ ॥ ਕੁਗਤਿਵਛ
ਲੋਹੋਇਕੁਟਿਅਮਾਣਨਿਮਾਣੇਆਪਿਦਿਵਾਇਆ
ਆਤਲੋਕਵਿਚਿਮੁਕਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲੁਦਾਸੁਅਗ ॥
ਸਿਚੜਾਇਆ ॥ ਚੰਦਬੁਰਜੁਤੇਤਿਸਕੋਰੋਕ੍ਰਿਪਰਦਖ
ਣਾਚਉਫੇਰਿਫਿਹਾਇਆ ॥ ਵੇਦਪੁਰਾਣਵਖਾਣਵੇਪਰ
ਗਟਕਰਿਪਰਤਾਪੁਜਣਾਇਆ ॥ ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅ
ਤਿਅਗਮਹੈਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੁਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ੪ ॥ ॥ ਚਾਰੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸਾਧ
ਸਿਰਹੋਰਤੁ ਸਿਰਿ ਕੁਸਿਰਿ ਨਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ
ਹੋਲਕਾ ਬਾਹਪੰਥਨ ਕੇਚਲਖਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰ
ਨ ਅਵਰਨਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੀਬੋਲ ਪਰਚੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ਛਿਅਵਰਸਨ ਪਰਸਣਨ ਸ
ਰਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਮਾਤਿ ਹੋਵੁ ਜੇ ਕੁਇ ਲੁਭ
ਇਨ ਪਚੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਾਮਾਵਣਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰ

ਹਰਾਸਿਨਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਗਾਇ ਭੁਗਾਤਿ ਚਹਮਚੈ
 ੧੧ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੁ ਅਰਧਣਾਇ ਕਮਨੋਰੇ ਇਨ
 ਹੋਇ ਦੁਚਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁਗਵਾਇ ਅਜੀਵਨ
 ਮੁਕਤਿ ਨਤਾ ਮਸੁਪਤਾ ਗੁਰਓਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ
 ਸਣਦੁਤਾਂਦਿ ਖੜਾਗੜ੍ਹਜਿਤਾ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਕੁਰੋਇ ਪੁ
 ਨੜ੍ਹਾਜਗਿਹੋਇ ਅਥਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾਗੁਰਸਿਖ
 ਗੁਰਸਿਖਮਾਪਿਓਭਾਣੀਮਿਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਿਧਾਦੁ
 ਰਿਕਰਿਗੁਰਮਾਤਿ ਸਬਦਸੁਰਤਿ ਮਨੁਸਿਤਾ ਛਡਿਕੁ
 ਫਕੜੁਕੁਧਿਤਾ ੨੧ ਅਪਣੇਅਪਣੇ ਵਰਨਦਿਚਿ

ਕੁੜੁ

ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕੁਲਧਰ ਮਧਰੰਦੋ ॥ ਛਿਅਦਰਸਣ
 ਛਿਅਸਾਸਤਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮਤਿ ਖਟ ਕਰ ਮਕਰੰਦੋ ॥
 ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਸਾਹਿਬੇ ਚਾਕਰ ਜਾਇ ਜੁਹਾਰ ਜੁੜੰ
 ਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਵਣਜ ਵਿਚਿ ਵਾਪਾਰੀ ਵਾਪਾਰ
 ਮਚੰਦੇ ॥ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਖੇਤਿ ਵਿਚਿ ਬੀਉ ਸਭੇ ਕਿਰਸ
 ਣ ਬੀਜੰਦੇ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰ ਕਾਰੀ ਗਰ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਵਿਚਿ
 ਜਾਇ ਮਿਲੰਦੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪੂਜੰਦੇ ॥ ੩
 ॥ ਅਮਣੀ ਰਚਨਿ ਅਮਣੀ ਆਸੋ ਫੀਸੋ ਫੀਸੋ ਲੁਕਰ
 ਦੇ ॥ ਜੁਆਰੀ ਜੁਆਰੀ ਅਵੇ ਕਰ ਮੀਵੇ ਕਰ ਮਚੰਦੇ

ਚੋਰਾਂ ਚੋਰਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਠਗ ਠਗ ਮਿਲਿ ਦੇ ਸਫਰੀ ਦੇ
 ਮਸਕਰਿ ਮਾਮਿ ਮਿਲਿ ਮਸਕਰੇ ਚੁਗਲਾ ਚੁਗਲਉ
 ਮਾਹਿ ਮਿਲਿ ਦੇ ਮਨਤਾਰੂ ਮਨਤਾਰੂ ਮਾਤਾਰੂ ਤਾਰੂ ਤਾਰੂ
 ਤਰੀ ਦੇ ਗੁਣਿ ਖਾਮਾਰੇ ਗੁਣਿ ਖਾਮਾਰਿ ਮਾਮਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ
 ਅਪਣੇ ਦੁਖ ਰੋਵੀ ਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਸਿ ਦੇ
 ੪॥ ਕੋਈ ਪੀਤੁ ਜੇਤ ਕੀ ਕੋ ਪਾਧ ਕੋ ਵੇਦ ਸਦਾ ਏ ਕੋ
 ਈਰਾਜਾ ਰਾਏ ਕੋ ਮਹਤ ਚਉਧਰੀ ਅਖਏ ਕੋਈ
 ਬਜਾਜੁ ਸਰਾਫੁ ਕੋ ਕੋਜ ਉਹਰੀ ਜੜਾਉ ਜੜਾਏ ਪ
 ਸਾਰੀ ਪਰਚੁਨੀ ਅਕੋਈ ਦਲਾਣੀ ਕਿਰ ਸਿਕਾਏ

ਜਾਤਸਨਾਤਸਨੰਸਲਖਕਿਰਤਿਵਿਰਤਿਕਾਰਿ
ਨਉਗਣਾਏ॥ਸਾਧਸਿਰਾਤਿਗੁਰਸਿਖਮਿਲਿਆ
ਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁਦਲਾਏ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਦਾਅ
ਲਖੁਲਖਾਏ॥੫॥ਜਤੀਸਤੀਚਿਰੁਜੀਵਦੇਸਾਧਕ
ਸਿਧਨਾਥਗੁਰਚੇਲੇ॥ਦੇਵੀਦੇਵਰਖੀਸੁਰਾਭੇਰਉ
ਖੇੜਪਾਲਬਹੁਮੇਲੇ॥ਗਣਗਧਰਬਅਪਛਰਾਕਿ
ਨਰਜਛਚਲਤਬਹੁਪੇਲੇ॥ਗਾਖਸਦਾਨਉਦੇਤੁਲ
ਖਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਉਦੁਹੇਲੇ॥ਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਰਾਤਿਰਸਕੇਲੇ॥ਏਕਮਨਇਕੁ

ਅਗਧਣਾਗੁਗਮਤਿਅਪੁਗਵਾਇਸੁਰੇਲੇ। ਚਲਣੁ
ਜਾਣਿਪਏਸਿਰਤੇਲੇ॥੬॥ ਜਤਸਤਸੀਜਮਹੋਮਜ
ਗਜਪਤਪਦਾਨਪੁੰਨਬਹੁਤੇਰੇ। ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿ
ਸਿਧਿਪਾਖੰਡਬਹੁਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਨਾਟਕਾਮਗਲੇਰੇ। ਵੀਰਾਰ
ਧਣਜੋਰਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੁ ਦਿਡਾਣਪਨੇਰੇ॥
ਪੁਰਕਕੰਭਕਰੇਚਕਾਨਿਵਲੀਕਰਮਭੂਇਅੰਗ
ਮਘੇਰੇ। ਸਿਧਾਸਣਪਰਚੇਪਟੇਹਰਨਿਗਹਕ
ਉਤਕਲਖਹੇਰੇ। ਪਰਸਮਣੀਰਸਾਇਣਾਕਰਮ
ਤਕਾਲਖਆਨੇਰੇ। ਪੁਜਾਵਰਤਉਪਾਰਦੇਵਰ

ਸਰਾਪਸਿਦਸਕਤਿਲਵੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁ
ਰਸਬਦਿਦਿਨੁਥਾਉਨਪਾਇਨਭਲੇਭਲੇਰੇ।
ਕੁਕੁਇਕਗੰਢੀਸਉਫੇਰੇ॥॥ ਸਉਟਿਸਗਨਵੀ
ਚਾਰਣੇਨਉਗ੍ਰਹਬਾਰਹਗਸਿਦੀਚਾਰਾਕਾਮਣ
ਟੂਟੇਅਉਸੀਅਕਣਸੋਈਪਸਾਰਪਸਾਰਾਗਦ
ਹੁਕਤੇਬਿਲੀਅਾਇਲਮਲਾਲੀਰਿਸਤੜਛਾਰ
॥ ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਪਾਣੀਅਗਨਿਛਿਕਪਦਹਿਬੁਕੀ
ਵਰਤਾਰਾ॥ ਬਿਤਿਦਾਰਭਵਾਰਮਾਇਸਾਸੁਲ
ਸਹਸਾਸੈਸਾਰਾ॥ ਵਲਛਲਕਰਿਦਿਸਵਾਸ

ਲਖ ਬਹੁ ਚਕੀ ਕਿਉ ਰਵੈ ਭੁਤਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ॥ ੫੨ ॥
ਫਲ ਪਾਰਿਓਤਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਵਾਹੜੇ ਗੰ
ਗ ਸਿੰਗ ਗੰਗੇ ਦਕੋਈ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾ
ਤੁਹੋਇ ਪਾਰਸਪਰ ਸੇ ਕੰਚ ਨੁ ਸੋਈ ਚੰਦਨ ਦ
ਬੁਢਣਾ ਸਪਤਿ ਅਫਲ ਸਫਲ ਕਰਿ ਚੰਦ ਨੁ
ਗੋਈ ॥ ੬ ॥ ਅਰੁ ਤਿਥਾ ਰਹਮਾਹ ਕਰਿ ਸੁਝੇ ਸੁਝ
ਨਦੂਜਾ ਕੋਈ ਚਾਰਿ ਦਰ ਨਿਛਿ ਅਦਰਸਨਾ
ਬਾਰਹ ਵਾਟ ਭੁਵੇ ਸਭੁ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸ
ਨੁ ਸਾਧ ਸਿੰਗੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਈ

ਸਇਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਨੀਓਈ॥੮॥ ਨਾਨਕਦਾ
 ਦਕਸਾਹੁਰੇਦਿਰਤੀਸੁਰਲਾਗਾਇਤਹੋਏ॥ਜੀ
 ਮਇਕੁਦਣਿਮੰਗਣੇਮਰਣੇਪਰਣੇਕਰਵੇਢੇ॥
 ਗੀਤੀਰੂੜੀਕੁਲਧਰਮਚਜਅਚਾਰਦੀਚਾਰਦਿ
 ਖੇਏ॥ਕਰਿਕਰਤੂਤਿਕਸੁਤਾਦਿਚਿਪਾਇਦੁਲੀ
 ਚੇਗੋਣਚੰਦੇਏ॥ਜੋਧਜਰੇਰੇਮਨੀਅਨਿਸਤੀਅ॥
 ਸਭਿਤਟੋਭੜੀਟੋਏ॥ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦ
 ਦਿਣੁਮਰਿਮਰਿਜੀਅਨਿਦਣੀਦਿਗੋਏ॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਹੀਰੇਹਾਰਿਪਚੋਏ॥੧੦॥ ਨਲਸਕਰਅੰਦ

ਰਿਲਾਡੁਲੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਏਸਾਹਜਾਏਪਾਤਿ
 ਸਾਹਅਰੋਚੜਨਿਪਿਛੈਸਭਭੀਮਰਾਭੀਪਿਆਏ
 ਬਟਿਬਟਿਆਦਨਿਤਾਇਫੇਭਇਸਹਜਾਏਸ
 ਦਮੁਰਾਏ। ਪਿਜਮਤਿਦਾਰਫਡੀਰੀਅਨਿਦ
 ਰਗਹੋਨਿਖੁਆਰੁਕੁਵਾਏ। ਅਰੋਢੇਈਸੇਲ
 ਹਨਿਸੇਵਾਅੰਦਰਿਕਾਰਕੁਸਾਏ। ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁਸੋਗੁਰਮੁਖਿਫਰਭੇਗੁਰਪਰਸਾਏ। ਸਾਹ
 ਸੁਹੇਲੇਆਦਿਜੁਗਾਏ॥੧੧॥ ਤਾਰੇਲਖਅਨੇਰਦਿ
 ਚਿਚੜਿਐਸੁਝਿਨਸੁਝੇਕੋਈ। ਸੀਹਿਬੁਕੇਮਿਰਗਾ

ਵਲੀਭੰਨੀਜਾਇਨਾਮੁਪ੍ਰੋਣੀ ਸਿਬਸੀਅਰੁ
 ਗਰਬੈਰੋਰਿਅਮਾਖੁਰੀਦਿਕੁਦੇਲਖਪਲੋਣੀਪੀ
 ਖੇਰੁਸਹਬਾਜਦੇਪਿਦੁਕਿਨਹੰਪਨੀਮਿਲੇਨਦੇ
 ਣੀਚਾਰਦੀਚਾਰਸਿਸਾਰਦਿਚਿਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਮਿਲਿਦੁਰਮਤਿਪੋਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਤਿ
 ਸਾਹੁਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਮਦਾਸਾਰੋਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਾਤਾਜਾਣੁਜੋਣੇਣੀ ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾ
 ਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਾਹੁਚਲਾਇਅਮਾਪੀ
 ਜਿਦੂਤਕਰਿਭੂਤਦਸਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟ

ਇਆ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖ ਚਲਣਾ ਜਮੁਜ
 ਗਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ਬੇਮੁਖ ਬਾਰਹ ਵਾਟਕ
 ਹਿਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਸਚ ਖੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ਭਾਉ ਭਰਾ
 ਤਿਭੁਉ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ
 ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਕਵਲੁ ਹੋਆਇਆ ਦਿਚਿਉ
 ਦਾਸੁ ਰਹਾਇਆ ਆਪੁ ਗਟਾਇਨਾ ਆਪੁ ਗਟਾਇ
 ਆ॥ ੧੩॥ ਗਾਜਾ ਪਰਜਾ ਹੋਇ ਕੇਚਾ ਕਰਕੂ ਕਰਦੇ ਸਿ
 ਦੁਹਾਈ ਜਮਾਇਆ ਬਟਿ ਬੁਝਾਣਾ ਨ ਕਦਾ ਦ
 ਕਹੇਇ ਦਧਾਈ ਵੀਵਾਹਾਨੇ ਸਿਠਾਣੀ ਆਦੁ ਹੀਵ

ਲੀਦੁਇਤੂਰਵਜਾਈ ਰੋਵਣੁਪਿਟਣੁਮੁਇਆ
 ਨੋਵੇਣੁਅਲਾਹਣੁਧੁਮਧੁਮਾਈ ਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚੁ
 ਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਲਿਵਲਾਈ ਬੇ
 ਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਜਮੰਮਰਣਿਅਲਿਪਤੁਰਹਾਈ
 ਆਸਾਵਿਚਿਨਿਰਾਸੁ^ਣਵਲਾਈ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪੰਥੁਸੁਹੇਲੜਾਮਨਮੁਖਬਾਹਰਵਾਟਫਿਰੰਦੇਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਿਘਾਇਦਾਮਨਮੁਖਭਵਜਲਤ੍ਰਿ
 ਚਿਤੁਬੰਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਰਿ
 ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿਮਰੰਦੇਗੁਰਮੁ

ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਦੇਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲੁਦੁਖਲਹਿਦੇ
 ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸੁਰਖਗੁਮਨਮੁਖਿਜਮਪੁਰਿਤੰ
 ਰੂਸਹਿਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਅਪੁਰਾਦਾਇਅਮਨਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈਅਗਨਿਜਲਿਦੇ ਬੀਟੀਅੰਦਰਿਦਿਰਲੇਬੀਟੇ
 ੧੫॥ ਪੇਦਕੜੇਘਰਿਲਾਡੁਲੀਮਾਉਪੀਉਖਰੀਪਿਆਰੀ
 ਦਿਚਿਭਿਰਾਵਾਂਭੈਨੜੀਨਾਨਕਵਾਰਕਸਪਰਵਾਰ
 ਲਖਖਰਚਿਦੀਦਾਹੀਐਗਹਟੇਵਾਜੁਸਾਜੁਮ
 ਭਿਭਾਰੀਸਾਹੁਰੜੇਘਰਿਮੰਨੀਐਸਣਖਤੀਪਰ
 ਵਾਰਸਧਾਰੀਸੁਖਮਾਣੇਪਿਰਸੇਜੜੀਢਤੀਹਭੈ

ਜਨ ਸਦਾ ਸੀ ਗਾਰੀ ॥ ਲੋਕ ਵੇਦ ਗੁਣ ਗਿਆਨ
ਵਿਚਿ ਮਰਧ ਸਰੀਰ ਮੋਖ ਦੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ
ਸੁਖ ਫਲ ਨਿਹਚ ਉਨਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿ
ਤੀ ਵੇਸਿ ਆਸ ਭਿਕੁ ਲਖਣ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ ਲੋਕ
ਹੁਦੇ ਸਹੁ ਬਾਹਗੀ ਤਿਹੁ ਪਖਾਨੇ ਅਭਿਲਿਗੁ ਲਾਵੈ ॥
ਡੁਬੀ ਡੋਬੈ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੁਰਾ ਮਿਠਾ ਹੋਇ ਪਚਾਵੈ ॥ ਘੰਡੂ
ਹੋੜਾ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਦੀਪ ਕੁਹੋਇ ਪਤੰਗ ਜਲਾਵੈ ॥
ਸਦੁ ਹੀ ਸਰਾਈ ਜਰਦਹੁ ਪਥਰ ਬੇੜੀ ਖੁਰਬੂ ਬਾਵੈ ॥
ਮਨ ਮੁਖ ਮਨੁ ਅਠਖੰਡੁ ਹੋਇ ਦੁਸਟਾ ਸਿਰਗਾ ਤਿਕੁਰ

ਮਿਭੁਲਾਵੈ ॥ ਦੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਉਸਦਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ੫੬
ਸੁਪਿਨਹੋਵੈਬਾਲਬੁਧਿਬਾਲਕਲੀਲਾਵਿਚਿ
ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੁਰਿਜੋਬਨਿਕੁਰਮਾਣੀਅੰਪਰਤਨ
ਧਨਪਰਨਿਦਲੁਕੁਵੈ ॥ ਬਿਰਧਿਹੋਆਜੀਜਾਲਵਿਚਿ
ਮਹਾਜਾਤੁਪਰਵਰੁਫਹਾਵੈ ॥ ਬਲਹੀਣਾਮਤਿਹੀ
ਨੁਹੋਇਨਉਬਹਤਰਿਅਬਰਕੁਵੈ ॥ ਅੰਨਬੋਲ
ਪਿਗੁਲਾਤਨੁਥਕਾਮਨੁਦਹਦਿਸਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸਿ
ਗਤਿਗੁਰਸਬਾਦਿਵਿਟੁਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੁਨਿ
ਕੁਵਾਵੈ ॥ ਅਮਉਸਰੁਚੁਕਾਹਥਿਨਾਮਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥

ਹਿਸੁਨਛੁਡੈ ਮਾਨਸਰੁ ਬਗੁਲਾ ਬਹੁਛਪੜੁ ਫਿਰਿ
ਆਵੈ ਕੋਇ ਲਬੋਲੈ ਅੰਬਵਟਿ ਵਟਿ ਵਟਿ
ਕਾਓ ਕਥਾਓ ਸੁਖਾਵੈ ਯਵਗਨੋ ਦਨਿ ਕੁਤੀ ਅੰਗੰ
ਈਗੋਰੁ ਸੁਵੰਸੁ ਦਧਾਵੈ ਸਫਲ ਬਿਰਖ ਨਿਹਚ
ਲਮਤੀ ਨਿਹਫਲ ਮਾਣਸਦਹ ਵਿਸਿਧਾਵੈ ਅ
ਗਿਤਤੀ ਜਲੁ ਸੀਅਲਾ ਸਿਰੁ ਉਚਾਨੀ ਦਾਇਖਲ
ਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਖ
ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕੁਦਾਉ ਹਰਾਵੈ ॥੧੯॥
॥ ਰਾਜਾ ਮੁਗਮੀ ਨਪਤੰਗ ਮਲਿ ਇਕਤੁ ਇਕਤੁ

ਰੋਗ ਪਰੰਦੇ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪੰਜਿ ਰੋਗ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੁ ੫੧
ਸੂਤ ਕਰੰਦੇ ਮਾਸ ਮਨ ਸਾਡਾ ਇਹ ਰਖ ਸੈ ਗ
ਬਹੁ ਰੋਗ ਵਧੀਦੇ ਮਨ ਮੁਖ ਦੂਜੇ ਕੁ ਇਲ ਰਿਗ ਕੁੰਤ
ਲਭੂ ਸੇਖਾ ਇਕੁ ਫੰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਹ ਚਲੀਦੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਾਨਿ
ਚਲਣਾ ਭੁਜਿਗਾਏ ਠਕ ਚੋਰ ਰੂਰੰਦੇ ਲੇਲਾਹਾ
ਨਿਜ ਪਰਿ ਨਿਬਹੰਦੇ ॥੨੦॥ ਬੇੜੀ ਚਾੜ੍ਹ ਲਿਘਾ
ਇਦਾ ਬਹਲੇ ਪੁਰ ਮਾਣ ਸੁਮੁਹਾਣਾ ਮਾਗੁ ਇਕੁ ਨਿ
ਬਾਹਿਦਾ ਲਸਕਰ ਸੰਗ ਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਣਾ ਫਿਰੇ

ਮਹਲੇ ਪਾਹਰੂ ਹੋਇ ਨਿਚਿ ਵਸਵ ਨਿਪਧਾਣਾ ਲਾ
 ਕਾਇਕੁ ਵੀਵਾਹੀਐ ਬਹਲੇ ਜਾਂਦੀ ਕਰਿ ਮਿਹਮਾਣ ॥
 ੧॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਕੁ ਮੁਲਕਾ ਦਿਚਿ ਹੋਰੁ ਪ੍ਰਜਾਹਿ
 ਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ
 ਸਿਗਾਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਵੇ
 ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨੧॥ ਪੁ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਾਦਿ
 ੧॥ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੀਐ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਬਾਟ ਬਣਾ
 ਇਆ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਪੁਰੇ ਪੁਰਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ

ਆਪੁਰੇਪੁਰਾਪਿਰਮਰਸਪੁਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
 ਚਲਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਦਰਸਦੇਪੁਰੇਪੁਰਾਸਬ
 ਦਸੁਣਾਇਆਪੁਰੇਪੁਰਾਬੈਰਣਾਪੁਰੇਪੁਰਾਤਖਤੁ
 ਰਚਾਇਆਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡੁਹੈਭਗਤਿਦ
 ਛਲੁਹੈਇਵਾਸਿਗਤਿਆਇਆਸਚਰੂਪੁਸਚੁ
 ਨਾਉਗੁਰਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਸਿਖਾਸਮਝਾਇਅ
 ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ॥ ਕਰਣ
 ਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਦਾਕਰੈਕਰਾ
 ਇਆਭੁਰੈਭੀਰੁਰਦਾਤੁਰੁਹੈਸਾਧਸਿਗਤਿਦਾ

ਦੇਇਦਿਵਾਇਆ ਪਾਰਬਰਮੁਰਗੁਪੁਰੋਇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ ਜਗ
ਕੋਗਜਗਧਿਆਨੁਕਾਰਿਪੁਜਾਪਰੈਨਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਿਉਪੁਤੁਰੋਇਦਿਤਾ
ਖਾਇਪੇਕੈਪੇਨਾਇਆ ਪਰਬਾਰੀਰੋਇਦਰ
ਤਿਆਪਰਬਾਰੀਸਿਖਪੈਰੀਪਾਇਆ ਮਾਇ
ਮਾਦਿਚਿਉਦਾਸੁਰਖਾਇਆ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇ
ਲੇਉਰਿਕੇਜਾਇਅੰਦਰਿਦਰੀਆਇਨਵੰਦੇ ॥
ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਦਿਚਿਇਕਮਾਨਿਹੋ

ਇਗੁਰਜਾਪੁਜਪੰਦੇ। ਮਥੈਟਿਕੇਲਾਲਲਾਇ
 ਸਾਧਸਿਗਤਿਚਾਣਿਜਾਇਬਹਿਦੇ। ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇਸਤਿਗੁਰਬਾਦੀਗਾਇਸੁ
 ਟੰਦੇ। ਭਾਇਗੁਗਤਿਭੇਵਗਤਿਮਾਨਿਗੁਰਸੇਵਾ
 ਗੁਰਪੁਰਬਕਰੰਦੇ। ਸਿਧੈਸੋਦਗਾਵਦਾਮਨਮੇ
 ਲੀਕਾਰਿਮੇਲੁਮਿਲੰਦੇ। ਗਤੀਕੀਰਤਿਸੋਹਿਲਾ
 ਕਾਰਿਮਾਰਤੀਪਗਸਾਦਵਰੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਚਖੰਦੇ। ॥ ਕ੍ਰਿ। ਇਕਕਵਾਉਪਸਾਥਿ
 ਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਪਸਾਰਾ। ਪਉਣਪਾਣੀ

ਬੈਸੀਤਰੋਧਰਤਿਅਗਾਸੁਧਰੇਨਿਰਧਾਰਾਚੋਮ
 ਰੋਮਦਿਚਿਰਖਿਓਨੁਕਾਰਿਵਰਭੰਡਕੋਰੋਕ੍ਰਿਅਕ
 ਰਾਪਾਰਬਹੁਪੁਰਨੁਬਹੁਮੁਅਗਾਮਅਗੋਚਰੁ
 ਅਲਖਅਪਾਰਾਪਿਰਮਪਿਅਲੇਵਾਸਿਹੋਇ
 ਭਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਸਿਰਜਣਹਾਰਾਬੀਓ
 ਬੀਜਿਅੰਮਤਿਸੁਖਮੋਤਿਵੁਹੋਇਵੜਵਿਰਖ
 ਵਿਥਾਰਾਫਲਵਿਚਿਬੀਉਸਮਾਇਕੋਇਕਵੁੰ
 ਬੀਅਹੁਲਖਹਜਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰ
 ਮਰਸੁਗੁਰਸਿਖਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਿਅਗਾਸਾਧਸਿਗ

ਤਿਸਚਖੰਡੁਦਿਚਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖੁਫਸੈਨਿਰੰਕਾ ६
ਗਾਗੁਰਾਇਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ਪਉ
ਣਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਹੈਦਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਦ
ਇਆਪਾਣੀਪਿਤਾਪਦਿਤੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰ
ਥਿਨੀਦਾਣਿਚਲਾਇਆਧਰਤੀਮਾਤਾਮਹੱਤੁਕ
ਰਿਓਤਿਪੋਤਿਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਆਵਾਈਦਾਇ
ਆਰਾਤਿਦਿਹੁਬਾਲਸੁਭਾਇਜਗਤੁਖਿਲਾਇਅ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਬਾਸਾਧਸਿਗਤਿਵਸਿ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹਰੇਜੀ

ਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮਤਿਮ
 ਤਾਮਤਿਲੇਪਤਾਸੰਤੋਖਮੋਖਪਦਪਾਇਆਧੀਰ
 ਜੁਧਰਮੁਕਿਰਾਵਦੁਇਜਪੁਤਪੁਜਤੁਸਤੁਪੁਤਜ
 ਣਾਇਆਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰੂਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁਚਲ
 ਤੁਵਰਤਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲ
 ਖਾਇਆਪਾਪਰਘਰਜਾਇਪਰਾਹੁਣਾਆਸਾ
 ਟਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏਪਾਣੀਅੰਦਰਿਕਵਲ
 ਜਿਓਸੁਰਜਧਿਆਨੁਆਲਿਪਤੁਰਹਾਏਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿਸਤੁਸੰਗਿਮਿਲਿਗੁਰਚੇਲੇਦੀਸਿਧਿਮਿਲਾਏ ६

॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਸ ਚ ੬੧
 ਖੰਡ ਦਸਾਏ ॥ ਅਪੁਗਵਾਇ ਤੋ ਬੋਲ ਰਸੁ ਖਾਇ ਚ ਬ ०
 ਇਸੁ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਛਿਅਵ ਰਸਨ ਤਰਸਨ ਖੜੇ ਬ ०
 ਰਹ ਪੰਥਿ ਗਿਰੀ ਬਸੁਣਾਏ ॥ ਛਿਅਰੁ ਤਿਬਾਰ ਹਪੰਥ
 ਕਰਿ ਇਕੁ ਇਕੁ ਸੁਰਜੁ ਚੰਦੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਬਾਰਹ ਸੋਲ
 ਹਮੇਲਿ ਕੇ ਸਸੀਅਰ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਸਮਾਏ ॥ ਸਿਦ ਸਕ
 ਤੀਨੋ ਲਿਪ ਕੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਇਕੁ ਮਨਿ ਇਕੁ ਧਿਆਏ ॥
 ਪੇਗੀ ਪੇਜ ਗੁਪੇਗੀ ਪਾਏ ॥ ੬੨ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ਅਵੇ ਸੁ
 ਕਰਿ ਪੇਗੀ ਪੇਰ ਹਰਾ ਸਿਕਰੰਦੇ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਮਸ

ਤਕਸਰਨਿ ਚਰਟਿ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਤਿਲਕ ਸੁਰੀਦੇ।
ਰਮਕਰਮ ਵਾਲੇ ਖੁਮੇਟਿ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਵਿਸੇਖ ਬ
ਣੇਦੇ। ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤੁਕਾਰਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦਨ
ਲਖ ਪੁਜੰਦੇ। ਹਉ ਮੇਗਰ ਬੁਨਿਦਾਰਿ ਕੈ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਸ ਚਮੇਲਿ ਮਿਲੀਦੇ। ਸਾਧ ਸਿੰਗ ਤਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਰਣ ਕਵਲ ਪੁਜਾ ਪਰਚੰਦੇ। ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਤੋਇ
ਕੁਦਰਤ ਸੀਦੇ॥੧॥ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨੁ ਸਫ
ਲੁ ਛਿਅਦਰਸਨੁ ਇਕੁ ਦਰਸਨੁ ਜਾਣੈ। ਦਿਬ ਦਿ
ਸਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦੇਦੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਪ

ਛਾਣੇ ਏਕਾਨਾਰੀਜਤੀਹੋਇਪਰਨਾਰੀਧੀਭਿੰਟਵ ੬੨
ਖਾਣੇ ਪਰਧਨੁਸੁਅਰਗਾਇਜਿਓਮਕਰੁਹਿੰਦੁ
ਮੁਸਲਮਾਣੇ ਪਰਬਾਰੀਗੁਰਸਿਉਹੋਇਸਿਖਾਸੁਰ
ਮਲਮੁਰਦਿਛਾਣੇ ਪਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਗਿ
ਆਨੁਧਿਆਨਗੁਰਸਿਖਾਸਿਦਾਣੇ ਸਾਧਸਿਗਤਿ
ਮਿਲਿਪਤਿਪਰਦਾਣੇ ॥੮॥ ਗਾਈਬਹਲੇਰੀਗ
ਜਿਉਖਰੁਚਰਿਦੁਪੁਦੇਨਿਇਕਰੀਗੀ ਬਹਲੇ
ਬਿਰਖਵਣਾਸਪਤਿਅਗਿਨਅੰਦਰਿਹੋਬਹੁਰੀਗ
॥ ਰਤਨਾਵੇਖੈਸਕੁਕੋਰਤਨਪਾਰਖੁਦਿਰਲਾਸਿਗੀ॥

ਹੀਰੇਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆਰਤਨਮਾਲਸਤਸੰਗਤਿ
ਚੰਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਓਨੁਹੋਇਨ੍ਨਿਹ
ਲੁਨਹੋਰਸੁਮੰਗੀ। ਗਦਿਬਦੇਹਾਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋ
ਇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਜੇਤਿਅੰਗਅੰਗੀ। ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਸਤਿਗੁਰੁਸਹਲੰਗੀ। ੯। ਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਸਾਧਸੰਗੀਪੰਚਸਬਦਇਕਸਬਦਮਿ
ਲਾਏ। ਰਾਗਨਾਦਲਖਸਬਦਲਖਭੁਖਿ
ਆਰਾਓਸੁਰਾਓਅਲਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨੁਸੁਨਿਜਾਣੈਜੰਡੀਜੰਡਵਜਾਣੈਅ

ਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰਿਕੇਉਸਤਤਿਨਿਦਾਵਰਜਿ ६੩
 ਰਹਾਏ। ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਮਿਠਾਬੋਲ
 ਟੁਮਨੁਪਰਚਾਏ। ਜਾਇਮਿਲਨਗੁਰੂਕੀਕ੍ਰਿਅ
 ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਲੁਕਾਏ। ਗੰਨਹੋਇਕੋਲੁਪੀਰੁ
 ਏ॥੧੦॥ ਚਰਣਕਮਲਮਕਰੰਦੁਰਸਿਹੋਇਕੁਦ
 ਰੁਲੇਵਾਸੁਲੁਕਾਏ। ਇਕੁਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾ
 ਲਿਪਿਕ੍ਰਿਬੇਦੀਨਿਜਪਾਰਿਅਵੇ। ਸਹਸਾਰਿ॥
 ਨੁਪਵਣਲਿਵਸੇਹੋਰਸਾਜਪੇਜਪਾਏ। ਅਚ
 ਰਜਰੂਪਅਨੁਪਲਿਵਰੀਧਸੁਰੀਧਅਵੇਸੁਅਚਾਏ

॥ सुखसागरचरणागबिंदसुखसिंपददि
चिसहजिसमादे॥ गुरमुखिसुखफलधि
रमरसुदेहबिंदेहपरमपदपादे॥ साय
सिगातिमिलिअलखुलखादे॥ १११ गुरमुख
धिहबिसकबिहनिसायसिगातिगुरकरक
मादे॥ पाटीपयापीहटापेरयेचिचरणा
मत्रुपादे॥ गुरबाटीलिधिपेथीअत्राल
मिंदीगरबाबदजादे॥ नमसकरुडिडुठि
तकरिगुरकुटीगालिमिलिगालिल्लादे॥

ਕਿਰਤਿ ਦਿਰਤਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਵੀਹ ਬਹੁ ਦੇ ਕੈ ਭ ੬੪
ਲਾਮਨਾ ਦੇ। ਘਰ ਸੁਪਰਸਿ ਅਪਰ ਸੁਰੇਇ ਪਰ
ਤਨ ਪਰਧਨ ਹ ਬੁਨ ਲਾ ਦੇ। ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ
ਪੁਜ ਕੈ ਕੁਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਭਾਣਾ ਭਾ ਦੇ। ਅਪੁਰਾਣਾ
ਇਨ ਅਪੁਲਖਾ ਦੇ। ੧੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰ ਸਕਾਰ ਬੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲ ਚਲੀ ਦੇ। ਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਜਾਨਿ ਚਲਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਬਹੀ ਦੇ।
ਧਾਵਨਿ ਪਰਉਪਕਾਰਨ ਗੁਰਸਿਖਾਨੋ ਪੈ ਜਿਲਹੀ
ਦੇ। ਦੁਇ ਧਾਪੀ ਬਿਨ ਧਾਵਨੀ ਮਾਇ ਮਾਇ ਚਿ

ਉਦਾਸੁਰਹੰਦੇ॥ ਬੀਵਿਖਲਾਸੀਬੀਦਗੀਵਿਰਲੇ
 ਕੇਈਹੁਕਾਮੀਬੀਦੇ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਪਰਦਖਣਾਪੈ
 ਗੀਪੈਰਹਰਾਸਿਕਰੰਦੇ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚੈਪਰ
 ਚੰਦੇ॥੧੩॥ ਗੁਰਸਿਖਮਨਿਪਰਗਾਸੁਰੈਪਿਰ
 ਮਪਿਆਲਾਮਜਰਜਰੰਦੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰ
 ਨਬ੍ਰਹਮੁਬਿਬੇਕੀਧਿਆਨੁਧਰੰਦੇ॥ ਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦੁ
 ਸੁਣੰਦੇ॥ ਗੁਰਗੁਰਦਿਖਹੁਦਰਤਮਾਨਅਬਿਗਤਿ
 ਗਤਿਅਤਿਅਲਖਲਖੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ

ਬ੍ਰਹਮ

ਫਲਾਅਫਲੁਫਲੁਲਿਭੁਗਤਿਦਫਲੁਕਾਰਿਅਫ ੬੫
ਭੁਫਲੀਦੇ। ਕੁਦਜਲਅੰਦਰਿਬੋਰਿਥੈਇਕਸ
ਪਿਛੈਲਖਤਰੀਦੇ। ਪਰਉਪਕਾਰੀਮਿਲਨਿਹਸੀ
ਦੇ॥੧੪॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨੁਆਖੀਐਬਹਲੇਬਿਸੀ
ਅਰਤਿਸੁਲਪਟਾਹੀ। ਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥਰਾਂ
ਪਥਰਪਾਰਸੁਹੋਇਨਜਾਹੀ। ਅਣੀਜਿਨਾਸਪਾ
ਸਿਰੀਓਇਭਿਸਪਾਂਦਿਚਿਟਿਰਾਹੀ। ਲਹਰੀਅੰ
ਦਰਿਹੀਸੁਲੇਮਾਣਕਮੋਤੀਚੁਗਿਰਾਹੀ। ਗਿਖਾਹੀ। ਜਿ
ਉਜਲਕਦਲੁਅਲਿਪਤੁਹੋਘਾਚਬਾਰੀਗੁਰ

ਸਿਖਤਿਵਾਹੀ ॥ ਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਹੋਇਜੀ
ਵਨਮੁਕਾਤਿਜੁਗਤਿਜੀਵਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਤੁ
ਮੁਹਿਸਾਲਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਕਾਰਅਕਾਰਬਣਾਇਅਸਾਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿ
ਖਸੁਟਿਚਰਣਸਰਣਿਗੁਰਸਿਖਅਸਾਇਅਸਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁਧੰਨੁਹੈਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗੁ
ਚਲਾਇਅਸਾਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਿਗੁਰਚਰਣਧੰਨੁ
ਮਸਤਕਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਅਸਾਸਤਿਗੁਰਦਰ
ਸਨੁਧੰਨੁਹੈਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿਖਪਰਸਟਿਅਸਾਇ

ਆ ਭਾਉ ਭੁਗਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਵਿਆ
 ਲਗੁ ਗੁਰੁ ਹਿ ਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿ
 ਟਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਧੀਨੁ ਪਲੁਚ ਸਾਧ ਵੀ ਪਹਰਧ
 ਨੁ ਧਨੁ ਬਿਤਿ ਸੁਦਾਰ ਸਭਾਗੇ ॥ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਵਿਹਰਾਤਿ
 ਹੈ ਪੰਖੁ ਮਾਹਰੁ ਤਿ ਸਿਮਤਿ ਜਾਗੇ ॥ ਧੀਨੁ ਮਭੀ ਚੁਨਿਛ
 ਵਹੈ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਆਗੇ ॥ ਧੀਨੁ ਧੀਨੁ ਸੀ
 ਜੈ ਗੁਰੈ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥੰਜ ਪਿਰਾਗੇ ॥ ਗੁਰੁ ਦੁਆ
 ਰੈ ਆਇ ਕੋਚਰਣ ਕਵਲ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਗੇ ॥ ਗੁ
 ਰੁ ਪਦੇ ਸੁਅਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਅਨਭੇ ਪਰਮ ਪੀਰੀ ਅਨੁ

ਗਰੋ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਸਾਧ ਸਿਰੀ ਮੰਗਿ ਮੰ
ਗਿ ਇਕ ਰੰਗਿ ਸਮਾਗੋ ਰਤਨ ਮਾਲ ਕਰਿ ਕਚੇ
ਧਾਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣਾ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ
ਈ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖੀ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁ ਮਧਿ
ਆਨੁ ਧਰੈ ਆਪੁ ਮਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਨਣਾ ਸੁਰਤਿ
ਕਰਿ ਪੰਚ ਸਬਦ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਲਾਪੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ਨ ਮੁਸਕਾਰੁ ਰੰਗੁ ਉਤਸਿ
ਦਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਪਰਦਖਣ
ਪੁਰਨ ਪਰਤਾਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਜਗ

ਰੋਗਾਸਿਜੋਗਪਛਾਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਣੁਸਮਾਧਿ
 ਰੋਆਪੇਆਪਿਨਥਾਪਿਉਥਾਪੇ ਅਪਰਬਾਰੀਜੀਵ
 ਨਮੁਕਤਿਲਹਰਿਨਕੁਵੈਲੁਕੁਉਨਦਿਆਪੇਅਪ
 ਰਿਪਏਲੀਪਿਦਰੇਸਰਾਪੇ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿ
 ਸਰੂਪੁਰੋਪਿਅਨਮੁਲਗੁਰਮੁਰਤਿਜਾਣੈਸਤਿਨ
 ਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਲਮੰਤ੍ਰਸਿਮਰਣੁਪਰਵਾਣੈਚ
 ਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸੁਪੁਜਾਮੁਲਪਿਰਮਰਸੁਮ
 ਲੈਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਰਿਗੁਰਕਿਰ
 ਪਾਤੁਅੰਦਰਿਅਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਰੀਮੁਹੈ

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਲਣੁ ਕਾਣੈ ॥ ਦੇਵ ਕਤੇ
 ਬਹੁ ਬਾਹਰੀ ਅਕਥਕਥਾ ਕਉਣੁ ਆਖਿ ਵਖਾ
 ਣੈ ॥ ਫੀਹ ਇਕੀਹ ਉਲਘਾ ਸਿਫਾਣੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੀ
 ਸੁਨਿਦਾਏ ਫੀਗੁਲੀ ਗਾਲਿ ਬੀਧੇ ਜਲ ਉਚਾ ਆ
 ਏ ॥ ਘੁਘੁਸੁਸੁਨੁ ਈਚਕ ਵੀਚੈ ਦਨ ਤਿਠਾ ਭਾਵੈ
 ॥ ਸਿਮਲ ਬਿਰਖੁ ਨ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਚੈ ਦਨ ਵਾਸੁ
 ਨ ਵਾਸਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪਿਆਲੀ ਐਤੁ ਮੇਰ
 ਕਉ ਕੁਤੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਉ ਬਣਚੈ ਬੜਿ ਚਿਚੁ
 ਕੀਲੈ ਧੁਪੀ ਐ ਦੁਧੁ ਨ ਖਾਏ ॥ ਸਕਿਅਮ ਵਗੁਣ

ਮੇਰੁ ਨਿਰਵਸ ਨਿਗੁਣ ਕੀ ਤੇ ਅਵਗੁਣ ਨੇ ਧਾਵੇ ॥ ੬੨ ॥
ਥੋ ਮਨਵਾ ਸੁਕ ਬੁਚੀ ਆਵੇ ॥ ੨੦ ॥ ੬੩ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਾ ਤਿਸਚ ਪੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈਕੁ
ਰਸਿਖ ਹੋਇਆ ਪੁਗਾਵਾਇਨਾ ॥ ਪੁਗਾਵਾਇਆ ॥
ਗੁਰਸਿਖ ਸੋਕੁ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਿਸਧਾਇ ॥ ਸਾਧ
ਸਦਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਵਰਨਾਉ ਪਵੇ ਸਦੇ ॥ ਮਾਇਆ ॥
ਵਿਚਿਉ ਦਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ॥ ਸਚਹੁ ਥੋਰੈ ਸਬੁ ਕਿਹੁ

ਸਚੁ ਨਾਉ ਗੁਰਮੰਤੁ ਵਿੜਾਇਆ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ
ਸਭੁ ਕਰਮੈ ਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁਚਿ ਸਮਾਇਆ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਸਿਵ ਸਕ
ਤੀ ਨੈ ਸਾਧਿ ਕੇ ਚੰਦੁ ਸੁਰਜੁ ਵਿਹਰਾਤਿ ਸਧਾਏ ॥
ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਾਧੇ ਹਰਖ ਸੋਚਾ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਪੁੰਨ ਪ
ਪਣੀ ਪਾਏ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਭੁ
ਲਾ ਬੁਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਨਿਵਾਏ ॥ ਗਾਜ ਜੋਗਾ ਜਿਣਿ
ਵਸਿ ਕਾਰਿ ਸਾਧਿ ਸੰਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗਾ ਹਰਾਏ ॥ ਵ
ਸਗਾਤਿ ਕੀਤੀ ਨੀਵ ਭੁਖਾ ਮਾਸਾ ਮਨ ਸਾਜਿਣਿ

ਪਰਿਮਾਏ। ਉਸਤਤਿ ਨਿਦਾਸਾਧਿਕੇ ਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਣਸਬਾਏ। ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਸਦਾਏ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਵੇਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਅ
ਨਲਪਾਏ। ਕੂਹਕੁਦਿਖਹੁਦਰਤੁਮਾਨਮਾਇ
ਮੰਧਿਜਿਣਿਅੰਤਿਸਧਾਏ। ਮਨਬਚਕਰਮਾਇ
ਕੜਕਾਰਿਜੀਮਣੁਮਰਣਜੀਵਣੁਜਿਣਿਮਾਏ॥
ਮਾਧਿਬਿਅਧਿਉਪਾਧਿਸਾਧਿਸੁਰਗਿਮਿਰਤਪ
ਤਾਲਨਿਵਾਏ। ਉਤਮਮਧਮਨਿਚਸਾਧਿਬਾਲਕ
ਜੋਬਨਬਿਰਪਿਜਿਣਾਏ। ਇਕਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖ

੬੬

ਮਨਾਤ੍ਰਿਕੁਟੀਲੰਘਿਤ੍ਰਿਬੇਟੀਨਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਮਨਇਕੁਧਿਆਏ। ਅੰਡੁਜਜੇਰਜਸਾਧਿ
ਕੇਸੇਤਜਉਤਰੁਜਖਾਣਿਬਾਣਿ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਚਾਰਿ
ਜੁਗਿਚਾਰਿਫਰਨਚਾਰਿਫੇਦਫਖਾਣਿ। ਧਰਮੁ
ਅਰਥਕਾਮੁਮੋਖੁਜਿਣਿਰਜਤਮਸੁੰਦਰੁਣਤੁਗੀਅੰ
ਰਣਿ। ਸਨਕਾਦਿਕਾਮਾਸਮਉਲੰਘਿਚਾਰਿਫੀ
ਰਫਸਗਤਿਕਾਰਿਆਣੀ। ਚਉਪੜਜਿਉਚਉ
ਸਾਹਮਾਰਿਜੋੜਾਹੋਇਨਕਾਇਰਫਾਣੀ। ਰੰਗਾਬਿ
ਰੰਗਤੰਬੇਲਚਸਬਹੁਰੰਗਾਇਕੁਰੰਗੁਨੀਸਾਣੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥ ਪਉਣੁ
 ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤੋਰਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਲੀਘ ਪਇਆ
 ਣਾ ॥ ਕਾਂਮੁਕੋ ਧੁਵਿ ਰੋਧੁ ਲੀਘ ਲੋਕੁ ਮੇਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ
 ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸੁ
 ਗਰੰਥੁ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਖੇਚਰ ਕੂਚਰ ਚਾਚਰੀ
 ਉਨਮਨ ਲੀਘ ਅਗੋਚਰਿ ਬਾਣਾ ॥ ਪੰਚਾਇਤੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰੋਪੰਚ ਸਬਦੁ ਪਨਘੋਰ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪੰਚ ਕੂਆਰੁ ਮਾ ॥ ਸਮਾਧਿ ਨਮਾਵਣੁ ਜਾਣੁ
 ॥ ਪਾਇ ਅਰਤੀ ਕਰਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਛਿ ਅਵਰ ਸਨਸਾਧੈ

੭੦
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੁਹਣਾ ਸਹਿਜੇ

ਗੁਰਮਤੀ॥ ਛਿਅਰਸਰਸਨਾਸਾਧਿਕੇਰਾਗਾਰਾਗ
 ਟੀਕੁ॥ ਇਕਗਤੀ॥ ਛਿਅਚਿਰਜੀਵੀ॥ ਛਿਅਜਤੀ
 ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਥਿਜੁਗਤੀ॥ ਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰੀ॥
 ਅਕਰਮਜੀਵੀ॥ ਛਿਅਚਾਰਾਗੁਰਸੁਰਤਿਨਿਰੰਤਰੀ॥
 ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਸਾਧਿਕੇ॥ ਛਿਅਛਕਛਤੀ॥ ਪਦ
 ਪਰੰਤੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰੰਤੀ॥ ੬॥ ਸਤੁ
 ਸਮੁੰਦਉਲੀਖਾ॥ ਆਦੀਪਸਤੁ॥ ਇਕਦੀਪਕੁਬਲਿ
 ਮਾਸਤਿਸੁਤਿ॥ ਇਕਸੁਤਿਕਰਸਤੇਪੁਰੀ॥ ਆਲਿਖਿ
 ਉਛਲਿ॥ ਆਸਤੁਸਤੀ॥ ਜਿਵਿਸਪਤਰਿਖਿਸਤੁ॥ ੭

ਰਾਜਿਦਿਅਰਭੁਨਟਲਿਆਸਤੇਸੀਫਾਸਧਿਕੇਸ ੧੧
ਤੀਸੀਕੀਸੁਫਲਿਓਫਲਿਆਸਤੁਅਕਾਸਪਤਾਲ
ਸਤੁਫਸਗਤਿਕਰਿਉਰੇਰੇਚਲਿਆਸਤੇਧਾਰੀ
ਲੀਘਕੇਕੁਰੇਉਖੇੜਪਾਲਦਲਮਲਿਆਸਤੇਰੋਹ
ਦਿਸਤੁਫਾਰਸਤੁਸੁਹਾਗਦਿਸਾਧਿਨਦਲਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਵਿਚਿਖਲਿਆ ੧ ਅਠੇ
ਸਿਧੀਸਾਧਿਕੇਸਾਧਿਕਸਿਧਿਸਾਧਿਫੁਲਾਈਅ
ਸਟਕਲੀਬਿਖੁਸਾਧਨਸਿਮਰਦਿਸੇਖਨਕੀਮ
ਤਿਪਾਈਅਟੁਹੇਇਅਠਪੇਸੇਗੀਆਪੰਜੁਅਠੇ

ਚਾਲੀ ਹਕੁਾਈ ਸਜਿਉ ਚਰਖਾ ਅਠਖੰਡੀਆ ਇਕੁ
ਤੁਸੁ ਤਿਰਹੈ ਲਿਵਲਾਈ ਅਠਪਹਰ ਅਸਟਾਂਗ
ਜੋਗੁ ਚਾਵਲ ਰਤੀ ਮਾਸਾਰਾਈ ਅਠਕਾਠਾ ਮਨੁ
ਵਸਿਕਾਰਿ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਕਰਾਈ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਵਡੀ ਵਡਿ ਆਈ ॥੨॥ ਨ ਬਿਚਲਾਏਨ
ਵੈਨਾ ਥਨਾ ਥਾਨਾ ਬੁਝ ਅਨਾ ਬੁਝਹਾਈ ਨਉ ਨਿਧਾਨ
ਫੁਰਮਾਨ ਦਿਚਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ਗਿਆਨ ਬੁਰਬੁ
ਈ ਨਉ ਬੁਗਤੀ ਨਉ ਬੁਗਤਿ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਬੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਈ ਨਉ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਧ ਗ੍ਰਹ ਸਤ

ਵਿਚਿ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਵਰ੍ਹਿ ਆਈ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਸਾ १੨
ਧ ਅਖੰਡ ਹੋਇ ਨਉ ਦੁਆਰ ਲੇਖਿ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ॥
॥ ਨਉ ਅਗਨੀ ਲਾ ਅਨੀਲ ਹੋਇ ਨਉ ਕਲ ਨਿਗ੍ਰਹ
ਸਹਜਿ ਸਾਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸਿਨਿ ਆਸੀ ਵਸਨਾ ਵਧ ਰਿਸ ਚਨਾ ਵ
ਵਿਣੁ ਨਾ ਵਗਾਣਾਇਆ ॥ ਵਸ ਅਵਤਾਰ ਅਕਾਰੁ
ਕਰਿਏ ਕੰਕਾਰ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥ ਪੁ
ਰਬ ਸਿੰਧ ਗਵਿਚਿ ਵਸ ਪੁਰਬੀ ਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਨ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਨਚੇ ਤਿਸਾ ਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਦਿ

੬

ਨੁਵਹਿਵਿਸਧਾਇਆ ਵਸਦਹੀਅੰਵਸ
ਅਸੁਮੇਧਖਾਇਅਮੇਧੁਨਿਖੇਧੁਕਰਾਇਆ ॥੧੯॥
ਵਹੀਅੰਵਸਵਸਿਕਾਰਿਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿ
ਰਹਾਇਆਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਇਕਮਨਿਚੋਇਇਕਾਦਸੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੁਪ
ਤਿਬੁਤੁਕੁਇਆਗਿਆਰਹੁਵਸਮੁੰਦਾਦਿ
ਚਿਪਲਦਾਪਾਰਾਵਰੁਨਪਾਇਆਗਿਆਰਹ
ਕਸਾਗਿਆਰਹਕਸੇਕਸਿਕਸਵਟੀਕਸਿਕਸ
ਇਆਗਿਆਰਹਗੁਣਫਲਾਉਕਰਿਕਚਪ

ਕਾਈ ਅਘੜਾਘੜਾਇਆ ਸਰਿਆਮਾਰਹਦਾਉਚ ੧੩
ਕਾਉਕਾਰਿਦੂਜਾਕਾਉਕਦਾਉਹਰਾਇਆ ਸਰਿਆਮਾਰ
ਹਰੇਕਾਸਿਖਸੁਟਿਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਅ
ਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆ ੧੧੧੧੧੧
ਰਹਪੰਥਸਧਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਗਾਝੀਗਹੁਚਲਾਇਅ
ਸੁਰਜੁਬਾਰਹਮਾਹਦਿਚਿਸਸੀਅਰੁਇਕਤੁਮਾਹਿ
ਟਿਰਾਇਆ ਬਾਰਹਸੇਲਾਹਿਮੇਲਿਕਰਿਸਸੀ
ਅਰਅੰਦਰਿਸੁਰਸਮਾਇਆ ਬਾਰਹਤਿਲਕਮਿ
ਟਾਇਕੇਗੁਰਮੁਖਿਤਿਲਕਨੀਸਾਣੁਚੜਾਇਆ

ਬਾਰਹਰਾਸੀਸਾਧਿਕੇਸਚਿਰਾਸਿਰਹਰਾਸਿਲੁਭੁ
ਇਆਬਾਰਹਵੰਨੀਹੋਇਕੋਬਾਰਹਮਾਸੇਤੋਲਿ
ਤੁਲਾਇਆਪਾਰਸੁਪਾਰਸਿਪਰਸਿਕਰਾਇਅ
੧੨। ਤੇਰਹਤਾਲਅਊਰਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਤਪ
ਤਾਲੁਪੁਰਾਇਆਤੇਰਹਰਤਨਅਕਾਰਬੇਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਰਤਨਧਨੁਪਾਇਆਤੇਰਹਪਦਕਾਰਿ
ਜਗਾਦਿਚਿਪਿਤਰਕਰਮਕਰਿਕੁਰਮਿਭੂਲਾ
ਇਆਲਖਲਖਜਗਨਪੁਜਨੀਗੁਰਸਿਖ
ਚਰਣੇਦਕਪੀਆਇਆਜਗਭੋਗਨਈਵੇਦ

ਲਖਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੁ ਦਾਣਾ ਪਾਇਆ ਚੁਰਚੁਰਾਈ ॥ ੭੪ ॥
 ਤੁਸਟੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ
 ਆ ਭੁਗਤਿ ਦਫਲੁ ਹੋਇ ਅਫਲੁ ਫਲੁ ਲਾਇਆ
 ॥੧੩॥ ਚਉਦਹ ਵਿਦਿਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਗੁਰਮਤਿ ਅ-
 ਬਿਗਤੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਚਉਦਹ ਭਉਣੁ ਚਉ-
 ਲਿਖਿ ਕੈ ਨਿਜ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨੇਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪੰਦਰ-
 ਬਿਤੀ ਪਖੁ ਇਕੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੂਲ ਦੁਇ ਪਖਨੀ ਸਾਣੀ
 ਸੋਲਹ ਸਾਰ ਸਿਘਾ ਭੁਕਾਰਿ ਜੋੜਾ ਜੁੜਿਆ ਨਿਰਭਉ-
 ਜਾਣੀ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸਪੁਰਣੇ ਸਸਿਘ ਰਿਸੁ ਰਜੁ

ਵਿਗੁੰਨਾਣੀ ਨਾਰਿਸੋਲਹਸੀਗਾਰਕਰਿਸੇਜਭਤ
 ਰਪਿਗਮਰਸੁਮਾਣੀ ਸਿਵਤੈਸਕਾਤਿਸਤਰਹਵਾਣੀ
 ੧੪। ਗੋਤਅਠਾਰਹਸੋਧਿਕੈਪੜੈਪੁਰਾਣਅਠਾਰ
 ਹਭਾਣੀ ਉਨੀਵੀਹਇਕੀਗੁਣੀਪਿਬਾਣੀਹਉਮਰੇ
 ਸਾਧਿਨਿਵਾਣੀ ਸੰਖਅਸੰਖਲੁਟਾਇਕੈਤੇਈਚ
 ਉਵੀਹਪੰਜੀਹਪਾਣੀ ਛਬੀਜੋਕ੍ਰਿਸਤਾਣੀਹਅ
 ਣਿਅਠਾਣੀਹਮੇਲਿਮਿਲਾਣੀ ਉਲੀਪਿਉਲੀ
 ਹਤੀਹਸਾਧਿਲੀਘੇਤੀਹਿਵਜੀਵਾਧਾਣੀ ਸਾਧਸੁ
 ਲਖਣਬਤੀਹੇਤੇਤੀਹਧੁਚਉਫੇਰਿਫਿਰਾਣੀਚ

ਉਤੀਹਲੇਖਾਅਲੇਖਲਖਾਈ॥੧੫॥ਫੇਦਕਤੇਬਹੁ 74
ਬਾਹਰਾਲੇਖਾਅਲੇਖਨਲਖਿਆਜਾਈ॥ਰੂਪਾਮਨੁ
ਪੁਅਚਰਜੁਹੈਦਰਸਨੁਦਿਸਟਿਅਗੋਚਰਭਾਈ॥
ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਤੋਲੁਨਤੁਲਾਧਾਰਨਸਮ
ਈ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਬਾਹਰਾਬਕੈਸਬਦੁਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥ਅਨਬਚਕਰਮਅਗੋਚਰਾਮਤਿਬੁ
ਧਿਸਾਧਿਸੋਈਥਕਿਪਾਈ॥ਅਛਲਾਅਛਦਅਛੇ
ਦਹੈਭੁਗਤਿਵਛਲਸਾਧਸਿਗਾਤਿਛਾਈ॥ਵਡਾਅ
ਪਿਵਡੀਵਡੁਆਈ॥੧੬॥ਵਣਵਣਵਿਚਿਵਣਾਸ

ਪਤਿਰਹੈਉਜਾਤ੍ਰਿਅੰਦਰਿਅਵਸਾਰੀ। ਚੁਟਿਚੁਟਿ
ਅੰਜਨਿਬੂਟੀਆਪਾਤਿਸਾਹੀਬਾਗਲਾਇਸਦਾਰੀ।
ਸਿੰਜਿਸਿੰਜਿਬਿਰਖਵਡੀਰੀਅਨਿਸਸਮਾਣਿਕ
ਰਨਿਵੀਚਾਰੀ। ਹੋਨਿਸਫਲਰੁਤਿਆਈਐਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭਾਗੀ। ਸਬਿਰਖਹੁਸਾਉਨਆ
ਵਣੀਫਲਵਿਚਿਸਾਉਸੁਰੀਧਸੰਜਾਰੀ। ਪੁਰਨਬ
ਹਮੁਜਗਤ੍ਰਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸਿਗਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਪਰਅਪਾਰੀ॥੧੧॥ ਅੰਬ
ਰੁਨਦਰੀਅੰਦਰਾਕੇਵਰੁਵਰੁਕੋਇਨਜਾਣੈ। ਉਚਕੋ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥
ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥ ਭਗਤਿ ॥ ੧੬ ॥

੧
ਵਕੈਗੁਣਗੁਝੈ॥ ਕਿਰਖਿਬਿਰਖੁਰੋਇਸਫਲੁਫਲਿ
ਚੰਨਵਦਾਸੁਨਿਵਾਸੁਨਖੁਝੈ॥ ਅਫਲਸਫਲਸਮ
ਦਰਸੋਰੋਇਮੋਹਨਧੋਹਨਦੁਬਿਧਾਲੁਝੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖਫਲਪਿਰਮਰਸੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕੂਗਤਿਕਰਿ
ਦੁਝੈ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮੁਝੈ॥ ੧੯॥ ਸ
ਬਦੁਗੁਰੁਗੁਰੁਜਾਣੀਅੰਗੁਰਮੁਖਿਰੋਇਸੁਰਤਿਧੁਨਿ
ਚੇਲਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡੁਦਿਚਿਧੇਮਭੁਗਤਿ
ਪਰਚੈਰੋਇਮੇਲਾ॥ ਗਿਆਨਧਿਅਨਸਿਮਰਣਜੁ
ਗਤਿਕੁੰਜਕਰਮਹੰਸਦੰਸੁਨਵੇਲਾ॥ ਬਿਰਖਹੁਫਲ

ਫਲਤੇਬਿਰਖੁਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਮੰਤੁਸੁਹੇਲਾਵੀ॥੧॥
 ਹਾਅੰਦਰਿਫਰਤਮਾਨਹੋਇਇਕੀਹਅਰੋਚਰਖੇਲ॥
 ਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਦ
 ਹੇਲਾ॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ॥੨॥॥ १

ਸਤਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉ
 ਕਰਿਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਪੰਜਿਤਤ
 ਪਰਵਾਣੁਕਰਿਚਹੁਖਾਣੀਵਿਚਿਸਭੁਵਰਤਾਰਾ॥
 ਕੇਵਰੁਧਰਤੀਆਖੀਮੇਕੇਵਰੁਤੋਲੁਅਗਾਸੁਅ

ਕਾਰਾ ਕੇਵਡੁਪਵਣੁਵਖਾਣੀਅੇਕੇਵਡੁਪਾਣੀ
ਤੋਲੁਵਿਥਾਰਾਕੇਵਡੁਅਗਨੀਭਾਰੁਹੈਤੁਲਿਨਤੋ
ਲੁਅਤੇਲੁਕੰਡਾਰਾਕੇਵਡੁਆਖਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ
੧੧ ਚਉਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਦਿਚਿਜਲੁਬਲੁਮਹੀ
ਅਲੁਤ੍ਰਿਕੁਵਣੁਸਾਰਾਇਕਸਿਇਕਸਿਜੋਨਿਦਿ
ਚਿਜੀਅਜੀਤਾਮਗਣੁਅਪਾਰਾਸਾਸਿਰਿਗਰਾਸਿ
ਸਮਾਲਦਾਕਰਿਬ੍ਰਹਮੰਡੁਕਰੋਕ੍ਰਿਸੁਮਾਰਾਕੋਮਰੋਮ
ਵਿਚਿਰਪ੍ਰਭਨੁਭਅੰਕਾਰਅਕਾਰਵਿਥਾਰਾਸਿਰਿ
ਸਿਰਿਲੇਖੁਅਲੇਖੁਦਾਲੇਖੁਅਲੇਖੁਪਾਵਣੁਹਾਰਾ

ਕੁਦਤਿਕਵਦੁਕਰੈਵੀਚਾਰਾ॥੨॥ਕੇਵਡੁਸਤੁਸਿਤੋ
 ਖੁਹੈਦਯਾਧਰਮੁਤੇਅਰਥੁਵੀਚਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਕਾਂਮੁ
 ਕੋਧੁਹੈਕੇਵਡੁਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਦਿਸ
 ਦਿਵਖਾਣੀਐਕੇਵਡੁਪਰੰਗੁਪਰਕਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਸੁ
 ਰਤਿਸਲਾਹੀਐਕੇਵਡੁਸਬਦੁਦਿਥਾਰੁਪਸਾਰਾ॥ਕੇ
 ਵਡੁਦਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੈਕੇਵਡੁਗੰਧਸੁਗੰਧਾਅਚਾਰਾ॥ਕੇ
 ਵਡੁਰਸਕਸਾਮਾਖੀਅਨਿਕੇਵਡੁਸਦਨਾਦਓਅੰਕੁ
 ਰਾਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਦਾਰਾ॥੩॥ਕੇਵਡੁਦੁਖਸੁਖ
 ਮਾਖੀਐਕੇਵਡੁਹਰਖੁਸੋਗੁਦਿਸਥਾਰਾ॥ਕੇਵਡੁਸਚੁ

ਵਖਾਣੀਐਕੇਵਡੁਕੁਕੁਕਮਾਵਣਹਾਰਾਕੇਵਡੁ
ਰੁਤੀਮਾਹਕਰਿਦਿਹਰਾਤੀਵਿਸਮਾਦੁਵੀਚਾਰਾ॥
ਆਸਾਮਨਸਾਕੇਵਡੀਕੇਵਡੁਨੀਦੁਖਮਹਾਰਾ॥
ਕੇਵਡੁਆਖਾਭਾਉਕੁਓਸਾਂਤਿਸਹਜਿਓਪਕਾਰਦਿ
ਕਾਰਾਤੋਲਾਅਤੋਲੁਨਤੋਲਣਹਾਰਾ॥੪॥ਕੇਵ
ਡੁਤੋਲੁਸੀਜੋਗਦਾਕੇਵਡੁਤੋਲੁਦਿਜੋਗੁਵੀਚਾਰਾ
ਕੇਵਡੁਹਸਣੁਆਖੀਐਕੇਵਡੁਰੋਵਣਦਾਬਿਸ
ਥਾਰਾਕੇਵਡੁਹੈਨਿਰਦਿਗਤਿਪਖਕੇਵਡੁਹੈਪਰ
ਦਿਗਤਿਪਾਸਾਰਾਕੇਵਡੁਆਖਾਪੁੰਨਪਾਪੁਕੇਵਡੁ

ਆਖਾਮੋਖਦੁਆਰਾ ਕੇਵਰੁਕਦਰਤਿਆਖੀਐ ॥੧੯॥
ਇਕਦੂਕਦਰਤਿਲਖਹਜਾਰਾਦਾਨੈਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਦੇਕੇਵਰੁਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰਾਅਕਥਕਥ
ਅਬਿਗਤੁਨਿਰਧਾਰਾ॥੫॥ ਲਖਚਉਗਸੀਹਜੁ
ਨਿਦਿਚਿਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲਿਭੁਓਪਾਇਆਚ
ਰਿਵਰਨਚਾਰਿਮਜਹਬਾਰਿਦੂਮੁਸਲਮਾਣਸਦਾ
ਇਆਕਿਤੜੇਪੁਰਖਵਖਾਣੀਅਨਿਨਾਰਿਸੁ
ਮਾਰਿਅਗਣਬੁਗਣਾਇਆਤੈਗੁਣਮਾਇਆ
ਚਲਤੁਹੈਬਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਰਚਾਇਆਵੇਦ

ਕਤੇਬਾ ਵਾਚ ਦੇ ਇਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਇ
 ਮਾਸਿ ਦਸ ਕਤੀ ਦਿਚਿ ਪੇਲੁ ਕਰਿ ਜੋਗੁ ਭੋਗੁ ਬ
 ਹੁਚਿ ਤਿਤੁ ਬਣਾਇਆ ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿ
 ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰ ਦਰਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ।
 ਸਾਸਰ ਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੇ
 ਵਟੇ ਦੇਵ ਸਥਲ ਤੀਰਥ ਭੁਗਮਾਇਆ ਗਾਣਗੀ
 ਧੁਬ ਅਪਛਰਾ ਸੁਰਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਸਣ ਛਾਇਆ
 ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋਖੀ ਮਾਸਿਧ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰ ਗ
 ਣਾਇਆ ਜਪਤਪਸੰਜਮ ਹੋਮ ਜਗਦਰਤਨ ਮਨ

ਈਵੇਦਪੁਜਾਇਆ ਸਿਖਾਬੁਤਮਾਲਾਤਿਲਕਪਿ ੨੦
ਤਰਕਰਮਦੇਵਕਰਮਕਾਇਆਪੁੰਨਦਾਨਉ
ਪਦੇਸੁਦਿਕਾਇਆ ॥੧॥ ਪਰਪੇਕਬਰਮਉਲੀ
ਏਗਉਸਕੁਤਬੰਨੀਉਲਹਜਾਣੇ ॥ ਸੇਖਮਸਾਇ
ਕਾਆਖੀਅਨਿਲਖਲਖਦਰਿਦਰਿਦੇਸਵਖਾਣੇ
ਸੁਹਦੇਲਖਸਹੀਦਹੋਇਲਖਅਬਦਾਲਮਲੰਚ
ਮਲਾਣੇ ॥ ਸਿਦੀਰੁਕਨਕਲੰਦਗਾਲਖਉਲਮਾ
ਉਮੁਲਮਉਲਾਣੇ ॥ ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਆਖੀਐਤਰ
ਕਤਰੀਕਤਿਗਾਹਸਿਵਦੈ ॥ ਮਾਰਫਤੀਮਾਰਫਲ

ਖਹਕਹਕੀਕਾਤਿਹੁਕਮਿਸਮਾਣੇ। ਬੁਜਰਕਵਾਰ
 ਹਜਾਰਮੁਹਾਣੇ॥੮॥ ਕਿਤੜੇਬਾਮਣਸਾਰਸੁਤਦਿ
 ਰਤੀਸਰਲਗਾਇਤੁਲੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਗਉੜਕਨਉ
 ਜੀਏਤੀਰਥਵਾਸੀਕਰਦੇਦੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਲਖਸਨ
 ਉਦੀਏਪਾਂਧੇਪੀਤੁਤਦੇਦਖਲੋਏ॥ ਕਿਤੜਿਆਲ
 ਖਜੋਤਕੀਵੇਦਦੇਦੁਏਲਖਪਲੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਲਖ
 ਕਵੀਸਰਾਬਹਮੁਭਾਰਬਹਮਾਉਬਖੋਏ॥ ਕੇਤੜਿ
 ਮਾਮਭਿਮਾਗਤਾਪਾਰਿਘਾਰਿਮੰਗਵੇਲੇਕਨ
 ਸੋਏ॥ ਕਿਤੜੇਸਉਣਸਵਾਣੀਹੋਏ॥੯॥ ਕਿਤੜੇਖੜਿ॥੧੦॥

ਬਾਰਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਹੀ ਬਾਵੰਜਾਹੀ ਪਵਾਧੇਪਚਾ ੨੧
ਧਿਆਫਲੀਆਖੋਪਚਾਇਣਮਵਗਾਹੀ ਕੇਤ
ਕ੍ਰਿਆਚਉਕੋਤਹੀ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਸੇਰੀਣਬਿਲਾਹੀ
ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਆਮਵਤਾਰਹੋਇਚਕੁਵਰਤਰਾਜੇਦਰ
ਗਾਹੀ ਸੁਰਜਟਸੀਆਖੀਅਨਿਸੋਮਵੰਸਸੁਰਵੀਰ
ਸਿਪਾਹੀ ਧਰਮਰਾਇਧਰਮਾਤਮਾਧਰਮੁਵੀਚ
ਰੁਨਬੇਪਰਵਾਹੀ ਯਾਨੁਖਕੁਗੁਮੰਤੁਕੁਗਾਤਿਸਲ
ਹੀ ੧੦੦ ਕਿਤਕੋਵੇਸਵਖਾਣੀਅਨਿਰਾਜਪੁਤਰਾ
ਵਤਵੀਚਾਹੀ ਤੂਅਰਗਉਕੁਪਵਾਰਲਖਮਲ

ਨਹਾਸ ਚਉਹਾਣ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਕਛਵਾਹੇਰਾ ਠਉੜ
ਲਖਰਾਣੇਰਾਇ ਭੂਮੀਏਭਾਰੀ ॥ ਬਾਘਬਘੇਲੇਕੇਤ
ੜੇਬਲਦੰਡਲਖਬੰਦੇਲੇਕਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀਭੁ
ਰਟੀਏਦਰਬਾਰਾਂਅੰਦਰਿਦਰਬਾਰੀ ॥ ਕਿਤੜੇਗ
ਣੀਭਦਉੜੀਏਦੇਸਿਦੇਸਿਟੜੇਇਤਬਾਰੀ ॥ ਹਊਮੇ
ਮੁਏਨਹਊਮੇਮਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤੜੇਸੁਦਸਦਾਇਦੇ
ਕਿਤੜੇਕਾਇਬਲਿਖਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀ
ਬਾਣੀਏਕਿਤੜੇਭਾਰੀਕ੍ਰਿਆਸੁਨਿਅਮਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿ
ਆਲਖਜਟਹੋਇਕੇਤਕ੍ਰਿਆਛੀਬੇਸੇਸਾਰੇ ॥ ਕੇ

ਤਕ੍ਰਿਆ ਠਾਠੇ ਹਿਅ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ ਲੋਹਾ ਰਦਿਚਾਰੇ॥ ੮੨
 ਕਿਤਕ੍ਰੇਤੇਲੀਆਖੀਅਨਿਕਿਤਕ੍ਰੇਹਲਦਾਈਬਾਜ਼॥
 ਰੇ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲਖਪੰਖੀਏਕਿਤਕ੍ਰੇਨਾਈਤੋਂਦਣ
 ਜਾਰੇ॥ ਚਹੁਦਰਨਾਦੇਗੋਤਅਪਾਰੇ॥ ੯੨॥ ਕਿਤਕ੍ਰੇਗਿ
 ਰਹੀਆਖੀਅਨਿਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲਖਫਿਰਨਿਉਦਾ
 ਸੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਜੋਗੀਸੁਰਾਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੋਏਸਾਨਿਆ
 ਸੀ॥ ਸਾਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾਰਹਪੰਥ
 ਨਿਵਾਸੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲਖਪੰਗਮਹਿਸਕਿਤਕ੍ਰੇਬਾਨ
 ਪ੍ਰਸਤੁਬਨਦਾਸੀ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀਤੰਤੁਧਾਰਕਿਤ

ਕੇਜੇਨੀਜੀਅਦੇਆਸੀ॥ਛੁਆਪਰਿਛੁਆਗੁ
ਰਆਖੀਅਨਿਛੁਅਉਪਦੇਸਕੁਸਾਅਕੁਆਸੀ॥
॥ਛੁਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਰਿਸੁਰਜੁਇਕੋਬਾਰਹ
ਰਾਸੀ॥ਗੁਰਾਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੩॥ਕਿ
ਤਰੇਸਾਧਦਖਾਣੀਅਨਿਸਾਧਸਿਰਾਤਿਦਿਚਿਪਰਉ
ਪਕਾਰੀ॥ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਲਖਸਿਤਜਨਕੇਤਕ੍ਰਿਆ
ਨਿਜਭੁਗਾਤਿਭੰਡਾਰੀ॥ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਜੀਵਨੁਮੁਕ
ਤਿਬ੍ਰਹਮਰਿਗਮਾਨੀਬ੍ਰਹਮਦੀਚਾਰੀ॥ਕੇਤਕ੍ਰਿਆ॥
ਸਮਦਰਸੀ॥ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ॥

ਕਿਤੜੇ ਲਖ ਬਿਬੇਕੀਆ ਕਿਤੜੇ ਦੇਹ ਬਿਦੇਹ ਅ ੧੩
ਕਾਰੀ ਕੁਇਕੁਗਤਿ ਭੈਦ ਰਤਣਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ
ਬੈਰਾਗਸ ਦਾਰੀ ਕੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਚਾਰ ਬੁਨਿ
ਦਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਤੜੇ ਲਖ ਅਸਾਧ ਜਗਦਿ ਚਿਕਿਤ
ੜੇ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੁਆਰੀ ਵਟਵਾੜੇ ਠਗਿ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤ
ਵਿਆਨਿ ਦਕਅਵੀਚਾਰੀ ਕੇਤੁ ਵਿਆਮਾ ਕਿਰ
ਤੁਪਣ ਕਿਤੜੇ ਬੇਮੁਖਤੈ ਅਣਚਾਰੀ ਸ੍ਰੀਮਧੋਰ
ਵਿਸਦਾਸ ਘਾਤ ਲੂਣਹਰਾਮੀ ਮੁਰਖ ਭਾਰੀ ਬਿਖ
ਲੀ ਪਤਿਫੇਸੁ ਮਾਰ ਵਤਮਦਮਤ ਵਾਟੇ ਵਡੇ ਵਿਕ

ਗੀ ॥ ਦਿਸਟ ਦਿਰੋਧੀ ਕਿਤੜੇ ਕੇਤਰਿਅ ਕੂੜੇ ਕੂ
 ਰਿਅਾਰੀ ਗੁਰਪੁਰੇ ਬਿਨੁ ਅੰਤਿ ਖੁਆਰੀ ॥੧੫॥
 ॥ ਕਿਤੜੇ ਸੁੰਨੀਆਖੀਅਨਿ ਕਿਤੜੇ ਈਸਾਈ ਮੁਸ
 ਈ ਕੇਤਰਿਅਾਰੀ ਗਾਫਜੀ ਕਿਤੜੇ ਮੁਲਹਦਗ
 ਟਤਨਆਈ ਲਖਾਫਿਰੰਗੀ ਅਰਮਾਨੀ ਰੂਮੀ
 ਜੀਰੀ ਦੁਸਮਣਦਾਈ ॥ ਕਿਤੜੇ ਸਾਈ ਯਦਾਅ
 ਖੀਅਨਿ ਕਿਤੜੇ ਤਰਕਮਾਨ ਦੁਨਿਆਈ ॥ ਕਿ
 ਤੜੇ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਹਨਿ ਹਬਸੀਤੈ ਕਿਲਾਮਾ
 ਕਾਮਵਾਈ ਕੇਤਰਿਅਾਈ ਮਾਨਦਿ ਚਿਰਿ ਕਿ

ਤੜੇਬੇਈਮਾਨਬਲਾਈਨੇਕੀਬਦੀਨਲੁਕੇ ੨੪
ਲੁਕਾਈ॥੧੬॥ਸਕਿਤੜੇਦਾਤੇਮੰਗਤੇਕਿਤੜੇ
ਦੇਦਕੇਤੜੇਰੋਗੀ॥ਸਕਿਤੜੇਸਹਜਸੰਜੋਗਾਦਿ
ਚਿਕਿਤੜੇਦਿਵੁੜਿਰੋਇਦਿਜੋਗੀ॥ਕੇਤੜੇ
ਆਰੁਖੇਮਰਨਿਕੇਤੜੇਆਰਜੇਰਸਭੁਰਗੀ॥ਕੇ
ਤੜੇਆਵੇਸੋਹਿਲੇਕੇਤੜੇਆਵੁਖੁਰੋਵਨਿ
ਸੋਗੀ॥ਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਵਣੀਕਿਤੜੇਹੋ
ਈਕਿਤੜੇਹੋਗੀ॥ਕੇਤੜੇਆਤੀਸਚਿਆ
ਰਕੇਤੜੇਆਵਗਾਬਾਜਦੋਰਗੀ॥ਬੁਰਮੁਖ

ਕੋਜੋਗੀਸਰਜੋਗੀ॥੧੧॥ ਕਿਤੜੇਅੰਨੇਅੰ
ਖੀਅਨਿਕੇਤੜਿਆਹੀਦਿਸਨਕਾਣੇ॥ਕੇਤੜਿਅੰ
ਚੁਗੋਫਿਰਨਿਕਿਤੜੇਰਤੀਅਨੇਉਕਤਾਣੇ॥ਕਿ
ਤੜੇਨਕਟੇਗੁਟਗੁਣੇਕਿਤੜੇਬੋਲੇਬੁਚੇਲਾਣੇ॥
ਕੇਤੜਿਆਰਿਗਲ੍ਹਗਲ੍ਹੀਅੰਰਿਗਸਭਿਲੀਵੇਣਿ
ਵਿਹਾਣੇ॥ਵੰਡੇਬਾਂਡੇਕੇਤੜੇਗੀਜੇਲੁਜੇਕੇਵੀਜਾਣੇ
॥ਕਿਤੜੇਲੁਲੇਪੰਗੁਲੇਕਿਤੜੇਕੁਬੋਹੋਇਕੁੜ
ਣੇ॥ਕਿਤੜੇਖੁਸਰੇਹੀਜੜੇਕੇਤੜਿਆਚੀਰੇਤੁਤੁ
ਲਾਣੇ॥ਗੁਰਖੁਰੇਦਿਣੁਆਟੁਣੁਜਾਣੇ॥੧੮॥ਕੇ

ਤੁਝਿ ਮਾਪਤ ਸਾਹਜ ਗਿ ਕਿਤੁ ਤੇ ਮਸਲਤ ਕਰਨਿ ॥ ੧੫ ॥
ਵਜੀਰਾ ਕੇਤੁ ਤਿਸੁ ਮਾਉ ਮਰਾਵ ਲਖ ਮਨ ਸਬਦਾ
ਰਹ ਜਾਰਵ ਡੀਰਾ ॥ ਹਿਕਮ ਤਿਉ ਦਿਚਿ ਹਕੀਮ ਲਖ
ਕਿਤੁ ਤੇ ਤਰਕ ਸਬੰਦਾ ਅਮੀਰਾ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇ ਚਾਕਰ ਚ
ਕਰੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਮਹਾਵਤ ਮੀਰਾ ॥ ਲਖ ਫਰਾਸ ਲਖ
ਸਾਰਵਾਨ ਮੀਰਾ ॥ ਖੋਸਾਈ ਸਵਹੀਰਾ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇ ਲਖ
ਜਲੇ ਬਦਾਰਗਾ ॥ ਡੀਵਾਣ ਚਲਾਇ ਗਾਢੀਰਾ ॥ ਛ
ਡੀਵਾਰ ਵਰਵਾਨ ਖਲੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਕਿਤੁ ਤੇ ਲਖ
ਨਗਾਰ ਚੀ ਕੇਤੁ ਤਿਸੁ ਮਾਉ ਵਲੀ ॥ ਸਹਨਾਈ ਕੇਤੁ ਤਿ

ਆਹੀ ਤਾਇਏ ਢਾਂਢੀ ਬਚੇ ਕਲਾਵਤੁ ਗਾਈ॥
ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਬਹੁਪੀਏ ਬਾਜੀ ਚਲ ਖਭੰਤੁ
ਅਤਾਈ॥ ਕਿਤ੍ਰੇ ਲਖ ਮਸਾਲ ਚੀਸਮਾ ਚਰਾਗ
ਕਰ ਨਿਰੁਸਨਾਈ॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਹੀ ਕੋਰ ਚੀਆਲ
ਮੋਤ੍ਰੇ ਗਾਸਿਲ ਹਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਹੀ ਅੰਬ
ਦਾਰ ਕਿਤ੍ਰੇ ਬਾਦ ਚਰ ਚੀਨਾਨ ਦਾਈ॥ ਤੇ ਬੋਲੀ ਤੇ
ਸਕ ਚੀਸੁ ਹਾਈ॥ ੨੦॥ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਖੁਸਬੋਇ ਦਾ
ਹ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ ਹੀ ਗਾਰੇ ਜਤੀ ਬੋਲੀ॥ ਕਿਤ੍ਰੇ ਮੇਢੇ
ਦਾਰ ਹ ਨਿਹੁਰ ਕਹੁ ਕੀਏ ਲੋਲ ਟਿਲੋਲੀ॥ ੨੧॥

ਜਮਤਿਗਾਰਖਵਾਸਲਖਰੋਲੇਵਾਜਤੋਪਕੀਤੋਲੀ ॥ ੧੬ ॥
ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਤਹਵੀਲਦਾਰਮੁਸਰਫਦਾਰੋਰੋਲੀ
ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਕਿਰਸਾਣਹੋਇਕਰਿਕਿਰਸਾਣੀਅਤੁ
ਲਅਤੋਲੀਮੁਸਤੋਫੀਬੁਤਾਤਲਖਮੀਰਸਾਮੇਬ
ਖੰਸੀਕੋਲਕੋਲੀਕੇਤਕ੍ਰਿਆਵੀਵਾਨੋਇਕਰ
ਨਿਕਰੋੜੀਮੁਸਲਕਫੰਫੋਲੀਰਗੁਨਪਦਾਰਥ
ਮੇਲਅਮੋਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕੇਤਕ੍ਰਿਆਹੀਜਉਹਰੀਲ
ਖਸਰਾਫਬਜਾਜਵਪਾਰੀਸਉਦਾਗਰਸਉਦਾ
ਗਰੀਗਾਂਧੀਕਾਸੇਰੇਪਾਸਾਰੀਕੇਤਕ੍ਰਿਆਪਰ

ਚੁਨੀਏਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਦਲਾਲਬਜਾਹੀ ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾ
 ਸਿਕਲੀਗਾਰਾਕਿਤਤ੍ਰੇਲਖਕਮਗਾਰਕਾਰੀਕੇਤ
 ਤ੍ਰਿਅਾਕ੍ਰਮਿਅਾਰਲਖਕਾਰਾਦਕ੍ਰਟਪਟੇਲੂਟਾਰੀ
 ਕਿਤਤ੍ਰੇਦਰਜੀਧੋਈਆਕਿਤਤ੍ਰੇਜੁਲਾਹੋਸਿਰ
 ਹਾਰੀਕਿਤਤ੍ਰੇਭੁਤ੍ਰਭੂਜੇਭੁਟਿਆਹੀ॥੨੨॥ਕੇਤ
 ਤ੍ਰਿਅਾਕਾਰੁਜਤ੍ਰੇਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਦਬਗਾਰਕਸਾਣੀ॥
 ਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਮਨੀਆਰਲਖਕੇਤਤ੍ਰਿਅਾਚਮਿਅਾ
 ਰਮਾਰਾਣੀਭ੍ਰਿਗਾਰੇਰੋਇਕੇਤਤ੍ਰੇਬਗਨੀਗਾਰਾ
 ਕਲਾਲਹਵਾਣੀਕਿਤਤ੍ਰੇਭ੍ਰਿਗੀਧੋਸਤੀਅਮਲ

ਜੋਫੰਪਣੀਲੁਕਾਈ ਕੇਤਕਿਆਕਹਾਰਲਖਗੁ ੨੧
ਜਰਲਖਅਹੀਰਗਾਣਾਈ ਸਕਿਤਕੇਹੀਲਖਗੁਹ
ਕੇਜਾਤਿਅਜਾਤਿਸਨਾਤਿਆਲਾਈ ਨਾਵਥਾਵਲ
ਖਕੀਅਨਪਾਈ ੨੩ ਉਤਮਅਧਮਨੀਚਲਖਗੁਰ
ਮੁਖਿਨੀਚਹੁਨੀਚੁਸਵਾਏ ਸੇਰੀਪੈਪਾਖਾਕੋਰੇਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਿਖੁਆਪੁਗਾਵਾਏ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗੁ
ਉਕਾਉਕਾਰਿਸੇਵਕਸੇਵਾਕਾਰਕਮਾਏ ਮਿਠਾਥੈਲਣੁ
ਨਿਵਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਕੈਬੁਲਾਮਨਾਏ ਸਬਦਿਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਦਰਗਾਹਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾਪਾਏ

ਚਲਣੁ ਜਾਇ ਅਜਾਣਹੋਇ ਅਸਾਦਿ ਚਿਨਿਰਾ
ਸੁਵਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ

॥੨੪॥੨॥

ਅਠਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਪੂਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰੁ
ਰ ਸਬਦੁ ਤੈਸਤਿ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸ
ਚਖੰਡੁ ਤੈਥਾ ਉਤਗਤਿ ਅਭਿ ਅਸੀ ॥ ਚਰਨੁ ਦਰਨਾ
ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਪਰਗਾਸੀ ॥ ਜੇ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਖ
ਕਹੋਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਰਾਸੀ ॥ ਆਇਆ ਦਿਚਿਉ

ਦਾਸਗਤਿਹੋਇਆਸਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਗੁਰਸਿਖੀਬ ੦੮੮
ਗੀਕਹੈਸਿਲਚਟਣੁਟਿਕੀ॥ਤ੍ਰਿਖੀਖੰਡੇਧਾਰਹੋਓਹੁ
ਵਾਲਹੁਨਿਕੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਦਿਖਨਵਰਤਮਾਨਸਾਰਿਮਿ
ਕਟਿਮਿਕੀ॥ਦੁਤੀਆਨਸਤਿਏਤੁਘਰਿਹੋਇਇਕੁ
ਇਕੀ॥ਦੂਆਤੀਆਦਿਸਰੈਸਟੁਕਕਾਕਿਕੀ॥ਸਰੈ
ਸਿਕਾਪਰਹਰੈਸੁਖੁਇਕਤੁਸਿਕੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾ
ਰਗੁਆਖੀਐਗੁਰਮਤਿਹਿਤੁਕਾਰੀ॥ਹੁਕਮਿਰਜ
ਈਚਲਣਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਬੁਣਾਕੁਵੇਖ
ਸਮਕਾਨਿਹਚਉਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਇਸਕਮੁਸਕਮਹ

ਕਾਰੁ ਹੋਇ ਇਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਸਿਵਕਸਬੁਰੀਸਾਬ
 ਤੇ ਮਸਤੀਹੁ ਸੀਆਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁਗਵਾਇਅ
 ਜਿਟਿਹਉਮੇਆਰੀ ॥ ੩ ॥ ਭੁਇਭੁਗਤਿਭੇਚਲਣਹੋ
 ਇਪਾਹੁਟਿਚਾਰੀ ॥ ਚਲਣਜਾਣਿਅਜਾਣਹੋਇ
 ਗੁਰਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਨਿਤੁਪਰਹੁਣੇ
 ਏਹਕਰਣੀਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀਸਤਿ
 ਗੁਰੁਪਿਆਰੀ ॥ ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣਹੋਇ
 ਪਰਵਰਸਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਸਹਜਘਰਿ
 ਨਿਰਮਲਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਪਰਗਾਸੁਕ

ਰਿਉਨਮਨਿਲਿਵਲਾਈ ਪਰਮਤਤੁਪਰਵਾਣਕ
ਰਿਅਨਹਵਾਉਨਿਵਾਈ ਪਰਮਾਰਥਪਰਬੋਧਕ
ਰਿਪਰਮਾਤਮਹਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਫੇਸੁਕਾਰਿ
ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਈ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਾਰਿਸਾਧਨਾਇ
ਕਮਨਿਇਕਧਿਆਈ ਫੀਹਇਕੀਹਚਕ੍ਰਉਚਰਿ
ਇਉਨਿਜਪਾਰਿਜਾਈ ਪਾਦਰਪਵਿਵਾਗਿਧਿਅ
ਨੁਧਰਿਆਪੁਆਪਨਿਹਾਲੇ ਪਟਿਪਟਿਪੁਰਨਬ
ਹਮੁਹੈਚੰਦਜਲਵਿਚਿਕੁਲੇ ਗੋਰਸੁਗਾਈਵੇਖਦਾ
ਪਿਉਦੁਪੁਦਿਚਾਲੇ ਫੁਲਾਅੰਦਰਿਵਾਸੁਲੇਫੁਲ

ਸਾਊਸਮਾਲੈ ॥ ਕਾਸਟਮਗਨਿਚਲਿਤੁਵੇਖਿਜਲੁਪ
 ਰਤਿਹਿਮਾਲੈ ॥ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਬਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਵੇਖਾਲੈ ॥ ਦਿਬਦਿਸਟਿਗੁਰਿਧਿਅਨੁਧਾਰਿਸਿਖੁ
 ਵਿਰਲਾਕੇਈ ॥ ਰਤਨਪਾਰਖੁਹੈਇਕੋਰਤਨਾਅਵ
 ਲੈਈ ॥ ਅਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲਕਾਸਤਿਸਿਗਿਪਰੋਈ ॥
 ਰਤਨਮਾਲਗੁਰਸਿਖਜਗਿਅੰਤਿਗੁਣਗੋਈ ॥ ਜੀ
 ਵਦਿਅਮਰਿਅਮਰੁਹੈਇਸੁਖ^{ਗੁਰ}ਸਹਜਿਸਮੇਈ ॥ ਓਤਿ
 ਪੋਤਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਣੇਜਾਣੇਈ ॥ १ ॥ ਰਾਗਨਾ
 ਵਦਿਸਮਾਦੁਹੈਇਗੁਣਗਹਿਰੀਭੀਰਾ ॥ ਸਬਦਸੁਰ

ਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਅਨਹਦਧੁਨਿਧੀਰਾਜੰਡੀਜੰ
ਕੁਵਜਾਇਦਾਮਨਿਉਨਮਨਿਚੀਰਾਫਜਿਵਜਾਇ
ਸਮਾਇਲੇਗੁਰਸਬਦਵਜੀਰਾਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਣਿ
ਅੇਅੰਤਰਿਗਤਿਪੀਰਾਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਬੇਧਿਹ
ਰੈਹੀਰਾ॥੨॥ਪਾਰਸੁਹੋਇਅਪਾਰਸਹੁਗੁਰਮੁਖਿਵਡਿ
ਆਈਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਅਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਜੰਡੀਜੰਡੀਦਾਈਗੁਰਚੇ
ਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਪਰਚਾਪਰਚਾਈਪੁਰਖਹੁਪੁਰਖੁ
ਉਪਜਿਆਪੁਰਖੋਤਮਹਾਈਦੀਹਇਕੀਹਉਲੀਪੁ

ਕੋਹੋਇਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖ
ਦੇਪਰਮਾਤਮੁਦੇਖੇ॥ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟੁ
ਤੁਇਅੰਤਰਿਗਤਿਲੇਖੇ॥ਚਰਨਕਵਲਵੀਵਾਸਨ
ਤੁਇਚੰਦਨਭੇਖੇ॥ਚਰਦੇਵਕਮਕਰੰਦਰਸਦਿਸਮਾ
ਦਦਿਸੇਖੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਚਿਤੁਕਰਿਦਿਚਿ
ਭੁਪੁਨਰੇਖੇ॥ਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡਜਾਇਹੋਇਅ
ਲਖੁਅਲੇਖੇ॥੧੦॥ਅਖੀਅੰਦਰਿਵੇਖਦਾਦਰਸਨ
ਦਿਚਿਦਿਸੇ॥ਸਬਦੇਦਿਚਿਦਖਾਣੀਅੰਸੁਰਤੀਦਿ
ਚਿਰਿਸੇ॥ਚਰਨਕਵਲਵਿਚਿਵਾਸਨਾਮਨੁਭਵ

ਰੁਸਾਇਸੈ॥ ਸਾਧਸੀਗਾਤਿ ਸੰਜੋਗਾਮਿ ਲਿਖਿ ਜੋਗੁਨ
ਕਿਸੈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਚਿਤੁ ਹੈ॥ ਚਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿ
ਸੈ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ॥ ਤਿਸੈ॥ ੧੧॥
ਅਖੀਅੰਦਰਿ ਵਿਸਦਿ ਹੋਇ ਨ ਕਿਸਾਹੁ ਸੰਜੋਈ॥ ਕੰਨ
ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤਿ ਹੋਇ ਜੀਭੁ ਸਾਦੁ ਸਮੇਈ॥ ਹਥੀ ਕਿਰ
ਤਿ ਕਮਾਫੁਟੀ ਪੰਥੁ ਸਥੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪਾਇ॥ ਆਦਿ ਸਾਟਿ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦਿ ਦਿਲੈ॥ ਪਰ
ਕਿਰਤੀ ਹੂ॥ ਬਾਹਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲੈ॥ ਸਾਧਸੀਗਾ
ਤਿ ਚੰਨਦ ਬਿਰਖੁ ਮਿਲਿ ਚੰਨੁ ਹੋਈ॥ ੧੨॥ ਅਬਿਗਤਿ

੯੧

ਗਤਿਅਥਿਗਤਿਦੀਕਿਉਮਲਖੁਲਖਾਏਅਕਥ
ਕਥਾਏਅਕਥਦੀਕਿਉਆਖਿਸੁਣਾਏਅਚਰਜ
ਨੋਅਚਰਜੁਏਏਰਾਣੁਕਰਾਏਦਿਸਮਾਵੈਦਿਸਮਾਵ
ਏਦਿਸਮਾਵਸਮਾਏਦੇਦੁਨਜਾਵੈਭੇਦਕਿਹੁਸੇਖਨ
ਗੁਨਪਾਏਦਾਹਗੁਰੂਸਾਲਾਹਣਾਗੁਰਸਬਦਅਲ
ਏ॥੧੩॥ਲੀਹਾਂਅੰਦਰਿਚਲੀਐਜਿਉਗਾਤੀਰਾਹੁ
ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਸਾਧਸਿਗਿਨਿਬਾਹੁਜਿਉ
ਧਨੁਸੋਘਰਖਦਾਘਰਿਅੰਦਰਿਸਾਹੁਜਿਉਮਿਰ
ਜਾਵਨਫਰੁਈਸਾਇਰੁਅਸਗਾਹੁਲਤਾਰੇਹਿਲ

ਤਾੜੀਐ ਅਜਰਾਵਰੁ ਪਾਹੁ ਧਰਮਸਾਲੈ ਮਨਸਰੁ
ਹੰਸਗੁਰਸਿਖਵਾਹੁ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਗੁਰਸਬਦੁਕ
ਰਿਕੀਰਤਨੁ ਖਾਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਚੰਨਣੁ ਜਿਉ ਵਣਖੰਡੁ ਵਿਚਿ
ਓਹੁ ਆਪੁ ਲੁਕਾਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪਰਬਤਾਹੋਇਗੁ
ਪਤੁ ਵਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸਮੁੰਦੀ ਮਨਸਰੁ ਨਹਿ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਏ ॥ ਜਿਉ ਪਰਛਿ ਨ ਪਾਰਜਾਤੁ ਨਹਿ ਪਰਗਟੀਆ
ਏ ॥ ਜਿਉ ਜਗਿ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਨਹਿ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥
ਸਤਿਗੁਰਦਾਉ ਪਦੇ ਸੁਲੈ ਕਿਉ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁ
ਇਦੁਇ ਅਖੀਆਖੀ ਅਨਿਇਕ ਵਰਸਨੁ ਵਿਸੇ ॥ ਦੁਇ

੬੨

ਦੁਇਕੰਨਿਵਖਾਣੀਅਨਿਇਕਸੁਰਤਿਸਲਿਸੈ॥੨॥
ਇਦੁਇਨਦੀਕਨਾਰਿਅਪਾਗਾਫਾਰੁਨਤਿਸੈ॥ਇ
ਕਜੋਤਿਵਇਮੁਰਤੀਇਕਸਬਦਸਰਿਸੈ॥ਗੁਰ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਸਮਝਾਏਕਿਸੈ॥੧੬॥ਪਹਿਲੇ
ਗੁਰਿਓਪਦੇਸੁਦੇਸਿਖਪੈਰੀਪਾਏ॥ਸਾਧਸਿਗਤਿ
ਕਰਿਧਰਮਸਾਲਸਿਖਸੇਵਾਲਾਏ॥ਕੁਇਕੁਗਤਿ
ਭੈਸੇਵਦੇਗੁਰਪੁਰਬਕਰਾਏ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਕੀਰਤਨੁਸਾਚਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗੁ
ਸਚਦਾਸਚੁਪਾਰਲਘਾਏ॥ਸਚਮਿਲੈਸਚਿਅਹਨੇ

ਮਿਲਿਅਪੁਰਾਵਾਏ॥੧੧॥ ਸਿਰੁਉਚਾਨੀਦੇਚਰਣ
ਸਿਰਪੇਰੀਪਾਵੇ॥ ਮੁਹੁਅਖੀਨਕੁਕੰਨਹਥਵੇਹਭਾਰ
ਉਚਾਵੇ॥ ਸਭਚਿਹਨਛਡਿਪੁਜੀਅੰਕਉਣਕਰਮ
ਕਮਾਵੇ॥ ਗੁਰਸਰਣੀਸਾਧਸੀਗਤੀਨਿਤਚਲਿਚ
ਲਿਜਾਵੇ॥ ਵਤਨਿਪਰਉਪਕਾਰਨੋਕਰਿਪਾਰਿਵਸਾ
ਵੇ॥ ਮੇਰੀਖਲਹੁਮੋਜਵੇਗੁਰਸਿਖਹੰਦਾਵੇ॥ ਮਸਤ
ਕਿਲਰੇ॥ ਸਾਧਰੇਣੁਵਡੁਭਾਗਿਜਿਨਾਵੇ॥੧੨॥ ਜਿਉ
ਧਰਤੀਧੀਰਜੁਧਰਮੁਮਸਕੀਨੀਮੁੜੀ॥ ਸਭਦੁਨੀਵੀ
ਤੋਇਰਹੀਤਿਸੁਮਣੀਨਕੂੜੀ॥ ਕੋਈਹਰਿਮੰਦਰਕਰੇ

੨੩

ਕੋਕਰੇ ਅਰੁੜੀ। ਜੇਹਾ ਬੀਜੋ ਸੋਲੁਣੈ ਫਲ ਅੰਬੁਲਿ
 ਸੁੜੀ। ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਣਾ ਜੁੜਿ ਚੁਰਮੁਖਿ ਜੁ
 ਝੀ। ਲਤਾਂ ਹੋਰਿ ਲਤਾੜੀ। ਮੇਗਤਿ ਸਾਧਾ ਪੁੜੀ॥ ੧੯॥
 ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਨਿਵਿਚ ਲਦਾ ਨੀਵਾਟਿ ਚਲਾਇਆ। ਸ
 ਭਨਾਰੀ ਗਾਨੇ ਮਿਲੇ ਰਲਿ ਜਾਇ ਰਲਾਇਆ। ਪਰਉ
 ਪਕਾਰੁ ਕਮਾਵਦਾਉ ਨਿਆ ਪੁਗਵਾਇਆ। ਕਾਟੁਨ
 ਡੋਬੈ ਪਾਲਿ ਕੈ ਸਿਰਿ ਲੋਹੁ ਤਰਾਇਆ। ਵੁਟੈ ਮੀਹ ਸੁਕ
 ਲੁਹੈ ਇਰਸਕ ਸਭਿ ਪਜਾਇਆ। ਜੀਵਦਿਆ ਮਾਰਿ
 ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਸਫਲਿ ਭਜਿ ਰਿਅਾਇਆ॥ ੨੦॥ ਸਿਰ

ਤਲਵਾਇਆਜੀਮਿਅਮੋਹੋਇਅਚਲੁਨਚਲਿਅਮ ॥੧੮॥
 ਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪਸਹਿਓਤਪਹੁਨਟਲਿਅਮਸ
 ਫਲਿਓਬਿਰਖੁਸੁਹਾਵੜਾਫਲਸੁਫਲਫਲਿਅਮ॥
 ਫਲਵੇਵਟਵਗਾਇਐਕਰਵਤਿਨਹਲਿਅਮਸੁਰੇਕਰ
 ਨਿਬੁਰਿਅਈਅੰਬੁਲਿਅਈਬੁਲਿਅਮਅਵਗੁ
 ਟਕੀਤਿਗੁਟਕਰਨਿਜਗਿਸਾਧਵਿਰਲਿਅਮਅਉ
 ਸਰਿਅਪੁਛੁਲਾਇਵੇਤਿਨਾਅਉਸਰੁਛੁਲਿਅਮ॥
 ੨੧॥ਮੁਰਵਾਹੋਇਮੁਰੀਦੁਸੋਗੁਰਗਾਰਿਸਮਾਵੈਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਓਹੁਆਪੁਗਵਾਵੈਤਨੁ

ਧਰਤੀ ਕਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲਮ ਨੁਦ ਭੁਵਿ ਛਾਵੈ ਲਤ ।
 ਹੇਠਿ ਲਤਾੜੀ ਐ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਕਮਾਵੈ । ਭਾਇ ਭਗ
 ਤਿ ਨੀਵਾਣੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਠਹਰਾਵੈ । ਦੁਰਸੈ ਨਿਝ
 ਰਧਾਰੋਇ ਸਿੰਗਤਿ ਚਲਿਆਵੈ ॥੨॥੧॥੧॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਦਾ ਪਰਿਆ
 ਇਆ ਕਰਿ ਪਿਆਰੁ ਪਿਆ ਕੁਛ ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾ ਬਾਹਰੁ ਪ
 ਕਾ ਕ੍ਰਿਤੀ ਠਾਲਿਆ ਮਨੁ ਦਿਚਿ ਰੋਸੁ ਮਿਤ੍ਰੇਣੀ ਕੀਤਾ ਸੁ
 ਰਹਾ ਲਿਕਾ ਪੁਛੈ ਤੂੰ ਸਵਾਣੀ ਹੋ ਕਿਸੁ ਰੀਤਾ ਸਾਵਾਣੀ

ਹਾਂਜਨਮਵੀਨਾਮੁਨਕੁਗਤੀਕਰਮਿਵਿਕੀਤਾ॥ ਸਕਿ
 ਸੁਭਿਦਮਤੇਰਾਜੁਮਿਲਿਸਤੂਤੇਸਭਹੋਵਨਿਮੀਤਾ॥ ਪਰ
 ਮੇਸਰੁਆਰਾਧੀਐਜਿਦੂਤੋਈਐਪਤਤਿਪੁਨੀਤਾ॥ ਬਾਹ
 ਰਿਚਲਿਆਕਰਦਿਤਪੁਮਨਿਬੇਰਾਗਿਹੋਇਅਤੀਤਾ॥
 ਨਾਰਦਮੁਨੀਭਿਪਦੇਸਿਅਨਾਉਨਿਧਾਨੁਅਮਿਥਰਸੁਪੀ
 ਤਾ॥ ਪਿਛੁਹੁਰਾਜੇਸਵਿਆਅਬਚਲੁਰਾਜੁਕਰਹੁਨਿਤ
 ਨੀਤਾ॥ ਹਾਰਿਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀਤਾ॥ ੧॥ ਪਾਰਿਹ
 ਰਣਾਖਸਵੈਤਵੇਕਲਰਿਕਵਲੁਕੁਗਤਪੁਹਿਲਾਦਾ॥ ਪ
 ਕੁਨਪਠਾਇਆਚਟਸਾਲਪਾਧੇਚਿਤਿਹੋਆਅਹਿਲਾਦਾ॥

ਸਿਮਰੈ ਮਨਿ ਦਿਚਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
ਨਾਦੁ ਭੁਗਤਿ ਕਰਨਿ ਸਭੁ ਚਾਟੜੇ ਪਾਧੈ ਹੋਇ ਰਹੇ ਦਿ
ਸਮਾਦੁ ਰਾਜੇ ਪਾਸਿ ਰੂਆਇ ਅਵੇਖੀ ਦੇਤੁ ਫਧਾਇ
ਆਵਾਦੁ ਜਲ ਅਗਨੀ ਦਿਚਿ ਪਤਿ ਆਜਲੈ ਨ
ਰੂਬੈ ਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ਕਾ ਦਿਖੈ ਗੁਰੁ ਸਾਇ ਪੁਛਿ ਆਕਉ
ਟੁਸੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਸਤਾਦੁ ਥੀ ਮੁਖਾੜਿ ਪਰਗਟਿ ਆਨਰ
ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਨਾਦਿ ਬੇਮੁਖ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿ ਅ
ਨੁਸਿਤ ਸਹਾਈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਨਿ ਬ
ਹਮਾਦਿ ॥ ੨ ॥ ਬਲਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਿ ਬੈਠਾ

ਜਗੁਕਰਾਵੈ। ਬਾਵਨਰੂਪੀਆਇਆਚਾਰਿਵੇਦਮੁਖਿ
 ਪਾਠਸੁਣਾਵੈ। ਗਾਜੇਅੰਦਰਿਸਦਿਅਮੰਗਸੁਆਮੀ
 ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ। ਅਛਭੁਛਲੁਇਤੁਧੁਆਇਆਸੁਕੁਪ
 ਰੋਹਿਤੁਕਹਿਸਮਝਾਵੈ। ਕਰੈਅਦਾਈਧਰਤਿਮੰਗਿਪਿ
 ਫੁਹਦੇਕਿਹੁਲੋਅਨਮਾਵੈ। ਦੁਇਕਹਿਵਾਂਕਾਰਿਤਿਨਲੋ
 ਅਬਲਿਰਾਜਾਲੇਮਗਰੁਮਿਣਾਵੈ। ਬਲਿਛਲਿਅਪੁ
 ਛਲਾਇਅਨਹੋਇਦਇਆਭੁਮਿਲੇਗਲਿਲਾਵੈ। ਦਿ
 ਤਾਰਾਜੁਪਤਾਲਦਾਰੇਇਅਧੀਨੁਭਗਤਿਜਸੁਗਾਵੈ।
 ਰੋਇਦਰਵਾਨੁਮਹਾਸੁਖੁਪਾਵੈ। ੩॥ ਅੰਬਰੀਕਮੁਹਿਵਰ

ਤੁਹੈ ਚਾਤਿ ਪਈ ਦੁਰਬਾਸਾ ਮਾਇਆ ਭੀ ਕੁਝ ਸੁਭਿ
ਪਾਰਦਰਸ਼ ਹੁਓ ਠਿਨਾਵ ਦਿਨ ਦੀ ਸਿਧਾਇਆ ਚਰ
ਣ ਦਕੁ ਲੋਪੋ ਪਿਆਓ ਹੁਸਰਾ ਪੁਦੇਣ ਨ ਧਾਇਆ ਚ
ਕੁਸੁ ਦਰਸਨੁ ਕਾਲ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਭੀ ਪਾਵ ਲਗਾਰ ਬੁਗਵ
ਇਆ ਬਾਮਣੁ ਭੀ ਨਾ ਜੀਉ ਲੋਗ ਪਿਨਹੀ ਪਾਨਿ ਦੇਵ ਸਬ
ਇਆ ਇਵ ਲੋਕੁ ਸਿਦ ਲੋਕੁ ਤਜਿ ਬਹਮ ਲੋਕੁ ਬੇਕੁ ਰੁਤ
ਜਾਇਆ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਬੁਗਵਾਨੁ ਸਣੁ ਸਿਖਿ ਦੇਇ ਸ
ਕੁਨਾਸਮ ਬਾਇਆ ਮਾਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾ ਗਤੀ ਮਾ
ਰੀ ਦਾ ਅੰਬਰੀ ਕੀਛੁ ਰਾਇਆ ਕੁਗਤਿ ਦਛੁ ਲੁਜਗਿ

ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ॥੪॥ ਕੁਗਤੁ ਵਰੁ ਰਾਜਾ ਜਨ ਕੁਗ

੬

ਰਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ ਨ ਚਲਿ

ਆਗਣਗਿ ॥ ਧਰ ਬਸ ਕੁ ਸੁਖ ਦਾਸੀ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਇ ॥

ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਿ ਦਿਲ ਲੁਕਾਇ ^{ਜੀਅਨ} ਕਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਧਰਮ

ਗਇ ਨੋ ਆਖਿ ਓਨੁ ਸਕੁ ਨਾ ਦੀ ਕਰਿ ਬੀਵਿ ਪਲਾਸੀ ॥

ਕਰੇ ਬੇਨਤੀ ਧਰਮ ਗਇ ॥ ਉਸੇ ਵਕੁ ਠਾਕੁ ਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥

ਗਹਣੇ ਧਰਿ ਅਨੁਇਕੁ ਨਾ ਓਪਾਪਾ ਨਾ ਲੋਕ ਕਰੈ ਨਿਰਜਾ

ਸੀ ॥ ਪਾਸਿ ਗਿ ਪਾਪ ਨ ਪੁਜ ਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾ ਓ ਅਨੁਲੁ

ਨਤੁ ਲਾਸੀ ॥ ਨਰ ਕਹੁ ਛੁਟੇ ਜੀ ਅਜੀਤ ਕਟੀ ਗਲ ਪੁ

ਸਿਲਕਜਮਫਾਸੀ ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿ ਨਾਵੇਦੀਦਾ
ਸੀ॥੫॥ ਸੁਖੁਰਾਜੇਹਰੀਚੰਦਘਰਿਨਾਰਿਸੁਤਾਰਲੇ
ਚਨਰਾਣੀ ਸਾਧਸਿਰਾਤਿ ਮਲਿਗਾਫਵੇਰਾਤੀਜਾ
ਇਸੁਟੇਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਪਛੇਰਾਜਾਜਾਰਿਅਮਾਮਧੀ
ਰਾਤਿਨਿਖੰਬੂਦਿਹਾਣੀ ਰਾਣੀਵਿਸਿਨਾਮਾਫਈਮ
ਨਦਿਚਿਫਰਰਿਗਈਏਰਾਣੀ ਹੋਰਤੁਰਾਤੀਉਠਿਕੇ
ਚਲਿਅਪਛੇਤਰਲਜੁਆਣੀ ਰਾਣੀਪਹੁਤੀਸੰਗ
ਤੀਰਾਜੇਖੜੀਖੜਾਉਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧਸਿਰਾਤਿਅਰਾ
ਧਿਅਜੋੜੀਜੁੜੀਖੜਾਉਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜੇਬੂਠਾਚਲ

ਤੁਇਹੁ ਏਹ ਖੜਾ ਉਪੋਂ ਚੋਜ ਦਿਛਾਣੀ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਦਿ
 ਟਹੁ ਕਰ ਬਾਣੀ ॥੬॥ ਸਮਾਇਆ ਸੁਣਿਅਾਂ ਬਿਦਰਦੇ
 ਬੋਲੇ ਦਰਜੇ ਨੂਹੁ ਇਰਖਾ ਘਰ ਅਸਾਰੇ ਛਡਿ ਕੋਰੋ ਲੇ
 ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਕਿੰਸੁਖਾਂ ਕੁੀਖ ਮੁਵੇਣਾ ਕਰਣੁ ਤਜਿ ਸ
 ਕਾਸੀ ਗਾਰਟੁ ਮਾਨੁਖਾ ਝੁੰਗੀ ਜਾਇ ਵਲਾਇ ਥਨੁ ਸ
 ਕੁਨ ਦੇ ਜੀਅੰਦਰਿ ਧੁਖਾ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੁਗਵਨ ਜੀ
 ਸੁਣਿਹੋ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਸਨਮੁਖਾਂ ਤੇਰੇ ਕੁਓਨ ਵਿਸਈ ਮੇਰੇ
 ਨਾਹੀ ਅਪਵਾਦੁਖਾਂ ਕੁਓਨਿ ਜਿਦੇ ਹਾ ਬਿਦਰਦੇ ਹੋਰੀ ਦੇ
 ਚਿਤੁ ਚਾਉਨ ਚੁਖਾਂ ਚੋਦਿ ਵਕੁਓ ਕੁਗਾਤਿ ਦਾ ਕੁਖਾ ?

੬੬

॥ ਅੰਦਰਿ ਸਭਾ ਦੁਸਾਸਣੈ ਮਥੈ ਵਾਲ ਵੇਪਤੀ ਆਂਦੀ ॥
 ਦੂਤਾਨੇ ਫੁਗਮਾਇ ਆਨੰਗੀ ਕਰਹੁ ਪੰਚਾਲੀ ਬਾਂਦੀ ॥ ਪੰਜੇ
 ਪਾਤੋ ਵੇਖਦੇ ਅਭਿਪਤਿ ਰੁਪੀ ਨਾਰਿ ਜਿ ਨਾਦੀ ॥ ਅੰਖੀ ਮੀ
 ਦਿਧਿ ਆਨੁ ਧਰਿ ਹਾਹਾ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਰੈ ਵਿਲਲਾਂਦੀ ॥ ਕਪ
 ਕ੍ਰਿਕੇ ਦੁਭਿ ਸਾਰਿ ਭਨੁ ਬਕੇ ਦੂਤਨ ਪਾਰਿ ਵਸਾਵੀ ॥ ਹਥ
 ਮਰੇ ਕ੍ਰਿਨਿ ਸਿਰਧੁ ਟਨੀ ਪਛੇ ਤਾਨਿ ਕਰਨਿ ਜਾਹਿ ਜਾਵੀ ॥
 ਘਰਿ ਆਂਈ ਠਾਕੁਰੀ ਮਿਲੇ ਪੇਜਰੀ ਬੋਲੇ ਸਰਮਾਂਦੀ ॥ ਨ
 ਬੁਅਨਾ ਬਾਬਾ ਟਿਧੁ ਗਵੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਪੁਸੁ ਦਾਮਾਦਾਲਧੀ
 ਬਾਲਤ ਸਖਾਵੀ ਮਿਤੁ ਸਦਾਏ ॥ ਲਾਗੁ ਹੋਈ ਬਾਮਣੀ ਮਿਲੁ

ਜਗਦੀਸਦਲਿਦੁਗਵਾਏ। ਚਲਿਅਗਣਦਾਗਟੀਅ
ਕਿਉਕਰਿਜਾਣੀਅੰਕਉਣੀਮਲਾਏ। ਪਹੁਤਾਨਗਾਰਿਦੁ
ਆਰਕਾਸਿਘਦੁਆਰਿਖਲੋਤਾਜਾਏ। ਦੂਰਹੁਦੇਖਿ
ਬੁਝਉਤਕਾਰਿਛਡਿਸਿੰਘਾਸਣਹਰਿਜੀਆਏ। ਪਹਿ
ਲੇਦੇਪਰਦਖਣਾਪੇਰੀਪੇਕੋਲੈਗਲਿਲਾਏ। ਚਰਣੇ
ਦਕੁਲੇਪੇਰਧੋਇਸਿੰਘਾਸਣਿਉਤੇਬੈਠਾਏ। ਪੁਛੈਕੁਸ
ਲੁਪਿਆਰੁਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਦੀਕਥਾਸੁਣਾਏ। ਲੋਕੋਤ
ਦੁਲਚਬਿਓਨੁਦਿਦਾਕਰੈਅਰੈਪਹੁਚਾਏ। ਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਸੁਕਚਿਪਠਾਏ। ੴ ਮਕੁਗਤਿਜੇਦੇਉ

ਕਰਿਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈ ਣੀਲਾਚਲ
ਤਵਖਾਣਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਫਕਰਕੁਵੈ ਅਖਰੁਇ
ਕੁਨਆਵਰੈਪੁਸਤਕੁਬੀਨਿਸਿਧਿਆਕਰਿਆਵੈ।
ਗੁਣਨਿਧਾਨਪਰਿਆਇਕੇਭਗਤਿਰੂਪਾਇਪਿਛੇ
ਖੁਬਣਾਵੈ। ਅਖਰੁਪੜਿਪਰਤੀਤਿਕਰਿਹੋਇਦਿਸ
ਸਾਦੁਨਅੰਗਿਸਮਾਵੈ। ਵੇਖੇਜਾਇਓਜਾੜਿਵਿਚਿਬਿ
ਰਖੁਇਕਾਅਚਰਜੁਸੁਹਾਵੈ। ਗੀਤਗੋਵਿੰਦਸਪੁਰਣੇ
ਪਤਿਪਤਿਲਿਖਿਆਅੰਤਨਪਾਵੈ। ਕੁਗਤਿਹੋਤਿਪ
ਰਗਾਸੁਕਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਮਿਲੇਗਲਿਲਾਵੈ। ਸੀ

ਤੁਅਨੰਤਨਭੇਦੁਗਣਾਵੈ॥੧੦॥ਕੀਮਿਕਿਤੇਪਿਉਚਲਿ ੧੦੦
ਆਨਾਮਦੇਉਨੋਆਖਿਸਿਧਾਇਆਠਕੁਰਦੀਸੇਵਾ
ਕਰੀਦੁਧਪੀਆਵਟੁਕਹਿਸਮਝਾਇਆਨਾਮਦੇਉ
ਇਸਨਨੁਕਾਰਿਕਪਲਗਾਇਦੁਹਿਕੇਲੇਆਇਆ
ਠਕੁਰਨੋਨਾਵਾਲਿਕੇਚਰਟੇਦਕੁਲੇਤਿਲਕੁਚਕਾਇ
ਆਹਬਿਜੇਕੁਬਿਨਤੀਕਰੇਦੁਧਪੀਅਹੁਜੀਗੋਦਿ
ਦਗਾਇਆਨਿਹਚਉਕਾਰਿਆਰਾਧਿਆਰੋਇਦਇ
ਆਲੁਦਰਸੁਦਿਖਲਤਾਇਆਭੁਰੀਕੋਟਰੀਨਾਮਦੇਵਿ
ਲੇਠਕੁਰਨੋਦੁਧਪੀਆਇਆਗਾਇਮੁਈਜੀਵ

ਲੀਓਨੁ ਨਾਮ ਦੇਉ ਦਾ ਛਪ ਰੁਛਾਇਆ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁਰਾ
 ਰਖਿਓਨੁ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਲੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਕੁਗਤੁ ਜ
 ਨਾ ਦਾ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣ ਨਾਮ
 ਦੇਵੁ ਭੁਲ ਕੇਉ ਠਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਆਵੈ ਕੁਗਤਿ ਕਰਨਿ
 ਮਾਲਿ ਦੁਇ ਜਟੇ ਨਾਮ ਦੇਉ ਹਰਿ ਚਾਲਿ ਤੁਸੁਣਾਵੈ ਮੇਰ
 ਭੀ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਾਂ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਨੋ ਪੁਛਿਓ ਭੁਦਰਸਨੁ ਕਿਵੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਪਾਵੈ ਹ
 ਸਿ ਕੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬੋਲਿ ਆਨਾਮ ਦੇਉ ਨੋ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ
 ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੁਟੁਮੁ ਸੋ ਤਿਸਿ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੇ ਮੁਹਿ ਲਾਵੈ

ਹਉ ਅਧੀਨ ਹਾਕੁ ਗਤ ਦਾ ਪਹੁ ਚਿਨਤਿ ਪਾਕੁ ਗਤੀ ਦ
ਏ ਜੋਇ ਦਿਚੈ ਲਾਮਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥੧੨॥ ਬਾਮੁਣੁ ਪੁ
ਜੇ ਦੇਵ ਤੇ ਪੀਨ ਗਉ ਚਰਾਵਣਾ ਆਏ ॥ ਧੀਨੈ ਬ੍ਰਿਠਾ ਚਲ
ਤੁਏ ਹੁਪੁਛੈ ਬਾਮੁਣੁ ਅਖਿ ਬੁਣਾਏ ॥ ਠਾਕੁ ਰਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ
ਜੋਇ ਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਧੀਨ ਕਰਦਾ ਜੇਦੁ ਹੀ ਮੇਭਿਦੇ
ਹਿਇ ਕੁਜੈ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਪਥਰੁ ਇਕੁ ਪਲੇਟਿ ਕਰਿ ਦੇਈ
ਨੇ ਨਰੈ ਲਛਰੁ ਭਾਏ ॥ ਠਾਕੁ ਰਨੈ ਨਾਦਾ ਲਿਕੈ ਛਾਹਿ ਰੋਟੀ
ਲੋਕੈ ਚੁਚਕਾਏ ॥ ਹਥਿ ਜੋੜੀ ਮੰਨ ਤਿਕਰੈ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬ
ਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ ਹਉ ਭੀ ਮੁਹੁ ਨ ਜੂਠਾ ਲਸਾ ਤੂਠਾ ਮੇਕਿਹੁ ਨ

੦੧੦੧

ਸੁਖਾਵੈ ਗੋਸਾਈ ਪਰਤਖਰੋਇਰੋਟੀ ਪਾਇਛਾਹਿਮੁਹਿ
ਲਾਵੈ ਗੋਲਾਭਾਉਗੋਦਿਦੁਮਿਲਾਵੈ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੇਨੀਭਗਤਿਕਰਿਜਾਇਇਕਾਂਤਿਬਹੈਲਿਵਲਾਵੈ॥
ਕਰਮਕਰੈਅਧਿਆਤਮੀਹੋਰਸੁਕਿਸੈਨਅਲਖੁਲਖ
ਵੈਪਾਰਿਆਇਆਜਾਪੁਛੀਮੇਰਾਜਦੁਆਰਿਗਇ
ਆਮਲਾਵੈਪਾਰਿਸਭਦਬੁਸੰਗਿਅਨਿਵਲੁਛਲੁ
ਕਰਿਕੈਝਥਲਿਪਾਵੈ ॥੧੪॥ ਸਾਂਗੁਦਰਤਦਾਥਹੁਇਕ
ਮਨਿਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਵੈਪ੍ਰੇਸਦਾਰੈਭਗਤਦੀਰਾਜ
ਹੋਇਕੈਪਾਰਿਚਲਿਅਵੈ ॥੧੫॥ ਇਵਿਲਾਸਾਤੁਸਿਕੈ

ਅਣਗਣਤੀ ਖਰਚੀ ਪਹੁਚਾਵੈ। ਓਥਹੁ ਮਾਇਆ ੧੦੨
ਭੁਗਤੁ ਪਾਸਿ ਹੋਇ ਦਿਆਲੁ ਹੋਤੁ ਉਪਜਾਵੈ। ਭੁਗਤੁ ਜ
ਨਾ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਾਵੈ। ੧੪। ਜੋਇ ਬਿਰਕਤੁ ਬਨਾਰ ਸੀਰ
ਤਦਾਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਗੁ ਸਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਲਾਉ ਫਿਕੈ ਜਾਵਾ
ਗੰਗਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਈ। ਅੰਗੋ ਹੀ ਦੇ ਜਾਇ ਕੈਲੀ ਮਾਪਇ ਮ
ਕੰਬੀ ਰੁਤਿ ਥਾਈ। ਪੇਰੀ ਟੁੰਬਿਉ ਠਾਲਿ ਮਾ ਬੋਲਤੁ ਰਾਮ
ਸਿਖ ਸਮਝਾਈ। ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸ ਛੁਹੇ ਚੰਨ ਦਵਾਸੁ
ਨਿਮੁ ਮਹਕਾਈ। ਪਸੁ ਪਰੇਤੁ ਹੁਦੈ ਵਕਰਿ ਪੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ। ਅਚਰ ਜਨੇ ਅਚਰ ਜੁ ਮਿਲੇ ਦਿਸ

ਮਾਏ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਝਰਣਾ ਝਰਦਾ ਨਿਝਰਹੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਪਯੁਯੁਝਾਈ ॥ ਰਾਮਕਬੀਰੈ ਭੇਦੁ
 ਨਭਾਈ ॥੧੫॥ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾ ਪੁਕਬੀਰਦਾ ਦੂਜਾ ਸਿਖੁ
 ਹੋਆ ਸੈਣੁ ਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ ਰਾਤੀ ਕਰੈ ਭਲ ਕੈ ਰਾਜ
 ਦੁਆਰੈ ਜਾਈ ॥ ਆਏ ਸਿਤ ਪਰਾਹੁ ਦੇ ਕੀਰਤ ਨੂਹੋ ਆ
 ਰੈ ਵਿਸਬਾਈ ॥ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਸਿਤ ਜਨ ਰਾਜ ਦੁਆਰਿ
 ਨ ਸੇਵਕਾਈ ॥ ਸੈਣ ਰੂਪ ਹਰਿ ਕੈ ਆਇਆ ਰਾਣੈ ਨ
 ਗੀਝਾਈ ॥ ਸਾਧ ਜਨ ਨੇ ਦਿਦਾ ਕਰਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ਗ
 ਇਆ ਸਰਸਾਈ ॥ ਰਾਣੈ ਦੂਰਹੁ ਸਦਿ ਕੈ ਗਲਹੁ ਕਵਾ

ਇਥੋਲਿਪੇਨਾਈ ਫਸਿਕੀਤਾਹਉਤੁਧੁਅਜੁਬੋਲੇਰ
 ਜਾਸੁਟੇਲੁਕਾਈ ਪਰਗਟੁਕਰੇਭੁਗਤਿਵਡਿਅਈ
 ੧੬) ਭੁਗਤੁਭੁਗਤੁਜਗਿਵਜਿਅਚਹੁਚਕਾਦਿ
 ਚਿਚਮਰੇਟਾ ਪਾਟਾਗੈਫੈਰਾਹਦਿਚਿਕੁਲਾਪਰਮੰਦੇ
 ਇਢੋਰਸਮੇਟਾ ਜਿਉਕਰਿਮੇਲੈਚੀਬਡੈਹੀਗਲਾਲੁ
 ਅਮੋਲੁਪਲੇਟਾ ਚਹੁਵਰਨਾਉਪਦੇਸਦਾਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਕਰਿਭੁਗਤਿਸਹੇਟਾ ਨਾਵਣਿਆਇਅਸੀ
 ਗੁਮਿਲਿਬਾਨਾਰਸਕਰਿਰੀਗਾਬੇਟਾ ਕਢਿਕਸੀਰਾ
 ਸਉਪਿਆਰਵਦਾਸੈਰੀਗਾਦੀਭੁਟਾ ਲਗਾਪੁਰਬੁ

ਅਭੀਚਵਾਡਿਠਾਚਲਤੁਅਚਰਜੁਅਮੇਟਾ। ਲਇ
ਆਕਸੀਰਾਹ ਥੁਕਾਢਿਸੁਤੁਇਕੁਜਿਉਤਾਣਾਪੇਟਾ।
ਭਗਤਿਜਨਾਹਰਿਮਾਪਿਉਬੇਟਾ। ੧੧। ਚੋਤਮਨਾਰਿ
ਅਹਿਲਿਅਤਿਸਨੇਦੇਖਿ। ਇੰਦੁਲੁਭਾਣਾ। ਪਰਘਰ
ਜਾਇਸਰਾਪੁਲੈਹੋਇਸਹਸਭਗਪਛੋਤਾਣਾ। ਸੁੰਦਾ
ਹੋਅਯੋਇੰਦੁਲੋਕੁਲਕਿ। ਮਾਸਰਵਾਰਿਮਨਿਸਰਮਾਣਾ
ਸਹਸਭਗਹੁਲੈਇਣਸਹਸਲੈਹੋਹੀ। ਇੰਦੁਪੁਰੀਸਿ
ਧਾਣਾ। ਸਤੀਸਤਹੁਟਲਿਸਿਲਾਹੋਇਨਦੀਕਿਨ
ਰੋਬਾਸੁਪਰਾਣਾ। ਰਘੁਪਤਿਚਰਣਿਫੂਹੀਦਿਅਚ

ਲੀਸੁਰਗਪੁਰਿਬਣੇਬਿਬਾਣਾ ਭੁਗਤਿਦਛਲੁਕੁਇ
ਆਈਅਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਾਪਕਮਾਣਾ ਗੁਣਨੇ
ਗੁਣਸਭੁਕੋਕਰੇਅਉਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਤਿਸੁਜਾਣਾਅ
ਬਗਤਿਗਤਿਕਿਆਆਖਿਦਖਾਣਾ ॥੧੮॥ ਫਾਟੇਮਾਣ
ਸਮਾਰਦਾਬੈਰਾਬਾਲਮੀਕੁਦਟਦਾੜਾ ਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਕੋਟਿਆਮਨਦਿਚਿਹੋਆਖਿਜੋਤੜਾ ਮਾਰਣਨੋਲੋਚੇ
ਪਣਾਕਾਢਿਨਹੰਪੇਹਬੁਝਿਘਾੜਾ ਸਤਿਗੁਰਮਨੁਆਰਾ
ਖਿਆਹੋਇਨਆਵੇਉਛੋਹਾੜਾ ਅਉਗਣਸਭੁਪਰ
ਗਾਸਿਅਨੁਰੁਜਗਾਰੁਹੋਏਹੁਅਸਾੜਾ ਪਰਿਵਿਚਿਪੁ

ਛੁਟਪਤਿ ਆ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਹੋ ਕੋਇ ਅਸਾੜਾ ਕੋੜਮੜ
 ਚਉਪੰਨੀ ਅੰਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਕਰ ਦੇਸਾੜਾ ਸਚੁ ਦਿੜਾ
 ਇਉ ਧਾਰਿ ਅਨੁਟਪਨ ਕਥਾ ਉਪਰਵਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਲਿਖੇ ਪਾਪ ਪਹਾੜਾ ॥੧੯॥ ਪਤਿਤੁ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪਕ
 ਰਿਜਾਇ ਕਲਾਵਤ ਟੀਵੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਤੇ ਬੇਮੁਖੁ ਹੋ
 ਇਕੋ ਪਾਪਕ ਮਾਢੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
 ਗਾਇ ਅਨੁਕੁਵ ਜਲ ਅੰਦਰਿ ਫਿਰਵਾਵਹਿ ਆਫਿ
 ਅਪੁਤ ਜਾਏ ਦੇਸੁ ਆਪਾਪਾਂ ਦੇ ਫਲ ਇਛੇ ਲਹਿਆ
 ਪੁਤੁ ਉਪੰਨਾ ਸਤੁ ਵਾਨਾ ਉਧਰਣ ਨ ਚਿਤਿ ਉਮਹਿਆ

ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਜਾਇ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਉ ਨਗਾਇਣੁ ਕਹਿਅ ॥ ੧੦੫ ॥
ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਦੂਤ ਦੇਖਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਗਾਇਣੁ ਬੋਲੈ ਛਹਿ
ਆ ਜਮਗਣ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਨਾਗਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਜਮ
ਭੰਡੁ ਨ ਸਹਿਆ ॥ ਨਾਇ ਲਏ ਦੁਖ ਭੋਗਾਢੁ ਹਿਆ ॥ ੧੨੦ ॥
ਗਨਿਕਾ ਪਾਪ ਟਿਰੇ ਇਕੈ ਪਾਪਾਂ ਦਾਗ ਲਿਹਾਰੁ ਪਰੋਤਾ ॥
ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਅਚਾਣ ਚਕ ਗਨਿਕਾ ਵਾੜੇ ਆਇ ਪਲੋਤਾ ॥
ਦੁਰਮਾਤਿ ਦੇਖਿ ਦਇਆ ਲੂਹੇ ਇਹ ਬਹੁ ਥੋਸੈ ਨ ਦਿਤੇ ਨੁ
ਤੋਤਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਿ ਪੈਲ ਗਾਇਆ ਦੇਵ
ਣ ਜੁਸ ਥੋਤਾ ॥ ਲਿਖ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਤੋਤਿ ਅਹੁ ਨਿਤ ਪੜਾ

ਏਕਰੈ ਅਸੋਤਾ ਪਤਿਤਉ ਧਾਰਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਰਮ
 ਤਿਪਾਪ ਕਲੇਵਰ ਧੋਤਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਜਾਲੁ ਤੋੜਿ ਨ
 ਰਕੇਵਿ ਚਿਨ ਪਾਧ ਸੁਰੋਤਾ ਗਈ ਬੈਕੁੰਰ ਬਿਬਾਣਿ
 ਹੁਕਿਨਾ ਉਰਸਾਇਣੁ ਛੋਤਿ ਅਛੋਤਾ ਥਾਊ ਨਿਥਾਵੇ
 ਮਾਣੁ ਮਟੋਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਆਈ ਪਾਪ ਟਿਪੁਤ ਨਾ ਦੁਬੁਣੀ
 ਦਿਹੁ ਲਾਇ ਵਹੇ ਲੀ ਆਇ ਬੈਠੀ ਪਰਵਾਰ ਵਿਚਿ ਨੇ
 ਹੁਲਾਇ ਨਵਹਾਇ ਨਵੇ ਲੀ ਕੁਛੁ ਕੁਲ ਏਗੋਇ
 ਦਰਾਇ ਕਰਿ ਚੇਟ ਕੁਚੁ ਰੰਗ ਮਹੇ ਲੀ ਮੋਹਣੁ ਮੰਮੇ
 ਪਾਇ ਭਨੁ ਬਾਹਾਰਿ ਆਈ ਗਰਬ ਗਹੇ ਲੀ ਦੇਹ ਵ

ਧਾਇਉਚਾਇਅਨੁਤਿਹਚਰਿਅਾਰਿਨਾਰਿਅਠਿਖੇਲੀ ੧੦੬
ਤਿਹੁਲੋਆਵਾਕੁਰੁਦੇਚੰਬਕੁਆਗਲਿਹੋਇਦੁਹੇ
ਲੀਖਾਇਪਛਾਕੁਪਹਾਕੁਵਾਂਗਿਜਾਇਪਈਉਜਾਕੁ
ਧਕੇਲੀਕੀਤੀਆਉਤੁਲਿਸੁਹੇਲੀ੨੨ਜਾਇਸੁ
ਤਾਪਰਕੁਸਾਦਿਚਿਗੋਰੁਉਤੋਪੈਰੁਪਸਾਰੇਚਰਣਕਦ
ਲਾਦਿਚਿਪਦਮੁਹੇਝਿਲਮਿਲਸੁਲਕੇਵਾਂਗੀਤਾਰੇ
ਬਧਿਕੁਆਇਆਗੁਲਦਾਮਿਰਗੋਜਾਣਿਬਾਟਲੇਆ
ਰੇਅਰਸਨੁਤਿਹੋਸੁਜਾਇਕੇਕਰਣਪਲਾਵਕਰੈਪੁਕਾ
ਗੇਗਲਿਦਿਚਿਲੀਤਾਕਿਸਨਜੀਅਵਚੁਟਕੀਤਾ

ਹਰਿਨਚਿਤਾਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਿਤੋ ਖਿਆਪਤਿ ਤਉ
 ਧਾਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੁਲੇ ਕੁਲੇ ਕਰਿ ਮੰਨੀਅ
 ਨਿਬੁਰਿਅੰਦੇ ਹਰਿ ਕਾਜ ਸਦਾਰੇ ਘਾਪ ਕਰੇ ਦੇਪਤਿ
 ਤਉ ਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ੧੦ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੁਹਾਰੀ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿਸ
 ਚਿਖੰਡੁ ਹੈ ਅੰਦਿ ਝੁਰੇ ਪੈ ਪੈਲੇ ਬਾਰੀ ਅਮਿਓ ਕਿਰਟਿ
 ਨਿਝੁਰੁ ਝੁਰੇ ਅਨਹ ਦਨਾ ਦਵਾਇ ਨਿਦਰ ਬਾਰੀ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹਾਂ ਦੀ ਮਜਲਸੈ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਪੀਵਨੁ ਭਾਰੀ

॥ ਸਾਕੀ ਹੋਇ ਪੀਲਾ ਵਟਾਉ ਲਸਪਿਆ ਆਲੇਖਰੀ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਖੁਮਾਰੀ ॥ ਭੁਇ ਭੁਗਤਿ ਭੈ ਚਲਣਾ ਮਸਤ ਅਲਮਸ
 ਤਸਵਾਹੁ ਸੀਆਰੀ ॥ ਭੁਗਤ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ਭੁਗਤਿ ਭੈ
 ਭਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ॥ ਇਕਤੁ ਨੁਕਤੇ ਹੋਇ ਜਾਇ ਮਹਰਮੁ ਮੁਜਰ
 ਮੁਖੇਰਖੁ ਆਰੀ ॥ ਮਸਤਾਨੀ ਵਿਚਿ ਮਸਲਤੀ ਗੈਰਮ
 ਹਲਿ ਜਾਣਾ ਮਨੁ ਆਰੀ ॥ ਗਲ ਨ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਹੁ
 ਕਮੀ ਬੰਦੇ ਕਾਰ ਕਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰ
 ਮਰਸੁ ਦੇਹੁ ਵਡੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ
 ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਆਸਣੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਇ ਪੁ

ਰਖੁਆਵੇਸੁ ਕਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਸਬਦੁਆਹਾਰੀ॥
ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿਬੋਧਅਕਥਕਥਾਅਸ
ਗਾਹਅਪਾਰੀ॥ ਸਹਨਿਅਵੋਟਣੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥੨
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਚੁਗਸਿਖਮਿਲਿਗੁਰ
ਸਰਣੀਆਇਆ॥ ਆਇਪੁਰਖਅਵੇਸੁਕਰਿਸਟ
ਰੁਮੁਗਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ ਪਰਦਖਣਾਡੰਡ
ਉਤਕਰਿਅਸਤੁਚਰਣਕਵਲਗੁਰਲਾਇਆ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲਹੋਇਵਾਹਗੁਰੁਸਚੁਮੰਤੁ
ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਚੁਰਾਸਿਰਹਗਾਸਿਦੇਪੈਰੀਪੈਜਗੁ

ਪੇਰੀਪਾਇਆ ਕੁਮਕੋਧੁ ਵਿਰੋਧੁ ਹਿਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਅਰੀਕੁ ॥ ੧੦੮ ॥
ਰੁਤਜਾਇਆ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਨਾਮੁਦੁ ॥
ਨੁਇਸਨਾਨੁ ਵਿਕਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖ ਲੇਗੁਰਸਿਖ
ਸਦਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਲੁ ਹੋਇ
ਸਾਧਸਿਰਗਤਿ ਸਾਚਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮਿਰ
ਜਾਈ ਚਲਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ
॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ ਅਵੇਸੁ ਕਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿ ਮਚਾ
ਰਿਲੁਭੁ ਆਇਆ ॥ ਸੰਪਦਿ ਮਾਪਿ ਆਲਾ ਮਾਪਿ ਉਪੀਸ
ਹਜਸਮਾਈ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇਆ ॥ ਸਿਮਰਾ ਬੋਲਣੁ

ਨਿਦਿਚਲਣਹਥਹੁਦੇਕੇਕੁਲਾਮਨਾਇਆਇਕ
ਮਨਇਕੁਅਰਾਧਣਾਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾਕੁਭੀਮਿਟਾ
ਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿਜਪਦੁਪਾਇਅ
॥੪॥ਗੁਰਸਿਖੀਬਾਰੀਕਹੇਖੰਡੇਧਾਰਗਣੀਅਤਿ
ਭੀੜੀਭਿਖੇਇਕੇਨਭੁਟਹਣਾਚਲਿਨਸਕੇਉਪਰਿ
ਕੀੜੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਅੰਮੇਤੇਲੁਤਿਲਹੁਲੇ
ਕੋਲੁਪੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਫੇਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰ
ਨਿਰਨਉਚੁਜਿਵੀੜੀਸਿਲਾਅਲੁਣੀਚਟਣੀ
ਮਾਣਕੋਮੋਤੀਚੋਗਾਨਿਵੀੜੀਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਚਿ

ਚਲਣਾ ਅਸਨਿਗਾਸੀ ਝੀਕੁਓ ਝੀਕੁਓ ॥ ਸਹਜਾਸ
 ਰੋਫਰਿਸਚਖੰਡਿਸਾਧਸਿਗਤਿਸਚਤਖਤਿਹਰੀਕੁ
 ਚਕ੍ਰਿਏਕੀਹਪਤਿਪਉਕੁਓਆਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰ
 ਸਬਦੁਸਹੀਕੁਓ ॥ ਗੁਰੇਦੀਮਿਠਿਆਈਐਅਕ
 ਥਕਥਾਦਿਸਾਮਾਨੁਬਚੀਕੁਓ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਸੁ
 ਖੁਸਹਜਿਅਲੀਕੁਓ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿ
 ਰਮਰਸੁਚਰਣੇਦਕੁਗੁਰਚਰਣਪਖਾਲੇ ॥ ਸੁਖਸਿ
 ਪਟਦਿਚਿਰਪਿਕੈਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਪਿ
 ਆਲੇ ॥ ਕਉਲਾਣੀਸੁਰਜਿਮੁਖੀਲਖਕਵਲਖਿ

ੜਦੇਰਲੀਆਲੇ ਚੰਦਮੁਖੀਹੋਇਕੁਮਦਨੀਚ
ਰਣਕਵਲਸੀਤਲਅਮੀਆਲੇ ਚਰਣਕਵ
ਲਦੀਵਾਸਨਾਲਖਸੁਰਜਿਹੋਵਨਿਭੁਓਰਕਾਲੇ
ਲਖਤਾਰੇਸੁਰਜਿਚੜੇਜਿਓਛਪਿਜਾਨਿਨਾਅਪ
ਸਮਾਲੇ ਚਰਣਕਵਲਦਲਜੇਤਿਦਿਚਿਲਖ
ਸੁਰਜਿਲੁਕਿਜਾਨਿਰਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿਖਲੇਗੁ
ਰਸਿਖਸੁਖਾਲੇ ॥ ੬ ॥ ਚਾਰਿਵਰਨਿਇਕਵਰਨ
ਕਰਿਵਰਨਿਅਵਰਨਤਮੇਲਗੁਲਾਲੇ ਅਸ
ਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਿਵੇਦਕਤੇਬਨਭੇਦੁਦਿਚ

ਲੇ। ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਾਤਿਅਫਲਸਫਲਦਿ
 ਚਿਵਾਸੁਬਹਾਲੇ। ਲੋਹਾਸੁਇਨਾਹੋਇਕੈਸੁਇਨਾਹੋਇਸੁ
 ਗੰਧੁਦਿਖਾਲੇ। ਸੁਇਨੇਅੰਦਰਿਰੰਗਰਸਚਰਣਾਮਤਅੰ
 ਮਿਤੁਮਤਵਾਲੇ। ਮਾਣਕਮੋਤੀਸੁਇਨਿਅਹੁਜਗਮਗ
 ਜੋਤਿਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ। ਵਿਬਵੇਹਵਿਬਵਿਸਟਿਹੋਇਸ
 ਬਵਸੁਰਤਿਵਿਬਜੋਤਿਓਜਾਲੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
 ਰਸਕਰਸਾਲੇ॥੧॥। ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਸਾਧਸੰਗਿਸ
 ਬਵਸੁਰਤਿਅਨਹਵਾਲਿਵਲਾਈ। ਪਿਆਨੀਚੰਦਚ
 ਕੋਰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਸਟਿਸਿਸਟਿਵਰਸਾਈ॥੫੧॥

ਹਰਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਜਿਉਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਪਾਇ
 ਲਪਾਈ। ਚਰਣਕਟਕਲਮਕਰੰਦਰਸਿਸੁਖਸੀਪ
 ਟਹੋਇਭੁਵਰੁਸਮਾਈ। ਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀਨੋ
 ਇਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨਯੋਜਖੁਜਾਈ। ਅਪਿਯੀਅਣੁ
 ਨਿਸ਼ੁਰੁਸੁਰਣੁਅਜਰੁਣੁਨਅਲਖੁਲਖਾਈ। ਵੀਹ
 ਇਕੀਹਉਲੀਖਕੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰਮੁਖਫਲੁਖਾਈ॥
 ਵਾਹਗੁਰੂਵਡੀਵਡਿਅਾਈ॥੨॥ ਕਛੁਅੰਗੁਧਿਅਨੁ
 ਧਰਿਕਰਿਪਰਪੰਕੁਨਦੀਵਿਚਿਅਾਣੈ। ਕ੍ਰਿਜਰਿਦੈ
 ਸਿਮਰਣੁਕਰੈਲੇਬਚਾਉਬੁਦੀਅਸਮਾਣੈ। ਬਤ

ਕਬਚਾਤੁਰਿਤੁਰੇਜਲਥਲਵਰਤੈਸਹਜਾਵਿਭਾਣੈ
 ਕੋਇਲਪਾਲੇਕਾਵਣੀਮਿਲਦਾਜਾਇਕੁਟਿਬੁਸਿ
 ਫਾਣੈ। ਹਿਸਦੰਸੁਦਸਿਮਾਨਸਹਿਮਾਣਕਮੋਤੀਚੋਗ
 ਚੁਗਾਣੈ। ਹਿਮਾਨਿਧਿਮਾਨਿਸਿਮਰਣਿਸਦਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁਸਿਖਰਖੇਨਿਰਬਾਣੈ। ਭੂਭੁਵਿਖਹੁਵਰਤ
 ਮਾਨਤ੍ਰਿਕੁਵਣਸੋਈਮਾਣਨਿਮਾਣੈ। ਜਾਤੀਸੁੰਦਰ
 ਲੋਕੁਨਜਾਣੈ। ੴ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਬਾਵ
 ਨਚੰਦਨਚੰਦਨੁਹੋਈ। ਫੁਲਵਿਣੁਚੰਦਨੁਬਾਵਨ
 ਆਵਿਅਨਾਵਿਬਿਅੰਤੁਸਦੋਈ। ਚੰਦਨਬਾਵਨ

ਚੰਦਨੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਨ ਚੰਦਨੁ ਕੋਈ ਅਸਟਧਾਤੁ
 ਇਕਧਾਤੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸਪਰਸੇ ਕੰਚਨੁ ਜੋਈ ਕੰਚਨੁ
 ਇਨਕੰ ਚਨਹੁ ਵਰਤਮਾਨ ਵਰਤੋ ਸਭੁ ਲੋਈ ਨਦੀਅ
 ਨਾ ਲੋਈ ਗਸਿਰਿ ਸਾਗਰ ਸਿਰਾਮਿ ਖਾਰਸੋਈ ਬਗੁ
 ਲਾਹਿ ਸੁਨਹੋ ਵਈ ਮਾਨੁ ਸੋਰੇ ਵਰਿ ਜਾਇ ਪਲੋਈ ਵੀਹਾਂ
 ਦੇਵਰ ਤਾਰੇ ਓਈ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਕੀਹ ਪਉੜੀਅੰ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਨਿਜਘਰਿ ਭੁਏਈ ਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਹੋਸਹ ਜਘਰਿ ਸਿਮਰਦਿ ਵਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਣਗੋ
 ਈ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨ ਹੋਇ ਕੋ ਸੁਇਨਿ ਮਹੁ ਸੁਇਨ ਜਿਉ

ਅਵਲੋਣੀ ਚੰਦਨੁ ਬੋਧੈ ਨਿਮੁ ਵਣੁ ਨਿਮੁ ਚੰਦਨੁ
 ਬਿਰਖੁ ਪਲੋਣੀ ਚੀਰੋ ਦਕੁ ਚਰੋ ਦਕੁ ਹੁਰੀ ਚੀਰੋ
 ਕਮਲਿ ਗੀ ਗਾਹੋਣੀ ਕਾਗਹੁੰ ਸੁੰਦਰੁ ਹੋਇ ਹੀ ਸਹੁਪ
 ਗਮਹੀ ਸੁਵਿਰਲੋਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੰਸੀ ਪਰਮਹੀ ਸਕੂਰੁ
 ਸਚੁ ਨੀਰੁ ਵਿਲੋਣੀ ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਹੋਣੀ ॥੧॥
 ਕਛੂ ਬਚਾਨ ਦੀ ਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਲਹਿ ਨਿਭੁ
 ਜਲਾ ਵਿਆਪੇ ਕੂੰਜ ਬੂਟੇ ਇਉਂ ਡਰੇ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਾਅ
 ਗਾਧਿ ਨ ਜਾਪੇ ਬਤਕ ਬਚਾ ਕਾਇਲੈ ਨੀਦ ਨੀਦੁ ਨ
 ਦਸੁ ਦੇਵ ਮਿਲਾਪੇ ਚਰਿ ਸਸਿ ਚਕਵੀ ਤੇ ਚਕਰ ਸਿਵ

ਰਤਾਪੇ

ਸਕਤੀਲਿਪਿਫਰੈਸਰਾਪੈ॥ਅਨਲਪੰਖਿਬਚਾਮਿ॥
ਲੇਨਿਰਾਧਾਰੋਹੈਇਸਮਝੈਆਪੈ॥ਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿ
ਮਿਲਾਵਈਸਬਦੁਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇਪਛਾਪੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਸੁਖਫਲੁਥਾਪਿਅਥਾਪੈ॥੧੨॥ਤਾਰੂਪੋਪਟੁ
ਤਾਰਿਅਗੁਰਮੁਖਬਾਲੁਸੁਭਾਇਉਦਾਸੀ॥ਮੂਲੁ
ਕੀਰੁਵਖਾਣੀਐਚਲਤੁਅਚਰਜਲੁਤਤਗੁਰ
ਦਾਸੀ॥ਪਰਥਾਪੈਤ੍ਰਾਸੋਇਰੀਚਰਣਸਰਣਸੁਖ
ਸਹਜਿਨਿਦਾਸੀ॥ਭੁਲਾਰਬਾਬੁਵਜਾਇਦਾਮਜ
ਲਸਮਰਦਾਨਾਮੀਰਾਸੀ॥ਪਰਥੀਮਲੁਸਹਰਾ

ਲੁਕੁਲਾਰਾਮਾਤਿਤੁਕੁਗਤਿਅਭਿਮਾਸੀਦਉਲ
 ਤੁਖਾਂਲੋਦੀਕੁਲਾਰੇਆਜਿਦਪੀਰੁਅਬਿਨਾਸੀਆ
 ਲੋਮਾਂਗਸਿਖਦੁਇਗੁਰਬਾਣੀਰਸਿਰਸਿਕਬਿਲਾਸਿ
 ਸਨਮੁਖਕਾਭੁਆਸਧਾਰਗੁਰਬਾਣੀਦਰਗਹਸਾ
 ਬਾਸੀਗੁਰਮਤਿਭਾਉਕੁਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥੧੩॥ਕੁਗਤੁ
 ਜੋਕੁਗਤਾਓਹਗੀਜਾਪੁਵੰਸੀਸੇਵਕਾਮਾਵੈਸੀਹਾਂਓ
 ਪਲੁਜਾਂਣੀਐਗੱਜਣੁਉਪਲੁਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਐਲ
 ਸੀਹਾਂਦਿਚਿਅਪੀਐਕੁਗੀਰਬੁਕਾਣੀਕੁਗਾਵੈ
 ਜਿਤਾਰੰਧਾਵਾਂਕੁਲਾਬੁਕਾਬੁੰਢਾਇਕਮਨਧਿਆਵੈ

ਫਿਰਣਾਖਹਰਾਜੋਧੁਸਿਖੁਜੀਵਾਈਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾ
ਦੈ॥ ਗੁੰਜਰੁਜਾਤਿਲੁਹਾਰੁਹੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣ॥
ਦੈ॥ ਨਾਈਧੀਕੁਦਖਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਕੁਟੰਬੁਤ
ਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਪ॥
ਰੋਜੁਲਕਾਪਰਮਹੰਸੁਪੁਰੈਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥
ਮੇਲੁਸਾਹੀਸੁਰਮਾਦਡਾਭਗਤੁਭਾਈਕੇਦਾਰੀ॥ ਵੀ
ਪਾਵੈਉਨਰਾਣਦਾਸੁਬੁਲੇਦੇਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਲਾਲੁਸੁਲਾਭੁਬੁਧਿਦਾਰੁਦੁਰਗਾਜੀਵਦੁਪਰਉਪ
ਕਾਰੀ॥ ਜੰਗਾਧਰਣੀਜਾਣੀਐਸਿਸਾਰੁਨਾਨੇਨਿਰੰਕਾ

ਗੀ ਖਾਨੁਮਾਈਆਪੁਤੁਪਿਉਤੈਗੁਣਗਾਹਕਰੋਇਦੁ ੧੧੪
ਭੰਡਾਰੀ ਜੋਧਰਸੇਈਆਵੇਦੁਤਾਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਦੁ
ਤਰਤਾਰੀ ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪੇਜਸਵਾਰੀ ॥੧੫॥ਪਿਰਥੀ
ਮਭੁਤੁਲਸਾਭੁਲਾਮੱਲਣਗੁਰਸੇਵਾਹਿਤਕਾਰੀ ॥੧੬॥
ਮੁਦੀਪਾਉਗਰਸੇਣੁਨਗਉਰੀਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ
ਐਹਣੁਰਾਮੁਮਹਤਿਆਮਮਰੁਚਾਪੀਹਉਮੇਮਾਰੀ ॥੧੭॥
ਹਰੁਚੀਗੁਭੁਲੇਕੁਾਗੁਭੁਗਤੁਕੁਗਤਿਤੈਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥
ਨੁਛੁਰਾਤਾਰੁਤਰੇਵੇਗਾਪਾਸੀਕਰਣੀਸਾਰੀ ॥ਉਗਤੁ
ਨਿਦੁਸੁਦਨਾਪੂਰੇਝੁਟਾਂਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ॥ਮਲੀਆਸਾ

ਹਾਭੁਭਲੇ ਛੀਬੇਗੁਰਦਰਗਹਦਰਬਾਰੀ। ਪਾਂਧਾਬੁਲ।
ਜਾਣੀਐਗੁਰਬਾਣੀਗਾਇਣੁਲੇਖਾਰੀ। ਸੁੰਲੇਵਾਲੀ
ਸਿਗਤਿਕਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਸਨਮੁਖਭਾਣੀਤੀਰਥਾਸਭਰ
ਵਾਲਸਭੇਸਿਰਦਾਰਾ। ਪੂਰੋਮਾਣਕਚੰਦ੍ਰੇਬਿਸਨਦਾ
ਸੁਪਰਦਾਰਸਧਾਰਾ। ਪੁਰਖਪਦਾਰਥੁਜਾਣੀਐਤਸੁ
ਭਾਭੁਦਾਸੁਦਮਾਰਾ। ਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਮਹਾਨੰਦਬਿਧੀ
ਚੰਦ੍ਰਬਿਧਿਬਿਮਲਵੀਚਾਰਾ। ਬਰਮਦਾਸੁਹੈਖੋਟਕੁ॥
ਕੰਗਭੁਦਾਸੁਭੁਲੇਤੁਕਿਮਾਰਾ। ਵੀਪਾਜੇਰਾਤੀਰਥ॥
ਸੋਸਾਰੁਬੁਲਾਸਚਿਮਾਰਾ। ਮਾਣੀਆਜਾਪਾਜਾਣੀ

ਅਨਿਨਾਈਆਖੁਲਰੁਗੁਰੂਪਿਆਰਾਤੁਲਸਾਵਹੁ ੧੧੫
ਰਾਜਾਣੀਐਗੁਰਉਪਦੇਸਾਮਦੇਸਾਮਚਾਰਾਸਤਿ
ਗੁਰਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੧੧੧ਪੁਰੀਆਚੁਹੜਚਉ
ਧਰੀਪੇੜਾਵਰਗਹੁਦਾਤਾਭਾਰਾਬਾਲਾਕਿਸਨਾਉ
ਘਰਟਿਪੀਡਿਤਰਾਇਸਭਾਸੀਗਾਰਾਸੁਹੜਤਿਲੋਕ
ਬੁਰਮਾਸਿਖੁਸਮੰਦਾਸਨਮੁਖੁਸਾਰਾਕੁਲਾਕੁਲਾਉ
ਈਆਭਾਗੀਰਬੁਸੁਇਨੀਸੁਨਿਆਰਾਲਾਲੁਬਾਲੁ
ਵਿਜਹਨਿਹਰਖਵੰਤੁਹਰਦਾਸੁਪਿਆਰਾਧੀਰਨਿ
ਹਾਨੁਤੁਲਸੀਆਬੁਲਾਚੰਡੀਆਬਹੁਗੁਣਿਆਰਾ

ਗੋਖੁਟੋਡਾਮਹਾਤਿਅਤੇਤਾਮੰਦੂਸਬਦਵੀਚਾਰਾਝੰ॥
ਸੁਅਤੇਮੁਕੀਦੁਹੈਕੀਰਤਨੁਕਰੇਹਜੂਰਿਕਿਦਾਰਾ॥
ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਪਰਗਾਟਪਾਹਾਰਾ॥੧੮॥ਗੀਗੁਨਾਉ
ਸਹਗਲਾਰਾਮਾਧਰਮਾਉਂਦਾਭਾਈਜੋਤੁਭਟੁਵੀਤਿ
ਆਟਿਰਣਾਸੁਦੁਵਡਾਸਤਭਾਈਭੋਲੁਭੰਟੁਜਾਣੀ
ਅਨਿਸਨਮੁਖਤੇਵਾੜੀਸੁਖਦਾਈਬੁਲਾਭਾਗੀਭ
ਗਤੁਹੈਜਾਪੁਨਿਵਲਾਗੁਰਸਰਣਾਈਮੁਲਾਸੁਜਾ
ਧਾਵਟੇਚੰਦੁਚਓ੨੨ਸੇਵਕਮਾਈਰਾਮਦਾਸੁਭੰ
ਗੁਰੀਆਬਾਲਾਸਾਂਈਦਾਸੁਧਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿ

ਬਿਸਤੁਬੀਬੜਾਮਾਛੀਮੁਟਰਿਗੁਰਮਤਿਪਾਣੀਸਾ ੧੧੬
ਧਸਿਗਤਿਵਡੀਵਡਿਅਾਣੀ॥੧੨॥ਜਟੁਭੀਨੁਤੀਰਥ
ਚਾਇਚਾਣੀਲੇਚੌਢੇਚਾਰੇ॥ਸਣੇਨਿਹਾਣੇਜਾਣੀਅਨਿ
ਸਨਮੁਖਸੇਵਕਗੁਰੂਪਿਆਰੇ॥ਸੇਖੜਸਾਧਵਖਾਣੀਅ
ਹਿਨਾਉਂਤੁਲੁਸਿਖਸੁਚਾਰੇ॥ਜਟੁਭੀਵਾਜਾਣੀਅਨਿਮਹ
ਪੁਰਖੁਮੁਲਾਪਰਵਾਰੇ॥ਚਤੁਰਦਾਸੁਮੁਲਾਕਪੁਰੁਹਾਤੁਰ
ਕੂਟਿਜਦਿਚਾਰੇ॥ਫਿਰਣਾਬਹਿਭੁਵਖਾਣੀਅੰਜੇਠਾ
ਚੰਗਾਕੁਤੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਵਿਸਾਰੋਪੀਤੁਲਾਸੀਆਭਾਰ
ਦੁਆਜੀਸਨਮੁਖਸਾਰੇ॥ਵਡੁਭਗਤੁਹੈਕੁਣੀਅੜਾ

ਗੋਇੰਦ੍ਰਪੇਈਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਪਾਰਿਉ
 ਤਾਰੇ॥੨੦॥ ਕਾਲੁਚਾਉਬੀਮੀਆਮੁਲੇਨੋਗੁਰਸਬਦੁ
 ਪਿਆਚਾ ਜੋਮਾਦਿਚਿਕਪਾਹੀਆਗੋਇੰਦ੍ਰਪੇਈਗੁ
 ਰਿਨਿਸਤਾਰਾ ਭਿਖਾਏਭਾਭਟਦੁਇਧਾਰੇਸੁਦਮਹ
 ਲਤਿਸੁਭਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਮੁਕੋਹਲੀਨਾਇਨਿਹੰ
 ਲੁਸੇਵਕੁਸਾਰਾ ਛਜੁਭਲਾਜਾਣੀਅੰਮਾਈਦਿਤਾਸਾ
 ਸੁਦਿਚਾਰਾ ਤੁਲਸਾਦਹੁਰਾਭਗਤੁਹੈਦਾਮੋਦਰਾਮੰ
 ਕਲਬਲਿਹਾਰਾ ਭਾਨਾਆਵਲੁਦਿਗਾਹਮਲੁਬੁ
 ਧੋਛੀਬਾਗੁਰਦਰਬਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿਭਗਤਿਭੀ

ਡੁਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵੀਪਕੁ ਵੀਪਾਂਕਾ ਸਰਾਗੁ ਭੁਟੁ ਆਰੈ ਹੁਕ ॥ ੧੧੭

ਮੀਬੰਦਾ ॥ ਪਟੀ ਅੰਦਰਿ ਚਓਧਰੀ ਦਿਲੋ ਲਾਲੁ ਲੀਰੁ ॥

ਹੁਸੁਰੰਦਾ ॥ ਅਜਬੁ ਅਜਾਇਬੁ ਸਿਫਿ ਆਓ ਮਰਸਾਹੁ

ਗੁਰਸੇਵਕ ਰੰਦਾ ॥ ਪੈੜਾ ਛਜ ਲੁਜਾਣੀ ਅੰਕੜੂ ਸਿਧ

ਰੁਮਿ ਲੈ ਹਸਿਦਾ ॥ ਪੁਤੁ ਸਪੁਤੁ ਕਪੂਰ ਦੇਓ ਸਿਖੇ ਮਿਲਿ

ਆਮਨਿ ਦਿਗਸਿਦਾ ॥ ਸਿਮਟੁ ਹੈ ਸਹਬਾਜ ਪੁਰਿ ਗੁਰ

ਸਿਖਾਈ ਸਾਰਲੰਦਾ ॥ ਜੋਧਾ ਜਲੋ ਤੁਲਸ ਪੁਰਿ ਮੋਹ

ਟੁਆਲ ਮੁਰੀ ਜਿਰਹੰਦਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਵਡਿ ਆਈ ਵਡੇ

ਮਸਿਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਵੇਸੀ ਜੋ ਧੁਹੁ ਸਿਗੁ ਹੈ ਗੋਇ ਵਗੇ ਲਾਹ ਸਿ

ਮਿਲਿ ਦਾ ਮੇਹ ਟੁਕ ਕੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਧੁ ਟੇਜੋਧੇ ਜਾ ਮੁਸੁਰੀ
 ਦਾ ਮੰਦੁ ਪੰਨੁ ਪ੍ਰਵਣੁ ਹੈ ਪੀਰਾਣਾ ਗੁਰਭਾਇ ਚਲੰਦਾ
 ਹਮ ਜਾਜ ਜਾਣੀ ਮੇਬਾਲਾ ਮਰਵਾਹਾ ਦਿਗਸੀ ਦਾ
 ਨਿਗਮ ਲੁਨਾਨੇ ਭਰੀ ਨਾਲਿ ਸੁਰੀ ਚਉਧਰੀ ਰਹੰਦਾ
 ਪਰਬਤਿ ਕਾਲਾ ਮੇਹ ਰਾਨਾ ਲਿਨਿਹਾ ਲੁਸੇਵ ਕਰੰਦਾ
 ਕਕਾ ਕਾਲੁ ਉਸੁਰਾ ਮਾਕ ਦੁਰਾਮ ਦਾ ਸੁਬ ਚਨ ਮਨੰਦ
 ॥ ਸੇਰੁ ਸਭਾਗਾ ਚੁਹਣੀ ਅਹੁ ਆਰੇ ਕੇ ਕਾਰਾ ਉਗਵੰਦ
 ॥ ਸਨਮੁਖ ਇਕ ਦੂਇਕੁ ਚੜ੍ਹਦਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪੇੜਾ ਜਾਤਿ
 ਚੰਡਾਣੀ ਆਜੇ ਰੇ ਸੇਠੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਲਵ ਕਣ ਪੂਰ

ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਦਿਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਭਾਈ ਕਟਾਰਾ
 ਸਾਰਾ ਫੁਹੈ ਭਗਤੁ ਵਡਾ ਭਗਵਾਨ ਸੁਭਾਈ ਸਿਖੁ ਭੁ
 ਲਾਰ ਦਿਤਾ ਸਾਵਿਚਿ ਧਉਣੁ ਮੁਗਰੀ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
 ਅਭਿਤੁ ਸੁਇ ਨੀ ਸੁਰਮਾ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਚੂਹੜੁ ਜੇਸ
 ਈ ਲਾਲਾ ਸੇਠੀ ਜਾਣੀਐ ਜਾਣੁ ਫਿਹਾਣੁ ਸਬਦਿ ਇ
 ਵਲਾਈ ਰਾਮਾ ਝੰਝੀ ਆਖੀਐ ਹੇ ਮੁਸੇਈ ਗੁਰਮਤਿ
 ਪਾਈ ਜਤੁ ਭੰਡਾਰੀ ਭੁਲਾਸਾ ਹਵਰੇ ਸੰਗਾਤਿ ਸੁਖ
 ਵਾਈ ਪੰਜਾਬੇ ਗੁਰਦੀਵ ਭੂਆਈ ॥੨੪॥ ਸੁਨ
 ਮੁਖ ਸਿਖ ਲੋਹਰ ਦਿਚਿ ਸੋਢੀ ਅਇਨੁ ਤਾਇਆ ਸ

ਹਾਰੀ ਸਾਈ ਵਿਤਾਉੜੀਆਸੇਵੋਜਟੁਸਬਦਵੀ
 ਚਾਰੀ ਸਧੁਮਹਤਾਜਾਣੀਅਹਿਕੁਲਕੁਮਿਅਮਾਰ
 ਕੁਗਤਿਨਿਕਾਰੀ ਲਖੁਵਿਚਿਮੋਟੋਲੀਅੰਭਾ
 ਈਲਧਾਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕਾਲੁਨੋਰਾਜਦਇਹਾ
 ਕੀਕੋਹਲੀਆਵਿਚਿਭਾਰੀ ਸੁਦਕਲਿਅਣਾਸੁ
 ਰਮਾਭਾਨੁਕੁਗਤਿਸਬਦਵੀਚਾਰੀ ਮੁਲਾਬੇਰੀਜੰ
 ਣੀਅੰਤੀਰਬੁਅੰਤੋਮੁਕੰਦੁਅਪਾਰੀ ਕਹੁਕਿਸਨਾਮ
 ਹਜੀਰੀਆਸੇਠਮੰਗੀਟੋਨੋਬਲਿਹਾਰੀ ਸਨਮੁਖੁਸੁ
 ਨਿਅਾਰਾਭਲਾਨਾਉਨਿਹਾਤੁਪਰਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖ

ਸੁਖਫਲੁ ਕਰਣੀ ਸਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਭਾਨਾ ਮਲੁ ਜਾਣੀ
 ਮੇਕਾ ਬਲਿ ਰੇਖਾ ਭੀ ਗੁਰ ਭਾਣੀ ॥ ਆਪੋ ਸੇਵੀ ਕਸ
 ਮੀਰ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚਲਾਈ ॥ ਭਾਈ ਭੀ ਦੰ
 ਸੀ ਹਰੀ ਦਿ ਰੂਪ ਚੰਦ ਸਨ ਮੁਖੁ ਸਤ ਭਾਈ ॥ ਪਰਤਾ ਪੁ
 ਸਿਖੁ ਸੁਰ ਮਾਨੈ ਦੇਵਿ ਠਾਕੁ ਸੇਵਕ ਮਾਈ ॥ ਸਮੀਦਾ
 ਸੁਵਛੇ ਰੁਹੇ ਬਾਨੇ ਸੁਰ ਸਿਰਗਾਤਿ ਬਹਲਾਈ ॥ ਰੋਪੀ ਮ
 ਹਤਾ ਜਾਣੀ ॥ ਮੇ ਭੀ ਰਬੁ ਨ ਥਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਭਾਉ
 ਮੇਕਾ ਭਾਖੀ ਅਹਿ ਦਿਲੀ ਮੰਡਲਿ ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਪਾਈ
 ॥ ਜੀਵੰਦੁ ਜਗਾ ਸੀ ਫਤੇ ਪੁਰਿ ਸੇਠਿ ਤਲੇ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮਾਈ

੧੧੨

॥ ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਹਤਾਸਕ
ਤੂਆਗਰੈਚਢਾਹੋਆਨਿਹਾਲੁਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੜੀਅ
ਲੁਮਬੁਰਾਵਾਸੁਹੈਪਰਵਾਰਲਾਲਗੁਲਾਲਾ ॥ ਰੀਰਾ ॥
ਸਹਗਲੁਸੁਰਮਾਹਰਵੰਸਤਪੇਟਹਲਧਰਮਸਾਲਾ
ਅਣਦੁਮੁਰਾਰੀਮਹਾਪੁਰਖੁਕਲਿਆਣਾਕੁਲਿਕਵ
ਲੁਰਸਾਲਾ ॥ ਨੌਨੋਲਟਕਟੁਬਿੰਦਰਾਉਸੇਵਾਸਿਰਾਤਿ
ਪੁਰਣਘਾਲਾ ॥ ਹਾਂਢਾਆਲਮਚੰਦਹੈਸੈਸਾਰਾਤਾਲ
ਵਾਕੁਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜਗਨਾਨੰਦਾਸਾਪੁਹੈਕਾਨੁਸੁਹਤੁ
ਹੀਸਾਂਦੀਢਾਲਾ ॥ ਗੁਰਕੁਾਈਰਤਨਾਦੀਮਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥

ਸੀਗਾਰੂ ਜੇਤਾ ਕੁਲਾਸੁਰਬੀਰਮਾਨਿਪਰਉਪਕਾਰਾ
ਜੇਤਾਨੀਦਾਣੀਐਪੁਰਖੁਪਿਰਾਗਾਸਬਦਿਅਧਾਰ
॥ਤਿਲਕੁਤਿਲੋਕਾਪਾਠਕਾਸਾਧਸੰਗਤਿਸੇਵਾਹਿ
ਤਕਾਰਾ ਜੇਤਾਮਹਤਾਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲੁਸਬਦੁਪਿਆਰਾ ਜੜੀਆਸਾਈਦਾਸੁਹੈਸਕੁਕੁ
ਲੁਹੀਰੇਲਾਲਾਅਪਾਰਾਮਲਕੁਪੈਕਾਰੈਕੋਹਲੀਦ
ਰਗਹਭੰਡਾਰੀਅਤਿਕਾਰਾਮੀਅੰਜਮਾਲੁਨਿਹਾ
ਲਹੈਕੁਰਾਤੂਕਮਾਵੈਕਾਰਾਪੁਰਾਗੁਰੁਪੁਰਾਵਰਤਾਰਾ
॥੨੨॥ਅਨੰਤਾਕੁਕੋਭੁਲੇਸਕੁਦਧਾਵਣਹਨਿਸਿਰ

੧੨੦

੦

ਵਾਰਾ ਗਇਟਾਰੋਕਾ ਜਾਣੀ ਮੇਨ ਦਲੁ ਨਿਹਾ ਭੁਸਬਦੁ
 ਵੀਚਾਰਾ ਤਖਤੁ ਧੀਰੁ ਗੀਤੀ ਰਹੈ ਦਰਗਾਹੁ ਭੁਲੀ ਜਪੈ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰਾ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਤੀਰਥੁ ਉਪਲੁਸੈ
 ਵਕੁਸਾਰਾ ਕਿਸਨ ਝੰਝੀਆਖੀ ਮੇਪੀ ਮੁਪੁਰੀ ਗੁਰੁ
 ਕਾਪਿਆਰਾ ਧੀਰਾ ਰੂਮੰਦੂ ਜਾਣੀ ਅਨਿਵਰੇ ਸੁਜਾ
 ਵਤਖਾਣਾ ਅਪਾਰਾ ਬਨਵਾਲੀ ਤੇ ਪਰਸਗਾ ਮੁਬਾਲਿ
 ਵੈਦੂਹ ਉਤਿਨ ਬਾਲਿਹਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ
 ਵਹਾਰਾ ॥੨੬॥ ਲਸਕਾਰਿ ਭਾਈ ਤੀਰਥਾਰਾ ਆਈ
 ਏਰਿ ਸੁਇਨੀ ਹਰਦਾਸੁ ਭਾਵਾ ਧੀਰੁ ਉਜੈ ਵਦਿਚਿ ॥੧੨॥

ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਨਿਵਾਸੁਅੇਲੁਵਡਾਭਰਨ ੧੨੧
 ਪੁਰਿਸਨਮੁਖਸਿਖਸਹਜਪਰਗਾਸੁਭਗਤੁਭਈ
 ਆਭਗਵਾਨਦਾਸੁਨਾਲਿਬੇਦਲਾਪਰੇਉਦਾਸੁ
 ਮਲਕਕਟਾਰੁਜਾਣੀਅੇਪਰਥੀਮਲੁਜਗਦੀਖ
 ਸੁਭਗਤੁਛੁਰਾਵਖਾਣੀਅੇਭੁਲੁਰਿਹਾਣੇਸਾਬਾਸਾ
 ਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਦਾਸੁਦੁਇਵੰਸਦਧਾਵਣਕਵਲ
 ਵਿਗਾਸੁਗੁਜਰਾਤੇਵਿਚਿਜਾਣੀਅੇਭੇਖਾਗੀਭ
 ਵਕਾਸੁਲਾਸੁਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉਭਗਤਿਰਹਰਾਸਿ, ੩੯)
 ਸੁਤਿਕੇਮਾਣੀਆਲਿਮੁਹੇਸਾਧਸਿੰਗਤਿਗਾਵੇਗੁਰਬਾਣੀ

ਸਚੁ ਹਰੁ ਚਉ ਸੁਰੁ ਲਖਣ ਉਗੁਰ ਮੁਖਿ ਅਨਦਿ ਨਨਮੁ
ਵਖਾਣੀ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਪਿਗਾਗਾਦਿ ਚਿਕਾਣੀ ਭਾਨੁ
ਦਿਰਤੀ ਗਾਣੀ ਜਟੁਤ ਪਾਸੁ ਜੋਟ ਪੁਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿ
ਚਲ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਪਟਣੈ ਸਭੁ ਰਵਾ ਲੁਹੈ ਨਵ
ਲੁਨਿ ਹਾਲਾਸੁ ਧੁਪ ਰਾਣੀ ਜੈਤਾ ਸੇਰੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇ
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋ ਗੁਜਾਣੀ ਰਾਜ ਮਹਾ ਲਿਭਾ ਨੁਬ
ਹਿ ਲੁਕਾ ਭਉਗਾਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਣੀ ਸਨਮੁਖੁ
ਸੋਢੀ ਬਦਲੀ ਸੇਟਿ ਗੁਪਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਣੀ ਸੁੰ
ਦਰੁ ਚਦਾ ਮਾਗੈ ਦਾਕੈ ਮੋਹਣਿ ਸੇਵਕ ਮਾਣੀ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਦਿਟੁ ਕੁਰ ਬਾਣੀ ॥ ੩੧ ॥ ੧੧ ॥

॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

੧੨੨

ਸਾਦਿ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਜਾਇ ਜਿ

ਨਾ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਭੁਭਾ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ

ਪੈਰੀ ਪੈਰੁ ਸਭਾ ਬਹਿ ਠਾ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰ

ਸਿਖਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲ ਬੋਲ ਦੇਸਿ ਠਾ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪੁਰਮਿ ਤੁਰ ਗੁਰ ਕਾ ਈਇ ਠਾ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ

ਗੀਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਗੁਰਸੇਵਾ ਜਾਣਨਿ ਅਕੁਰਿ ਠਾ ॥

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਆਪਿ ਤਰੇ ਤਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿ

ਠਾਗੁਰਸਿਖੀਮਲਿਅੰਪਾਪਪਣਿਠਾ॥੧॥ਕੁਰਬ
ਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਪਛੁਲਰਾਤੀਉਠਿਬਹੀਦੇ॥ਕੁਰ
ਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਮੀਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਸਰਿਨਾਵੀਦੇ॥
ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਹੋਇਇਕਮਨਿਗੁਰ
ਜਾਪੁਜਪੰਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਚਲਿਜਾਇਜੁਵੀਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰ
ਸਿਖਾਂਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਿਗਾਇਸੁਣੀਦੇ॥ਕੁਰਬਾਣੀ
ਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਮੇਲੀਕਾਰਿਮੇਲੀਮਲੀਦੇ॥ਕੁ
ਰਬਾਣੀਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕੁਇਭੁਗਤਿਗੁਰਪੁ

ਰਬ ਕਰੀ ਦੇ। ਗੁਰਸੇਵਾ ਫਲ ਸੁਫਲ ਫਲ ਦੇ॥੨॥
 ਹਉਤਿ ਸੁਦਿਟ ਹੁਦਾਰਿ ਆਹੋ ਦੇ ਤਾਇ ਜੁ ਹਉਤਿ ਨਿ
 ਤਾਣਾ॥ ਹਉਤਿ ਸੁਦਿਟ ਹੁਦਾਰਿ ਆਹੋ ਦੇ ਮਾਇ ਜੁ ਰਹੈ
 ਨਿਮਾਣਾ॥ ਹਉਤਿ ਸੁਦਿਟ ਹੁਦਾਰਿ ਆਛੁ ਬ੍ਰਿਸਿ ਆ
 ਟਪਹੋਇ ਇਆਣਾ॥ ਹਉਤਿ ਸੁਦਿਟ ਹੁਦਾਰਿ ਆ
 ਖਸਮੇ ਦਾਭਾ ਦੇ ਜਿ ਸੁਭਾਣਾ॥ ਹਉਤਿ ਸੁਦਿਟ ਹੁ
 ਦਾਰਿ ਆਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਖਿ ਲੁਭਾਣਾ॥ ਹਉਤਿ
 ਸੁਦਿਟ ਹੁਦਾਰਿ ਆਚਲਣ ਜਾਇ ਜੁ ਗਤਿ ਮਿਹਮਾ
 ਣਾ॥ ਵੀਨ ਦੁਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣਾ॥੩॥ ਹਉਤਿ ਸੁ

ਜਿਖ ਚੰਦਰੋ ਸ ਲਾਇ ਬਰਗੇ,
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰ।

ਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਗੁਰਮਤਿਰਿਵੈਗਾਰੀਬੀਅ
ਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਪਰਨਾਰੀਵੈਨੇ
ਕਿਨਜਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਪਰਦ
ਰਬੈਨੋਹਭੁਨਲਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਅ
ਪਰਨਿਵਾਸੁਣਿਆਪੁਰਵਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋਲਿਘੁ
ਮਾਇਆਸਤਿਗੁਰਦਾਉਪਵੇਸੁਕਮਾਵੈ॥ਹਉਤਿਸੁਘੋ
ਲਿਘੁਮਾਇਆਬੋਝਾਸਵੈਬੋਝੋਹੀਖਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇ
ਈਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ਹਉਤਿਸਵੈਚਉਖੰਨੀਅੰ
ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰੁਏਕੋਜਾਣੈ॥ਹਉਤਿਸਵੈਚਉਖੰਨੀ

ਮੇਦੂਜਾਕੁਓਨਮੰਦਰਿਮਾਣੇ। ਹਉਤਿਸਦੇਚਉ ੧੨੪
ਖੰਨੀਮੇਮਉਗਣਕੀਤੇਗੁਣਪਰਵਾਣੇ। ਹਉਤਿਸ
ਦੇਚਉਖੰਨੀਮੇਮੰਦਾਕਿਸੈਨਾਮਾਖਿਵਖਾਣੇ। ਹਉ
ਤਿਸਦੇਚਉਖੰਨੀਮੇਮਾਪੁਠਗਾਏਲੋਕਾਕੁਾਣੇ। ਹ
ਉਤਿਸਦੇਚਉਖੰਨੀਮੇਪਰਉਪਕਾਰਕਰੈਰੰਗਮਾਣੇ
ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਦਿਚਿਮਾਣਨਿਮਾਣਾਮਾਣਨਿ
ਮਾਣੇ। ਗੁਰਪੁਰਾਗੁਰਸਬਦਸਿਵਾਣੇ॥੫॥ ਹਉਸਦ
ਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਸਤਿਗੁਰਨੇਮਿਲਿਅਪੁਭਾਵਾ
ਇਆ। ਹਉਸਦਕੇਤਿਨਾਗੁਰਸਿਖਾਂਕਰਨਿਉਦਾਸ

ਅੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਹਉ ਸਦ
ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਿਲਾਇ
ਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾਵਾਵ
ਰ ਜਿਹ ਹਾਇਆ ਹਉ ਸਦ ਕੇ ਤਿ ਨ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਆ
ਸਾਵਿ ਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਫਲਾਇਆ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਾਉ ਪ
ਦੇ ਸੁਇਕਾਇਆ ॥੫॥ ਬਹੁ ਮਾਫੁ ਭਾਖਾਇ ਦਾਨ
ਭਿਕਵਲ ਦੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਣਾ ਆਵਾਗਉਣ ਅਨੇ
ਕਜੁਗ ਥੜਕਾਵਿ ਚਿਹੋ ਆਹੈ ਰਾਣਾ ਥੜਕੁ ਕੀਤੋ

ਸੁਆਪਣਾਆਪੁਗਣਾਇਮੇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਣਾ ਚਾਰੇ ੧੨੫
ਦੇਦਵਖਾਣਵਾਚਤੁਰਮੁਖੀਹੋਇਖਰਾਸਿਆਣਾ।
ਲੋਕਾਨੋਸਮਝਾਇਦਾਦੇਖਿਸਰਸੁਤੀਰੂਪੁਲੁਭਾਣਾ।
ਚਾਰੇਦੇਦਗਵਾਇਕੋਗਰਬੁਗਰੂਚੀਕਾਰਿਪਛੁਤਣ
ਅਕਥਕਥਾਨੇਤਨੇਤਵਖਾਣਾ॥॥ ਬਿਸਨਲਏਅ
ਵਤਾਰਦਸਦੇਰਦਿਰੋਧਜੋਧਸਿਘਾਰੇ ਅਛਕਛਵੈਰਾਹ
ਰੂਪੋਇਨਗਸਿਘੁਬਾਵਨਬਓਧਾਰੇ ਪਰਸਰਾਮਰਾ
ਮੁਕਿਸਨੁਹੋਇਕਿਲਕਿਕਲੀਕੀਅਤਿਅਹੰਕਾਰੇਖ
ਤੀਮਾਰਿਇਕੀਹਵਾਰਰਾਮਾਇਣੁਕਾਰਿਕੁਰਥਭਾਰੇ॥

ਕਾਮਕੋਧੁਨਸਾਧਿਓਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਨਮਾਰੇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਨਕੇਟਿਅਸਾਧਸੰਗਤਿਸਹਲੰਗ
ਨਸਾਰੇ॥ਹਉਮੇਅੰਦਰਿਕਾਰਿਦਿਕਾਰੇ॥ਅਹਾਦੇ
ਓਅਓਧੁਤੁਹੋਇਤਾਅਸਾਅੰਦਰਿਜੋਗੁਨਜਾਣੈ॥ਕੁੰਰੋ
ਕੂਤਕਸੁਤਾਦਿਚਿਖੇੜਪਾਲਬੇਤਾਲਧਿਛਾਣੈ॥ਅ
ਕੁਧਤੁਰਾਖਾਦਣਾਗਤੀਵਾਸਾਮੜੀਅਸਾਣੈ॥ਪੈਨੋਹਾ
ਬੀਸੀਹਖਲਰੁਓਰੁਵਾਇਕਰੋਹੋਰਾਣੈ॥ਨਾਥਾਨਾਥੁਸ
ਵਾਇਵਾਹੋਇਅਨਾਥੁਨਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਸਿਰਠਿ
ਸਿਘਾਰੈਤਾਮਸੀਜੋਗਾਨਭੋਗਾਨਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੀ ਗਾਣੇ ॥੯॥ ਵਡੀ ਆਰਜਾ
 ਇੰਦਰੀ ਇੰਦੁ ਪੁਰੀ ਦਿ ਚਿਰਾਜੁ ਕਮਾਵੇ ॥ ਚਉਦਹ
 ਇੰਦੁ ਦਿਣਾ ਸਕਾ ਲਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਾ ਇਕੁ ਦਿਵ ਸੁ ਦਿਹ
 ਵੇ ॥ ਧੀਧੇਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਰੈ ਲੋਮ ਸਦਾ ਇਕੁ ਰਮੁ ਛਿਜਾਵੇ
 ਸੇਸ ਮਹੇਸ਼ ਦਖਾਣੀ ਅਨਿ ਚਿਰੰਜੀਵ ਰੋਇ ਸਾਂਤਿ ਨਾਮ
 ਵੇ ॥ ਜੋਗ ਭੋਗ ਜਪ ਤਪ ਘਟੇ ਲੋਕ ਵੇਦ ਸਿਮਰਣ ਨ
 ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਆਪੁ ਗਣਾ ਇਨ ਸਹ ਜਿਸ ਮਾਵੇ ॥ ੧੦ ॥ ਨ
 ਰਦੁ ਮੁਨੀ ਅਖਾਇ ਦਾ ਆਗਾ ਮੁਜਾਣਿ ਨ ਧੀਰ ਜੁਆ
 ਠੇ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਸਲ ਤਿਮ ਜਲ ਸੇਕ ਰਿਕ ਰਿਚੁ

ਗਣੀਆਖਿਵਖਾਣੇ। ਬਾਲਬੁਧਿਸਨਕਾਇਕ
ਬਾਲਸੁਭਾਉਨਦਿਰਤੀਹਾਣੇ। ਜਾਇਬੇਕੁੰਟਿਕਰੇ
ਧੁਕਰਿਦੇਸਰਾਪੁਇਜੇਬਿਜੇਧਿਫ਼ਾਣੇ। ਅਹੰਮੇਓਸੁਕ
ਦੇਓਕਰਿਗਰਬੁਫਾਸਿਹਉਮੇਰੇਹਾਣੇ। ਚੰਦੁਸੁਰਜੁ
ਅਉਲੀਗਭੁਰੇਉਦੇ। ਅਸਤਵਿਚਿਆਵਣਜਾਣੇ।
ਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿਗਰਬੁਗੁਮਾਣੇ। ੧੧। ਜਤੀਸ
ਤੀਸੀਤੋਖੀਆਜਤਸਤਜੁਗਤਿਸੀਤੋਖਨਜਾਤੀ। ਸਿ
ਧਨਾਬਬਹੁਪੰਥਕਰਿਹਉਮੇਵਿਚਿਕਰਨਿਕਰਮ
ਤੀ। ਚਾਰਿਵਰਨਸਿਸਾਰਵਿਚਿਖਹਿਖਹਿਮਰਿ

ਦੇ ਕੁਰਮਿ ਕੁਰਾਤੀ ॥ ਛਿ ਅਵਰ ਸਨ ਹੋਇ ਵਰਤਿਆ ॥ ੧੨੧ ॥
ਬਾਰਹ ਵਾਟ ਉਚਾਟ ਜਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਨ ਅ
ਵਰਨ ਹੋਇ ਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤੋ ਬੋਲਾ ਸੁਵਾਤੀ ॥ ਛਿ ਅਰੁ ਤਿ
ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਵਿਚਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਸਨੁ ਸੁਝੁ ਸੁਝਾਤੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਰਮ ਪਰਾਤੀ ॥ ੧੨੨ ॥ ਪੀਯੋਤਰੁ
ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਿ ਧਰਮ ਸਾਲ ਪਰਤੀ ਮਨਿ ਕਾਣੀ ॥
ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਤਿ ਧਰਿ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿ ਅ
ਪਾਣੀ ॥ ਸਿਰਤੁ ਲਵਾ ਏਹੁ ਖੋਹੋਇ ਨਿਹ ਚਲੁ ਚਿ
ਤਨਿ ਵਾਸੁ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸੁਫਲ ਫਲਿ

ਵਟਵਗਾਇ ਸਿਰਠਿ ਵਰਸਾਣੀ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਵਣ
ਸਪਤਿ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਵਾਸੁ ਮਹ ਕਾਣੀ ਸਬ ਵਸੁਰ
ਤਿਲਿ ਵਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵਾਣੀ ਅਬ ਗਾਤਿ ਗਾਤਿ ਅਤਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥
੧੩॥ ਧੁਪਹਿ ਲਾ ਦੁਭੁ ਭੀਖਣੇ ਅੰਬਰੀ ਕੁਬਲਿ ਜ
ਨ ਕਵਖਾਣਾ ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਹੋਇ ਰਾਜ ਸੀਆਸਾ
ਬੰਧੀ ਚੋਜ ਦਿਝਾਣਾ ਧੁਮਤਰੇਈ ਚੰਡੀ ਆਪੀ ਉਠ
ਵਿਪਹਿ ਲਾ ਦੁਰਝਾਣਾ ਭੇਦੁ ਭਭੀਖਣੁ ਲੰਕਲੇ
ਅੰਬਰੀ ਕੁਲੇ ਚਕੁ ਭੁਭਾਣਾ ਪੈਰੁ ਕਵਾਹੋ ਜਨਕ

੦੧੨੨
ਦਾ ਕਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਧਰਮ ਧਿ ਕੁਤਾਣਾ ਅਪੁਗਣ
ਇਦਿ ਗੁਚਣਾ ਦਰਗਹ ਪਾਏ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ਰੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧੪॥ ਕਲਜੁ
ਗਨਾ ਮਾਭੁਗਤੁ ਹੋਇ ਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਗਾਇ ਜੀਵਾਈ
॥ ਭੁਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇਥੁਨੇ ਤੇਓ ਠਿਜਾਈ
॥ ਧੀਨਾ ਜਟੁ ਓਧਾਰਿ ਮਾਸ ਧਨ ਜਾਤਿ ਮਜਾਤਿ ਕ
ਸਾਈ ॥ ਜਨੁ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਹੋਇ ਚਹੁ ਵਰਨਾ
ਵਿਚਿ ਕਰਿ ਵਡਿਓ ਮਾਈ ॥ ਬੇਟੁ ਹੋਆ ਮਧਿ ਮਾਤੁ
ਮੀਸੇਣੁ ਨੀਚੁ ਕੁਲ ਅੰਦਰਿ ਨਾਈ ਜੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾਰੁ

ਹੋਇਗੁਰਸਿਖਾਦਿਚਿਵਡੀਸਮਾਈ॥ਅਲਖੁਲ
ਖਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੫॥ਸਤਿਜੁਗੁਭਿਤਮੁ
ਆਖੀਅੇਇਕੁਫੇਵੈਸਭਦੇਸੁਦੁਹੇਲਾ॥ਕੇਤੈਨਗ
ਗੀਪੀੜੀਅੇਦੁਆਪੁਰਿਵੰਸੁਦਿਧੀਸੁਕੁਦੇਲਾ॥ਕਲਿ
ਜੁਗਿਸਚੁਨਿਆਓਹੈਜੋਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਇਕੇਲਾ॥
ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰਚੇਲਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦਿਵੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਲਾ॥ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁ
ਹਬਹੁਦੇਣਾਸਹਜਸੁਹੇਲਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ

ਨੇਹੁਨਦੇਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਾਮਕਾਰੁਕਰਿਜੋਤਿਸ
ਬੁਖਾਮਨੁਪੁਦਿਖਾਇਆ ॥ ਵੇਦਕਤੇਬਾਅਗੋਚਰਾ
ਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿਦਰਨ
ਚਾਰਿਮਜਹਬਾਚਰਣਕਵਲਸਰਣਾਗਤਿਆਇ
ਆ ॥ ਪਾਰਸਪਰਸਿਅਪਰਸਜਗਿਅਸਟਧਾਤੁ
ਇਕੁਧਾਤੁਕਰਾਇਆ ॥ ਪੈਰੀਪਾਇਨਿਵਾਇਕੋਹਉਮੇ
ਰੋਗੁਅਸਾਧੁਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣ
ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਡੀਗਹੁਚਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰੇਪੁਰਾਬਾਟਬ
ਣਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾਹਰੇਪਰਉਪਕਾ

੧੨੮

ਗੀਜਗਿਦਿਚਿਆਏ। ਭਾਉਭੁਗਤਉਪਦੇਸੁਕਰਿਸਾ
 ਧਸਿਗਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾਏ। ਮਾਨਸਰੋਵਰੀਪਰਮ
 ਹੰਸਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਾਏ। ਚੰਦਨਵ
 ਸੁਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸਫਲਚੰਦਨਮਹਕਾਏ। ਕੁ
 ਵਜਲਅੰਦਰਿਬੋਰਿਖੈਹੋਇਪਰਵਾਰਸਧਾਰਲੰਘਾਏ
 । ਲਹਰਿਤਰੰਗੁਨਦਿਆਪਈਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦਾਸੁਰ
 ਹਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਿਸਮਾਏ॥੧੮॥ ਧੀ
 ਨਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਧੰਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਕਰਾਇ
 ਆਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਧੰਨੁਹੈਦਿਸਤਿਗੁਰਧਿਅ

ਨੁਧਗਾਇਆ ਧੀਨੁਧੀਨੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਧੀਨੁਸੁਰ ੧੩੦
ਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਸੁਣਾਇਆ ਚਰਣਕਵਲਗੁਰ
ਧੀਨੁਧੀਨੁਧੀਨੁਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਇਆ ਧ
ਨੁਧਨੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਹੈਧੀਨੁਰਿਵਾਗੁਰਮੰਤ੍ਰਵਸਾਇਆ
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰਚਰਣਮੰਤ੍ਰਧੀਨੁਮਹਤੁਜਿਤੁਮਪਿਓਪ
ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਮਜਰਜਗਾਇਆ
੧੪ ਸੁਖਸਾਗਰਹੈਸਾਧਸਿਗੁਸੋਭਾਟਲਹਰਿਤਰੰਗਮ
ਤੇਲੇ ਆਣਕੋਮੋਤੀਹੀਰਿਆਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਦੇਸੁਅ
ਮੋਲੇ ਰਾਗਰਤਨਮਨਹਦਧੁਨੀਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿ

ਵਾਅਗਾਮਾਮਲੇਲੇ। ਰਿਧਸਿਧਨਿਧਿਸਭਗੋਲੀਆ
 ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਗੋਇਲਗੋਲੇ। ਲਖਲਖਚੰਦਰ
 ਹਾਗਚੀਲਖਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤੁਲੇ। ਕਾਮਧੇਨਲਖ
 ਪਾਰਜਾਤਜੰਗਲਅੰਦਰਿਚਰਨਿਅੰਡੁਲੇ। ਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲਬੋਲਅੰਬੋਲੇ॥੨੦॥੧੨॥ਬਾਰਾ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਪੀਰਮੁਗੀਦੀਗਾ
 ਖੜੀਕੋਦਿਰਲਾਜਾਣੈ। ਪੀਰਾਂਪੀਰੁਵਖਾਣੀਅੰਗੁਰੁ
 ਗੁਰਾਂਵਖਾਣੈ। ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਕਰਿਚੇਜਾਦਿ

੧੩

ਰੁਣੀ ਸੋਗੁਰੁ ਸੋਈ ਸਿਖੁ ਹੋ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ੧੩੧ ॥
ਕੁਗੁਰੁ ਇਕੁ ਸਿਖੁ ਹੋਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਣੀ ॥ ਅਹਰਮੁ
ਹਬਤਿ ਮੇਲੁ ਕਰਿ ਕੁਓ ਕੁਓ ਸੁਰਾਣੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ
ਗੁਰੁ ਸਿਖੁ ਹੋ ਪੀਰੁ ਪੀਰੁ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਚੇਲੁ ॥
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦਿਸਾਇਓ ਅਨੁਧਰਿ
ਗੁਰੁ ਮੁਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸਤਿ
ਗਿਦਿ ਲੋਈ ॥ ਟਾਹਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਹੋ ਜਪਿ ਹਓ ਮੇਖੋਈ
ਆਪੁ ਗਾਵਾ ਏ ਆਪਿ ਹੋ ਗੁਣ ਗੁਣੀ ਪਰੋਈ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਦਿਸਾਇ ਸਿਜੋ ਗਹੋ ਭੁਭੁ ॥ ਇਸਿ ਜੋਗਿ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰ

ਤਿਬੈਰਾਗੁਹੈ ਸੁਖਸਹਜ ਅਰੋਗੀ ਅਨਬਚਕਰਮ
ਨਭਰਮੁਹੈ ਜੋਗੀ ਸਰੁਜੋਗੀ ਨਿਪਰਮਾਪਿਆਲਾਪੀ
ਵਣਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਭੋਗੀ ਗਿਆਨੁਧਿਅਨੁਸਿਮਰ
ਣੁਮਿਲੇਪੀਅਪਿਓਅਸੋਗੀ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
ਲੁਪਿਗਮਰਸੁਕਿਓਅਪਿਵਖਾਣੈ ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਖਣੁ
ਅਖਣਾਓਹੁਸਾਓਨਜਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਮਿ
ਲਿਕਾਬਿਵੇਦਪੁਰਾਣੈ ਚਾਰਿਕਤੇਬਾਅਪੀਅਨਿ
ਦੀਨਮੁਸਲਮਾਣੈ ਸੇਖਨਾਗੁਸਿਮਰਣਕਰੈਸਾਂਗਿ
ਤ ਸੁਹਾਣੈ ਅਨਹਦਨਾਦਅਸਿਖਸੁਣਿਹੋਏਹੋਗਾਣੈ

ਅਕਥਕਥਾਕਰਿਨੇਤਨੇਤਪੀਲਾਏਭਾਣੇ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਪਰਮਰਸੁਛਿਅਰਸਹੈਰਾਣਾ
ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਤਰਸਦੇਵਿਸਮਾਦਵਿਭਾਣਾ॥ਨਿ
ਝਰਧਾਰਹਜਾਰਹੋਇਭੈਚਕਤਭੁਲਾਣਾ॥ਇਕਾ
ਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਸੇਹੰਨਸਮਾਣਾ॥ਵੀਹਇਕੀਹ
ਚੜ੍ਹਾਉਚੜ੍ਹਿਪਰਚਾਪਰਵਾਣਾ॥ਪੀਤੇਬੋਲਿਨਹੰ
ਘਈਆਖਾਣਵਖਾਣਾ॥੫॥ਗਲੀਸਾਦੁਨਆਵ
ਈਜਿਚਰੁਮੁਹੁਖਾਣੀ॥ਮੁਹੁਭੁਰਿਮੇਕਿਓਬੋਲੀਅੇ
ਰਸਜੀਭੁਰਸਾਣੀ॥ਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਿਮਰਣੁਉਲੀ

੧੩੨

ਪਿਨਹਿਨਦਰਿਨਿਹਾਣੀ ਪੰਥੁਕਪੰਥੁਨਸੁਝਈ
ਅਲਮਸਤਖਿਆਣੀ ਭੁਗਮਗਚਾਲਸੁਢਾਲ
ਹੈਗੁਗਮਤਿਨਿਹਾਣੀ ਚੜ੍ਹਿਆਚੰਦੁਨਲੁਕਈ
ਢਕਿਜੋਤਿਕਨਾਣੀ ॥੬॥ ਲਖਲਖਬਾਵਨਚੰ
ਦਨਾਲਖਅਗਰਮਿਲੰਦੇ ਲਖਕਪੂਰਕਥੁਗੀਅ
ਅੰਬਰਮਹਕੰਦੇ ਲਖਲਖਗਉਰੇਮੇਵਮਿਲਿ
ਕੇਸਰਚਮਕੰਦੇ ਸਭਸੁਗੀਧਰਲਾਇਕੇਅਰ
ਗਜਾਕਰੰਦੇ ਲਖਅਗਰਾਜੇਟੁਲੇਲਟੁਲਟੁ
ਲਵਾਈਸਿੰਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁ

੧੩੩
ਦਾਸੁ ਨ ਲਹੰਦੇ॥ ੧॥ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ ਲਖਾਇ ਦੁਪੁ
ਗੀਵ ਸੀਦੇ॥ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗਾ ਸੁਰੰਗਾ ਲਖ ਬੈਕੁੰਠਰ
ਹੰਦੇ॥ ਲਖ ਜੋਬਨ ਸੀਗਾਰ ਲਖ ਲਖ ਦੇਸ ਕਰੰਦੇ॥
ਲਖ ਵੀਦੇ ਲਖ ਤਾਰਿਆ ਜੋਤਿ ਸੁਰਜ ਚੰਦੇ॥ ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰ ਲਖ ਮਣੀ ਜਗਮਗਾਟ ਕੰਦੇ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁ
ਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸ ਜੋਤੀ ਨ ਪੂਜੰਦੇ॥ ੨॥ ਚਾਚਿ ਪ
ਦਾਰ ਬਾਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਲਖ ਕਰੋੜੀ॥ ਲਖ ਪਾਰ
ਸਲਖ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਲਖ ਲਖ ਮੀਜੋੜੀ॥ ਲਖ ਚਿਤੁ
ਮਣਿ ਕਾਮ ਪੇਟੁ ਚਤੁਰੰਗ ਚਮੋੜੀ॥ ਮਾਟ ਕਮੋਤੀ

ਹੀਰਿਆ ਨਿਰਮੋਲਮਰੇੜੀ ਲਖਕਵਿਲਾਸ
 ਸੁਮੇਰਲਖਲਖਰਾਜਬਹੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫ
 ਭੁਪਿਮਰਸੁਮੁਲਅਮੁਲਸੁਬੋੜੀ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਸੁਖਫਲਲੰਖਲੰਖਲਖਲਹਰਿਤਰੰਗਾਲ
 ਖਵਰੀਆਉਸਮਾਉਕਾਰਿਲਖਲਹਰੀਅੰਗਾ
 ਲਖਵਰੀਆਉਸਮੁੰਦਵਿਚਿਲਖਤੀਰਥਰੀ
 ਗਾਲਖਸਮੁੰਦਗੜ੍ਹੜਵਿਚਿਬਹੁਰੰਗਾਬਿਰੰ
 ਗਾਲਖਗੜ੍ਹੜਤਰੰਗਾਵਿਚਿਲਖਅੰਤ੍ਰਕਿ
 ਟੰਗਾਪਿਰਮਪਿਆਲਾਪੀਫਟਾਕੋਬੁਰਾਨਚੰਗਾ

੧੯੦ ॥ ਇਕ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾ
ਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਣਾ
ਇਆ ॥ ਪੰਜਿ ਤਤੁ ਉਤਿ ਪਤਿ ਲਖ ਕੋਲੋ ਅਸੁ ਹਾਇ
ਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਗਿਰਿ ਰੁਦਰ ਸਫਲ ਦਰੀਅ
ਦਰਲਾਇਆ ॥ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਸਮਾਉ ਕਾਰਿ ਤਿ
ਲਤੁ ਲਨਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਇਕ ਅੰਤੋ ਲਵੀ
ਲੇਖਾਨ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੀਅੇ
ਕੁਦਰੁ ਕੋ ਨਿਪਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪੇਮ ਰਸੁ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਭਾਈ ॥ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਮ

੧੩੪

ਪਾਤੁਰੋਕੋਆਇਨਜਾਈਆਇਅੰਤਿਪਰਜੰਤ
ਨਾਹਿਪਰਮਾਇਵਡਾਈਹਾਬਿਨਪਾਇਅਥਾਹ
ਦੀਅਸਗਾਹਜਮਾਈਪਰਮਿਪਿਅਲੇਬੁੰਦਇ
ਕਾਕਿਨਕੀਮਤਿਪਾਈਅਗਮਹੁਅਗਮਾਅਗਾ
ਧਿਬੋਧਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਸੁ
ਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਤਿਲੁਅਲਖੁਅਲੇਖੇਲੁਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿਦਿਚਿਜੀਅਜੰਤਦਿਸੇਖੇਸ
ਭੁਨਾਵੀਰੋਮਾਵਲੀਬਹਾਬਿਧਿਬਹੁਭੇਖੇਰੋਮਿਰੋ
ਮਿਲਖਲਖਸਿਰਮੁਹਲਖਸਰੇਖੇਲਖਲਖ

ਮੁਹਿਮੁਹਿਜੀਭੁਕਾਰਿਸੁਣਿਬੋਲੇਦੇਖੇ। ਸਿਖਅਸਿਖ
 ਇਕੀਹਵੀਹਸਮਸਾਰਿਸੁਮੇਖੇ। ੧੩। ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
 ਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਹੋਇਗੁਰਸਿਖਮੇਲਾ। ਸਬਦਸੁਹ
 ਤਿਪਰਚਾਇਕੋਨਿਤਨੇਹਨਦੇਲਾ। ਵੀਹਇਕੀਹਚ
 ਕਾਓਚਕਿਸਿਖੁਗੁਰਗੁਰਚੇਲਾ। ਅਪਿਉਪੀਅੰਮਜ
 ਰੁਜਰੇਗੁਰਸੇਵਸੁਹੇਲਾ। ਜੀਵਦਿਆਮਰਿਚਲਣ
 ਹਾਰਿਜਿਣੈਦਰੇਲਾ। ਸਿਲਅਭੁਟੀਚਟਦੀਲਖਾਮੰ
 ਮੁਤਪੇਲਾ। ੧੪। ਪਾਣੀਕਾਠਨਰੋਬਈਪਾਲੇਦੀਲ
 ਜੋਸਿਰਿਕਲਵਰੁਪਗਾਇਸਿਰਿਚਕਿਅਭੁਜੇਲੇ
 ਕੈ

ਹੇਜੜੀਅੰਬੋਹਿਥਾਭੁਰਿਭਰੇਨਤਜੇ। ਪੇਟੈਅੰਦ
ਰਿਅਗਿਰਖਿਤਿਸੁਪੜਦਾਕਜੇ। ਅਗਰੈਰੂਥੈਜਾ
ਇਕੋਨਿਰਮੋਲਕਧਜੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਲਣ
ਫੁਡਿਖਬੈਸਜੇ। ੧੫। ਪਾਇਓਖਟਿਕਾਢੁਆਣਦੇ
ਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ। ਜਉਹਰੀਅੰਹਥਿਅਾਵਦਾਉ
ਇਗਹਿਰਗੀਭੀਰਾ। ਮਜਲਸਅੰਦਰਿਦੇਖਦੇਪਾਤਿ
ਸਾਹਦਜੀਰਾ। ਮੁਲਕਰਨਿਅਜਮਾਇਕੈਸਾਹਾਮਨ
ਧੀਰਾ। ਅਹਰਣਿਉਤੇਰਖਿਕੈਪਣਾਪਾਉਸਰੀਰਾ
ਇਰਲਾਹੀਠਹਰਾਵਦਾਦਰਗਾਹਗੁਰਪੀਰਾ॥੧੬॥

ਤਰਿ ਰੁਬੈ ਰੁਬਾਤ ਰੈ ਪਾਪਿ ਰਮਾਪਿ ਆਲਾ ਜਿਨਿਹ
 ਰੈ ਰੈ ਜਿਨਿਹ ਰੈ ਰੁਗਮੁਖਿ ਚਾਲਾ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰੈ
 ਭਵਜਲੁ ਭਰਨਾ ਲਾਵਾਲਹੁ ਨਿਕਾ ਆਖੀ ਮੇਗੁਰ
 ਪੰਥੁ ਨਿਰਾਲਾ ਹਉਮੈ ਬਜਰੁ ਭਾਰੈ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰ
 ਲਾਗੁ ਰਮਤਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਸਿਖੁ ਜਾਇ ਸੁਖਾਲ
 ੧੧੧) ਧਰਤਿ ਫਰੈ ਫਰੈ ਬੀਉਹੈ ਇਜੜਾ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮੈ
 ਜੋਇ ਬਰੂਟਾ ਚੁਹ ਚੁਹਾ ਮੂਲ ਭਾਲਧਰੀਮੈ ਬਿਰਹੁ ਅਕ
 ਗੁਬਿਥਾ ਰੁਕਰਿ ਬਹੁਜ ਟਾਪਲੀਮੈ ਜਟਾਲਟਾਮਿ
 ਲਿਧਰਤਿ ਵਿਚਿਹੈ ਇਮੂਲਾ ਅਰੀਮੈ ਫੁਵਧਾਣੀ

ਪਤੁਸੋਹਣੇਫੁਲਲਖਲਖੀਮੇ ਫੁਲਫੁਲਅੰਦਰਿ
ਬੀਅਬਹੁਗੁਰਸਿਖਮਰੀਮੇ॥੧੯॥ ਇਕੁਸਿਖੁਦਇ
ਸਾਧਸੰਗੁਪੰਜੀਪਰਮੇਸਰੁ॥ ਨਉਅੰਗਨੀਲਅਨੀ
ਲ ਸੁੰਨਅਵਤਾਰਮਹੇਸਰੁ॥ ਵੀਹਇਕੀਹਅਸਿਖਸਿ
ਖਮੁਕ ਤੇਮੁਕਤੇਸਰੁ॥ ਨਗਾਰਿਨਗਾਰਿਸੈਸਹੰਸਸਿਖਦੇਸਦੇ
ਸਲਖੇਸਰੁ॥ ਇਕਦੂਬਿਰਖਹੁਲਖਫੁਲਫੁਲਬੀ
ਅਲੋਮੇਸਰੁ॥ ਭੋਗਭੁਗਤਿਰਾਜੇਸੁਰਾਜੇਗਾਜੁਗਤਿ
ਜੋਗੇਸਰੁ॥੧੯॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹੜੀਫਟਜਾਹੇ
ਸਾਹੇ॥ ਸਭਿਦਾਇਕਤੁਹਟਿਹੈਸੈਸਾਰੁਦਿਸਾਹੈ॥ ਕੋਈ

ਦੇ ਚੇ ਕਉਡੀਆਂ ਕੋ ਦਮੁ ਭੀ ਗਾਏ ਕੋਈ ਰੁਪ ਯੇ ਦਿਕਟੇ ੧੩੧
ਸੁਨਈਏ ਕੋਡਾਏ ਕੋਈ ਰਤਨ ਵਟੰ ਜ ਦਾ ਕਾਰਿ ਸਿਫ
ਤਿਸ ਲਾਏ ॥ ਵਟੰ ਜਿਸੁ ਪਤਾ ਸਾਹ ਨਾ ਲਿਵੇ ਸਾਹੁ ਨਿਬਾ
ਏ ॥ ੨੦ ॥ ਸਉਦਾ ਇਕਤੁਹ ਟਿਪੈ ਸਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾ
ਅਭੀਗਣ ਲੇਗੁਣ ਦਿਕਟੇ ਵਚਨੈ ਦਾ ਸੁਰਾ ਸਫਲ ਕਰੈ
ਸਿ ਮਲੁ ਬਿਰਖੁ ਸੁਵਰਨੁ ਮਨੁਰਾ ॥ ਵਾਂਸਿ ਸੁਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ
ਕਾਰਿ ਕਾਉਹੰ ਸੁਨਊਗਾ ॥ ਘੁਘੁਸੁਸੁਸੁਸੁ ਏ ਦਾ ਸਿਖ ਮੋਤੀ
ਚੁਰਾ ॥ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਹਰਾ ਗੁਰੁ ਸਬਦਿ ਹਜੁਰਾ ॥
੨੧ ॥ ਲਖ ਭਉਪਾ ਭਉਪਾ ਮਾਕਰੈ ਭਉਪਾ ਮਾਨਵ ਖਾਣੈ ॥ ਲਖ

ਮਹਿਮਾ ਮਹਿਮਾ ਕਰੈ ਮਹਿਮਾ ਹੋਰਾਣੈ ॥ ਲਖ ਮਹਾਤਮ
 ਮਹਾਮਾਨ ਮਹਾਤਮੁ ਜਾਣੈ ॥ ਲਖ ਉਸਤਤਿ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰੈ ਉਸਤਤਿ ਨਾਸਿਦਾਣੈ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮਾਦੇ ਸੁਹੈ
 ਮੇਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੈ ॥ ੨੨ ॥ ਲਖ ਮਤਿ ਲਖ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ
 ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਚਤੁਰਾਣੀ ॥ ਲਖ ਲਖ ਉਕਤਿ ਸਿਮ
 ਠਪਾਂ ਲਖ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲ
 ਖ ਲਖ ਸਿਮਰਣ ਗਾਣੀ ॥ ਲਖ ਦਿਵਿਆ ਲਖ ਇਸ
 ਟਜ ਪਤਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਣੀ ॥ ਲਖ ਭੁਗਤਿ ਲਖ ਲਖ ਭੁਗਤਿ
 ਲਖ ਮੁਕਤਿ ^{ਮੰਤ} ਮਿਲਾਣੀ ॥ ਜਿਉ ਤਾਰੇ ਵਿਹੁ ਉਗਾਏ ਅਨੇ

१३२
 ਰੁਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋਇ ਇਪ
 ਰਮੁ ਸੁਖਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਲਖ ਅਚਰਜ ਅਚਰਜ ਹੋਇ
 ਅਚਰਜ ਹੋਰਾਣਾ ॥ ਵਿਸਮੁ ਹੋਇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਲਖ ਲ
 ਖ ਚੋਜ ਵਿਰਾਣਾ ॥ ਲਖ ਅਦਭੁਤੁ ਪਰਮਾਦਭੁਤੀ ਪਰ
 ਮਾਦਭੁਤੁ ਰਾਣਾ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਅ
 ਪਰੰਪਰਾ ਬਾਣਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਜਪਾਜ ਪਣੁ ਨੇਤ
 ਨੇਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਅਵਿਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਹੈ ਕਵਰਤਿ ਕਰ
 ਬਾਣਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਨਾਨ
 ਕ ਦੇਉ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਾਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗਾ ਤੇ ਸਚ ਸਬਦ ਸਮੇ

ਉ॥ ਅਮਰਾਪਦੁਗੁਰਅੰਗਦਹੁਅਤਿਅਲਖਅਭੇ
ਉ॥ ਗੁਰਅਮਰਹੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਗਾਤਿਅਛਲਅ
ਛੇਉ॥ ਗਮਰਸਕਾਅਰਜਣਗੁਰੁਅਬਚਲਅ
ਰਖੇਉ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਕਾਰਣਕਰ
ਣੇਉ॥ ॥੨੫॥ ੧੩॥ (ਤੇਗਾ)

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸਚਾਨਉਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸ
ਚੁਥਾਉਸਬਦਿਵਖਾਣੀਐ॥ ਦਰਗਹੁਸਚੁਨਿ
ਅਉਜਲਦੁਪੁਛੁਣੀਐ॥ ਗੁਰਸਰਣੀਅਸਗਉ

ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਐ ਸਬਦੁ ਰਤਿ ਸੁਣਿ ਗਾਉ ਅੰਦ
ਰਿ ਮਾਣੀਐ ॥ ਤਿਸੁ ਕਰ ਬਾਣੈ ਜਾਓ ਮਾਣੁ ਨਿਮ
ਣੀਐ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਰਗਤਿ ਮਾਵ
ਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਾਰ ਗੁਰਿ ਖਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥
ਤੁਲਿ ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਖ ਕੀਰਤ ਨੁ ਗਾਵਣਾ ॥ ਚ
ਰਪਦਾਰ ਬਭੁਖਿ ਭਿਖਾਰੀ ਪਾਵਣਾ ॥ ਲੇਖਾ ਅ
ਲੇਖਾ ਅਲਿਖ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਸੁਝਾਨਿ ਭੂਰ
ਭੁਵਿ ਖਨ ਮਾਪੁ ਜਣਾਵਣਾ ॥ ੨ ॥ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਮਾਦੇ ਸੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ

੧੩੯

੦

੦

ਅਵੇਸੁ ਅਪਕੁ ਘਕੁ ਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਪ
ਰਵੇਸਿ ਅਪਿਥਿ ਪੀਆਇਆ ਗੁਰਪੁਰੇਉ ਪਵੇਸਿ
ਸਚਿਦਿਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੂਪਤਿ ਭੇਸਿ ਨ
ਵਿਆਪੇਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਿ ਨ ਦ
ਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਬਿਸਨੈ ਵਸ ਅਵਤਾਰਨ
ਵਗਣਾਇਆ ਕਰਿਕਰਿ ਅਸੁਰ ਸਿੰਘਾਰਵਾ
ਦੁਵਧਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮੇ ਵੇਦਵੀਚਾਰਿ ਅਪਿ
ਸੁਣਾਇਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਗਤੁ ਉ
ਪਾਇਆ ਮਹਾਵੇਉ ਲਾਇਤਾਰਤਾ ਮਸੁਤਾਇਆ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ॥੪॥ ਨ ੦੧੪੦
ਰਵਮੁਨੀ ਅਖਾਇ ਗਲ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇਤ
ਬਾਗੀ ਖਾਇ ਚੁਗਲੁ ਸਵਾਇਆ ॥ ਸਨਕਾ ਵਿਕ
ਦਰਿਜਾਇ ਤਾਮਸੁਆਇਆ ॥ ਵਸਅਵਤਾ
ਰਕਰਾਇ ਜਨਮ ਗਲਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਕੁਜ
ਇਆਮਾਇ ਦੁਖੁ ਸਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਖਾਇ ਅਜਰੁ ਜਗਾਇਆ ॥੫॥ ਧਰਤੀ
ਨੀਵੀ ਹੋਇ ਚਰਣ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਚਰਣ
ਕਵਲ ਰਸੁ ਰੇਇਆ ਪੁਰਾਵਾਇਆ ॥ ਚਰਣ

ਰੇਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਇਛੁ ਇਛੁ ਇਆ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ
 ਮੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਇਆ ਜੀਵਣੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ਰਿ
 ਜਕੁ ਪੁਜਾਇਆ ਅੰਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
 ਇਆ ॥੬॥ ਪਾਣੀ ਧਰ ਤੀਵਿਚਿ ਧਰਤਿ ਵਿਚਿ ਪਾ
 ਣੀਐ ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚ ਨਹਿ ਚਨਿ ਰਮ ਲਜਾਣੀਐ ॥
 ਸਹਦਾ ਬਹੁ ਲੀਖਿ ਚਨਿ ਵੇ ਨੀਵਾਣੀਐ ॥ ਅਨਮੇਲੀ
 ਪੁਣੀ ਮਿਚਿ ਸਭੁ ਰੰਗ ਮਾਣੀਐ ॥ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹਿ ਵਿ
 ਰਚਿ ਵਰਿ ਪਰਵਾਣੀਐ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਸਾਰਿ ਚਿ
 ਕੁ ਗਤਿ ਨੀਸਾਣੀਐ ॥੭॥ ਧਰਤੀ ਉਤੈ ਰੁਖਾ ਸਿਰਤਲ

ਵਾਇਆ ਮਾਪਿ ਸਹਿ ਦੇ ਦੁਖ ਜਗੁ ਵਰਸਾਇਆ । ੧੪੧

ਫਲ ਦੇ ਲਾਹ ਨਿਰੁਖ ਵਟ ਵਗਾਇਆ ਛਾਵਾ ਘਟੀ

ਬਹਿ ਸੁਖ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇਆ ਵਢ ਨਿਆਇ ਮਨੁਖ

ਆਪੁ ਤਛਾਇਆ ਵਿਰਲੇ ਸਨ ਮੁਖ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ

੨੦ ਰੁਖ ਹੁਘਰ ਛਾਵਾਇ ਥਮ ਥਮਾਇਆ ਸਿਰਿ ਕਰ

ਵਤੁ ਧਗਾਇ ਬੇਰੁ ਘਰਾਇਆ ਲੇਹੇ ਨਾਲਿ ਜੜਾਇ

ਪੁਰਤੁ ਗਾਇਆ ਲਖ ਲਹਰ ਵਰੀਆਇ ਪਾਰਿ ਲ

ਘਾਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਭੈ ਭਾਇ ਸਬ ਦੁਕਾਮਾਇਆ

ਇਕਾ ਸਾਪਿ ਛੇਲਾਇ ਲਖ ਛਰਾਇਆ ੨੧ ਘਾਟੀ

ਤਿਲਪੀੜਾਇਤੇਲੁਕਵਾਇਆ ਵੀਵੇਤੇਲੁਜਲ
ਇਅਨੇਰੁਗਵਾਇਆ ਅਸੁਮਸਵਾਣੀਪਾਇਸ
ਬਵਾਲਿਖਾਇਆ ਸੁਣਿਸਿਖਲਿਖਿਲਿਖਾ
ਇਅਲੇਖੁਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਾਮਾਪੁਗਵਾ
ਇਸਬਵੁਕਮਾਇਆ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਲਿਵ
ਲਾਇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ ੧੦ ਵੁਧਵੇਇਖਰੁ
ਖਾਇਨਾਮਾਪੁਗਣਾਇਆ ਵੁਧਹੁਵਹੀਜਮਾਇ
ਪਿਓਨਿਪਜਾਇਆ ਰੋਹਾਮੁਤੁਲਿਬਾਇਪੁਜ
ਕਰਾਇਆ ਛੁਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਇਕਚੀਲਕ

ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਚਲਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆ ॥ ੧੪੨ ॥
ਇਆ ਸਫਲ ਜਨ ਮੁਜਰਿ ਆਇ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੁ ਸਹੈ ਕਪਾਹੁ ਗੁਣਾ ਗੁਣਾਇਆ ਦੇਲਣਿ ਦੇ
ਲਵਿ ਲਾਇ ਤੁੰਬਿ ਤੁਬਾਇਆ ਪਿੰਛਣਿ ਪਿਛਣਿ ਫਗਹਿ
ਬੁਤ ਕਤਾਇਆ ਨਲੀ ਜੁਲਾਹੇ ਵਾਹਿ ਚੀਰੁ ਟੁਟਾਇਆ ॥
ਖੰਬ ਚੜ੍ਹਾਇ ਨਿਬਾਹਿ ਨੀਰਿ ਧੁਵਾਇਆ ਪੈਨਿ ਸਾਹ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਸਭਾ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਜਾਣੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਆਪੁ ਪ
ਹਾਇਆ ਕਰੇ ਨਛਰੈ ਸਿੰਗੁ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ਕਾਟਿ
ਕਮਾਦੁ ਨਿਸਿੰਗੁ ਆਪੁ ਪੀੜਾਇਆ ਕਰੈ ਨਮਨ ਰਸਭੰਗੁ

ਅਮਿਰਚੁਆਇਆਗੁਰੂਸਕਰਖੰਡੁਅਚੰਗੁਕੋਰੁ
ਕੁਗਾਇਆਸਾਧਨਮੋੜਨਅੰਗੁਜਗੁਪਰਚਾਇ
ਆ॥੧੩॥ ਲੋਹਾਆਰਣਿਪਾਇਤਾਵਣਿਤਾਇਆਘ
ਣਅਹਰਣਿਹਣਿਵਾਇਦੁਖੁਸਹਾਇਆਅਹਸੀ
ਆਘਕੁਵਾਇਮੁਲੁਕੁਰਾਇਆਖਹੁਰੀਸਾਣਧਰਾਇ
ਅੰਗੁਹਛਾਇਆਪੈਰਾਂਰੇਡਿਰਖਾਇਸਿਕਲਕ
ਰਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਪੁਵਿਖਾ
ਇਆ॥੧੪॥ ਚੰਗਾਰੁਖੁਵਦਾਇਰਬਾਬੁਘੜਾਇ
ਆਛੇਲੀਹੋਇਕੁਹਾਇਮਾਸੁਵੰਡਾਇਆਅੰਦ

ਹੁਤਾਰਬਣਾਇਚੰਮਿਮਕ੍ਰਾਇਆਸਾਧਸਿੰਗਤਿਦਿ
 ਚਿਆਇਨਦੁਵਜਾਇਆਰਾਗਰੰਗਉਪਜਾਇਸ
 ਬਦੁਸੁਣਾਇਆਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਸਹਜਿ
 ਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ ਚੰਨਟੁਰੁਖਉਪਾਇਵਟਖੰਡਿਗਖਿ
 ਆਪਵਟੁਗਵਟੁਕਚਿਜਾਇਅਲਖੁਨਲਖਿਆ
 ਵਾਸੁਬਿਰਖਬੁਹਾਇਸਚੁਪਰਖਿਆਸਭੇਵਰਨਗ
 ਵਾਇਕੁਖਿਅਭੁਖਿਆਸਾਧਸਿੰਗਤਿਭੇਰੁਾਇਅਪਿ
 ਉਪੀਚਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇਘੋਮੁਪਰਤ
 ਖਿਆ॥੧੬॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਸੇਵਕਮਾਵਣੀ

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿਖਫ ਕੀਰਾਂ ਪਾਵਣੀ ਲੇਖ
ਅਲੇਖ ਅਲਖ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ ਭੁਇਭੁਗਤਿਰ
ਸੁਇਖ ਅਮਿਉਚੁਆਵਣੀ ਭੁਲਿਨ ਭੂਰਭੁਵਿਖਨ
ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਾਵਿਖਲਵੇ
ਨਲਾਵਣੀ ॥੧੧॥ ਇਵ ਪੁਰੀਲਖ ਰਾਜ ਨੀਰਭਰ
ਵਣੀ ਲਖ ਸੁਰਗਾਸਿਰਤਾ ਜਗਲਾਪੀ ਹਾਵਣੀ
ਗਹਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖ ਸਾਜ ਚੁਲਿਝੁਕਾਵਣੀ ॥
ਸਾਧਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜਗਰੀਬੀਆਵਣੀ ਅਨਹ
ਦਸ ਬਦ ਅਗਾਜ ਬਾਣੀ ਗਾਵਣੀ ॥੧੨॥ ਹੋਮ

ਜਗਲਖਭੁਗਚਟੇਚਬਾਵਣੀ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸਿੰਜੇ
 ਗਪੇਰਧੁਵਾਵਣੀ ਗਿਅਮਾਨਧਿਅਮਾਨਲਖਜੇਗਸ
 ਬਦਸੁਣਾਵਣੀ ਰਹੈ ਨਸਹਸਾਸੋਗਝਾਤੀਪਾਵਣੀ॥
 ਕੁਵਜਲਵਿਚਿਅੰਚਗਨਲਹਰਿਬੁਗਾਵਣੀ ਲਿਖਿ
 ਸਿੰਜੇਗਾਵਿਜੇਗਗੁਰਮਤਿਆਵਣੀ॥੧੯॥ ਧਰਤੀ
 ਬੀਉਬੀਜਾਇਸਹਸਫਲਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮੁ
 ਖਿਪਵਾਇਨਲੇਖਲਿਖਾਇਆ ਧਰਤੀਦੇਇਫ
 ਲਾਇਜੋਈਫਲੁਪਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਸਮਾ
 ਇਸਕੁਫਲਲਾਇਆ ਬੀਜੇਬਾਝੁਨਖਾਇਨਧ

ਰਤਿਜਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤਿਵਸਾਇਇਛੁ

ਪੁਜਾਇਆ ॥੨੦॥ ੧੪।ਚਉਦਾ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਤਿ

ਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਕੂੜੇਬਾਦਿਸਾਹਦੁਨੀਅਦੇ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਥਾਨਾਥੁਹੈਹੈਇਨਓਨਾਥਅਨਾਥਨਿਥਾ

ਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਦਾਤਾਰੁਹੈਹੈਰਵਾਤੇਫਿਰਦੇਪਛ

ਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈਕਰਿਕਰਤੂਤਿਨਿਨਾ

ਵਨਿਨਾਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਸਾਹੁਹੈਹੈਰਸਾਹਅਦੇ

ਸਾਹਉਚਾਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਵੇਦੁਹੈਹੈਰਵੇਦਸ

ਕੁਕੈਦਕੁੜਾਵੇ। ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਾਨਿਗੋਸਾਵੇ। ੧੪੫

੧। ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਥੁਜਾਣੀਅੰਮਠਸਾਫਿਤੀਰਥ

ਸਰਣੀਆਏ। ਸਤਿਗੁਰਦੇਉਅਭੇਉਹੋਰੋਰਦੇਵਗੁ

ਰਸੇਵਤਰਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪਾਰਸਿਪਰਸਿਅੰਲਖਪ

ਰਸਪਖਾਕਸੁਹਾਏ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਪਾਰਜਾਤੁਪਾ

ਰਜਾਤਲਖਸਫਲਪਿਆਏ। ਸੁਖਸਾਗਰਸਤਿ

ਗੁਰਪੁਰਖੁਰਤਨਪਦਾਰਥਸਿਖਸੁਣਾਏ। ਚਿਤਾ

ਮਣਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਚਿਤਾਮਣੀਅਚਿਤਕਰਾਏ।

ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਭਦੂਜੈਕੁਏ। ੨। ਲਖਚਉਰਸਿ

ਜੁਨਿਵਿਚਿਉਤਮਜੁਨਿਸੁਮਾਣਸਦੇਹੀਅਖੀਦੇਖੇ
ਨਦਰਿਕਰਿਜਿਹਬਾਬੋਲੇਬਚਨਬਿਦੇਹੀਕੰਨੀ
ਸੁਣਵਾਸੁਰਤਿਕਰਿਦਾਸੁਲਵੇਨਕਿਸਾਸਸਨੇਹੀ
ਹਥੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਦੀਪੇਰੀਚਲਣਜੋਤਿਇਦੇ
ਹੀਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖਮੁਰਖਮ
ਤਿਕਿਨੇਹੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਕੈਮਾਣਸਦੀ
ਮਨਆਸਧਰੇਹੀਪਸੁਪਰੇਤਹੁਬੁਰੀਹੁਰੇਹੀ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹਿਬੁਛਡਿਕੈਮਨਮੁਖੁਹੋਇਬੰਦੇਦ
ਬੰਦਾਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੋਇਕੈਨਿਤਉਠਿਜਾਇਸਲ

ਮੁਕਰੰਦਾ ਅਮਰਪਰਹਰਬਜੋੜਿਕੇਹੋਇਹਜੁਗੀ ॥੧੪੬॥
 ਖੜਾਰੰਦਾ ਨੀਦੁਖਨਸੁਖੁਤਿਸੁਸੁਲੀਚੜਿਅ
 ਰਹੈਰੁੰਦਾ ਪਾਣੀਪਾਲਾਧੁਪੁਛਾਉਸਿਰਭਿਤੇਦੁਖਸ
 ਤੰਦਾ ਅਮਾਤਸਬਾਜੀਸਾਰੁਦੇਖਿਰਣਾਦਿਚਿਘਾਇ
 ਲੁਹੈਇਮਰੰਦਾ ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣਜੂਨਿਕੁਵੰਦਾ ॥੧੪੭॥
 ਨਾਥਾਨਾਥਨੁਸੇਵਨੀਹੋਇਅਨਾਥਗੁਰੁਬਹੁਚੇਲੇ
 ਕੰਨਪੜਾਇਬਿਭੂਤਲਾਇਖੀਥਾਪਪਰੁਡੰਡਾਹੇ
 ਲਾਪਾਰਿਘਰਿਟੁਕਰਮੰਗਾਦੇਸਿਝੀਨਾਦੁਵਾਜ
 ਇਨਿਭੇਲੇ ਭੁਗਤਿਪਿਆਲਾਵੰਡੂਮੇਸਿਧਿਸਾ

ਧਿਕਸਿਦਰਾਤੀਮੇਲੇ। ਬਾਰਹਪੰਥਚਲਾਇਦੇਬ।
 ਰਹਵਾਟੀਖਰੇਦੁਹੇਲੇ। ਦਿਟੁਗੁਰਸਬਦੁਨਸਿਝੁ
 ਨੀਬਾਜੀਗਰਕਰਿਬਾਜੀਖੇਲੇ। ਅੰਨੈਅੰਨਖੁਹੀਠੇ
 ਲੇ॥੫॥ ਸਚੁਦਤਾਰੁਦਿਸਾਰਕੇਮੰਗਾਰਿਅੰਨੈਮੰਗਣਿ
 ਜਾਹੀ। ਢਾਢੀਦਾਗਾਵਦੇਵੈਰਦਿਰੋਧਜੋਧਸਾ
 ਲਾਹੀ। ਨਾਈਗਾਦਨਿਸਿਦਰੇਕਰਿਕਰਤੂਤਿਮੁਏ
 ਬਦਰਾਹੀ। ਅਰੁਦੇਭਟਕਾਦਿਤਕਾਰਿਕੁਰੁਕੁਸਤੁ
 ਮੁਖਹੁਆਲਾਹੀ। ਹੋਇਅਸਰਿਪੁਰਹਿਤਾਪੀਤਿ
 ਪਰੀਤੇਦਿਰਤਮੰਗਾਹੀ। ਢੁਰੀਆਮਾਰਨਿਪੰਖੀ

ਏਹਟਿਹਟਿਮੰਗਦੇਭੁਖਭੁਵਾਹੀ। ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣੁ
ਰੋਵਨਿਧਾਹੀ॥੬॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਚੇਤਿਓਕੀਤੇ
ਨੋਕਰਤਾਕਾਰਿਜਾਣੈ। ਨਾਰਿਭੁਤਾਰਿਧਿਆਰੁਕ
ਰਿਪੁਤਪੋਤਾਪਿਓਦਾਦੁਵਖਾਣੈ। ਧੀਆਭੈਣਾਮਾ
ਨੁਕਾਰਿਤੁਸਨਿਰੁਸਾਨਿਜਾਕਥਾਬਾਣੈ। ਸਾਹੁਰਪੀ
ਹਰਨਾਨਕੇਪਰਦਾਰੈਸਾਧਾਰੁਧਿਝਾਣੈ। ਚਜਾਮ
ਚਾਰਵੀਚਚਾਦਿਚਿਪੰਚਾਅੰਦਰਿਪਤਿਪਰਵਾਣੈ।
ਅੰਤਕਾਲਜਮਜਾਲਦਿਚਿਸਾਥੀਕੋਇਉਹੋਇਸਿ
ਝਾਣੈ। ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣੁਜਾਇਜਸਾਣੈ॥੧॥ ਸਤਿ

੧੪੧.

ਗੁਰਸਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਛੁਡਿ ਕੂੜੇ ਸਾਹ ਕੂੜੇ ਵਣ ਜਾਰੇ
ਸਭਿ ਦਾਗਰ ਸਭਿ ਦਾਗੀ ਘੋੜੇ ਵਣ ਜ ਕਰ ਨਿਅ
ਤਿਭਾਰੇ ਰਤਨਾ ਪਰਖ ਜਵਾਰ ਹੀ ਧੀਰੇ ਮਾਣ ਕਵ
ਣ ਜ ਪਸਾਰੇ ਜੋਇ ਸਰਾਫ ਬਜਾਜ ਬਹੁ ਸੁਇ ਨਹੁ
ਪਾ ਕਪੜ ਤਾਰੇ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣ ਕਾਰਿ ਬੀਜ
ਲੁਣ ਨਿਬੋਹ ਲਾਇ ਸਥਾਰੇ ਲਾਹਾ ਤੇਟਾ ਵਰੁ ਸਗਾਪੁ
ਕਾਰਿ ਸੀਜੇ ਗੁਣਿ ਜੇ ਗੁਣਿ ਚਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦਿਣੁ ਦੁ
ਖ ਸੈ ਸਾਰੇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਵੁ ਨ ਸੇਵਿ ਓਰ ਗੀਦੈ
ਦੁਨ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਿ ਲੋਕੁ ਮੋਹ

੧੪੮
ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਧੋਹੁ ਦਧਾਵੈ ॥ ਆਧਿ ਬਿਅਧਿ
ਓਪਾਧਿ ਚਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਮੇ ਦੁਖਿ ਦਿਹਾਵੈ ॥ ਆਵੈ
ਜਾਇ ਕੁਦਾਈ ॥ ਮੇਕੁ ਦਯਾ ਲਖ ਅੰਦਰਿ ਪਾਰਨਾ ਪਾਵੈ ॥
ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਮੋ ਹਰੀ ਤਾਮ ਸੁਤਿ ਸਨਾਸਾਂਤਿ ਨਾਮਾ
ਵੈ ॥ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ਪਾਇ ਕਿਉ ਮਨੁ ਮੁਰਖੁ ਮ
ਰਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦਿਣੁ ਕਉਣੁ ਛਡਾਵੈ ॥ ੯ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਛਡਿ ਕੈ ਅਠਸਤਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵਣ
ਜਾਹੀ ॥ ਬਗੁਲ ਸਾਧਿ ਲਗਾਇ ਕੈ ਜਿਉ ਜਲ ਜੀ
ਤਾਂ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ ਖਾਹੀ ॥ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨ ਵਾਲੀ ਅਨ

ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਖੇਹਉਡਾਹੀ ॥ ਨਦੀ ਨਰੁ ਬੈਤੈਬ
ਤੀਤੀਰਬੁਦਿਸੁਨਿਵਾਰੈਨਾਹੀ ॥ ਪਬਰੁਨੀਰੁਪਖ
ਲੀਅੰਚਿਤਿਕਰੋਰੁਨਭਿਜੇਗਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖਕੁਰ
ਮੁਨਉਤਰੈਭੰਗੁਲਕੁਸੈਖਾਇਕੁਦਾਹੀ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ
ਦਿਣੁਪਾਰਨਪਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਸੁਪਰ
ਹਰੈਪਬਰੁਪਾਰਸੁਢੰਢਣਜਾਏ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇ
ਕਧਾਤੁਕਰਿਲੁਕਦਾਫਿਰੈਨਪਰਗਟੀਆਏ ॥
ਲੇਵਣਵਾਸੁਭੰਦਾਸੁਹੋਇਆਇਆਧਾਰੀਕੁਰਮਿ
ਕੁਲਾਏ ॥ ਹਥੀਕਾਲਖਛੁਥਿਆਅੰਦਰਿਕਾਲ

ਖਲੋਕੁਲੁਭਾਏ। ਰਾਜਡੰਡੁਤਿਸੁਪਕਾਕ੍ਰਿਆਜਮ
 ਪੁਰਿਭੀਜਮਡੰਡੁਸਹਾਏ। ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਅਕਾਰ
 ਥਾਵੁਜੈਭਾਇਕੁਦਾਇਹਰਾਏ। ਗੁਰਪੁਰੇਦਿਣੁਭ
 ਰਮੁਨਜਾਏ॥੧੧॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰਛਡਿਕੈਮੰਗਨਿ
 ਕਲਪਤੁਰਛਲਕਚੇ। ਪਾਰਜਾਤਲਖਸੁਰਗ
 ਸਣੁਆਦਾਗਵਣੁਭਵਣੁਵਿਚਿਪਚੇ। ਅਰਵੇ
 ਕਰਿਕਰਿਕਾਮਨਾਦਿਤਿਭੁਗਤਿਦਿਚਿਰਚਿਦਿ
 ਰਚੇ। ਤਾਰੇਹੋਇਅਗਾਸਚਕ੍ਰਿਓਕ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤੁਟਿਤੁ
 ਟਿਥਾਨਹਲਚੇ। ਮਾਪਿਉਹੋਏਕੇਤਨ੍ਹੇਕੇਤਕ੍ਰਿਅ॥੦

ਦੇ ਹੋਏ ਬਚੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬੀਓ ਬੀਜ ਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਫਲ ਅੰਦਰਿ ਚਹਮਚੇ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨ
ਪਰਚੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੁਰ ਛਡਿ ਕੈ ਭਵ ਜ
ਲ ਅੰਦਰਿ ਭੁਲ ਭੂਸੇ ਲਹਰੀ ਨਾਇ ਪਛੜੀ
ਅਨਿਹ ਉਮੈ ਅਗਨੀ ਅੰਦਰਿ ਲੂਸੇ ਜਮ ਦਰਿ ਬ
ਧੇ ਮਾਰੀ ਅਨਿਜ ਮਦੁ ਤਾ ਦੇਧ ਕੈ ਧੂਸੇ ਗੋਇਲਿ
ਵਾਸਾ ਚਾਹਿ ਦਿਨ ਨਾਭਿ ਧਰਾਇ ਨਿਝੀ ਸੇ ਮੂਸੇ ॥ ੧੩ ॥
ਟਿਨ ਕੋਇ ਅਖਾਇ ਵਾਯੋ ਧਾਪੀ ਹੋਰ ਭਹੂਸੇ
ਸਾਇਰ ਦੇ ਮਰਜੀ ਦਫ਼ੇ ਕਰਨਿ ਮਜੂਰੀ ਖੇਚਲ ਖੁ

ਸੋ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਭਾਗੁ ਭਗੁ ਸੋ ॥ ੧੩ ॥ ਚਿਤਾਮ ੧੫੦
ਇ ਗੁਰਛਰੁ ਕੋ ਚਿਤਾਮ ਇ ਚਿਤਾਨ ਗਵਾਏ ॥ ਚਿ
ਤਵਣੀ ਆਲਖ ਗਤਿ ਵਿਹੁ ਤਾਸਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗ
ਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾ ਅਗਲਾ ਮਾਣ ਕਮੋਤੀ ਅੰ
ਗਿਹ ਛਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਪੇ ਨ ਕੋਚੋ ਆਚੰਦਨੁ ਮ
ਹਾਹ ਕਾਏ ॥ ਹਾਥੀ ਪੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਮਹਲ ਬਗੀਚੇ ਸੁਫ
ਲ ਫਲਾਏ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਧੋਰ
ਲਪਟਾਏ ॥ ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇ ਲੁਝਿਓ ਮਾਸਾ ਮਨ
ਸਾਦੁ ਖਿਦਿਹਾਏ ॥ ਗੁਰਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਜਮ ਪੁਰਜਾਏ ॥ ੧੪ ॥

ਲਖਤੀਰਥਲਖਵੇਵਤੇਪਾਰਸਲਖਰਸਾਇ
 ਨਜਾਣੇ। ਲਖਾਚੋਤਾਮਣਿਪਾਰਜਾਤਕਾਮਧੇਣ
 ਲਖਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਣੇ। ਰਤਨਾਸ਼ਣੁਸਾਇਰਘਣੇ
 ਹਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੋਭਾਸੁਲਤਾਣੇ। ਲਖਪਦਾ
 ਰਥਲਖਫੁਲਲਖਨਿਧਾਨਅੰਦਰਿਫੁਰਮਾਣੇ॥
 ਲਖਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਲਖਲਖਨਾਥਅਵਤਾਰਸੁ
 ਹਾਣੇ। ਵਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੇਦਾਤੇਕਉਣਸੁਮਾਰੁ
 ਵਖਾਣੇ। ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਨਕੁਰਬਾਣੇ॥੧੫॥
 ਤਨਾਦੇਖੇਸਭੁਕੋਰਤਨਪਾਰਖੁਦਿਰਲਾਕੋਣੀ॥੧੬॥

ਗਨਾਦਸਭਕੋਸੁਣੈਸਬਦਸੁਰਤਿਸਮਝੈਦਿਰ
 ਲੇਈ। ਗੁਰਸਿਖਰਤਨਪਦਾਰਥਾਸਾਧਸਿਰ
 ਤਿਮਿਲਿਮਾਲਪਰਈ। ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਆ
 ਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪਰਚਾਰਈ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
 ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਸਿਵਾਣੈਜੋਈ। ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਿਘਰੁਪਿਰਮਾਪਿਆਲਾਜ
 ਨੁਜਣੈਈ। ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰੁਹੋਈ॥੧੬
 ॥ ਆਣਸਜਨਮੁਅਮੋਲੁਹੈਹੋਇਅਮੋਲੁਸਾਧ
 ਸਿਗੁਪਾਏ। ਅਖੀਦੁਇਨਿਗਮੋਲਕਾਸਤਿਗੁਰ

ਦਰਸਾਧਿਅਨਲਿਵਲਾਏ ॥ ਮਸਤਕਸੀਸੁਅਮੋਲੁ
ਹੈਚਰਣਸਰਦਗੁਰਪੁਤ੍ਰਿਸੁਹਾਏ ॥ ਜਿਹਬਾਸੁਣ
ਅਮੋਲਕਾਸਬਦਸੁਹਤਿਸੁਣਿਸਮਝਿਸੁਣਾਏ ॥
ਹਸਤਚਰਣਨਿਰਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਸੇ
ਵਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦਾਅਮੋਲੁਹੈਅੰਦਰਿਗੁ
ਰਉਪਦੇਸੁਦਸਾਏ ॥ ਪਾਤਿਪਰਵਾਣੈਤੋਲਿਤੁਲ
ਏ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਰਕਤਬਿੰਦੁਕਾਗਨਿਅੰਚਿਤ੍ਰਚ
ਲਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਣਾਇਆ ॥ ਗਰਬੁਕੰਡੁਵਿਚਿਰ
ਖਿਆਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਸੁਹਾਇਆ ॥ ਮੁਹੁਅੰ

ਖੀਵੇਨ ਕੁਕੀਨ ਹਥ ਪੈਰ ਦੰਦ ਵਾਲ ਗਣਾਇਆ
ਗਦਿ ਸਾਟਿ ਸਬਦ ਗਾਤਿ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਰਾਗ ਰੰਗ
ਸਪਰਸ ਲੁਭਾਇਆ ਓਤ ਮੁਕੁ ਲੁਭਿਤ ਮੁਜਨ ਮੁ
ਰੋਮ ਰੋਮ ਗਾਇ ਅੰਗ ਸਬਾਇਆ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਮੁ
ਹਿਦੁ ਧਿਵੇ ਕਾਰਿ ਮਲ ਮੂਰੁ ਸੂਰੁ ਦਿਚਿ ਆਇਆ ਹੋ
ਇਸਿਆਣਾ ਸਮਾਇਆ ਕਰਤ ਛਾਡਿ ਕੀਤੇ ਲਪਟਾ
ਇਆ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਵਿਣੁ ਮੋਹਿ ਆਮਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਮ
ਨ ਮੁਖ ਮਾਣਸ ਦੇਹ ਤੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਅਚੇਤ ਚੰਗੇ ਗੇ
ਤੋਇ ਸੁਚੇਤ ਅਚੇਤ ਹੋਇਆ ਣਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਲਿ

੧੫੨

ਹੇਰੇ ਪਸੁਨਮੰਗੋ ਪਸੁਤੇਪੰਖੇਰੂਪੰਖੇਰੂਘੇਰੇ ਆਉ
ਗਸੀ ਲਖਜੂਨਿ ਵਿਚਿਉਤਮਮਾਣਸਜੂਨਿਭਲੇ
ਹੇ ਉਤਮਮਨਬਚਕਰਮਕਾਰਿਜਨਮਮਰਣਭਵ
ਜਲੁਲਖਫੇਰੇ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਇਕੋਸੁਖਵਿਚਿ
ਦੁਖੁਹੋਇਭਲੇਭਲੇਹੇ ਕੁਤਾਰਾਜਬਹਾਲੀਅੰ
ਚਕੀਚਟਣਜਾਇਅਨੇਹੇ ਗੁਰਪੁਰੇਵਿਣਗਰ
ਭਵਸੇਹੇ ॥੧੯॥ ਵਣਿਵਣਿਵਾਸੁਦਣਾਸਪਤਿਚੰ
ਦਨਬਾਝੁਨਚੰਦਨੁਹੋਈ ਪਰਬਤਿਪਰਬਤਿਅ
ਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਬਾਝੁਨਕੰਚਨੁਸੋਈ ਚਾਰਿਵ

ਰਨਛਿਅਦਰਸਨਾਸਾਧਸੰ ਗਤਿਵਿਣੁਸਾਧੁਨ ੧੫੩
ਕੋਈ ਯਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਦੇਸੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਜਾਵੇਈ ਸਬਤਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁ
ਰੋਇਪਿਰਮਾਪਿਆਣਾਅਪਿਓਪਿਓਈ ਅਨਿਉਨ
ਅਨਿਤਨਿਦੁਬਲੇਦੇਹਬਿਦੇਹਸਨੇਹਸਬੇਈਗੁ
ਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਅਲਖਲਖੋਈ ॥੨੦॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁ ਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਮਾਇਆਅੰਦਰਿਕਰਨਿ
ਉਦਾਸੀ ॥ਜਿਉਜਲਅੰਦਰਿਕਫਲਹੋਸੁਰ ਜਿ
ਧਿਆਨੁਅਗਾਸਨਿਫਾਸੀ ਯਦਨੁਸੰਪੀਵੇਕੁ

ਆਸੀਤੁਲੁਸਾਂਤਿਸੁਰੰਧਾਵਿਗਾਸੀਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸੰਸਾਰਵਿਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਹੁਜਿਬਿਲ
ਸੀਜੋਗਜੁਗਤਿਭੋਗਭੁਗਤਿਜਿਟਿਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਿਅਫੁਲਅਬਿਨਾਸੀਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬਹਮੁ
ਗੁਰਪ੍ਰੇਸਰੁਆਸਾਨਿਰਾਸੀਅਕਬਕਬਾਅਬਿ
ਗਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥੨੧॥੧੫॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਭਦੰਨੀਵੀਧਰਤਿਹੋਇਦਰਗਹਅੰਦ
ਰਿਅਲੀਵਰਾਈਕੋਈਗੋਬੰਦਾਹਿਹਲੁਕੋਮਲ

ਮੁੜਕੁ ਮੁੜਕੁ ਰਾਣੀ ਗਲਿ ਬਿਰਸੇ ਈਕੋ ਕਰੇ ਚੋਅ ॥ ੧੫੪ ॥
 ਚੰਦ ਨੁ ਪੁਜ ਚੜਾਈ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੇਹਾ ਬੀ
 ਉਤੇ ਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਸਹਜ
 ਘਰੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨ ਆਪੁ ਗਣਾਈ ॥ ਜਾਗਤੁ ਸੁ
 ਪਨ ਸੁਖੋ ਪਤੀ ਉਨ ਮਨਿ ਮਗਨ ਹੋ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
 ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦਿਕਾ ਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਧਰਤੀ
 ਅੰਦਰਿ ਜਲੁ ਫਸੈ ਜਲੁ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸੀ ਮਿਲੰਦਾ
 ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕੋ ਚਲਾਇ ਦਾਨੀ ਵਾਹੋਇ ਨੀਵਾਣੇ
 ਚਲੰਦਾ ॥ ਸੁਪੈ ਤਤਾਹੋਇ ਕੋ ਛਾਵੈ ਠੰਢਾਹੋਇ ਹਰੀਦ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਵਿਆ ਮੁਖਿ ਆਪੀ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਿਤੋਖੁ
ਹੋਵੇ ਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਦਾ ਮੇਲਿ ਆਨੀ ਦੇ ਸਰਦ
ਰਜਾਇ ਟਿਕੀ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਭਾਉ ਭਉ ਸ
ਹਜੁ ਬੈਰਾਗੁ ਸਦਾ ਦਿਗਸਿ ਦਾ ਪੂਰਣ ਪਰਉਕਾ
ਰੁਕਰੀ ਦਾ ॥੨॥ ਜਲ ਦਿ ਚਿਕਦ ਲੁਆਲਿ ਪਤੁ
ਹੈ ਸੰਗ ਵੇਖ ਨਿਰਵੇਖ ਰਹੀ ਦਾ ਰਾਤੀ ਭਵ ਰੁਲੁ
ਕੁਇ ਦਾ ਸੀਤ ਲੁਹੈ ਇਸੁ ਗੰਧਮਿ ਲਿਦਾ ਕੁਲਕੇ
ਸੁਰਜਾਧਿ ਆਨੁ ਧਰਿ ਪਰਫਲੁ ਤੁਹੈ ਇ ਮਿਲੇਹ
ਸਿਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਹਜ ਪਰਦਰਤ ਮਾ

ਨਅੰਦਰਿਫਰਤੰਦਾ ਲੋਕਾਚਾਗੀਲੋਕਵਿਚਿਵੇ
ਦਵੀਚਾਰੀਕਰਮਕਰੰਦਾ ਸਾਵਧਾਨੁਗੁਰਗਿਆ
ਨਵਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਵਿਚਿਰਚੰਦਾ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵਸੰਦਾ ॥੩॥ ਧਰਤੀ
ਅੰਦਰਿਬਿਰਖੁਹੋਇਪਹਿਲੋਦੇਜਨ੍ਹਪੈਰਵਿਕਾਈ॥
ਉਪਰਿਸੁਲੇਸੁਟੁਲਾਠੀਫੀਛੁਓਥਾਓਸੁਹਾਈ॥ਪਦ
ਣੁਪਾਣੀਪਾਣਸਹੈਸਿਰਤਲਵਾਇਆਨਿਹਚਲ
ਜਾਈ॥ਫੁਲੁਦੇਵਟੁਵਗਾਇਆਸਿਰਿਕਲਵਤੁ
ਲੋਲੋਹੁਤਰਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਪਰ

੧੫੫

ਉਪਕਾਰੀ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਅੰਤ੍ਰ ਨ ਸੰਤ੍ਰ ਨ ਮੋਹੁ ਧੋਹੁ ਸ
ਮਦਰਸੀ ਗੁਰਸ ਬਦਸ ਮਾਈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁ
ਰਮਾਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਸਾਗਰ ਅੰਦਰਿ ਬੋਹਿਥਾ
ਵਿਚਿ ਮੁਹਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਭਾਰ ਅਥਰਬ
ਣਲ ਦੀ ਅੰਲੇਵਾ ਪਾਰੁ ਚੜ੍ਹਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਸਾਇਰ
ਲਹਰ ਨਦਿ ਆਪਈ ਅਤਿ ਅਸਗਾਰ ਅਥਾਹ ਅ
ਪਾਰੀ ਬਹਲੇ ਪੂਰਨ ਘਾਇਦਾ ਸਹੀ ਸਲਾ ਅਤਿ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੀ ਭੂਟ ਚਉਟੇ ਦੇ ਮੋਹੋ ਨਿਲਾਹ ਲੇਲੇ
ਕਾਜ ਸਦਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਭਵ

ਜਲਾਮੰਦਰਿ ਦੁਤੰਰਤਾਰੀ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿ ਜੁਗ
 ਤਿਨਿ ਰੰਕਾਰੀ॥ ੫॥ ਬਾਵਨਚੰਦਨੁ ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਵ
 ਣਖੰਡੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸੈ ਉਜਾੜੀ॥ ੫॥ ਸਿਨਿਵਾਸੁ ਵਣ
 ਸਪਤਿਨਿ ਹਚਲਲਾਇ ਉਰਧਤਪਤਾੜੀ॥ ੫॥ ਵਣੁ
 ਗਵਣੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕਾਰਿਗੰਧਸੁਰੰਧਉਲਾਸਉਪਾੜੀ॥
 ॥ ਅਫਲਸਫਲਸਮਦਰਸਹੋਇ ਕਰੇਵਣਾਸ
 ਪਤਿਚੰਦਨਵਾੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਸਾਧ
 ਸੰਗੁ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰੈਦਿਹਾੜੀ॥ ਅਉਗੁਣਕੀਤੇ
 ਗੁਣਕਰੈਕਚਪਕਾਈਉਪਰਿਵਾੜੀ॥ ਨੀਰਨਰੁਬੈ

ਅਗਿਨਸਾੜੀ ੫੬। ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਅੰਧਕਾਰੁ ਲਖ
ਕੋਰੋ ਕ੍ਰਿਚ ਮਕਨਤਾਰੇ ॥ ਪਰ ਪਰਦੀ ਵੇ ਬਾਣੀ ਅ
ਨਿਪਰ ਪਰਤ ਕਾਨਿਚੋ ਰਚ ਗਾਰੇ ॥ ਹਟ ਪਟ ਨੁਪ
ਰ ਬਾਰੀਆ ਵੇਦੇ ਤਾ ਕਸਵ ਨਿ ਨਰਨਾਰੇ ॥ ਸੁਰਜ ਜੋ
ਤਿਉ ਦੋਤੁ ਕਰਿਤਾਰੇ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੀਧਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਦਾਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨ ਨੁਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁਪ ਸੁਖ ਰੇਤ ਪਤਿਤ ਨਿਸ
ਤਾਰੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧॥ ਅਨਸਰੋਵ
ਰੁਆਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਰਿਹੰਸ ਸੁਵੰਸਵ ਸੰਦੇ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾ

ਠਕਮਾਨਸਰਿਚੁਟਿਚੁਟਿਹੰਸਮਐਲਚੁਗੰਦੇ।
 ਖੀਰੁਨੀਰੁਨਿਰਵਾਰਦੇਲਹਰੀਅੰਦਰਿਫਿਰ
 ਨਿਤਰੰਦੇ। ਮਾਨਸਰੋਵਰੁਛਡਿਕੈਹੰਰਤੁਥਾਇਨ
 ਜਾਇਬਹੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿਗੁ
 ਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖਸੁੰਦੇ। ਇਕਮਨਿਇਕਾਧਿ
 ਮਾਇਦੇਦੂਜੈਭਾਇਨਜਾਇਫਿਰੰਦੇ। ਸਬਦਸੁ
 ਰਤਿਲਿਵਅਲਖਲਖੰਦੇ। ੧੮। ਪਾਰਸੁਪਥਰੁ
 ਮਾਖੀਅੰਲੁਕਿਮਾਰਹੈਨਾਪੁਜਣਾਏ। ਵਿਰਲ
 ਕੋਇਸਿਫਾਣਦਾਖੋਜੀਖੋਜਿਲਏਜੋਪਾਏ। ਪਾ

ਰਸੁਪਰਸਿਅਪਰਸੁਹੋਇਅਸਟਧਾਂਤੁਇਕ
ਧਾਤੁਕਰਾਏ। ਬਾਹਰਵੰਨੀਹੋਇਕੋਕੀਚਨੁਮੁਲਿ
ਅਮੁਲਿਵਿਕਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸਿੰਗੁ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਘੜਘੜਾਏ। ਚਰਣਿ
ਸਰਣਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋਇਸੇਸਾਰੀਨਿਰਕਾਗੀਭਾ
ਏ। ਘਰਿਬਾਗੀਹੋਇਨਿਜਘਰਿਜਾਏ॥੨॥ ਚਿੰ
ਤਾਮਣਿਚਿਤਾਹਰੈਕਾਮਧੇਣੁਕਾਮਨਾਪੁਜਾਏ। ਫ
ਲਫਲਿਵੇਦਾਪਾਰਜਾਤੁਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਨ
ਵਨਾਥਲੁਭਾਏ। ਦਸਅਵਤਾਰਅਕਾਰਕਰਿ

ਪੁਰ ਖਾਰਬ ਕਾਰਿ ਨਾਵ ਗਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਸਾਧ ਸਿਗੁ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਸਬ
ਦਸੁ ਰਤਿ ਲਿਵ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਕਬੀ
ਨ ਜਾਏ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਭੁਗਤਿ ਵਛ
ਲਹੋਇ ਅਛ ਲਛ ਲਾਏ ॥ ਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਾਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤੇਲਿ ਅਤੇ ਲੁਨ ਤੇਲੀਐ
ਤੁਲਿਨ ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੇਲਾਇਆ ॥ ਲੇਖਿ ਅਲੇਖੁ
ਨਾ ਲਿਖੀਐ ਅੰਗੁਨ ਅਖਰੁ ਲੇਖ ਲਿਖਾਇਆ ॥

੧੫੮

ਮੁਲਿਅਮੁ ਲੁਲੁਲੀਐ ਲਖਪਦਾਰਥਲਵੈਨ
ਲਾਇਆ ਬੋਲਿਅਬੋਲੁਨ ਬੋਲੀਐ ਸੁਣਿਸੁ
ਇਅਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ ਅਗਮੁਅਥਾ
ਹੁਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅੰਤੁਨ ਪਾਰਦਾਰੁਨ ਪਾਇਆ
ਕੁਦਰਤਿਕੀ ਮਨਜਾਣੀਐ ਕੇਵਰੁ ਕਾਦਰੁ ਕਿਤੁ
ਪਾਰਿਆਇਆ ਚੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ
ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਖੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
ਪਿਰਮਪਿਆਲਾ ਅਜਰੁ ਜਰਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਾ
ਦੁਸਬਦੁ ਬਾਹਰਾ ਅਕਥਕਥਾ ਕਿਉ ਜਿਹ

ਬਾਜਾਣੇ ਓਸਤਤਿ ਨਿਦਾਬਾਹਰ ਕਥਨੀ ਬਦ
ਨੀਵਿਚਿਨਾਮਾਣੇ ਗਿਧਸਪਰਸਾਮਰੋਚਰ
ਨਾਸਾਸਾਸਹੈਰਾਤਿਹੈਰਾਣੇ ਵਰਨਹੁਚਿਹਨਹੁਬ
ਹਰਾਦਿਸਾਟਿਅਦਿਸਾਟਿਨਾਧਿਆਨੁਧਿਕਾਣੇ
ਨਿਗਲੀਬੁਅਵਲੀਬਾਵਿਨੁਧਰਾਤਿਅਗਾਸਿ
ਨਿਦਾਸੁਦਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡਿਹੈਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸਿਵਾਣੇ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਨੇ
ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਰੀਮੁਹੈਜਿਉ
ਜਲਅੰਦਰਿਗਿਨੁਚਲੀਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਲ

੧੫੯

ਖੁਹੇਜਿਉਪੰਖੀਆਗਾਸਉਡੰਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਰ
ਹਰਾਸਿਹੋਹਰਿਚੰਦਉਰੀਨਗਾਰੁਫਸਿਦਾਚਾਰੀ
ਵਰਨਤੀਬੋਲਰਸੁਪਿਰਮਪਿਆਲੈਰੰਗੁਚੜ੍ਹੰਦਾ
ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿ
ਵਾਸੁਕਰੰਦਾਗਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਿਮਰਣਜੁਗਤਿ
ਕੂਜਿਕੂਰਮਹੰਸੁਹੰਸਵਧੰਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲ
ਅਲਖੁਲਖੰਦਾ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਵੇਦਾਂਸਣੇ
ਤਨੇਤਕਵਿਭੇਦੁਨਪਾਇਆਮਹਾਦੇਵਮਵਪੁਤ
ਹੋਇਨਮੋਨਮੋਕਰਿਧਿਆਨਿਨਆਇਆਦਸ

ਅਵਤਾਰਾਅਕਾਰੁਕਾਰਿਏਕੰਕਾਰਨਾਅਲਖੁਲਖ
ਇਆਗਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲੇਨਾਥਨਉਆ
ਵਿਪੁਰਖਆਵੇਸੁਕਰਾਇਆਸਹਸਨਾਵਲੇਸ
ਹਸਮੁਖਸਿਮਰਣਿਸਿਖਨਨਾਉਇਆਇਆਲੇ
ਮਸਤਪੁਕਾਰਿਸਾਧਨਾਹਉਮੇਸਾਧਿਨਸਾਧੁਸਦਾ
ਇਆਗਚੇਰੁਜੀਵਨੁਬਹੁੰਦਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੁਖੁਫਲੁਪਦੁਨਚਖਾਇਆਕੁਦਗਤਿਅੰਦਰਿ
ਕੁਰਮਿਭੁਲਾਇਆ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫ
ਲੁਸਾਧਸੰਗੁਕਗਤਿਵਢੁਲੁਹੋਇਵਸਿਗਤਿ

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਾਸਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
 ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਪਾਰਬਹੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ਰੋਮ
 ਰੋਮ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਓ ਨੁ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਸਮ
 ਇਆ ਬੀਅਹੁ ਕਰਿ ਬਿਸਬਾਹੁ ਵਡੁ ਫਲ ਅੰ
 ਦਰਿ ਫਿਰਿ ਬੀਓ ਵਸਾਇਆ ਅਪਿਓ ਪੀਅਣੁ
 ਅ ਜਰੁ ਜਰਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਨਾ ਆਪੁ ਜਣਾਇਅ
 ਅ ਅੰਜਨੁ ਵਿਚਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥
 ਮਹਿਮਾ ਮਹਮਹ ਕਾਰ ਵਿਚਿ ਮਹਮਾ ਲਖਨ ਮਹਿ ॥੧੬॥

ਮਾਜਾਣੈ ਲਖ ਮਹਾਤਮ ਮਹਾਤਮਾਤਿ ਲੁਨਮ
 ਹਾਤਮੁ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੈ ਉਸਤਤਿ ਵਿਚਿ ਲਖ
 ਉਸਤਤੀ ਪਲ ਉਸਤਤਿ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰਾਣੈ ਅਚ
 ਰਜਾ ਵਿਚਿ ਲਖ ਅਚਰਜਾ ਅਚਰਜਾ ਅਚਰਜ
 ਚੋਜਾ ਵਿਡਾਣੈ ਵਿਸਮਾਦੀ ਵਿਸਮਾਦ ਲਖ ਵਿਸਿ
 ਮਾਦਹੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਹਾਣੈ ਅਬਗਤਿ ਗਤਿ ਮ
 ਤਿ ਅਗਮ ਹੋ ਅਕਥ ਕਥਾ ਆਖਾਣ ਵਖਾਣੈ ਲ
 ਖ ਪਰਵਾਣ ਪਰੈ ਪਰਵਾਣੈ ॥੧੬॥ ਅਗਮ ਹੁ ਮ
 ਗਮੁ ਮਗਮੁ ਹੋ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਸੁ

ਵਾਏ ਅਲਖਹੁ ਅਲਖੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਅਲਖੁ ਅ
ਲਖੁ ਲਖੁ ਅਲਖੁ ਧਿਆਏ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰ
ਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਾਏ ਅਗੋਚਰੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਾਏ ਪਾਰਬ
ਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧਿ ਸੰਗਤਿ ਆਗਾਧਿ ਅਲ
ਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਸੁਰਗਤਿ ਵਛ
ਲੁ ਹੋਇ ਅਛੁ ਲੁਛੁ ਲਾਏ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾ
ਉਚੜਾਏ ॥੧१॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ

ਆਗਾਧਿਬੈਧਗੁਰਮੁਰਤਿਤੋਇਅਲਖੁਲਖਾਇ
 ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਿਖੰਡਿਵਿਚਿਕੁਗਤਿਦ
 ਛਲੁਹੋਇਅਛਲੁਛਲਾਇਆਚਾਰਿਦਰ
 ਨਿਇਕਦਰਨਹੋਇਆਦਿਪੁਰਖਆਵੇਸੁਕਰ
 ਇਆਗਧਿਆਨਮੁਲਦਰਸਨੁਗੁਰੂਛਿਅਦਰ
 ਸਨਦਰਸਨਵਿਚਿਆਇਆਆਪੇਆਪਿਨਆ
 ਪੁਜਣਾਇਆ॥੧੮॥ਚਰਣਕਦਲਸਰਣਗਤੁ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਗੁਰਸਿਖਆਏਅੰਬਿਤੁ
 ਦਿਸਾਟਿਨਿਹਾਭੁਕਾਰਿਦਿਬਾਹਿਸਟਿਵੇਪੈਰੀਪਾ

ਏ ਚਰਣਰੇਣੁ ਮਸਤਕਿ ਤਿਲਕੁ ਭੁਗਮਕੁ ਗਮ
ਦਾਲੇ ਖੁਸਿ ਟਾਹੇ ॥ ਚਰਣੇ ਦਕੁ ਲੈ ਆਚਮਾਨੁ
ਹਉ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾਰੋ ਗੁਗਾਵਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪਾਕੂ ਹੋਇ
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ
ਵਿਚਿ ਭਵ ਰਹੋਇ ਸੁਖ ਸਿਪਟ ਮਕਰੀ ਦਿਲੁ ਭਾਏ
॥ ਪੂਜ ਮੂਲ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿਲ
ਵੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾ
ਏ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ਸਾਸਤਰੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੇਵ ਲਖ ਮਹਾ ਭਰ
ਥਰਾ ਮਾਇਣ ਮੇਲੇ ॥ ਸਾਰਗੀਤ ਲਖ ਭਾਗ

੧੬੩
ਵਤਜੋਤਕਵੇਦ ਚਲੀਤੀਖੇਲੇ ਚਉਦਹਵਿਦਿ
ਆਸਾਂਅੰਗਿਤਬਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਰਭੇਲੇਸ
ਨਕਾਦਿਕਲਖਨਾਰਦਾਸੁਕਾਬਿਆਸਲਖਸੇਖਨ
ਵੇਲੇਗਿਅਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਘਟੇਦਰਸ
ਨਦਰਨਗੁਰੁਬਹੁਚੇਲੇਪੁਰਾਸਤਿਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁ
ਗੁਮੰਤ੍ਰਮੁਲਗੁਰਬਚਨਸੁਹੇਲੇਅਕਥਕਥਾ
ਗੁਰਸਬਦਹੈਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਕੇਲੇਗੁਰਮੁਖ
ਸੁਖਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ॥੨੦॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ
ਆਖੀਅਨਿਲਖਪਦਾਰਥਹੁਕਾਮੀਬੰਦੋਗਿ

ਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਲਖਸੇਵਕੀਕਾਮਧੇਣਲਖ
 ਵਗਚਰੰਦੇ। ਲਖਪਾਰਸਪਥਰੇਲੀਆਂਪਾਰ
 ਜਾਤਲਖਬਾਗਫਲੰਦੇ। ਚਿਤਵਣਲਖਿਚਿ
 ਤਾਮਣੀਲਖਗਸਾਇਕੁੰਰਵੇਛੰਦੇ। ਲਖਰਤਨ
 ਰਤਨਾਗਰਾਸਭੁਨਿਧਾਨਸਭਫਲਸਿੰਰੰਦੇ। ਲ
 ਖਭਗਤੀਲਖਭਗਤਹੋਇਕਰਾਮਾਤਪਰਚੈਪ
 ਰਚੰਦੇ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਸਾਧਸਿਗੁਪਰਮਪਿ
 ਮਾਲਾਮਜਰੁਜਰੰਦੇ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਤਸਿਗੁ
 ਮਿਲੰਦੇ॥੨੧॥ ੧੧੬॥ ਜੇਲਾਃ ॐ ॐ ॐ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਗਰੁ ਅਗਮੁ ਅ
 ਬਾਹੁ ਮਾਥਿ ਚਉਦਰਤਨ ਅਮੋਲਕ ਦਾਏ ॥ ਸਸੀਅ
 ਰੁ ਸਾਰੰਗ ਧਣੁ ਮਦੁ ਕਉ ਸਤ ਕਠੰਢ ਧਨੰਤਰ
 ਪਾਏ ॥ ਅਰੰਗੁ ਕਾਮਧੇਨੁ ਲੈ ਪਾਰਜਾਤੁ ਮਸਦੁ ਮ
 ਮਿਥ ਪੀਆਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਤਿਗਾਜ ਸੀਖੁ ਬਿਖੁ ਦੇਵ
 ਦਾਨਵੁ ਮਿਲਿ ਵੰਡਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਯੀਰਿ
 ਆਬਹੁ ਮੁਣਿ ਸਭੁ ਕੋਵ ਗਸਾਏ ॥ ਸੀਖੁ ਸਮੁੰਦਹੁ ਸਖ
 ਣਾਧਾਰਾ ਦੇਵੇ ॥ ਇਸੁ ਦਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ

ਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਰਿਵੇਦਸਾਏ॥ਨਿ
ਹਫਲੁਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥੧॥ਨਿਗਮਲੁ
ਨੀਰੁਸੁਹਵਣਾਸੁਭੁਰਿਸਰਵਰਿਕਵਲਫਲੀ
ਦੇ॥ਰੂਪਅਨੁਪਸਰੂਪਅਤਿਗੰਧਸੁਗੰਧੋਰੇਇਅਹ
ਰਕੰਦੇ॥ਭਵਗੰਧਾਂਸਾਵੰਝਵਾਣਿਖੋਜਹਿਏਕੋਖੋਜਿ
ਲਹੰਦੇ॥ਲੋਕੁਲੁਕੁਤਿਮਕਰੰਦਰਸਿਵੁਹਿਦਿਸਿਤ
ਰਿਅਾਇਮਿਲੰਦੇ॥ਸੁਰਜੁਗਗਾਨਿਓਦੋਤੁਹੋਇ
ਸਰਵਰਿਕਵਲੁਪਿਆਨੁਪਰੰਦੇ॥ਭੂਭੂਚਿਕੜਿ
ਵਾਸੁਹੈਕਵਲਸਿਵਾਣਿਨਮਾਣਿਸਕੰਦੇ॥ਸਾਧਸੰਗ

ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਉਪਦੇਸਰਹਤਨਰਹੰਦੇ
ਅਸਤਕਿਭਾਗਜਿਨਾਦੇਮੰਦੇ॥ ਘਾਤੀਰਥਪੁਰ
ਬਸੰਜੋਗਲੋਗਚਹੁਕੰਡਾਦੇਆਇਜੁੜੰਦੇ॥ ਚਾ
ਰਿਵਰਨਾਛਿਅਦਰਸਨਾਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ
ਕਰੰਦੇ॥ ਜਪਤਪਸਿਜਮਹੇਮਜਗਦਰਤਨੇਮ
ਕਰਿਵੇਦਸੁਣੰਦੇ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਣ
ਜੁਗਤਿਵੇਦੀਵੇਦਸਥਾਨਿਪੁਜੰਦੇ॥ ਬਗਾਬਗੇ
ਕਪੜੇਕਰਿਸਮਾਧਿਆਪਰਾਧਨਿਵੰਦੇ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਨਚਾ

੧੬੫

ਲਚਲੀਦੇ। ਕਪਟਸਨੇਹੀਫਲੁਨਲਹੀਦੇ॥੨॥
ਸਾਵਟਿਵਟਹਰੀਆਵਲੇਵੁਫੇਸੁਕੈਅਕੁਜ
ਵਾਹਾ॥ਤਿਪਤਿਬਬੀਹੇਸਾਤਿਬੁੰਦਾਸਿਪਅੰਦਰਿ
ਮੋਤੀਥਮਾਹਾ॥ਕਦਲੀਵਟਹੁਕਪੁਰੁਹੋਇਕਲ
ਰਿਕਵਲੁਨਹੋਇਸਮਾਹਾ॥ਬਿਸੀਅਗਮੁਹਿਕ
ਲਕੁਟਹੋਇਧਾਤੁਸੁਪਾੜਕਪਾੜਦੁਰਾਹਾ॥ਸਾਧ
ਸੀਗਤਿਚੁਰਸਬਦਿਸੁਟਿਸਾਂਤਿਨਆਵੇਓਕੇਸਾ
ਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਮਨਮੁਖਾਬ
ਦਗਾਹੀਬਦਗਾਹਾ॥ਮਨਮੁਖਟੇਟਾਗੁਰਮੁਖਿ

ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਫੁਟਫੁਟਾਵਿਚਿ ਫੁਟਾਸਪਤਿ ਇਕੋ ੧੬੬
 ਧਰਤੀ ਇਕੋ ਪਾਣੀ ॥ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਫੁਲ ਫੁਲਾਸ
 ਦਸੁ ਗੰਧਾਸਨ ਬੰਧਾਵਿਡਾਣੀ ॥ ਉਚਾ ਸੀਮ ਲੁਝੰਟੁਲ
 ਨਿਹ ਫਲ ਚੀਲੁ ਚੜ੍ਹੈ ਅਸਮਾਣੀ ॥ ਜਲ ਦਾਵਾਂ
 ਸੁਵਡਾਈ ਐਵੰ ਸੁਲੀਆਵ ਜਨਿ ਬੇਬਾਣੀ ॥ ਚੰਦ
 ਨਵਾਸੁ ਫੁਟਾਸਪਤਿ ਵਾਸੁ ਰਹੈ ਨਿਰਗੰਧ ਰਵਾਣੀ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁਸੁ ਟਿਰਿਦੈ ਨਵ ਸੈਅ
 ਭਾਗ ਪਰਾਣੀ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਭਰੀ ਮਭੁਲਾਣੀ
 ॥੫॥ ਸੁਭੁ ਜੋਤਿ ਉਦੈ ਤਿਕਾਰਿ ਚਾਨਣ ਕਰੈ ਅਨੇਕ

ਗਦਾਏ ॥ ਕਿਰਤਿ ਦਿਹਤਿ ਜਗਿ ਵਰਤਮਾਨਸ
ਭਨਾਈਧਨਮੁਕਤਿਕਰਾਏ ॥ ਪਸੁਪੰਖੀਮਿਰਗਾ
ਵਲੀਕੁਪਿਅਮਾਕੁਓਅਣਾਉਸੁਣਾਏ ॥ ਬਾਂਗਾਂ
ਬੁਰਗੁਸਿੰਫੀਅਨਾਦਬਾਦਨੀਸਾਣਵਜਾਏ ॥
ਪੁਪੁਸੁਤੁਨਸੁਤਈਜਾਇਓਜਾੜੀਝਬਿਵਲਾਏ
ਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਤੁਵਿਭੁਓਕੁਗਤਿਮ
ਨਿਭਉਨਵਸਾਏ ॥ ਅਨਮੁਖੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਦਾਏ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦਚਕੋਰਪਰੀਤਿਹੈਜਗਮਗਜੇ
ਤਿਉਦੋਤੁਕਰੀਦਾ ॥ ਕਿਰਪਿਬਿਰਖੁਹੋਇਸਫਲੁ

ਫਲਿਸੀਤਲਸਾਂਤਿਅਮਿਓਵਰਸੰਦਾਨਾਹਿਭਤਾ
 ਰਪਿਅਾਰੁਕਾਰਿਸਿਹਜਾਭੋਗੁਸੰਜੋਗੁਬਣਦਾਸ
 ਭਨਾਰਾਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚਕਵੀਚਕਵੀਮਿਲਿਦਿ
 ਛੁੜਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਕਪਟਸ
 ਨੇਹਿਨਬੇਹੁਲਹੰਦਾਮਜਲਸਿਅਵੈਲਸਣੁ
 ਖਾਇਗਈਟਾਸੁਮਚਾਏਗੀਦਾਦੁਜਾਭਾਭੀਮੰਦੀ
 ਹੁਮੰਦਾ॥੧॥ ਖਟੁਗਸਿਮਿਠਰਸਮੇਲਿਕੋਛਤੀਹ
 ਭੋਜਨਹੋਨਿਰਸੇਈਜੇਵਣਦਾਰਜਿਦਾਲੀਅੰ
 ਚਾਰਿਵਰਨਛਿਅਦਰਸਨਲੋਈਸਿਧਪਤਿਭੁਗ

ਤਿਕਾਰਿਹੋਇ ਜਿਸੁ ਜਿਥੁ ਬਾਸਾਉ ਸਿਦਾਣੈ ਸੋਈ ॥
ਕੜਛੀ ਸਾਉ ਨ ਸਿਭ ਲੈ ਛਤੀ ਹਾ ਬਿਜ ਨਾਵਿਚਿ
ਸੋ ਜੋਈ ॥ ਰਤੀ ਰਤ ਕਨਾ ਲੈ ਰਤ ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹਾਰਿ
ਪਰੇਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣ ਗੁਰਉ
ਪਵੇ ਸੁਆਵੈ ਨਹੀ ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹ ਨ ਵਰਗ ਹਢੇਈ
॥੮॥ ਨਦੀਆ ਨਾਲੇ ਦਾਹੜੇ ਰੰਗਾ ਸਿਰਿ ਮਾਣਿ ਰੰਗ
ਗਹੜੇ ਦੇ ॥ ਅਠ ਸਾਰਿਤੀ ਰਥ ਸੇਵ ਦੇਵੇ ਵੀ ਦੇਵਾ
ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਦਿਚਿ ਪਤਿਤ
ਉਪਾਰਣ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਦੇ ॥ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨਵਾਲੀ

ਅਨਿਬਾਹਰਿਨਿਕਾਇਛਾਛੁਛਟਿਦੇ ਸਾਧਸੰਗ ੧੬੮
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਟਿਗੁਰਉਪਦੇਸੁਨਚਿਤਿਧਰੰਦੇ
ਤੁਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਜੀਅੰਬੀਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਨਫਲੰ
ਦੇ ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਨਸੇਹਪੁਜੰਦੇ ॥੯॥ ਗਾਜੇਦੇਸ
ਉਗਾਣੀਆਂਸੇਜੇਆਵੇਵਾਰੰਦਾਰੀ ॥ ਸਭੇਹੀਪਟਰੰ
ਣੀਆਂਗਾਜੇਇਕਦੂਇਕਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭਨਾਰਾਜਾ
ਰਾਵਣਾਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿਸੇਜਸਦਾਰੀ ॥ ਸਿਤਤਸਭਨ
ਗਾਣੀਆਇਕਅਧਕਾਸੰਢਿਵਿਚਾਰੀ ॥ ਦੋਸੁਨ
ਗਾਜੇਗਾਣੀਅੰਪੁਰਬਲਿਖਤੁਨਮਿਦੇਲਿਖਾਰੀ ॥ ਸ

ਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਮਨਿ
ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਕਰਮਹੀਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ੧੦
॥ ਅਸਟਧਾਤੁ ਇਕਧਾਤੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਕੋ ਕੰਚਨੁ ਆ
ਖਿਵਖਾਣੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਬੁ ਹੋਇ ਮੁਲਿ ਅਮੁਲੁ
ਪੰਚਪਰਵਣੈ ॥ ਪਥਰੁ ਪਰਸਪਰਸੀਐ ਪਾਰਸੁ
ਹੋਇ ਨ ਕੁਲੁ ਅਭਿਮਾਣੈ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸਟੀਐ
ਤੜਕੁ ਤੜਕੁ ਬੈਠਾ ਰਕੁਲਾਣੈ ॥ ਚਿਤ ਕਰੰ ਰੁਨ ਭਿਜ
ਈ ਰਹੈ ਨਿਕੋਰੁ ਪੜੈ ਕੁੰਨਿ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਗੀ ਅੰਦਰਿ ਰੁ
ਟਿ ਜਾਣੈ ॥ ਅਹਰਣਿ ਘਣ ਅੰਦਰਿ ਰੈਰਾਣੈ ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗੁਰਭੀਪਦੇਸਨ ਅੰਦਰਿ
ਅੰਤੈ ਕਪਟਸਨੇਹੁ ਨਹੋਇਧਿ ਕ੍ਰਾਣੈ ॥੧੧॥ ਮਾ
ਣਕਮੋਤੀ ਮਾਨਸਾਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨੀਰੁ ਸੁਥਾਭਿ ਸੁਹੰਦਾ
ਹੀ ਸੁਫੰ ਸੁਨਿ ਹਚਲ ਮਤੀ ਸੰਗਤਿ ਪੰਗਤਿ ਸਾਬੁ ਬ
ਣਿਦਾ ਮਾਣਕਮੋਤੀ ਚੋਗਦੁ ਗਿ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਅਨੰਦੁ
ਵਧੀਦਾ ਕਾਭਿ ਨਿਥਾਭਿ ਨਿਨਾਭਿ ਹੋਰੀ ਸਾਵਿਚਿਭਿ
ਦਾਸੁ ਹੋਵੀਦਾ ਕੁਖੁ ਅਭਖੁ ਅਭਖੁ ਕੁਖੁ ਵਟਵਟ
ਅੰਦਰਿ ਕੁਰਮਿ ਕੁਵੀਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਤਨ ਅੰਦਰਿ ਮਨੁ ਬਿਭਨ ਹੰਦਾ ਬਜਰ

੧੬੮

ਕਪਾਟਨਖੁਲੇਜੀਦਾ ॥੧੨॥ ਚੋਗੀਮਾਣਸੁਹੋਇਕੋ
ਫਿਰਦਾਬਹਲੇਵੇਦਪੁਛੀਦਾ ॥ਕਚੇਵੇਦਨਜਾਣ
ਨੀਵੇਦਨਦਾਰੂਰੋਗੀਸੀਦਾ ॥ਰੋਰੋਦਾਰੂਰੋਗੁਰੋਰੋ
ਇਪਚਾਇਕੁਦੁਖਸਹੀਦਾ ॥ਆਵੇਵੇਦੁਸੁਦੇਦੁਪ
ਰਿਦਾਰੂਦਸੇਰੋਗੁਲਹੀਦਾ ॥ਸਿਜਮਿਰਹੇਨਖਾਇ
ਪਥੁਖਟਾਮਿਰਾਸਾਭੀਚਖੀਦਾ ॥ਵੇਸੁਨਦਾਰੂਵੇਦ
ਨੋਦਿਣਸੀਜਮਿਨਿਤਰੋਗੁਦਧੀਦਾ ॥ਕਪਟਸ
ਨੇਹੀਹੋਇਕੋਸਾਧਸਿਗਾਤਿਦਿਚਿਆਇਬਹੀਦਾ
॥ਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜੇਭਾਇਪਚੀਦਾ ॥੧੩॥ ਚੋਆਚੀ

੧੧੦
ਦਨੁ ਮੇਦੁ ਠੀ ਮੇਲੁ ਕਪੂਰ ਕਬੂਰੀ ਸੀਦਾ ਸਭ ਸੁਰੀ
ਧਰਣਾ ਇਕੋ ਗੁਰਗਾਂਧੀ ਅਰਗਜਾ ਕਰੰਦਾ ਅ
ਜਲ ਸਮਾਵੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਗੁੰਮੰਦ ਰਿਤੋ ਇਗੁਣ ਮਹ
ਕੰਦਾ ਰਾਵਹਾਵੇ ਹੀ ਖਉ ਠੀ ਮੇਸਾਰ ਨਜਾਣੇ ਨਰ
ਕਭਵੰਦਾ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਕੁਠੀ
ਕੁਗਾਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਧਰੰਦਾ ਅੰਨਾ ਅਖੀਰੋ ਦਈ ਬੇ
ਲਾਕੀ ਨਾਸਣ ਨੁਸੁਣੰਦਾ ਬਧਾ ਚਟੀ ਜਾਇ ਕੁਰੰ
ਦਾ ॥੧੪॥ ਸੋ ਤੇਰੇ ਦਨਿ ਉਜਲੇ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਖਰੇ ਅ
ਮੋਲੇ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਅਨਿਸ ਕੁਰੰਗਾ ਸੁਰੰਗਾ ਅਰੇ

ਲੇ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੈ ਲੈ ਪੈ ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰਸ ਵਸ ਨਿਰੋ
ਲੇ॥ ਸੋਭਾ ਵੰਤ ਸੁਹਾਵਣੇ ਚਜ ਅਚਾਰ ਸੀ ਗਾਰ ਵਿ
ਚੇ ਲੇ॥ ਕਾਲਾ ਕੰਬ ਲੁਭਿ ਜਲਾ ਹੋਇ ਨ ਧੋਤੇ ਰੰਗਿ ਨ
ਰੋ ਲੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਸੁ ਟਿਝਾ ਕੈ ਅੰਦਰਿ
ਨੀਰੁ ਵਿਰੋ ਲੇ॥ ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਭਿਜ ਕੂਖੇ ਲੇ॥ ੧੫॥
ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਜੀਮਿ ਕੈ ਸਭ ਦੂਭਿ ਚਾਹੋਇ ਦਿਖਾ ਲੇ॥
ਬੂਟ ਵਡਾ ਕਾਰਿ ਫੈਲ ਦਾਹੋਇ ਚੁਹੁ ਚੁਹਾ ਆਪੁ ਸਮ
ਲੇ॥ ਖੇਤਿ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ਲਾਵਣੀ ਛੁਟ ਨਿਤਿ ਲਬੁ
ਆਕੁ ਨਿਰਾਲੇ॥ ਨਿਹ ਫਲ ਸਾਰੇ ਖੇਤਿ ਦਿਚਿ ਜਿਉ ੧੭

ਸਰਵਾਕੁਕਮਾਦਾਵਿਚਾਲੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸ
 ਬਦੁਸੁਇਕਪਟਸਨੇਹੁਕਰਨਿਬੇਤਾਲੇ ਨਿਹਫਲ
 ਜਨਮੁਅਕਾਰਥਾਹਲਤਤਿਪਲਤਿਹੋਵਨਿਮੁਹਕਾਲੇ
 ਜਮਪੁਰਿਜਮਜੀਦਾਰਹਵਾਲੇ॥੧੬॥ ਉਜਲਕੇਹਾਂ
 ਚਿਲਕਣਾਥਾਲੀਜੇਵਟਿਜੁਠੀਹੋਵੈ ਜੁਠਿਸੁਆ
 ਹੂਮਾਂਜੀਅੰਗੀਗਾਜਲਅੰਦਰਿਲੇਧੋਵੈ ਬਾਹਰੁ
 ਬੁਚਾਧੋਤਿਅੰਮੰਦਰਿਕਾਲਖਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ
 ਮਨਿਜੁਰੇਤਨਿਜੁਠਿਹੈਬੁਕਪਵੈਮੁਹਿਵਜੇਰੋਵੈ
 ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਇਕਪਟਿਸਨੇਹਿ

ਗਲਾਂ ਗੋਵੇ ਗਲੀ ਤਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਖੰਡੁ ਖੰਡੁ
ਕਰਿ ਸਾਉ ਨ ਭੋਵੇ ਅਖਣੁ ਖਾਇ ਨ ਨੀਰੁ ਦਿਲੇ
ਵੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰੁਖਾਵਿ ਚਿਕੁ ਰੁਖਾਹ ਨਿਦੋਵੈ ਅਰਬੁ
ਕਨੇ ਰਦੁਆਲੇ ਅਮਰੰਤੁ ਫਲੇ ਅਰੰਤੁ ਲੀਆਫ
ਲ ਅੰਦਰਿ ਬੀਅਚਿਤ ਮਿਤਾਲੇ ਨਿਬਧੇ ਨਹੀ
ਨਿਜੜਾ ਹਰਵਾਰਿ ਆਈ ਹੋਇ ਉਚਾਲੇ ਕਲੀ
ਅੰ⁺ਵ⁴ ਨਿਕਨੇ ਰਨੇ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਚਿ ਦੁਰੰਗਾਦਿ
ਖਾਲੇ ਬਾਹੁ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰੁ ਚਿ
ਟਾਹੁ ਬਿਧਾਨਾਲੇ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਸੁਣਿ

ਗਾਣਤੀ ਵਿਚਿ ਭਵੇ ਭਰਨ ਲੇ ਕਾਪਟਸ ਨੇਹ ਖੇਹ ੧੧੨
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ॥੧੯॥ ਯਦੁ ਵਿਚਿ ਫਲੈ ਦਣਾ ਸਪਤਿ
ਬਹੁ ਰਸਗੀਧ ਸੁਗੀਧ ਸੁਹਿ ਦੇ ਅੰਬ ਸਦਾ ਫਲ ਮੋਹਣੈ
ਆਤੁ ਸੇਵਾ ਅਨਾਰ ਫਲੈ ਦੇ ਯਦਾ ਖਾਇ ਜਉ ਰੀਜਾ
ਮਣੂ ਖਰਣੀ ਤੂਤ ਖਜੂਰਿ ਅਨੰ ਦੇ ਪੀਲੁ ਪੇਸ਼ ਬੋਰ
ਬਹੁ ਕੇਲੇ ਤੇ ਅਖੌਟ ਬਣੇ ਦੇ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ਨਿ
ਅਕਾਟਿ ਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਜਿ ਅਕਿਟ ਸੰ ਦੇ ॥
ਜੇ ਬਣਿ ਜੇ ਕਣ ਵਾਣੀ ਅੰਦੁ ਧਨ ਪੀਅੰ ਲੋਹੁ ਰੀ ਦੇ
ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਿ ਗਾਣਤੀ ਅੰਦਰਿ

ਝਾਕਝਖੰਦੇ। ਕਪਟਸਨੇਹਨਥੇਹਿਜੜਦੇ॥੧੯॥
ਡੂਡੂਬਗੁਲੇਸੀਖਲਖ। ਅਕਜਦਾਹੇਬਿਸੀਅਰ
ਕਾਲੇ। ਸਿੰਬਲਘੁਘੁਚਕਦੀਆਂਕੜਛਹਸਤਿ
ਲਖਸਿੰਦੀਨਾਲੇ। ਪਥਰਕਾਂਦਰੋਗੀਘਟੇਗਦ
ਹਕਾਲੇਕੰਬਲਕਾਲੇ। ਕੇਹੇਤਿਲਬੁਆੜਲਖ
ਅਕਤਿਰੁਅਰੰਤੁਮੇਚਿਤਰਾਲੇ। ਕਣੀਕਨੇਰ
ਟਖਾਣੀਮੇਸਕੁਅਵਗੁਣਮੇਤੁਨਿਭੀਹਾਲੇ।
ਸਾਧਸਿੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬਣਿਗੁਰਊਪਦੇਸੁਨਕਿ
ਦੈਸਮਾਣੇ। ਧਿਗੁਜੀਵਣਬੇਮੁਖਬੇਤਾਣੇ॥੨੦॥

ਲਖਾਨੀ ਦਕਲਖ ਬੇਮੁਖਾ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਲਖ ਲੂਟਹ
 ਰਾਮੀ ਸ੍ਰਾਮਿਧੋਹੀ ਅਕ੍ਰਿਤ ਘਣ ਚੇਰ ਜਾਰ ਲਖ ਲ
 ਖਪਹਿ ਨਾਮੀ ਬਾਮਣ ਗਾਈ ਵੇਸ ਘਾਤੁ ਲਾਇ
 ਤਬਾਰਹ ਜਾਰ ਅਸਾਮੀ ਕੂਕ੍ਰਿ ਆਰ ਗੁਰ ਰੋਪ ਲ
 ਖਗੁਨਹ ਗਾਰ ਲਖ ਲਖ ਬਦਨਾਮੀ ਅਪਰਾਧੀ
 ਬਹੁ ਪਤਿਤ ਲਖ ਅਵਗਾਣਿ ਆਰ ਖੁਆਰ ਖੁਨਾਮੀ
 ਲਖ ਲਿਬਾਸੀ ਦਗਾ ਬਾਜ ਲਖ ਸੈਤਾਨ ਸਲਾਮਿਸ
 ਲਾਮੀ ਤੂਵੇ ਖਹਿਹਉ ਮੁੰਗਾਂ ਹਉ ਕਪਟੀ ਤੂ ਅੰਤਰਿ
 ਜਾਮੀ ਪਤਿਤਉ ਧਾਰਣੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ॥੨੧॥

ਕ

੧੧੧॥ਸਤਗੁਰੂ ੧੦ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇ

ਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਾਰਿਓਅੰਕਾਰਅਨੇਕਅਕਾ

ਰਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਧਰਤਾਅਗਾਸਿਨਿ

ਵਾਸੁਬਿਬਾਰਾ॥ਜਲਥਲਤਰਵਰਪਰਬਤਾਜੀ

ਅਜੀਤਾਅਗਣਤਾਅਪਾਰਾ॥ਇਕੁਦਰਭੰਗੁਅਖੰਡੁ

ਤੈਲਖਦਰਭੰਗੁਪਲਕਪਰਕਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿ

ਕੀਮਨਜਾਣੀਅੰਕੇਵਰੁਕਾਦਰੁਸਿਰਜਣਹਾਰ॥

ਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਕੇਵਰੁਦਰੁ

ਆਖੀਅੰਕੇਵਰੁਦੀਵਰੁਦੀਵਰੁਆਈ॥ਦਰੁਹੰਦ

ਭਵਖਾਣੀਐ ਸੁਣਿਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਸੁਣਾਈ॥ ੧੧੪
 ਰੋਮਰੋਮਾਦਿਚਿਗਖਿਓਨੁ ਕਰਿਵਰਭੰਡਕੋਰੋਰੁਸਮ
 ਈ॥ ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਜਿਸੁਤੋਲਿਅਤੋਲੁਨਤੁ
 ਲਿਤੁਲਾਈ॥ ਦੇਦਕਤੇਬਹੁਬਾਹਰਾਅਕਥਕਹਾ
 ਣੀਕਥੀਨਜਾਈ॥ ਅਬਿਗਤਿਗਤਿਕਿਵਅਲਖੁਲਖਾ
 ਲਖਾਈ॥ ੨॥ ਜੀਉਪਾਇਤਨੁਸਾਜਿਅਮੁਹੁਅਖਿ
 ਨਕੁਕੰਨਸਦਾਰੇ॥ ਹਥਪੇਰਵੇਦਾਤਿਕਾਰਿਸਬਦੁ
 ਸੁਰਤਿਸੁਭਦਿਸਟਿਦੁਆਰੇ॥ ਕਿਰਕਿਰਿਕਿਰਤਿਪ
 ਰਕਿਰਤਿਬਹੁਸਾਸਿਗਿਗਾਸਿਨਿਵਾਸਸੀਜਾਰੇ॥ ਰ

ਗਰੀਗਰਸਪਰਸਦੇਰੀਧਸੁਰੀਧਸੀਧਿਪਰਕਾਰੇ
ਛਾਦਨਭੋਜਨਬੁਧਿਬਲੁਦੇਕਾਬਿਬੇਕਵੀਚਾਰ
ਵੀਚਾਰੇ। ਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਦੈਬੇਸੁਮਾਰਦਾਤਾ
ਰੁਪਿਆਰੇ। ਲੇਖਅਲੇਖਅਸਿਖਅਧਾਰੇ॥੩॥ਪੰ
ਜਿਤਤਪਰਵਾਣੁਕਾਰਿਖਾਣੀਚਾਰਿਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥ ਲੇਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿਦਿਚਿਆਵਾਗਉਣੁ
ਚਲਤੁਵਰਤਾਇਆ॥ ਇਕਸਇਕਸਜੂਨਿਦਿ
ਚਿਜੀਅਜੰਤਅਣਗਣਤਵਧਾਇਆ॥ ਲੇਖ
ਅੰਦਰਿਸਭਕੇਸਭਨਾਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ

ਆ ਲੇਖੇ ਸਾਸਗਿ ਰਾਸ ਦੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਰੀ ਅੰਤੁ ੧੧੫
ਨ ਪਾਇਆ ਸਾਸਿ ਪਾਸ ਲੇਖੁ ਨ ਮਲੁ ਖੁਲੁ ਖਾਇ
ਆ ੪। ਹੁੰਦਿ ਚਿਧਰ ਤਿ ਆਗਾ ਸੁਹੇ ਨਿਰਧਾਰ
ਕੇ ਕੁਧਰ ਧਰਾਇਆ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰ ਕੇ
ਵਿਚਿ ਰਖੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਧਰ
ਰਤਿ ਧਰਿ ਵਿਣੁ ਬੀਮਾ ਆਗਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ਕਾਨੈ
ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਧਰਿ ਕਰਿ ਪਰ ਫੁਲੁ ਤੁਸੁ ਫੁਲੁ
ਫਲਾਇਆ ਨਵੀ ਦੁਆਰੀ ਪਵਣੁ ਧਰਿ ਕੇ ਵਿ
ਚਿ ਸੁਰ ਸੁਚੰਦੁ ਚਲਾਇਆ ਨਿਰਕੁ ਉਆਪਿ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਲਖ ਅਸਮਾਨ ਉਚੰ
 ਟਿਚ ਕੁਉਚਾ ਹੋਇਨ ਅੰਬ ਕੁਸਕੋ ਉਚੀਉ
 ਉਚਾਘਣਾ ਥਾਉ ਗਿਰਾਉਨ ਨਾਉ ਅਥਕੋ ਲਖ
 ਪਤਾਲ ਨੀਵਾ ਟਿਜਾਇ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇਨ ਨੀਵੇਤ ਕੋ
 ਪੁਰਾਬਿ ਪਛਮ ਉਤਰਾਧਿ ਵਖ ਟਿਫੇ ਰਿਚਉ ਟੇਰ
 ਨਦ ਕੋ ਥਕੁ ਕੁਮੁਲਿ ਨਲ ਰੁਈਓ ਪਤਿ ਪਰਲਉ
 ਅਪਿਫਰਕੋ ਫੁਲਾਂ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਮਹੱਕੋ ॥ ੬ ॥
 ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਬਿਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨ ਮਾਹੁ ਜ
 ਣਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਵਿਣੁ ਏਕੇ ਕਾਰੁ

ਨਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਕੇ
 ਆਪੇਅਪਣਾਨਉਧਰਾਇਆ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅ
 ਦੇਸੁਹੈਕੁੰਹਿਸੀਹੋਦਾਆਇਆ ਆਦਿਨਅੰਤੁਬਿ
 ਅੰਤੁਹੈਆਪੇਆਪਿਨਆਪੁਗਣਾਇਆ ਆਪੇਅ
 ਪੁਉਪਾਇਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹੋਮਹੋਮਦਿਚਿਰਖਿ
 ਓਨੁਕਰਿਵਰਭੰਡਕਰੋਵਿਸਮਾਈ ਕੇਵਡੁਵਡਾਅ
 ਖੀਐਕਿਤੁਪਾਰਿਵਸੇਕੇਵਡੁਜਾਈ ਸਿਕਕਵਓ
 ਆਮਾਉਹੈਲਖਦਰੀਆਉਨਕੀਮਤਿਪਾਈ ਪਰ
 ਵਦਗਾਰੁਅਪਾਰੁਹੈਪਾਰਾਵਾਰੁਨਮਲਖੁਲਖਾਈ

ਏਵਰੁਵਰੁਹੋਇਕੋਕਿਥੈਰਹਿਆਆਪੁਲੁਕਾਣੀ
ਸੁਰਨਰਨਾਥਰਹੇਲਿਵਲਾਣੀ॥੮॥ਲਖਦਰੀਅ
ਉਕਵਾਉਦਿਚਿਆਤਿਆਸਗਾਹਅਥਾਹਵਹੀਦੇ
ਆਦਿਨਅੰਤੁਬਿਅੰਤੁਹੈਅਗਾਅਗੋਚਰੁਫੇਰ
ਫਿਰੰਦੇ॥ਅਲਖੁਆਪਾਰੁਵਖਾਣੀਅੇਪਾਰਾਵਾ
ਨਪਾਰਲਹੰਦੇ॥ਲਹਾਰਿਤਰੰਗਾਨਿਸੰਗਲਖ
ਸਾਗਰਸੰਗਾਮਰੰਗਾਰਵੰਦੇ॥ਬਤੁਨਪਦਾਰਥ
ਲਖਲਖਮੁਲਿਅਮੁਲਿਨਤੁਲਿਤੁਲੰਦੇ॥
ਸਦਕੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿਸਿਰੰਦੇ॥੯॥ਪਰਵਦ

ਗਾਰੁਸਲਾਹੀਅੰਸਿਰਫਿਉਪਾਣੀਰੰਗਾਬਿਰੰਗੀ
ਗਾਜਿਕੁਰਿਜਕੁਸਬਾਹਿਦਾਸਭਨਾਦਾਤਿਕਰੇ
ਅਣਮੰਗੀ। ਕਿਸੈਜਿਦੇਹਾਨਾਹਿਕੋਦੁਬਿਧਾ
ਅੰਦਰਿਮੰਦੀਚੰਗੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਲਪੁਰੈਪੁ
ਰਨਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਸਹਲੰਗੀ। ਵਰਨਾਚੇਹਨਾਬਾਹ
ਰਾਸਭਨਾਅੰਦਰਿਹੈਸਰਬੰਗੀ। ਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸਿਰੁਸੰਗੀ॥੧੦॥ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿਅਖੀ
ਇਕਉਪਾਣੀਮਾਇਆ। ਤਿਨਿਲੇਅਚਉਦਹਭ
ਵਣੁ। ਜਲਥਲਮਹੀਅਲੁਫਲੁਕਾਰਿਫਾਇਅ॥

੧੧

॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਬਜਾਰਿ
ਨਚਾਇਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਿਤੋਖੀਆ ਸਿਧ ਨਾਥ
ਬਹੁ ਪੰਥ ਕੁਵਾਇਆ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਦਿਰੋਧ ਦਿ
ਚੋਲੋਭ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ਧੋਹੁ ਲਕਾਇਆ ਹਉ ਮੇ
ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਸੇਰਹੁ ਪਾਟਿ ਨ ਕਿਨੈ ਅਖਾਇਆ
॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇਆ ਪੁਲੁ ਕਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਪਾ
ਤਿਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ ਅਬ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਵਡੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਕੇਵ ਰੂਤ ਖਤੁ ਵਖਾਣੀ ਮੇ ਕੇਵ
ਰੂਮਹ ਲੁਕੇਵ ਰੂਵਰਗਾਹੀ ॥ ਕੇਵ ਰੂਮਿ ਫਤਿ

ਸਲਾਹੀਐਕੇਵਰੁਮਲੁਮੁਲਖੁਅਵਗਾਹੀਕੇ ੧੧੮
ਵਰੁਮਾਣੁਮਹਤੁਐਕੇਵਰੁਲਸਕਰੁਸੇਵਸਿਪਾਹੀ
ਹੁਕਮੈਅੰਦਾਰਿਸਭਕੇਕੇਵਰੁਹੁਕਮੁਨਬੇਪਰਵਾ
ਹੀਜੋਰਸੁਪੁਛਿਨਾਤਾਨਿਬਾਹੀ॥੧੨॥ਲਖ
ਲਖਬਹਮੇਵੇਵਪਾਕੁਇਕਸਾਅਖਰਭੇਦੁਨਜ
ਤਾਜੋਗਾਧੀਆਨਮਹੇਸਲਖਗੁਪਨਰੇਖਨਭੇ
ਖੁਪਛਾਤਾ॥ਲਖਅਵਤਾਰਅਕਾਰਕਾਰਿਤਿ
ਲਵੀਚਾਰੁਨਬਿਸਨਪਛਾਤਾ॥ਲਖਲਖਨਉ
ਤਨਨਉਲੇਲਖਲਖਸੇਖਾਵਿਸੇਖਨਤਾਤਾ॥

ਚਿਰੁਜੀਵਨੁ ਬਹੁੰ ਛਟੇ ਦਰਸਨ ਪੰਥਨ ਸਬ
ਦੁਸਿਦਾਤਾ ॥ ਵਾਤਿਲੁਭਾਇ ਵਿਸਾਰਨ ਦਾਤਾ ॥
੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਾਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਰਤਿ ਤੋ
ਇਧਿ ਮਾਨੁਧਰਾਇਆ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਕਾਰਿ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਸਚ ਪੰਡੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ਵੇਦ ਕਤੇਬੁ ਬਾਹਰਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਵੀਹਾਂ ਮੰਦਰਿ ਦਰਤ ਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੋਇ ਕੀਹ ਲਖਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉ
ਦਾਸੁ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵਿਰਾਇਆ ॥ ਬ

ਰਹਪੰਥਇਕਤਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗਾਢੀਰਾਹੁਚ ੧੧੮
ਲਾਇਆ ॥ ਪਤਿਪਉੜੀਚਕ੍ਰਿਨਿਜਪਾਰਿਆ
ਇਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਪੇਰੁਧਾਰਿਦੁਇ
ਧਾਟਾਟਕਵਾਟਨਧਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁ
ਦੇਖਕੇਮਰਦਾਜਾਨਦਾਰਿਨਆਇਆ ॥ ਕੀਨੀਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਅਨਹਦਰੁਣਤੁਣਕਾਰੁਸੁਣ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚਟੀਆਇਕੇਨਿਹਚਲੁ
ਸਾਧੁਸੀਰਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰ
ਦਰਸਿਸੁਖਸੰਪਟਵਿਚਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ

ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਅਪਿਓਪਿਆਇਆ॥੧੫॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਨਾਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
ਅਜਰੁਜਰਣਾਪੇਰੀਪੇਪਾਖਾਕਹੋਇਆਪੁ
ਗਵਾਇਜੀਵੰਦਿਆਮਰਣਾ॥ਜੀਵਣਮੁਕਤਿ
ਵਖਾਣੀਐਮਰਿਮਰਿਜੀਵਣੁਰੁਬਿਰੁਬਿਤਰ
ਣਾ॥ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਆਪਿਓ
ਪੀਅਣੁਤੈਅਉਚਰੁਚਰਣਾ॥ਅਨਹਦਨਾਦ
ਅਵੇਸੁਕਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾਣੀਨਿਝਰੁਝਰਣਾ॥
ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਬੁਹੋਇਕਾਰਣਕਰਣ

ਨਕਾਰਣੁ ਕਰਣਾ ਪਤਿਤੁ ਭਯਾਨੁ ਅਸਰਣੁ ੧੨੦
ਸਰਣਾ ੧੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁੰਦਿ ਚਿਜੀ ਮਣਾ ਕੁੰਦਿ
ਚਿਰਹਣਾ ਕੁੰਦਿ ਚਿਚਲਣਾ ਸਾਧਸੀ ਗਾਤਿ
ਕੁੰਦੁ ਕਾਇਦਿ ਚਿਕੁ ਗਤ ਵਛਲੁ ਕਾਰਿ ਅਛਲੁ ਛ
ਲਣਾ ਜਲਦਿ ਚਿਕਵਲੁ ਮਾਲਿ ਪਤੁਰੇ ਇਅ
ਸਨਿਗਾਸਵਲੇ ਵੇਵਲਣਾ ਅਹਰਣਿ ਘਟਹੀ
ਰੇਜੁ ਗਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਟਲੁ ਨਟਲ
ਣਾ ਪਰਭੁ ਪਕਾਰੀ ਚਾਹਦਿ ਚਿਜੀ ਅਵੈਆ
ਮੋਮਵਾਂਗੀ ਢਲਣਾ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਤੋਬੈ ਲਬਸੁ

ਆਪੁਗਦਾਇਹੁਲਾਇਸਾਹੁਲਣਾ ਫਟੀਤੇ
 ਲੁਟੀਵਾਹੋਇਬਲਣਾ ॥੧੧॥ ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਇ
 ਆਧਰਮੁਅਰਥਕੋਰੋਕੁਨਓਕੁਕੁਜਾਣੈ ॥੧੨॥
 ਰਿਪਦਾਰਥਆਖੀਅਨਿਹੋਇਲਖੁਟਿਨਪਲੁ
 ਪਰਵਾਣੈ ॥੧੩॥ ਸਿਧੀਲਖਲੁਨਿਧਿਨਿਧਾ
 ਨਲਖਤਿਲੁਨਤੁਲਾਣੈ ॥੧੪॥ ਸਨਦਿਸਾਟਿਸੀ
 ਜੋਗਲਖਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਖਹੋਰਾਣੈ ॥੧੫॥
 ਆਨਧਿਅਨਸਿਮਰਣਅਸਿਖਕੁਗਤਿਜੁਗ
 ਤਿਲਖਨੇਤੁਵਖਾਣੈ ॥੧੬॥ ਪਿਰਮਪਿਅਮਾਲਾਸਹ

ਜਿਘਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਚੋਜਾਦਿਭਾਣੈ॥ ੧੮੯
 ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਲਖਮੇਲਮਿਲਾਣੈ॥ ੧੯੦॥ ਜਪ
 ਤਪਸਿਜਮਲਖਲਖਹੋਮਜਗਨਈਦੇਦਕਰੋ
 ਹੀ॥ ਵਰਤਨੇਮਸਿੰਘਮਘਟੇਕਰਮਧਰਮਲਖ
 ਤੇਦੁਮਰੋਹੀ॥ ਤੀਰਥਪੁਰਬਸੀਜੋਗਲਖਪੁੰਨਦਾ
 ਨਉਪਕਾਰਨਓਹੀ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੋਵਣੇਵਰਸਰ
 ਪਲਖਜੇਕੁਦਿਛੋਹੀ॥ ਵਰਸਨਵਰਨਅਵਰ
 ਨਲਖਪੁਜਾਅਰਚਾਬੀਧਨਤੋਹੀ॥ ਲੋਕਦੇਵ
 ਗੁਣਗਿਆਨਲਖਜੋਗਭੋਗਲਖਝਾੜਪਛੋਹੀ

ਸਚੁ ਹੋਰੈ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਸਭਾ ਬੋ
ਝੀ ਭੀ ਪਹਿਸ ਚੁਆ ਮੁਹਾਰ ਚਮੋੜੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਧ ਸੀਗਾਤਿ ਸਚੁ ਤਖ
ਤੁਸੁ ਹੇਲਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾਲ ਸਚਾ ਅਸਟ
ਧਾਤੁ ਇਕੁ ਪਾਰਸ ਮੇਲਾ ਸਚਾ ਅਬਿਚਲੁ ਰਾਜੁ
ਹੋ ਸਚੁ ਮਹਾਨੁ ਨਵਹਾਣਿ ਨਵੇਲਾ ਸਚਾ ਹੁਕ
ਮੁਦਰਤ ਦਾਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੋ ਰਸ ਕੇਲਾ ਸਚੀ
ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇ
ਲਾ ਸਚਾ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤੁ ਹੋ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਨਗ

ਗੁਬਿਗਹੇਲਾ ਅਸਾਦਿਚਿਨਿਗਸਗਤਿਸਚਾ १੮੨
ਖੇਲੁਮੇਲੁਸਚੁਖੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਚੇਲਾ ॥੨੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੇਪਰਹਰੈਮਨਿਭਾਵੈ
ਖਸਮੇਵਾਭਾਣਾ ਪੇਰੀਪੇਪਾਖਕਰੋਇਵਰਗਹ
ਪਾਵੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣਾ ਫਰਤਮਾਨਦਿਚਿਫਰਤਦ
ਰੋਫਣਹਾਰਸੇਈਪਰਵਾਣਾ ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਜੇਕ
ਰੈਸਿਰਿਧਰਿਮੰਨਿਕਰੈਸੁਕਰਣਾ ਗਾਜੀਰੋਇ
ਰਜਾਇਦਿਚਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਿਓਮਹਮਾ
ਣਾ ਗਦਿਸਮਾਦੀਦਿਸਮਾਦਦਿਚਿਕੁਦਰਤਿ

ਕਾਦਰਨੋਕੁਰਬਾਣਾ ਲੇਪਅਲੇਪਸਦਾਨਿਰ
ਬਾਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਕਮੀਬਦਾਹੋਇਕੋਸਾਹਿਬਦੇਹੁ
ਕਮੇਦਿਚਿਰਹਣਾ ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਸਕੁਕੋਸਕੁ
ਨਾਅਮਾਦਟਟੁਹੋਸਹਣਾ ਵਿਲੁਵਰੀਅਮਾਉਸਮ
ਉਕਰਿਗਰਬੁਗਦਾਇਗਰੀਬੀਦਹਣਾ ਫੀਰਿ
ਇਕੀਹਉਲੰਘਿਕੋਸਾਧਸਿਗਤਿਸਿੰਘਾਸਾਣਿ
ਬਹਣਾ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਟੁਹੋਇਅਨ
ਕਉਅਪੜਘੜਾਏਗਹਣਾ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀ
ਸਾਬਤਾਸਾਕਰੁਸੁਕਰਿਨਦੇਣਾਲਹਣਾ ਨੀਰਿ

ਨਰੁ ਬਣੁ ਅਗਿਨ ਵਹਣਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਹਰ ਮੁਹਰ ੧੯੩
 ਤਿਆਸ ਕੀ ਇਸਕੁ ਮੁਸਕੁ ਕਿਉ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇ
 ਆ ਚੰਦ ਨਵਾ ਸੁਵਣਾ ਸਪਤਿ ਹੋਇ ਸੁਗੰਧੁ ਨ
 ਆਪੁ ਗਣਾਇਆ ਨਵੀਆਂ ਨਾਲੇ ਗੰਗਾ ਸਿ
 ਲਿਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਹੀਰੋ
 ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਆਮਟੀ ਕਟੀ ਹੋਇ ਰਿਵੇਸ ਸਮਾ
 ਇਆ ਸਾਧ ਸਿਰਾ ਤਿਹੋਇ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਪਾਰਸ ਸਿ
 ਲਿਪਾਰ ਸੁਹੋਇਆਂ ਨਿਹਚਰੁ ਨਿਹਚਰੁ
 ਹਮਤੀ ਕੁਗਾਤਿ ^{ਇਆ} ਵਛ ਲੁਹੋਇ ਅਛੁਲੁ ਲਾਇ

ਆਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਖ ਫਲੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ

॥੨੩॥ ੧੮ ਅਠਹ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਕੈ ਕਾਰੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ
ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ ਪੰਜ ਤਤੁ ਵਿਸਥਾਰੁ ਚਲਤੁ
ਰਚਾਇਆ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਅ
॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਲ
ਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜ਼ੂ ਨਿਫੇ ਚਿਟਿ ਰਾਇਆ ॥ ਮਾਣ

ਸਜਨ ਮੁਦਲੰਭੁ ਕਰਮੀ ਪਾਇਆ ਓਤ ਮੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ੧੮੪
ਪੰਥੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਰਹਰਾ ਸਿ
ਪੇਰੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਵਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸਚੁ ਦਿਨੁ
ਇਆ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲੀਵੁ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ
੨) ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਪਕੁ ਸੁਜਾਣੁ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ
ਮਿਹਮਾਣੀ ਮਿਹਮਾਣੁ ਮਜਲਸਾ ਆਇਆ ਖ
ਵਾਲੇ ਸੋਖਣੁ ਪੀਸੇ ਪੀਆਇਆ ਕਰੈ ਨਗਰ ਬੁ
ਗੁਮਾਣੁ ਹਮੇਰਾ ਆਪਾਹੁ ਨਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ਕ
ਜੁਸੁਹਾਇਆ ਮਜਲਸ ਕਰਿ ਹੋਰਾਣੁ ਉਠਿ ਸਿ

ਧਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਗੋਇਲੜਾਵਿਨਚਾਰਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣੀਐ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਲੇਮਿਹਵਾਰਿਚੋਜਦਿਰੁਣੀ
ਐ ॥ ਵਰਸੈਨਿਝਰਧਾਰਮੰਤ੍ਰਵਾਣੀਐ ॥ ਵੰਝੁ
ਲੀਆਂਝੀਗਾਰਮਜਲਸਮਾਣੀਐ ॥ ਗਾਵਨਿ
ਮਾਝਮਲਾਰਿਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਐ ॥ ਹਉਮੈਗਰ
ਬੁਨਿਵਾਰਿਮਨੁਆਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਵੀ
ਚਾਰਿਸਾਚਿਸਿਵਾਣੀਐ ॥ ੪ ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਰ
ਤਿਸਰਾਈਵਸਿਆਉਟਿਚਲਿਆਪਰਭਾਤਿ
ਮਾਰਗੁਵਸਿਆਨਾਹਿਪਰਾਈਤਾਤਿਨਚਿਤਿ

ਰਹਾਸਿਆ ਮੁਏਂ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ਦਿਵਾਹਿ ਨਹਾਸਿ ॥ ੧੮੫ ॥
ਆਵਾਤਾ ਕਰੈ ਜੁਦਾਤਿ ਨ ਭੁਖਾਤਾ ਸਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਿਮਰਵਾਤਿ ਕਰਵਾਉਵਿ ਗਾਸਿਆ ॥ ੫ ॥
ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਗਾਤਿ ਦੀਵੇ ਬਾਲੀ ਅਨਿ ਤਾਰੇ ਜਾ
ਤਿਸਨਾਤਿ ਅੰਬਰਿ ਭਾਲੀ ਅਨਿ ਫੁਲਾ ਦੀ ਬਾਗ ॥
ਤਿਚੁਟਿ ਚੁਟਿ ਚਾਲੀ ਅਨਿ ॥ ਤੀਰਥ ਜਾਤੀ ਜਾ
ਤਿਨੇ ਦਨਿ ਹਾਲੀ ਅਨਿ ॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗ੍ਰਿ ਝਾਤਿ
ਵਸਾਇ ਉਚਾਲੀ ਅਨਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਦਾ
ਤਿਸਬਦਿ ਸਮਾਵਲੀ ਅਨਿ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ

ਪਰਗਾਸੁਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਅਮਾਪੇਈਅਵੈਘ
ਰਿਵਾਸੁਮਿਟੈਅੰਦੇਸਿਅਮਾਅਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁ
ਗਿਅਮਾਨੁਅਵੇਸਿਅਮਾਅਸਾਸਿਗਤਿਰਹਗਾਸਿ
ਸਬਾਦਿਸੰਦੇਸਿਅਮਾਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਨਿਦਾਸਮ
ਤਪਰਵੇਸਿਅਮਾਸਿਮਰਣਸਾਸਗਿਰਾਸਦੇਸਦ
ਵੇਸਿਅਮਾ॥੧॥ਨਦੀਨਾਵਸੀਜੋਗੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਆਸੁਹਟੈਅੰਦਰਿਭੋਗੁਰਾਜੁਕਾਮਾਇਆਕਵੇ
ਹਰਖੁਕਵੇਸੋਗੁਤਰਵਰਛਾਇਆਕਵੇਹਉ॥
ਰੋਗੁਨਾਮਾਪੁਗਣਾਇਆਪਰਹੀਅੰਦਰਿਜੋ

ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ ਹੋਵਣਹਾਰਸੁਹੋਗੁਗੁਰ ੧੮੬੦
ਸਮਝਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁਸੰਗੁਚਲਣੁ
ਜਾਣਿਆ ਚੇਤਿਬਸਿਤੁਸੁਰੰਗੁਸਕੁਰੰਗਮਾਣਿਆ
ਸਾਵਣਲਹਾਰਿਤਰੰਗਨੀਰੁਨੀਦਾਇਆਸਜ
ਣਮੇਭੁਸੁਫੰਗਚੋਜਵਿਡਾਇਆ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
ਨਿਪੰਗੁਦਰਪਰਵਾਇਆ ਗੁਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਆਭੁ
ਗੁਸਤਿਸੁਹਾਇਆ ॥ ੯ ॥ ਗੁਗੁਰਮੁਖਿਸਫਲਜਨੰ
ਮੁਜਗਾਦਿਚਿਆਇਆ ਗੁਗੁਰਮਤਿਪੁਰਕਰੰ
ਮਆਪੁਗਵਾਇਆ ਕੁਓਕੁਗਤਿਕਰਿਕੀਮੁ

ਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆ ਚੁਰਓਪਵੇਸੁ ਅਗੰਮੁ ਰਿਵੇ
ਵਸਾਇਆ ਧੀਰਜੁ ਧੁਜਾਧਰੀ ਮਸਹ ਜਸੁ ਭਾ
ਇਆ ਸਹੈ ਨਦੂਖੁ ਸਹੈ ਮੁਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥
ਚੁਰਮੁਖਿ ਦੁਰਠੀ ਭਵੇਹ ਅਉ ਸਰੁ ਜਾਣਵੇ ਸ
ਧਸਿ ਗਤਿ ਅਸਨੇਹ ਸਭਰੀ ਗਮਾਣਵੇ ਸਬਦ ਸੁਰ
ਤਿਲਿ ਵਢੇਹ ਆਖਿ ਫਖਾਣਵੇ ਵੇਹੀ ਵਿਚਿ ਬਿਵੇ
ਹ ਸਚੁ ਸਿਫਾਣਵੇ ਵਾਧਿ ਧਾਰੁ ਨ ਏਹੁ ਟਿਕੁ ਪ
ਛਾਣਵੇ ਚਾਰਿ ਵਿਹਾਰੇ ਬੇਹੁ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਆਣ
ਵੇ ॥੧੧॥ ਚੁਰਮੁਖਿ ਪਚਓ ਪਕਾਰੀ ਵਿਹਲਾ

ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਪੁਗਵ
 ਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸਿਖਿ ਚੁਣਾਇ
 ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਫੀਚਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ
 ਸਚੁ ਚਿਦੈ ਮੂਹਿ ਸਚੁ ਸਚਿ ਸੁਹਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਪੁਪਛਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤੁ ਸੀ
 ਤੇ ਖੁਸਹ ਜਿਸਾ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ
 ਦਇਆ ਸੁਖੁ ਮਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਰਥੁ ਫੀ
 ਚਾਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ ਤਾਇ

ਰਹੇ ਨਿਤਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਗਾ ਹਮਾਣੁ ਹੋਇ
ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਦਾ ਰਿਵ
ਰਗਾ ਹਚਾਣਿਆ ਸਚੀ ਵਰਗਾ ਹਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿ
ਤਮਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਚਾਉ ਅਲ
ਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਚਲੁ ਚਿਤ੍ਰੁ ਹਲੈ ਹਣਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਉ ਭੁਲੀ ਹੁਭੁ ਣਿਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦੇ ਜਾਨਿਆ ਵਨ ਘਣਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਾਧੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਵਖਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੁਧਿ ਬਬੇ ਕਾ ਬਿਬੇ ਕੀ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ

ਭੁਗਤਿ ਭੁਗਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁ ਮਰਿਗਾਮ ॥ ੧੮੮ ॥
ਨੁਗਿ ਆਨੀ ਬਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਣ ਮਤਿ ਸਬ
ਦਿ ਨੀਸਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਓੜੀ ਪਤਿ ਪਿਰਮ ਰਸੁ
ਮਾਣੀਐ ॥ ੧੮੯ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਸਬ ਦਿਧਿ ਮਾਣੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਬ ਦੁਵੀਚਾਰੁ ਸਦ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚੁ ਅਚਾਰੁ ਸਚੁ ਕਾਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖੁ ਦੁ
ਆਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
ਨਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ੧੯੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ

ਪਾਰਸੁਰੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਇਆ ਪਰਬੁਦਰਸੁ
 ਅਲੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਬਹਮਾਧਿਆਨੁਦੁਬਿਧਾ
 ਪੋਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਧਨਹੂਪੁਨਿਦਨਗੋਈ
 ਐ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮਿਤਨਾਓਜਬਦੁਵਿਲੋਈਐ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹਸਦਾਜਾਇਅੰਤਨਰੋਈਐ ॥੧੧॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਡਿਤੁਰੋਇਜਚੁਕਰਬੋਧੀਐ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਆਪੁਗਾਵਾਇਅੰਦਰੁਸੇਧੀਐ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਤਸੰਤਖੁਨਕਾਂਮਕੋਧੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਨਿ
 ਰੁਵੈਰੁਨੰਦਿਰੋਧੀਐ ਗੁਰੁਦਰਨਾਓਪਦੇਸੁਸਹ
 ਫੈਰ

ਜਿਸਮੇਧੀਐ ਧੰਨੁਜਟੇਦੀ ਮਾਉ ਜੋਧਾਂ ਜੋਧੀਐ
੧੯੧। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰਦਾਹੁ ਸਬਾਦਿ ਸਲਾਹੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸਨਾਹੁ ਦਾਇਲਾਹੀਐ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਰਾਹੁ ਸਚਿ ਨਿਬਾਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ
ਅਗਾਹੁ ਗਾਹੁ ਟਿਗਾਹੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਪਰਵਾ
ਹੁ ਨ ਬੇਪਰਵਾਹੀਐ ੧੯੨। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤੋਲੁ
ਨਤੋਲਾਇਤੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਾਬੋਲੁ ਨ ਬੋਲ
ਇਬੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਤਿ ਅਰੋਲੁ ਨ ਰੋਲਾਇ

੧੯੨

ਰੋਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਅਮੋਭੁ ਨ ਮੋਲਣਿ ਮੋ
ਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਭੁ ਨ ਰੋਲਣਿ ਰੋਲੀ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅਲੋਭੁ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝੋਲੀ
ਐ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਸਭੁ ਫਲ
ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਭੁ ਰੰਗੁ ਲਾਇ
ਆ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਮਾਇ ਬੋਹਿ ਬੋਹਾਇਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾਤਾਇ ਸਭੁ ਰਸਾ ਪਾਇਆ ਸ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਅਨਹਦੁ ਵਾਇਆ ਨਿ
ਜਘਰਿ ਨਿਹਚਲ ਜਾਇ ਨਦਹ ਵਿਸਿਧਾਇ

ਆ॥ ੨੧॥ ੧੮੬੬ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧੮੬੬

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਅੰਗ ਦੁਗੁਰ ਸਿਖ ਬਬਾਣੇ ਆਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਰੇ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਇਆ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਗੁ
ਰ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਸਦ ਦਾਇਆ ਗੁਰ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਹਰਿਗੋ
ਵਿੰਦੁ ਨ ਲੁਕੇ ਲੁਕਾਇਆ॥ ੧॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਰ
ਸੁਰੇਇ ਪੁਜ ਕਰਾਇਆ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਇਕ ਧਾਤੁ
ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ਬਾਵ ਨ ਚੰਦ ਨੁਰੇਇ ਬਿਰ

ਖੁਬੋਹਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇਅਚ
ਰਜੁ ਵਿਖਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪੁ ਦੀ
ਪਾਇਆ ਨੀਰੈ ਅੰਦਰਿ ਨੀਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਅ
॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੁਰਕਾਰੁ ਮੁਸਰਣੀਆਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਨਾਉ ਵਿਰਾਇਆ ਘਰ
ਹੀ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਨ ਵਿਆਪੈਆਇਆ ਗੁ
ਰਉ ਪਦੇ ਸੁਕੁਆਇਅ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੀਵਨੁ ਸੁਕੁਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ੧੮

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਨਾਆਪੁਗਵਾਇਆਦੂ
 ਜਾਭੁਭੀਮਿਟਾਇਇਕੁਧਿਆਇਆਗੁਰਪਰੇਮ
 ਸਰਜਾਣਿਸਬਦੁਕਮਾਇਆਸਾਧਸਿਰਗਾਤਿ
 ਚਲਿਜਾਇਸੀਸੁਨਿਦਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰ
 ਕਮਾਇਸੁਖਫਲੁਪਾਇਆਪਿਰਮਪਿਆਲਾ
 ਪਾਇਅਜਰੁਜਚਾਇਆ॥੪॥ਗਮੀਮਿਤਵੇਲੇਉਠਿ
 ਜਾਗਿਜਗਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਰਬਨਾਇਭ
 ਰਮੁਗਵਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਮੰਤੁਸਮਾਇਜਾਪੁ
 ਜਪਾਇਆਗੁਰਮਾਤਿਨਿਹਚਕੁਰੋਇਇਕਮੀ

੧੯੧

ਧਿਆਇਆ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਲਾ ਲੁ ਨੀ ਸਾਣੁ ਸੁਹ
ਇਆ ਜੇਰੀ ਪੈਰੁ ਗਾ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥
ਜੇਰੀ ਪੈਰੁ ਗਾ ਸਿਖ ਪੈਰੁ ਧਿਆਇਆ ਮਥੈ
ਮਿਤਵਾਣੀ ਚਖਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਣੀ
ਪਖਾ ਪੀਹਿ ਕੁਰੁ ਕੁਰੁ ਕਾਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁ
ਇਸਿ ਖਾਲਿ ਖਾਲਿ ਖਾਲਿ ਧਿਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਨਾ
ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਨਿਵ ਚਲਣੁ ਮਿਠ ਬੋਲ
ਪਾਲਿ ਖਵਾਇਆ ॥੬॥ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿ
ਖਮੇ ਲਿਮਿਲਾਇਆ ਭੁਇ ਕੁਰਗੁ ਤਿਗੁਰਪੁ

ਰਬਕ ਰੈਕਰਾਇਆ ਚਗੁਰਸਿਖ ਦੇਵੀ ਦੇਵ
 ਜਫੇ ਰੇਕੁਰਾਇਆ ਚਗੁਰਸਿਖ ਮਾਪਿਉ ਦੀਰਕੁਟੰ
 ਬਸ ਬਾਇਆ ਚਗੁਰਸਿਖ ਖੇਤੀ ਵਟ ਜੁਲਾਹਾਪਾ
 ਇਆ ਚੀਸਟੰ ਸਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਜਾਇਅ
 ॥ ਸਜਾਖ ਬਾਸਉਣੁ ਨਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਨਾ
 ਰਿਪੁਰਖ ਨੋ ਦੇਖਿ ਨ ਪੈਰੁ ਹਟਾਇਆ ਕੁਖ ਸੁ
 ਕੁਖ ਵੀਚਾ ਰਿਨ ਛਿਕ ਮਨਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ
 ਵਨ ਸੇਵਨ ਪੁਜ ਕਰਾਇਆ ਕੁੰਕੁਲ ਕੂਸੇਖਾਇ
 ਨਮਨੁ ਕੁਰਮਾਇਆ ਚਗੁਰਸਿਖ ਸਚਾ ਖੇਤੁ ਬੀ

ਜਟਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਕਿਰਤਿ ਦਿਰਤਿ
ਮਨੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਦਿਨੁ ਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰ
ਤਾਰਾ ਪੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਦ
ਇਆ ਲੁਦਾਇਆ ਕਾਰਿਆਇਆ ॥ ਨਿ
ਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਧ ਸਿਰਗਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡੁ ਬੇਹੁਦਾਇਆ ॥ ਸ
ਚਾਤਖਤੁ ਬਣਾਇ ਸਲਾ ਮੁਕਾਰਾਇਆ ॥
੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇਵਾਲਾਇਆ ॥
ਨਾਧ ਸਿਰਗਤਿ ਕਾਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ

ਆਪਕੁ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ
 ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ ਭਾਵਿਓ

॥ ਅੰਗੁਲਿਕਾ ਲਾਜਿ ਲਾਜਿ ਲਾਜਿ ਲਾਜਿ ॥

ਲੋਹੇ ਤਛਿ ਤਛਾਇ ਲੋਹਿ ਜੜਾਇਆ ਲੋ
ਹਾਸੀ ਸਚੜਾਇ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇਆ ਆਪਨ
ੜਾਖੁ ਤੁਖਾਲਿ ਨ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇਆ ਅਗ
ਰੇਰੇ ਬੈਜਾਟਿ ਰੇ ਬਿਤਰਾਇਆ ਗੁਣ ਕੀਤੇ
ਗੁਣ ਹੋਇ ਜਗੁ ਪਤੀਆਇਆ ਅਵਗੁ
ਣ ਸਹਿ ਗੁਣ ਕਰੈ ਪੈਲਿ ਪੁਆਇਆ ॥ ੧੨ ॥
ਅੰਨੈ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਕੁਮੁਹੁ ਕਮਿ ਮਨਾਇਆ ਭ
ਣਾ ਅੰਨੈ ਹੁਕਮਿ ਗੁਰੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਸਿਪਰਮ
ਪਿਆਲਾ ਪਾਇਆ ਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁ

ਹਮੁਖਿਅਮਾਪੁਗਾਦਾਇਨਾਮਾਪੁਗਾਦਾਇਅਮਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਫਲੁਪਾਇਬੀਜਫਲਾਇਅਮ
 ੧੩। ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਧਿਆਨੁਧਰਾ
 ਇਅਮਾ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਗਿਆਨੁ
 ਕਮਾਇਅਮਾ ਚਰਣਕਵਲਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਰਿ
 ਤਿਵਸਾਇਅਮਾ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਇਸੇ ੨
 ਕਰਾਇਅਮਾ ਗੁਰਚੇਲਾਪਰਚਾਇਜਗੁ
 ਪਰਚਾਇਅਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਚਲਾਇਨਿ
 ਜਪਾਰਿਛਾਇਅਮਾ ੧੪। ਜੋਗਨੁਗਤਿਗੁਰ

ਸਿਖਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਅਸਾਵਿਚਿਨਿ
ਗਸਨਿਗਸੁਦਲਾਇਆ ਬੋਰਾਪਾਣੀਅੰਨੁ
ਖਾਇਪੀਆਇਆ ਬੋਰਾਬੋਲਵੁਬੋਲਿਨ
ਝੰਖਿਝੁਖਾਇਆ ਬੋਰੀਗਤੀਨੀਦਨਮੋਹਿ
ਫਹਾਇਆ ਸੁਹਦੇਅੰਦਰਿਜਾਇਨਲੋਭਿਲੁ
ਭੁਾਇਆ ੧੫ ॥ ਮੁੰਦਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੰਤੁਸੁ
ਣਾਇਆ ਅਖੀਥਾਖੀਮਾਸੀਵਾਇਝੋਲੀਪ
ਤਿਮਾਇਆ ਜੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕਾਕਿਭੂਤਬ
ਣਾਇਆ ਅਪਰਮਾਪਾਮਾਲਾਪਤਭੇਜਨੁਗੁ

ਇਆ ਭੰਡਾਰਿਅਮਾਨੁਦੀਚਾਰੁਦੁਤਸਧਾਇਅ ॥ ੧੮੫ ॥
ਸਹਜਗੁਫਾਸਤਸਿਗੁਸਾਧਿਸਮਾਇਆ ॥
੧੯੫ ॥ ਸਿਫੀਬੁਰਤਿਵਿਸੇਖੁਸਬਦੁਦਜਾਇ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਆਈਪੰਥੁਨਿਜਪੁਰੁਪਾਇਅ ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਅਲਖੁਲਖਾਇਆਗੁ
ਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਅਨੁਪਰਚਾਇਆਵੀਹਇ
ਕੀਹਚਰਣਾਇਸਬਦੁਮਿਲਾਇਆ ॥ ੧੯੯ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖਸੁਣਿਗੁਰਸਿਖਸਿਖੁਜਦਾਇਆਗੁਰਸਿਖ
ਗੁਰਸਿਖਸਿਖਸੁਣਾਇਆਗੁਰਸਿਖਸੁਣਿਕਾਰਿ

ਕੁਓਮੀਨਿਵਸਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂਗੁਰਸਿਖਗੁਰ
ਸਿਖਕੁਇਆ ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਸੰਗੁਮੇਲਿਮ
ਲਾਇਆ ਚਉਪਰਿਸੋਲਹਸਾਰਜੁਗੁਜਿਣਿਅ
ਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਖੇਲੁਬਿਸਾਤਿਬਣ
ਇਆ ਹਾਥੀਘੋੜੇਰਥਪਿਆਵੇਆਇਆਹੋ
ਇਪਤਿਸਾਹਦਜੀਰਦੁਇਦਲਛਾਇਆਹੋਇ
ਗੁਰਾਵਰੁਜੋਧਜੁਧਮਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਚਾ
ਲਚਲਾਇਹਾਲਪੁਜਾਇਆ ਪਾਇਕੋਹੋਇਦ
ਜੀਰਗੁਰਿਪੁਰਚਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਕ੍ਰੇਦਿਚਿਨਿਮ

ਇਨਿਅਭੈਦਿਚਿਜਾਇਆ ਭੈਦਿਚਿਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪੰਥਿਸਰਣੀਆਇਆ ਭੈਦਿਚਿਸੰਗੰਸਾਧਸ
 ਬਾਦੁਕਮਾਇਆ ਭੈਦਿਚਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭੁਟਾ
 ਕਾਇਆ ਭੈਦਿਚਿਜਨਮੁਸਦਰਿਸਪਸਿਸਮਾ
 ਇਆ ਭੈਦਿਚਿਨਿਜਪਾਰਿਜਾਇਪੁਰਾਪਾਇਆ
 ੨੦ ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਜਾਇਸਰਣੀਆਇਆਗੁ
 ਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਨਚਲੇਚਲਾਇਆਗੁਰਮ
 ਤਿਨਿਹਚਲੇਇਨਿਜਪਦੁਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਕਾਰਕਮਾਇਭੁਟਾਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁ

ਗਦਾਇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ ਸੁਫਲਜਨਮੁਜਗਿ
ਆਇਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ ੨੧॥ ੨੦॥ ਵੀਹ
੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਪਾਤਿਸਾਹੁਸਤਿਸੁਹਾਣੀਐ॥ ਵ
ਡਾਬੇਪਠਦਾਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੀਐ॥ ਲਭੈਬਾਣੀਦਰ
ਗਾਹਅੰਤੁਖਾਣੀਐ॥ ਕੁਦਰਤਿਅਗਮੁਅਥਾ
ਹੁਚੋਜਦਿਕੁਣੀਐ॥ ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹਅਕ
ਬਕਹਾਣੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਚੇਦਾਹੁਸਦਕੁਰਬਾ
ਣੀਐ॥ ੧॥ ਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਧਿਆਇਏ

॥ ਨਾ ਰਦਸਾ ਰਦਸੇ ਸਕੀਰਤਿ ਗਾਇਦੇ ॥ ਗਣਗੀ १੯੧

ਧਰਬ ਗਾਣੇ ਸਨਾਦਵਜਾਇਦੇ ॥ ਛਿਅਦਰਸਨ

ਕਰਿਦੇ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਦੇ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇ ਉਪਦੇਸਕ

ਰਮਕਮਾਇਦੇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸ ਪਾਰਨਾਪਾ

ਇਦੇ ॥ ੨ ॥ ਪੀਰਪੇਕੀ ਬਰਹੋਇ ਕਰਦੇ ਬੀਦਗੀ ॥

ਸੇਖਮਸਾਇਕਹੋਇ ਕਰਿ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਗਉਸਕੁ

ਤੁਬਕਈਲੋਇਦਰਬਖਸੀਦਗੀ ॥ ਦਰਦਰਦੇਸ

ਖਲੋਇਮਸਤਮਸੀਦਗੀ ॥ ਫਲੀਓਲਹਸੁਇਸੇ

ਇਕਗਨੀਪਸੀਦਗੀ ॥ ਦਰਗਹਦਿਰਲਾਕੋਇਬਖਤ

ਬਿਲਿਦਗੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣਿ ਆਖਣਿ ਵਖਾਣੁ ਆਖਿ
ਵਖਾਣਿ ਆ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਨ ਸਚੁ ਸਿਫਾਣਿ
ਆ ॥ ਵਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਿ ਆ ॥
ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ਨ ਆਖੁ ਜਾਣਿ ਆ ॥ ਵੀਨ ਦੁਨੀ
ਤੈਰਾਣੁ ਚੋਜ ਦਿਰਾਣਿ ਆ ॥ ਕਾਦਰ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਮਾਣਿ ਆ ॥ ੪ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰੂਪ ਸਰੂਪ ਅਨੂਪ
ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਸੁਰੰਗ ਤਰੰਗ ਬਣਾਵਹੀ
॥ ਗਾਨਾ ਦਵਿਸ ਮਾਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਵਹੀ ॥ ਰਸ
ਕਸਲਖ ਸੁਆਦ ਚਖਿ ਚਖਾਵਹੀ ॥ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ

ਕਰੋੜਿ ਮਹਾਮਹਾਕਾਵਯੀ ॥ ਗੋਰਮਹਾਨਿਸੁਲਤਾਨ
 ਮਹਾਨਪਾਦਯੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਦਾਮੇਲਦੁਬਿ
 ਧਾਰੋਦਈ ॥ ਤੈਗੁਣਮਾਣਿ ਆਖੇਲੁਕੁਰਿਕੁਰਿਧੋਦਈ
 ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕੁਲੁਹਾਰਪਰੋਦਈ ॥ ਪੰਜਿਤੁ
 ਤਪਰਦੇਲਅੰਤਿਦਿਗੋਦਈ ॥ ਛਿਅੰਗੁਤਿਬਾਰਹ
 ਮਾਹਸਿਹਸਿਰੋਦਈ ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਨੀ
 ਦਨਸੋਦਈ ॥ ੬ ॥ ਸਹਸਾਸਿਆਣਪਲਖਕੀਮਿਨਾ
 ਵਯੀ ॥ ਗਿਆਨਧਿਆਨਉਨਮਾਨਅੰਤੁਨਪਾਦਯੀ
 ਲਖਸਸੀਅਰਲਖਕੁੰਨਅਹਿਨਿਸਿਧਾਵਯੀ ॥ ਲ

੧੬੮

ਖਪਰਕਿਰਤਿਪਰਾਣਕਰਮਕਮਾਦਹੀ ਲਖ
ਲਖਗਰਬਗਮਾਨਲਜਲਜਾਦਹੀ ਲਖਲਖ
ਦੀਨਈਮਾਨਤਾਦੀਲਾਦਹੀ ਭੁਓਭੁਗਤਿਭੁਗਦ
ਨਸਚਿਸਮਾਦਹੀ ॥ ਲਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਪਰ
ਚੇਲਾਦਹੀ ਜੋਗਭੁਗਲਖਰਾਹਸੀਗਿਚਲਾਦਹੀ
॥ ਦੀਨਦੁਨੀਅਸਗਾਹਹਾਥਿਨਪਾਦਹੀ ਕਟਕ
ਮੁਰੀਦਪਨਾਹਸੇਵਕਮਾਦਹੀ ਅੰਤੁਨਸਿਫਤਿਸ
ਲਾਹਆਖਿਸੁਣਾਦਹੀ ਲਓਬਾਲੀਦਰਗਾਹਖ
ਰੂਪਮਾਦਹੀ ॥ ਲਖਸਾਹਿਬਿਸਿਰਦਾਰ

ਆਦਣਜਾਦਣੇ। ਲਖਵਡੇਦਰਬਾਰਬਣਤਬਣਾ
 ਵਣੇ। ਵਰਬਭਰੇਭੰਡਾਰਗਣਤਗਣਾਵਣੇ। ਪਰਦ
 ਹੈਸਾਧਾਰਬਿਰਦਸਦਾਵਣੇ। ਲੇਕੁਮੇਹਅਹੰਕਾਰ
 ਧੋਹਕਮਾਵਣੇ। ਕਰਦੇਚਾਰਿਵੀਚਾਰਿਦਹਾਵਿਸਿ
 ਧਾਵਣੇ। ਲਖਲਖਬੁਜਰਕਵਾਰਮਨੁਪਰਚਾਵ
 ਣੇ॥ ੧॥ ਲਖਵਾਰੇਵਾਰਤਾਰਮੀਰਿਮੀਰਿਗੇਵੇਦਹੀ॥
 ਅਉਤਰਿਲਖਅਵਤਾਰਕਾਰਕਰੇਦਹੀ॥ ਅੰਤੁ
 ਨਪਾਰਾਵਾਰਖੇਵਟਖੇਵਹੀ॥ ਵੀਚਾਰੀਵੀਚਾਰਿ
 ਭੇਤੁਨਦੇਵਹੀ॥ ਕਰਤੂਤੀਅਚਾਰਿਕਾਰਿਜਸੁ

ਲੇਵਹੀ॥ ਲਖਲਖ ਜੇਵਣਵਾਰ ਜੇਵਣਜੇ
ਵਹੀ॥ ਲਖਵਰਗਾਹ ਵਰਬਾਰਸੇਵਕਸੇਵਹੀ॥
੧੦॥ ਸੁਰਦੀਰਵਹੀ॥ ਮਾਮਜੇਰੁਜਣਾਵਹੀ॥ ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਸੁਰਤੇਲਖਆਖਿਸੁਣਾਵਹੀ॥ ਖੋਜੀ
ਖੋਜਨਿਖੋਜ ਦਹਾਇਸਿਧਾਵਹੀ॥ ਚਿਰੁਜੀਵੈ
ਲਖਹੋਇਨਯਤ੍ਰਕਾਪਾਵਹੀ॥ ਖਰੇਸਿਆਣੇਹੋਇਨਮੁ
ਸਮਝਾਵਹੀ॥ ਲਭਿਬਾਲੀਦਰਗਾਹਚੋਟਾਖਾਵ
ਹੀ॥ ੧੧॥ ਹਿਕਮਤਿਲਖਹਰੀ॥ ਮਚਲਤੁਬਣਾ
ਵਹੀ॥ ਆਕਲਹੋਇਫਹੀ॥ ਮਮਤੇਮਤਾਵਹੀ॥ ਗਾ

ਫਲਹੋਇਗਨੀਮਵਾਦਦਧਾਵਹੀ। ਲਕ੍ਸ਼ਿਲਕ੍ਸ਼ਿ ੨੦੦
ਕਰਨਮੁਹੀਮਾਪੁਗਣਾਵਹੀ। ਤੋਇਜਦੀਦ
ਕਦੀਮਨਖੁਦੀਮਿਟਾਵਹੀ। ਸਾਬਰੁਹੋਇਹਲੀਮ
ਆਪੁਗਵਾਵਹੀ। ੧੨। ਲਖਲਖਪੀਰਮੁਹੀਦ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੀ। ਸੁਹਦੇਲਖਸਹੀਦਜਾਰਤ
ਲਾਵਹੀ। ਲਖਰੇਜੇਲਖਈਦਨਿਵਜਕਰਾਵਹੀ
। ਕਰਿਕਰਿਗੁਫਤਸੁਨੀਦਮਨਪਰਚਾਵਹੀ। ਹੁਜੇ
ਕੁਲਫਕੁਲੀਦਜੁਹਦਕਮਾਵਹੀ। ਦਰਿਦਰਵੇਸ
ਰਸੀਦਨਆਪੁਜਣਾਵਹੀ। ੧੩। ਉਚੇਮਹਲਉ

ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਛਾਇ ਦਿਛਾਵਣੇ ॥ ਵਰੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰ
ਨਾਭਿਗਾਣਾਵਣੇ ॥ ਕਰਿਗੜ੍ਹ ਕੋਟਹਜਾਰਹਜਕ
ਮਾਵਣੇ ॥ ਲਖਲਖ ਮਨਸਬਦਾਰਵਜਹਦਧਾ
ਵਣੇ ॥ ਪੁਰਕੁਰੇ ਅਹੰਕਾਰਮਾਵਣਜਾਵਣੇ ॥ ਤਿ
ਤੁਸਰੇਦਰਬਾਰਖਰੇਰੂਰਾਵਣੇ ॥ ੧੪ ॥ ਤੀਰਥ
ਲਖਕੋਰੇਇਪੁਰਬੀਨਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦੀਵੇਦਸਬ
ਨਸੇਵਕਰਾਣਾ ॥ ਜਪਤਪਸੰਜਮਲਖਸਾਧਿਸ
ਧਾਵਣਾ ॥ ਹੋਮਜਗਨਈਵੇਦਕੁੰਗਲਗਾਵ
ਣਾ ॥ ਵਰਤਨਮਲਖਦਾਨਕਰਮਕਮਾਵਣਾ ॥

ਲਉਬਾਲੀਦਰਗਾਹਪਖੰਡਿਨਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ ੨੦੧
ਪੋਲੀਆਭਰਨਾਲਿਲਖਤਰੰਦੀਆਥਕੁਕਰੰਕੁ
ਕੁਕੁਲਿਸੁਪਿਨਲਰੰਦੀਆਅਨਲਮਨਲਕੁਰਿ
ਖਿਆਲਉਮਗਿਉਰੰਦੀਆਉਛਲਿਕਰਨਿਉ
ਛਲਨਉਰਿਚੜੰਦੀਆਲਖਅਗਾਸਪਤਾਲ
ਕਰਿਮੁਹਛੰਦੀਆਵਰਗਾਹਟਿਕਰਵਾਲਬੰਦੇਬੰ
ਦੀਆ॥੧੬॥ਕੋਗੁਣਮਾਇਆਖੇਲੁਕਾਰਿਦੇਖਾ
ਲਿਅਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿਚਲਤੁਉਠਾਲਿਅਮਾ
ਪੰਜਿਤੁਤਉਤਪਤਿਬੰਧਿਬਹਾਲਿਅਮਾਛਿਅਰੁਤਿ

ਬਾਰਹਮਾਹਸਿਰਜਿਸਮਾਤਿਅਮਾਮਹਿਨਿਸਿ
 ਸੁਰਜਚੰਦ੍ਰਦੀਦੇਬਾਲਿਅਮਾਇਕੁਕਵਓਪ
 ਸਾਉਨਦਗਿਨਿਹਾਲਿਅਮਾ॥੧੧॥ਕੁਦਰਤਿਇ
 ਕੁਕਵਓਥਾਪਓਥਾਪਦਾ॥ਤਿਵੰਲਖਦਗੀਅ०
 ਉਨਓਕੁਕੁਜਾਪਦਾ॥ਲਖਬ੍ਰਹਮੰਡਸਮਾਉਨਲ
 ਹਰਿਦਿਆਪਦਾ॥ਕਰਿਕਰਿਟੇਖੇਚਾਉਲਖ
 ਪਰਤਾਪਦਾ॥ਕਉਟੁਕਰੇਅਰਥਾਉਵਰਨਸਰ
 ਪਦਾ॥ਲਪੈਨਪਛੇਤਉਪੁਨਨਪਾਪਦਾ॥੧੮॥
 ਕੁਦਰਤਿਅਗਮੁਅਥਾਹਅੰਤੁਨਪਾਈਅੋਕ०

ੴ ਸ੍ਰੋਤ ਪਰਵਾਹੁ ਕਿਨ ਪਰ ਚਾਈਐ ॥ ਕੇਵਰੁ ਤੈਦ
ਰਗਾਹੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਕੇਇਨਦ ਸੇਰਾਹੁ
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ ਕੇਵਰੁ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਿਧਿ ਆਈਐ ॥ ਅਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਸ
ਗਾਹੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ॥ ੧੮ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ
ਪਰ ਆਦਿ ਅਚਰਜੁ ਆਖੀਐ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ
ਅਨਾਦਿ ਸਬਦੁ ਨ ਸਾਖੀਐ ॥ ਵਰਤੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾ
ਦਿਨ ਗਲੀ ਗਾਖੀਐ ॥ ਭਗਤਿ ਵਡਲੁ ਅਛਲਾ
ਦਿਸਹੁ ਜਿਸੁ ਆਖੀਐ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਅਨਹੁ ਦਿਨਾ

੨੦੨

੨੧

ਵਿਲਿਵ ਅਭਿਲਾਖੀਐ ॥ ਵਿਸਮਾਵੈ ਵਿਸਮ ॥
 ਵਿਪੁਰਨ ਪਾਖੀਐ ॥ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇਵਲ
 ਕਾਖੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥

ਇਕੀ

੧੭ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਰਾ

ਧਾਰਨਿ ਰੰਗਾਰੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ਹੋਅ
 ਏਕੀ ਕਾਰੁਆ ਪੁਓ ਪਾਇਆ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕ
 ਰੁਚਲੁ ਰੁਚਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਹੁਇ
 ਰਦੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪਰਵਦੁ ਗਾਰੁ ਰੇ ਗੁਣ

ਮਾਇਆ ਸਿਰਿ ਠਿਸਿਰ ਜਟਹਾਰੁ ਲੇਖਿ ਲਿਖਾ ॥ ੨੦੩ ॥
ਇਆ ਸੁਰੁ ਸੈਵੇ ਆਧਾਰੁ ਨਤੋ ਲਿਖੁ ਲਾਇਆ ॥
ਲਖਿਆ ਥਿਤਿ ਨਵਾਰੁ ਨਮਾਹੁ ਜਟਾਇਆ ਦੇਵ
ਕਤੇ ਬਵੀਚਾਰੁ ਨਮਾਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਰਾਲੀ
ਬੁਨਿਰ ਬਾਣੁ ਬਾਣੁ ਚਲਾਇਆ ਉਰੈ ਹਿਸਤਿ ਚਾਣੁ
ਕਿਨਿ ਪਹੁ ਚਾਇਆ ਖੰਭੀ ਚੋਜਿ ਦਿਗੁਣੁ ਆਇ
ਮਿਲਾਇਆ ਧੁਰ ਧ੍ਰਿਅਾ ਅਸਮਾਦਿ ਨਟਲੇਟਲਾ
ਇਆ ਮਿਲੇ ਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਵਰ
ਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਭੈਰਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਭੈਰਵ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਆ ਤੁਲਹਾਧਰਤਿਬਣਾਇਨੀਰਤਰਾਇਆ

੨੦੪

ਨੀਰਹੁਉਪਜੀਅਗਿਫਟਖੰਡੁਛਾਇਆਅਮਰੀ

ਰੋਦੀਬਿਰਖਸੁਫਲਫਲਾਇਆਪਉਣਪਾਣੀ

ਬੇਸੀਤਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇ

ਸੁਖੇਲੁਹਚਾਇਆ॥੪॥ਕੇਵਰੁਆਖਾਂਸਚੁਸ

ਚੇਰੁਾਇਆਕੇਵਰੁਰੋਆਪਉਣਟਿਰੈਚਓਦਾਇ

ਆਚੰਨਟਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਖਬੋਹਾਇਆਖ

ਹਿਖਹਿਵੰਸੁਗਵਾਇਵਾਂਸੁਜਲਾਇਆਸਿਵਸ

ਕਤੀਸਹਲੰਗੁਅੰਗੁਜਣਾਇਆਕੋਇਲਕਾਓ

ਨਿਅਉਬਚਨਸੁਣਾਇਆ ਖਾਣੀਬਾਣੀਚਾਰਿ
ਸਾਹਗਣਾਇਆ ਪੰਜਿਸਬਦਿਪਰਵਾਣੁਨੀ
ਸਾਣੁਵਜਾਇਆ ॥੫॥ ਰਾਗਨਾਦਸੰਬਾਦਰਿ
ਆਨੁਚੇਤਾਇਆ ਨਉਦਰਵਾਜੇਸਾਧਿਸਾਧੁਸ
ਦਾਇਆ ਵੀਹਇਕੀਹਉਲਿਪਿਨਿਜਪਾਰਿ
ਆਇਆ ਪੁਰਕਕੰਕੁਕਰੇਚਕੁਟਕਧਾਇਆ
ਨਿਉਲੀਕਰਮਕੁਯੰਗਾਆਸਣਲਾਇਆਇ
ਵਾਪੰਗੁਲਾਝਾਰਿਸੁਖਮਨਿਛਾਇਆ ਖੇਚਰ
ਕੁਚਰਚਾਚਰਸਾਧਿਸਧਾਇਆ ਸਾਧਮਰੀ

ਚਰਖੇਲਉਨਮਨਿਆਇਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁ
ਲਲੈਮਨੁਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ ॥੭॥ ਸੋਹਸਹਜਿਸੁਰੁ
ਇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥ ਨਿਝਰਿਧਾਰਿਚੁਆ
ਇਆਪਿਥਪਿਆਇਆ ॥ ਅਨਰਦਧੁਨਿਲਿ
ਵਲਾਇਨਾਵੁਦਜਾਇਆ ॥ ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪ
ਇਸੁਨਿਸਮਾਇਆ ॥ ਸੁਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਆਪੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰਮੁਚਖਾਇਨਿਜ
ਪਰੁਫਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਮਿਲਾਇਪੁਰ
ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਜੋਤਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਵਾਬਾ

੨੦੫

ਲਿਆ ਚੰਦਨੀ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਵਣਾਸੁ ਪਤਿ
ਫਾਲਿਆ ਸਲਲੇ ਸਲਲਾ ਸੀਜੋ ਗੁਰਿ ਬੇਈ
ਚਾਲਿਆ ਪਵਣੈ ਪਵਣੁ ਸਮਾਇ ਅਨਹਦੁ
ਭਾਲਿਆ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ ਪਰੇ ਇਦਿ ਖਾਲਿਅ
ਪਥਰੁ ਪਾਗੁ ਰੁਹੈ ਇਧਾਰੁ ਪਾਲਿਆ ਅਨਲ
ਪੰਖ ਪੁਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਪਤਾ ਸਮਾਇ ਲਿਆ ਬਹਮੈ ਬਹਮੁ
ਮਿਲਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਖਾ ਲਿਆ ॥ ੮ ॥ ਕੇਵਰੁ ਇ
ਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ਕੇਵਰੁ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ
ਤੇਲਿ ਤੁਲਾਇਆ ਕਰਿ ਬਹਮੰਗੁ ਕਰੈ ਕਵਾਉ

ਵਧਾਇਆ ਲਖ ਲਖ ਧਰਤਿ ਅਗਾਸਿ ਅਧ
 ਰਧਰਾਇਆ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤੁ ਰੁਲਖ ਉਪਾ
 ਏਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜੇ ਨਿਖੇਲੁ ਰਚਾਇ
 ਆ ਜੇ ਨਿਜੇ ਨਿਜੀ ਅਜੀਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਿ
 ਰਿਸਿ ਰਿਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ਅਲੇਖੁ ਧਿਆਇਆ ਸ
 ਤਿਰੁਗਸਚਾਨਾ ਉਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੂਰ
 ਤਿਸਚਥਾਉ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾਇਆ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿ
 ਅਸਰਾਉ ਸਚਿ ਸੁਹਾਇਆ ਵਰਗਹਸਚਾਨਿ
 ਆਉਹੁ ਕਮਚਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਗਿਰ

ਓ ਸਬਦਵਸਾਇਆ ਮਿਟਿ ਆਗਰਬੁਗੁਮਾਓ
ਗਗੀਬੀਛਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਹਿਅਉ ਮਜ
ਰੁਜਰਾਇਆ ਨਤਿ ਸੁਬਲਿਹਾ ਰੈਜਾਓ ਸੁਭਾਣਾਭੁ
ਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਚੀਖਸਮਰਜਾਇਭਾਣਾਭਾਵਣ
॥ ਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਇਆ ਪੁਗਵਾਵਣਾ ਗੁਰਚੇ
ਲਾਪਰਚਾਇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹ
ਜਿਸੁਰਾਇਨਅਲਖੁਲਖਾਵਣਾ ਗੁਰਸਿਖਤਿ
ਭਨਤਮਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣਾ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿ
ਵਲਾਇਹੁਕਮੁਮਨਾਵਣਾ ਵੀਹਇਕੀਹਲੰਘਾ

ਇਨਿਜਘਰਿਜਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਾ ੨੦੧
ਇਸਹਜਿਸਮਾਵਣਾ ੧੧੧) ਇਕੁਗੁਰੁਇਕੁਸਿਖੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ ਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਸਿਖੁਸਚਿ
ਸਮਾਣਿਆ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸੋਸਿਖੁਸਬਦੁਵਖਾਣਿ
ਆ ਅਚਰਜਗੁਰੁਭੁਵਿਖੁਸਚੁਸੁਹਾਣਿਆ ਫੇ
ਖੁਅਲੇਖੁਅਲਿਖੁਮਾਣੁਨਿਮਾਣਿਆ ਸਮਸਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਿਖੁਨਾਆਵਣਿ^{ਜਾਣਿ}ਆ ਨੀਸਾਣਾਹੋਇਲਿ
ਖੁਹਦਨੀਸਾਣਿਆ ਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰਸਿਖੁਹੋਇਹੋ
ਗਣਿਆ ੧੨) ਪਿਰਮੁਖਿਅਲਾਪੁਰਿਅਪਿਓਪੀ

ਮਾਵਣਾ ਮਹਰਮੁਹਕੁਹਜੁਰਿ ਮਲਖੁਲਖਾਵ
 ਣਾ ਘਟਾ ਮਵਘਟਭਰਪੁਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਵਣਾ
 ਬੀ ਮਹੁਰੇਇ ਅੰਗੁਰੁ ਸੁਫਲ ਸਮਾਵਣਾ ਬਾਵਨ
 ਰੇਇਠ ਰੁਗੁਮਹ ਮਹਕਾਵਣਾ ਚੰਦਨ ਚੰਦਕਪੁਰ
 ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਾ ਸਸੀ ਮਰ ਅੰਦਰਿ ਸੁਰਤ ਪਤਿ
 ਬੁਝਾਵਣਾ ਚਰਣ ਕਵਲ ਦੀਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
 ਲਾਵਣਾ ਕਾਰਣ ਲਖ ਅੰਕੁਰ ਕਰਣੁ ਕਰਾਵਣ
 ਾਵਜਨਿ ਅਨਹਦ ਤੂਰਜੇ ਤਿਜਗਾਵਣਾ ॥੧੩॥
 ਇਕ ਕਵਾਉ ਅੰਤ ਲੁਕਾਵਰ ਤਿਜਾਣੀ ਮੇ

ਕਾਰੁ ਅੰਬੇਲੁ ਚੋਜ ਦਿਡਾਣੀਐ ਲਖਦਰੀਆਉ
ਅੰਲੇਲੁ ਪਾਣੀਆਣੀਐ ਹੀਰੇਲਾਲ ਅੰਮੇਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲ ਅੰਡੇਲ ਪਤਿ
ਪਰਵਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਨਿਰੋਲੁ ਸਚੁ ਸੁਹਾਣੀ
ਐ ਸਾਇਰ ਲਖ ਫੰਫੇਲ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੀਐ
ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਜ ਪੈਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਾਣੀਐ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਪੀਤਾ ਰਜਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀਐ ॥੧੪॥ ਕਾ
ਰੋਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ਹੀ ਮਨ ਜਾਣੀਐ ਕੇਵਰੁ ਵਰਾਹ
ਣੁ ਅਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਕੇਵਰੁ ਅਖਾਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਨਿ

ਮਾਣੀਐ ਲਖਜਿਮੀ ਅਸਮਾਣ ਤਿਉਨਤੁਲਾਣੀ
ਐ ਕੁਦਰਤਿਲਖਜਹਾਨੁਹੋਇਹੋਰਾਣੀਐ ਸੁ
ਲਤਾਨਾਸੁਲਤਾਨੁਹੁਕਮੁਨੀਸਾਣੀਐ ਲਖਸਾਇ
ਨੈਸਾਣਬੁਦਸਮਾਣੀਐ ਕੁਰਾਅਖਾਣਵਖਾਣਅ
ਕਥਕਹਾਣੀਐ ॥੧੫॥ ਚਲਣੁਹੁਕਮਰਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਿਚਲਾਇ
ਚਲਣੁਭਾਣਿਆ ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਪਾਇਕਰਿਸੁ
ਕਰਾਣਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਚੋਜਾਵਿ
ਰਾਣਿਆ ਫਰਤੁਬਾਲਸੁਭਾਇਆਦਿਵਖਾ

ੲਿਆ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵਲਾਇ ਸਚੁ ਸੁਹਾਇਆ ੨੦੯
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ਸਬਦੁ ਸਿਦਾਇਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਆ ਪੁਗਵਾਇਆ ਪੁਪਛਾਇਆ ੧੬੫ ਅ
ਬਿਗਤਿ ਗਤਿ ਅਸਗਾਹਾ ਖਿਦਖਾਣੀਐ ਗਹਿ
ਰੀਛੀਰ ਅਥਾਹਾ ਬਿਨਆਣੀਐ ਬ੍ਰਿਦਲਖ
ਪਰਦਾਹੁ ਲੜਵਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਫਤਿ ਸ
ਲਾਹ ਅਕਥਕਹਾਣੀਐ ਪਾਰਾਦਾਰੁ ਨ ਗਹੁ ਬਿ
ਅੰਤੁ ਸੁਹਾਣੀਐ ਲਓ ਬਾਲੀਦਰਗਾਹ ਨ ਆਵਣ
ਜਾਣੀਐ ਵਡਾਵੇ ਪਰਦਾਹੁ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੀਐ ਸ

ਤਿਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਹੋਇਹੋਰਾਣੀਐ॥੧੧॥ਸਾ
ਧਸੀਗਾਤਿਸਚਖੰਡਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਸਚ
ਨਾਉਬਲਵੰਡਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈਐ॥ਪਰਮ
ਜੋਤਿਪਰਚੰਡਜੁਗਾਤਿਜਗਾਈਐ॥ਸੋਧਿਤਿ
ਠਾਕੁਹਮੰਗੁਲਵੰਡਨਲਾਈਐ॥ਤਿਤੁਨਾਹੀਜਮ
ਡੰਡੁਸਰਣਿਸਮਾਈਐ॥ਪਰਪਾਪਕਾਰਿਖੰਡੁ
ਨਗਕਿਨਪਾਈਐ॥ਚਾਵਲਅੰਦਰਿਵੰਡੁਉਬ
ਰਿਜਾਈਐ॥ਸਚਹੁਸਚੁਅਖੰਡੁਕੁਰੁਛੰਡੁਈ
ਐ॥੧੨॥ਗੁਰਸਿਖਾਸਾਬਾਸਿਜਨਮੁਸਦਾ

ਰਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਰਹਾਸਿ ਗੁਰੂਪਿਆਰਿਆ ॥ ੨੧੦ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਚਿਤਾ ਰਿਆ ॥
ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸ ਨਿਦਾਸੁ ਸੇਵ ਸੁਚਾਰਿਆ ॥ ਫਰ
ਤ ਨਿਆਸ ਨਿਰਾਸ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨ ਹਰਮਾ ਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿਆ ॥ ੧੯੧ ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਤਿ ਗੁਰਪਾਇਆ ॥ ਪਰਫਾਰੈ ਸਾਧਾ
ਰੁਸ ਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਚਾਰੁ

ਕੁਣਾਕੁਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖਦੁਆਰੁਆਪੁਰ
 ਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ
 ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦੁਆਧਾਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਗੁ
 ਰਮੁਖਾਂ ਲੋਕਾਰੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰ
 ਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਸੀਮ
 ਰਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਣਾ ॥ ਅਸਟਧਾਰੁ ਇਕਧਾ
 ਰੁਪਾਰੁ ਸੁਪਰਸਣਾ ॥ ਚੰਦਣੁ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਇ
 ਰਖੁ ਸੁਵਰਸਣਾ ॥ ਰੰਗਤ ਰੰਗਮਿਲਾਪੁ ਨ ਦੀ
 ਅਸਰਸਣਾ ॥ ਅਨਸਰੋ ਵਰਹੰਸਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ

ਰਸਣਾ ਪਰਮਹੰਸਗੁਰਸਿਖਵਰਸਾਅਦਰ

ਸਣਾ ਚਰਣਸਰਣਗੁਰਦੇਵਪਰਸਾਅਪਰ

ਸਣਾ ਸਾਧਸਿੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਅਮਰਨਮਰਸ

ਣਾ॥੨੧॥ ੨੨॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ

ਤਿਗੁਪੁਰਗੁਰਦਰਸਨੋਪਰਨਬ੍ਰਹਮਅਚਰਜੁਦਿ

ਖਾਇਆਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਗਿ

ਅਨੁਸਚੁਅਨਹਦਧੁਨਿਵਿਸਮਾਦੁਸੁਣਾਇ

ਆਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਚਲਾਇਓਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁਵਿਭਾਇਆਗੁਰਸਿਖਦੇਗੁਰਸਿ
ਖਕਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਫਸਾਇਆ
ਸਚੁਗਾਸਿਰਹਰਾਸਿਵੇਸਾਤਿਗੁਰਸਿਖਪੈਰੀਪਾ
ਇਆਗੁਰਣਕਦਲਪਰਤਾਪੁਜਣਾਇਆ
੧੧। ਤੀਰਥਿਨਾਤੈਪਾਪਜਾਨਿਪਤਿਤਉਧਾਰਣ
ਨਾਉਧਰਾਇਆਤੀਰਥਹੋਨਿਸਕਾਰਥੇਸਾ
ਧਜਨਾਦਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਾਧਹੋਏਮਨੁ
ਸਾਧਿਕੈਚਰਣਕਦਲਗੁਰਚਿਤਿਫਸਾਇ

ਆ ਓਪਮਾਸਾਧਮਗਧਿਬੋਧਕੋਟਮਧੋਕੋਸਾਧੁਸੁ ੨੧੨
ਣਾਇਆ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਮਸਿਖਜਗਿਧਰਮ
ਸਾਲਬਾਇਬਾਇਸੁਹਾਇਆਪੇਰੀਪੇਪੇਰਧੋਵਟੇ
ਚਰਟੇਦਕਟੇਲੇਪੇਰਪੁਜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਮਲਖੁਲਖਾਇਆ ॥੨॥ਪੀਜਿਤਤਤਤਿਤਪਤਿਕ
ਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਆਪੁਗਵਾਇਆ ਚਰਟ
ਕਟਲਸਰਟਗਤੀਸਤੁਨਿਧਾਨਸਕੇਫਲਪਾ
ਇਆ ਲੋਕਵੇਦਗੁਰਗਿਆਨਵਿਚਿਸਾਧੁਸੁਰਿ
ਜਗਤੁਤਰਾਇਆ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਾਇਕੋਪਾ

ਵਨਪੁਰਖਪਦਿਤਕਰਾਇਆ ਚਰਣੇਦਕਮਹਿ
ਮਾਮਮਿਤਿਸੇਖਸਹਸਮੁਖਅੰਤੁਨਪਾਇਆਧੁਰੀ
ਲੇਖੁਮਿਟਾਇਆ ਚਰਣੇਦਕਮਨੁਦਸਿਗਤਿਆਇ
ਆਪੇਗੀਪੇਜਗੁਚਰਣੀਲਾਇਆ ੨ ਚਰਣੇਦ
ਕਹੋਇਯੁਰਸਗੀਤਜਿਥੈਕੁੰਰਧਰਤਿਵਿਚਿਅ
ਈ ॥ ਨਉਸੇਨਦੀਨਤ੍ਰਿਨਦੈਅਠਸਾਠਤੀਰਬਿਅੰ
ਗਿਸਮਾਈ ॥ ਤਿਹੁਲੋਈਪਰਵਾਣੁਹੈਮਹਾਦੇਵ
ਲੇਸੀਸਿਚੜਾਈ ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇਜੈਜੈਕਾਰੁ
ਵਡੀਵਡਿਅਈ ॥ ਸਟੁਗੰਗਾਬੈਕੁੰਰਲਖਲਖ

ਬੇਕੁੰਠ ਨਾ ਬਿਲਿਵਲਾਈ ॥ ਸਾਧੁ ਧੁਰਿ ਦਲਿ ਭੁਰੈ ॥ ੨੧੩ ॥

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਰਣ ਕਵ

ਲ ਦਲ ਕੀ ਮਨ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਚਰਣ ਸਗਟਿ ਜਿਸੁ

ਲਖ ਮੀਲ ਖਕਲਾਹੇ ਇਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ

ਨਿਧਿ ਸਭੁ ਗੋਲੀਆਂ ਸਾਧ ਕਾ ਸਿਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ ਚ

ਰਿਦ ਹਨ ਛਿਅ ਦਰਸਨਾ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਉ ਨਾਥ ਨਿਦਾ

ਈ ॥ ਤਿਨ ਲੋਅ ਚਉਦਹ ਭੁਵਨ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅ

ਲਿਛੁਕ ਕਰਛਾਈ ॥ ਕਵਲਾਸੁ ਕਵਲਾਪਤੀ

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਈ ॥ ਪੈਰੀ ਪਾਖਾ ਕਰੈ

ਪੈ

ਇਆਪੁਗਦਾਇਨਆਪੁਗਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖਫਲੁਵਡੀਫਰਿਅਈ ॥੫॥ ਬਾਦਨਰੂਪੀਹੋਇਕੋ
ਬਲਿਛਲਿਅਛਲਿਆਪੁਛਲਾਇਆ ਕੋਰੀਅ
ਛਾਈਧਰਤਿਮੰਗਪਿਛੇਵੇਵਡੀਪੰਡੁਧਾਇਆ
ਦੁਇਕਰਮਾਕਰਿਤਿਨਿਲੋਅਬਲਿਰਾਜੇਫਿਰਿ
ਮਗਰੁਮਿਣਾਇਆ ਸੁਰਗਹੁਚੀਗਾਜਾਣਿਕੋਰਾਜੁ
ਪਤਾਲਲੋਕਦਾਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈਲੋਕਗਤਵਛਲਦਰਦਾਨਸਦਾਇਆ ਬਾਦਨ
ਲਖਸੁਪਾਦਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਰਜਾਇਛੁਇਛੁਇ

ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੬॥ ੨੧੪
 ਸਹਸਬਾਹੁਜਮਾਦਿਗਨਪਾਰਿਹੋਇਪਰਾਹੁਣਚਾਰੀਅ
 ਇਆਕਾਮਧੇਣਲੋਕਾਇਕੋਜਮਾਦਿਗਨੈਦਾਸਿਰੁ
 ਵਢਵਾਇਆਪਿਟਦੀਸੁਣਿਕੋਰੇਵਕਾਪਰਸਰ
 ਮੁਧਾਈਕਰਿਧਾਇਆਇਕੀਹਵਾਰਕਰੋਧੁਕ
 ਰਿਖੜੀਮਾਰਨਿਖੰਤੁਗਵਾਇਆਚਰਣਸਰ
 ਣਿਫੜਿਓਬਰੇਦੂਜੇਕਿਸੇਨਖੜਗੁਓਚਾਇਆਹ
 ਓਮੇਮਾਰਿਨਸਕੀਆਚਿਰੰਜੀਵੁਆਪੁਜਣਾਇਆ
 ਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦੁਨਪਾਇਆ॥੭॥ ਰੰਗਮਹ

ਲਰੀ ਗਰੰਗ ਵਿਚਿ ਦਸਰ ਬੁਕਉ ਸਲਿਆਰ
ਲੀਆਲੋ ਮਤਾ ਮਤਾ ਇਨਿਆ ਪੁਵਿਚਿ ਚਾਇ
ਚਾਈ ਲੇਖ ਰੇ ਸੁਖਾਲੇ ਪਾਰਿਅਸਾਝੇ ਪੁਤੁਰੇ ਇਨਾ
ਉਕਧਰੀ ਅੰਬਾਲ ਕਬਾਲੋ ਰਾਮਚੰਦਨਾ ਉਲੇ
ਵਿਆਤਿ ਨਿਹਤਿ ਆਤੋ ਰੋਇ ਨਿਰਾਲੋ ਰਾਮਰਾਜੁ
ਪਰਵਾਣੁ ਜਗਿ ਸਤੁ ਸੰਤੋ ਖੁਧਰ ਮੁਰਖਵਾਲੋ ਮ
ਇਆ ਵਿਚਿ ਉਦਾਸੁ ਰੋਇ ਸੁਣੈ ਪੁਰਾਣੁ ਬਸਿਸਟੁ
ਬਹਾਲੋ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇਆ ਸਿਲਤਰੀ ਪ
ਗਛੁਹਿ ਤਤਕਾਲੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਗਧੂਕਿ ਨਿਹਾਲੋ

੧੮॥ ਕਿਸਨਿ ਲੈ ਆ ਅਵਤਾਰੁ ਜਗਿ ਮਹਿ ਮਾਦਸ
 ਮਸਕੀਧੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਠੀਲਾ ਚਲਤਾ ਅਚਰਜ
 ਕਰਿ ਜੋਗੁ ਭੋਗੁ ਰਸ ਰਖੀ ਆਮਾਣੈ ॥ ਮਹਾ ਕੁਾਰ
 ਥੁ ਕਾਰਵਾਇ ਓਨੁ ਕੋਰੈ ਪਾਂਡੂ ਕਾਰਿ ਪੈਰਾਣੈ ॥ ਇੰਦੁ
 ਦਿ ਕਬਹੁ ਮਾਦਕਾ ਮਹਿ ਮਾਮਿ ਤਿ ਮਿਰਜਾਦ ਨ
 ਜਾਣੈ ॥ ਮਿਲੀ ਆਟ ਹਲਾਵੀ ਰਿਕੇ ਜਗਿ ਰਾਜ
 ਸੁਰਾਜੇ ਗਾਣੈ ॥ ਮੰਗਿ ਲਈ ਹਰਿਟ ਹਲ ਏਹ ਪੈਰ
 ਪੈਇ ਚਰਣੇ ਦਕਾਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿ ਕੁਹੁ ਰਸ ਬਦਿ
 ਸਿਦਾਣੈ ॥ ੧੯॥ ਮਛਰੂਪ ਅਵਤਾਰੁ ਧਾਰਿ ਪੁਰਖ

ਹਥ ਕਾਰਿ ਦੇ ਦਓ ਧਾਰੇ ਕਛ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਵਤ
 ਰੇ ਸਾਗਰ ਮਥਿ ਜਗਿ ਰਤ ਨ ਪਸਾਰੇ ਤੀਜ ਕਾਰਿ
 ਬੈਰਾਹ ਰੂਪ ਧਰਤਿ ਓਧਾਰੀ ਦੇਤ ਸੰਘਾਰੇ ਚਉਥਾ
 ਕਾਰਿ ਨਗ ਸਿੰਘ ਰੂਪੁ ਅਸੁਰ ਮਾਰਿ ਪਹਿਲਾ ਵਿਉਥਾ
 ਹੋਇ ਕਸਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਚਿ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਲਾ
 ਏ ਅੰਕਾਰੇ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਜਿ ਨਿਲੁ ਮ
 ਲੁ ਮ ਅੰਦਰਿ ਸੰਜਾਰੇ ਲਖ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਇ ਦੇਹਿ ਮਾਰ
 ਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਸਵਾਰੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰ ਅਗਮ
 ਅਪਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਦੁਪੁਰਾਣ ਸਭ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ

ਆਖਣੁਆਖਿਸੁਣਾਵਹਿ। ਰਾਗਨਾਦਸੀਰੀਤਲਖ ੨੧੬
ਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਣਗਾਵਹਿ। ਸੇਖ
ਨਾਗਲਖਲੋਮਸਾਆਬਿਗਾਤਿਗਤਿਅੰਦਰਿ
ਲਿਵਲਾਵਹਿ। ਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਤਿਲੁਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ। ਦੇਵੀਦੇਵਸਰੇਵਦੇ
ਅਲਖਅਭੇਦਨਸੇਵਪੁਜਾਵਹਿ। ਗੋਰਖਨਾਥਮਛੰ
ਦਲਖਸਾਧਿਕਾਸਿਧਨੇਤਕਰਿਧਿਆਵਹਿ। ਚਰਣ
ਕਮਲਗੁਰਅਗਮੁਅਲਾਵਹਿ। ੧੧। ਅਖੈਤਿਵਤ੍ਰਿ
ਬਾਮਣੈਸਹਭੈਰੋਆਏਮਸਲਤਿਫੇਰੀ। ਸਿਰੁਭੈ

ਚਾਅਹੰਕਾਰੁਕਰਿਵਲਦੇਪੰਗਵਲਾਏਰੂਹੀਅਖੀ
ਮੁਲਿਨਪੁਜੀਅਨਿਕਰਿਕਰਿਵੇਖਨਿਮੇਰੀਤੇਰੀਨ
ਕੁਨਕੋਈਪੁਜਾਵਾਖਾਇਮਰੋਰੀਮਣੀਘਨੇਰੀ
ਉਚੇਕੰਨਪੁਜੀਅਨਿਉਸਤਤਿਨਿਦਾਭਲੀਭ
ਲੇਹੀਬੋਲਹੁਜੀਭਨਪੁਜੀਮੇਰਸਕਸਬਹੁਚਖੀ
ਦੰਦਘੇਹੀਨੀਵੇਚਰਣਪੁਜਹਥਕੇਰੀ॥੨॥ਹਸ
ਤਿਅਖਾਜੁਗੁਮਾਂਨਕਰਿਸੀਹੁਸਤਾਣਕੋਇਨ
ਖਾਈਹੋਇਨਿਮਾਣੀਬਕਰੀਦੀਨਦੁਨੀਵਰਿਭਿਆ
ਈਪਾਈਅਰਣੈਪਰਣੈਮੰਨੀਮੇਜਗਿਭੋਰਿ

ਪਰਵਾਣੁ ਕਰਾਈ॥ ਆਸੁ ਪਾਵਿਤ੍ਰਿ ਗਿਰਸਤ ਨੇਅੰ
ਦਹੁਤਾਰਵੀਚਾਰਿ ਵਜਾਈ॥ ਚਮੜੇਦੀਅੰਕਰਿ
ਜੁਤੀਆਸਾਧੁ ਚਰਣ ਸਚਣਿ ਲਿਵਲਾਈ॥ ਤੂਰ
ਪਖਾਵਜ ਮੜੀਦੇ ਕੀਰਤ ਨੁਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸੁਖਦਾ
ਈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਣਾਈ॥ ੧੩॥ ਸਭ
ਸਰੀਰ ਸਕਾਰ ਬੇਅਤਿ ਅਪਾਵਿਤ੍ਰਿ ਸੁਮਾਣਸ ਦੇਹੀ॥
ਬਹੁ ਬਿਜਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਹੋਇ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕਸੂ
ਤ੍ਰਇਵੇਹੀ॥ ਪਾਟ ਪਟ ਬਰਦਿ ਗੜੇ ਪਾਸ ਕਪੂਰ ਕੁ
ਸੰਗ ਸਨੇਹੀ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਅਰਗਜ ਹੋਇ ਦੁਰਗੀ

੦੨੧੧

ਧਸੁਰੀਧਰੁਰੇਹੀ। ਰਾਜੇਰਾਜੁਕਮਾਵਦੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਖਹਿਮੁਏਸਭੇਹੀ। ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਰਟਿ
ਵਿਣੁਨਿਹਫਲੁਮਾਣਸਦੇਹਇਦੇਹੀ। ਚਰਣਸ
ਗਣਿਮਸਕੀਨੀਜੇਹੀ। ੧੪। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਾਤਿਗੁਰਸਰਟੀਆਏ। ਧੁਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁਰਖਾਣੀਅਨਿਅੰਬਰੀਕੁਬਾਲਿਕੁਗਾਤਿ
ਸਬਾਏ। ਜਨਕਾਦਿਕਜੇਦੇਉਜਗਿਬਾਲਮੀਕੁ
ਸਤਿਸੰਗਿਗੁਰਾਏ। ਬੇਟੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਦੇਓਪੀਨਾ
ਸਧਨਾਭਗਤੁਸਦਾਏ। ਭਗਤੁਕਬੀਰੁਦੁਖਾਣੀ

ਅੰਜਨੁ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾ २੧੮
 ਤਿਸਨਾ ਤਿਵਿ ਚਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਚਿਤੁ
 ਲਾਏ ॥ ਹਉ ਮੇ ਮਾਰੀ ਪਰਗਟੀ ਆਏ ॥ ੧੫ ॥ ਲੋਕ ਵੇਦੁ
 ਸੁਣਿ ਆਖਦਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਵਖ
 ਏ ॥ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਸਣੁ ਮਾਤ ਲੋਕ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਰ ਪਤ
 ਲਨ ਜਾਣੇ ॥ ਕੂਰ ਕੁਰਾਵਿ ਖਨ ਵਰਤੁ ਮਾਨ ਮਾਇ ਮਧਿ
 ਅੰਤਿ ਰੋਇ ਰੈ ਰਾਣੇ ॥ ਉਤਮ ਮਧ ਮਨ ਚਹੇ ਇਸ ਮਧਿ
 ਨ ਸਕਨਿ ਚੋਜ ਦਿਝਾਣੇ ॥ ਰਜ ਗੁਣੁ ਤਮ ਗੁਣੁ ਆਖੀ
 ਅੰਸਤ ਗੁਣੁ ਸੁਣਿ ਆਖਾਣੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕਰਮ

ਸਿਭਰਮਦੇਸਾਧਸੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰਨਸਿਧਾਣੈ ਟ
ਕੜਹਿਦੂਸਲਮਾਣੈ ॥੧੬॥ ਸਤਿਜੁਗਾਇਕਾਦਿਗ
ਕੁਦਾਤਿਸੁਪਿਛੈਫਛਿਦੇਸੁਪੀਕਾਏ ਕੇਤੈਨਗਹੀਦ
ਗਲੀਐਦੁਆਪੁਰਿਵੇਸੁਨਰਕਿਸਹਮਾਏ ਜੇਫੇਰੈ
ਜੇਫੇਰੀਦਾਕਾਇਜੁਗਿਸਚਾਨਿਆਓਕਰਾਏਸਤ
ਜੁਗਿਸਤੁਕੇਤੈਜੁਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁਜਾਚਾਰਿਦਿੜ
ਏਕਾਇਜੁਗਿਨਉਮਰਾਧਣਹੋਰਕਰਮਕਾਰਿ
ਮੁਕਤਿਨਪਾਏ ਜੁਗਿਜੁਗਿਲੁਣੀਐਬੀਜਿਅ
ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਕਾਰਿਦੁਖਸੁਖਪਾਏ ਕਾਇਜੁਗਿਚਿਤਵੈ

ਪੰਨੁ ਫਲੁ ਪਾਪੁ ਲੇਖੁ ਆਧਰੁ ਮੁਕੁ ਮਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ੨੧੯
ਸੁਖ ਫਲੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਸਤ ਜੁਗ ਦਾ ਅ
ਨਿਅਉ ਦੇਖਿ ਧਉਲ ਧਰਮੁ ਹੋ ਅਉਰੀਣਾ ਸੁਰਪ
ਤਿਚਕੁ ਦੇਰ ਖਿਨੁ ਹੋ ਘਨਿ ਬਲ ਮਤਿ ਹੀਣਾ ਕੇਤੋਖਿ
ਸਿਆਪੇ ਰੁਇਕੁ ਹੋ ਮਜਗ ਜਗੁ ਥਾਪਿ ਪਤੀਣਾ ਦੁ
ਆਪਰਿ ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮ ਦੇ ਪੁਜਾ ਚਾਰਿ ਪਖੰਡੁ ਮ
ਲੀਣਾ ਕਾਲਿ ਜੁਗਿ ਰਹਿ ਆਪੇ ਰੁਇਕੁ ਹੋਇ ਨਿਮਾ
ਣਾ ਧਰਮੁ ਅਧੀਣਾ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧਸਿ
ਗਤਿ ਪਰਗਟ ਪਰਬੀਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ਸਪੁਰ

ਨੁਰੀਣਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਾਰਿ ਦਰਨਿ ਇਕ ਦਰਨਿ ਕਰਿ ਦਰ
ਨਨ ਅਵਰਨਨ ਸਾਧਸੀ ਗੁਜਾਪੇ ॥ ਛਿਅਰੁਤੀ ਛਿ
ਅਵਰਸਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਸਨੁ ਸੁਰਜੁ ਥਾਪੇ ॥ ਬਾ
ਰਹ ਪੰਥ ਮਿਟਾਇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥ ਵਡਾ ਪਰਤਾਪੇ ॥
ਫੇਦ ਕਤੇਬ ਹੁਬਾਹਰਾ ਅਨਹ ਦਸ ਬਦੁ ਅਗੀ ਮੁ
ਅਲਾਪੇ ॥ ਜੇ ਪੰਥੀ ਪਾਖਾ ਕਰੇ ਇਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਹਰ
ਸਿਖ ਛਾਪੇ ॥ ਆਇਆ ਦਿਚੁੰਦਾ ਸੁਕਾਰਿ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ ਜਪੇ ਅਜਾਪੇ ॥ ਟੀਪੁ ਨਿਕਸੇ ਵਰੈ ਸਰਾ
ਪੇ ॥ ੧੯ ॥ ਮਿਲਵੇ ਮੁਸਲ ਮਨ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕ

ਰਨਿਸਲਾਮਾ ਲੇਕੀ ਜੋਗੀਕਰਨਿਅਵੇਸੁਮਿਲਿ
ਆਇਪੁਰਖੁਆਵੇਸੁਵਿਸੇਖੀਸਿਨਿਆਸੀਕਾਰਿ
ਓਨਮੋਓਨਮਨਾਗਇਣਬਹੁਭੇਖੀਬਾਮਣਨੋਕਾਰਿ
ਨਮਸਕਾਰਿਕਾਰਿਅਸੀਰਵਚਨਮੁਹੁਦੇਖੀ)
ਪੈਰੀਪਵਣਾਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰਸਿਖਾਂਰਹਗਾਸਿਸ
ਰੇਖੀਰਾਜਾਰੀਕੁਬਰਾਬਰੀਬਾਲਕਾਬਿਗਧਿ
ਨਭੇਦੁਨਿਮੇਖੀਚੰਦਨਕੁਗਾਤਾਰੂਪੁਨਰੇਖੀ
੨੦॥ ਨੀਚਹੁਨੀਚਸਦਾਵਣਾਗੁਰਓਪਦੇਸੁਕ
ਮਾਵੇਕੋਈਝੇਫੀਹਾਵੇਦੀਮਲੇਇਕਰੂਪਈਆ

੨੨੦

ਤੋਛਾਹੋਈ ਵਸੀਰੁਪਈਯਾਲਈਦਾਇਕਸੁਨ
 ਈਆਰੁਓਲਾਸੋਈ ਸਹਸਸੁਨਈਏਮੁਲੁਕ
 ਰਿਲਯੇਹੀਰਾਹਾਰਿਪਰੋਈਪੇਗੀਪੇਪਾਖਾਕ
 ਤੇਇਮਨਬਚਕਰਮਭੁਰਮਭੁਓਪੋਈਜੋਇ
 ਪੰਚਾਇਣਪੰਜਿਸਾਰਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਰਖਿਸਰੀ
 ਈਬੋਲਅਮੋਲਸਾਧਜਨਓਈ॥੨੧॥ ੨੩।
 ਰੇਈ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਾਗਾਇਣਨਿ
 ਜਰੂਪਧਰਿਨਾਥਾਨਾਥਸਨਾਥਕਰਾਇਆ॥ ੨੨॥

ਨਰਪਤਿਨਰਹਨਾਰਿਦੁਹੈਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁ २੨੧
ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁਦਖਾਣੀਐਕਾਰਣ
ਕਰਣੁਬਿਰਦੁਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਵੇਦੁਦੇਵੀਦੇਵਾ
ਧਿਦੇਵਾਅਲਖਾਅਭੇਦਨਾਅਲਖੁਲਖਾਇਅੰ
॥ ਸਤਿਗੁਪੁਸਤਿਨਾਮੁਕਰਿਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉ
ਜਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮਸਾਲਕਰਤਾਰਪੁਰਸਾਧਸੀ
ਗਤਿਸਚਿਖੰਡੁਸਾਇਆ ॥ ਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰ
ਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਨਿਹਚਲਨੀਉਧਰਾਈ

ਓਨੁਸਾਧਸਿਗਾਤਿਸਚਖੰਡਸਮੇਓਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁ
ਚਲਾਇਓਨੁਖਸਾਗਰਬੇਅੰਤਅਮੇਓਸਚਿਸ
ਬਦਿਅਰਾਧੀਅੇਅਗਮਅਗਚਰੁਅਲਖੁਅਰੇ
ਓਗੁਰਦਰਨਾਓਪਦੇਸਦਾਛਿਅਦਰਸਨਸੁਭਿ
ਸੇਵਕਸੇਓਮਿਠਾਬੋਲਣਨਿਵਚਲਣਗੁਰ
ਮੁਖਿਕੁਓਕੁਗਾਤਿਅਰਬੇਓਅਾਦਿਪੁਰਖਅ
ਦੇਸੁਰੈਅਬਿਨਾਸੀਅਤਿਅਛਲਅਛੇਓਜ
ਗਤਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕ੍ਰੇਓਨਾਸਤਿਗੁਰਸਚ

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਸਹਾਬਾ ਨਾਉ ਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥
ਗੀਬਾਨਿ ਵਾਜੁ ਹੈ ਬੇਮੁਹਤਾ ਜੁਨ ਮੋਹੁ ਮੁਹਾਬਾ ਬੇ
ਸੁਮਾਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਲਖਾ ਅਪਾਰੁ ਸਲਾਹ ਸਿਏ ॥
ਬਾ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਾਹਿਬੀ ਹਾਜਰੁ ਨਾਜਰੁ
ਦੇਵ ਕਿਤਾਬਾ ਅਗਾਮੁ ਅਰੂਲੁ ਅਤੇਲੁ ਹੈ ਤੇਲਣ
ਹਾਰੁ ਨ ਰੰਗਿ ਛਾਬਾ ਇਕਛੁ ਤਿਰਾਜੁ ਕਾਮਾਵਦਾ ਦੁ
ਸਮਣੁ ਦੂਤੁ ਨ ਸੋਰਸਰਾਬਾ ॥ ਮਾਦਲੁ ਅਦਲੁ ਚਲ ॥
ਇਦਾਜਲੁ ਮੁਜੁਲੁ ਮੁਨ ਜੋਰਜਰਾਬਾ ਜਾਹਰ

ਪੀਰੁ ਜਗਤਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ॥੩॥ ਰੀਗ ਬਨਾਰਸ
ਹਿੰਦੂਆਂ ਮੁਸਲਮਾਣਾ ਮਕਾਕਾ ਬਾਬਾ ਘਰਿ ਘਰਿ
ਬਾਬਾ ਗਾਵੀ ਐਵ ਜਨਿ ਤਾਲਿ ਮਿਰਦੀ ਗਰਬਾਬਾ ॥
ਕੁਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੋਇਆ ਇਅਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣੁ
ਅਜਬੁ ਅਜਾਬਾ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਇਕ ਵਰਨੁ
ਇਸਾਧ ਸੀ ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹੋਇ ਤਰਾਬਾ ॥ ਚੰਦਨ ਵਾ
ਸੁਵਣਾ ਸਪਤਿ ਅਵਲਿ ਦੇ ਮਨ ਸੇ ਮਖ ਗਾਬਾ ॥
ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੁਕੁਦ ਰਤਿ ਕਿਸਦੀ ਕਰੈ ਜ

ਵਾਬਾ ਜਾਹਰਪੀਰੁ ਜਗਤਗੁਰਬਾਬਾ ॥੪॥ ਅੰ ੨੨੩
ਗੁਰੁ ਅੰਗੁ ਉਪਾਇਓ ਨੂਰੀ ਗੁਰੁ ਜਾਣਤਰੀ ਗੁਰੁ
ਇਆ ਗਹਿਰੀ ਕੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦਾਇਆ ਦੁਖਸੁਖਦਾਤਾ ਦੇਇ
ਹਾਰੁ ਦੁਖਸੁਖਸਮਸਾਰਿ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਇਆ ਗੁਰੁ
ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਚੇਲੇ ਪਰਚਾਇਆ ਸਬਿ
ਰਖਹੁ ਫਲੁ ਫਲੁ ਤੇ ਬਿਰਖੁ ਪਿਓ ਪੁਤੁ ਹੁਪੁਤੁ ਪਿਓ
ਪਤੀਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਦੁ

ਸੁਰਤਿਲਿਟੁ ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ ਬਾਬਾਟੇਗੁ
ਰਾਮੰਗਦੁਆਇਆ ॥੫॥ ਪਾਰਸੁਹੋਆ ਪਾਰਸ
ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੇਸਤਿਗੁਰ
ਕਹਣਾ ਚੰਦਨੁਹੋਆ ਚੰਦਨਹੁਗੁਰੁਪਦੇਸੁਰ
ਹਤਿਦਿਚਿਰਹਣਾ ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਦਿਚਿਗੁਰਮ
ਤਿਸੁਖੁਦੁਗਮਤਿਦੁਖੁਦਹਣਾ ਅਚਰਜਨਾਅਚ
ਰਜੁਮਿਠੈਵਿਸਮਏਵਿਸਮਾਦੁਸਮਹਣਾ ਅਪਿਠ
ਪੀਅਣੁਨਿਝੁਰੁਝਰਣੁ ਅਜਰੁਜਰਣੁ ਅਸਹੀਅ

ਨੁਸਰਣਾ ਸਚੁ ਸਮਾਣਾ ਸਚ ਦਿਚਿਗਾ ਭੀਗਾ ਹੁਸਾਧ ॥ ੨੨੪

ਸੀਰੀ ਦੁਹਣਾ ਬਾਬਣੈ ਪਾਰਿਚਾਨੁ ਟੁਲਹਣ ॥ ੧੬੧

ਸਬਦੈ ਸਬਦੁ ਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਪ੍ਰ

ਪ੍ਰਾਏਗਾ ਹਣਾ ਗੁਣਿ ਗੁਣਿ ਭੈਚਲਣਾ ਮਾਪੁ

ਗਣਾਇਨ ਖਲਰ ਭੁਖਹਣਾ ਈਨ ਦੁਨੀਵੀਸ ॥

ਹਿਬੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਸਨ ਸੀਨੀ ਬਹਣਾ ਕਾਰਣ

ਕਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੋਇਅ ਛਲੁ ਛਲਾ ਅੰਦਰਿ ਛ

ਹਣਾ ਸਤੁ ਸੀਤੋ ਬੁਧੁਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥਵੀਚ ॥

ਰਿਸਹਜਿਘਰਿਘਹਣਾ ਕਾਂਮੁਕੋਧੁਦਿਰੋਧੁਛ
ਡਿਲੋਭਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰਹੁਤਹਣਾ ਘੁਤੁਸਪੁਤੁਬਖ
ਣਲਹਣਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਮੰਗਦੁਗੁਰਮੰਗਤੇਅਮ੍ਰਿਤੁ
ਬਿਰਖੁਅਮ੍ਰਿਤੁਫਲਫਲਿਅੰ ਜੋਤੀਜੋਤਿਜ
ਗਾਈਅਨੁਦੀਦੇਤੇਜਿਉਦੀਵਾਬਲਿਅੰ ਹੀ
ਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਅੰਛਲੁਕਾਰਿਅਛਲੁਤੀਅਛਲੁ
ਛਲਿਅੰ ਕੋਈਬੁਝਿਨਹੰਘਈਪਾਣੀਅੰਦ
ਰਿਪਾਣੀਗਲਿਅੰ ਸਚਾਸਚਸੁਹਾਦਰੁਸਚ

ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਹੁਢੁ ਲਿਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ॥ ੨੨੫ ॥
ਤਖਤੁ ਹੈ ਅਬ ਚਲੁ ਰਾਜੁ ਨ ਹੁਲੈ ਹੁਲਿਆ ॥ ਸ
ਚੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰਿ ਸਭਿ ਪਿਆ ॥ ਸਚੁ ਟਕੁ ਸਾਲਹੁ ਸਿ
ਕਾ ਚਲਿਆ ॥ ਸਿਧਨਾਥ ਅਵਤਾਰੁ ਸਭੁ ਹਥ
ਜੋੜਿ ਕੈ ਹੋਏ ਖਲਿਆ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸੁਆਮਿ ਲੁ
ਨਟੁ ਲਿਆ ॥ ੧੮ ॥ ਅਛਲੁ ਅਛਲੁ ਅਭੇਦੁ ਹੈ ਭ
ਗਤੁ ਵਛਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅਛਲੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਿ
ਮਾਮਿਤਿ ਮਿਰਜਾ ਦਲਿ ਪਿਪਰਿ ਮਿਤਿ ਪਾਰਾਦਾ

ਰੁਨਪਾਇਆ ਰਹਰਾਸੀ ਰਹਰਾਸਿਰੇਪੇਰੀਪੇ
ਜਗੁਪੇਰੀਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖਫਲੁ ਅਮ
ਰਪਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਬਿਰਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਫਲੁ ਲਾਇਆ
ਗੁਰਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ ਭੀ ਪਾਇਸਾ
ਇਆ ਫਰਤਾ ਮਾਨੁ ਵੀ ਹਿ ਵਿਸਵੈ ਹੋਇ ਇਕੀਹ
ਸਹਜ ਪਾਰਿਆਇਆ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਅਮਰਿ
ਫਰਤਾਇਆ ॥੧॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਪਰਚਾਇ ਕੈਚੇ
ਲੇਤੇ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਤੇ ਚੇਲਾ ਵਾਣਾ ਤਾਣਾ ਅਖੀਅੇ

ਸੁਤੁਇਕੁਹੋਇਕਪੜਮੇਲਾ ਵਧਹੁਦਹੀਵਖਾ ੨੨੬
ਣੀਅੇਵਹੀਅਹੁਮਖਟਕਾਜੁਸੁਹੇਲਾਮਿਸਰੀ
ਖੰਡੁਵਖਾਣੀਅੇਜਾਟਕਾਮਾਵਹੁਹੇਲਾਪੇਲਾਖੀਰ
ਖੰਡੁਪਿਛੀਮੇਲਿਕਾਰਿਅਮਤਿਦਿਸਾਮਾਵਸਾਵਰ
ਸਕੇਲਪਾਨਸੁਪਾਗੀਕੀਬੁਮਿਲਿਢੁਨੇਰੰਗੁਸੁਰੰ
ਗੁਸੁਹੇਲਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੀਕਨਫੇਲਾ॥੧੦॥ਤਿ
ਲਮਿਲਿਢੁਲਾਅਮੁਲਜਿਓਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਸੁ
ਗਾਧਿਢੁਲੇਲਾਖਾਸਾਮਤਿਮਲਿਸਿਰੀਸਾਢੁਸਾ

ਕਪਾਹਚਲਤਬਹੁਖੇਲਾ ਗੁਰਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਹੈਸਾਧਸਿਗਾਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫੇਲਾ ਯੁਨੀਅ
ਕੁਨੀਸਾਹਿਬੀਸਚਮਟੀਸਚਰਗਬਿਗਹੇਲਾ
ਦੇਵੀਦੇਵਦਰੁਇਅਮੁਜਿਉਮਿਰਗਾਵਲਿਦੇਖ
ਬਘੇਲਾ ਸੁਕਮਿਰਜਾਣੀਚਲਣਾਪਛੇਲ
ਰੇਨਕਿਨਕੇਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਅਮਰਸੁਹੇ
ਲਾ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਅਸਤਿਗੁਰੁਅਚਰਜੁ
ਅਮਰੁਅਮਰਿਫਰਤਾਇਆ ਸੋਟਿਕਾਸੋਬ

ਭਟਾਸੇਈਸਚਾਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆਘੋਲਿਖ ੨੨੧
ਜਾਨਾਸਬਦਦਾਸਾਧਸਿਗਭਿਸਚਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆਗੁਰਚੇਲਾਪਰਵਟੁਕਰਿਚਾਰਿਦਰ
ਨਲੇਪੇਰੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਕਾਧਿਮਾਈ
ਮੇਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆਕੁਲਾਧ
ਰਮਗੁਰਸਿਖਸਭਮਾਇਆਦਿਚਿਉਦਾਸੁਰਹਾ
ਇਆਪੂਰੇਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆ ੧੨ ॥ ਅਮਾ
ਦਿਪੁਰਖੁਮਾਦੇਸੁਕਰਿਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਸਬਦੁ

ਵਰਤਾਇਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਵਿਰੁਗੁਰਸਿ
ਖਵੇ ਸੈਸਾਰੁ ਤਰਾਇਆ ਕਲੀਕਾ ਲਿਇ ਕੁਪੇਰੁ
ਤੇਇਚਾ ਰਿਚਰਨ ਕਰਿ ਧਰਮੁ ਧਰਾਇਆ ਕੁਲਾ
ਕੁਲਾ ਕੁਲਿਅਾਈ ਅਹੁਪਿਅਵਾਵੇਦਾਰਾਹੁ
ਚਲਾਇਆ ਅਗਾਮ ਮਗੋਚਰੁ ਗਹਣਗ
ਤਿਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ
ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਾਧੋਬੋਧਿ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ
ਵਰੁਨ ਪਾਇਆ ਆਪੇਅਪਿਨਾਮਾ ਪੁਜਣੁ

ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਗ ਦੋਖਾ ਨਿਰਦੋਖੁ ਹੈ ਰਾਜੁ ਜੇਗੁ ॥ ੨੨੮ ॥
ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅਨਸਾਵਾਰਾ ॥ ਚਮਣਾ
ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਅਪਰਾਮਪਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾ ਬੁਧਾਤ
ਦੈ ॥ ਆਦਾ ਨਿਦੇਵ ਸਾਥ ਲੁਸਤ ਸਿਗੁਇਧਾਰਾ ॥ ਸਹ
ਜਸਾਧੀ ॥ ਮਗਾਧਿ ਬਧਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਦਾ
ਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਾਮਰਹੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜੇ
ਤੀਜੋ ॥ ਤਿਜਗਾਇ ਜੁਹਾਰਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ
ਸਿਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਝਰਧਾਰਾ ॥ ਤਖਤ

ਬਖਤੁਪਰਗਟਪਹਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੀਉਦਾਦੇਜੇਦੇ
ਹਾਪੜਦਾਦੇਪਰਗਟਪੜੇਤਾ ਗੁਰਮਤਿਜਾਗਿ
ਜਗਾਇਦਾਕਲਜੁਗਿਅੰਦਰਿਕਈੜਾਸੇਤਾ
ਦੀਨਦੁਨੀਦਾਬੰਧੁਹੋਇਕੁਰਾਅਥਰਬਣਬੰਧਿ
ਖਲੋਰਾਕੁਏਜਲੁਕੁਏਨਦਿਅਪਈਗੁਰਬੋ
ਹਿਥਚੜੀਖਾਇਨਗੋਤਾਅਵਗੁਣਲੈਗੁਣ
ਦਿਕਟੈਗੁਰਹਟਨਾ ਲੇਵਟਜੁਸਭਿਤਾਅਲਿ
ਆਮੁਲਿਨਾਦਿਛੁੜੈਰਤਨਪਵਾਰਥਹਾਰ

ਪਰੇਤਾ ਮੇਲਾ ਕਵੇ ਨਹੋ ਵਈ ਗੁਰਸਰਦਾਰਿ ੨੨੬
ਨਿਰਮਲ ਜਲਧੋਤਾ ਬਾਬਣੇ ਕੁਲਿਕਵ ਲੁਖ
ਫੋਤਾ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾ ਸਚ ਦਾਸ ਚਿਮਿਲੇ
ਸਚਿ ਅਰਸਿ ਜੋਗੀ ॥ ਪਰਬਾਰੀ ਪਰਦਾਰਦਿ
ਚਿਕੋਰਾ ਭੁਗਤਿ ਰਾਜੇਰ ਸਭੋਰੀ ॥ ਅਸਾਦਿ ਚਿ
ਨਿਰਾ ਸੁਹੋਇ ਜੋਗਾ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੀ ਸਰੁ ਜੋਗੀ ਦੇ
ਦਾਰਹੈ ਨ ਮੰਗੀ ॥ ਮੇਮਰੇ ਨਹੋਇ ਦਿਜੇ ਗੁਦਿ ਜੋਗੀ
ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਭਿਪਾਧਿ ਹੋਵਾ ਬਿਪਤ ਕਠੋਰਾ

ਅਰੋਗੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਸਾਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਸੰਪੈ ਹਰਖੁ
ਨਾ ਅਪਦਾ ਸੋਗੀ ਦੇਹ ਬਿਦੇਹੀ ਭੋਗ ਅਭੋਗੀ॥
੧੬॥ ਸਭੁ ਨਾਸਾਹਿ ਬੁਝਿ ਕਹੈ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਹੋਇ
ਨ ਹੋਗੀ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਪਰਮਹੰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਚੋਗੀ ਖੀਰ ਨੀਰ ਜਿਉ ਕੁਰੁ ਸਚੁ ਤ
ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਚੁਰਗਿ ਮਾਨ ਅਧੋਗੀ ਇਕਮੰਨੀ
ਇਕ ਅਗਾਧ ਦਾ ਪਰਹਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੋਰਗੀ॥
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਟਿਕੁ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ

ਅਗਾਧਿਪਰੋਗੀ ਜੀਮਟਮਰਟੁਬਾਹਰੇਪਰ ੨੩੦
ਉਪਕਾਰਪਰਮਪਰਜੋਗੀ ਰਾਮਦਾਸਗੁਰਅਮਰ
ਸਮੋਗੀ ॥੧॥ ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਆਖੀਐਅਕ
ਲਅਜੋਨਿਅਕਾਲਅਪਾਰਾ ਰਵਿਸਾਸਿਜੋਤਿ
ਓਦੋਤਲਿਪਿਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰੁਪਿਅਾਰਾ
ਜਗਅਗਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰੀਜਗਜੀਵਟਜਗਜੋ
ਜੋਕਾਰਾ ਨਮਸਕਾਰਸਿਸਾਰਵਿਚਿਅਾਦਿਪੁਰ
ਖਅਦੇਸੁਉਪਾਰਾ ਚਾਰਿਦੁਰਨਛਿਅਦਰਸ

ਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਸਦੁਅਚਾਰਾ ਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਭਾਇਭੁਗਾਤਿਨਿਸਤਾ
ਰਾ ਗੁਰੁਅਰਜਣੁਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧੮॥
ਪਿਉਦਾਦਾਪੜਦਾਦਿਅਹੁਕਲਦੀਪਕੁਅਜ
ਹਾਵਰਨਤਾਤਖਤੁਬਖਤੁਲੈਮਲਿਅਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਵਾਪਾਰਿਸੁਪਤਾ ਗੁਰਬਾਣੀਭੰਡਾਰੁ
ਭਰਿਕੀਰਤਨਕੁਬਾਰਹੈਰੀਗਰਤਾਧੁਨਿਅ
ਨਹਦਨਿਝਰੁਝਰੈਪੁਰਣਪ੍ਰੇਮਿਅਮਿਓਰਸਮਤਾ ॥੨੩॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਗੁਰਸਭਾਰਤਨਪਦਾਰਥਫੁਟ ੨੩੧

ਜਸਹਤਾ ਸਚੁਨੀਸਾਣੁਦੀਬਾਣੁਸਚੁਸਚੁਤਾਣੁ

ਸਚੁਮਾਣੁਮਹਤਾ ਅਬਚਲੁਰਾਜੁਹੋਆਸਣਖਤ ।

੧੧੯। ਯਾਰੇਚਕਾਨਿਵਾਇਓਨੁਸਿਖਸੰਗਤਿਆਵੈ

ਅਗਣਤਾ ਲੀਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਪੁਰੇਪੁਰੀ

ਬਣੀਬਣਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਛਰੁਨਿਰੰਜਨੀਪੁਰਨਬ

ਹਮੁਪਰਮਪਦਪਤਾ ਵੇਦਕਤੇਬਅਚੋਚਰਾਗੁਰ

ਮੁਖਿਸਬਦੁਸਾਧਸੰਗੁਸਤਾ ਮਾਇਆਵਿਚਿਉਦ ।

ਸਕਰਿਗੁਰਸਿਖਜਨਕਾਅਸੰਖਕੁਗਤਾਕੁ
 ਦਰਤਿਕੀਮਨਜਾਣੀਐਅਕਥਕਥਾਅਥਗਤ
 ਅਥਗਤਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਹਜਸੁਤੁ॥੨੦
 ॥ਹਰਖਹੁਸੋਗਹੁਬਾਹਰਾਹਰਣਕੁਰਣਸਮਰਥੁ
 ਸਰਿਦਾਸਕਾਸਰੂਪਨਰੇਖਦਿਚਿਰਾਗਰੰਗੀ
 ਰਲੇਪੁਰੰਦਾਚੋਸਟਿਗਿਆਨਅਗਚਰਾਬੁ
 ਧਿਬਲਬਚਨਿਬਿਬੇਕਨਛੰਦਾਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ
 ਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਸਦਾਦਿਗਸੀਦਾ॥

ਅਚਰਜਨੋ ਅਚਰਜੁ ਮਿਲੈ ਵਿਸਮਾਦੈ ਵਿਸਮਾ २੩੨
ਦੁ ਮਿਲਿਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ਖੰਡੇ ਧਾਰ
ਕਾਰਨਿ ਬਹੰਦਾ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲੰਦੁ ।
॥੨੧॥ ਹੀਸਹੁ ਹੀਸੁ ਰਿਅਮਾਨ ਕਾਰਿ ਦੁਪੈ ਵਿਚਹੁ ਕਢੈ
ਪਾਣੀ ਕਢਹੁ ਕਢੁ ਧਿਆਨੁ ਧਰਿ ਲਹਰਿ ਨਦਿਅ ।
ਪੈਘੁ ਮਟਵਾਣੀ ਕੂੰਜਹੁ ਕੂੰਜੁ ਵਖਾਣੀ ਐਸਿ ਮਰ
ਣੁ ਕਾਰਿ ਉਡੈ ਅਸਮਾਣੀ ਗੁਰਪਰਚੈ ਗੁਰਜਾਣੀ ਐ
ਰਿਅਮਾਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਿਮਰਣਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗੁਰਸਿ

ਸਰਦਾਰ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੀ

ਖਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੋ ਨਿਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਜਗ ਅੰਦਰਿ
ਜਾਣੀ ਪੇਗੀ ਪੇਪਾਖਾ ਕਹੋ ਇਗਰ ਬੁਨਿਵਾਰਿਗ
ਗੀਬੀਆਣੀ ਪੀਚਰਣੇ ਦਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਣੀ ॥੨੨॥
ਗੁਰਦੇ ਗੁਰਦਰੀਆ ਭੀਟਿ ਚਿਮੀਨ ਕਲੀਨ ਹੋ
ਤੁਨਿ ਬਾਣੀ ਵਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ਜਿਉ ਜੋਤੀ ਅੰ
ਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰ
ਗਾ ਜਿਉ ਭੀੜ ਪਈ ਚਿਤਿ ਅਵਰੁਨ ਅਈ ॥
ਪਟਵਿਚਿ ਰੈਣਿ ਦੁਹਾਣੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨ

ਵਿਸਰੈ ਬਾਬੀ ਹੇ ਜਿਉ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਗੁਰਮੁ ੨੩੩
ਖਿਸੁ ਖਫਲੁ ਪਿਰਮਰ ਸੁਸਹਜ ਸਮਾਧ ਸਾਧ ਸੀਰ
ਜਾਣੀ ਗੁਰਮਰ ਜਨ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ੨੩੪
ਪਾਰਬਹਮ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉ
ਪਾਇਆ ਗੁਰਗੋ ਵਿਦੁਗੋ ਵਿਦੁ ਗੁਰੁ ਜੋ ਤਿਓ ਕ
ਦਾਇਨਾਦਧਰਾਇਆ ਪੁਤੁ ਪਾਮਹੁ ਪਿਓ ਪੁਤੁ ਤੇ
ਵਿਸਮਾਦਹੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਰਖਹੁ
ਫਲੁ ਫਲੁ ਤੇ ਬਿਰਖੁ ਅਚਰਜਹੁ ਅਚਰਜੁ ਸੁਹਾ

ਇਆ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ ਆਖੀ ਅਨਿਪੁਛੇ ਪਾਰਵ ।
ਰੁਨ ਪਾਇਆ ਹੋਰ ਨਿਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਅੰਗੁਰ
ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਭਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨ ਕਦੇ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਰ ਅੰਗੁਰੁ
ਅੰਗੁਰੁ ਗੰਗਾ ਹੁਜਾਣੁ ਤਰੰਗੁ ਉਠਾਇਆ ਅਮਰ
ਦਾਸੁ ਗੁਰ ਅੰਗੁਰੁ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾ
ਇਆ ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਅਨਹਦ

ਨਾਵਹੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਰਾਮਦਾਸਹੁਅਰਜ ੨੩੪

ਨੁਗੁਰੂਦਰਸਨੁਦਰਪਨਿਦਿਚਿਦਿਖਾਇਆਰ

ਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਰੁਅਰਜਨੁਗੁਰਗੋਵਿਦੁਨਾਉ

ਸਦਵਾਇਆ ਗੁਰ ਮੁਰਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪੈਸਾਧ

ਸਿੰਘਤਿਦਿਚਿਪਰਗਟੀਆਇਆ ਜੇਪੈਰੀਪਾਇ

ਜਗਤੁਤਰਾਇਆ ੨੫ ॥ ੨੪ ॥ ਚਉਦੀਹ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੁਕਰਿਆਦਿਪੁਰਖਅਦੇਸੁ

ਕਰਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਗੁਰਗੋਇ
ਦੁਨਾਉ ਸਦਵਾਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁ
ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਮਾਰਾਧਿ ਮਾਭੁ ਗਤਿ ਵਫਲੁ ਹੋਇ ਅਫਲੁ
ਫਲਾਇਆ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਇਕੁ ਕਵ
ਉਪਾਉ ਪਸਾਇਆ ਰੋਮੋਰੋਮਾਦਿ ਚਿਰਖਿ ਓਨੁ ਕਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋਰੇ ਇਸਮਾਇਆ ਸਾਧਜਨਾ ਗੁਰਚਰ
ਨਧਿ ਮਾਇਆ १॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰਿ

ਦਹਵਿਸਬਾਹਰਵਾਟਨਧਾਇਆਗੁਰਮੁਰਤਿ ੨੩੫
ਗੁਰਪਿਆਨੁਧਾਰਿਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾ
ਇਆਸਬਦਸੁਰਤਿਉਪਵੇਸੁਲਿਵਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਟਾਇਆਸਿਲਾਅਲੁਟੀਚਟਣੀ
ਚਰਣਕਵਲਚਰਣੇਵਕੁਪਿਆਇਆਗੁਰਮਤਿ
ਨਿਹਚਲਾਚਿਤੁਕਾਰਿਸੁਖਸੰਪਟਵਿਚਿਨਿਜਘ
ਕੁਛਾਇਆਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਹਰੇਪਾਰਸੁਪ
ਰਸਿਅਪਰਸੁਰਹਾਇਆਸਾਧਿਅਸਾਧਸਾਧ

ਸੰਗਿ॥ ਗਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸਜਿਓ ਵਰ੍ਹ ਬੀਓ ਸਜੀ
ਓਹੋਇ ਕਾਰਿ ਦਿਸ ਬਾਰੁ ਬਿਰਖੁ ਓਪ ਜਾਇਆ
ਬਿਰਖੁ ਹੋਇ ਸਹੰ ਸਫਲ ਫਲ ਫਲ ਦਿਚਿ
ਬਹੁ ਬੀਅਸ ਮਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਚੰਦੁ ਮਰਾ
ਸਜਿਓ ਮਾਇ ਪੁਰਖੁ ਮਾਏ ਸੁਕਰਾਇਆ
ਤਾਰੇ ਮੰਡਲੁ ਸਿਤ ਜਨ ਧਰਮ ਸਾਲ ਸਚ ਖੰਡੁ
ਵਸਾਇਆ ਜੇਰੀਏ ਪਾਪ ਕਰੋਇ ਮਾਪੁਰ
ਵਾਇਨ ਮਾਪੁ ਜਣਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ

ਫਲੁਸੁ ਜਿਵੈ ਨਿਹਚਲਵਾਸੁ ਅਗਾਸਚਰੁ ॥ ੨੩੬ ॥
ਇਆ ਸਭੁਤਾਰੇ ਚਉਫੇਰਿ ਟਿਗਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਨਾਮਾਛੀ ਬਾਅਖੀ ਐਗੁਰਮੁਖਿ ਭੁਇਭੁਗ
ਬਿਲਿਵਲਾਈ ਖੜੀ ਬਾਮਣਦੇਹੁ ਰੈਉਤਮ
ਜਾਤਿ ਕਰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮਾਪਕਰਿਉ
ਠਾਨਿਅਾ ਬਹਿਪਿਛਵਾੜੈ ਹਰਿਗੁਣਗਾਈ ॥
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਖਾਇਵਾਫੇਰਿ ਦੇਹੁ ਰਾਖੈ
ਜਰਖਾਈ ਯਰਗਾਹਮਾਨੁ ਨਿਮਾਇਆਂ ਸਾਧ

ਸੀ ਗਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਨੀਚ
ਜਾਤਿ ਚਾਰੇ ਦਹੰਨ ਪਏ ਪਗਿਆਈ ਗਜਿਉ ਨੀਵ
ਟਿਨੀ ਰਚ ਲਿਜਾਈ ॥੪॥ ਅਸਰੁ ਭਭੀ ਪਣੁ ਭ
ਗਤਿ ਹੈ ਬਿਦੁ ਗੁਰੁ ਦਿਖਲੀ ਪਤਿ ਸਰਣਾਈ
ਧਨਾ ਜੰਟੁ ਦੁਖਾਣੀ ਐਸਾ ਧਨਾ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ
ਕਸਾਈ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰ ਜੁਲਾਹ ਨਾ ਆਫੀ ਬ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਕੁਲਿ ਰਵਿ ਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਹੈ
ਸੇਵੁ ਸਨਾਂਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਈ ਕੋਇਲ ਪਾਲੇ ਕ

ਵਣੀਅੰਤਿਮਿਲੈਅਪਦੇਕੁਲਜਾਣੀਕਿਸਨੁ ੨੩੧
ਜਸੋਧਾਂਪਾਇਆਵਾਸੁਦੇਵਕੁਲਕਵਲੁਸਦਾ
ਈਸਿਪਅਕੁਤਾਂਰਾਨਵੀਚਾਰੀਐਕੁਗਤਾਂਜਾਤਿ
ਸਨਾਤਿਨਕਾਈਚਰਣਕਵਲੁਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਣਾਈ॥੫॥ਰੂਪੁਖੰਡਿਸਿਸਰੀਅਖੀਸੇਲੁਅਖੰ
ਰੁਭਿਪਾਇਆਪਾਟਪਟੰਬਰਕੀਕ੍ਰਿਅਹੁਕ੍ਰਾਟਿ
ਕ੍ਰਾਟਿਸਣਕਿਰਤਾਸੁਬਣਾਇਆਅਲਮਲਹੋ
ਇਵਰੇਵਿਅਹੁਚਿਕਾਕ੍ਰਿਕਵਲੁਕੁਵਰੁਲੋ

ਕੁਇਆ ਜਿਉ ਮਾਣਿ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਪਥਰੁ
ਹੀਰੇ ਮਾਣ ਕਛੁਇਆ ਜਾਣੁ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗ
ਤਨਿ ਨਾਉ ਭਗਉਤੀ ਲੋਹੁ ਪਕਾਇਆ ਮੁਸਕ
ਬਿਲੀਅਹੁ ਮੇਦੁ ਕਰਿ ਮਜਲਸ ਅੰਦਰਿ ਮਹ
ਮਹਕਾਇਆ ਨੀਚ ਜੋ ਨਉਤ ਮੁਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ॥ ੬॥ ਬਲਿਓ ਤਾਪ ਹਿਲਾ ਦਵਾਇ ਦੁਪਰੀ
ਦੀਇਛੁਇਛੁਦਾ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਰਣੁ ਜਗੁ ਸਉਇ
ਕਾਇ ਕੋਤਰੁ ਜਗੁ ਕਰੀਦਾ ਬਾਵਨੁ ਰੂਪੀਆਇ

ਕੇ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਹਿ ਕੁ ਗਤਿ ਉਧਰੰਦਾ॥ ਸਇੰਦਾ ੨੩੯
ਸਣਨੋ ਪਰਹਰੇ ਜਾਇ ਪਤਾ ਲਿਖੁ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ॥
ਬਲਿਛਲਿ ਅਪੁਛਲਾ ਇਥਨੁ ਦਰਵਾਜੇ ਦਰ
ਵਾਨੁ ਹੋਵੰਦਾ॥ ਸੁਵਾਂਤ ਬੁੰਦ ਲੋਸਿ ਪਾਜਿ ਉਮੋਤੀ
ਚੰਡੀ ਮਾਰਿ ਸੁਹੰਦਾ॥ ਹੀਰੋ ਹੀਰਾ ਬੋਧਿ ਮਿਲੰਦਾ॥
੧॥ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਸਵਾਫੁ ਕੀੜੀ ਤੋਇ ਨ ਆਪੁ
ਗਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰੰਗ ਚਲਣਾ ਇਕਤਖੰਡੁ
ਸਹੰਸ ਸਮਾਏ॥ ਪਿਆਸ ਕਰਵੀ ਵਾਸੁ ਲੋਜਿ ਬੇ

ਧਰੀਤਿਥੇਚਲਿਜਾਏ। ਰੂਲੈਖੰਡੁਜੁਰੇਤੁਵਿਚਿ
ਖੰਡੁਦਾਣਾਚੁਟਿਚੁਟਿਖਾਏ। ਭ੍ਰਿਗੀਵੇਭੈਜਾਇ
ਮਰਿਹੋਵੈਭ੍ਰਿਗੀਮਾਰਿਜੀਵਾਏ। ਅੰਤ੍ਰਾਕਛੁਕੀ
ਜਦਾਆਸਾਦਿਚਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ। ਗੁਰਮੁਖ
ਗੁਰਸਿਖੁਸੁਖਫਲੁਖਾਏ॥੮॥ ਸੁਰਜਪਾਸਿਬਿ
ਆਸੁਜਾਇਹੋਇਭੁਣਹਣਾਕੀਨਿਸਮਾਂਣਾ॥ਪੜਿ
ਵਿਦਿਆਪਰਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਬਾਲਮੀ
ਕਮਨਿਭੁਣਾ॥ਆਇਬਿਆਸੁਵਖਾਣੀਅੰਕ

ਬਿਕਾਬਿਸਾਸਤ੍ਰਵੇਦਪੁਰਾਣਾ ਨਾਰਾਇਣਮੁਨਿਉਪ २੩੯
ਦੇਸਿਅਭੁਗਾਤਿਭਾਗਵਤੁਪਤ੍ਰਿਪਤੀਆਣਾ
ਚਉਦਹਵਿਦਿਆਸੋਧਿਕੋਪਰਉਪਕਾਰਅਚ
ਰੁਸੁਖਾਣਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਾਧਸੰਗੁਪਤਿਤ
ਉਧਾਰਣਾਬਿਰਦੁਵਖਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲਪਤਿਪਰਵਾਣਾ ॥੯॥ ਬਾਰਹਵਰੇਗਾਰਭੁਸਿ
ਵਸਿਜਮਦੇਹੀਸੁਕਿਲਈਉਦਾਸੀ ॥ਮਾਇਆ
ਵਿਚਿਅਤੀਤੁਹੋਇਮਨਹਰਬੁਧਿਨਬੰਦਿਖਲਾ

ਸੀ॥ ਪਾਅਬਿਅਸਿਪਰਬੋਧਿਅਗੁਰੁਕਾਰਿਜ
ਨਕਸਹਜਅਭਿਅਸੀ॥ ਤੁਜਿਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਲਟੀਸਿਰਿਧਰਿਜੁਟਿਅਲੀਸਾਬਾਸੀ॥ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਾਰਿਚਰਬੁਨਿਵਾਰਿਜਾਗਾਤਿ
ਗੁਰਦਾਸੀ॥ ਪੈਰੀਪੈਪਾਖਾਕਹੋਇਗੁਰਮਤਿਭਾ
ਉਭਗਾਤਿਪਰਗਾਸੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਸਹ
ਜਨਿਵਾਸੀ॥ ੧੦॥ ਰਾਜੁਜੋਗੁਪੈਜਨਕਦੇਵਰਾ
ਭਗਤੁਕਾਰਿਵੇਦੁਦਖਾਦੈ॥ ਸਨਿਕਾਇਕਨਾਰਦ

ਉਦਾਸ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤੁ ਸੁਹਾਣੇ ਜੋਗਭ
ਗਲ ਖਲਿ ਪਿਕੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਬ
ਣੇ ਅਪੁਗਣਾਇ ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਅਪੁਗਣਾਏ
ਅਪੁਸਿਏਣੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਮਾਰ ਗੁਸ ਚਣਾ ਪੈਰੀ
ਪਵਣਾ ਗਾਜੇ ਗਣੇ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਦਿਸਾਰਿ ਕੈ
ਗੁਰ ਮਾਤਿ ਰਿਵੇ ਗਰੀਬੀ ਆਣੇ ਸਚੀ ਦਰਗ
ਹ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਿਰੁ ਉਚਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਦਿਚਿ ਕਾਲ ਖਭਾਰਿ ਅਕਾਲੇ ਵਾਲਾ ਕੁਰਦੇ

੨੪੦

ਕਾਲਖਭਰੇਪਿਪਟੀਆਂਕਾਲਖਸੁਰਾਲਾਲੇ
 ਇਟਕਾਲੇਜਾਣੀਆਨਿਦਾੜੀਮੁਛਕਾਰਿਮੁਹੁਕ
 ਲਾਨਕਅੰਦਰਿਨਕਵਾਲੁਹੁਲੁਇਲੁਇਕਾਲ
 ਖਬੇਤਾਲਾਉਚੇਅੰਗਨਿਪੂਜੀਆਨਿਚਰਣਧੁਰਿ
 ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਮਸਾਲਾਪੇਗਨਖਮੁਖਉਜਲੇ
 ਕਾਰਉਚਾਇਨਦੇਹਦੁਰਾਲਾਸਿਰਧੋਦਣਅਪ
 ਵਿਰੁਪੈਗੁਰਮੁਖਿਚਰਣੇਦਕਜਗਿਕਾਲਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਹਜੁਸੁਖਾਲਾ॥੧੨॥ਜਲਦਿ

ਚਿਧਰਤੀਧਰਮਸਾਲਧਰਤੀਅੰਦਰਿਨੀਰਨਿ ੨੪੧

ਵਾਸਾ ॥ ਚਰਣਕਵਲਸਰਣਗਤੀਨਿਹਚਲਧਰ

ਰਜਧਰਮੁਸੁਵਾਸਾ ॥ ਕਿਰਖਬਿਰਖਕੁਸਮਾਵ

ਲੀਬੂਟੀਜਟੀਘਾਹਅਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਰਸਾਇਰ

ਗਿਰਿਮੇਰਬਹੁਰਤਨਪਦਾਰਥਭੋਗਬਿਲਾਸਾ ॥

ਦੇਵਸਥਲਤੀਰਥਘਟੇਰੀਗਹੁਪਰਸਕਸਪਰ

ਗਾਸਾ ॥ ਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਸਾਧ

ਸੰਗਤਿਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਆਸ

ਨਿਰਾਸਾ॥੧੩॥ਰੋਮਰੋਮਵਿਚਰਖਿਓਨੁਕਰਿ
ਬਹਮੰਡਕਰੋਇਸਾਮਾਈ॥ਪਾਰਬਹਮੁਪੁਰਨਬ
ਹਮੁਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਚਾਰਿਦਰ
ਨਗੁਰਸਿਖਹੋਇਸਾਧਸਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਣਾਈ॥ਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਣਿਸਦਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਦਿਸੁਰਤਿਲਿਫਲਾਈ॥ਕੁਐਕੁਗਤਿਕੁ
ਉਪਰਮਰਸਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿਰਿਦੇਫਸਾਈ॥ਏਵ
ਰੂਕਾਰੁਉਚਾਇਦੇਸਾਧਚਰਣਪੁਜਾਗੁਰਕੁਈ॥ਗੁ

ਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਕੀਮਨਪਾਈ ॥੧੪॥ ਵਸੁਸੈਫੁਹ ॥ ੨੪੨ ॥
ਬਰਲਾਇਕੋਪਰਨਾਲੀਹੋਇਵੀਹੀਆਵੈ ॥ ਲਖਨ
ਲੇਉਛਲਿਚਲਨਿਲਖਪਰਵਾਹੀਵਾਹਵਹਾਵੈ ॥
ਲਖਨਾਲੇਲਖਵਾਹਵਹਿਨਦੀਆਅੰਦਰਿਰ
ਲੇਰਲਾਵੈ ॥ ਨਉਸੈਨਦੀਨਵਿਨਵੈਪੁਰਾਬਪਛਮ
ਹੋਇਚਲਾਵੈ ॥ ਨਦੀਆਜਾਇਸਮੁੰਦਵਿਚਿਸਾਰ
ਰਸੀਗਮੁਹੋਇਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸਤਿਸਮੁੰਦਗਝਾਝਮਹਿਜ
ਇਸਮਾਹਿਨਪੇਟਭਰਾਵੈ ॥ ਜਾਇਗਝਾਝਪਤਾਲ

ਹੇਠਿਹੋਇਤੁਵੇਦੀਬੁਦਸਮਾਦੈ॥ਸਿਰਪਾਹਿਸ
ਹਾਲਖਲਖਾਇਨਟੁਜਾਲਿਤਵੇਨੋਤਾਦੈ॥ਅਰ
ਦੇਖਹਿਖਹਿਦੁਨੀਆਦਾਦੈ॥੧੫॥ਇਕਤੁਥਕੈ
ਦੁਇਖੜਗਦੁਇਪਾਤਿਸਾਹਨਮੁਲਕਿਸਮਾਦੈ
ਦੀਹਿਫਕੀਰੀਸੀਤਵਿਚਿਖਿਧਾਖਿਧੋਲੀ
ਹੇਠਿਲੁਕਾਣੇਜੰਗਲਅੰਦਰਿਸੀਹਦੁਇਪੋਸ
ਤਰੋਰੇਖਸਖਸਦਾਣੇ॥ਸੁਲੀਓਪਹਿਖੇਲਣਾ
ਸਿਰਿਧਰਿਫੜੁਖਜਾਹਦਿਕਾਣੇ॥ਕੋਲੁਅੰਦ

ਰਿਪੀੜੀਅਨਿਪੋਸਤਪੀਰਿਪਿਆਲੇਛਾਣੈ॥ ੨੪੩
ਲਭਿਬਾਣੀਦਰਗਾਹਦਿਚਿਗਾਰਬੁਗੁਨਾਹੀਆਣੁ
ਨਿਮਾਣੇਗੁਰਮੁਖਹੋਦੇਤਾਣਿਨਿਤਾਣੇ॥੧੬॥ਸੀ
ਹਪਜੂਤੀਬਕਰੀਅਰਦੀਹੋਈਹੜਹੜਹਸੀ
ਸੀਹੁਪੁਛੇਵਿਸਮਾਦੁਹੋਇਹਿਤੁਅਉਸਰਿਕਿਤੁ
ਰਹਸਿਰਹਸੀ॥ਬਿਨਉਕਰੇਦੀਬਕਰੀਪੁੜ
ਅਸਾਡੇਕੀਚਨਿਖਸੀਅਕੁਧਤੂਰਾਖਾਇਅੰ
ਕੁਹਿਕੁਹਿਖਣਤਉਖਾਣਿਦਿਣਸੀਅਸੁਖਾਨਿਗ

ਲਵਦਿਕੈਹਾਲੁਤਿਨਵਾਕਉਣੁਹੋਵਸੀ॥ਗਰਬੁ
ਗਰੀਬੀਦੇਹਖੇਹਖਾਜੁਅਖਾਜੁਅਕਾਜੁਕਰਸੀ॥
ਜਗਿਆਇਆਸਕੁਕੋਇਮਰਸੀ॥੧੧॥ਚਰਣ
ਕਟਲਰਹਰਾਸਿਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਖਸੀਗਤਿਪ
ਰਗਾਸੀ॥ਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕੋਹੋਇਲੇਖਾਮਲੇਖਾਮ
ਮਰਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਚਰਣਦਕੁਅਚਮਾਨ
ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਖਲਾਸੀ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਅੰਦਰਿਕਰਾਨਿਉ

ਦਾਸੀ॥ ਸਬਾਦਿਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨੁਹੋਇਨਿਰੰਕ ॥ ੨੪੪
ਰਸਚਖੰਡੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਗਾਧਿ
ਬੋਧਿਅਕਥਕਥਾਅਚਰਜਗੁਰਦਾਸੀ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਸੁਖਫਲੁਆਸਨਿਰਾਸੀ॥ ੧੯॥ ਸਟਫਟ
ਦਾੜੀਖੇਤੁਇਕਪਰਭੰਪਕਾਰੁਵਿਕਾਰੁਜਣਾਵੈ॥
ਖਲਕਦਾਇਦੁਟਾਇਸਣਰਸਾਬੰਧਨੁਹੋਇਬ
ਨਾਵੈ॥ ਖਾਸਾਮਲਮਲਸਿਰੀਸਾਫੁਸੁਤੁਕਤਾਇ
ਕਪਾਹਦੁਣਾਵੈ॥ ਲਜਣਕਜਣੁਹੋਇਕੈਸਾਧੁ

ਅਸਾਧੁ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰਦਾਵੈ ਸੀਰਾ ਦੇਖ ਨਿਰਦੇ
ਖੋਖੋ ਸੀਰਾ ਸੁਕੁ ਭੰਨ ਸਾਧੁ ਮਿਟਾਵੈ ਕੁਪਕੁ ਹੋਵੈ
ਧਰਮ ਸਾਲਾਸਾਧ ਸੀਰਾ ਤਿਪਗਾਧੁ ਕ੍ਰਿਪੁ ਮਾਵੈ
ਕਟਿਕੁਟਿਸਟ ਕਿਰਤਾ ਸੁਕ ਰਿਹ ਰਿਜ ਸੁ ਲਿਖਿ
ਪੁਰਾਣ ਸੁਣਾਵੈ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਜਨ ਭਾਵੈ
੧੯੯ ਪਥਰੁ ਚਿਤੁ ਕਠੋਰੁ ਹੋ ਚੂਨਾ ਹੋਵੈ ਅਗੀਦ
ਧਾ ਅਗਿ ਬੁਝੈ ਜਲੁ ਫਿਕੁ ਕਿਐ ਚੂਨੈ ਅਗਿ
ਊਠੈ ਅਤਿ ਦਧਾ ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਦਿਹੁ ਟਿਜਾਇ ਅ

ਗਾਨਿ ਨਫੁਟੇ ਅਵਗੁਣਿ ਬਧਾ ਜੀਭੇ ਉਤੈ ਰਖਿ ॥ ੨੪੫ ॥

ਆਛਾ ਲੇਖਾ ਨਿਸੀਰਿ ਸੁਖ ਲਧਾ ਘਾਨ ਸੁਪਾਰਿ

ਕਬੁ ਮਿਲਿ ਰੰਗੁ ਸੁਰੰਗੁ ਸਪੁਰਣੁ ਸਧਾ ਸਾਧ ਸਿਰ

ਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧੁ ਸਮ

ਧਾ ਅਪੁਗਵਾਇ ਮਿਲੇ ਪਲੁ ਅਧਾ ॥ ੨੦ ॥ ੨੫

ਪੰਜੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿ

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚੈ ਤਖਤਿ

ਨਿਵਾਸੁ ਹੈ ਸਾਧਸੀ ਗਤਿ ਸਚੁ ਖੰਡਿ ਫਸੰਦਾ ਸਚੁ ਫੁ
ਰਮਾਣੁ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੂਲਿ ਫਿਰੰਦਾ
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਟਕਸਾਲੁ ਸਚੁ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲੰਦਾ ਸਚੀਭੁ ਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਸਚੁ ਰਾਗੁ ਰ
ਤਨ ਕੀਰਤਨੁ ਭਾਵੰਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ ਹੈ ਸ
ਚੁ ਦੋਹੀ ਸਚੁ ਰਾਜੁ ਕਰੰਦਾ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਓ
ਚੜ੍ਹੰਦਾ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ
ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਹੋਇ ਟੇਕੀ ਕਾ

ਰੁਮਪਾਰੁਸਦਾਇਆ ਏਕੰਕਾਰਹੁਸਬਦਧੁਨਿਓ ੨੪੬
ਅੰਕਾਰਿਅਕਾਰੁਬਣਾਇਆ ਇਕਦੂਹੋਏਤਿ
ਨਿਦੇਵਤਿਹੁਮਿਲਿਵਸਅਵਤਾਰਗਣਾਇਆ॥
ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਹੋਓਦੇਖੈਓਨਾਨਦਾਰਿਨਾਆ
ਇਆ ਸੇਖਨਗੁਸਿਮਰਣੁਕਰੈਨਾਦਾਅੰਤੁਬਿਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨਾਉਮਨਿਕੁਾਇਆ
॥੨॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋਰਿਅਨੁਕੁਦਰਤਿਕਰਿ
ਕਰਤਾਰੁਕਹਾਇਆ ਧਰਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਐਵਿ

ਟੁਬੀਮਾਮਾਗਾਸੁਰਹਾਇਆਮਾਗਇਨਣਅੰਦਰਿਅ
ਰਿਧਰਿਅਹਿਨਿਸਿਸੁਰਜੁਚੰਦੁਉਪਾਇਆਮਾਛਿ
ਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਕਾਰਿਖਾਣੀਬਾਣੀਚਲਤੁਰਚ
ਇਆਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਸਫਲੁਜਨਮੁਗੁਰ
ਪੁਰਾਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਆ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਸਚੁਦਤਾਰੁਹੈਮਾਣਸਜਨ
ਮੁਅਮੋਲੁਵਿਫਾਇਆਮੁਹਅਖੀਨਕੁਕੰਨਕਰ
ਹਥਪੈਰਦੇਚਲੇਚਲਾਇਆਕੁਊਕੁਗਤਿਉਪਦੇ

ਸੁਕਰਿਨਾਮੁ ਵਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ਅਮੰਮਿਤੁ ॥ ੨੪੧ ॥
ਵੇਲੈ ਨਾਵਟਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੁ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪਾਇਆ ॥
ਤ੍ਰਿਅਾਰਤੀ ਸੋਹਿ ਲਾਮਾਇਆ ਦਿਚਿਓ ਦਾਸੁ ਰਹਾਇ
ਆਮਿ ਠਾਥੈ ਬਣੁ ਨਿਦਿ ਚਲਣੁ ਹਬਹੁ ਦੇਇਨਾਮੁ ॥
ਪੁਰਾਣਾਇਆ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਪਛੇਲਾਇਆ ॥
੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਦਰੈ ਦਰੈ ਦਰਿ ਤਿਅਮੁ ॥
ਈਐ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ਨ ਕਰੀ
ਮਤਿ ਪਾਈ ਗਇਕੁ ਵਰਤੰਤੁ ਅਖੰਤੁ ਰੇਜੀ ਅਜੀਤ ਕਰਿ

ਰਿਜਕੁ ਦਿਵਾਈ ਭੁੱਖ ਅਭੁੱਖ ਮਫਿ ਚਿਰ ਪਿਓਨੁ ਕ
ਰਵ ਰਭੀਰੁ ਕਰੋ ਰਿਸ ਮਾਈ ਕੇਵਰੁ ਦਰੁ ਮਾਖੀ
ਐਕਵਟ ਥਾਓ ਕਿਸੁ ਪੁਛਾਂ ਜਾਈ ਅਪਕਿਰੋ
ਇਨਹੀ ਪਈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਖਣੁ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥੫॥ ਧਿਆਨੁ
ਮੂਲੁ ਗੁਰਦਰਸਨੇ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਜਾਣਿ ਜਾਣੇਈ ॥੬॥
ਜਮੂਲ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਸੁਖ
ਹੋਈ ਅੰਤ ਮੂਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋ

ਇਅਰਾਧੇਕੋਈ ਜੋਖਮੁ ਭੁਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂਜੀ ॥ ੨੪੮ ॥
ਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧਸੀਗਿਸੇਈ ॥ ਆਪੁਗਣਾਇ
ਨਪਾਈਅੰਮ੍ਹਾਪੁਗਣਾਇਮਿਥੈਦਿਰਲੋਈ ॥
ਆਪੁਗਣਾਏਆਪਿਹੈਸਭੁਕੇਆਪਿਆਪੇਸ
ਭੁਕੋਈ ॥ ਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਰਹੋਈ ॥ ੬ ॥ ਸਤ
ਜਗਿਪਾਪਕਮਾਣਿਆਇਕਸਪਿਛੇਦੇਸੁਦਖ
ਲਾ ॥ ਤੇਤੈਨਗਿਰੀਪੀੜੀਅੰਦੁਆਪੁਰਿਮਾਪ
ਵੀਸੁਕੋਦਾਲਾ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿਬੀਜੈਸੋਭੁਣੇਵਰ

ਤੇਧਰਮਨਿਅਮਾਉਸੁਖਾਲਾ ਫਲੇਕਮਾਣਾਤਿਹੁ
 ਜੁਗੀਕਲਜੁਗਿਸਫਲੁਧਰਮਤਤਕਾਲਾਪ
 ਪਕਮਾਣੇਲੇਪੁਰੈਚਿਤਵੈਧਰਮੁਸਫਲੁਫਲਦ
 ਲਾ ਭਾਇਭੁਗਾਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਕਰਿਬੀਜਨਿ
 ਬੀਜੁ^{ਸਚੀ}ਧਰਮਸਾਲਾ ਸਫਲਮਨਰਥਪੁਰਨਪ
 ਲਾ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿਸਤਿਰੇਤੈਜੁਗਾਦੁਆਪੁਰਿਪੁ
 ਜਾਬਹਲੀਪਾਲਾ ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਉਲੈਪਾਰਿਪਵੈਭੁਵਨਜਲਭੁਰਨਾਲਾ ਚਾਰਿ

ਚਰਣਸਤਿਜੁਰੋਏਦਿਚਿਰੇਤੋਚਉਥੈਚਰਣਉ
ਕਾਲਾਸੁਆਪੁਰਿਰੋਏਪੈਰਦੁਇਇਕਤੋਪੈਰਿਧ
ਰੰਮੁਦੁਖਾਲਾ ਆਣਨਿਮਏਜਾਇਕੋਬਿਨਉਕ
ਰੈਕਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਾ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਾਸੁ
ਕਰਿਧੀਰਜੁਧਰਮੁਸਚੀਧਰਮਸਾਲਾ ਆਪੇ
ਖੇਤੁਆਪੇਰਖਵਾਲਾ ॥੮॥ ਜਿਨਕੁਉਤਿਨਿਨਾ
ਹਿਕੁਉਮੁਚੁਕੁਉਮਰੋਨਿਕੁਦਿਆਹਾਂ ਅਮਰਿ
ਤਤੀਜਲਸੀਅਲਾਨਿਦਿਚਲੈਸਿਰਕਰੈਉਤਹਾਂ

੨੪੯

ਕੁਰਿ ਰੁਬੈ ਖਾਲੀ ਤਰੇਵ ਜਿ ਨ ਵਜੈ ਪੜੈ ਜਿ
ਵਾਹਾਂ ਅੰਬੁ ਸੁਫਲ ਫਲਿ ਸੁਕਿ ਲਹੈ ਦੁਖ ਫ
ਲੁ ਅਰੰ ਰੁਨ ਨਿਵੈ ਤਲਾਹਾਂ ਅਨੁਪੰ ਖੇਰੁ ਧਾਵਦ
ਸਿਰਿ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਫਲੁ ਖਾਹਾਂ ਧਰਿ ਤਾਰਾ ਜੂਤ
ਲੀਐ ਹਓ ਲਾਭਾ ਹਾਤੈ ਲੁਤੁ ਲਾਹਾਂ ਜਿਹਿ ਹਾਰੈ
ਹਾਰੈ ਜਿਣੈ ਪੈਰਾਉ ਤੈ ਸੀ ਸੁਧ ਰਾਹਾ ਪੈਰੀ ਪੈ ਜਗੁ
ਪੈਰੀ ਪਾਹਾਂ ॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ਹੈ ਸਚੁ ਕਾ
ਰਣੁ ਕਰਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ

ਵਸਿਹੈ ਵਿਰਲੇ ਦਾ ਚੰਹੁ ਕਰੈ ਕਰਾਇਆ ਸੋ ਕਰਿਹੁ ॥ ੨੫ ॥
ਹੋਰੁ ਨ ਮੰਗਈ ਖਸਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਖ
ਸਮੇਏਵੈ ਭਾਵ ਦਾ ਭਗਤਿ ਵਛ ਲੁਹੈ ਇ ਬਿਰਦੁ ਸ
ਦਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬੰਦੁ ਲਿਵ ਕਾਰ
ਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਬਾਲਿਸੁ ਭਾਇਆ
ਤੀਤ ਜਾਗਿ ਵਰਸਰਾ ਪਦਾ ਭਰਮੁ ਕੁਕਾਇਆ
ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇ ਹੋਏ ਲੁਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਅਉਗਣ
ਕੀਤੇ ਚੁਣੁ ਕਰੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਤੇ ਰਵਰਹੈ ਦਾ ਦੁ

ਢੁਟਵਾਲਾ ਛੁਭਿ ਬਹਿ ਚੀਰੇ ਵਾਸੀ ਦਾ ਚਿਤ੍ਰਵੰਦਾ
 ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਆ ਫੁਟਵਾਲੇ ਤਾਰਿਤਰੰ
 ਦਾ ਬੇਖੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਨ ਪਾਇ ਦੇਸੇਵ ਕਫਲਾਮ
 ਟਗਟਤ ਫਲੀ ਦਾ ਗੁਗਮੁਖਿ ਦਿਹਲਾ ਜਾਣੀਐ
 ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਕ ਸੀ ਦਾ ਜਗੁ ਜੋਹਾਰੇ ਚੰਦਨ
 ਸਾਇਹਲਹਰਿ ਅਨੰਦੁਦਧੀ ਦਾ ਜੇਤੇਰਾ ਜਗੁਤਿ
 ਸਦਾ ਬੰਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਉਂ ਦਿਸਾ ਮਾਦੁਕ ਮਾਦੁ ਹੈ ਸਿਰ
 ਕੁਲਦਾਇਆ ਹੋਇ ਉਪੰਨਾ ਪਹਿਲੇ ਖਲਉ ਖਲਿ

ਕੋਟੋਟੋਕਾਰਿਕਾਰਿਭੁਨਾਨਿਭੁਨਾ ਕੋਲੁਪਾਇਪੀਰੁ १੫੧
ਇਆਰਸੁਟਟਾਰਿਕਸੁਇਨਟਵੰਨਾ ਕੁਖਸੁਖਮੰ
ਦਰਿਸਬਰੁਕਾਰਿਖਾਇਅਵਟਟੁਜਗਧੀਨਧੀਨ
ਗੁਰੁਸਕਰਖੰਡੁਮਿਸਰੀਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਭ
ਰਸਬੀਨਾ ਅੰਪਰਮੁਖਿਅਲਾਪੀਵਟਾਮਰਿਮਰਿ
ਜੀਵਟੁਬੀਵਟੁਗੀਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਿਅਮੋਲ
ਰਤੀਨਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਦਰੀਆਉਅਮਾਉਪੈਲਖਦ
ਰੀਆਉਸਮਾਉਕਰੰਦਾ ਇਕਸਟਿਕਸਦਰੀਆ

ਉਂਦਿਚਿਲਖਤੀਰਥਦਰੀਆਉਂਦਰੀਦਾਇਕਤੁ
ਇਕਤੁਦਾਹੜੈਕੁਦਰਤਿਲਖਤਰੰਗਉਂਦਾਸਾ
ਇਰਸਵਰਤਨਵਲੀਚਾਰਿਪਦਾਰਥਮੀਨਤਰੰ
ਦਾਇਕਤੁਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀਕੁਦਰਤਿਅੰਤੁਨ
ਅੰਤੁਲਰੀਦਾਪਿਰਮਾਪਿਆਲੇਇਕਬੁੰਦਗੁਰਮੁ
ਖਿਦਿਰਲਾਅਜਗੁਜਰੀਦਾਅਲਖਲਖਾਇ
ਨਅਲਖੁਲਖੀਦਾ॥੧੩॥ਬ੍ਰਹਮੇਬਕੇਵੇਦਪੜ੍ਹਿ
ਇਵੁਇਵੁਸਟਰਾਜੁਕਰੀਦੇਅਹਾਵੇਦਅਦਧੁਤੁ

ਰੋਇਦਸਾਅਦਤਾਗੀਬਿਸਨੁਕੁਵੰਦੇ॥ਸਿਧਨਾਥ ੨੫੨
ਜੋਗੀਸੁਰਾਦੇਵੀਦੇਵਨਭੇਦਲਹੰਦੇ॥ਤਪੇਤਪੀਸੁਰ
ਤੀਰਥਾਜਤੀਸਤੀਦੇਹਦੁਖਸਹੰਦੇ॥ਸੇਖਨਾਗਸਭ
ਰਾਗਮਿਲਿਸਿਮਰਣਕਾਰਿਨਿਤਿਗੁਣਗਾਵੰਦੇ॥
ਵਡੁਭਾਗੀਗੁਰਸਿਖਜਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਸਤੁਸਿ
ਗਿਮਿਲੰਦੇ॥ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖੰਦੇ॥
੧੪॥ਸਿਰਤਲਵਾਇਆਬਿਰਖੁਹੈਰੋਇਸਹੱਸਫ
ਲਸੁਫਲੁਫਲੰਦੇ॥ਨਿਰਮਲੁਨੀਰੁਦਖਾਣੀਐਸਿਰੁ

ਨੀਵਾਂ ਨੀਵਾਂ ਟਿਚ ਲੰਦਾ ॥ ਸਿਰੁ ਉਚਾ ਨੀਵੈ ਚਰਣਗੁ
ਚਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਸੀਸੁ ਪਵੈਦਾ ॥ ਸਭ ਦੂਨੀਵੀ ਧਰਤਿ
ਰੋਇ ਅਨੁਧਨੁ ਸਭੁ ਸੈ ਸਾਰੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਧੀਨੁ ਧਰਤੀ
ਚੁਬਾਉ ਧੀਨੁ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸਾਧੁ ਪੈਰ ਧਰੰਦਾ ॥ ਚਰਣ
ਬੁਝਿ ਪਰਧਾਨ ਕਰਿ ਸੰਤ ਦੇਵ ਜਸੁ ਗਾਇ ਸੁਣੰਦਾ ॥
ਵਡੁ ਭੁਗੀ ਪਾਖਾ ਕਲਹੰਦਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਜਾਣੀਐ ਪੂਰੇ ਪੁਰਾ ਠਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਪੁਰਾ ਤੋ
ਲੁਹੈ ਘਟੈ ਨ ਦੁਧੈ ਘਟਾਇ ਦਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਪੁ

ਗੀਮਤਿਹੈਰਹਸੁਪੁਛਿਨਮਤਾਪਕਾਇਆਪੂਰੇਪੂਰ ੦੨੫੩
ਮੰਤ੍ਰਹੈਪੁਰਾਬਚਨੁਨਟਲੇਟਲਾਇਆਸਭੇਇਛਾ
ਪੁਰੀਆਸਾਧਸੀਗਤਿਮਿਲਿਪੁਰਾਪਾਇਆਵੀਹ
ਇਕੀਹਉਲੀਖਕੇਪਤਿਪਉੜੀਚੜਿਨਿਜਪਾਰਿ
ਆਇਆਪੂਰੇਪੁਰਾਹੋਇਸਮਾਇਆ ੧੬। ਸਿਧ
ਸਾਧਿਕਮਿਲਿਜਾਗਦੇਕਰਿਸਿਵਰਾਤੀਜਾਤੀਮੇ
ਲਾਅਹਾਦੇਉਮਉਧੁਤੁਹੈਕਵਲਾਸਇਆਸਟਿਰ
ਸਕੇਲਾਥੋਰਖੁਜੋਗਿਜਾਗਦਾਗੁਰਮਾਛਿਦੁਪਰਿ

ਸੁਧਿਰੇਲਾ ਸਤਿਗੁਰਜਾਗਿਜਗਾਇਵਾਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫੇਲਾ ਨਿਜਪਾਰਿਤਭੀ
ਲਾਈਅਨੁਅਨਹਦਸਬਦਪਿਰਮਰਸਖੇਲਾ
ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਹੈਅਲਖਾਨਿਰੰਜਨਨੇਹਨ
ਫੇਲਾ ਚੇਲੇਤੇਗੁਰਗੁਰੂਚੇਲਾ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁਰੈਸੈਸਾਰੀਕੁੰਡਾਰੀਰਾਜੇ ਚਾਰਿਦਰਨ
ਪੁਰਖਾਰੀ॥ ਜਾਤਿਪਾਤਿਮਾਇਆਮੁਹਤਾਜੇ॥
ਛਿਅਦਰਸਨਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰਾਪਾਖੰਡਕਰਮਕਰ

ਨਿਵੇਦਾਜੇ ਸੀਨਿਆਸੀਦਸਨਾਮਧਰਿਜੋਗੀਬਾ ॥ ੨੫੪ ॥
ਰਹਪੰਥਨਿਵਾਜੇ ਯਹਵਿਸਿਬਾਰਹਵਾਟਹੋਇ
ਪਰਘਰਿਮੰਗਨਿਖਾਜਾਮਖਾਜੇ ਚਾਰਿਦਰਨ
ਗੁਰਸਿਖੀਮਾਇਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਨਹਦਵ ॥
ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਨਾਮਦਰਨਹੋਇਦਰਸਦੁਨ
ਉਪੰਥੁਸੁਖਸਾਜੇ ਸਚੁਸਚਾਕੂਕ੍ਰਿਕ੍ਰਵੇਪਾਜੇ ॥੧੮॥
ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਹੋਗੁਣਕਾਰਿਬਖਸੈਅ
ਦਗਾਣਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਾਵੈਦੁਹੋਪੰਜੇਰੋਗਾਅ

ਸਾਧਨਿਵਾਰੇ ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਰਦੇਵਹੈ ਸੁਖਦੇਸੇ
ਲਿਲਏਦੁਖਿਆਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਵੈਰੁਹੈ ਨਿਦ
ਕਦੇਖੀਬੇਮੁਖਤਾਰੇ ਗੁਰਪੁਰਾਨਿਰਭਉਸਦਾਜ
ਨਮਮਰਣਜਮਰੁਹੈਉਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸੁ
ਜਾਣਹੈਵਰੁ ਅਜਾਣਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰਮਾਗੁਜਾਣੀਐਬਾਹਪਕਵਿਅੰਧੁਲੇਉਧਾਰੇ
ਆਣਨਿਮਾਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੇ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਰਸੁਪਰਸਿਐਕੰਚਨੁਕਰੈਮਨੁਰੁਮਣੀਣਾਸ

ਤਿਗੁਰੁ ਬਾਢਨ ਚੰਦ ਨੋ ਫਾਸੁ ਸੁਢਾ ਸੁਕਰੈ ਲਾਖੀਣਾ ॥ ੨੫੫ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾਰ ਜਾਤੁ ਸਿਮਲੁ ਸਫਲੁ ਕਰੈ ਸੇ
ਗਿਲੀਣਾ ॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾ ਗਹੁ ਹੀ ਸੁਜ
ਲਹੁ ਦੁਧੁ ਪੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆ ਭੈਰੋ ਪਸੁ ਪਰੇ
ਤਕਰੈ ਪਰਬੀਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜਹੈ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਭੀੜੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਪਤੀ ਜੁਪ
ਤੀਣਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਧਨਾਥ ਅਵਤਾਰੁ ਸੁਰਗੋ ਸਟਿਕਰਿ
ਕਰਿ ਕੰਨਫੜਾਇਆ ॥ ਬਾਬਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਮਿਲੇ ਨਿਦ

ਨਿਦਿਸਭਨਬਾਬਨਿਵਾਇਆਪਾਤਿਸਾਹਾਂਮਿਲਿ
ਵਿਛੁਟੇਜੋਗਭੋਗਫਰਿਚਲਤੁਰਚਾਇਆਦੀ
ਨਦੁਨੀਆਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬੇਮੁਹਤਾਜੁਰਾਜੁਘਰਿ
ਆਇਆਕਾਦਰਹੋਇਕੁਦਰਤਿਕਰੇਏਹਭਿਕੁ
ਦਰਤਿਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆਇਕਨਾਜੋਕਿਵਿਛੋਰਿ
ਦਾਚਿਰੀਵਿਛੁਟੇਆਇਮਿਲਾਇਆਸਾਧਸਿੰਗ
ਤਿਵਿਚਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੨੧॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਾਸਾਹੁਹੈਕਿਭੁਦਣਜਗੁਤਿਸਦਾਦਣਜਾਗਾ

ਰਤਨਪਦਾਰਥਬੇਸੁਮਾਰਕੁਓਕੁਗਤਿਲਖਕੁਰੇ
ਕੁੰਨਾਰਾ ਪਾਰਜਾਤੁਲਖਬਾਗਵਿਚਿਕਾਮਧੇਣ
ਦੇਵਗਹਜਾਰਾ ਲਖਮੀਆਲਖਗੋਲੀਆਂਪਾਰਸ
ਦੇਪਰਬਤਅਪਾਰਾ ਲਖਮੀਆਲਖਇਵਲੇ
ਤੋਇਸਕੇਛੁਕਾਨਿਦਰਬਾਰਾ ਸੁਰਜਚੰਦਚਰਾ
ਗਲਖਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਬੋਲਅੰਬਾਰਾ ਸਭੇ
ਵਡਿਵਡਿਵਿਤਿਓਨਕੁਓਕੁਗਤਿਕਰਿਸਚੁਪਿ
ਆਰਾ ਕੁਗਤਿਦਫਲੁਸਤਿਗੁਰਨਿਰੰਕਾਰਾ੨੨

੨੫੬

ਖੀਰਸਮੁੰਦਿਰੋਲਿਕੋਕਾਢਿਰਤਨਚਉਦਰਵੰਡਿਲਿ
ਤੇਅਣਿਲਖਮੀਪਾਰਜਤਸੀਖੁਸਾਰੀਗਧਣਖੁਬਿ
ਸਨਦਸਿਕੀਤੇਕਾਮਧੇਣੁਤੇਅਪਛਰਾਮੇਰਾਪ
ਤਿਉਵਾਸਾਣਿਸੀਤੇਕਾਲਕੂਟਤੇਅਰਧਚੰਦੁਮ
ਤਾਵੇਦਮਸਤਕਿਧਰਿਪੀਤੇਘੋੜਾਮਿਲਿਆ
ਸੂਰਜੈਮਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੇਵਦਾਨਵਹੀਤੇਕਰੇ
ਧਨੰਤਰੁਵੈਦਗੀਤੁਸਿਆਤੁਖਕਿਮਤਿਬਿ
ਪਹੀਤੇਗੁਰਉਪਦੇਸਾਅਮੋਲਕਾਰਤਨਪਦਾਰ

ਬਨਿਧਿ ਅਗਣੀਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸਚ ਪਹੀਤੇ ੨੫੭
੨੩ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕਰਿ ਬਹੀਦਾ ਇਕਤ ਬਾਨਟਿ
ਕੋਟਿ ਕਾਇਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਰਿ ਆਵਦੇ ਗਾਇ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਭੀਮਤਿ ਮਹਲੁ
ਨ ਪਾਵਦੀ ਨ ਠਾਢਿ ਰੋਨ ਰੂਰੇ ਰੂਰਾਇਆ ਅੰਜੀ
ਬਹਿਸਿ ਤੋਖ ਦਾ ਕੁਤੇ ਰਖਿ ਸਿਕਾਰੁ ਖਿਲਾਇਆ ਬ
ਣਿ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਗਾਵਦਾ ਕਥੈ ਨ ਸੁਣੈ ਨ ਗਾਇ ਸੁਣ
ਇਆ ਸੇਵਕ ਪਾਸ ਨ ਰਖੀ ਅਨਿਵੋਖੀ ਦੁਸਟ

ਆਗੂ ਮੁਹਿਤਾਇਆ ਸਚੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ
ਚਰਣ ਕਵਲ ਸਿਖ ਭੁਫੁਰੁ ਲੁਕਾਇਆ ਅਜਰੁ
ਜਰੈ ਨ ਆਪੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ੨੪ ॥ ਖੇਤੀ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ੀ
ਫਿਗਰੀ ਕਿਕਰ ਆਸ ਪਾਸਿ ਜਿਉ ਬਾਰੈ ਸਪ
ਪਲੇਟੇ ਚੰਨ ਦੇ ਬੂਹੇ ਜੀ ਦਾ ਕੁਤਾ ਜਾਰੈ ਕਵਲੈ ਕ
ਡੇ ਜਾਣੀ ਅਨਿਸਿ ਆਣਾਇ ਕੁਕੌਣੀ ਦਿਚਿ ਫਗੈ
ਜਿਉ ਪਾਗੁ ਸੁਦਿਚਿ ਪਥਰਾ ਮਣਿ ਮਸਤ ਕਿਜਿਉ
ਕਾਲੈ ਨਾਰੈ ਰਤਨੁ ਸੋਹੈ ਗਾਲਿ ਪੋਤੁ ਦਿਚਿ ਮੈਗ

ਲੁਬਧਾਕਚੇਧਾਰੋ ॥ ਕੁਫਕੁਗਤਿਕੁਖਜਾਇਘ ॥ ੨੫੧ ॥
ਰਿਬਿਦਰੁਖਵਾਲੇਪਿੰਨੀਸਾਰੋ ॥ ਚਰਣਕਵਲੁ
ਗੁਰਸਿਖਕੁਭੰਗਸਾਧਸੰਗਤਿਸਹਲੰਗੁਸਕੁਾਰੋ ॥
ਪਰਮਪਿਆਲੇਦੁਤਰੁਝਾਰੋ ॥ ੨੫੨ ॥ ਕੁਫਜਲ
ਅੰਦਰਿਮਾਨਸਰੁਸਤਸਮੁੰਦੀਚਹਿਰਚੀਕੁਤੀਰਾ ॥
ਨਪਤਣਨਪਾਤਣੀਪਾਰਾਫਰੁਨਅੰਤੁਨਚੀਰਾ ॥
ਨਾਬੇੜੀਨਤੁਲਹੜਾਵੜੀਹਾ ॥ ਬਿਨਧੀਰਕਧੀਰ ॥
ਹੋਰੁਨਕੋਈਅਪੜੈਹੋਸਚੁਗੰਦੇਮੋਤੀਹੀਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਿ ਦਰਤੁ ਦਾਪਿ ਰੂਧ ਸਾਇਆ ਫੇਰਿ
ਅਹੀਰਾ ਅਚੰਦੁ ਅਮਾਦ ਸਹਾਤਿ ਜਿਉ ਅਲਖੁ
ਨਥਖੀਐ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰਾ ਮੁਏ ਮੁਰੀ ਦਰੋਰਿ
ਗੁਰਪੀਰਾ ॥੨੬॥ ਅਛੀ ਦੇ ਪਰਦਾਰਦਾਂਗ ਜੀ
ਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨ ਦਿਸੈ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਪਰਦਾਰੁ ਪਤੰ
ਗਵਾਦੀ ਪਕਬਾਝੁ ਨ ਹੋਰ ਸੁਜਾਣੀ ਜਿਉ ਜਲਕ
ਵਲਪਿ ਮਾਰੁ ਹੋਭੁ ਵਰਕ ਵਲਕੁ ਲਪੀਤਿ ਵਖਾ
ਣੀ ਭੂਦਬਬੀ ਹੋ ਮਿਰਗ ਨਾ ਵਕੋਇ ਲਜਿਉ ਫ

ਲਾਮੀਬਿਲੁਕਾਣੀ ਆਨਸਰੋਵਰੁਹੰਸੁਲਾਚਹੁਮ २੫੯
ਮੋਲਕੁਰਤਨਾਖਾਣੀ ਚਕਵੀਸੁਰਜਹੇਤੁਪੈਚੰਦ
ਚਕੋਰੋਚੋਜਦਿਕਾਣੀ ਗੁਰਸਿਖਦੰਸੀਪਰਮਹੰਸ
ਸਭਿਗੁਰਸਹਜਸਰੋਵਰੁਜਾਣੀ ਮੁਰਗਾਈਨੀ
ਸਾਣਨੀਸਾਣੀ ॥੨॥ ਕਵੁਅੰਗੁਸੇਵਦਾਜਲਬਾਹ
ਰਿਧਰਿਧਿਅਨੁਧਰੰਦਾ ਕੁੰਜਕਰੋਦੀਸਿਮਰਣੇ
ਪੁਰਨਬਚਾਰੋਇਉਰੰਦਾ ਕੁਕੜੀਬਚਾਪਾਲਦੀ
ਮੁਰਗਾਈਨੋਜਾਣਿਮਿਲੇਦਾ ਕੋਇਲਪਾਲੇਕ

ਵਣੀਲੋਹੁਲੋਹੁਰਲੇਰਲੰਦਾ ਚਕਦੀਅਤੇਚ
ਕੋਰਕੁਲਸਿਫਸਕਤੀਮਿਲਿਮੇਲੁਕਰੰਦਾ ਚੰਦ
ਸੁਰਜੁਸੇਜਾਣੀਅਨਿਛਿਅਰੁਤਿਬਾਰਹਮਾਹਦਿਸੰ
ਦਾਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾਸਚਦਾਕਦੀਅਕਵਲਭੁ
ਵਰੁਦਿਗਸਿਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁ
ਲਖੰਦਾ॥੨੪॥ ਪਾਰਸਦੇਸੀਹੋਇਕੋਸਭਨਾਧਾਰੁ
ਮੇਲੀਮਿਲੰਦਾ ਚੰਦਨਵਾਂਸੁਸੁਕੁਾਫਪੈਅਫਲ
ਸਫਲਦਿਚਿਦਾਸੁਧਰੰਦਾ ਲਖਤਰੰਗੀਰੰਗ

ਰੋਇਨਵੀਆਨਾ ਲੇਗੀਹੋਵੰਦਾ ਦਾਵਾਦੁਧੁ ੨੬°
ਪੀਆਲਿਅਪਾਤਸਾਹਕੋਕਾਕੁਵੰਦਾ ਲੁਟੁਖ
ਇਪਾਤਿਸਾਹਦਾਕੋਕਾਚਾਕਰੁਰੋਇਵਲੀਦਾਸ
ਤਿਗੁਰਵੀਸੀਪਰਮਹੰਸੁਗੁਰਸਿਖਹੰਸਵੰਸੁਨਿਬਹੰ
ਦਾਨਿਪਅਦਾਦੇਵੇਰਾਹਿਚਲੀਦਾ। ੨੬° ਜਿਉ
ਲਖਤਾਰੇਚਮਕਦੇਨੇਕੁਨਵਿਸੇਰਾਤਿਅਨੇਰੇ॥
ਸੁਰਜੁਬਦਲਿਛਾਇਆਰਾਤਿਨਪੁਜੈਦਿਹਸੇਫੇਰੇ
ਜੇਗੁਰੁਸਾਂਗਿਫਰਤਿਦਾਦੁਬਿਦਾਚਿਤਿਨਸਿਖਾਂ

ਕੇਰੇ ਆਛਿ ਅਰੁਤੀ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਹੈ ਘੁਘੁ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਖੈ
 ਹੋਰੇ ਆਚਿ ਮੁਖੀ ਸੁਰਜੁ ਮੁਖੀ ਕਵਲੇ ਕੁਵਰੁ ਮਿ
 ਲਨਿ ਚਉਠੇਰੇ ਆਸਿ ਵਸ ਕਤੀ ਨੋਲੀ ਪਿਕੈ ਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿ ਜਾਇ ਮਿਲਨਿ ਸਦੇਰੇ ਘੇਰੀ ਪਵਣਾ ਕੁਲੇ
 ਕੁਲੇਰੇ ॥੨੦॥ ਵੁਨੀ ਆਵਾ ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ਹੋਇ ਦੇਇ
 ਮਰੈ ਪੁਤੈ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਵੇਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪਣੀ ਹੁਕ
 ਮੀ ਬੰਦੇ ਸਭਾ ਸਿਪਾਹੀ ਕੁਤਬਾ ਜਾਇ ਪੜਾਇਦੁ
 ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਕਰੈ ਉਗਾਹੀ ਟਕਸਾਲੇ ਸਿਕਾਪ

ਫੈਹੁ ਕਮੇਦਿ ਚਿਸੁ ਪੇਦੀ ਸਿ ਆਹੀ ਮਾਝੁ ਮੁਲਕੁ ॥ ੨੬੧ ॥

ਅਪਣਾਇਦਾ ਤੁਖਤ ਬਖਤ ਚੜਿ ਬੇਪਰਵਾਹੀ

ਬਾਬਾਣੇ ਪਾਰਿ ਚਾਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਡੀ ਗਾਹੁ ਨ

ਬਾਹੀ ॥ ਇਕ ਦੋਹੀ ਟਕਸਾਲ ਇਕ ਕੁਤਬਾਤ

ਖਤੁ ਸਚਾ ਦਰਗਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲੁ ਦਾਇ

ਇਲਾਹੀ ॥ ੨੭੧ ॥ ਜੇਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਕੋ ਪਾਤਿਸ

ਹਾਤੇ ਆਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਤਲਾ ਮੁਹਰਾਂ ਮੁਖਿ ਗੁ

ਕਾਠਨ ਖਟੁਣ ਚਿਤਾਨ ਟੋਵੈ ॥ ਟਕਸਾਲ ਹੁਬਾ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੇਖੋਟੈਹਾਰਾਜਨਮੁਦਿਗੋਵੈ ਗਲਿਬਾਸੀ
ਫੁਰਮਾਣੁਲਿਖਿਹੋਇਨੁਕਸਾਨੀਅੰਤੁਰੋਵੈਗਿ
ਦੜਦੀਕਰਿਸਾਹਿਬੀਬੋਲਿਕੁਬੋਲੁਨਅਬਚਲੁ
ਹੋਵੈਮੁਹਿਕਾਣੇਗਦਹਿਚੜ੍ਹੇਗਉਪ੍ਰੇਵੀਭਰਿ
ਆਧੋਵੈਦੂਜੇਭਾਇਕੁਥਾਇਖਲੋਵੈ॥੩੨॥ਬਾ
ਲਜਤੀਹੈਸਿਰੀਚੰਦੁਬਾਬਾਣਾਵੇਹੁਰਾਬਣਾਇਅ
ਲਖਮੀਦਾਸਹੁਧਗਮਚੰਦੁਪੋਤਾਹੋਇਕੇਆਪੁ
ਗਣਾਇਆਮੰਜੀਦਾਸੁਬਹਾਲਿਅਦਤਾਸਿਧ॥

ਸਣਸਿਖਿਆਇਆ ਮੋਹਣੁਕਮਲਾਰੋਇਆ ॥ ੨੬੨ ॥
ਚਉਬਾਰਾਮੋਹਰੀਮਨਾਇਆ ਮੀਨਾਰੋਆਪਿਰਬੀ
ਆਕਰਿਕਰਿਤੋਛਕਬਰਲੁਚਲਾਇਆ ਮਹਾ
ਦੇਉਮਹੀਮੇਉਕਰਿਕਰਿਬੇਮੁਖੁਪੁਤਾਂਭਉਕਾਇਆ ॥
॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਨਵਾਂਸਬੰਹਾਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀ
ਪੀੜੀਚਲੀਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪਰਚਾਇਆ ॥
ਗੁਰਅੰਗਾਦੁਗੁਰਅੰਗਤੇਗੁਰਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁ
ਰਕੁਆਇਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਅੰਗਾਦਹੁਸਤਿ

ਗੁਰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾਇਆ ਗੁਰਅਮਰਹੁ
ਗੁਰਗਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰਸੇਵਾ ਗੁਰਹੋਇ ਸਮਾਇ
ਆ ਗਾਮਦਾਸਹੁ ਅਰਜਣੁ ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰ
ਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁ ਲਾਇਆ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰ
ਅਰਜਣਹੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਵੇ ਸੁਕਰਾਇਆ
ਸੁਝੈ ਸੁਝੁ ਨ ਲੁਕੈ ਲੁਕਾਇਆ ॥੨੪॥ ਗੋਕੁਕਵਾ
ਓਪਸਾਓ ਕਾਰਿਓ ਅੰਕਾਰਿ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ਕੁਦਰ
ਤਿਅਤੁਲੁ ਨ ਤੇਲੀ ਮੇਤੁਲਿ ਨ ਤੇਲੁ ਨ ਤੇਲਣਹਾ

ਗਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਅਲੇਖ ਦਾ ਦਾ ਤਿ ਜੋ ਤਿ ॥ ੨੬੩ ॥
ਵਰਿ ਮਾਈ ਕਾਗਾ ॥ ਲੇਖੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ॥
ਮਸੁ ਨ ਲੇਖਣਿ ਲਿਖਣਿ ਹਾਰਾ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਅਨਹ
ਦ ਧੁਨੀਓ ਅੰਕਾਰੁ ਨ ਗਾਵਣ ਹਾਰਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਜੀ
ਅਜੰਤ ਨਾਵ ਬਾਵਾ ਮਣਗਣਤਾ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਕ
ਵਾਉ ਅਮਾਉ ਹੋ ਕੇਵ ਰੂਢ ਰੂਢਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਾ ॥ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਾ ਤਿਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਲੇਲੇ ਮਜਨੂ ਅਸਕੀ

ਚਹੁਚਕੀਜਾਤੀ ਸੋਰਫਬੀਜਾਗਾਵੀਐਜਸੁਸੁ
ਘੜਾਂਦਾਤੀ ਸਸੀਪੁਨੁਦੇ ਸਤੀਹੋਇਜਾਤਿਅ
ਜਾਤੀ ਐਹੀਦਾਲਨੋਸੋਰਣੀਨੋਤਰਦੀਰਾਤੀ ਰਾਂ
ਝਾਹੀਰਦਖਾਣੀਐਓਹੁਪਿਰਮਪਰਾਤੀ ਪੀਰਮੁ
ਰੀਦਾਪਰਹੜੀਗਾਵਨਿਪਰਭਾਤੀ ॥੧॥ ਅਮਲੀ
ਅਮਲੁਨਫਰੁਨੀਹੋਇਬਹਨਿਇਕਠੇ ਜਿਉ
ਜੁਏਜੁਆਰੀਅਮਲਗਿਦਾਵਉਪਠੇ ਚੋਰੀਚੋਰਨ
ਪਲੁਰਹਿਦੁਖਸਹਨਿਗਰਠੇ ਰਹਨਿਨਗਾਇਕ

ਦਾਕਿਅਹੁਦੇਕਰਮੀਲਠੇ ਪਾਪੀਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇ ॥ ੨੬੪ ॥
 ਓਇਫਿਰਦੇਨਰੇ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਸਭੁ
 ਪਾਪਪਣਠੇ ॥ ੨ ॥ ਕੁਦਰੈਦਾਸੁਵਿਣਾਸੁਹੈਫਿਰਦ
 ਫੁਲਵਾੜੀ ਜਲੈਪਤੰਗੁਨਿਸੰਗੁਹੈਇਕਰਿਅ
 ਖਿਓਪਾੜੀ ਸਮਰਗੁਨਾਦਿਬਿਸਮਾਵਹੈਓਇਫਿਰ
 ਦਾਉਜਾੜੀ ਕੁੰਡੀਫਾਥੇਮਛਾਜਿਉਰਸਿਜੀਭੁਦਿ
 ਗਾੜੀ ਹਾਥਦਿਹਾਥੀਫਾਹਿਅਵੁਖਸਹੈਦਿਹ
 ਝੀ ਪੀਰਮੁਗੀਦਾਂ ਪਰਹੜੀਲਾਇਨਿਜਪਹਿਤੜੀ ॥ ੨ ॥

ਭੰਦਰ ਚਕੋਰ ਪਰੀਤ ਹੋਲਾ ਇਤਾਰ ਨਿਹਾਲੇ।
ਚਕਵੀ ਪੁਰਜੁ ਹੋਤੁ ਹੋਮਿ ਲਿਹੋ ਨਿਸੁਖਾਲੇ। ਨੇਹੁ
ਕਵਲ ਜਲ ਜਾਣੀ ਮੇਖਿ ਕ੍ਰਿਮੁ ਹਰੇ ਖਾਲੇ।
ਮੋਰ ਬਬੀ ਹੋ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ਖਬਰ ਦਲ ਕਾਲੇ। ਨਾਰਿ
ਕੁਤਾਰ ਪਿਆਰੁ ਹੋਮਾ ਪੁਤ ਸਮਾਲੇ। ਪੀਰ ਮੁਰੀ
ਦਾ ਪਰਹਰੀ ਓਹੁ ਨਿਬਹੇ ਨਾਲੇ॥੪॥ ਰੂਪੇ ਕਾਮੇ
ਹੋ ਸਤੀ ਜਗਾ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣੀ। ਕੁਖੇ ਸਾਵੇਰੀ ਦੁ
ਹੈ ਓਹੁ ਵਿਰਤੀ ਹਾਣੀ। ਪੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ

ਬਿਮਲਿਤਿਤੁਕੁਰਮਕੁਲਾਣੀ ਭੂਘੋਸਭਿਕੁਪ
ਲੰਘਾਜਿਭਿਸਾਵਿਰੋਣਿਦਿਹਾਣੀ ਸੁਹਣੇਸਕੁਰੰਗ
ਮਾਣੀਅਨਿਕਾਰਿਚੋਜਾਵਿਡਾਣੀ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਂਪ
ਗੁਰੀਭਿਹੁਅਕਥਕਹਾਣੀ ॥੫॥ ਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁ
ਲਾਖਾਇਮਾਣਕਮੋਤੀ ਕੋਇਲਾਅੰਬਪਰੀਤਹੈਮ
ਰਬੋਲਸਰੋਤੀ ਚੰਦਨਵਾਸੁਦਣਾਸਪਤਿਹੋਇ
ਪਾਸਿਖਲੋਤੀ ਲੋਹਾਪਾਠਸਿਕੁਟਿਅੰਗੁਇਕਚਨ
ਜੋਤੀ ਨਦੀਆਨਾਲੇਗੰਗਾਮਿਲਹੋਨਿਫੋਤਅਫੇ

੨੬੫

ਤੀ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰ ਹੜੀ ਏਹ ਖੇਪ ਸਥਤੀ॥੬॥
ਸਾਹਰੁ ਪੀਰੁ ਪਖੜੈ ਪਰੁ ਨ ਨੇਹਾਲਾ ਸਾਹਰੁ
ਸਬੁ ਦਖਾਣੀ ਅੰਮੇਸਾਲੀ ਤੈਸਾਲਾ ਮਾਪਿ ਉਕੈਣਾਹੁ
ਇਹਾ ਪਰਵਰੁ ਦੁਹਾਲਾ ਨਾਨਾ ਨੀਮਾਸੀ ਅੰਮਾ
ਮੇਜੀ ਜਾਲਾ ਸੁਇਨਾਰੁ ਪਾਸੀ ਜੀਅੇਹੀ ਰਾਪਰਵਾ
ਲਾ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰ ਹੜੀ ਏਹੁ ਸਾਕੁ ਸੁਖਾਲਾ
॥੧॥ ਫਟ ਜੁਕਰੈ ਦਾ ਪਾਰੀ ਮਾਤਿ ਤੁਲਾਹਾ ਤੁਟਾ ਕਿ
ਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਹਿਹੈ ਇਦੁ ਬਲਾ ਮੋਟਾ ਚਾ

ਕਰੁਲਗੇਚਾਕਰੀਗਣਿਖਾਵਾਚੋਟਾ ਰਾਜੁਜੋਗੁ ੨੬੬
ਸੰਸਾਰਦਿਚਿਦਣਖੰਡਗੁਰੁਕੋਟਾ ਅੰਤਿਕਾਲਿ
ਜਮਜਾਲੁਪੇਪਾਏਫਲਫੋਟਾ ਪੀਰਮੁਹੀਦਾਪਿਰ
ਹੜੀਹੋਇਕਦੇਨਹੋਟਾ ੧੮) ਅਖੀਵੇਖਿਨਰਜੀ
ਆਂਬਹੁਰੰਗਤੁਮਾਸੇ ਉਸਤਤਿਨਿਦਾਕੰਨਸੁਟਿਰੋ
ਵਟਿਤੋਹਸੇ ਸਾਦੀਜੀਭਨਰਜੀਆਕਰਿਭੋਗ
ਬਿਲਾਸੇ ਨਕੁਨਰਜਾਦਾਸੁਲੈਦੁਰਗਪਸੁਦਾਸੇ
ਰਜਿਨਕੋਈਜੀਦਿਅਕੁਰੇਭੁਰਦਾਸੇ ਪੀਰ

ਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਰੀ ਸਚੀ ਰਹ ਰਾਸੇ ॥ ੯ ॥ ਧਿਰਗੁਸਿ
ਰੁਜੇਗੁਰਨਾਨਿ ਦੇਗੁਰਲ ਕੈ ਚਰਣੀ ਧਿਰਗੁਲੇ
ਇਟਗੁਰਦਰਸਾ ਦਿਟੁ ਦੇਖੈ ਪਰਤਰਣੀ ਧਿਰਗੁਸ
ਰਦਟਉ ਪਦੇਸਾ ਦਿਟੁ ਸੁਣਿ ਸੁਰਤਿ ਨ ਧਰਣੀ ਧਿ
ਗੁਜਿਹ ਬਾਗੁ ਰਸ ਬਦ ਦਿਟੁ ਹੋਗੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਮਰਣੀ ॥
ਦਿਟੁ ਸੇਵਾ ਧਿਗੁਹ ਬਪੈ ਹੋਗੁ ਨਿਹਟ ਲਕਰਣੀ
ਪਿਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹਰੀ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀ ॥
੧੦ ॥ ਹੋਰਤੁ ਰੰਗਿ ਨ ਰਚੀ ਐ ਸਭੁ ਕੁਰੂ ਦਿਸੀਦਾ ॥

ਰੋਰਤੁਸਾਵਿਨਲਗੀਅੰਹੋਇਵਿਸੁਲਗੀਦਾ ॥ ੨੬੧ ॥

ਰੋਰ

ਤੁਰਾਗਨਗੀਝੀਅੰਸੁਣਿਸੁਖੁਨਲਗੀਦਾ ॥ ਰੋਰਤੁ

ਗੀਕਰਤੁਤਿਹੈਲਗੀਫਲਮੰਦਾ ॥ ਰੋਰਤੁਪੰ

ਥਿਨਚਲੀਅੰਫਗੁਚੇਰੁਮੁਹੰਦਾ ॥ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ

ਪਿਰਹਰੀਸਚੁਸਚਿਮਿਲੀਦਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦੁਜੀਅ

ਸਵਿਣਾਸੁਹੈਪੁਰੀਕਿਓਹੋਦੈ ॥ ਦੁਜਾਮੋਹੁਸੁਧੋਹੁ

ਸਕੁਓਹੁਅੰਤਿਵਿਗੋਦੈ ॥ ਦੁਜਾਕਰਮੁਸੁਕਰਮੁਹੈ

ਕਾਰਿਅਵਗੁਣਰੋਵੈ ਦੂਜਾਸੰਗੁਕਢੰਗੁਹੈਕਿ
ਉਤਰਿਅਧੋਵੈ ਦੂਜਾਭਾਉਕੁਦਾਉਹੈਹਾਰਿਜ
ਨਮੁਖਲੋਵੈ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾਪਿਰਹੜੀਗੁਣ
ਗੁਣੀਪਰੋਵੈ ॥੧੨॥ ਅਮੀਓਦਿਸਾਟਿਕਾਰਿ
ਕਛਵਾਂਗਿਕੁਦਜਲਾਦਿਚਿਰਖੈ ਗਿਆਨ
ਅੰਸਦੇਹੀਸਟਾਂਗਿਬੁਝਿਕੁਖਅਭਖੈ ਸਿਸਰ
ਟੁਕਰਦੇਕੁੰਜਵਾਰਿਉਰੁਲਖੈਅਲਖੈ ਆਤਾ
ਬਾਲਕਹੇਤੁਕਾਰਿਓਹੁਸਾਉਨਚਖੈ ਸਤਿਗੁਰ

ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਗੁ ਸਿਖ ਪਰਖੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ॥ ੨੬ ॥
ਦਾ ਪਿਰ ਹਰੀ ਲਖ ਮੁਲੀ ਅਨਿਕ ਕੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸ
ਨੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗ ਜਿਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬ ਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਮਿਰਗਾ ਜਿਉ ਅਨਹ ਦਾ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਮੀਨੁ ਹੋਇ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਚਰਣ ਕਵਲ ਵਿਚਿ ਭੁਵਰੁ ਹੋਇ ਸੁਖ ਰੋਇ ॥
ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਨਾਵਿ ਸਰੋਬਾ ਬੀਹਾਧਿ
ਆਵੈ ॥ ਪੀਰ ਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰ ਹਰੀ ਦੁਬਿਧਾਨੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥

੧੪॥ ਵਾਤਾ ਭੁਨਮੰਗੀ ਐ ਫਿਰਿ ਮੰਗਾਇ ਜਾਈ
ਐ ਹੋਛਾਸਾ ਭੁਨਕੀ ਚਈ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈ ਐ
ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਨਸੇ ਵੀ ਐ ਜਮ ਤੰਤੂ ਸਹਾਈ ਐ ਹ
ਓ ਮੇਰੇ ਭੁਨਕਟਈ ਓਹੁ ਵੇਦੁ ਨ ਲਾਈ ਐ ਯਹ
ਮਤਿ ਮੇਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਕਿਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈ ਐ ਪ
ਰਮੁਰੀ ਦਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸੁਖ ਸਹਾਜਿ ਸਮਾਈ ਐ
੧੫॥ ਮਾਝੁ ਮੁਲਕ ਚਤੁਰੰਗ ਦਲ ਦੁਨੀਆ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ ਗਿਥਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਬਹੁ ਕਰਮਾਤਿ

ਸਭੁ ਖਲਕਉ ਮਾਹੀ ਸਚਿ ਰੁਜੀ ਵਟੁ ਬਹੁ ਹੰਢੁ ੨੬੯

ਟਾਗੁ ਟਾਗਿ ਮਾਂਨਉ ਗਾਹੀ ਜੋ ਰਸੁ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣੁ

ਈਚਿ ਤਿਬੇ ਪਰਵਾਹੀ ਵਰਗਾ ਹੋਈ ਨਾਲਹੈ

ਦੁਬਿਧਾ ਬਦਹਾਹੀ ਪੀਰ ਮੂਰੀ ਦਾ ਪਰਹਰੀ ਪਰ

ਵਾਣੁ ਸੁਘਾਹੀ ॥੧੬॥ ਵਿਟੁ ਗੁਰਹੋਰੁ ਧਿਆਨੁ ਹੈ

ਸਭ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਟੁ ਗੁਰਸ ਬਦਹਾਹੀ ਮਾਨੁ ਹੈ ਟਿ

ਕਾ ਮਾਲਾਉ ਵਿਟੁ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਪੁਜਣਾ ਸਭੁ ਕੁ

ਰਾਸੁ ਮਾਉ ਵਿਟੁ ਗੁਰ ਵਚਨ ਜੁ ਮੰਨਣਾਉ ਗਾ

ਪਰਥਾਉ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਵਿਣੁ ਸੰਗੁ ਹੋ ਸਭੁ ਕਰ
 ਚਾਉ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ ਪਿਰਹੜੀ ਜਿਣਿ ਜਾਣਨਿ
 ਵਾਉ ॥੧१॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਸੁਰਤਿ ਲਖ ਲਖ
 ਗੁਣ ਚਤੁਰਾਈ ਲਖ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਗਿਆ
 ਨਾਧਿਆ ਨ ਲਖ ਪਤਿ ਦੁਰਿ ਆਈ ਲਖ ਜਪਤ ਪਲਖ
 ਸੰਜਮਾ ਲਖ ਤੀਰਥ ਨਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ
 ਜੋਗੁ ਗੋਗ ਲਖ ਪਾਠ ਪੜਾਈ ਆਪੁ ਗਣਾਇ
 ਦਿਗੁ ਚਣਾ ਭਹੁ ਬਾਣਿ ਨ ਪਾਈ ਪੀਰਮੁਰੀਦਾ

ਪਿਰਹੜੀ ਹੋਇਆ ਪੁਗਵਾਈ ॥੧੮॥ ਪੇਰੀ ਪੇਪਾਖ ०੨੧०

ਕੋਰੋਛ ਮਟੀ ਮਨੂਗੀ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਹਣਾ ਨਿ

ਤਕਰੋ ਮਜੂਗੀ ਕਪੜਾ ਕੁਝਾ ਕੁਝਾ ਕੁਝਾ ਕੁਝਾ ਕੁਝਾ

ਕਾਨਿਝੂਗੀ ਮੁਰਦੇਵਾਂ ਗਿਮੁਗੀ ਦੁਹੋਇ ਕਰਿ ਸਿਰ

ਕਸਬੂਗੀ ਚੰਨਟੁ ਹੋਵੈ ਸਿਮਲਹੁ ਫਲਹੁ ਫਲੁਦ

ਸੁਹਜੂਗੀ ਪੀਰ ਮੁਗੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ

ਤਿਪੁਗੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲੁ ਪਵਾ ਕਿਨਿ

ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ਚੰਗੁ ਸੁਰਗੁ ਅਚਰਜੁ ਹੋਵੇ ਖਾਣੇ

ਸੋਈ ਸਾਦੁਵਡਾਵਿ ਮਾਦੁਹੈ ਰਸੁਗੰਗੋਗੰਗਈ ਭੁ
ਤਤੁਜਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਹੈ ਕਾਰਿਚਲਤੁਸਮੋਈ ਭੋ
ਲਾਅਤੋਲੁਅਮੋਲੁਹੈ ਜਰੈਅਜਰਕੋਈ ਪੀਰਮੁ
ਗੰਗਾਪਗੜੀਜਾਣੈਜਾਣਈ ॥੨੦॥ ਚੰਨਟੁਹੈ
ਚੰਨਟੁਹੈਚਲਤੁਨਜਾਣੈ ਵੀਵਾਬੰਦਾਵੀਵਿ
ਅਹੁਸਮਸਰਿਪਰਵਾਣੈ ਪਾਣੀਰਲਵਾਪਾਣੀ
ਮੇਭਿਸੁਕੋਨਸਿਵਾਣੈ ਗ੍ਰਿਹੀਹੋਵੈਕੀਕ੍ਰਿਅਹੁ
ਕਿਵਾਅਖਿਵਖਾਣੈ ਸਪੁਛਤੰਦਾਕੰਜਨਕਰਿਚੋ

੨੧

ਜਦਿ ਰੁਣੈ ਪੀਰ ਮੁਗੀ ਦਾ ਪਰ ਹਰੀ ਹੋਰ ਟੁਪੈ ੨੧੧
ਗਣੈ ॥੨੧॥ ਫੁਲੀ ਦਾਸੁ ਨਿਛਾਸੁ ਹੋ ਕਿਤੁ ਜੁਗ
ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਫੁਲਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਉ ਸਾਦੁ ਬਹੁ ਸਿਜੇ
ਇਕ ਪਾਣੀ ਸੰਪਤਿ ਦੁਪਾਦਿ ਚਿਵ ਪਾਣੀ ਅੰਕੋਸ
ਗੁਨ ਜਾਣੀ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤ ਰੁਕਾ ਠਾਵਿ ਚਿਓ ਮ
ਲਖ ਦਿਰੁਣੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਜਾ ਮਿਨਿ ਕਲੈ ਪਰਗ
ਟੁਪਰਵਾਣੀ ਪੀਰ ਮੁਗੀ ਦਾ ਪਰ ਹਰੀ ਸੰਗ ਤਿਗੁਰ
ਬਾਣੀ ॥੨੨॥ ਵੀ ਪਕਜਲੈ ਪਤੰਗ ਵੰਸੁ ਫਿਰਿ ਦੇਖਿ

ਨਹਟੈ ਅਜਲਦਿਚਹੁ ਫੁਕਿਕੰਢੀਐ ਮਛਨੇ
ਨਘਟੈ ਅਪੰਨਾਹੇਝੇ ਮਰਗਾਜਿਓ ਸੁਣਿਨਦੁਪਲ
ਟੈ ਭੁਵਰੇਵਾਸੁ ਫਿਟਾਸੁਹੈ ਫੁਕਿਕਵਲੁਸਘਟੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਗੁਰਸੁਬਹੁਬੰਧਨਕਟੈ
ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਸਿਖਫੰਸੁਹੈਧੰਨੁਗੁਰਮਤਿਨਿਧਿ
ਖਟੈ ॥੨੩॥ ੨੧ ਜਤਾਈ

੧੬ ਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ

ਲਹੁਨਿਕੀਆਖੀਐਖੰਡੇਧਾਰਹੁਸੁਣੀਐਤਿਖੀ॥

ਆਖਣਿ ਆਖਿ ਨ ਸਕੀ ਐਲੇਖ ਅਲੇਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੧੨ ॥
ਇਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਦਖਾਣੀ ਐ ਅਪਕ੍ਰਿਨ ਸਕੈ
ਇਕਤੁ ਦਿਖੀ ॥ ਸਿਲਾ ਆਲੁਟੀ ਚਟਣੀ ਤੁਲਿਨ
ਲਖ ਅਮਿ ਅਰਸ ਇਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾ
ਇਆ ਕੁਏ ਭਗਤਿ ਦਿਰਗੀ ਨੁ ਬਿਰਖੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੁਰੇ ਪਾਣੀ ਐ ਸਾਧ ਸਿੰਗਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਸਿਖੀ
॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਭਿਖ ਕਭਿਖੀ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰ
ਥ ਆਖੀ ਅਨਿਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਇਨ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੰਗੈ ॥

ਅਠਸਿਧੀਨਿਧੀਨਦੈਰਿਧਿਨਗੁਰਸਿਖਦੁਕੈ
ਟੇਰੈ। ਕਾਮਧੇਣਲਖਲਖਮੀਪਹੁਚਨਹੰਘੇਢੰਗ
ਸੁਢੰਗੈ। ਲਖਪਾਰਸਲਖਪਾਰਜਾਤਹਥਿਨਢੁਹ
ਦਾਫਲਨਅਭੰਗੈ। ਤੰਤਮੰਤਪਾਖੰਡਲਖਬਾਜੀ
ਗਰਬਾਜਾਗੀਨੰਗੈ। ਪੀਰਮੁਗੀਦੀਗਾਖੜੀਇ
ਕਸਅੰਗਿਨਅੰਗਣਿਅੰਗੈ। ਗੁਰਸਿਖਦੂਜੇਭ
ਵਹੁਸਿਰੈ। ੨॥ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਖਣਾਨਾਦੁਨਦੇ
ਦੁਨਆਖਿਦੁਖਾਣੇ। ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਲਿਖਣਾਲਖ

ਨਚਿਕੁਗੁਪਤਲਿਖਜਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸਿਮਰ ੨੧੩
ਏਸੇਖਅਸਿਖਨਰੇਖਸਿਧਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਦਰ
ਤਮਾਨੁਫੀਹਇਕੀਹਉਲਾਘਪਛਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੀ
ਦਾਬੁਝਣਾਰਿਅਮਾਨਧਿਅਮਾਨਅੰਦਰਿਕਿਧਮਾਣੈ
ਗੁਰਪਸਾਦੀਸਾਧਸੰਗਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇਮਾਣੁਨਿ
ਮਾਣੈ ਕੁਇਕੁਗਤਿਦਿਰਲਾਰੰਗੁਮਾਣੈ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਸਿਖੀਦਾਸਿਖਟਾਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗਤਿਦੀਸੇਵਾ
ਦਸਅਵਤਾਰਨਾਸਿਖਿਅਗੀਤਾਰੋਸਟਿਅਲਖ

ਅਭੇਦਾ ਦੇਵਨ ਜਾਣਨ ਭੇਦੁ ਕਿਹੁ ਲਿਖਿ ਪੜ੍ਹਿ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਦੇ ਵੀ ਦੇਵਾ ਸਿਧਨਾ ਬਨ ਸਮਾਧਿ ਟਿਚਿ
ਤੰਤਨ ਮੰਤਲੀ ਘਾਇਨਿ ਖੇਵਾ ਲਖ ਭਗਤ ਜਗਤ
ਟਿਚਿ ਲਿਖਿ ਨਗਾਏ ਗੁਰਸਿਖੀ ਟੇਵਾ ਸਿਲਾ ਮਾਝੁ
ਣੀ ਚਟਣੀ ਸਾਦਿ ਨ ਪੁਜੈ ਲਖ ਲਖ ਮੇਵਾ ਸਾਧਸੀ
ਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦ ਸਮੇਵਾ ॥੪॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਿਖ
ਣਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦ
ਲਿਖਣਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਸਮਝੈ ਲਿਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀ

ਵਾਸਿਮਰਣੋਸਾਤਿਗੁਰਮੰਤੁਕੋਲੁਰਸੁਇਖੇ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖੀਵਾਵਰਤਮਾਨੁਚੰਦਨਵਾਸੁਨਿਵਾਸੁਬਿਰਿਖੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਬੁਝਣਾਬੁਝਿਅਬੁਝਿਓਦੋਲੋਕਿਖੇ ॥
ਸਾਧਸਿਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ
ਸਰਿਖੇ ॥ ਵਰਤਮਾਨੁਲੰਘਿਭੂਰਭੁਵਿਖੇ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ
ਸਿਖੀਵਾਬੋਲਣਾਹੋਇਮਿਠਬੋਲਾਲਿਖੇਨਲੇਖੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਚਲਣਾਚਲੇਕੁੰਦਿਚਿਲੀਤੇਕੁੰਦੇ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀਵਾਰਾਹੁਏਹੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਚਲੇ ॥

੨੭੪

ਸੋ ਦੇਖੋ ॥ ਪਾਤਿਖਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਭਿ ਪਦੇ ਸੁ ਅਵੇ
ਗੁਰਿ ਸੇਖੋ ॥ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਨ ਅਪੜੈ ਆਪੁ ਗਵ
ਏ ਗੁਪਨ ਰੇਖੋ ॥ ਮੁਰਦੇਵ ਗਿ ਮੁਰੀ ਦੁਹੈ ਗੁਰਗੋ
ਰੀਵੁ ਸੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੋ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ਨ ਸੇਖ ਸ
ਰੇਖੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਦਾ ਸਿਖਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਸਿਖ
ਣ ਬਜਰੁ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਲੇਖ
ਅਲੇਖ ਨ ਲਿਖਣ ਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਤੋਲ
ਣਾ ਤੁਲਿ ਨ ਤੋਲੁ ਤੁਲੈ ਤੁਲਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ

ਦੇਖਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁ ੨੧੫
ਰਸਿਖੀ ਦਾ ਚਖਣਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਸਮਝਣਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਜਗ
ਵਣਹਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰਾ
॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਪੁਰੇਖਿ ਇਕ ਸਬਾ ਪੁਨਹੋਰੁ
ਦੇਖੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਚਖਣਾ ਲਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ
ਫਿਕੋਲੇਖੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਨਾਨੁ ਦੁਹਾਇ ਲਖ ਅਨ
ਹਦ ਵਿਸਮਾਦ ਅਲੇਖੈ ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਪਰਸਣ

ਫੰਫਾਤਤਾਭੇਖਮਭੇਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀਦੀਵਾਸੁਲੇ
ਰੇਇਦਰਗਧਸੁਰਗਧਸਰੇਖੇ ਗੁਰਸਿਖੀਮਰਜੀ
ਵਟਾਭਾਇਭੁਗਤਿਭੇਨਿਮਖਨਿਮੇਖੇ ਅਲਪਰ
ਰੇਗੁਰਸਬਦਵਿਸੇਖੇ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੰ
ਬੁਰੈਸਿਖੁਸਹਜਘਰਿਜਾਇਖਲੋਦੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਰਹਗਾਸਿਰੇਪੈਗੀਪੈਪਾਖਾਕਜੁਹੋਦੈ
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਨਾਵਟਾਗੁਰਮਤਿਲੇਦੁਰਮਤਿਮ
ਲੋਧੋਦੈ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਪੁਜਟਾਗੁਰਸਿਖਪੁਜ

ਪਰਮਰਸੁਭੋਦੋ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਮੰਨਣਾਗੁਰਬ ੨੧੬
ਚਨੀਗਲਿਹਾਰੁਪਰੋਦੋ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਜੀਵ
ਣਜੀਵਾਦਿਆਮਰਿਹਉਮੋਖੋਦੋ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਸਬਦੁਦਿਲੋਦੋ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਖਾਵਣਾਦੁਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਅਉਚਰੁਚਰਣਾ
ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਗਾਵਣਾਮਿਤੁਬਾਣੀਨਿਝਰੁ
ਝਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਧੀਰਜੁਧਰਮੁਪਿਰਮਪਿਅ
ਲਾਅਜਰੁਜਰਣਾ ਗੁਰਸਿਖੀਦਾਸੰਜਮੋਰੁਰੁ

ਨਿਡੁਰੁ ਨਿਡੁਰਿ ਮੁਚੁ ਡੁਰਣਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਣਾ ॥
ਗੁਰਸਿਖੀ ਦਾ ਕਰਮੁ ਏਹੁ ਗੁਰਫੁਰਮਾ ਏਹੁ ਗੁਰਸਿ
ਖਿ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰਸਰ
ਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਫਾਂਸਿ ਸੁਫਾਸ ਨਿਫਾਸੁ ਕਰਿ ਸਿਮਲਰੁ
ਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫੁਲ ਲਾਏ ॥ ਪਾਹੁ ਸੁਹੋਇ ਮਨੁ ਰਮੁ
ਕਾਗਹੁ ਪਰਮਹੰਸੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤਹੁ
ਦੇਵ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਭੋਕੁ ਏ ॥ ਸਭੁ ਨਿਧਾ

ਨਗਖਿਸੀਖਦਿਚਿਹਰਿਜੀਲੇਲੇਹਥਿਦਜਾਏ ॥ ੨੧॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਆਖੀਅੇਕੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋ
ਇਆਪੁਛਲਾਏਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੇਜਗੁਅ
ਦਗੁਣਕੀਤੇਗੁਰਭਾਏਪਰਉਪਕਾਰੀਜਗ
ਵਿਚਿਆਏ॥ ੧੧॥ ਫਲਦੇਵਟਵਗਾਇਆ
ਭਫਣਹਾਰੇਤਾਰਭਰੰਦਾ॥ ਭਫੇਪੁਤਨਰੋਬਈ
ਪਤਦੇਰੁਜਲੁਜੀਨਧਰੰਦਾ॥ ਵਰਸੇਹੋਇਸਰ
ਸਧਾਗੁਮਿਲਿਗਿਲਿਜਲੁਨੀਵਾਇਚਲੰਦਾ॥

ੴ ਬੇਰੂਬੈ ਅਗਰਨੋ ਆਪੁ ਫੁਡਿ ਪੁਤ ਪੇਜਰਖੰਦ
ਅਤਰਿ ਰੂਬੈ ਰੂਬਾਤਰੈ ਜਿਣਿ ਹਾਰੈ ਹਾਰੈ ਸੁਜਿਣਿ
ਭਲਟਾ ਖੇਲ ਪਿਰੀ ਮਦਾ ਪੇਰਾਂ ਉਪਰਿ ਸੀਉ ਨਿਵੰ
ਦਾ ਆਪਹੁ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੰਦਾ ॥੧੨॥ ਧਰਤੀ
ਪੇਰਾਂ ਹੇਠਿ ਹੋ ਧਰਤੀ ਹੇਠਿ ਵਸੈ ਦਾਖਾਣੀ ॥੧੩॥
ਇਚਲੈ ਨੀਵਾਣ ਨੋ ਨਿਗਮ ਲੁਸੀ ਤਲੁ ਸੁਧੁ ਪ
ਰਾਣੀ ॥ ਬਹੁਰੰਗੀ ਇਕਰੰਗੁ ਹੋ ਸਭੁ ਨਾਅੰਦਾਰਿ
ਇਕੋ ਜਾਣੀ ਤਤਾ ਹੋਵੈ ਸੁਧਾਵਿ ਚਿਛੁ ਵੈਰੰਦੁ

ਵਿਰਤੀਹਾਣੀ। ਰੂਪਦਾਪਰਉਪਕਾਰਨੋਠੰਢੇਪ ੨੧੮
 ਰਉਪਕਾਰਦਿਹਾਣੀ। ਅਗਨਿਬੁਝਾਏਤਪਤਿ
 ਵਿਚਿਠੰਢਹੋਵੇ। ਬਿਲਮੁਨਆਣੀ। ਗੁਰਸਿਖੀਦੀ
 ਏਹਨੀਸਾਣੀ। ੧੩। ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਧਰਿਤਿਹੋਧਰ
 ਤੀਅੰਦਰਿਪਾਣੀਵਸੈ। ਧਰਤੀਰੰਗਨਰੰਗਸਭ
 ਧਰਤੀਸਾਉਨਸਭੁਰਸਰਸੈ। ਧਰਤੀਗਿਧੁਨਰੀ
 ਧਬਹੁਧਰਤਿਨਰੂਪਅਨੂਪਤਰਸੈ। ਜੇਹਾ
 ਬੀਜੈਸੋਲੁਟੇਕਰੁਰੂਮਿਸਭੁਕੋਈਦਸੈ। ਚੰਦਨ

ਲੇਪੁਨਲੇਪੁਰੇ ਕਰਿ ਮਲ ਮੁਤੁਕੁ ਸੁਤੁਪਸੈ ਫੁ
ਠੇ ਮੀਹਿ ਜਮਾਇ ਦੇਰੁ ਦਿਲ ਰੋ ਮੰਗੁਰਾਇ ਗਸੈ
। ਦੁਖਿ ਨ ਰੋਵੈ ਸੁਖਿ ਨ ਹਸੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਛਲ ਰਾ
ਤੀ ਜਾਗਣਾ ਨਾ ਮੁਦਾਨੁਇ ਸਨਾਨੁ ਦਿਕਾਏ ਮਿ
ਠਾ ਬੋਲਣੁ ਨਿਦ ਚਲਣੁ ਹਥ ਹੁਦੈ ਕੋਭਲਾ ਮਨਾ
ਏ ਬੋਲਾ ਸਫਟਾ ਖਾਫਟਾ ਬੋਲਾ ਬੋਲਣੁ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਪਾਏ ਪਾਲਿ ਖਾਇ ਸੁਕੁ ਤੁਕ ਰੋਵੁ ਤੁਹੋਇ
ਨਾਮ ਪੁਗਣਾਏ ਸਾਧਸੰਗ ਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਦੇ

ਗੁਤਿ ਵਿਹੈ ਨਿਤ ਚਲਿ ਚਲਿ ਜਾਏ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁ
ਗੁਤਿ ਪਰਚਾ ਕਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨ ਪਰਚਾ
ਏ ॥ ਅਸਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਾਸੁ ਫਲਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੁ
ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਸਿਖੁ ਸ
ਦਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਮਨਿ ਇਕੁ ਮਗਧਣਾ ਬਾਹਰਿ ਜਾ
ਦਾ ਫਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ਕੋ ਖਸ
ਮੇ ਦਾ ਭਾਣਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਮੁਰੀਦੁ
ਜੋਇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਿ ਗੋਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ

੨੧੯

ਪਾਖਾਕਰੋਇਪੈਚੁੰਪਰਿਸੀਸੁਧਗਾਵੈਆਪੁਗ
ਵਾਏਆਪੁਰੋਇਦੂਜਾਭਾਉਨਨਦਰੀਆਵੈ।ਗੁ
ਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਕਾਮਾਵੈ॥੧੬॥ਤੇਦਿਹਲੇ
ਸੈਸਾਗਦਿਚਿਦਰਸਨਜੋਤਿਪਤੰਗਮਿਲੇਦੇ
ਤੇਦਿਹਲੇਸੈਸਾਗਦਿਚਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹੋਇ
ਮਿਰਗਮਰੰਦੇ॥ਤੇਦਿਹਲੇਸੈਸਾਗਦਿਚਿਚ
ਰਣਕਵਲਹੋਇਕੁਵਰਵਸੰਦੇ॥ਤੇਦਿਹਲੇ
ਸੈਸਾਗਦਿਚਿਪਰਮਾਸਨੇਹੀਮੀਨਤਰੰਦੇ॥ਭੇ

ਦਿਰਲੇ ਸੈਂਸਾਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਸੇ
ਵਕਰੀਏ। ਭੋਵਿਚਿ ਜੀਅ ਨਿਭੋਰਹਾ ਨਿਭੋਵਿਚਿ
ਮਰਿ ਗੁਰਸਿਖ ਜੀਵੰਦੇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ
ਪਿਰਮੁ ਚਖੰਦੇ॥੧੧॥ ਲਖ ਜਪਤ ਪਲਖ ਸੰਜ
ਮਾਹੋ ਮਜਗਲਖ ਵਰਤ ਕਰੰਦੇ। ਲਖ ਤੀਰਥ
ਲਖ ਉਲਖਾਲਖ ਪੁਰੀਆਂ ਲਖ ਪੁਰਬ ਲਗੰਦੇ
ਏਵੀਏਵਾਏ ਹੁਰੇ ਲਖ ਪੁਜਾਰੀ ਪੁਜ ਕਰੰਦੇ
ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਭਰਮ ਵੇਕਰਮ ਧਰਮ ਲਖ

੨੮੦

ਫੇਰ ਫਿਰੀ ਦੇ ਲਖ ਪਰ ਬਤਵਟ ਖੰਡੁ ਲਖ ਲਖ
ਉਦਾਸੀ ਹੋਇ ਭਵੰਦੇ ਅਗਨੀ ਅੰਗੁ ਜਲਾਇ ਦੇ
ਲਖ ਹਿੰਦ ਚਲ ਜਾਇ ਗਲੰਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਸੁ
ਖੁ ਤਿਲੁ ਨ ਲਹੀ ਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਕਾਰਿ
ਵਰਤਿ ਆਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਕਿਹੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆ
ਇਆ ॥ ਫਿਰ ਅਵਰ ਸਨਭੇ ਖਧਾਰੀ ਆਵਰ
ਸਨਦਿ ਚਿਨ੍ਹ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਨਿਆ
ਸੀਦ ਸਨਾਦ ਧਰਿਨਾ ਉਗਾਣਾ ਇਨ੍ਹ ਨ ਉਧਿਆ ॥ ੨ ॥

ਇਆ ਰਾਵਲ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ੨੮੧
ਪੰਥੁ ਨ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਬਹੁ ਰੂਪੀ ਬਹੁ ਰੂਪੀ
ਏਹੁ ਪਨ ਰੇਖ ਨ ਲੇਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਸੀਮਾ ਲਿਮਿਲਿ
ਚਲਦੇ ਸੀਗ ਲਖਾ ਸਾਧੁ ਸਿਰਿ ਨ ਰੰਗੁ ਰੰਗਾਇਆ
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ
ਕਿਰਸਾਣ ਕਰਿ ਖੇਤ ਬੀਜਿ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਨ ਲਹੰਦੇ ॥
ਵਣ ਜੁ ਕਰਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ਏਲੇ ਲਾਹਾ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
ਨ ਵਸੰਦੇ ਚਾਕਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਹਥੈ ਮੇਮ ॥

ਰਿਨ ਸੁਲਹ ਕਰੀਦੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆਂ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤ ਬਖਿਰਨ ਰਹੀਦੇ ਰਾਜੇ ਪਰਜੇ
ਇਕੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਾਹਨ ਪਾਰਿ ਪਵੀਦੇ ਗੁਰਸਿ
ਖਤਿ ਗੁਰਸਿ ਖਰੋਇ ਜਾਧ ਜੀ ਗਾਤਿ ਕਰਿ ਮੇ
ਲਿ ਮਿਲੀਦੇ ਗੁਰਮਾਤਿ ਸੁਲਹੇ ਵਿਰਲੇ ਬੀ
ਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਗਾਗਾ ਵਿਨ ਜਾਣਈ ਬੋਲ ਸੁਣੇ
ਨਮੰਦਾ ਰਿਅਾਣੇ ॥ ਸਮੰਨੇ ਦਿਸਨ ਮਾਵਣੀ ਰਾਤਿ
ਅਨੇਕੀ ਘਰੁਨ ਜਿਵਾਣੇ ॥ ਚਲਿਨ ਜਕੈ ਪਿਗੁ

ਕਾਨੁਲਾਗਲਿਅਲਿਹੇਤੁਨਜਾਵੈ ਸੀਵੁਸਪੁ
ਤੀਨਾਬੀਅੰਬੁਜਰੇਨਾਨਿਨਰਲਿਅਮਾਆਵੈਸ
ਇਜਾਇਪੁਤਾਆਈਅੰਬੁਲੇਨਾਵਧਰੇਨਿਧਿ
ਫਾਵੈਗੁਰਸਿਖੀਜਤਿਗੁਰੂਵਿਵੁਤੁਰਜਨੇ
ਤਿਨਹੋਇਟਨਾਵੈਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬ
ਦੁਖਾਵੈ॥੨੧॥ਲਖਧਿਆਨਜਾਪਿਲਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਰੂਪਿਨਅਪਵਿਜਕੇ॥ਲਖਰਿਗਮਾ
ਨਦਖਾਇਕਾਰਿਸਬਦੁਤੁਰਤਿਉਤੁਰੀਥਕੇ॥

੨੮੨

ਬੁਧਿਬਲਬਚਨਬਬੇਕਲਖਫਹਿਫਹਿਪ
 ਵਨਿਪਿਗਮਦਰਿਧਕੈ ਜੋਗਭੋਗਬੋਗਲਖ
 ਸਹਿਨਸਕਹਿਗੁਟਵਸੁਮਹੰਕੈ ਲਖਅਚਰ
 ਜਮਚਰਜਹੋਇਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਬਿਗ
 ਤਿਵਿਚਿਅਕੈ ਵਿਸਮਾਦੀਵਿਸਮਾਦਲਖ
 ਅਕਥਕਥਾਵਿਚਿਸਹਮਿਸਹਕੈ ਗੁਰਸਿ
 ਖੀਦੋਅਖਿਫਰਕੈ ॥੨੨॥ ੨੨॥

ਅਠਾਈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੰ

ਦਿ॥ ॥ ਅਨਿਪੁਰਖਾ ਅਵੇਸੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸ ॥ ੨੯੩ ॥
ਚੁਨਾਓ ਸਦਾ ਇਸਾ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਕਰਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਚਾ ਪੰਥੁ ਚਲਾਇਸਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
ਵਾਇਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਓਪ ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਅਪਤਰੈ
ਸੈ ਸਾਰੁ ਤੁਰਾਇਸਾ ॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਹੀ ਕਥੁ ਮਿਲਿ ਚੂਨੈ
ਹੰਗੁ ਸੁਹੰਗੁ ਚੜਾਇਸਾ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿ
ਮਰਦਿ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰੁ ਮਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਪਾਇ

ਆਸਾਧਸਿੰਤਿਸਚਖੰਡੁਵਸਾਇਆ॥੧॥
 ਪਰਤਨਪਰਧਨਪਰਨਿਵਸੇਟਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇ
 ਸਨਾਨੁਦਿਕਾਇਆਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇ
 ਕੇਬਾਹਰਿਜਾਂਦਾਵਰਜਿਰਹਾਇਆਮਨਿਜਿ
 ਤੇਜਗੁਜਿਟਿਲਾਇਆਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁ
 ਕਰਾਇਆਪਾਰਸੁਰੇਏਪਾਰਸਹੁਰੁਹਉਪਦੇਸੁ
 ਅਵੇਸੁਦਿਖਾਇਆਜੇਗੁਰੇਗੁਜਿਟਿਜੁਗਤਿ
 ਕਰਿਭਾਇਭੁਗਤਿਕੁੰਐਆਪੁਗਵਾਇਆਆਪੁਗ

ਇਆਆਪਿਵਰਤਿਆਭੁਗਤਿਵਛਲੁਹੋਇਵਸ ੨੮੪
ਗਤਿਆਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ ॥੨॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖਸੁਖਸਮਕਾਰਿਸਾਧੇਹਉਮੈਦੁਰ
ਮਤਿਪਰਹਰੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਅਰਾ
ਧੇਸਿਵਸਕਤੀਨੇਲਿਪਕੈਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲਸਹਜਸਮਾਧੇਗੁਰਪਰਮੇਸੁਗਇਕੁਜਾਣਿ
ਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਉਪਾਧੇਜੀਮਣਮਰਣਹੁਬਾ

ਹਰੈ ਅਜਰਾਵਰਿ ਮਿਲਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਅ
ਸਨਕਾਸ ਉਦਾਸ ਘਰਿ ਹਰਖ ਸੋਗਾਵਿਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਾ ਖਾਧੇ ਅਹਾਂ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਾਧੇ ॥੨॥ ਪਉ
ਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੋਗ ਗੁਣਤ ਮਗੁਣ ਸਤਿਗੁ
ਣੁ ਜਿਤਾ ਅਨਬਚਕਰ ਮਸੰਕਲ ਪਕਾਰਿ ਇਕ
ਮਨਿ ਹੋਇ ਦਿਗੋਇ ਦੁਚਿਤਾ ਲੋਕ ਦੇਵਗੁਰ
ਗਿ ਅਨਾਨਿਕ ਅੰਦਰਿ ਇਕ ਬਾਹਰਿ ਬਹੁ ਭਿਤਾ
ਅਭੁਲੋਕ ਪਾਤਾਲੁ ਜਿਨਿ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਦਿਚਿਹੋ

ਇਸਾਥਿਤਾ ਸਿਮਠਾਬੋਲਣੁਨਿਦਿਚਲਣੁਹਥ ੨੮੫
ਹੁਦੇਕਾਰਿਪਤਿਤਪਵਿਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁ
ਪਾਇਆਮਤੁਲੁਮਤੋਲੁਮਮੋਲੁਮਮਿਤਾ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪੀਕੁਨਾਪਤਾ ॥੪॥ ਚਾਰਿਪਦਾ
ਰਥਹਥਜੋਕਿਹੁਕਮੀਬੰਦੇਹਹਨਿਖੜੋਤੇ ਚ
ਰੇਚਕਨਿਦਾਇਆਪੇਰੀਪੇਇਕਸੁਤਿਪਰੋਤੇ
ਵੇਦਨਪਾਇਨਿਭੇਦੁਕਿਹੁਪਕਿਪਕਿਪੀਤੁਤੁਸੁ
ਇਸੁਇਸੋਤੇ ਚਹੁਜੁਗਿਅੰਦਰਿਜਾਗਦੀ

ਤਿਧੋਤਿਮਿਲਿਜਗਮਗਜੋਤੇ ਚਾਰਿਦਰਨਇ
ਕਵਰਨਹੋਇਗੁਰਸਿਖਵੜੀਅਨਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੋਤੇ ਧਰਮਸਾਲਵਿਚਿਬੀਜਦੇਕਾਰਿਗੁਰ
ਪੁਰਬਸੁਵਟਨਸਭਿਤੇ ਧਰਮਸਿਗਤਿਮਿਲਿ
ਦਾਦੇਪੋਤੇ ॥੫॥ ਕਾਮੁਕੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਸਾਧਿਲੋ
ਕੁਮੋਹਦੀਜੋਹਮਿਟਾਈ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਾਇਆ
ਧਰਮੁਅਹਬੁਸਮਰਬੁਸੁਗਰੁਬੁਸਾਈਪੰਜੇ
ਤੁਤੁਓਲਿਪਿਆਪੀਜਿਸਬਦਦੁਜੀਫਾਧਾਈ

ਪੰਜੇ ਮੁੰਦਾ ਵਾਸਿ ਕਰਿ ਪੰਚਾਇਤੁ ਹੋਇ ਦੇਸ ਦੁਹ • ੨੮੬
ਈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋ ਪੰਜਾਮਿ ਲਿਲੇਖਾ ਅਲੇਖਨ
ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਪੰਜਾਮਿ ਲੇਖਾਰੁ ਪੰਚਤਜਿਅ
ਨਹ ਦਸਬਦ ਸਬਦ ਲਿਵ ਲਈ ਸਾਬ ਸਿਗਰਿ
ਸੋਹ ਨਿਗੁਰ ਭਾਈ ॥੬॥ ਛਿਅਦਰ ਸਨਤਰਸ
ਨਿਘਟੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ
ਛਿਅਸਾਸਤ੍ਰ ਸਾਸਤ੍ਰਾ ਵਟੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਦਿਕਾਇਆ ਰਾਗ ਨਾਦ ਵਿਸਾਖਾ ਦਵਿਚਿ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿਗੁਰਸ ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਛਿਅ
ਦੁਤੀ ਕਹਿ ਵਰਤ ਮਾਨ ਸੁਰਜੁ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਵਰਤ
ਇਆ ਛਿਅ ਰਸ ਸਾਉ ਪਾਇ ਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਚਿਰੁ ਜੀ
ਵਟੇ ਚਕੁ ਵਰਤਹੋ ਏਸੇ ਹੋ ਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸਮੁੰਦ
ਸਮਾਇਲੇ ਕੁਦਜ ਲਅੰਦ ਹਿਰਹੋ ਨਿਰਾਲਾ ਸ
ਤੇਈ ਪਅਨੇ ਹੁਹੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਉਜ ॥

ਜਾਣਾ ਸਤ ਪੁਰੀਆ ਸੋਧੀਆਂ ਸਹਜ ਪੁਰੀਸ ੨੧
ਚੀਧਰਮ ਸਾਣਾ ਸਤ ਰੋਹਣਿ ਸਤ ਵਾਰ ਸਾਧੇ ਫੁਰੀ
ਫੁਰੀ ਮਥੇ ਵਾਲਾ ਕੈ ਸਤ ਬਹਮੰਡ ਕਾਰਿ ਵੀਹਇ
ਕੀਹਉ ਲੀਘ ਸੁਖਾਲਾ ਸਤ ਬਰਭਰ ਪੁਰਕਾਰਿ
ਸਤੀਧਾਰੀ ਪਾਰਿ ਪਿਆਲਾ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਸਮਾਲਾ ੧੮ ॥ ਅਠ ਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਮਤਿ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਪਿਆਇਆ ਅਸਟਧਾਤੁ
ਪਾਰਸ ਮਿਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੰਚਨ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ

ਆ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਸਾਧਿ ਕਾ ਆਦਿ ਪੁਰਖਾ ਮ॥
 ਵੇਸੁ ਕਰਾਇਆ ਅਟੇ ਪਹਰਿ ਅਰਾਧੀ ਐਸੇ ਬਦ
 ਚਰਿਤਿ ਲਿਖਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਸਟ ਕੁਲੀ
 ਵਿਹੁ ਉਤਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ਮ॥
 ਨੁ ਅਸਾਧੁ ਨ ਜਾਧੀ ਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਾ
 ਧਿ ਸਧਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿ
 ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਨਉ ਪਰਕਾਰੀ ਕੁਗਤਿ ਸਾਧੈ ਨ
 ਵਟੁ ਆਰਗੁਰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਰਮੁ ਚਖਾਇ

ਆਗਾਵੇਜੀਭਰਸਾਇਟਿਹਤੀ ਨਵੀਖੰਡੀਜਣਾ
ਇਆਰਾਜੁਜੇਗੁਜਿਟਿਸਤੀਅਸਤੀ ਨਉਕ
ਰਿਨਉਘਰਸਾਧਿਆਵਰਤਮਾਨਪਰਲਉਉ
ਤਪਤੀ ਨਵਨਿਧੀਪਿਛਲਾਬਣੀਨਾਥਅਨਾ
ਬਸਨਾਥਜੁਗਤੀ ਨਉਉਖਲਵਿਚਿਉਖਲੀ
ਮਿਠੀਕਉੜੀਠਫੀਤਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਸਟਖਤੀ॥੧੦॥ ਵੇਖਪਰਾਈਆਂਚੰਗੀ
ਆਮਾਵਾਂਭੈਣਾਧੀਆਜਾਣੇ ਉਸੁਸੁਆਰੁਉਸੁ

ਗਾਇਹੋ ਪਰਧਨਾ ਹਿੰਦੁਸੁ ਸਲਾਮਾਣੈ ਪੁਰਕਲਾ
ੜਕਟ ਬੁਦੇਖਿ ਸੇਹੇ ਸੇਹਿ ਨ ਧੋਹਿ ਧਿਛਾਣੈ ਓਸਤ
ਤਿਨਿ ਦਾਕੀਨਿ ਸੁਣਿ ਆਪਹੁ ਬੁਰਾਨ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੈ ਵਰੁ ਪਰਤਾ ਪੁਨ ਆਪੁ ਗਾਣਿ ਕਾਰਿ ਅਹੀ ਸੇਓ
ਨਕਿ ਸੇਰਵਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਾਇ ਅਰ
ਜ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਲੀ ਆਮਾਣੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਿਟ
ਹੁਕਰ ਬਾਣੈ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰਮੁ ਚਖਾਇ ਅ
ਰੁਖਨ ਖਾਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ

ਨੀਦੁਘਪਤੀਜਾਗਦਿਆਸੁਖਰੈਣਿਦਿਹਾਣੀਸਾ ੨੨੮
ਹੇਦਧੋਸੋਹਦੇਮੇਲਾਪਰਪਰਦਾਣੁਪਰਾਣੀਚਲ
ਣਜਾਣਿਸੁਜਾਣਹੋਇਜਗਿਮਿਹਮਾਦਮਾਏਮਿ
ਹਮਾਣੀਸਚੁਦਣਜੇਖੇਪਲੇਚਲੇਗੁਰਮੁਖਿਹੁ
ਡੀਰਾਹੁਨੀਸਾਣੀਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਉਜਲੇਗੁ
ਰਸਿਖਗੁਰਸਿਖਾਂਮਨਿਭਾਣੀਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿ
ਚਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੧੨॥ਹਉਮੇਗਰਬੁਨਿਦਾਰੀ
ਮੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਵੇਗਰੀਬੀਆਵੇਗਹਿਅਨਮ

ਤੀਪਟਿਚਾਨਟਾਭਰਮੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਮਿਟ
ਏਯੋਇਨਿਮਾਟਾਢਹਿਪਵੇਦਰਗਹਮਾਣੁਨਿਮਾ
ਟਾਪਾਵੇਖਸਮੇਸੋਈਭਾਵਦਾਖਸਮੇਵਾਜਿਸੁ
ਭਾਣਾਭਾਵੇਭਾਣਾਮੰਨੈਮੰਨੀਐਅਪਣਾਭਾਣਾ
ਆਪਿਮਨਾਵੇਅਨੀਆਦਿਚਿਪਹਾਹੁਣਾਦਾ
ਵਾਛਰਿਰਹੈਲਾਵਾਵੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹੁ
ਕਮੁਕਮਾਵੇ॥੧੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸਰੁਇਕਜਾਣਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਪਾਲਿ

ਫਹਾਇਕੋਤਾਲਨਦੀਦਾਨੀਰੁਮਿਲਾਇਆਨ ੨੯੦
ਦੀਕਿਨਾਰੈਦੁਹਵਲੀਇਕਦੂਪਾਰਾਦਾਰੁਨਪਾਇਅ
ਗੁਪਤਫਲੁਤੇਫਲਹੁਰਖੁਇਕਨਾਉਫਲੁਰਖੁ
ਸਦਾਇਆਗਛੁਅਰੁਤੀਇਕਸੁਤੁਹੈਸੁਤੈਸੁਤੁਨ
ਤੋਰੁਦਿਖਾਇਆਗਤੀਗਰੇਰਮਕਦੇਦਿਹਿਚ
ਵਿਮੇਕਿਨਿਮਾਖੁਲੁਕਾਇਆਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਇਕਮਨੀਇਕਾਧਿਆਇਆ੧੪ਗੁਰਸਿਖਜੋ
ਗੀਜਾਗਦੇਮਾਇਆਮੰਦਰਿਕਰਨਿਉਦਾਜੀਕੀ

ਨੀਮੰਦ੍ਰਾਮੰਤ੍ਰਗੁਰਸੰਤਾਪੁਕ੍ਰਿਬਿਭੂਤਸੁਲਾਸੀਅੰ
ਬਾਖਿਮਾਹੰਦਾਵਣੀਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਕ੍ਰਾਂਤੰਕੁਗਤਿਬਿਲ
ਸੀਸਬਦਸੁਰਤਿਸਿਕ੍ਰੀਦਜੇਰੂਰੰਗਿਅਨੁਧਿ
ਅਨੁਗੁਰਦਾਸੀਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਗੁਣੈਬਹਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਧਿਅਗਾਧਿਨਿਵਾਸੀਹਉਮੈਰੋਗੁਅ
ਰੋਗੁਹੋਇਕਾਰਿਸੰਜੋਗੁਦਿਜੋਗੁਖਲਾਸੀਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਗੁਰਮਤਿਸਾਬਾਸੀ॥੧੫॥ਲਖਬ੍ਰਹਮੇਲਖ
ਵੇਦਪ੍ਰਕ੍ਰਿਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਕਾਰਿਸਭੁਥਕੇਅਹ

ਦੇਵਅਵਧੂਤਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨਉਣੀਦੈਅਕੇ ੨੯੧
ਲਖਬਿਸਨਅਵਤਾਰਲੈਗਿਆਨਖੜਗੁਫਰਿ
ਪਹੁਚਿਨਸਕੇ ਲਖਲੋਮਸਚਿਰਜੀਵਦੇਅ
ਦਿਅੰਤਿਵਿਚਿਧੀਰਕਧਕੇ ਤਿਨਲੋਅਜੁਗਿ
ਚਾਰਿਕਰਿਲਖਕਹਮੰਤੁਖੰਤੁਕਰਿਫਕੇ ਲਖ
ਪਰਲਉਤੁਪਤਿਲਖਹਰਹਟਮਾਲਾਅਖਿਟਰ
ਕੇ ਸਾਧਸੀਗਤਿਆਸਕੁਹੋਇਤਕੇ ॥੧੬॥ ਪਾਰ
ਬਹਮੁਖੁਰਨਬਹਮੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਈ

ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਹੋ ਰਾਨ ਹੋਇ ਦੇਵਗਿਆਨ ਪਰਵ
ਹਨ ਹੋਈ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸਰੋਵ ਦੇ ਜਲ ਬਲ ਮਹੀ
ਅਲਭੁਟ ਦੀ ਲੋਈ ਹੋ ਮਜਗ ਜਪਤ ਪਾਪ
ਟੇਕ ਰਿਕ ਰਿਕ ਰਮ ਧਰਮ ਦੁਖ ਹੋਈ ਵਸਿ
ਨਾਮ ਦੇ ਧਾਵ ਦਾ ਅਠ ਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਦਿਗੋਈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਜਗੁ ਜਿਣੇ ਮਾਪੁ ਗਵਾਇ
ਆਪੇ ਸੁਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਗੁਣ ਹਾਰੁ ਪਰੋ
ਈ ॥੧॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨੁਆਖੀ ਐਰੁਪ ਨ

ਰੇਖਾਮਲੇਖਾਪਾਗਾ ਅਬਗਤਿਗਤਿਅਬ ੨੨੨
ਗਤਿਪਟੀਸਿਮਗਟਿਸੇਖਨਆਵੇਵਾਗਾਅ
ਕਥਕਥਾਕਿਓਜਾਣੀਅੰਕੋਇਨਆਖਿਸੁਣਾਵ
ਣਹਾਗਾਅਚਰਜੁਨੇਅਚਰਜੁਰੋਇਵਿਸਮਾ
ਵੇਵਿਸਮਾਦੁਸੁਮਾਰਾਚਾਰਿਵਰਨੁਗੁਰਸਿਖਰੋ
ਇਘਰਬਾਰੀਬਹੁਦਣਜਦਪਾਗਾਸਾਧਸੀਰਾ
ਤਿਆਗਾਪਿਆਭੁਗੁ⁺ਦਫਲੁਚੁਰੁਪੁਮੁਰਾਰਾ
ਭੁਵਸਾਗਰੁਗੁਰਿਸਾਗਰਿਤਾਰਾ॥੧੮॥ ਨਿਰੀ

ਕਾਰੁ ਟੇਕੰ ਕਾਰੁ ਹੋਇ ਭੰ ਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥
ਹੋਮੋ ਮਦਿ ਚਿਰਾਖਿ ਭੰ ਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਰੂਪੁ
ਸਾਰਾ ਕੇਤੁ ਕ੍ਰਿਆ ਜੁਗਾਦਰ ਤਿਆ ਮਾਮਾ ਮੰਗੋ
ਚਰੁ ਭ੍ਰਿਸ਼ੁ ਕਾਰਾ ਕੇਤੁ ਕ੍ਰਿਆ ਜੁਗਾਦਰ ਤਿਆ ਕ੍ਰ
ਰਿਕਾਰਿ ਕੇਤੁ ਕ੍ਰਿਆ ਮਾਦਤਾਰਾ ਕੁਗਤੁ ਦਛਲ
ਹੋਇ ਮਾਇਆ ਕਲੀਕਾਲ ਪਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ॥
ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਵਸਗਤਿ ਹੋਮਾ ਭੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ੁ ਕਾਰਿ
ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥

ਗਾ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰਮੁਰਤਿ ਪਰਗਟੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ॥੨੮੩॥
ਸੁਖਫਲੁ ਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਵੁਹੋਇ ਸਹ
ਸਫਲ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਓਅੰਕਾਰਾ ॥
ਭ੍ਰਿਟਾ ਬੁਢਿਆ ਮੰਨਿਆ ਸਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਸੇ
ਸਾਰਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਾਖਾ ਕਹੋਇ ਪਿਛੁ ਹੁਜ
ਗੁਮੰਗੇ ਪਗਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਰ ਗੁਰਚਲਿ
ਆਸ ਚੁਫਟ ਜੁ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਕੀਮ
ਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਆਖਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਲਿਖ

ਟਹਾਰਾ ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥੨॥
ਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਫਿਰਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਪਿਰਮੁਚਖਾਇਆਸਕੁਨਿਧਾਨਕੁਰ
ਬਾਨਕਰਿਸਭੇਫਲਬਲਿਹਾਰਕਰਾਇਆ
ਰਿਸਨਾਜਲਤਿਬੁਝਾਈਆਸਾਂਤਿਸਹਜਸੀਤੋ
ਖੁਦਿਵਾਇਆਸਭੇਆਸਾਂਪੂਰੀਆਆਸਾਦਿ
ਚਿਨਿਰਾਸੁਦਲਾਇਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾ
ਇਲੇਮਨਕਾਮਨਨਿਹਕਾਮਨਧਾਇਆਕਰਮ

ਕਾਲਜਮਜਾਲਕਾਟਿਕਰਮਕਰੇਨਿਹਕਰਮ ੨੯੪
 ਰਹਾਇਆਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਪੈਰੀ
 ਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆਗੁਰਚੇਲੇਪਰਚਾਪ
 ਰਚਾਇਆ॥੨੧॥ ੨੯੯ ਉਦਤੀਹ
 ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਪੰਬੁ
 ਸੁਰੇਲਾਅਨਮੁਖਕਰਮਕ੍ਰਮਾਵਦੇਦੁਰਮਤਿਦੂ
 ਜਾਤਾਉਦੁਰੇਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੀਗੁ

ਕੁਇਕੁਗਤਿ ਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਾ ਕੁਕੁਕੁਸੰਤੁ
ਅਸਾਧਸੰਗੁਮਨਮੁਖਦੁਖਫਲਹੈਦਿਹੁਦੇਲਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਅਪੁਗਾਵਾਵਟਾਪੈਰੀਪਉਣਨੇਹਨਦੇ
ਲਾਅਨਮੁਖਾਪੁਗਾਵਾਵਟਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਤੇ
ਉਕੁਕੁਚੇਲਾਕੁਕੁਸਚੁਸੀਹਬਕਰਖੇਲਾ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਸਚੁਹੈਅਨਮੁਖਦੁਖਫਲ
ਕੁਕੁਕੁਵਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੀਤੋਖੁਰਖੁਦੁਰਮ
ਤਿਦੁਜਾਕੁਉਪਛਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਅਰੁਲੁਖੈ

ਮਨਮੁਖਫੇਰਿਫਿਰੰਦੀਛਾਵਾਂ ਚੁਰਮਤਿਕੋਇਲ ੨੮੫

ਅੰਬਵਣਮਨਮੁਖਿਵਟਿਵਟਿਹੰਦਨਿਕਾਂਵਾਂ

ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਬਾਗੁਹੈਸਬਦਸੁਰਤਿਚੁਰਮੰ

ਤੁਸਚਾਵਾਂ ਾਵਿਹੁਵਟਵਟਲਿਅਸਾਧਸੰਗਿਬ

ਹੁਤੁਸਿਅਾਣਪੁਨਿਗੋਸਾਵਾਂ ਾਜਿਉਕਾਰਿਵੇਸੁਅ ੦

ਵੇਸੁਨਿਨਾਵਾਂ ੨ ਾ ਚੁਰਮੁਖਿਹੋਇਵੀਆਹੀਅੰਮੇ

ਦੁਹੀਵਲੀਮਿਲਿਮੰਗਲਚਾਰਾ ਦੁਹੀਮਿਲਿ

ਜੀਮੇਜਾਣੀਪਤਾਜਾਤਿਪਰਵਾਰਸਧਾਰਾ ਜੀ
ਐ

ਮਦਿਅੰਰਟਉੜਵੀਫੇਸੁਫਧਾਈਰੁਣੜੁਣਕ
ਗਾਨਾਨਕਦਾਦਕਸੋਹਿਲੇਦਿਰਤੀਸਰਬਹੁ
ਦਾਨਦਤਾਰਾ ਬਹੁਮਿਤੀਹੋਇਫੇਸੁਆਨਾਪਿਉ
ਨਾਉਨਿਨਾਉਪ੍ਰਕਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਫੇਸੀਪਰਮਹਿਸ
ਮਨਮੁਖਫਗਬਗਫੇਸਹਤਿਆਰਾ ਸਚਿਸ
ਚਿਅਾਰਕੁੜਹੁਕੁੜਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਾਨਸਰੋਫਰ
ਸਾਧਸੰਗੁਮਾਣਕਮੋਤੀਰਤਨਅਮੋਲਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਫੇਸੀਪਰਮਹਿਸਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਮਤਿਅ

ਰੋਲਾ ਖੀਰਹੁਨੀਰੁਨਿਕਾਲਦੇਗੁਰਮੁਖਿਗਿ ੨੯੬
ਆਨੁਧਿਆਨੁਨਿਰੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਲਾਹਿ
ਮੋਤੋਲਨਤੋਲਣਹਾਰੁਮੋਤੋਲਾ ਅਨਮੁਖਬਗੁਲ
ਸਮਾਧਿਹੈਘੁਟਿਘੁਟਿਜੀਆਖਾਇਅਬੋਲਾਹੋ
ਇਲਖਾਉਟਿਕਾਇਜਾਇਫਪਕਿਉਹੁਪੜੇਮੁਹ
ਚੋਲਾ ਸਚੁਸਾਉਕੁਰੁਗਹਿਲਾਰੋਲਾ ॥੪॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਲਖਣਾਸਾਭਿਸੁਲਖਣਸਚੁਸੁਹਾਵ
ਅਨਮੁਖਕੁਰੁਕੁਲਖਣਾਸਭਕੁਲਖਣਕੁਰੁਕੁ

ਦਾਵਾ ਸਚੁ ਸੁਇਨਾ ਕੁੜੁ ਕਚੁ ਹੈ ਕਚੁ ਨ ਕੰਚਨ
ਮੁਲਿ ਮੁਲਾਵਾ ਸਚੁ ਕੁਰਾ ਕੁੜੁ ਹਉਲਾ ਪਵੈ ਨ
ਰਤ ਕਰਤ ਨ ਭੁਲਾਵਾ ਸਚੁ ਹੀਰ ਕੁੜੁ ਛਟ
ਕੁਪੈ ਜੜੈ ਜੜਾਵਨ ਜੁੜੈ ਜੁੜਾਵਾ ਸਚੁ ਦਾਤ
ਕੁੜੁ ਮੰਗਤਾ ਦਿਹ ਰਤੀ ਚੋਰ ਸਾਹ ਮਿਲਾਵਾ
ਸਚੁ ਸਾਬਤ ਕੁੜੁ ਛਟਿ ਰਦਾ ਛਾਵਾ ॥੫॥ ਕੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁ ਸੁਰੰਗੁ ਮੁਲਾ ਮਜੀਰ ਨਟ ਲੇਟ ਲਿਦਾ
ਮਨ ਮਖੁ ਕੁੜੁ ਕੁਰੰਗੁ ਹੈ ਛੁਲ ਕੁਸੁਭੈ ਬਿਰੁਨ

ਰਹਿੰਦਾ ਥੋਮਕਭੁਗੀਫਸੁਲੇਨਕੁਮਰੋਰੋਮਨਿ ੨੯
ਕੁਵੰਦਾ ਕੁਕੁਸਚੁਮਕਮੰਬਫਲਕਓਕੁਮ
ਠਾਸਾਉਲਹਿੰਦਾ ਸਾਹੁਚੋਰੁਸਚੁਕੁਕੁਪੈਸਾਹੁਸ
ਦੋਚੋਰੁਫਿਰੋਕੁਵੰਦਾ ਸਾਹੁਫਕੁਓਫਿਚੋਰੁਨਭਿ
ਸੁਨੁਕਸਾਟੁਦੀਬਾਟੁਕੁਰੰਦਾ ਸਚੁਕੁਕੁਲੇਨਿਹ
ਟਿਬਹਿੰਦਾ ॥੬॥ ਸਚੁਸੋਰੋਸਿਰਪਗਜਿਓਕੋਝ
ਕੁਕੁਕੁਥਾਟਿਕਫੋਟਾ ਸਚੁਸਤਾਟਾਸਾਹੁਦੁਲੁ
ਕੁਕੁਜਿਵੇਹੀਟਾਹਰਿਟੋਟਾ ਲਾਹਾਸਚੁਵਟੇ

ਜਿਐ ਕੂੜੁ ਕਿਵਟ ਜਹੁ ਆਵੈ ਟੋਟਾ ਸਚੁਖ
ਹਾਸਾ ਬਾਸਿ ਹੋ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੈ ਦਮਕੁ ਖੋਟਾ ਤਾਰੇ
ਲਖਾ ਆਵੈ ਸੈਘੇ ਰਿਅਨੇ ਰਿਚਨਾਇ ਟੁਹੋਟਾ
ਸੁਰਜੁ ਟਿਕੁ ਚੜ੍ਹੀ ਦਿਅਾ ਹੋਇ ਅਠਖੰਡੁ ਪਵੈ ਫ
ਲੋਟੋਟਾ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਜਿਉ ਵਟੁ ਘੜੋਟਾ ॥ ਸੁ
ਹਵੇ ਸਾਮਰਤਖ ਜਿਉ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰ
॥ ਹਰਿਚੰਦਉ ਗੀਨਗਾਰ ਵਾਂਗੁ ਕੂੜੁ ਸਚੁ ਪਰਗਟੁ
ਪਹਾਰਾ ਨਦੀ ਪਛਾਵਾਂ ਆਣ ਸਾਸਿ ਰਤ ਲਵ

ਤਿਕਾਲਿਖਓਲਾਖਹੁਰੁਖੈ॥ ਸਉਵਰਿਅਮਾਂਅੰਗਿ
ਰੁਖਦਿਚਿਕੁਸਮਕਰੈਅਰਿ॥ ਬਿਦਕੁਸੁਖੈ॥ ਸਚੁ
ਦਾਤੂਕੁਰੁਰੁਗੁਪੇ॥ ਦਿਨੁਗੁਰਵੇਦਦੇਦਾਨਿਮਨੁ
ਖੈ॥ ਸਚੁਸਬੋਈਕੁਰੁਠਗੁਲਗੈ॥ ਦੁਖੁਨਚੁਹ
ਮੁਖਿਸੁਖੈ॥ ਕੁਰੁਪਚੈਸਚੈਦੀਕੁਖੈ॥ ੯॥ ਕੁਰੁ
ਕਪਟੁਹਥੀਆਹਜਿਓਸਚੁਰਖਵਾਲਾਸਿ
ਲਹਸੀਜੋਆ॥ ਕੁਰੁਵੇਗੀਨਿਤਜੋਹਦਾਸਚੁ
ਸੁਮਿਤੁਹਿਮਾਇਤੀਹੋਆ॥ ਸੁਰੁਵੀਰੁਵਗੀਆ

[illegible]

ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਵਰਾਈ ਲੁਝੈ ॥ ਸਾਵਣਿ ਵਟੁ
ਹਰੀ ਅਫਲੇ ਸੁਕੈ ॥ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾਰੁ ਝੈ ॥ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ
ਮਾਨ ਸਾਰਿ ਸੰਖੁ ਨਿਸੰਖੁ ਹਸਤਿ ਨ ਦੁਝੈ ॥ ਸਚੁ
ਗੰਗੇ ਦਕੁ ਨਿਗਮਾ ਕੂਕੁ ਰਿਹੈ ॥ ਮਦਪਰਗਟੁ ਹੁ
ਝੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਹੁਝੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਚੁ ਕੂ
ਕੁ ਦੁਇ ਝਾਗੁ ਝਾਗੁ ਕਾਰ ਦੇ ਚਉਤੈ ॥ ਮਾਇਆ
॥ ਮਰੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਿਅੰ ॥ ਮਾਇਆ ਪਹੁ ਰਹਿ ਦੇ
ਵੈ ॥ ਝਾਗੁ ਝਾਗੁ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੂਕੁ ਕੂਕੁ ਰਿਅਾਰੁ

ਪੰਚਾਦਿਚਦੇਕਰਿਸਮਝਾਇਆਸਚਿਜਿਤਾ ੨੦੦

ਕੁੜਿਹਾਰਿਆਕੁੜੁਕੁੜਾਕਰਿਸਹਰਿਫਿਰਾਇ

ਆਸਚਿਆਰੈਸਾਬਾਸਿਹੈਕੁੜਿਆਰੈਫਿਟੁਟਿ

ਟੁਕਰਾਇਆਸਚਿਲਹਣਾਕੁੜਿਦੇਦਣਾਖਤੁ

ਸਤਾਗਲੁਲਿਖਦੇਦਾਇਆਆਪੁਠਗਾਇਨ

ਠਗੀਐਠਗਣਹਾਰੈਆਪੁਠਗਾਇਆਦਿਰ

ਲਾਸਚੁਦਿਹਾਝੁਣਾਇਆ ੧੨। ਕੁੜੁਬਤੁ ੦

ਸਚੁਜਾਗਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬਦੇਮੂਰਾਇਆਸ

ਚੁਸਚੈ ਕਰਿ ਪਾਹੁ ਸਚ ਕੀਤਾ ਹਉ ਤੈ ਬਹਲਾ
 ਇਆ ਸਚੁ ਅਗੁ ਅਨੇਰੁ ਕੁਰੁ ਉਝੜਿ ਦੁਜਾ
 ਕੁਓ ਚਲਾਇਆ ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਰਿ ਫਉਜਦਾਰੁ
 ਰਾਹੁ ਚਲਾਵਣ ਜੇ ਗੁਪਟਾਇਆ ਜਗੁ ਭਵ
 ਜਲੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੀ ਗਿਗਰ ਬੋਹਿ ਬੈਚ ਵਿਤਰ
 ਇਆ ਕਾਮੁ ਕੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫਉ ਮਹਿ ਕਾਰੁ ਗਰ
 ਦਨਿ ਮਰਵਾਇਆ ਪਾਰਿ ਪਏ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾਪਾ
 ਇਆ ॥ ੧੩ ॥ ਲੁਟੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਇ ਕੋ ਰਣ ਮੀ ॥ ੩੦ ॥

੨੦੧
ਦਰਿਲਕ੍ਰਿਮਰੇਸੁਜਾਪੇ ॥ ਸਿਰਿਫ ਵੇਦੋਪਥੀਆਰੁ
ਕਰਿਫ ਰੀਆਮਾਫ ਰੀਆਮੁਸਿਫਾਪੇ ॥ ਤਿਸੁ
ਪਛੈਜੋਇਸਤਰੀਥਪਿਥੇਈਦੇਵਰੈਸਰਾਪੇ ॥ ਯੋ
ਤੈਪੁਤੁਵਰੀਗੀਅਨਿਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਪਰਾਪੇ
ਵਖਤੈਉਪਾਰਿਲਕ੍ਰਿਮਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਸਬਦੁਅ
ਲਾਪੇ ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿਵਿਚਿਜਾਇਕੋਹਉਮੇਆਰਿ
ਮਰੈਆਪੁਆਪੇ ॥ ਲਕ੍ਰਿਮਰਣਾਤੈਸਤੀਹੋਵਹੁ
ਰਮੁਖਿਪੰਥੁਪੁਰਣਪਰਤਾਪੇ ॥ ਸਚਿਸਿਵਕਿਸਚੁ

ਪੀਰੁਪਛਾਪੇ॥੧੪॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਬੇਹੁਹੋਸਾਧ
ਸਿਗੁਪੰਜੇਪਰਧਾਨਾ॥ਸਤੁਸੀਤੋਖੁਦਇਆਧਰ
ਮੁਅਰਬੁਸਮਰਬੁਸਤੋਬੰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਕਮਾਵਣਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਨੁਇਸਨਾਨਾ॥ਮਿ
ਠਾਬੋਲਣਨਿਦਿਚਲਣਹਬਹੁਦੇਣੁਭਗਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਾ॥ਦੁਹੀਸਰਾਈਸੁਰਖਰੁਸਚੁਸਬ
ਦੁਵਜੈਨੀਸਾਨਾ॥ਚਲਣੁਜਿਨੀਜਾਣਿਆਜ
ਗਾਮੰਦਰਿਦਿਰੁਲੇਮਿਹਮਾਨਾ॥ਆਪੁਗਵਾਏ

ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੫॥ ਕੁਰੁਆਹੀਰਾਪਿਰੁਹੋਪੀ ੩੦੨
ਜਿਦੁਤਵਸਨਿਬੁਰਿਆਰਾ ॥ ਕਾਂਮੁਕੋਰਧੁਦਿਰ
ਧੁਨਿਤਲੋਕੁਮੋਹਧੋਹੁਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਖਿਜੋਤਾਣੁ
ਸਾਧਸੰਗੁਵਰਤੋਪਾਪੈਦਾਵਰਤਾਰਾ ॥ ਪਰਧਨ
ਪਰਨਿਦਾਪਿਅਰੁਪਰਨਾਰੀਸਿਉਵਰਤੋਦਿਕਾਰ
॥ ਖਲਹਲੁਮੁਲਿਨਚੁਕਟੀਰਾਜਰੰਗੁਜਮਰੰਗੁ
ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੁਹੀਸੁਹਾਈਜਰਦੁਰੁਜਮਣੁਮਰਣੁ
ਨਰਕਿਅਵਤਾਰਾ ॥ ਅਗੀਫਲਹੋਵਨਿਅੰਗੀ

ਆਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਚੁ ਸਪੁਰਦੁ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਦਿ
ਚਿਕੁਤੁ ਨ ਰਲਦਾ ਹਾਈ ਅਖੀਕਤੁ ਨ ਸੰਜਰੈ ਤਿ
ਨੁ ਅਉਖਾ ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਦਿਹਾਈ ਭੋਜਨ ਅੰਦਰਿ
ਮਖਿ ਜਿਉਂ ਹੋਂ ਦੁਕਧਾ ਫੇਰਿ ਕਢਾਈ ਗੁੰਝੀ ਅੰਦ
ਰਿ ਚਿਣ ਗਵਾਂਗਿ ਦਹਿ ਕੁਸਮੰਤੁ ਕਰੈ ਦੁਖ ਦਾਈ
ਕਾਂਜੀ ਦੁਧੁ ਕੁਸੁਪੁ ਹੋਇ ਫਿਟੈ ਸਾਦਹੁ ਫਨਹੁ ਜਾ
ਈ ਅਹੁਰਾਚੁ ਖਕੁ ਚਾਖਿ ਆਪਾ ਤਿਸਾਹਾ ਮਾਰੈ ਸ
ਹਮਾਈ ਸਚ ਅੰਦਰਿ ਕਿਉ ਕੁਤੁ ਸਮਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਚੁ

ਰਮੁਖਿਸਚੁਅਣਿਪਤੁਹੈਕੁਗੁਲੇਪੁਨਲਗੈਰਾ
ਈਅੰਦਨੁਸਪੀਫੇਕੁਆਚਰੈਨਦਿਯਾਕਾਸੁ
ਘਟਾਈਪਾਰਸੁਅੰਦਰਿਪਥਰਾਅਸਟਧਾਤੁਮਿ
ਲਿਦਿਗਾਕੁਨਜਾਈਗੀਗਸਿਗਿਆਪਦਿਕੁਜ
ਭਕਾਰਿਨਸਕੈਅਪਦਿਕੁਮਿਲਾਈਸਾਇਰਅਰਿ
ਨਲਗਈਮੇਰੁਮੇਰੁਨਵਾਉਰੁਲਾਈਬਾਟੁਨਲ
ਰਿਅਸਮਾਣਿਜਾਇਵਾਹੇਦਕੁਪਿਛੈਪਛਤਾਈ
ਕੁਕਿਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਹੈਇਜਾਈ॥੧੮॥ਸਚੁਸਚੁਦਾਮ॥

੨੦੩

ਫੁਹੈ ਕੂੜਿ ਕੂੜਾ ਵੀ ਮਣੀ ਮਨੂਰੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾ
ਇਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ
ਜੇ ਰੁਪੈ ਸਾਚਿ ਸਤਾ ਟੀ ਗਰਬ ਗਰੂਰੀ ਕੂੜਨ
ਦਰ ਗਾਮੰਨੀ ਅੰ ਸਚੁ ਭਾ ਹਾਵਾ ਸਦਾ ਹ
ਜੂਰੀ ਸੁਕਰਾਨਾ ਹੈ ਸਚੁ ਘਰਿ ਕੂੜ ਕੂੜੁ
ਘਰਿ ਨਾ ਸਬੂਰੀ ਹਾ ਸਤੁ ਚਾਲ ਹੈ ਸਚ ਦੀ ਕੂ
ੜਿ ਕੂੜੰਗੀ ਚਾਲ ਭੇਰੂਰੀ ਮੁਲੀ ਪਾਨੜੀ ਕਾ
ਹਜਿਓ ਮੁਲਿ ਨਤੁ ਲਿਲ ਸਟੁ ਕਸਤੂਰੀ ਬੀਜੈ

ਵਿਸੁਨਖਾਵੇਚੁਗੀ ॥੧੯॥ ਸਚੁਸੁਭਾਉਮੰਜੀਰ
ਦਾਸਹੈਅਵਟਟੁਰੰਗੁਚੜਾਏ ॥ ਸਣਜਿਉਕੁ
ਰੁਸੁਭਾਉਹੈਖਲਕਢਾਇਦਟਾਇਬਨਾਏ ॥ ਚੰ
ਨਟਪਰਉਪਕਾਰੁਕਰਿਅਫਲਸਫਲਦਿਚਿ
ਵਾਸੁਵਸਾਏ ॥ ਵਡਾਦਿਕਾਰੀਬਾਂਸੁਹੈਹਉਮੇਜਲੇ
ਗਵਾਢੁਜਲਾਏ ॥ ਜਾਣੁਅਮਿਰਿਸੁਕਾਲਕੁਟ
ਖਾਧੇਮਰੇਮੁਣੇਜੀਵਾਏ ॥ ਵਰਗਹਸਚੁਕਬੁਝ
ਹੈਕੁੜਹੁਵਰਗਹਮਿਲੇਸਜਾਏ ॥ ਜੋਬੀਜੋਸੇਈ

੩੦੪

ਫਲੁਖਾਏ॥ ੨੦॥ ॥ ੩੦॥ ਤੀਹ

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ ਸਾਇਗੁਰਦਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਕੁਟੁਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਾ
ਣੀ ਉਤੁਖਾਏ ਮਹਿ ਮੁਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਏ ਹੋਇ ਅਮਰੁ
ਪਰਾਣੀ ॥ ਦਿਸੁਵਸੈ ਮੁਹਿ ਸਪਦੈ ਗਾਰੂੜੁ ਗਾਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਰਸੁ ਜਾਣੀ ॥ ਕਾਉਨ ਕਾਵੈ ਬੋਲਿਆ
ਕੋਇ ਲੋਕੋ ਲੀਸਤ ਨ ਕੁਣੀ ॥ ਬੁਰਬੋਲ ਨ ਸੁਖ
ਦਈ ਮਿਠਬੋਲ ਜਗਿ ਮਿਤੁ ਦਿਤਾਈ ॥ ਬੁਰ

ਕੁਲਾਸੈ ਸਾਰਾ ਦਿਚਿ ਪਰਉ ਪਕਾਰਾ ਦਿਕਾਹ ਨਿਸ ॥੩੦੫॥
 ਈ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਗਾਤਿ ਮਾਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥
 ਖੁਝਹੁ ਖੁਝਨਾ ਤਿਨ ਲੋਆ ਮੰਨੇ ਘੁਘੁ ਖੁਝਨਾ ਖੁਝੇ ॥
 ਚਕਵੀ ਸੁਹਜ ਹੇਤੁ ਹੋ ਕੀਤੁ ਮਿਲੈ ਦਿਹ ਤੰਤੁ ਖੁਝੇ
 ਗਾਤਿ ਮੰਨੇ ਰਾਖੀ ਅੰਚਕਵੀ ਚਿਤੁ ਮੰਨੇ ਦਿਨੁ
 ਝੇ ਗਬਿ ਬਿਅੰਦ ਰਿਪੁ ਤਾ ਬਿਬੁ ਦੇਖਿ ਭਰਤਾ ਜਾਣਿ
 ਚੁਜਾਣਿ ਸਮੁਝੇ ਦੇਖਿ ਪਛਾਵਾਂ ਪਵੈ ਖੁਹੁ ਰੁਬ
 ਮਰੇ ਸੀਹੁ ਲੋਇਨ ਲੁਝੇ ਖੋਜੀ ਖੋਜੇ ਖੋਜੁ ਲੇਵ ॥

ਦੀਵਾਦੁ ਕਰੈ ਦਰੁ ਖੁਝੈ ਚੋ ਰਸੁ ਗਾਈ ਹਸਤਿ ਨ
ਦੁਝੈ ॥੨॥ ਸਾਵਟਿ ਵਟਹਰੀ ਆਵ ਲੇਵੁ ਰੇਸੁ
ਕੈ ਅਕੁ ਜਵਾਹਾ ਚੇ ਤਿਵਟਾ ਸਪਤਿ ਮਉਲੀਐ
ਅਪਤੁ ਕਰੀ ਰੁਨ ਬਰੈ ਉਸਾਹਾ ਸੁਫਲ ਫਲਿ ਦੇ
ਬਿਰਖ ਸਰੁ ਸਿਮਲੁ ਅਫਲੁ ਰਹੈ ਅਵਿਸਾਹਾ
ਚੰਨਟਵਾ ਸੁਫਟਾ ਸਪਤਿ ਵਾਂਸਿ ਨਿਵਾ ਸੁਨਉਭੈ
ਸਾਹਾ ਸਿਖੁ ਸਮੁੰਦੁ ਹਸਖਟਾ ਵਖਿ ਆਹਾਰੈ ਦੇ
ਦੇਧਾਹਾ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੀ ਗਿਗਾ ਵਿਚਿ ਝੀਰੈ

ਚੁਣਿਚੁਣਿਖਾਇਓਫੁਹਾ ਸਾਬਦਿਫੁਨੇਮਿਲ ੩੦੬

ਦਾਫਾਹਾ ॥੩॥ਆਪਿਕੁਲਾਸਭੁਜਗਕੁਲਾਕੁਲਾ

ਕੁਲਾਸਭੁਨਾਕਾਰਿਦੇਖੇ ॥ਆਪਿਕੁਰਾਸਭੁਜਗੁਬੁ

ਰਾਸਭੁਕੋਬੁਰਾਬੁਰੇਦੇਲੇਖੇ ॥ਕਿਸਨੁਸਹਾਈਪਾਂਡ

ਵਾਂਭਾਇਭਗਤਿਕਰਤੂਤਿਦਿਸੇਖੇ ॥ਦੇਰਕੁਉਚਿਤੁ

ਕੇਰਵਾਂਗਟਤੀਗਟਨਿਅੰਦਰਿਕਾਲੇਖੇ ॥ਕੁਲਾਬੁ

ਰਾਪਰਵੰਨਿਅਕੁਲਾਟਚਾਏਨਦਿਸਟਿਸਰੇਖੇ ॥

ਬੁਰਾਨਕੋਇਜੁਪਿਸਟਰੇਦੁਰਜੇਧਨਕੋਕੁਲਾਨਕੇਖੇ ॥

ਕਰਦੇਹੋਇਸੁਟੇਟੀਰੇਖੇ ॥੪॥ ਸੁਰਜਪਰਿਅ
ਵਤਾਰੁਲੇਧਰਮੁਫੀਚਾਰਟਿਜਾਇਬਹਿਠਾ ਸੁ
ਹਤਿਇਕਾਨਉਦੁਇਧਰਮਚਾਇਜਮੁਦੇਖਿ
ਸਹਿਠਾਧਰਮੀਰਿਠਾਧਰਮਚਾਇਪਾਪੁਕਮਾ
ਇਪਾਪੀਜਮੁਰਿਠਾਧਾਪੀਨੋਪਛੜਾਇਦਾਧ
ਗਮੀਨਾਇਬੁਠੇਦਾਮਿਠਾਦੇਰੀਦੇਖਨਿਦੇਰਭਾ
ਇਮਿਝੁਭਾਇਕਹਿਦੇਖਨਿਇਠਾਨਰਕਸੁਰਗ
ਦਿਚਿਧੀਨਮਾਪਦਰਸਰਾਪਜਾਣਨਿਕੁਰਿਠਾਦ

ਗਪਟਿਰੂਪਾਜਿਵੇਹੀਪਿਠਾ॥੫॥ਜਿਉਕਰਾਨਿਰਮ ੩੦੧

ਲਾਅਰਸੀਸਭਾਸੁਧਸਕੁਕੋਈਦੇਖੇ॥ਗੋਗੋਗੋ

ਹੋਇਸਦਾਕਾਲਾਕਾਲੋਟੰਨੁਦਿਸੇਖੇ॥ਹਸਿਹਸਿ

ਦੇਖੇਹਸਤਮੁਖੁਰੋਦਾਰੋਵਣਹਾਰੁਸੁਲੇਖੇ॥ਲੇਖੁ

ਨਲਗੈਆਰਸੀਫਿਅਦਰਸਨਾਦਿਸਨਿਬਹੁਰੇ

ਖੇ॥ਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਹੋਵੇਗੁਦਿਰੋਧੁਕੁਧੁਕੁ

ਲੇਖੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਸਮਦਰ

ਸੀਸਮਦਰਸਸਰੇਖੇ॥ਕੁਲਾਬੁਗਾਹੋਇਰੂਪਨਰੇ

ਖੈ॥੬॥ਇਕਤੁਸੁਰਜੁਆਥਵੇਰਾਤਿਅਨੇਰੀਚ
ਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਸਾਹਸਵਨਿਘਰਿਆਪਣੈਚੋਰ
ਫਿਰਨਿਘਰਿਮੁਹਣੈਹਾਰੈ॥ਜਾਗਨਿਦਿ
ਰੁਲੇਪਾਹਰੂਰੁਆਇਨਿਹੁਸੀਆਹਬਿਦਾਰੇ
ਜਾਗਿਜਗਾਇਨਿਸੁਤਿਆਸਾਹਫੜੈਦੇਚੋ
ਰਚੁਗਾਰੇ॥ਜਾਗਦਿਆਪਰੁਰਖਿਆਸੁ
ਤੇਪਰੁਮੁਸਾਨਿਵੇਚਾਰੇ॥ਸਹਾਆਏਪਰਮ
ਪਣੈਚੋਰਚਾਰਲੈਗਰਦਨਿਮਾਰੇ॥ਭੁਲੇ

ਬੁਰੇਵਰਤਾਨਿਸੈਸਾਰੇ॥੧॥ ਅਉਲੇਸੀਬਬ ੩੦੮
ਸਿਤਰੁਤਿਅਉੜੀਅਕੁਸੁਦੁਕੀਕੁਰਿਆ॥
ਅੰਬਿਨਲਗੈਖਖੜੀਅਕਿਨਲਗੈਅੰਬੁਅ
ਫਰਿਆ॥ ਕਾਨੀਕੋਇਲਅੰਬਦੁਟਿਅਕਿ
ਤਿਰੁਚਿਤਮਿਤਾਲਾਹਰਿਆ॥ ਅਨੁਪੰਖੇਰੁਬ
ਰਖਭੇਦੁਸੰਗਸੁਭਾਉਸੋਈਫਲੁਧਰਿਆ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿਰੁਰਦਾਸਾਧਸਿਰਿਦੁਰਮਤਿਸਿਰਿਅ
ਸਾਧਨੁਰੁਰਿਆ॥ ਕੁਗਤਿਫਫਲੁਭੀਅਖੀਅੰ

ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆਜੇਤਿਸੁਭਾਣ
ਸੋਈਤਰਿਆ॥੮॥ ਜੇਕਰਿਉਧਰੀਪੁਤਨਾਵਿਹੁ
ਪੀਆਲਟੁਕੰਮੁਨਚੰਗਾਗਾਨਿਕਾਉਧਰੀਆਖੀ
ਐਪਰਘਰਿਜਾਇਨਲਈਐਪੰਗਾਬਾਲਮੀਰ
ਨਿਸਤਾਰਿਆਮਾਰੈਦਾਟਨਹੋਇਨਿਸੰਗਾਬੰਧਿਕ
ਉਧਰੈਆਖੀਅਨਿਫਾਹੀਪਾਇਨਫੜੀਐਟੰਗਾ
ਜੇਕਸਾਈਉਧਰਿਆਜੀਅੰਘਾਇਨਖਾਏ
ਕੁੰਗਾਪਾਰਿਉਤਾਰੈਬੋਹਿਬਾਸੁਇਨਾਲੇਹੁਨਾਹੀ

ਇਕਰੰਗਾ ॥ ਇਤੁਭਚਵਾਸੈ ਰਹਣੁਕਢੰਗਾ ॥੧॥

੩੦੮

ਪੇਖਾਜੁਗੀਜੀਦੀਅੰਚੜਿਖਾਜੁਗੀਝੜਉਨਕੋ

ਈ ॥ ਉਝੜਿਪਾਇਆਨਮਾਗੀਅੰਉਝੜਿਗਹੁਨ

ਚੰਗਹੋਈ ॥ ਜੇਸਪਖਾਧਾਉਬਰੇਸਖਨਫੜੀਅੰ

ਅੰਤਿਦਿਗੋਈ ॥ ਵਹੁਟਿਵਹੰਦਾਨਿਕਲੇਵਿ

ਟੁਤੁਲਹੇਰੂਬਿਮਰੈਕੁਲੇਈ ॥ ਪਤਿਤਉਧਰਣ

ਆਖੀਅੰਦਿਰਤੀਹਾਟੁਜਾਟੁਜਾਟੇਈ ॥ ਕੁਠੀਰ

ਗਤਿਗੁਰਮਤਿਹੋਵੁਗਮਾਤਿਵਰਗਹਲਹੈਨਢੰਗੀ

॥ ਅੰਤਿ ਕਮਾਣਾ ਹੋਇ ਸਬੰਧੀ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਮ ਕਥੁਰੀ
ਵਾਸੁ ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਲੋਹੁ ਨਹੀ ਇਕਵੰਨਾ ਫਟਕੁ
ਨਹੀ ਰੇਤੁ ਲਿਹੈ ਸਮਸਾਰਿ ਨੜੀ ਨਵੜੀ ਐਗੀਨਾ
ਤੁਲਿ ਨਰਤਨਾ ਰਤਕਾ ਮੁਲਿ ਨ ਕੋਚੁ ਵਿਕਾਵੈ
ਖੰਨਾ ਦੁਗਮਤਿ ਪ੍ਰਮਾਣਵਾਣੀ ਐਗੁਗਮਤਿ ਸੁ
ਕ੍ਰਿਤੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੀਨਾ ਨਿਵਾਹਦੈ ਬੁਰੇ ਦੀਜੈ ਜੋਕ
ਰੁਭੁ ਲੇਧੀਨੁ ਧੀਨਾ ਗੁਗਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਜਾਣੀ
ਐਮਨ ਮੁਖਿ ਜਦੁ ਰਹੈ ਪਰਛੰਨਾ ਕੀਮਿਨਾ

ਫੇਕੁੰਡਾਭੰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕਵੇਚਨਿਹਥੀਆਰਘ ੩੧°
ਕ੍ਰਿਇਕਸਦਾਹਨਿਸਿਲਾਸੀਜੋਆਰਣਵਿਚੁ
ਘਾਓਬਚਾਓਕਾਰਿਦੁਇਦਲਨਿਤਉਠਿਕਰਦੇਦੋ
ਆਘਾਇਲੁਹੋਇਨੰਗਾਸਣਾਬਖਤਹੁਦਾਲਾਨ
ਵਾਨਿਰੋਆਕਰਨਿਗੁਮਾਨੁਕਮਾਨਗਰਖਾਨਜ
ਰਾਦੀਬਹੁਤੁਬਖੋਆਜਗਾਵਿਚਿਸਾਧਅਸ
ਧਸੀਗੁਸੀਗਸੁਕੁਗਾਇਜਾਇਫਲੁਭੋਆਕਰਮਭ
ਧਰਮੁਅਧਰਮਕਾਰਿਸੁਖਦੁਖਅੰਦਰਿਮਾਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੁਲੇ ਬੁਰੇ ਜਸੁ ਅਪ ਜਸੁ ਹੋਆ ॥
੧੨ ॥ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸੁਗ
ਰਥੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਆਵੈ ॥ ਕਾਮੁ ਕਰੋ ਧੁਮੁ ਸਾਧ ਸੰ
ਗਿ ਲੋਕੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਮਚਾਵੈ ॥ ਦੁਕਿਤੁ ਸੁ
ਕਿਤੁ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ਬੁਰਾ ਕੁਲਾ ਹੋਇ ਨਾਉ ਧਰ
ਵੈ ॥ ਗੋਰੁ ਸੁਗਾਈ ਖਾਇ ਖੜੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਜਣ
ਦੀਵੁ ਗੁਫਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਪੀਤੈ ਵਿਹੁਦੈ ਇਸ ਪ
ਜਾਇ ਜਾਇ ਬਹੁ ਲੇਖੁ ਚੇਖਾਵੈ ॥ ਸੰਗੁ ਸੁਭਾ

ੴ ਅਸਾਧਸਾਧੁਪਾਪੁਪੰਨੁ ਦੁਖੁਸੁਖੁਫਲੁਭਾਵੈ ॥੩੧॥
ਪਰਉਪਕਾਰੁਦਿਕਾਰੁਕਮਾਵੈ ॥੧੩॥ ਚੰਨੁਟੁ
ਬਿਰਖੁਸੁਬਾਸੁਦੇਚੰਨੁਟੁਕਰਦਾ ॥ ਬਿਰਖਸ
ਬਾਏ ॥ ਪਰਦੇਵਾਂਸਹੁਅਗਿਧੁਖਿਅਪਿਜ
ਲੈਪਰਦਾਰੁਜਲਾਏ ॥ ਮੁਲਹਿਜਿਵੈਪੀਖੇਰੁਅੰ
ਫਾਸੈਅਪਿਕੁਟਿਬੁਫਹਾਏ ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਹੋਇ
ਪਰਬਤਹੁਪਾਰਸੁਕਾਰਿਕੰਚਨੁਦਿਖਲਾਏ ॥ ਗ
ਟਿਕਾਵਡੈਜਾਇਕੈਹੋਵਨਿਚੋਗੀਪਾਪਕਮਾਏ ॥

੧੧੬
ਦੁਖੀਏਅਵਨਿਵੈਦੁਪਾਰਿਦਾਭੂਦੇਦੇਰੋਗੁਮਿਟਾ
ਏਯੁਲਾਬੁਰਾਦੁਇਸੀਗੁਜੁਭਾਏ १੪ ॥ ਭੁਲਾਸੁ
ਭਾਉਮੰਜੀਰਦਾਜਹੈਅਵਟਵਰੰਗੁਚੜ੍ਹਾਏ ॥
ਰੰਨਕੋਲੁਪੀੜੀਮੇਟਟਹਿਪਇਅਮੀਅਠਾਜੁਧਾ
ਏਯੁਮੇਅਮੀਅਤੁਜਿਜੀਅੇਕਉਤੁਤਣਦੀਬਾ
ਇਨਜਾਏਅਵਗੁਣਕੀਤੇਗੁਣਕਰੈਭੁਲਾ
ਨਅਵਗੁਣਚਿਤਿਫਜਾਏਗੁਣਕੀਤੇਅਵ
ਗੁਣਕਰੈਬੁਰਾਨਮੰਨਅੰਦਰਿਗੁਣਪਾਏਜੋਬੀ

ਜੈਸੇਈਫਲੁਖਾਏ॥੧੫॥ਪਾਣੀਪਥਰਲੀਕ ੩੧੨
ਜਿਓਭੁਲਾਬੁਰਾਪਰਕਿਰਤਿਸੁਭਾਏ॥ਵੈਰੁਨ
ਟਿਕਦਾਭੁਲੇਚਿਤਿਹੇਤੁਨਟਿਕੈਬੁਰੇਮਨਿਆ
ਏ॥ਭੁਲਾਨਹੇਤੁਵਿਸਾਰਦਾਬੁਰਾਨਵੈਰੁਮਨਹੁ
ਵਿਸਰਾਏ॥ਆਸਨਪੁਜੈਦੁਹਾਦੀਦੁਗਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਅੰਤਿਲਖਾਏ॥ਭੁਲਿਆਹੁਬੁਰਾਨਹੋਵਈ
ਬੁਰਿਆਹੁਭੁਲਾਨਭੁਲਾਮਨਾਏ॥ਵਿਰਤੀਹਾਣੁ
ਵਖਾਣਿਆਸਈਸਿਆਣੀਸਿਖਸੁਣਾਏ॥ਪਰ

ਪ੍ਰਕਾਰੁ ਵਿਕਾਰੁ ਕਮਾਏ॥ ੧੬॥ ਵਿਰਤੀ ਹਾਵੁ
ਵਖਾਣਿ ਮਾਂਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਸੁਟੀ ਕਹਾਣੀ॥ ਭੁ
ਲਾ ਬੁਰਾ ਦੁਇਚਲੇ ਰਾਹਿਓ ਸਥੈ ਤੋ ਸਥੈ ਸਥੈ
ਪਾਣੀ॥ ਤੋਸਾ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਭੁਲੇ ਭੁਲਾਈਅੰ
ਦਰਿਆ ਪਾਣੀ॥ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾਈ ਕਾਰਿ ਗਇਆ ਅ
ਥੀ ਕਾਢਿ ਨ ਦਿਤੋ ਪਾਣੀ॥ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾਈ ਅਹੁ ਸਿ
ਤ੍ਰਿਅ ਬੁਰੇ ਬੁਰਾਈ ਅਹੁ ਫੈਲਿ ਵਿਹਾਣੀ॥ ਸ
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਅਓ ਸਚੁ ਜੀਅਾਂ ਦਾ ਜਾਣਈ ਜ॥

ਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਾ ਵਰਨੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁ ੩੧੩
ਲਾਬੁ ਰਾਸੈ ਸਾਹੁ ਦਿਚੈ ਜੇ ਆਇਆ ਭਿਸੁ ਸਰ
ਖਰਮ ਰਣਾ ਰਾਂਵਟ ਤੈ ਰਾਂਮ ਚੰਦਵਾਂ ਗੰਮਰ
ਬਲੀਲਾ ਕੁ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾ
ਣਾਵ ਸਿਕਾਰਿ ਅੰਤਿ ਆਧਰ ਮੁਰਾਵਟਿ ਮਨਿਧ
ਰਣਾ ਰਾਂਮ ਚੰਦੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੁਰਖੁ ਧਰਮਹੁ
ਸਾਇਹ ਪਥਰੁਤ ਰਣਾ ਬੁਰਿ ਆਈ ਅਹੁ
ਰਾਵਟੁ ਗਾਇਆ ਕਾਲਾ ਟਿਕਾ ਪਰਤਿ ਅਹਰ

ੴ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਨੰਤੁ ਅਕਾਲੁ ਸਾਧੁ ਪਰੇਸ਼
ਆਇਸਰੁ ਆ ਜਸ ਅਪ ਜਸਾਇ ਚਿਨਿਤੁ ਰਹਿ
ਰਹਾ ॥੧੮॥ ਸੋਇ ਨ ਲੋਕਾਵਤੁ ਗੁਰੁ ਖਾਹਿ
ਮੁੰਦ ਜਿਵੇਹੀ ਖਾਈ ਲਖ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਸਵਾਲ
ਖੁਭੀ ਭਕਤੁ ਮਹਿ ਗਾਵਤੁ ਭਾਈ ਪਵਣੁ
ਹਾਹੀ ਦੇਇ ਨਿਤਿ ਇਕੁ ਰੋਪਾਈ ਫੁਰਿ ਆਈ
ਬੈਸਿਤੁ ਰਾਸੋਈ ਆਸੁ ਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਰਾਗੀ ਪਾ
ਈ ਬਹੁ ਖੁਹਿ ਚਿਤੁ ਰੰਗ ਦਲ ਦੇਸਨ ਦੇਸਨ

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਮਹਾਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਦੇਵ ਦਾ ੩੧੪
ਨਵ ਰਹ ਦੇ ਸਰਣਾਈ ਅਪਜ ਸੁਲੈ ਦੁਰਮਤਿ
ਬੁਰਿਆਈ ॥੧੯॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਾ ਰਣ ਕਰਣੁ ਕ
ਰਣ ਵਾਸਿ ਹੋਆ ਦੇਹਿ ਧਾਰੀ ਮੰਨਿ ਮਤੇਈਆ
ਗਿਆ ਲੈਵਣ ਵਾਸੁ ਵਡਾ ਵੀਚਾਰੀ ਪਰਸਰਾ
ਮਦਾ ਬਲੁ ਹਰੈ ਦੀਨ ਦਇਆ ਭੁਗਾਰ ਬਪਰਹ
ਰੀ ਸੀਤਾਲਖ ਮਣੁ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਜੇਵ
ਹਿਤ ਕਾਰੀ ਰਾਮਾਇਣੁ ਵਰਤਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਹਿਲਾਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਲੈਭੈ ਦਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੋਇ ਇਆ
ਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੋਇ ਭਾਇ ਭਗ
ਤਿ ਦਿਚਿ ਖਰਾਸਿ ਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖੈ ਸੁਇ

ਮੰਨੈ ਸਮਾਇ ਮਾਣ ਮਹਤਿ ਵਿਚਿ ਰਹੈ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ੩੧੫ ॥
ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਜਦਾ ਪੈਰੀ ਪੈਰ ਹਰਾਸਿ
ਲੁਕਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਨ ਹੁਨਾਵਿ ਸਰੈ ਚਲਣੁ
ਇਜੁ ਗਤਿ ਮਿਹ ਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਠਾ ਬੋਲ
ਣਾ ਨਿਵਿਚਲਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਪਰਵਾਣਾ ॥੫॥
ਲਿਖਾਇ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਲਿਖਾਣਾ ॥੧॥ ਦਿਸਟਿ
ਦਰਸਿ ਲਿਵਸਾਵੁ ਧਨੁ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਚੇਤੰਨੁ
ਸਿਮਾਣਾ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦਿਸਨਾਨੁ ਦਿਨੁ ਮਨ ਬਚ

ਕਰਮ ਕਰੋ ਮੇਲਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖ ਬੋਝ ਬੋਲ
ਣਾ ਬੋਝਾ ਸਉਣਾ ਬੋਝਾ ਖਾਣਾ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ
ਪਰਹਰੈ ਪਰਨਿਦਾ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਸਰਮਾਣਾ ਗੁ
ਰਮੁਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਮ
ਸਰਿ ਪਰਵਾਣਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਮਾਰਾਧਣ
ਦੁਤੀ ਮਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇਭਾਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੇ
ਤੁਣਿ ਨਿਤਾਣਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਨ ਦਿਸਈ
ਹੋਈ ਅਖੀ ਅੰਨਾ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਿ ਨ

ਸਕਟੀਹੋਦੀਕੀਬੋਲਾਹੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਸ ੩੧੬
ਬਦੁਨਗਾਵਟੀਹੋਦੀਜੀਭੋਗੁਗਾਗੁਈ ਚ
ਰਟਕਵਟਦੀਵਾਸੁਦਿਨਨਕਟਾਹੋਦੇਨਕਿ
ਅਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਦਿਹੁਇਅਹੋਦੀ
ਕਰੀਝੁਜਾਦੁਖਰੋਈ ਗੁਰਮਾਤਿਚਿਤਿਨਦਸ
ਈਸੋਮਤਿਹੀਨਨਲਹਦਾਢੋਈ ਮੁਖਨਾਲਿ
ਨਕੋਇਸਬੋਈ ॥੩॥ ਘੁਘੁਸੁਝਨਸੁਝਈਵਸ
ਦੀਛੁਰਿਹੋਓਜਾੜੀ ਇਲਿਖਣਈਨਪੜੇ

ਚੁਹੇਖਾਇਓਭੇਦੇਹਾੜੀ॥ ਵਾਸੁਨਆਵੈਵਾਂਸਨੇ
ਹਓਮੈਅਗਿਨਚੰਨਣਵਾੜੀ॥ ਸੰਖੁਸਮੁੰਦਹੁਸ
ਖਣਾਗੁਰਮਤਿਹੀਣਾਵੇਹਾਵਿਗਾੜੀ॥ ਸਿਮਲੁ
ਬਿਰਖੁਨਸਫਲੁਹੋਇ॥ ਆਪੁਗਣਾਏਵਡਾਅ
ਨਾੜੀ॥ ਮੁਰਖੁਫਕੜਿਪਵੈਰਿਹਾੜੀ॥ ੪॥ ਅੰਨ੍ਹੇ
ਅਰੋਅਰਸੀਨਾਈਧਾਰਿਨਵਧਾਈਪਾਵੈ॥
ਬੋਲੈਅਰੋਗਾਵੀਏਉਮੁਨਬੂਮਕਵਾਇਪੈਨਾ
ਵੈ॥ ਪੁਛੈਅਸਲਤਿਗੁਰੀਅਹੁਵਿਗੜੈਕੰਮੁਜ

ਬਾਬੁਨਾਮਾਵੇ ਫੁਲਵਾੜੀਵਤ੍ਰਿਗੁਣਗੁਣਾ ੩੧੭
ਮਾਲੀਨੋਨਇਨਾਮੁਦਿਵਾਵੇ ਫੁਲੇਨਾਲਿ
ਦੀਮਾਹੀਮੇਕਿਵਗਾਲਿਮਿਲਿਕਾਮਟਿਗਾਲਿ
ਲਾਵੇ ਸਭਨਾਚਾਲਸੁਹਾਵਣੀਲਿਗੜਾਕਰੇ
ਲਖਉਲੰਗਾਵੇ ਲੁਕੈਨਮੂਰਮੁਆਪੁਲਖਾ
ਵੇ ॥੫॥ ਪਥਰਮੁਲਿਨਭਿਜਈਸਉਵਰਿਅ
ਜਲਅੰਦਰਿਵਸੈ ਪਥਰਖੇਤੁਨੀਮਈਚਾ
ਰਿਮਾਹੀਨੋਇਵਰਸੈ ਪਥਰਿਚੰਨਵਰਗ

ਸ੍ਰੀ ਏਚੰਨਟੁਟਾਗਿਨਪਥਰੁਪਸੈ ॥ ਸਿਲਟ
ਟੇਨਿਤਪੀਸਦੇਰਸਕਸਜਾਟੈਵਾਸੁਨਰਸੈ ॥
ਚਕੀਟਿਰੇਸਹੰਸਟਾਰਖਾਇਨਪੀਮੇਭੁਖਨਤ
ਸੈ ॥ ਪਥਰੁਪਥੈਵਰਤਟਾਹੇਰਿਉਤੈਹੋਇਪੜਾ
ਵਿਣਸੈ ॥ ਮੁਰਖਸੁਗਤਿਨਜਸਾਅਪਜਸੈ ॥ ੬ ॥
ਪਾਰਸਪਥਰਸੀਗੁਹੈਪਾਰਸਪਰਸਿਨਕੰਚਨੁ
ਰੋਵੈ ॥ ਹੀਰੇਮਾਟਕਪਥਰੁਪਥਰੁਕੋਇਨਾ
ਰਿਪਰੋਵੈ ॥ ਵਟਿਜਵਾਹਰੁਰੋਲੀਮੇਮੁਲਿਨਤੁਇ

ਵਿਕਾਇਸਮੇਵੇ ਪਥਰਾਮੰਦਰਿਅਸਟਧਾਤੁ ੩੧੮

ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਸੁਵੰਨੁਅਲੋਵੇ ਪਥਰੁਫਟਕੁਝ

ਲਕਣਾਬਹੁਰੰਗੀਰੋਇਰੰਗੁਨਗੋਵੇ ਪਥਰ

ਟਾਸੁਨਸਾਉਰੈਮਨਕਫਰੋਰੋਇਆਪੁਵਿਗੋਵੇ

ਕਾਰਿਮੁਰਖਾਈਮੁਰਖੁਰੋਵੇ ॥ ੧ ॥ ਜਿਉਮਾਇ

ਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਸਾਰਿਨਜਾਏਵਿਸੁਕੁਰਿਅਮਾ

ਜਾਣੁਕਬੂਰੀਮਿਰਗਤਨਿਝਾੜਾਂਸਿਝਦਾਫਿਰੈ

ਅਫਰਿਅਮਾ ਜਿਉਕਾਰਿਮੋਤੀਸਿਪਵਿਚਿਮਰ

ਮੁਨਜਾਣੇ ਅੰਦਰਿ ਧਰਿਆ ਜਿਉ ਗਾਈ ਬਟਿ
ਚਿਚੁੜੀ ਦੁਧੁ ਨ ਪੀਐ ਲੋਹੁ ਜਰਿਆ ਬਗੁਲੁ
ਤਰਟਿਨ ਸਿਖਿ ਭੀਰ ਬਿਨਾਇ ਨ ਪਥਰੁ ਤਰਿ
ਆ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣੇ ਭੁਲੀ ਭਿਖ ਮੁਰਖ ਰਾਜਹੁ
ਕਾਜੁ ਨ ਸਾਰਿਆ ਮੇਖੀ ਹੋਇ ਦਿਗਾਵੈ ਖਰਿ
ਆ ॥੨॥ ਕਟਟੁ ਚਟਟੁ ਕਾਭਿ ਆਂਕੁ ਤੈ ਹਲ ਕਤੈ
ਮਨੁ ਬੁਗਾਵੈ ਠੰਢਾ ਤਤਾ ਕੋਇ ਲਾਕਾ ਲਾਕਾਰਿ
ਕੋਹ ਬੁਜਾਵੈ ਜਿਉ ਚਕਚੁ ਧਰਸ ਪਈ ਅੰ

ਨਾਕੇੜੀਕਾਰਿਦਿਖਲਾਵੈ। ਜਾਣੁਰਸਉਲੀਦੇ ੩੧੯
ਹੁਦਿਚਿਦੜੀਪੀਰੁਰਖੀਸਰਮਾਵੈ। ਵੰਸਿਕੁ
ਪੁਤ੍ਰਕੁਲਖਟਾਛਡੇਬਟੈਨਾਦਿਚਿਸਮਾਵੈ। ਮੁ
ਰਖਹੇਤੁਨਲਾਈਐਪਰਹਰਿਦੈਰੁਮਾਲਿਪਤੁਦ
ਲਾਵੈ। ਦੁਹੀਪਵਾੜੀਦੁਖਾਦਿਹਾਵੈ। ੧੯। ਜਿਉਹ
ਬੀਦਾਨਾਵਟਾਬਾਹਰਿਨਿਕਾਲਿਖੇਹਉਡਾਵੈ।
ਜਿਉਉਠੈਦਾਖਾਵਟਾਪਰਹਰਿਕਟਕਿਜਵਾਹ
ਖਾਵੈ। ਕਮਲੇਦਾਕਛੋਟੜਕਾਦੇਲਾਕਿਕਾਦੇਸੀ

ਸਿਵਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉਕ ਰਿਟੰਡੇ ਹਥਕਾਸੇ ਚੁੰਤੀ
ਸੋਵਾਤਿਵਲਾਵੈ ॥ ਸੀਨੀ ਜਾਣੁ ਲੁਹਾਰ ਦੀਖ
ਟੁਜਾ ਲਿਵਿਚਿਖਣੁ ਅਗਨਿਸਾਮਾਵੈ ॥ ਅਖੀ
ਬਾਣਕੁ ਬਾਣਹੈ ਲੇਦੁ ਰਗੀਧ ਸੁਗੀਧ ਨਭਾਵੈ ॥
ਮੁਰਖਦਾ ਕਿਹੁ ਹਥਿਨਾਮਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੇਤਾਨਲੀ
ਨਫਰਈਆਪਣਹਥੀਫਾਥਾਚੀਕੋ ॥ ਬਾਂਦ
ਹੁਮੁਤਿਨਫਰਈਘਰਿਘਰਿਨਚੈਝੀਕਟੁਝੀ
ਕੋ ॥ ਗਦਹੁਅਸ਼ੀਨਫਰਈਚੀਘੀਪਉਦੀਹ

ਕਾਟਿ ਹੀ ਕੋ ਕੁਤੇ ਚਕੀ ਚਟਟੀ ਖੁਫਨ ਸਿ ੩੨°
ਧੀ ਧੀ ਕਾਟਿ ਧੀ ਕੋ ਕਰਨ ਕੁਫਰੁ ਮੁਰਖਾਸ
ਪਗਾਏ ਫਰਫਟਨ ਲੀ ਕੋ ਪਗ ਲਹਾਇਗ
ਣਾਇ ਸਗੀ ਕੋ ੧੧ ਅੰਨਾ ਮਾਖੇ ਲੜਿ ਮਰੈ
ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਸੁਣਿ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ਕੁਲਾ ਮਾਖੇ
ਕੁਲਾ ਮੰਨਿ ਮਹਾ ਕੁਜਾਟਿ ਮਜਾਟਿ ਨਭਾਖ
ਯੋਗੀ ਮਾਖੇ ਗਸਿ ਦੇ ਬਲ ਦਵਖਾਟਿ ਕਰੈ ਮ
ਨਿਮਾਖਾ ਕਾਉ ਸਿ ਮਾਣ ਪਜਾਣ ਦਾਵਿਸ

ਟਾਖਾਇਨਭਾਖਸੁਭਾਖਾ ਨਾਉਂ ਸੁਗੀਤਕੁਰੀ
ਤਦਾਮੁਸਕ ਬਿਲਾਈਗਾਡੀਸਾਖਾ ਹੇਰਿਖ
ਕਾਬੁਬੁਕਰੈਗਿਦੜਹਾਬਿਨਆਵੈਦਾਖਾ॥
ਬੇਲਦਿਗਾੜਮੁਰਖੁਭੇੜਾਖਾ॥੧੨॥ਰੁਖਾਂ
ਦਿਦਿਕੁਰਖੁਰੈਅਰੁਅਵਾਈਆਪੁਗਣਾ
ਏਗਪਦਾਜਿਉਪੀਖੇਗੁਆਬਹਿਬਹਿਰਾਲੀ
ਬਹੁਤਬਫਟੇਭੇਰੇਭਿਭਿਦਿਗਾਮੁਕੁਰੈਤ
ਰਣਾਪੇਦਿਹਚਾਰਿਫਲਾਏਮੁਹੁਅੱਖੀ

ਨੰਕੁ ਕੰਨ ਜਿਉ ਏਵੀਆ ਵਿਚਿ ਗਾਉ ਸਦ ॥ ੩੨੧ ॥
ਏ ਗਮੀਆ ਪਰਹੁ ਨਿਕਾਟੀ ਅੰਤਰ ਕਸੁਦ
ਰਵਾ ਜੇਟੀ ਗਵਾਏ ॥ ਮੁਹਖੁ ਅੰਦਰਿ ਮਾਣਸਾ
ਵਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੈ ਅਲਾਏ ॥ ਮਜਲਸ
ਬੈਠਾ ਆਪੁ ਲਖਾਏ ॥ ੧੩ ॥ ਮੁਹਖੁ ਤਿਸਨੋ ਅ
ਖੀ ਅੰਬੋਲ ਨਸਮਝੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋਰੋ
ਕਿਹੁ ਕਰਿ ਪੁਛੀ ਅੰਬੋਰੋਰੋ ਕਿਹੁ ਕਰਿ ਆਖਿ
ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਿਖ ਦੇਇ ਸਮਝਾਈ ਅੰਬੋ ਮਰਬੁ ਮ

ਨਰਥੁ ਮੰਨੈ ਵਿਚਿ ਆਣੈ। ਵਡਾ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਸ
ਮਝਣੀ। ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ਹੈ ਰਾਣੈ। ਗੁਰਮ
ਤਿਚਿ ਤਿਨ ਆਣਈ। ਦੁਹਮਤਿ ਮਿਰ੍ਹ ਸਤ੍ਰਪਰ
ਵਾਣੈ। ਅਗਨੀ ਸੰਪਹੁ ਵਰਜੀ। ਮੇਰੁ ਟਵਿ
ਚਿ ਅਵਗੁਣ ਕਰੈ। ਧਿਕਾਣੈ। ਮੁਤੈ ਰਵੈ। ਮਨ
ਸਿਧਾਣੈ। ੧੪॥ ਰਾਹੁ ਛਰਿਓ ਝੜਿ ਪਵੈ। ਆ
ਗੁਨੇ ਕੁਲਾਕਾਰਿ ਜਾਣੈ। ਬੇੜੈ ਵਿਚਿ ਬਹਾ
ਲੀ। ਮੇਰੁ ਦਿਪਵੈ। ਵਿਚਿ ਵਹਣੁ। ਧਿਕਾਣੈ। ਸੁ

ਘੜਾਂਦਿਚਿਬਹਿਠਿਆਬੋਲਦਿਗਾੜੁਉਘ ॥ ੩੨੨ ॥
ਕਿਵਖਾਣੈ। ਸੁਘੜਾਂਮੁਰਖਜਾਣਦਾਆਪਸੁ
ਘੜੁਹੋਇਦਿਰਤੀਹਾਣੈ। ਸਦਿਹੋਨਰਾਤਿਵਖਾ
ਣਦਾਚਾਮਚਕਿਕਾਜਿਦੈਟਾਨਾਣੈ। ਗੁਰਮ
ਤਿਮੁਰਖੁਚਿਤਿਨਆਣੈ। ੧੫॥ ਵੇਦਿਚੰਗੀ
ਓਠਦੀਲੈਸਿਲਵਟਾਕਚਰਾਭੁਨਾ। ਸੇਵਕਿ
ਸਿਖੀਵੇਦਗੀਮਾਗੀਬੁਢੀਰੋਵਨਿਰੰਨਾ।
ਪਕੜਿਚਲਾਇਆਗਾਵਲੇਪਉਦੀਉਘੜਿ

ਗਏ ਸੁਕੰਨਾ ਪੁਛੈ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿ ਭਰੁ ਉਘ
ਕਿ ਗਇਆ ਪਾਜੁ ਪਰਛੰਨਾ ਪਾਰਖੁ ਆਚੁ
ਇਕ ਦਿਨ ਆਜਿ ਉਕਚ ਕੜਾਨ ਰਲੈ ਤਰੰਨਾ
ਮੁਰਖ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰਾ ਵਾਂਸਹੁ ਮੁਲਿ ਨ ਹੋਵੀ
ਗੰਨਾ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹ
ਦੇਵ ਦੀ ਸੇਵ ਕਾਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸਾਹੈ ਦੇ ਪੁਤੈ
ਦਰਬੁ ਸਰੂਪ ਸਰੇਵ ਹੈ ਆਇ ਵਰੈ ਪਹਿਅ
ਦਰਿ ਉਤੈ ॥ ਜਿਉ ਹਥੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਅਨਿ

ਤਿਉਤਿਉਦਰ ਬੁਹੋਇਧੜਬੁਤੈ ਬੁਤੀਕਰਦੇਬੁ ੩੨੩
ਤਿਓਨੁਨਾਈਚੇਨੁਨਬੇਰੇਬੁਤੈ ਆਰੇਆਇਸੇ
ਵੜੇਬੁਤਿਦੀਬਾਇਮਸਾਇਅਫੁਤੈਮਬੇਦਾ
ਲਿਪਛਾੜਿਆਵਾਲਛੜਾਈਅਨਿਕਿਸਦੇ
ਬੁਤੈਮੁਹਖੁਬੀਜੈਬੀਉਕਰੁਤੈ॥੧॥ਗੋਸਟਿ
ਗਾਂਗੇਤੇਲੀਅੰਪੀਤਿਤਨਾਲਿਹੋਵੈਜਗੁਦੇਖੇ॥
ਖੜੀਕਰੈਇਕਅੰਗੁਲੀਗਾਂਗਾਦੁਇਵੇਖਾਲੇ
ਰੇਖੇਫੇਰਿਉਚਾਇਪੰਜਾਗੁਲਗਾਂਗਾਮੁਠੀ

ਹਲਾਇਅਲੇਖੇ ਪੇਰੀਪੇਉਤਿਚਲਿਆ
ਪੰਡਿਤੁਹਾਰਿਕੁਲਾਵੇਰੇਖੇ ਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁ
ਣਅੰਗਦਾਇਪਰਮੇਸਰੁਪੰਜਿਮਿਲਨਿਸਰੇਖੇ
ਅਖੀਦੇਵੇਰੰਨਸਾਂਮੁਕੀਲਾਇਹਲਾਇਨਿਮੇ
ਖੇਮੂਰਖਪੰਡਿਤਸੁਰਤਿਦਿਸੇਖੇ॥੧੮॥ ਫੰਦੇ
ਭੁਹੁਨਾਇਕੋਪਗਵਿਸਾਰਿਆਇਆਸਿਰਿ
ਨੰਗੇ॥ ਪਰਵਿਚਿਰੰਨਾਕਮਲੀਆਧੁਸੀਲੀ
ਤੀਦੇਖਿਕੁਢੰਗੇ॥ ਰੰਨਾਦੇਖਿਪਿਟੰਦੀਆ

ਦੁਹਾਂਮਾਰੈ ਹੋਇ ਨਿਸੰਗੋ ਲੋਕੁ ਸਿਆਪੇਆ ੩੨੪
ਇਅਰੰਨਾਪੁਰ ਸਜੁਰੈ ਫੈਪੈਗੋ ਨਾਇਇਪੁ
ਛਦੀਪਟਦੀਆਂਕਿਸਵੈਨਾਇਅਲਾਹੀਅੰ
ਗੋ ਸਹੁਰੇਪੁਛਹੁਜਾਇਕੈਕਉਣੁਮੁਅਨੁਹਉਤ
ਹਮੰਗੋ ਕਾਂਵਾਂਰੋਲਾਮੁਰਖਸੀਗੋ ੧੯੧ ਜੇਮੁਰ
ਖਸਮਝਾਈਐਸਮਝੈਨਾਹੀਛਾਵਨਧੁਪਾ
ਅਖੀਪਰਖਿਨਜਣਈਪਿਤਲਭੁਟਿਨਕੈਹਾਂਰੁ
ਪਾ ਸਾਉਨਜਾਣੈਤੁਲਾਪਿਆਧਰਿਅਕੋਲਪ

ਕੋਲਾਕਪਾਸੁਰਤਿਵਿਹੁਣਾਰਤਿਵਿਹੁਚਾਨ
 ਟੁਤੁਲਿਅਨੇਰਾਘਪਾਵਾਸੁਕਬੁਰੀਬੋਮਵੀ
 ਮਿਹਰਕੁਲੀਅਧਉੜੀਤੁਪਾਵੈਗੀਮਿਕਨਸ
 ਮਝਈਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਕੁਰੰਗੁਅਛੁਪਾਮੁਰਖਨ
 ਲਿਚਰੇਗੀਚੁਪਾ॥੨੦॥੨੨॥ ਬਤੀਯ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾ
 ਵਿ॥ ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਮੁਖਜਾਣੀਅਨਿਸ
 ਧਾਅਸਾਧਜਗਤਫਰਤਾਰਾਵੁਹਵਿਚਿਦੁ

ਖੀਵੁਬਾਜਰੇਖਰਬੜਹੋਇਖੁਦੀਖੁਆਰਾਦੁਹੀ ੩੨੫
ਸਰਾਈਜਰਦਰੂਦਗੇਦੁਰਾਹੋਚੋਰਚਗਾਰਾਨ
ਉਰਦਾਰੁਨਾਪਾਰੁਹੋਗੋਤੇਖਾਨਿਭਰਮੁਸਿਰਿਕੁ
ਰਾਹਿਦੁਮੁਸਲਮਾਣਵਿਚਿਗੁਰਮੁਖਮਨਮੁ
ਖਵਿਚਿਗਾਵਾਰਾਜੀਮਣੁਮਰਣੁਸਦਾਸਿ
ਰਮਾਰਾ ੧੧ ਦੁਹਮਿਲਿਜੀਮੇਦੁਇਜਣੇਦੁਹੁ
ਜਣਿਆਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਹਿਦੁਆਖਨਿਰਾ
ਮਰਾਮੁਸਲਮਾਣਨਾਉਖੁਦਾਏਹਿਦੁਪੁਰ

ਬਸਉਹਿਅਪਛਮਿਮੁਸਲਮਾਣਨਿਵਾਏ।੧।
ਗਬਨਾਹਸਹਿਦੁਆਮਕਾਮੁਸਲਮਾਣਮਨਾਏ।
ਵੇਦਕਤੇਬਾਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਦਰਨਚਾਰਿ
ਮਜਹਬਲਾਏ।ਪੀਜਿਤਤਵੇਦੇਜਣੈਪਉਣੁ
ਪਾਣੀਬੈਸੀਤਰੁਛਾਏ।ਇਕੁਥਾਉਦੁਇਨਭਿਧਰ
ਏ।੨।ਵੇਖੁਦੁਭਿਤੀਆਹਸੀਮਜਲਸਹਬੋਹ
ਬੀਨਚੈ।ਵੇਖੁਦੁਖੁਦੁਬਾਜਰੀਘਰਿਘਰਿਟਿ
ਰੈਪਚਾਣੀਖਚੈ।ਅਰੈਰੋਇਸੁਹਾਵਣੀਮੁਹਿ

ਤਿਥੈ ਮਾਣਸ ਚਹਾ ਚੈ ਧੀਛ ਹੁਦੇ ਖਿਡਰਾਵ ੩੨੬
ਈ ਇਕੋ ਮੁਹੁ ਦੁਹੁ ਜਿਨਾ ਸਿਟਿ ਰਚੈ ਖੇਹ ਪਾ
ਇ ਮੁਹੁ ਮਾਂਜੀ ਮੇਟਿ ਰਿਫਿ ਰਿਮੇ ਭੁਭੁਰੈ ਰੰਗਿ ਕ
ਚੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਇਕੁ ਹੈ ਧਰਮੁ ਅਧਰਮੁ ਨ
ਭਰਮੁ ਪਰਚੈ ਗੁਰਮੁ ਖਿਜਾਇ ਮਿਠੈ ਸਚੁ ਸਚੈ
੨੩) ਫੁਟੈ ਜੁਲਾਹਾ ਤੰਦੁਰੀ ਢਿਟਿ ਕੁਤੁਤੁ ਕਾਰਿ
ਗੁਣਾ ਵਾਟਾ ਦਰਜੀ ਪਾਸ਼ਿ ਦਿਗਾੜ ਦਾ ਪਾਟਾ
ਮੁਢੁ ਨ ਲਹੈ ਦਿਕਾਟਾ ਕਤਰ ਟਿਕਤ ਹੈ ਕਤਰ

ਈਹੋਇਦੁਮੁਹੀਚੜਦੀਸਾਣਾਸੁਈਸੀਵੈਜੋੜ
ਕੈਦਿਛੁੜਿਆਕਾਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਣਾਸਾਹਿਬੁ
ਇਕੋਰਾਹਦੁਇਜਗਾਦਿਚਿਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਣਾ
ਗੁਰਸਿਖੀਪਰਧਾਨੁਹੈਪੀਰਮੁਰੀਦੀਹੈਪਰਵਾ
ਣਾਦੁਖੀਦੁਬਾਜਾਰਿਆਹੈਰਾਣਾ॥੪॥ਜਿਓ
ਚਰਖਾਅਠਖੰਭੀਆਦੁਹੁਲਰੀਦੇਮੰਝਿਮੰਝੇਰੁ
॥ਦੁਇਸਿਰਿਧਾਰਿਦੁਹੁਖੰਭੀਦਿਵਿਚਿਸਿਰਿਹਿ
ਰਦਾਨਫਿਰੈਲਖਫੇਰੂਬਾਇਰੁਪਾਇਪਲੇਟੀ

ਮੇਮਾ ਲਵਟਾਇਆ ਆਪਟਯੇ ਰੂਪ ਦੁਰਚਰ ੩੨੧

ਮਖਾਵਿਚਿਤ੍ਰਕਲਾ ਕਤਾਨਿ ਕੁੜੀਆ ਚਿਤ੍ਰੀਆ ਹੇ

ਰੂਪ ਤਿਏ ਦਿਬਹਿਓ ਰਿਜਾ ਦੀਆ ਜਿਓ ਬਿਰਖ

ਹੁਓ ਰਿਜਾਨਿ ਪੰਖੇ ਰੂਪ ਓਤ੍ਰਿਨਿ ਬਾਹੁ ਨਾਥੀ ਮੇਕ

ਚਾਰੀ ਗੁਰੀ ਗਾਇਆ ਗੇਰੂਪ ਪ੍ਰੀਮ ਪ੍ਰਮੰਦੀ ਛਾਓਪ

ਵੇਰੂਪ ॥ ੫ ॥ ਸਾਹੁ ਰੂਪੀ ਹਰੁਪ ਲਰੈ ਰੋਇ ਨਿਲਜਨ

ਲਜਾਧੋਵੈ ॥ ਰਵੇ ਜਾਰੁ ਭਤਾਰੁ ਤਜਿ ਪੰਜੋਤਾਇ

ਖੁਸੀ ਕਿਓ ਰੋਵੈ ॥ ਸਮਝਾਈ ਨ ਸਮਝਈ ਮਰਦੇਪ

ਰਣੇਲੋਕੁਦਿਗੋਵੈ ਗਧਿਰਿਧਿਰਿਮਿਲਦੇਮੇਹ
ਣੇਰੇਇਸਿਰਮਿੰਦੀਅੰਤੁਰੋਵੈ ਘਾਪਕਮਾਣੇਪਕ
ੜੀਅੇਹਾਣਿਕਾਣਿਦੀਬਾਣਿਖੜੋਵੈ ਅਰੈਨਜੀ
ਵੈਦੁਖਸਹੈਰਹੈਨਘਰਿਦਿਚਿਪਰਘਰਜੋਹੈ
ਦੁਬਿਧਾਅਵਗੁਣਹਾਰੁਪਰੋਵੈ ॥੬॥ ਜਿਉਬੇ
ਸੀਵੇਖੇਹੁਕਰਿਪਛੋਤਾਵੈਸੁਖਨਵਸੈ ਚੜ੍ਹਿ
ਚੜ੍ਹਿਲੜਵੇਭੂਮੀਏਧਾਕਾਪੇਕਾਖਸਣਖਸੈ ਦੁ
ਹਨਾਰੀਦਾਦੁਲਹਾਦੁਹੁਮੁਣਸਾਂਦੀਨਾਰਿਦਿਣ

ਸੇ ਹੋਇਓ ਜਾਤਾ ਪੇਤੀ ਅੰਦੁਇਹਾ ਕਮਦੁਇਹੁਕ ੩੨੨

ਮਖਣਸੇ ਦੁਖੁਦੁਇ ਚਿਤਾਰਾਤਿ ਦਿਹੁ ਪਰਛਿ

ਜੇਵੇਰਾਇਣੁਹਸੇ ਦੁਖੁਢੰਢਾਦਿ ਚਿਰਖਿ ਸਿਰੁਦ

ਸਦੀਫਸੇ ਨਨ ਸਦੀਨਸੇ ਦੁਜਾ ਕੁਓਕੁਇ ਅੰਗਮੁ

ਡਸੇ ਦੁਖੀਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਸਪੁਦੁ ਮੁਹਾਬੁਰ

ਬੁਰਿਆਈ ਸਕੁਦੁ ਮੰਦੀ ਸਪਜੋ ਨਿਸਪਾ ਦਿਚਿ

ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਭਾਈ ਕੋੜੀ ਹੋਆ ਗੋਪਗੁਰੁ ਨਿਗੁਰੇ

ਤੰਤੁਨ ਮੰਤੁ ਸੁਖਾਈ ਕੋੜੀ ਹੋਵੇ ਲੋੜੀ ਜਿਸੁ ਦਿਗ

੨੨
੨੨ ਪੁਰੋਇ ਮਰਿ ਸਹਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ
ਮੁਖ ਬਾਹਰ ਲਾਭੇ ਲਾਵਾ ਲਾਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਹੁ ਵਾਤਿ ਕੁਵਾਤਿ ਮਨਿ ਅੰਦਰਿ ਗਣਤੀਤਾਤਿ
ਪਰਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਚਿਖੈ ਵਿਹੁ ਬਾਟਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤੀ ਦੇਸੁ ॥ ਆਢਰੇ ਖਸ ਮੁਨਿ ਖਸ
ਮੀਰੋਈ ॥ ਪੁਤੁ ਜਣੈ ਜੇ ਦੇਸੁ ॥ ਆਨ ਨ ਕਿਦਾ ਦਕਿ
ਨਾਭਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਰ ਕਸਵਾ ਰਿਸੀ ਗਾਰਿ ਆਰਾ
ਗਰੰਗ ਫੁਲਿ ਫੁਲੈ ਫੁਲੈਈ ॥ ਘੰਡਾ ਹੋਰੁ ਅਹੇ

ਕੀਆਂਮਾਣਸਮਿਰਗਾਦਿਣਾਹੁਸਥੋਈਯੇਥੈ ੩੨੯
 ਮਰੇਹਰਾਮੁਹੋਇਅਰੇਦਰਗਹਮਿਲੇਨਦੋਈ
 ਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਜਾਣੁਰੁਪਈਆਮੇ
 ਖੀਸੋਈਯਦਿਗੜੇਆਪਿਦਿਗੜੇਲੋਈ॥੯॥
 ਫਟਿਫਟਿਕਾਓਨਸੋਹਈਖਰਾਸਿਆਣਾਰੋ
 ਇਦਿਗੁਤਾਚੁਤਕ੍ਰਿਮਿਟੀਜਿਸੁਲਰੀਜਾਣੇ
 ਖਸਮੁਕਮਾਰਕੁਤਾਬਾਬਾਣੀਅੰਕਹਾਣੀਆਂ
 ਪਾਰਿਪਾਰਿਬਹਿੰਕਰਨਿਕੁਪੁਤਾਆਗੁਹੋਇ
 ਬਹਿ

ਮੁਹਾਇਦਾਸਾਬੁਛਡਿਚਉਹਾਹੇਸੁਤਾ ਜੀਮੀਸ ॥
ਖਉਜਾੜਦਾਗਲਿਆਸੇਤੀਮੀਹੁਕਰੁਤਾ ਦੁਖੀਅ ॥
ਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਖਟਰੁਬਲਦੁਜਿਵੈਹਲਿਜੁ
ਤਾਗੁਮਿਰੁਮਿਸਾਂਨੁਉਜਾੜੀਮੁਤਾ ॥੧੦॥ ਦੁਖੀਅ ॥
ਦੁਸਟਦੁਬਾਜਰਾਤਾਮੇਰਗਹੁਕੇਹਾਹੋਵੈ ਬਾਹ
ਰੁਦਿਸੇਉਜਲਾਅੰਦਰਿਅਸੁਨਧੋਪੋਧੋਵੈ ਸੀਨੀ
ਜਾਣੁਲੁਹਾਰਦੀਹੋਇਦੁਮੁਹੀਕੁਸੰਗੁਦਿਗੋਵੈ ॥
ਖਟੁਤਤੀਆਗਟਿਫਵੇਖਟੁਫੀਜਲੁਅੰਦ

ਚਿਟੋਵੇਂ ਤੁਮਾਵਿਸੈਸੋਹਣਾ ਚਿਤ੍ਰਮਿਤਾਲਾਵਿ ੨੩੦

ਸੁਵਿਲੋਵੇਂ ਸਾਊਨਕਓੜਾਸਹਿਸਕੇਜੀਭੋਫ ੦

ਲੇਅੰਤੂਰੋਵੇਂ ਕਲੀਕਨੇਰਨਹਾਰਿਪਰੋਵੇਂ॥

੧੧॥ ਦੁਖੀਆਦੁਸਟਦੁਖਾਜਰਾਸੁਤਰਮੁਰਗੁ

ਹੋਇਕੀਮਨਆਵੇਂ ਉਡੁਣਿਉਡੁਨਲਦੀਅੇ

ਪੁਰਸਸਿਰੋਈਆਪੁਲਖਾਵੇਂ ਹਸਤੀਦੰਦ

ਵਖਾਈਅਨਿਰੋਰੁਦਿਖਾ ਲੋਰੋਰਤੁਖਾਵੇਂ ਬ

ਕਰੀਅਨੋਚਾਰਬਣਦੁਇਗਲਦਿਚਿਦੁਇ

ਲੇਵੇ ਲਾਵੇ। ਗਇਕ ਨੀ ਦੁਧੁਸਾ ਮਾਫ ਦਾਇਕ
ਠਗਾਊ ਠਗਿਠਗਾਵੇ। ਹਰਣਾ ਅਖੀ ਚਾਰਿ
ਚਾਰਿ ਉਇ ਦੇਖ ਨਿਓਨੀ ਵਿਸਿਨਾ ਮਾਵੇ। ਦੂਜ
ਕੁਊ ਕੁਦਾਊ ਹਰਾਵੇ। ੧੨। ਵੀ ਮਲੁ ਵਜੇ ਦੁਹ
ਧਿਰੀਖਾਇ ਤੁਮਾਚੇ ਬੀਧ ਨਿਜ ਬ੍ਰਿਅਮਾ। ਵਜ
ਨਿਰਾਗਾਰ ਬਾਬਾ ਵਿਚਿ ਕੰਨ ਮਰੇ ਬੀ ਠਗਿ
ਠਗਿ ਠਗਿ ਬ੍ਰਿਅਮਾ। ਖਾਨਿ ਮਜੀਰੇ ਟਕਰਾਂ ਸਿਰ
ਤੁਨ ਕੁਨਿ ਮਰਦੇ ਕਰ ਧਾਇਆ। ਖਾਣੀ ਵਜੇ ੩੫

ਵੰਡੁਲੀ ਦੇ ਸੁੰਕੁਨ ਅੰਦਰਿ ਵਡਿਆ ਸੁਇਨੇ
ਕਲਸੁ ਸਵਾਰੀ ਮੇਭੰਨਾ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਈ ਪੜ੍ਹਿ
ਆ ਦੁਜਾ ਭਾਉ ਸੜ੍ਹਾਣੈ ਸੜ੍ਹਿਆ ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਖੀ
ਆ ਦੁਸਟ ਦੁਬਾਜਰਾ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧ ਰਹੈ ਇਕ
ਟੰਗਾ ਬਜਰਾ ਪਾਪਨ ਉਤਰਨਿ ਪੁਟਿ ਪੁਟਿ
ਜੀਅ ਖਾਇ ਵਿਚਿ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਬਨਾਵੈ ਤੂਬ
ਰੀਤ ਰਿਤ ਰਿਤ ਨੁਧੈ ਕਰਿ ਨੰਗਾ ਅਨ ਵਿਚਿ
ਵਸੈ ਕਾਲ ਕੁਟੁਬ ਰਮਨ ਉਤਰੈ ਕਰਮ ਕੁਢੰਗਾ

੩੩੧

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਨਾ ਮਰੈ ਬੈਰਾ ਜਾਇ ਪਤਾ ਲਿਭੁਇ
ਅੰਗਾ ਹਸਤੀ ਨੀਰਿ ਨਵਾਲੀ ਮੇਨਿ ਕਾਲਿਖੇ
ਹਉ ਕੁਏ ਅੰਗਾ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ਨਚੰਗਾ
੧੪੧ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦੁਬੰਜਰਾ ਮਨ ਪਾਟੈ ਖਰਬਾ
ਕੁਖੀਰਾ ਅਗਹੁ ਮਿਠਾ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਪਿਛਹੁ ਕ
ਉਕਾ ਦੇਖੁ ਸਰੀਰਾ ਜਿਉ ਬਹੁ ਮਿਤਾ ਕਵਲ
ਫੁਲ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਬੰਨੀ ਪੰਡੁ ਅਹੀਰਾ ਹਰਿਆ
ਭਿਲੁ ਬੁਆਕੁ ਜਿਉ ਕਵਲੀ ਕਨੇਰ ਦੁਰੰਗਾ ਨਪੀ

ਰਾ ਜੇਸਉਹਥਾਂਨਹੁਦਧੈਅੰਦਰੁਖਾਲੀਵਾਜੁ ੩੩੨
ਨਫੀਰਾ ਚੰਨਟਵਾਸੁਨਬੋਹੀਅਨਿਖਰਿਖਰਿ
ਵਾਂਸਜਲਨਿਬੇਪੀਰਾ ਜਮਦਰਚੇਟਾਂਸਹ
ਨਟਹੀਰਾ ॥੧੫॥ ਦੁਜਾਭਾਉਦੁਬਾਜਗਾਬਧ
ਕਰੈਸਲਾਮੁਨਭਾਵੈ ਫੀਰਾਸੁਹਾਰੀਫੀਗੁਲੀ
ਗਲਿਬਧੇਓਹੁਸੀਸੁਨਿਵਾਵੈ ਗਲਿਬਧੇਜਿ
ਉਨਿਕਲੇਖੁਹਹੁਪਾਣੀਉਪਰਿਆਵੈ ਬਧਾਚ
ਟੀਜੋਭਰੈਨਾਗੁਟੁਨਉਪਕਾਰੁਚੜਾਵੈ ਨਿਵੈ

ਕਮਾਟਦੁਬਾਜਰੀਜਿਹਫਕਿਦੇਇਕਸੀਸ
ਸਹਾਏ। ਨਿਵੇਅਹੇੜੀਮਿਰਗੁਵੇਖਿਕਰੈ
ਵਿਸਾਹਧੋਹੁਸਰੁਲਾਏ। ਅਪਗਾਧੀਅਪਗਾ
ਧੁਕਮਾਏ। ੧੬। ਨਿਵੇਨਤੀਰੁਦੁਬਾਜਰਾ
ਗਾੜੀਖੰਡਮੁਖੀਮੁਹਿਲਾਏ। ਨਿਵੇਨਨੇਜਾ
ਦੁਮਹਾਰਣਿਵਿਚਿਉਚਾਅਪੁਗਟਾਏ। ਅ
ਸਟਧਾਤੁਦਾਜਬਰਜੀਗੁਨਿਵੇਨਫੁਟੈਕੋਟ
ਦੁਹਾਏ। ਨਿਵੇਨਖੰਨਾਸਾਰਹੋਇਦੁਧਾਰ

ਖੁਨਕਰਾਏ ਨਿਵੇਨ ਸੁਲੀਘੇਰ ਦੀਕਾਰਿਅ ੨੩੩
 ਸਵਾਰਫਾਹੇਦਿਵਾਏ ਨਿਵਨਿਨਸੀਖਾਂਖਤ
 ਹੋਇਆਸੁਪਰੇਇਕਬਾਬੁਭੁਨਾਏ ਜਿਉਕਾਰਿ
 ਆਰਾਖੁਤਫਾਏ ॥੧॥ ਅਕੁਧੁਤੁੰਤੁਟਲਾਨੀ
 ਵਾਹੋਇਨਦੁਬਿਧਾਖੋਈ ਫੁਲਿਫੁਲਿਫੁਲੇ
 ਦੁਬਾਜਰੇਬਿਖੁਫਲਫਲਿਫਲਿਮੰਦੀਸੋਈ
 ॥ਪੀਐਨਕੋਈਅਕਦੁਧਪੀਤੇਮਰੀਐਦੁਧਨ
 ਹੋਈਅਖਖੜੀਆਵਿਚਿਬੁਢੀਅਫਟਿਫਟਿ

ਫੁਟਿਫੁਟਿਓਰੁਨਿਓਈ ਸਚਿਤਮਿਤਾਲਾਅਕ
ਤਿਰੁਮਿਲੇਦੁਬਾਜਾਰਿਆਕਿਉਢੋਈਖਾ
ਇਧਤੁਰਾਬਰਲੀਅੇਕਖਚੁਣੇਦਾਵਤੋਲੋਈ
॥ ਕਉਵੀਰੰਤਕਜੇਲਪਰੋਈ॥੧੮॥ ਵਧੇ
ਚੀਲਉਜਾਨੁਦਿਚਿਉਚੋਉਪਹਿਉਚੀਰੋਈ
॥ ਗੰਦੀਜਿਲਨਿਮੁਸਾਹਰੇਪਤਾਅਪਤਨਫੁ
ਹਦਾਕੋਈ ਫਾਉਨਬਹਨਿਪੰਧਾਣੁਅੰਧ
ਦੇਪਛਾਵਾਂਟਿਬੀਟੋਈ ਸਫੰਤੁਜਿਦੇਫਲ

ਫਾਟੀਅਨਿਘੁੰਘਾਰਿਆਲੇਰੁਲਨਿਪਛੋਈ ੨੨੪
ਕਾਠਕੁਰਾਨਸਾਹਿਸਕੋਪਾਣੀਪਵਨੁਨਧੁਪ
ਨਲੋਈ ॥ ਲਗੀਮੁਲਿਨਦਿਸੁਦੇਜਲਦੀਹਉ
ਮੇਅੰਗਖੜੋਈ ॥ ਵਰਿਐਆਈਕਾਰਿਦਈਦਿ
ਗੋਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁਕਾਲਾਫੁਲੁਭੀਜਲਾਹਰਿ
ਆਬੁਟਾਕਿਆਨਿਸਾਣੀ ॥ ਮੁਦਹੁਵਦਿਬਨਾਈ
ਮੇਸਿਰਤਲਵਾਇਆਮੰਤ੍ਰਿਬਿਬਾਣੀ ॥ ਕਾਰਿ
ਕਟਪਾਣੀਝੋਬੀਅੰਤੋਲੁਤਿਲੀਰੂਪੀਝੋਘਾਣੀ

ਸਟਕਪਾਹਦੁਇਰਾਹਕਰਿਪਉਪਕਾਰਦਿਕ
ਹੁਦਿਡਾਣੀ। ਵੇਲਿਕਤਾਇਫੁਣਾਈਐਪ
ਕੁਦਾਕਜਣੁਕਪਕੁਪਾਣੀ। ਖਲਕਢਾਇਦ
ਟਾਇਸਟਹਸੇਬੰਨਿਨਮਨਿਸਰਮਾਣੀ। ਦੁ
ਸਟਾਦੁਸਟਾਈਮਿਹਮਾਣੀ। ੨੦॥ ਕਿਕਰਕੀ
ਡੇਥੇਕਫਲਫਲੀਨਫਲੀਅਨਿਹਫਲਦੇ
ਹੀ। ਰੀਗਾਬਿਰੰਗੀਦੁਹਾਫੁਲਦਾਖਨਗੁਛਾ
ਕਪਟਸਨੇਹੀ। ਚਿਤੁਮਿਤਾਲਾਅਰੁਫਲੁ

ਬੋਥੀਬੋਹਰਿ ਆਸਕਿਨੇਹੀ ਆਤਾਫੁਲਾਨਮੁਤੁ
ਅਢੁਨਿਹਫਲਸਿ ਮਲਛਾਵਾਜਿਵੇਹੀ ਅਜਿ
ਉਨਲੀਏਰਕਠੋਰਫਲਮੁਹਭੰਨੇਦੇਗਗੀਤਿ
ਵੇਹੀ ਸੁਤੁਕੁਸੁਤੁਬੁਤੁਦੁਤੁਕਾਲੇਧਉਲੇਤੁ
ਤਿਇਵੇਹੀ ਦੂਜਾਭਾਉਕਦਾਉਭਰੇਹੀ ॥੨੧॥
ਜਿਉਮਾਣਿਕਾਲੇਸਪਸਿਰਿਹਸਿਹਸਿਰਸਿ
ਰਸਿਦੇਇਨਜਾਣੇ ਜਾਣੁਕਬੁਗੀਮਿਰਗਤਿ
ਨਿਜੀਫੁਟਿਅਕਿਉਕੋਈਆਣੇ ਆਰਣ

੨੨੫

ਤੋਹਾਤਾਈਐਘੜੀਐਜਿਓਫਗਵੇਵਾਵਾ
 ਏ। ਸੁਰਣੁਮਾਰਣਿਸਾਧੀਐਖਾਹਿਜਲਾਹਿਪੁਰ
 ਖਪਰਵਾਣੇ। ਘਾਨਸੁਪਾਰੀਕਥੁਮਿਲਿਚਨੇ
 ਰੰਗੁਸੁਰੰਗੁਸਿਫਾਣੇ। ਅਭਿਖਪੁਰੋਵੈਕਾਲਕਟ
 ਮਾਰਿਜੀਫਾਲਨਿਵੇਦਸੁਜਾਣੇ। ਮਨੁਪਾਗਾ
 ਗੁਰਮੁਖਿਫਸਿਆਣੇ॥੨੨॥੩੩॥ ਤੇਤੀ
 ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਵਿ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੁਅਗੀਸੁਹੈਨਿ

ਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ਜਾਣਹੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮਕੀ ੩੩੬
ਸਚੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਫਲੁ
ਕਰਮਸਾਲਾ ਜਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਾਰ
ਸੀਜਗੁ ਦੇਖਣਵਾਲਾ ਜੇਹਾ ਮੁਹੁ ਕਰਿ ਭਾਲੈ
ਮੇਤੋਰੈ ਦੇਖਾਲਾ ਸੇਵਕੁ ਦਰਗਾਹ ਸੁਰਖਰੂ
ਦੇ ਮੁਖੁ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ॥੧॥ ਜੇ ਰੂਰੂ ਗੋਪੇ ਮਾਪ
ਣਾ ਕਿਉ ਸਿਝੈ ਚੇਲਾ ਸੀਰਾ ਲੁਪਤਿ ਚਲਾਈ
ਜਮਪੀ ਬਿਛਿਕੈਲਾ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ਨਰ ਕ

ਵਿਚਿਓਹੁਖਗਾਦੁਹੇਲਾ ਲਖਚਉਹਾਸੀਹ
ਕਉਦਿਅਾਂਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ ਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਬੁਹਾਰਿਆਜਿਉਜੂਏਖੇਲਾ ਹਬਮਰੋੜੇਸਿ
ਰੁਧੁਏਓਹੁਲਹੈਨਵੇਲਾ ॥੨॥ ਆਪਿਨਵੀਏ
ਸਾਹੁਰੇ ਸਿਖਲੋਕੁਬੁਣਾਵੈ ਕੀਤਨ
ਖਛੇਵਾਤੜੀਸੋਹਗੁਗਣਾਵੈ ਚੂਹਾਖੁ
ਨਮਾਵਈਲਕਿਛਜੁਵਲਾਵੈ ਅੰਤੁਨਹੋਇ
ਅਰੁਹਿਅਹਬੁਸਪੀਪਾਵੈ ਸਰੁਸਿਨੈਆਗਸ

ਨੋਠਿ ਰਿਮਥੈ ਆਵੈ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਜਰਦੁ ॥ ੩੩ ॥
ਬੇਖੁ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਰਤਨ ਮਣੀ ਗਲਿ ਬਾਂ
ਦਰੈ ਕਿਹੁ ਕੀ ਮਨ ਜਾਣੈ ॥ ਕੜਕੀ ਸਾਓਨ ਸੀ
ਮਲੈ ਕੋ ਜਨਰ ਸਖਾਣੈ ॥ ਰੂਚਿ ਕਾੜਿ ਵਾਸੁ ਹੋ
ਕਵਲੈ ਨ ਸਿਧਾਣੈ ॥ ਨਾਭਿ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਾਵੈ
ਠਿਰਵਾਹੈ ਰਾਣੈ ॥ ਗੁਜਰਗੋਰ ਸੁਫੇ ਚਿਕੈ
ਖਲਿ ਸੁਰੀਆਣੈ ॥ ਬੇਖੁ ਮੁਲਹੁ ਘੁਬਿਆਵੁ
ਖੁਸਹੈ ਜਮਾਣੈ ॥ ੪ ॥ ਸਾਵਟਿ ਵਟਿ ਹਰੀਅ ॥

ਵਲੇ ਸੁਕੇ ਜਾਵਾਹਾ ਸਕੁਕੇ ਸਰਸਾਵਰਸਦੇ
ਸੁਰੇ ਜੋਲਾਹਾ ਸਕੁਨਾਹਾ ਤਿਮਿਲਾਵੜਾਚ
ਕਵੀਦੇਰਾਹਾ ਸੀਖਸਮੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੇਦੇ
ਧਾਹਾ ਰਾਹੁਉਤ੍ਰਿਜੋਪਵੇ ਮੁਸੇਦੇਫਾਹਾ ਤਿ
ਉਜਗਾਅੰਦਰਿਬੇਮੁਖਾਨਿਤਉਭੇਸਾਹਾ ॥੫॥ ਗਿ
ਦੁਰੁਦਾਖਨਾਅਪਵੇਆਖੇਬੁਕਉੜੀ ਨਚ
ਨੁਨਚਿਨਜਾਣਈਆਖੇਕੁਇਸਉੜੀ ਬੋਲੇ
ਅਰੋਗਾਵੀਅੇਕੁਰਉਸੋਗਉੜੀ ਹੀਸਨਾਇ

ਟਟੀਹਰੀਕਿਉਪਹੁਚੈਦਉੜੀ॥ ਸਾਵਟਵਟ ੩੩੮
 ਹਰੀਆਉਲੇਅਕੁਜੀਮੈਅਉੜੀ॥ ਬੇਮੁਖਸੁਖਨ
 ਦੇਖਈਜਿਉਫੁਟਕਿਛਉੜੀ॥ ੬॥ ਭੇਰੈਪੁਛ
 ਲਿਲਾਰਿਆਂਕਿਉਪਾਰਿਣਤੀਪੀਅੰ॥ ਭੂਤੇਕੇਰੀ
 ਦੋਸਤੀਨਿਤਸਹਸਾਜੀਅੰ॥ ਨਦੀਕਿਨਾਰੈਰੁਖੜ
 ਦੇਸਾਹੁਨਕੀਅੰ॥ ਮਿਰਤਕਨਾਨਿਵੀਆਹੀਅੰ॥
 ਸੋਹਾਗੁਨਬੀਅੰ॥ ਵਿਸੁਹਲਾਹਲੁਬੀਜਿਕੇ
 ਕਿਉਅਮਿਓਲੁਣੀਅੰ॥ ਬੇਮੁਖਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀ

ਜੱਮਤੁਤੁਸਹੀਐ॥੧॥ ਕੋਰਤੁਮੋਰੁਨਰਿਝਈ
ਕਰਿਅਗਨੀਜੇਸੁ॥ ਸਹਸਟੁਲਹੁਇਕੁਦੇ
ਗੜੇਤਰਦਰਕੀਦੇਸੁ॥ ਟਿਬੇਨੀਰੁਨਥਾਹਰੈ
ਪਟੁਦਗਸਿਗਾਇਓਸੁ॥ ਦਿਨੁਸਿਜਮਰੋਗੀ
ਮਰੋਚਿਤਿਦੇਦਨਰੋਸੁ॥ ਅਵਿਅਾਦਰਿਨ
ਦਿਅਾਦਈਮਸਤੁਕਿਲਿਖਿਓਸੁ॥ ਬੇਮੁਖੁ
ਪੜੇਨਾਇਲਜਿਓਅਵਗੁਣਸਕਿਓਸੁ॥੨॥
ਅੰਨੋਚੰਦੁਨਦਿਸਈਜਗਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥

ਬੋਲਾਰਾਗੁਨਸਮਝਈਕਿਹੁਘਟਿਨਜਾਈ॥ ੩੩੯
ਵਾਂਸੁਨਆਵੇਗੁਣਗੁਣੈਪਰਮਲਾਮਹਕਾਈ
ਗੁਰੀਜੀਭਨਉਘੜੈਸਭਸਬਦਸੁਹਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰਸਾਗਰੁਸੇਵਕੈਨਿਧਿਸਭਨਾਪਾਈ॥
ਬੇਮੁਖਹਥਿਘਪੂਟਿਆਤਿਸੁਦੇਸੁਕਾਮਾਈ॥੯
॥ਰਤਨਉਪੰਨੇਸਾਇਰਹੁਕੀਪਾਣੀਖਾਰਾਸੁ
ਝੁਝੁਝੁਨਿਤਿਨਿਲੋਆਮਉਲੀਗੁਦਿਚਿਕਾ
ਰਾਧਰਤੀਉਪਜੇਅੰਨੁਧੰਨੁਦਿਚਿਕਲਰੁਭੁ॥

ਗਾਈਸਰਤੁਮੈਹੋਰਨਾਪਰੁਖਪਰੁਛਾਰਾ
ਜਿਉਹਟਵੰਤਿਕਛੋਟੜਾਕਿਆਕਰੈਵਿਚਾਰ
ਬੇਮੁਖਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਕਉਣੁਮੇਟਣਹਾਰ
੧੦॥ਗਾਈਪਰਿਗੋਸਾਈਅੰਮਾਧਾਣੁਪੜਾ
ਏਘੋੜੇਸੁਟਿਸਉਦਗਾਰਚਾਬਕਮੁਣੀਆ
ਏਘੋਖੰਪਗਾਏਭੁਜਵਾੜੁਪਰਿਗਾਹੁਪਤਾਏ
ਸੁਟਿਨਾਹਟਿਸਰਾਫਵੇਸੁਨਿਆਰਸਦਾਏ॥
ਅੰਦਰਿਦੋਈਨਲਹੈਬਾਹਰਿਬਾਫਾਏਬੇਮੁ

ਖਬਦਲਚਾਲਹੈਕੂਕੁਆਲਾਏ॥੧੧॥ਅ ੨੪੦

ਖਣੁਲਾਇਆਦਿਰੋਲਕੇਢਾਹਿਢੁਟਕਿਹੋਈ

ਪੀੜਿਲਈਰਸੁਗੀਨਿਅਹੁਢਿਭਢੁਹੋਨਕੋਈ

ਰੰਗੁਮਜੀਰਹੁਨਿਕਲੇਅਦੁਲਹੋਨਸੋਈ॥

ਵਾਸੁਲਈਫੁਲਵਾੜੀਅਹੁਟਿਰਿਮਿਲੇਨਦੇ

ਈ॥ਕਾਂਇਆਹੀਸਾਦਿਢੁਨਿਆਤਿਸੁਕੋਨਸ

ਬੋਈ॥ਬੇਖੁਖੁਸੁਕੇਰੁਖਾਜਿਓਵੇਖੇਸਭੁਲੋਈ

॥੧੨॥ਜਿਓਕਾਰਿਖੁਹੁਨਿਕਲੇਚਾਲਬਧੇ

ਪਾਣੀ ਸਜਿਓ ਮਟਿ ਕਾਲੇ ਸਪਸਿਰਿ ਹਸਿ ਦੇ
ਇਨ ਜਾਣੀ ਜਾਣੁ ਕਬੂਰੀ ਮਿਰਗਤ ਨਿਮਰ
ਮੁਕੇ ਆਣੀ ਤੇਲੁ ਤਿਲੁ ਹੁਕਿਓ ਨਿਕਲੇ ਦਿਲੁ
ਪੀੜੇ ਪਾਣੀ ਸਜਿਓ ਮੁਹ ਭੀ ਨੇਗਾਰੀ ਦੇ ਨਲੀਏ
ਰੁਨੀ ਸਾਣੀ ਬੇਮੁਖ ਲੋਹਾ ਸਾਧੀ ਮੇਵ ਗਦੀ
ਵਾਦਾਣੀ ॥੧੩॥ ਮਹੁਰਾ ਮਿਠਾ ਆਖੀ ਮੇਰੁ
ਠੀ ਨੁਤੁਰੀ ਬੁਝਿ ਆਵੁ ਰਾਵੁ ਖਾਣੀ ਮੇਸ
ਵਾਗੀ ਕੁਰੀ ਜਲਿ ਆਠੀ ਦੇ ਗਈ ਨੋ ਆਈ ਤੇ ੨੪

ਉਠੀ ਅਹਮਕੁਰੇਲਾਅਖੀਅੇਸਭੁਗਲਿਅ ੩੪੧

ਪੁਠੀ ਉਜੜੁਤਟੀਬੇਮੁਖਾਂਤਿਸੁਆਖਨਿਵੁਰੀ

॥ ਚੇਹੇਸੀਦੀਆਉਜਿਉਲੁਕਿਰੋਵੇਮੁਠੀ ॥੧੪॥

ਵੜੀਅੇਕਜਲਕੋਠੜੀਪੁਹਕਾਲਖਭਗੀਅੇ

॥ ਕਲਰਬੇਤੀਬੀਜੀਅੇਕਿਹਕਾਜੁਨਸਰੀਅੇ

॥ ਵਟੀਪੀਘੇਪੀਘੀਅੇਪੈਟੇਮਗੀਅੇਕੰਨਾ

ਫੜਿਮਨਤਾਰੂਆਕਿਉਦੁਤਰੁਤਰੀਅੇਅਮਰੀ

ਲਾਂਮੀਦਹਿਸਵੇਤਿਸੁਨਾਲਿਨਫਰੀਅੇਅਤਿਉ

ਇ

ਠਗਿਸੀਗਤਿਬੇਮੁਖਾਂਜੀਅਮਜੇਖਹੁਡਰੀਐ
॥੧੫॥ ਬਾਮਣਗਾਈਫੰਸਪਾਤਅਪਰਾਧਕ
ਰਾਰੇਅਦੁਪੀਜੁਏਖੇਲਵੇਜੋਹਨਿਪਰਨਾਰੇ
ਮੁਹਨਿਪਰਾਈਲਖਮੀਠਗਚੋਰਚਗਾਰੇ
ਸਵਿਸਾਸਧੋਹੀਅਕਿਰਤਪਣਪਾਪੀਹਤਿਅ
ਰੇਲਖਕੋਰੀਜੋਰੀਅਨਿਅਣਗਟਤਅ
ਪਾਰੇਇਕਤੁਲੁਇਨਪੁਜਨੀਬੇਮੁਖਗੁਰਦੁ
ਆਰੇ॥੧੬॥ ਰੀਗਜਮਨਗੋਦਾਫਰੀਕੁਲਖੇਤ

ਸਿਧਾਰੇ ਅਥੁਰਾ ਮਾਇਆ ਅਜੁਧਿਆ ਕਾ ਸੀਕੇ ੨੪੨
 ਦਾਰੇ ਗਾਇਆ ਪਿਰ ਗਾਸਰ ਸੁਤੀ ਗੋ ਮਤੀ ਦੁ
 ਆਰੇ ਜਪਤਪ ਸਿਜਮਿ ਹੋ ਮਜਗਾ ਸਭ ਦੇਵ ਜੁ
 ਹਾਰੇ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਕੁਢੈ ਤਿਹੁ ਲੋ ਅਮਰਾਰੇ ॥
 ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਤਿਆ ਬੇ ਮੁਖ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥
 ਕੋਟੀ ਸਾਦੀ ਕੇਤ ਕੇ ਜੰਗਲ ਰੂਪਾਲਾ ਬਲੀ
 ਵਰਲੇ ਕੇਤ ਕੇ ਪਰਬਤ ਬੇਤਾਲਾ ਨਦੀ ਅਨਾਲੇ
 ਕੇਤ ਕੇ ਸਰਵਰ ਅਸਰਾਲਾ ਅੰਬ ਰਿਤਾਰੇ ਕੇਤ ਕੇ

ਬਿਸੀਅਰਪਾਤਾਲਾ ਭੰਕੁਲਕੁਸੇਕੁਲਿਅਭੁ
ਵਜਲਕੁਰਨਾਲਾ ਗਇਕਸਸਤਿਗੁਰਬਾਹੇ
ਸਕੁਮਾਲਜੰਜਾਲਾ ੧੮ ਬਹੁਤੀਪਰੀਪਰ
ਹੁਣਾਜਿਉਰਹਦਾਕੁਖਾ ਸਾਂਝੀਬ ਬੁਨਰੋਈ
ਮੇਰਿਤਿਚਿਤਨਚੁਖਾ ਬਹਲੀਰੂਮੀਢਢਜਿ
ਉਹੁਕਿਸੇਨਧੁਖਾ ਵਟਿਵਟਿਕਾਉਨਸੋਹ
ਈਕਿਉਮਾਣੇਸੁਖਾ ਜਿਉਬਹੁਮਿਤੀਢੇਸੁਆ
ਤਨਿਢੇਦਨਿਦੁਖਾ ਗਟਿਨੁਗੁਰਪੁਜਨਹੋਰਨ

ਬਰਲੇਬੇਮੁਖਾ॥੧੯॥ਵਾਇਸੁਣਾਏਛੁਨਣੀ ੨੪੩
ਤਿਸੁਓਠਓਠਾਣੇ॥ਤਾੜੀਆਰਰੁਚਾਇਦਾਮੇਗ
ਲਮਤਵਾਣੇ॥ਬਾਸਕਿਨਾਗੇਸਾਮਣਾਜਿਓਦੀ
ਵਾਬਾਣੇ॥ਸੀਹਸਰਜੇਸਹਾਜਿਓਅਖੀਵੇਖਾ
ਣੇ॥ਸਾਇਰਲਹਰਿਨਪੁਜਨੀਪਾਣੀਪਾਨਾਣੇ॥
ਅਣਹੋਦਾਅਪੁਗਣਾਇਵੇਬੇਮੁਖਬੇਤਾਣੇ॥੨੦॥
॥ਨਾਰਿਕੁਤਾਰਹੁਬਾਹਰੀਸੁਖੁਸੇਜਨਚੜੀਐ॥
ਪੁਤੁਨਮੀਨੋਮਾਪਿਆਕੁਮਜਾਤੀਵੜੀਐ॥ਵੁਣ

ਜਾਗਾਸਾਹੁਟਿਰੈਫੇਸਾਹੁਨਜੜੀਐਸਾਹਿਬ
ਸਉਹੇਆਪਟੇਹਥੀਆਚੁਨਫੜੀਐਕੁੜਨਪ
ਹੁਚੇਸਚਨੇਸਉਘਾੜਤਪੜੀਐਸੁੰਦਰੀਨਿ
ਜਿਨਾੜੀਆਤਿਨਨਾਇਨਾਮੜੀਐ॥੨੧॥੩੪॥

ਚਉਤੀ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਕੁਤਾਹਾਸਿ

ਬਹਾਲੀਐਟਿਰਿਚਕੀਚਟੈਸਪੇਦੁਧੀ
ਆਲੀਐਵਿਹੁਖੁਹੁਸਟੈਪਥਰਪਾਣੀ

ਰਖੀਅੰਮਨਿਹਰੁਨਘਟੈ ਚੋਆਚੰਦਨੁਪਰਹ ੩੪੪
ਰੋਖਰੁਖੇਹਪਲਟੈ ਸਤਿਉਨੰਦਕੁਪਰਨਿਦਹੁਖਰਿ
ਮੁਲਿਨਹਟੈ ਆਪਣਹਬੀਆਪਣਿਜੜਆਪਿਉ
ਪਟੈ ॥੧॥ ਕਾਉਕਪੁਰਨਚੁਖਈਦੁਰਗਾਧਸੁਖਾਵੈ
ਹਬੀਨੀਰਨਟਾਲੀਅੰਸਿਰਿਫਾਰੁਉਡਾਵੈ ਤੁ
ਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਿਜੀਅੰਕਉਕੁਤੁਨਜਾਵੈ ਸਿਮਲੁ
ਰੁਖੁਸਰੇਵੀਅੰਫਲੁਹਬਿਨਆਵੈ ਨਿਦਕ
ਨਾਮਾਵਿਹੁਇਆਸਤੁਸਿਗੁਨਭਾਵੈ ਅੰਨ

ਆਗੂਜੇਥੀਐਸਭੁਸਾਭੁਮੁਹਾਵੈ॥੨॥ਲਸਣੁ
ਲੁਕਾਇਆਨਲੁਕੇਬਾਹਿਥਾਜੈਕੁਣੈਕਾਲ॥
ਕੀਬਲੁਓਜਲਾਕਿਉਹੋਇਸਭੁਣੈਭੇਮੁਖ
ਖਰਜੇਫੁਹੈਦਿਸੇਮੁਹਿਭੁਣੈਸਕਿਤੇਕੀਅਨ
ਆਵਟੀਲਾਵਟੁਬਿਨੁਲੁਣੈਸਠਿਦਕਨਾਮੁ
ਦਿਸਾਰਿਆਗੁਰਗਿਆਨਦਿਹੁਣੈਸਲ
ਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਨਾਲਹੈਦੁਖੀਆਸਿਰੁਭੁਣੈ
॥੩॥ਭੂਇਣਿਮਾਣਸਖਾਵਟੀਪੁਤੁਬਰਾਨ

ਸਿਰੀ ਸਵਰਾ ਵਿਕਰਮੀਆਖੀਅੰਧੀਭੇਟਹੁ ੨੪੫
ਸਿਰੀ ਸਰਜੇਧੋਹੁਕਮਾਵਦੇਰੇਬਾਰਸੁਰੀਰੀ ਸਬ
ਜਰਪਾਪਨਉਤਰਨਿਜਾਇਕੀਚਨਿਰੀਰੀਰੀ ਸਬ
ਰਹਰਕੀਬੇਨਰਕੁਜਮੁਸੁਣਿਨਿਦਕਨੀਰੀਰੀ ਸਨਿ
ਦਾਕੁਲੀਨਾਕਿਸੇਦੀਗੁਰਨਿਦਕੁਦੰਗੀ ॥੪॥
ਨਿਦਾਕਹਿਰਹਰਣਾਖਸੇਫੇਖਹੁਫਲਵਟੈ ਲਿਕ
ਕੁਟਾਈਗਾਵਟੈਮਸਤਕਦਸਕਟੈ ਕੀਸੁਗ
ਇਆਸਟੁਲਸਕਰੈਸਕੁਦੈਤਸਪਟੈਵੀਸੁ

ਗਵਾਇਆ ਕੇਰਵਾਂ ਖੁਹਾਇ ਲਖ ਫਟੇ ਅੰਤ ਬ
ਕਤ ਸੁਸਿਸਧਾ ਲਵੇ ਵੰਦ ਹੋਏ ਖਟੇ ਅੰਦੋ ਕੋਇ
ਨਸਿਓ ਓਇ ਉਦੇ ਵਧਿ ਪਟੇ ॥੫॥ ਸਭ ਨਾਵੇ
ਜਿਰਿ ਗੁੰਦੀਆ ਨਿਰੀ ਗੁਰੁ ਰਾਵੇ ਕੀਨਿ ਤਨ
ਉਦੇ ਕਾ ਅਟੀ ਬੁਝੀ ਬਰਾਵੇ ਨਥਾਨ ਕਨਵੇ
ਲੀਆਨ ਕਟੀ ਨਸੁਖਾਵੇ ਕਜਲਾ ਖੇਹਰ
ਣਾਖੀਆ ਕਾਟੀ ਕਰ ਲਾਵੇ ਸਭ ਨਾ ਚਾਲ
ਸੁਹਾਵਣੀ ਲੀ ਗੁਰੀ ਲੀ ਗੁਰਾਵੇ ਗਣਤ ਗ

ਏਗੁਰਦੇਵਦੀਤਿਸੁਦੁਖੁਵਿਹਾਵੈ॥੬॥ਅਪਤੁ ੨੪੬
ਕਰੀਚੁਨਮਓਲੀਐਵੇਦੋਸੁਬਸੀਤੇ॥ਸੀਦਿਸ
ਪੁਤੀਨਾਥੀਐਕਟਤਾਵੇਕੀਤੇ॥ਕਲਰਖੇਤੁਨ
ਜੀਮਈਘਨਹਰਫਰਸੀਤੇ॥ਪੰਗਾਪਿਛੈਚੀਰਿ
ਆਮਫਗੁਣਗੁਣਵੀਤੇ॥ਸਾਇਰਦਿਚਿਘੰ
ਘੁਟਿਆਬਹੁਰਤਨਅਨੀਤੇ॥ਜਨਮੁਗਾਵਾਇ
ਅਕਾਰਥਾਗੁਰਗਾਣਤਗਾਣੀਤੇ॥੧॥ਨਾਤਿਸੁ
ਕਾਰੇਪਰਬਤਾਅਸਮਾਨਿਖਹੀਦੇ॥ਨਾਤਿਸੁਭਾ

ਰੇ ਕੋਟ ਗੜ੍ਹ ਘਰ ਬਾਰ ਵਿਸੰਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ
ਸਾਇਰਾਨ ਦਵਾਹ ਫਰੀਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ ਤਰ
ਟਰਾਫਲ ਸੁਫਲ ਫਲਿਦੇ ਨਾਤਿ ਸੁਭਾਰੇ
ਜੀਅਜੀਤ ਅਣਗਣਤ ਫਿਰੀਦੇ ਭਾਰੇ ਭੂਈ
ਅਕਿਰਤ ਘਣਮੰਦੀ ਹੂਮੰਦੇ ॥ ੮ ॥ ਅਵਦਿਚਿ
ਰਿਧਾਧਾਇਕੋ ਕੁਤੇ ਦਾਸੁ ਧਰਿਆਮਣ
ਸੋਕੋ ਪਗੀਤਿ ਸੁਮੰਦੀ ਦਾਸੁ ਰਤੁ ਭਰਿਆ
ਕਪੜਾ ਕਾਰਿ ਕਜਣੁ ਤਾਸੁ ਫਕਿਲੇ ਚਲੀਚੁ

ਹਰੀ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੁ ਅਖਿਸੁਣਾਏ ਪੁਇ ੩੪੧
ਅਲਾਹੈ ਵਿਸਵਾਸੁ ਨਦਰੀ ਪਵੈ ਅਕਿਰਤ
ਘਣੁ ਮਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਚਿਤੁ ਰੁਗਾਇਆ
ਰਿਸਾਹੈ ਪਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕਛਕੁਟੈ
ਭਾਲਦਾ ਚਉਥਾਰੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੁਇ ਨਾਰੁਪਾ
ਪੰਡੁ ਬੰਨਿ ਅਗਲਾਈ ਅਭੁਆ ਲੋਕੁਲਹਿ
ਹਲਿਕਾਇਆ ਭੁਣਹਾਂ ਰੂਠੁ ਭੁਆ ਚੁਖਕੁ
ਲੋਕੇ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਕਖੁਨ ਖੜਿਆ ਭੁਣਹ

ਰਾਮੀ ਗੁਨਹ ਗਾਰੁ ਧਰੁ ਧੀ ਮਰੁ ਧਰਿ ਮਾ ॥ ੧੦ ॥
ਖਾਧੇ ਲੁਣ ਗੁਲਾ ਮੁਹੇ ਇਧੀ ਹ ਪਾਟੀ ਢੋਵੈ ॥ ਲੁਣ
ਖਾਇ ਕਰਿ ਚਾ ਕਰੀ ਰਣਿ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਵੈ ॥ ਲੁਣ
ਖਾਇ ਧੀ ਖੁਤੁ ਹੋਇ ਸਭੁ ਲਜਾ ਧੋਵੈ ॥ ਲੁਣ ਫਰੈ
ਟਾਖਾਇ ਕੇਹਾ ਬਿਜੈ ਰਿਖ ਰੁਵੈ ॥ ਟਾਟ ਟਾਟ ਭੁਲੈ
ਟੁਖਾਇ ਗੁਣ ਕੀ ਟਿਪ ਰੋਵੈ ॥ ਲੁਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨ
ਹਰਾ ਗੁਮਰਿ ਜਨ ਮੁਦਿ ਗੋਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਓ ਮਰ
ਜਾਵਾ ਹਿੰਦੂ ਮਾਗਊ ਮਾਸ ਮਾਖਾਨੁ ਮੁਜਲਮ

ਣਾਸੁ ਮਰਹੁ ਸਉਰੀ ਦਵਿ ਅਯੁ ਸਹਰਾ ਪਰਿ ੩੪੯
ਜਾਵਈ ਮੇਘਾਈ ਮਦਰਾਜੁ ਸਹਾਨਖਾਈ ਚੁ
ਹੜਾ ਮਾਇਆ ਮੁਹਤਾਜੁ ਜਜਿਉ ਮਿਠੈ ਮਖੀ ਮਰੈ
ਤਿਸੁ ਹੋਇ ਅਕਾਜੁ ਸਤਿਭਯਾਨ ਸਾਲਵੀ ਝਾ
ਕਹੈ ਦਿਹੁ ਖੰਡੂ ਪਾਜੁ ॥੧੨॥ ਪਰਾਦੁ ਹੋਲਾ ਜ
ਗਾਵਿ ਚਿਜਿ ਸੁਮੰਦ ਰਿਝਾਕਾ ਸੁਇਨੈ ਨੋ ਹਥੁ
ਪਾਇ ਦਾਹੋਇ ਵੀਵੈ ਖਾਕਾ ਸਇਠਾ ਮਿਤ ਪੁਤਰੁ
ਇਰਾਵਿ ਹਰਨਿ ਸਭੁ ਸਾਕਾ ਜੋਗੁ ਦਿਜੋਗੁ

ਸਰਾਪੁਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਪਾਕਾ ॥ ਵਤੈ ਮੁਤਕਿਰ
ਨਜਿਉ ਦਰਿ ਮਿਲੈ ਤਲਾਕਾ ॥ ਦੁਖ ਕੁਖ ਦਾਲ
ਦੁਖ ਘਣਾ ਦੇ ਜਕਾ ਅਉਤਾਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਵਿਗੜੇ ਚਾਟ
ਦੁਖ ਦਾ ਕਾਂਜੀ ਦੀ ਚੁਖੇ ॥ ਸਹ ਸਮਣਾ ਰੁਈ ਜਲੈ
ਚਿਣ ਗਾਰੀ ਧੁਖੇ ॥ ਬੁਰਾ ਵਿਣਾ ਹੋ ਪਾਣੀ ਮੇਖਉ
ਲਾਖ ਹੁਰੁਖੇ ॥ ਜਿਉਉ ਦਮਾਦੀ ਅਤੀ ਸਾਰੁਖਈ
ਰੋਗੁ ਮਨੁਖੇ ॥ ਜਿਉ ਜਾਲਿ ਪੰਖੇ ਰੁਫਾ ਸਤੇ ਚੁਗ
ਣਵੀ ਕੁਖੇ ॥ ਤਿਉ ਅਜ ਰੁਸਾ ਕਬੰਡੁ ਰਈ ਵਿਅ

ਪੰਦੇਸੁਖੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਉਚਰੁਤਾ ਕਭੇਰੁ ਰਦੀ ਚਖੁ ੨੪੯
ਲਗੇ ਚਖੀ ॥ ਹੋਇ ਦੁਕਧਾ ਨਿਕਲੇ ਕੁੰਜਨੁ ਮਿ
ਲਿਖੀ ॥ ਰਾਤਿ ਸੁਖਾਲਾ ਕਿਉ ਸਦੇ ਤੇਣੁ ਅੰਦ
ਰਿਅਖੀ ॥ ਕਖਾਦਬੀ ਅਗਿ ਜਿਉ ਓਹੁ ਰਹੈ ਨਰ
ਖੀ ॥ ਸੁਕਾਕੁ ਕਾਣੀ ॥ ਮੇਸੁ ਕਵਾਲੁ ਕਰਿ ਕੁਖ ਅਭ
ਖੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖਾਲਖੀ ॥ ੧੫ ॥
ਜਿਉ ਪੁਣਖਾ ਧੀਲ ਕਰੀ ਵਿਣੁ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀ ॥
ਜਾਣੁ ਰਾਵਾ ਖੇਤਾ ਵਿਚਿ ਨਿਰਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਿ

ਉਧੁਅਰਝੁਰੁਵਾਲਦੀਕਿਉਵਰਸੇਪਾਣੀਜਿ

ਉਥਣਗਲਵਿਚਿਬਕਰੀਦੁਹਿਦੁਧਨਆਣੀ

ਅਥਕੇਅੰਦਰਿਝਾਕਵਾਲੁਤਿਸੁਕਿਆਨੀਸ

ਈਜਿਉਚੀਮੁਚਟੇਗਾਇਮਹਿਓਹੁਕੁਰਮਿਕੁਲ

ਈ॥੧੬॥ਗੁਫਾਹੋਇਧਿਕਾਨੁਆਕਿਉਵਰੀਅੰ

ਦਾਖੇਅਕੇਕੇਰੀਖਖੜੀਕੋਈਅੰਬੁਨਆਖੇ॥

ਗਹਟੇਜਿਉਜਰਪੋਸਦੇਨਹੀਸੁਇਨਸਾਖੇ॥

ਟਕਨਪੁਜਨਿਹੀਰਿਅਥਿਉਚੇਬਿਅਖੇ॥੧੭॥

ਉਲੇਦਿਸਨਿਛਾਹਿਦੁਸੁਸਾਦਹੁਗੁਣਗਾਖੇ॥ ੩੫०

ਤਿਉਸਾਧਅਸਾਧਪਰਖੀਅਨਿਕਰਤੂਤਿਸੁਭਾਖੇ॥

੧੧॥ ਸਾਦੇਪੀਲੇਪਾਨਹਹਿਉਇਵੇਲਹੁਤੁਟੇ॥

ਚਿਤਮਿਤਾਲੇਫੇਫੇਲੇਫੇਲਾਬਿਰਖਹੁਫੁਟੇ॥ ਕ

ਥਹੁਰੇਹੀਕੂਸਲੀਵੇਚਾਫਲਚੁਟੇ॥ ਚੂਨਾਦਿਸੇ॥

ਉਜਲਾਦਹਿਪਥਰਕੁਟੇ॥ ਅਪੁਗਾਫਾਇਸਮਾ॥

ਇਮਿਲੁਰੀਗੁਚੀਚਫਹੁਤੇ॥ ਤਿਉਚਹੁਫਰਨਾ॥

ਵਿਚਿਸਾਧਿਹਨਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਹਜੁਟੇ॥ ੧੨॥ ਚ ००

ਕਰਸਭੁਸਦਾਇਵੇਸਾਹਿਬਦਰਬਾਰੇਨਿਵ
ਨਿਵਕਰਨਿਜੁਹਾਰੀਆਸਭੁਸੈਹਥੀਆਰੇ
ਅਜਲਸਬਹਿਬਾਫਾਇਵੇਬੋਲਬੋਲਨਿਭੁ
ਰੇਗਲੀਏਤੁਰੇਨਚਾਇਵੇਗਜਗਾਹਸਦਾਰੇ
ਰਣਵਿਚਿਪਾਇਆਜਾਈਅਨਿਜੋਧਭੁਜਣ
ਹਾਰੇਅਤਿਉਸਾਂਗਿਸਿਵਾਪਨਿਸਨਸੁਖਾਬੇਖੁ
ਖਹਤਿਆਰੇ॥੧੯॥ਜੇਮਾਹੋਵੇਜਾਰਨੀਕਿਉ
ਖੁਤੁਪਤਾਰੇਗਾਈਆਣਕੁਨਿਗਲਿਅਪੇਟੁ

ਪਾਕਿਨਮਾਰੇ ਜੇਪਿਰੁਬਹੁਪਰਹੰਢਦਾਸਤੁ ੩ ੫੧
ਰਖੇਨਾਰੇ ਅਮਰੁਚਲਾਵੇਚੀਅਵੇਚਾਕਰਵੇ
ਚਾਰੇ ਜੇਮਦਪੀਤਾਬਾਮਦੀਲੋਇਓਭੁਟਿ
ਸਾਰੇ ਜੇਗੁਰਸਾਂਗੁਵਰਤਦਾਸਿਧੁਸਿਦਕੁਨ
ਹਾਰੇ ੨੦) ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੁਏਚਾ
ਲਕਸੰਦੇ ਭਖੜਆਏਤਰਵਰਾਸਰਬਤਹ
ਲੀਦੇ ਭੂਵਿਲਗੇਉਜਾਵਿਵਿਚਿਸਭੁਪਾਹ
ਜਲੀਦੇ ਭਖੜਆਏਕੀਨਿਥੀਅਨਿਦਰੀਅਉ

ਵਹਿਦੇ ਅੰਬਰਿ ਪਾਟੇ ਬਿਗਲੀ ਕੂੜਿ ਆਰ
ਕਰੰਦੇ ਸਾਂਗੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਤ ਸੇਵਿ ਰਲੇ ਬੰ
ਦੇ ॥੨੧॥ ਜੇ ਮਾਪੁ ਤੈਵਿ ਸੁਦੇ ਤਿਸ ਤੇ ਕਿਸੁ ਪਿ
ਆਗਾ ਜੇ ਘਰੁ ਭੰਨੈ ਪਾਹੁ ਕਉ ਟੁਰਖ ਟੁਰ
ਬੇੜੁ ਭੋਬੈ ਪਾਤਣੀ ਕਿਉ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਾ ਆਗੂ
ਲੇਉ ਝੜਪ ਦੇ ਕਿਸੁ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ਜੇ ਕਹਿਖੇ
ਤੈ ਪਾਇ ਵਾਕਿ ਕੋਲ ਪੈ ਨਸਾਰਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਰੁ
ਮਾਏ ਸਾਂਗੁ ਕਰਿ ਕਿਆ ਸਿਖੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨੨॥

ਜਲਵਿਚਿਕਾਗਦਭੁਟੁਜਿਉਪਿਅਮਚੋ ੩੫੨

ਪੜ੍ਹਿਆਏ ਅਵੀਵੇਵਟੀਤੇਲੁਵੇਸਭੁਰਾਤਿਜ

ਲਾਏ ਫੁਆਇਸੰਡਲਜਿਉਡੋਰਫਕੁਗੁਡੀਉਤਾ

ਏ ਅਗਵਿਚਿਗਰਕੁਦਗਾਰੁਪਾਇਜਿਉਸਪੁ

ਲੜਾਏ ਰਾਜਾਫਿਰੋਫਕੀਰੁਹੋਇਸੁਇਦੁਖ

ਮਿਟਾਏ ਸਾਂਗੈਅੰਦਰਿਸਾਬਤਾਜਿਸੁਗੁਰੂਸਹਾ

ਏ ॥੨੩॥੨੫॥

ਪੇਤੀਹ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੀਰਥ

ਮਝਿਨਿਵਾਸੁਹੇਬਗੁਲਾਅਪਤੀਣਾ ਲਵੈ
ਬਬੀਹਾਵਰਸਦੇਜਲੁਜਾਇਨਪੀਣਾਵਾਂਸੁ
ਚੁਰੀਧੁਨਹੋਵਈਪਰਮਲਸੀਗਿਲੀਣਾ ਘੁ
ਘੁਸੁਸੁਨਚੁਝਈਕਰਮਾਵਾਹੀਣਾ ਨਾਕਿਕਰੁ
ਗੀਮਿਰਗਾਵੇਵਤੋਭੀਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁਮੁਹਿਕਾ ਲੈਮੀਣਾ ॥੧॥ ਨੀਲਾਗੀ
ਦੇਮਟਾਵਿਚੇਪੈਗਿਦਰੁਰੰਤਾ ਜੇਗਲਅੰ
ਦਰਿਜਾਇਕੋਪੈਬੁਕਮੰਤਾ ਵਰਿਸੇਫੈਮਿ

ਰਗਾਵਲੀਹੋਇਬਹੋਅਵਤਾ ਕਰੋਹਕੁਮਤਿ ॥ ੩੫੩ ॥
 ਅਗਲੀਕੁਵੇਮਦਿਮਤਾ ਬੋਲਣਿਪਾਜੁਉਪਾ
 ਕ੍ਰਿਅਮਾਜਿਉਮੁਣੀਪਤਾ ॥ ਤਿਉਦਰਗਾਹਮੀਣ ॥
 ਮਾਰੀਅੇਕਾਰਿਕੁਨੁਕੁਪਤਾ ॥ ੨ ॥ ਚੇਰੁਕਰੈਨਿਤ
 ਚੇਰੀਅਥਕਿਦਖੁਭਾਗੀ ॥ ਨਕੁਕੰਨੁਫਕਿਵਦੀ
 ਮੇਰਾਵੇਪਰਨਾਗੀ ॥ ਅਉਪਟਰੁਧੇਮਿਰਗ
 ਜਿਉਦਿਤੁਹਾਰਿਜੁਹਾਗੀ ॥ ਲੀਕੀਕਹਲਿਨ
 ਆਵਈਪਰਵੇਲਿਪਿਆਗੀ ॥ ਵਗਾਨਿਹੋਵਿ

ਨਿਕੁਤੀਆਮੀਟੇ ਸੁਰਦਾਗੀ ॥ ਪਾਪਹੁਮੁਲਿਨਤਰੀ
ਮੇਰੇਇਅੰਤਿਖੁਆਗੀ ॥੩॥ ਚਾਨਣਿਚੰਦਨਪੁ
ਜਈਚਮਕੈਟਨਾਣਾ ॥ ਸਾਇਰਬੁੰਦਬਰਾਬਰੀ
ਕਿਉਆਖਿਵਖਾਣਾ ॥ ਕੀੜੀਇਭਨਾਅਪਵੈਕੁ
ਕੂਤਿਸੁਆਣਾ ॥ ਨਾਨੇਹਾਭੁਵਖਾਣਦਾਅਪਾਸਿ
ਇਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿਤੂਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿਅਦੇਪਿੰਡੁ
ਪਰਾਣਾ ॥ ਮੁਢਹੁਘੁਬਹੁਮੀਣਿਅਭੁਧੁਜਮਪੁਰਿ
ਜਾਣਾ ॥੪॥ ਕੇਹਾਂਦਿਸੈਭਜਲਾਮਸੁਅੰਦਰਿਚਿੰਤੈ

ਹਰਿਅਤਿਲੁਬੁਆਰੁਜਿਓਫਲੁਕੀਮਨਕਿ ੩੫੪

ਤੈਜੇਹੀਕਲੀਕਨੇਰਦੀਅਨਿਤਨਿਦੁਹੁਭਿ

ਤੈਪੇਸੁਦਿਸਾਨਿਰੰਗੁਲੇਮਰੀਐਅਗਲਿਤੈ

ਅਗੀਸੁਆਲਿਓਵੇਸੁਆਜੀਅਬਜਾਇਤੈ

ਬੋਟੀਸਿਰਾਤਿਮੀਇਆਦੁਖੁਦੇਦੀਮਿਤੈ॥੫॥

ਬਧਿਕੁਨਾਦੁਸੁਣਾਇਕੋਜੇਓਮਿਰਗਾਇਟਾ

ਪੈਭੀਵਰੁਕੀਰੀਆਸੁਲਾਇਜੇਓਅਛੀਫਹੈ

ਕਵਲੁਦਿਖਾਲੈਮੁਹੁਖਿਵਾਇਕੁਦਰੈਦੇਸਾਹੈ

ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਪਤੰਗ ਨੇ ਦੁਰਜਨ ਜਿਉ ਦਾ
ਹੈ ਕਾਲੁ ਰੂਪ ਹੋਇ ਹਸਤ ਨੀ ਮੈ ਗਲੁ ਭ
ਮਾਰੈ ਤਿਉ ਨ ਕਟ ਪੀਥੁ ਹੈ ਸੀਟਿ ਮਾਮਿ ਲਿ
ਨ ਰਕ ਨਿਬਾਰੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਚੰਦ ਉਗੀ ਦੇਖ
ਕੋ ਕਰ ਦੇ ਭਰਵਾਸਾ ਬਲਵਿ ਚਿਤ ਪਾਨਿ
ਭੁਠੀ ਮਾਕਿਉ ਲਹੈ ਪਿਆਸਾ ਸੁਹਣੇ ਰਾਜੁ
ਕਾਮਾਣੀ ਮੇਕ ਰਿਭੇਗ ਬਿਲਾਸਾ ਫੁਇਆ
ਬਿਰਖ ਨਹੈ ਬਿਰੁਪੁ ਜੈ ਕਿਉ ਮਾਸਾ ਬਾਜੀ

ਗਰਦੀਖੇਰੁਜਿਓਸਭਕੁਰੁਤਮਾਸਾ ਰੁਲੇ
ਜੁਸੀਗਤਿਮੀਟਿਅਓਰਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ॥੧॥
ਕੋਇਲਕਾਓਰਲਾਈਅਨਿਕਿਓਰੋਟੁਨਿ
ਇਕੋਗਤਿਓਨਿਦਕਜਾਗਿਜਾਈਅਨਿ
ਬੋਲਬੋਲਨਿਟਿਕੋਬਗੁਲੇਹੰਸਬਰਾਬ
ਗਿਕਿਓਮਕਾਨਿਮਿਕੋਗਤਿਓਬੇਖੁਖਚੁ
ਟਿਕਦੀਅਨਿਮੁਹਿਕਾਲੇਟਿਕੋਗਕਿਅਨੀ
ਸਾਈਮੀਟਿਅਓਟਸਾਈਸਿਕੋਸਿਰੇਸਿ

੨੫੫

ਰਿਪਹਵੀਆਗੀਅਨਿਓਇਪੀਰਫਿਟਿਕੇ
੨੮॥ ਰਾਤੀ ਨੀਗਾਰਖੇਲਦੇਸਭੁਹੋਇਇ
ਕਠੇ ਰਾਜਾਪਰਜਾਹੋਵਦੇਕਰਿਸਾਂਗ
ਉਪਠੇ ਸਇਕਲਸਕਰਲੇਧਾਵਦੇਇਕ
ਫਿਰਦੇਨਠੇ ਫੀਕਰੀਆਹਾਲੇਕੁਰਨਿ
ਓਇਖਰੇਅਸਠੇ ਸਿਖਨਵਿਚਿਖੇਰੁਓਝੜ
ਦੇਘਰਿਘਰਨੇਕੁਠੇ ਸਵਿਟੁਗੁਟਗੁਰੂਸ
ਦਾਇਦੇਓਇਖੋਟੇਸਠੇ ੨੯॥ ਉਚਾਲੀਆਝੋਟੁ

ਲਾਟਿਚਿਬਾਗਾਦਿਸੀਦਾਸੋਟਾਮੁਦੁਪਤਾ ੩੫੬
ਲਿਜ਼ਿਬਹੁਗਾਰਬੁਕਰੀਦਾਪਤਸਪਤ
ਲਸੋਹਟੇਦਿਸਥਾਰੁਬਟੀਦਾਫੁਲਰਤੈਫ
ਲਬਕਬਕੇਹੋਇਅਫਲੁਫਲੀਦਾਸਾਦਾ
ਤੋਤਾਚੁਹਚੁਹਾਤਿਸੁਦੇਖਿਕੁਲੀਦਾਪਿਛੇ
ਦੇਪਛੁਤਾਇਦਾਓਹੁਫਲੁਨਲਹੀਦਾ।੧੦।ਪੇ
ਨੋਪਜੇਕਪੜੇਪੁਰਸਾਦਾਫੇਸਾਮੁਛਾਦਾੜੀ
ਸੋਹਣੀਬਹੁਦਰਬਲਫੇਸਾਸੋਹਥੀਆਰੀ

ਸੁਰਮਾਪੰਚੀਪਰਵੇਸੁ ਆਹੁਦੜਦੀਬਾ
ਣਦਿਚਿਜਾਣੈਸਭੁਦੇਸੁ ਪੁਰਖਨਗਣਿਪੁਰ
ਖਤਵਿਣਿਕਾਮਣਿਕਿਕਰੇਸੁ ਫਿਣਗੁਣ
ਗੁਰੂਸਦਾਇਦੇਕਉਣਕਰੈਅਵੇਸੁ ॥੧੧॥ਗ
ਣੀਜੇਸਹੁਪਾਈਐਤੋਤਾਕਉਫਾਸੈਮਿਣੇ
ਨਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪੇਕਉਗੁਹਗਿਰਾਸੈਜੋ
ਹਾਵਗੀਨਾਜਿਪਈਸੀਹੁਸਹਾਵਿਣਾਸੈ
ਗੀਤਕਾਵਿਤਨਭਿਜਈਭੁਟਭੇਖਉਦਾਸੈ

ਜੋਬਨਿਰੂਪਨਸੋਹੀਅੰਗੁਕਝੰਭਦੁਰਾਸੇ ॥੧੧॥
ਗਵਿਨੁਸੇਵਾਦੋਹਾਗਣੀਪਰੁਮਿਲੇਨਹਾਸੇ ॥੧੨॥
ਸਿਰਤੁਲਵਾਏਪਾਣੀਅੰਚਮਗਿਦੜਜੁਹੇ
ਅਕੀਮਸਾਣੀਜੇਮਿਲੇਵਿਚਖਡਾਚੁਹੇ
ਮਿਲੇਨਵਡੀਆਰਜਾਬਿਸੀਅਰਵਿਹੁਲੁਹੇ
ਹੋਇਕੁਚੀਲਵਰਤੀਅੰਖਰਸੁਰਭਸੁਹੇ
ਕੰਦਮੁਲਚਿਤੁਲਾਣੀਅੰਅਣੀਅਕੁਵਣਧੁ
ਹੋਗਵਿਨੁਗੁਰਮੁਕਾਤਿਨਹੋਵਣੀਜਿਉਪਰਵਿਣੁ

ਬੁਧੇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਲੇ ਨਤੀ ਰਬ ਨਾ ਤਿਆਰੁ ਭਾਜ
ਲਵਾਸੀ ॥ ਵਾਲਵਧਾਇ ਮੇਪਾਈ ਮੇਵਰ
ਜਟਾਪਲਾਸੀ ॥ ਨੰਗੇ ਰਹਿ ਆਜੇ ਮਿਲੇਵ
ਇਮਿਰਗਉਵਾਸੀ ॥ ਕੁਸਮਲਾਇ ਜੇਪਾਈ
ਮੇਖਰਖੇਹ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਜੇਪਾਈ ਮੇਚੁਪਕੀ
ਤਿਆਪਸੁਆਜੜਹਾਸੀ ॥ ਵਿਟੁਗੁਰਮੁ
ਕਾਭਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮਿਲੇਖਲਾਸੀ ॥ ੧੪ ॥
ਜੜੀਬੁਟੀਜੇਜੀਵੀ ॥ ਮੇਕਿਉਮਰੇਧਨਤਰ

॥ ਤੰਤਮੰਤਬਾਜੀਗਾਰਾ ॥ ਇਕੁਵਹਿਹਿਦਿਸੰਤ ॥ ੩੫੨
ਰੁ ॥ ਰੁਖੀਬਿਰਖੀਪਾਣੀਐਕਾਸਟਿਬੈਸੰਤਰੁ
ਮਿਲੈਨਵੀਰਾਰਾਧੁਕਾਰਿਫਗਚੋਰਨਅੰਤ
ਰੁ ॥ ਮਿਲੈਨਰਾਤੀਜਾਰਾਅੰਆਪਧਭਵੰ
ਤਰੁ ॥ ਵਿਟੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਮਰੰਤਰੁ ॥ ੧੫ ॥ ਘੰਟੁਘਕਾਇਅਚੂਹਿ
ਆਗਾਇਬਿਣੀਪਾਣੀਐ ॥ ਅਤਾਪਕਾਇਅ
ਮੰਖੀਅਪਿਅਮਅੰਦਰਿਨਾਣੀਐ ॥ ਸੁਤਕੁ

ਲਹੇ ਨਕੀਤ੍ਰਿਆਕਿਉਤੁਬਿਲਪਾਈਐ॥
ਸਾਵਟਿਰਹਨਿਕੁਕੀਰੀਅੰਜੇਪਾਰਿਵਸਾਈ
ਐਕੂਜਰੀਅਵੇਸਾਖਵਿਚਿਜਿਉਜੁਰਿ
ਪਰਾਈਐ॥ ਸਵਿਟੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈ
ਟਿਰਿਆਈਐਜਾਈਐ॥੧੬॥ ਜੇਖੁਥੀ
ਬਿਡੁਬਹੋਕਿਉਹੋਇਬਜਾਜੁਕੁਤੇਦੇਗ
ਲਿਵਾਸਣੀਨਸਰਾਣੀਸਾਜੁਰਤਨਮਣੀ
ਗਾਲਿਬਾਦਰੈਜਉਹਰੀਨਕਾਜੁਗਾਦ

ਹੁਚੀਦਾਨਿਲਾਦੀਮੇਨਹਿਗਾਧੀਗਾਜੁਜੇ ੩੫੯
ਮੱਖੀਮੁਹਿਮਕੜੀਕਿਉਹੋਵੇਬਾਜੁਸਚੁਸਚ
ਵਾਕਾਢੀਮੇਕੁੜਕੁੜਾਪਾਜੁ ੧੧ ॥ ਅਮੰਕੁਇ
ਪੁਤੁਗਵਾਢੀਕੁੜਾਵਾਮਾਣੁ ॥ ਪਾਲੀਚ
ਉਣਾਚਾਰਦਾਪਾਰਿਵਿਤੁਨਜਾਣਾਬਦਰ
ਸਿਰਵੇਗਾਗੀਮੇਨਿਰਧਨੁਹੋਰਾਣਾਜਿਉ
ਕਾਰਿਰਖਾਖੇਤਵਿਚਿਨਾਹੀਕਿਰਸਾਣਾਪਰ
ਪਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾਮੁਰਖੁਮਿਹਮਾਣੁਅਣਹੋਰੁ ॥

ਆਪੁਗਣਾਇਦਾਚਹੁਵਡੁਆਮਜਾਣੁ॥੧੮॥
ਕੀੜੀਵਾਕਿਨਬੀਮੀਅੇਹਸਤੀਦਾਬਾਰੁ
ਹਬਮਰੇਕੇਅਖੁਕਿਉਹੋਵੇਸੀਹਮਾਰੁਅਫ
ਰਡੁਗੁਨਪੁਜਈਬਿਸੀਅਰੁਬੁਰਿਆਰੁ
ਚਿਕੇਲੱਕਮਕਉਕੁਆਕਿਉਹੋਇਸਿਕਾ
ਰੁਜੇਜੁਅਸਉੜੀਸਿਜਰੀਰਜਾਨਭਤਾ
ਰੁਅਮਟਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦਾਚਹੁਵਡੁ
ਗਵਾਰੁ॥੧੯॥ਪੁਤੁਜਣੇਵਕਿਕੋਰਡੀਬ

ਹਰਿਜ ਗੁਜਾਣੈ ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਦ ੩੬੦
ਬੀਅੰਮਸਾ ਕਿ ਪਰਵਾਣੈ ਵਾਟ ਵਟਾਉ
ਆਖ ਦੇਵੁ ਰੋਇ ਵਾਣੈ ਸਭੁ ਕੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾ
ਇਵਾਚ ਕ੍ਰਿਅੰਚ ਵਾਣੈ ਗੋਰਖ ਦੇ ਗਾਲਿ ਰੋ
ਦੜੀ ਜਗਨਾ ਬੁਢਾਣੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਰੂ
ਰੁਆਖੀ ਅੰਸ ਚੁਸ ਚਿ ਸਿਧਾਣੈ ॥੨੦॥ ਹਉ
ਅਪਰ ਧੀ ਗੁਨ ਹਰਾ ਰਉ ਬੇਖੁ ਮੰਦਾ
ਚੋਰੁ ਜਰੁ ਜੁਆਰੁ ਹਉ ਪਰਾਪੁ ਜੋ ਹੰਦਾ ਨਿ

ਦੁਖਦੁਸ਼ਟਹਰਾਮਖੋਰੁਰਗੁਦੇਸੁਰਗੀਦਾ॥

ਕਾਮੁਕੋਧੁਮਦੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੰਦਾ॥

ਬਿਸਾਸਿਘਾਤੀਅਕਿਰਤਿਘਟਮੇਕੋਨਰ

ਖੰਦਾ॥ ਸਿਮਰੁਮੁਰੀਦਾਢਾਢੀਅਸਤਿਗੁ

ਰੁਬਖਸਿਦਾ॥ ੨੧॥ ੩੬॥

ਛਤੀਹਾ

੧॥ ਭਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਇਕੁਕਵਾਉਪਸਾਉਕਰਿਓਅੰਕਾਰਿ॥

ਅਕਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤੀ ਵਿਛੋੜੇ ੩੬੧
ਕਿਕੋ ਵਿਣੁ ਬੀਮਾ ਅਗਾ ਸੁਰਹਾਇਆ ਜਲ
ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਰਖੀ ਅਨੁ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰਿ ਨੀ
ਰੁਧਰਾਇਆ ਕਾਰੋ ਅੰਦਰਿ ਅਗਿ ਧਾਰਿ
ਅਗੀ ਹੋਵੀ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾਇਆ ਪਉਣੁ
ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੀ ਤਿਨੇ ਵੇਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਰਾਜ ਸੁਤਾ ਅਸੁ ਸਾਤੁ ਕੋ ਬਹਾਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮੇ
ਸੁਓ ਪਾਇਆ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਚਲਤੁ ਦਰਤਾ

ਇਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਦਾਰੁਪਕਰਿਸੁਰ
ਜੁਚੰਦੁਚਰਾਗਬਲਾਇਆ ਰਾਤੀਤਾਰੇਚ
ਮਕਦੇਪਰਿਪਰਿਵੀਪਕਜੋਤਿਜਗਾਇ
ਆਸੁਰਜੁਏਕੰਕਾਰੁਦਿਹਿਤਾਰੇਵੀਪਕਰੁ
ਪੁਲਕਾਇਆ ਲਖਦਰੀਆਓਕਵਾਉਦਿ
ਚਿਤੋਲਿਅਤੇ ਭੁਨਤੋਲਿਤੁਲਾਇਆਓ
ਅੰਕਾਰੁਅੰਕਾਰੁਜਿਤਪਰਦਦਗਾਰੁਅਪਾ
ਰੁਅਲਾਇਆ ਸਮਥਿਗਾਤਿਗਾਤਿਅਭਿ

ਅਗਮਹੈ ਅਕਥਕਥਾਨਹਿ ਅਲਖੁਲਖਾ ३੬੨
ਇਆ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਅੰ

॥੨॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਜਲ ਬਲਤ
ਰਵਰਪਰ ਬਤਸਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਲੋਅਚਉਦਹ
ਭਵਣ ਕਹਿ ਟਿਕੀ ਹਬਰ ਅੰਡ ਨਿਵਾਜੇ ॥ ਚ
ਰੇ ਕੀਤਾ ਵੀਪ ਸਤ ਨਉ ਖੰਡੁ ਦਹ ਵਿਸਿਵ ਜਨਿ
ਵਾਜੇ ॥ ਇਕ ਸਇਕ ਸਖਾਣਿ ਵਿਚਿ ਟਿਕੀ
ਗਇਕੀ ਹਲਖਾਇ ਖਾਜੇ ॥ ਇਕਤ ਇਕਤ ਜੂਨੇ

ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੀਤ ਅਣਗਣਤ ਬਿਰਾਜੇ
ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਕਰਿ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਤਰੰ
ਗਾਗਾਜੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਪਰੁ ਨਉ ਦਰ
ਵਾਜੇ ॥੨॥ ਕਾਲਾ ਪਉਲਾ ਰਤੜਾ ਨੀਲਾ
ਪੀਲਾ ਹਰਿ ਆਸਾਜੇ ॥ ਰਸਕ ਸਕਰਿ
ਵਿਸਾ ਮਾਦੁ ਸਾਦੁ ਜੀਭ ਹੁਜਾ ਪਨਿਖਾਜਾ ਅ
ਖਾਜੇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਖਟਤੁ ਰਸੁ ਫਿਕਾਸ
ਉਸ ਚੁਟਾਛਾਜੇ ॥ ਰੀਧ ਸੁਰੀਧ ਅਫੇਸੁਰ

ਰਿਚੋਆਚੀਦਨੁਕੇਸਰਕਾਜੇ। ਮੇਦੁਕਬੁਰਿ ੩੬੩
ਖਾਨਫੁਲਅੰਬਰਚੂਰਕਪੂਰਅੰਦਾਜੇ। ਹ।
ਗਾਨਾਦਸੀਬਾਦਬਹੁਚਉਦਹਟਿਦਿਆ
ਅਨਹਦਗਾਜੇ। ਲਖਦਰੀਆਉਕਰੇਬਿਜ
ਹਾਜੇ। ੪। ਸਤੁਸਮੰਦਅਥਾਹਕਰਿਰਤਨ
ਪਦਾਰਥਭਰੇਭੰਡਾਰਾ। ਮਹੀਅਲਖੇਤੀ
ਮਉਖਦੀਛਾਦਨਭੇਜਨਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾ
ਤਰਵਰਛਾਇਆਫੁਲਫਲਸਾਖਾਪਤਮੁ

ਲਬਹੁਭਾਗਾ ਪਰਬਤਾਮੰਦਰਿਅਸਟਧਾਰੁ
ਲਾਲਜਵਾਹਰਿਪਾਰਸਪਾਗਾ ਚਉਰਾਸੀ
ਹਲਖਜੋਨਿਦਿਚਿਅਲਿਅਲਿਦਿਛੁੜੇ
ਵਡਪਰਦਾਗਾ ਜੀਅਣਜੀਵਣਮਰਣਦਿ
ਚਿਭਦਜਲਪੁਰਭਰਾਇਹਜਾਗਾ ਅਣ
ਸਦੇਹੀਪਾਰਉਤਾਗਾ ਪਾਅਣਸਜਨਮੁਦ
ਲਿਭੁਪੈਛਿਟਿਭੰਗਾਰਛਲੁਦੇਹੀਛਾਗਾ
ਪਾਣੀਦਾਕਰਿਪੁਤਲਾਉਤੈਨਪਉਣੁਖੁਲੇ

ਉਦੁਆਰਾ ਅਗਨਿਕੁੰਡ ਵਿਚਿ ਰਖਿਅਨੁ ੩੬੪

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਾਹਿ ਉਦਰੁ ਮੰਝਾਰਾ ਕਰੈ ਉਰ

ਧਤਪੁਗਾਰਭ ਵਿਚਿ ਚਸਾਨ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰ

ਜਣਹਾਰਾ ਦਸੀ ਮਹੀ ਨੀਜੀ ਮਿਆਸਿ ਮ

ਰਣ ਕਰੀ ਕਰੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਮ ਦੋ ਮਾਇ

ਆਮੋ ਹਿਅਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਰਖਣਹਾਰਾ

ਸਾਹੁ ਵਿਛੁੜਿ ਆਵਣ ਜਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਰੋਵੈ

ਰਤਨੁ ਗਦਾਇਕੈ ਮਾਇ ਆਮੋ ਹੁ ਮਨੇ ਰੁਚੁ ਬ ॥

ਗਾ ਚਹੁਰੇਦੇਦੁਖਾਆਪਣਾਹਸਿਹਸਿਗਾਵੈ
ਸਭੁਪਰਦਾਰਾ ਸਭੁਨਾਮਨਵਧਾਈਆਰੁ
ਟਉਝਨਕਾਰੁਟਉਟਕਾਰਾ ਨਾਨਕਿਵਾ
ਦਕਿਸੇਹਿਲੇਵੇਨਿਅਸੀਸਾਬਾਝਪਿਆਰੁ
ਚੁਖਹੁਬਿਦਕਾਬਿਦਕਾਰਿਬਿਦਹੁਕੀਤ
ਪਰਬਤਭਾਰਾ ਸਤੁਸਿਤੋਖੁਦਾਇਆਧਰਮੁ
ਅਰਥੁਗੁਰਗਾਰਥੁਦਿਸਾਰਿਦਿਸਾਰਾ ਕਾਮ
ਕੋਧਵਿਰੋਧਵਿਚਿਲੋਭੁਮੋਹੁਧੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁ

ਰਾਮਾਮਹਾਜਾਨਾਫਾਥਾਫੇਚਾਰਾ ॥੧॥ਹੋਇਸੁ ੩੬੫

ਚੇਤੁਅਚੇਤੁਇਵਅਖੀਹੋਦੀਅੰਨਹੋਆਫੇ

ਰੀਮਿਤੁਨਜਾਣਦਾਰੂਇਣਮਾਓਸੁਭਾਓਸ

ਸੇਆਸੋਲਾਕੀਨੀਹੋਦਈਜਸਅਪਜਸ

ਮੋਹਧੋਹਨੋਸੇਆਰੁਗਾਜੀਭੋਹੋਦੀਐਵਧੁ

ਇਚਿਦਿਸੁਧੋਲਿਮੁਹਿਚੋਆਸਵਿਹੁਅੰ

ਮਿਤੁਸਮਸਾਰਿਪੀਐਮਰਣਜੀਵਣਮਾਸਤਾ

ਸਨਫੇਆਸਰਪਅਗਨਿਵਾਲਿਹਭੁਪਾਇ

ਕਰੈ ਮੋਰ ਬੁਧ ਕਵਿਖ ਲੋਆ ਸਮਝੈ ਨਹੀ
ਟਿਬਾਟੇਆ ॥ ੮ ॥ ਲੁਲਾਪੇਰੀ ਹੋਵਈ ਟੰਗ
ਮਾਰਿ ਨਉ ਟਿਖ ਲੋਆ ਹੋਬ ਹਬ ਨਚਾਈ
ਮੇਆ ਸਾਬਿਧੀ ਹਾਰੁ ਪਰੇਆ ਓਦਮੁ ਓਕ
ਤਿਨ ਆਵਈ ਵੇਹ ਬਿਵੇਹ ਨ ਨਵਾਨਿ ਰੋਅ
ਹਗਵੁਤੁ ਤਵ ਛਰੁਣਾ ਰੋਗ ਜੋਗ ਵਿਚਿ ਦੁਖ
ਆਰੋਆ ਘੁਟੀ ਪੀਐ ਨ ਖੁਜੀ ਹੋਇ ਸਪ
ਹਰਖਿ ਮਾਝਾ ਮਣਖੋਆ ਗੁਣ ਮਵਗੁਣ

ਨਵੀਚਾਰਵਾਨਾਉਪਕਾਰਵਿਕਾਰਮਲੇਸ ॥੦੩੬੬॥
ਸਮਸਰਿਤਿਸੁਹਬੀਅਰੁਸੀਜੋਆਖਿ
ਆਰੁਪਿਤਾਮਿਲਿਨਿਮਿਅਸਾਵਤੀਉ
ਦਰੁਮੰਝਾਰੇਰਸਕਸਖਾਇਨਿਲਜਹੈਇ
ਫੁਹਿਫੁਹਿਧਰਇਧਰੈਪਗਧਾਰੇਧੇਇ
ਵਿਚਿਦਸਮਾਰੁਰਖਿਪੀੜਾਖਾਇਜਟੇ
ਪੁਤੁਪਿਆਰੇਜਟਿਕੈਪਾਲੇਕਸਟਿਕਰਿ
ਖਾਨਪਾਨਵਿਚਿਸੰਜਮਸਾਰੇਗੁੜਤੀਦੇ

ਇਪੀਆਲਿਦੁਧੁਟੀਫਟੀਦੇਇਨਿਹਰੇ
ਫੁਦਨਿਕੋਜਨਧੋਖਾਆਭੁਦਣਿਮੰਗਾਇ
ਪੜਾਨਿਚਿਤਾਰੇਪਾਧੇਪਾਸਪੜਾਇਆ
ਖਾਇਲੁਟਾਇਹੋਇਸੁਚਿਆਰੇਉਰਣਤੁ
ਹੋਏਭਾਰਉਤਾਰੇ॥੧੦॥ਆਭੁਪਿਤਾਅਨੰਦ
ਵਿਚਿਖੁਤੈਦੀਕੜਾਮਾਈਹੋਈਰਹਸੀਅੰ
ਗਿਨਮਾਵਈਗਾਵੇਸੋਹਿਲੜੇਸੁਖੁਸੋਈ
ਸਵਿਗਸੀਖੁਤਵੀਆਹੀਮੇਘੜੀਲਾਵਾਂਗੇ॥

ਦਿਬੁਲੋਈ ਸੁਖਾ ਸੁਖੇ ਮਾਫਕੀ ਪੁਤੁ ਨਹੁ ੩੬੧
ਦਾਮੇਲੁ ਮਲੋਈ ਨਹੁ ਨਿਤ ਕੰਤ ਕਾਮੀਤੁ ਦੇਈ
ਦਿਹਰੇ ਹੋਵਹਿ ਸਸੁ ਵਿਗੋਈ ਲਖ ਉਪਕ
ਰਾਵਿ ਸਾਰ ਕੋ ਪੁਤੁ ਕਪਤਿ ਚੰਕੀ ਉਰਿ ਝੋਈ
ਹੋਵੈ ਸਰਵਣੁ ਦਿਰ ਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਕਾਮ
ਣਿ ਕਾਮਣਿ ਆਗੀ ਮੇਕੀ ਤੋ ਕਾਮਣੁ ਕੰਤ
ਪਿਆਰੇ ਜੀ ਮੇਸਾਈ ਦਿਸਾਰਿ ਆਮਾਪ
ਮਾਫੀ ਵਾਹਿ ਮਾਂ ਦਿਸਾਰੇ ਸੁਖਾ ਸੁਖਵੀ

ਵਾਹਿਅਸਭੰਦੁਸੀਜੋਗਵੀਚਰਾਂਵੀਚਾਰੇ
ਖੁਤੁਨੁਹੋਦਾਮੇਲੁਵੇਖਾਅੰਗਿਨਮਾਵਨਿਮਾ
ਪਿਉਦਾਰੇ ਨੁਹੁਨਿਤਾਮੰਤੁਕੁਮੰਤੁਦੇਇਮਾਪ
ਓਫੁਰਿਵਡੇਹਤਿਆਰੇ ਵਾਖਿਰੋਦੇਪੁਤਰੰ
ਲੇਖਾਪਾਅਦੇਉਪਕਾਰਵਿਸਾਰੇ ਲੋਕਾਚਾ
ਰਹੋਇਵਡੇਕੁਚਾਰੇ ॥੧੨॥ ਆਪਿਉਪਰਹਰਿਨੰ
ਵਣਾਅਠਿਸਠਿਤੀਰਬਿਖੁਮਣਵਾਣੀਅੰ
ਪਿਉਪਰਹਰਿਕਰੋਤਪੁਵਣਖੰਡੁਕੁਲਾਣਿ

ਰੋਬਿਬਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਰਿਕਰੇਖੁਜਦੇ ੩੬੨
ਦੀਦੇਦੁਨਸੇਵਕਮਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਰਿ
ਸੁਣੇਦੇਦੁਨਜਾਣੇਕਥਾਕਹਾਣੀ ਆ
ਪਿਉਪਰਹਰਿਕਰੇਦਾਨੁਬੇਣੀਅਨੁਅਗਿਅ
ਨੁਪਰਾਣੀ ਆਪਿਉਪਰਹਰਿਵਰਤਕਾਰਿਅ
ਗਿਅਗਿਜੀਮੇਕੁਰਮਿਕੁਲਾਣੀ ਗੁਰਪਰਮੇ
ਸਰਸਾਰਨਜਾਣੀ ੧੩ ॥ ਕਾਦਰੁਮਨਹੁਦਿ
ਸਾਰਿਅਕੁਦਰਤਿਅੰਦਰਿਕਾਦਰੁਦਿਸੇ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਆਸਾ ਸੁਮਾਸੁ ਦੇ ਜਿਸੇ
ਕਿਸੇ ਅਖੀ ਮੁਹੁ ਨ ਕੁਕੰਠੁ ਦੇ ਇਹ ਬਪੈ ਰਸੁ
ਦਾ ਤਿਉ ਤਿਸੇ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਰੁਪ ਰੰਗਾ ਸਬਦ
ਬੁਰਤਿ ਮੁਹਿ ਕੰਨ ਸਰਿਸੇ ਨ ਕਵਿ ਵਾਸੁ ਹਈ
ਕਿਰਤਿ ਪੈਰੀ ਚਲਣੁ ਪਲੁਪ ਲੁਖਿ ਸੇਵ
ਲਦੰਦ ਨਹ ਰੋ ਮਰੇ ਮਸਾਸ ਗਿਗਾ ਸਿਸਾ ਮਾਇ
ਸਲਿਸੇ ਸਾਵੀ ਲਖੇ ਸਾਹਿਬ ਤਿਸੁ ਤੁਸੀਮ
ਲੁਸੇਵੈ ਹਿਸੇ ਲੁਣੁ ਪਾਇ ਕਰਿ ਆਟੈ ਮਸੇ

੧੯੪। ਦੇਹੀ ਦਿ ਚਿੰਨ੍ਹਾ ਪਈ ਨੀ ਦਭੁਖ ਤਿਹ ੩੬੯
ਕਿਥੇ ਦਸੈ ਹਸਟੁ ਰਵਟੁ ਗਾਵਟੁ ਛਕੜੀ
ਕਾਰੁਖੀ ਖੁਰਟੁ ਦਸੈ ਆਲਕੁ ਤੈ ਅਗਵਾੜੀ
ਆਹਿਰੁ ਕੀ ਖੁਰਕਟੁ ਪਰਸਪਰਸੈ ਉਛੇਸ
ਹਉ ਬਾਸੀ ਆਚੁਟ ਕਾਰੀ ਤਾੜੀ ਸੁਣਿ ਕਿਸੈ।
ਆਸਾ ਮਨ ਸਾਹਰਖ ਸੇਗ ਜੋਗੁ ਭੁਗੁ ਦੁਖ
ਸੁਖ ਨ ਦਿਣੁ ਸੈ ਜਾਗਾ ਦਿ ਆਲਖੁ ਚਿਤਵ
ਟੀ ਸੁਤਾ ਸੁਹਣੇ ਅੰਦਰਿ ਧਸੈ ਸੁਤਾ ਹੀ ਬਰ

ਕਾਫ਼ ਦਾ ਕਿਰਤਿ ਵਿਰਤਿ ਵਿਚਿ ਜਸਾ
ਪਜਸੈ ਗਤਿ ਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਘਟਾਤ ਰਸੈ ॥ ੧੫ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤਣਾ ਸਾਧ ਅਸਾ
ਧਸਿ ਗਤਿ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਗਤਿ ਨਿਵੇਸ ਜਮਦ
ਰ ਵਿਚਿ ਹੋਇ ਸਿਜੋ ਗੁਣਿ ਜੋ ਗੁਮੁਣ ਸੈ ॥ ਸ
ਹਸਕੁ ਬਾਣਨ ਵਿਸਰੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗਾਸੈ ॥ ਪਰਨਾਰੀ ਪਰਦਰਬ
ਹੋਤੁ ਪਰਨਿਦਾ ਪਰਪੰਚ ਰਹਸੈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਸੁ

ਇਸਨਾਨੁਤ ਜਿਕੀਰਤਨੁਕਥਾਨਸਾਧਧਰ ੩੭°
ਸੇ ਕੁਤਾਚਉਕਚਕਾਟੀਐਚਕੀਚਟਟਿ
ਕਾਰਟਿਨਸੇ ਅਵਗੁਣਆਰਾਗੁਣਨ
ਸਰਸੇ ੧੬੧ ਜਿਉਬਹੁਵਰਨਵਟਾਸ
ਪਤਿਮੁਲਪਤੁਲਲਫਲਪਨੇਰੇ ਇਕੁਵ
ਰਨਬੈਸਿਤਰੇਸਕੁਨਾਅੰਦਰਿਕਰਿਦਾਰੇ
ਰੂਪਅਨੁਪਅਨੁਹੋਇਰੰਗਸੁਰੰਗਸੁਵਾਸੁ
ਚੰਗੇਰੇ ਵਾਂਸਹੁਉਠਿਉਪਠਿਕਰਿਜਾਇ

ਕਰੰਦਾ ਕੁਸਮੇਂ ਦੇਰੇ ਰੰਗਾ ਬਿਰੰਗੀ ਗਉਂਦੰ ਸੁ
ਅੰਗਾ ਅੰਗਾ ਬਾਰਿਨਾਉ ਲਵੇਰੇ ਸਦੀ ਅਵੇ
ਨਉ ਸੁਣਿ ਪਾਲੀ ਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਭ ਨਾਦ
ਇ ਕਰੰਗ ਦੁਧਾ ਅਪਟ ਕਾਝੇ ਦੋਖੁ ਨ ਹੋਰੇ
ਅਚਿਤੇ ਅੰਦਰਿ ਚੇਤੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧੧॥ ਧਰਤੀ
ਪਾਣੀ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫੁਲੀ ਵਾਸੁ ਨਿਵਾਸੁ ਚੰਗੀ
ਅਤਿ ਲਫੁਲਾਵੇ ਸੀਰੀ ਮਾਲਿ ਪਤਿ ਤੁਖੁ
ਤੁਫੁਲੇ ਕੁਘਵੇਰੀ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਅਨੇਰੁ ३੧

ਕਾਰਿ ਮਾਨਿ ਅੰਧੇ ਤਨਿ ਅੰਧੁ ਅੰਧੇ ਰੀ ਗਛਿ ੩੧੧

ਅਰੁ ਤਿ ਬਾਰਹਾਂ ਵਿਚਿ ਸੁਰਜੁ ਟਿਕਨ ਘੁ

ਘੁਹੇ ਰੀ ਗਸਿ ਮਰਾਣਿ ਕੂੰਜਾਧਿ ਅਨੁਕਛੁਪ

ਬਰਕੀਵੇ ਰਿਜ ਕੁਸਵੇ ਰੀ ਕਰਤੇ ਨੋ ਕੀ

ਤਾਨ ਚਿਤੇ ਰੀ ੧੯੧ ਘੁਘੁਚਾ ਮਚਾੜਿ ਕ

ਨੋ ਦਿਹੈ ਨ ਸੁਝੈ ਚਾਨਣ ਹੋਵੇ ਗਾਤਿ ਅਨੇ

ਰੀਵੇ ਖਦੇ ਬੋਲਿ ਕੁਬੋਲਿ ਅਬੋਲਿ ਖਲਦੇ

ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਨੇ ਗਾਤਿ ਦਿਹੁ ਸੁਰਤਿ ਦਿਹੁ ਦੇ

ਚ ਕੀਤੋ ਦੇ ॥ ਅਭਿਗੁਣ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਛੁਡਿ ਗੁ
ਣ ਪਰਹਿ ਹੀਰੇ ਫਟ ਕਪਰੇ ਦੇ ॥ ਨਾਭਿ ਸੁਜਾਖੇ
ਅੰਨਿ ਆਮਾਇਆ ਮਦਮਤ ਦਾਲੇ ਰੇ ਦੇ ॥ ਕਾਂਮ
ਕੋਧਾਇ ਰੋਧਾਇ ਚਿਚਾਰੇ ਪਲੇ ਭੁਰਿ ਭੁਰਿ
ਦੇ ॥ ਪਥਰੁ ਪਾਪ ਨ ਛੁਟਹਿ ਦੇ ॥ ੧੯ ॥ ਬਲਾ
ਅੰਦਰਿ ਅਕਭਿਗਾਢ ਨਿਵਰਤੈ ਮੀਰਿ ਪਦੈ ਮੂਰਿ
ਮੋਆ ਪਾਤਿ ਟੁਟੈ ਦੁਧੁ ਫਹਿ ਚਲੇ ਪੀਤੈ ਕਾਲ
ਕੂਟ ਚੁਰੇਆ ॥ ਅਕਹੁ ਫਲੁ ਹੋਇ ਖਖੜੀ ਨਿ

ਹਫਲੋਸੇਫਲੁਮਕਤਿਰੂਤੋਆਗਵਿਹੁਨ
 ਸੇਮਕਦੁਧਤੇਸਪਿਖਾਧਾਖਾਇਮਕੁਨਿਰੋ
 ਆਸੋਮਕੁਚਰਿਕੋਬਕਰੀਦੇਇਦੁਧੁਅੰ
 ਮਿਤੁਮੁਹਿਚੋਆਸਪੇਦੁਧੁਪੀਆਣੀਅੰ
 ਵਿਸੁਓਗਾਣੇਪਾਸਿਖੜੋਆਗੁਣਕੀਤੇ
 ਅਵਗੁਣਕਰਿਦੋਆ॥੨੦॥ਕੁਹੋਕਸਾਈ
 ਬਕਰੀਲਾਇਓਣੁਸੀਖਾਸੁਪਰੋਆਹਸਿ
 ਹਸਿਬੋਲੋਕੁਹੀਦੀਖਾਧੇਅਕਿਹਾਓਇਹੋ

ਆਸਾਸੁਖਾਨਿਗਾਲਿਫੁਰੀਦੇਹਾਭੁਤਿਨਾਨੁ
ਕਉਣੁਅਲੇਆਜੀਭੇਰੀਦਾਟੇਕੁਆਖਉ
ਦੀਦਾਮੁਹੁਰੀਨਿਦਿਗੋਆਪਰਤਨਪਰਧ
ਨਪਰਨਿਦਾਕਾਰਿਹੋਇਦੁਜੀਭਾਬਿਸੀਅਰੁ
ਭੋਆਵੁਜਿਆਵੇਗੁਰੁਮੰਤਸਪੁਨਿਗੁਰਾਮ
ਨਮੁਖਸੁਣੇਨਜੋਆਵੇਖਿਨਚਲੇਅਗੇ
ਟੋਆਰੀਆਪਨਵਦੇਸਾਹੁਰੇਲੋਕਾਮਤਿ
ਦੇਸਮਝਾਏਚਾਨਣਪਰਦਿਚਿਦੀਦਿ

ਅਹੁਹੇਹਿਅੰਨੇਰਨਸਕੋਮਿਟਾਏਹਥਿਦੀਵ ॥੩੧੩॥
 ਫਕੀਆਖੁਝੇਹੁਇਚਕਚਉਧੀਪੇਰੁਥਿਝਾਏ
 ਹਥਿਕੀਕੁਣਲੇਆਰਸੀਅਉਖਰੇਵੇਵੇਖ
 ਦੇਖਾਏ।ਦੀਵਾਇਕੁਤੁਹਥਿਲੇਦੂਜੇਹਥਿਅ
 ਰਸੀਫਕੁਏ।ਹੁੰਦੇਦੀਵੇਆਰਸੀਆਖੁਝਿਟੋ
 ਏਪਉਦਾਜਾਏ।ਦੂਜਾਭਉਕੁਦਾਭਿਹਰਾਏ॥੨੨॥
 ਅਮੀਅਸਰੋਵਰਿਮਰੇਰੁਬਿਤਰੇਨਮਨਤਾਰੁਸੁਅ
 ਵਾਈ।ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਨਪਥਰੁਕੰਚਨੁਹੋਇ

ਨਾਮਾਪਕੁਪਕਾਈ ਗਬਿਸੀਅਰੁਦਿਸੁਨਪ
ਰਹਰੇਅਫਪਹਰਚੰਨਟਿਲਪਟਾਈ ਸੀਖੁ
ਸਮੰਦਹੁਸਖਣਾਰੋਵੇਧਾਹਮਾਰਿਸੁਣਾਈ
ਪੁਪੁਸੁਝਨਸੁਝਈਸੁਰਜੁਜੋਤਿਨਲੁਕੇਲੁ
ਕਾਈਅਨਸੁਖੁਵਡਾਅਕਿਰਤਪਟਦੁਜੈ
ਕੁਟਿਸੁਅਇਲੁਕਾਈ ਗਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨ
ਚਿਤਿਦਸਾਈ ॥੨੩॥ ਮਾਂਗਿਕੁਟਿਜੀਅਜ
ਣਦੀਪੁਤੁਸੁਪੁਤੁਰੋਵੇਸੁਖਵਾਈ ਪੁਤੁਹੁਪੀਅ

ਚੰਗੇਰੀ ਪਰਘਰਜਾ ਇਫੁਸਾਇਨਾ ਆਈ ॥ ੩੧੪ ॥
ਧੀ ਅਹੁਸਪੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜਾਉ ਜਟੇ ਦੀ ਜਟਿ
ਜਟਿ ਖਾਣੀ ॥ ਮਾਰਾ ਇਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਹੋ ਕਪਟੀ ਪੁ
ਤੋ ਖਾਇ ਅਘਾਈ ॥ ਬਾਮਣ ਗਾਈ ਖਾਇ ਸਪੁ
ਠਕਿ ਗੁਰਮੀਤਿ ਪਵਾਇ ਪੜਾਈ ॥ ਨਿਗੁਰੇਤੁ
ਲਿਨ ਹੋਰੁ ਕੋ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰੈ ਸਿਰਟਿ ਉਪਾਈ ॥
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਨਿਗੁਰੇ
ਲਖਨਤੁ ਲਿਤਿ ਤਿਸੁ ਨਿਗੁਰੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਰਾਇ

ਨਮਾਏ ਜੋ ਗੁਰਗੋਪੀਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਡਿਰੇ ਨਿ
ਗੁਰੇ ਸਗਮਾਏ ਸੀਹਸਾ ਉਹਾਂ ਜਾਣਾ ਭੁਲਾਨ
ਤਿਸੁ ਬੇਮੁਖ ਸਉਹਾਂ ਜਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੂਹੁ
ਫਿਰੈ ਤਿਸੁ ਮੂਹਿ ਲਗਾਣੁ ਵਡੀ ਥਲਾਏ ਜੇਤਿ
ਸੁਆਰੈ ਧਰਮੁ ਹੈ ਮਾਰਿ ਨਹੀਂ ਪੈਆ ਪੁਰਾਣਾਏ॥
ਸੁਆਰੈ ਹੀ ਅਕਿਰਤ ਪਾਣ ਬਾਮਣ ਗਉਦਿ
ਸਾਹਿ ਮਰਾਏ ਸਬੇ ਮੁਖ ਭੁਲਾ ਅਨਤੁ ਲਿਤੁ ਲਾਏ
ਪਰਪਾਸ ਮਾਣ ਸਦੇ ਹਦੁ ਲੀਭੁ ਹੈ ਜੁਗਾਹ ਜੁਗੀਤ

ਰਿਆਵੇਫਾਹੀ ਓਤਮੁਜਨਮੁਦਲੰਕੁਹੇ ੩੧੫
ਇਕਫਾਕੀਕੋਰਮਾਫੀਚਾਹੀ ਦੇਹਮ
ਹੋਗੁਦਲੰਕੁਹੇਕੁਗਰਮਾਤੁਪਿਤਾਹਿਤਕਾ
ਹੀਸਾਧੁਸਿਗੁਦਲੰਕੁਹੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਗਗਤਿਪਿਆਹੀਫਾਥਾਮਾਇਮਾਮਹਾਜਾ
ਲਿਪੀਜੇਦੁਤਜਮਕਾਲੁਸੁਭਾਹੀਜਾਜੇਓਕ
ਰਿਸਹਾਫਹੀਰਵਿਚਿਪਰਹਥਿਪਾਸਾਪ
ਓਫਕਿਸਾਹੀਦੂਜੇਕੁਟਿਕੁਦਾਇਮਾਫ਼ਿ

ਜਮਜੀਦਾਰ ਸਾਰ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ਅਮਾਵੈ
ਜਾਇ ਕੁਵਾਈ ਮੇਕੁ ਵਜਲ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ
ਖੁਆਰੀ ਹਾਰੈ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲੁ ਜੁਆਰੀ॥
੨੬॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਚਈ ਪੜਿ ਖੇਲੁ ਹੈ ਅਵਗ
ਇਕੁ ਵਜਲੁ ਸੇਸਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋੜਾਸ
ਧਸੰਗੁ ਪੁਰਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਲਗਿ
ਜਾਇ ਸੋ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪੰਜਿ
ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਹ ਜਸੁ ਤਾਉ ਹੈ ਅ

ਪਹੁ ਬੁਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਰੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ੩੧੬
ਲਿਵਸਾਵ ਪਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਥ ਚਲੈ ਪਗੁ
ਧਾਰੇ ਲੋਕ ਦੇਵ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਤਿ ਕੁਛਾਇ
ਭਗਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਨਿਜ ਪਾਰਿ
ਜਾਇਦ ਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਵਾਸੁ ਸੁਰੀਧ
ਨ ਹੋਵਈ ਚਰਣੇ ਦਕ ਬਾਵਨ ਬੋਹਾਏ ਕੁੰ
ਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਨਾਥੀਐ ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਪਾਰਾ
ਲਾਏ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਸਿਬਲੁ ਜਾਣੀਐ ਮਫ

ਭਸਫਭਕਚਿਸਭਫਲਪਾਏ ਕਾਭੰਨਹ
ਫਨਿਉਜਲੇਕਾਲੀਧਭੰਲੇਸਿਰਿਆਏ॥
ਕਾਰੁਹੰਸੁਹੰਇਪਰਮਹੰਸੁਨਿਰਮਲਕਮੇ
ਤੀਚੁਟਿਖਾਏ॥ ਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰਿਸਾਧ
ਸਿੰਗਾਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਾਮਾਏ॥ ਗਤਿਸੁਗੁਰਸ
ਰਨਜਾਤੀਆਦੁਰਮਾਤਿਦੂਜੈਕਾਇਲੁਭਾਏ
ਅੰਨ੍ਹਾਮਾਗੁਸਾਥੁਸੁਹਾਏ॥ ੨੮॥ ਮੇਜੇਹਾਨਾਅ
ਕਿਰਤਪਵਹੰਬਿਨ੍ਹੰਅਭੋਵਦਹਾਗਾਮੇ

ਜੇਹਾਨਹਰਾਮਖਰੁਹੋਰਨਕੋਈਅਵਗੁਣਿ ३११
ਆਰਾਮੇਜੇਹਾਨਿਦਕੁਨਕੋਇਗੁਰਨਿਦਾ
ਸਿਰਿਬਜਰਭਾਰਾਮੇਜੇਹਾਬੇਖੁਖਨਕੋਇ
ਸਤਿਗੁਰਤੇਬੇਖੁਹਤਿਆਰਾਮੇਜੇਹਾਕੋ
ਦੁਸਟਨਾਹਿਨਿਰਵੇਰੇਸਿਉਫੇਰੁਦਿਕਾਰ
ਮੇਜੇਹਾਨਵਿਸਾਹਧੇਰੁਬਗੁਲਸਮਾਧੀ
ਮੀਨਅਹਾਰਾਬਜਰਫੇਪੁਨਉਤਰੇਪਿੰਡੁ
ਅਪਰਚੇਅਉਚਰੁਚਾਰਾਮੇਜੇਹਾਨਦੁ

ਬਾਜਰਾਤਜਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਹਿਤਕਾ
ਰਾਨਾਉਮੁਗੀਦੁਨਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੨੯॥
ਬੇਮੁਖੋਰੇਵਨਿਬੇਮੁਖਾਮੇਜੇਹੇਬੇਮੁਖਮੁਖ
ਬਿਠੇ॥ਬਜਰਪਾਪਾਬਜਪਾਪਾਮੇਜੇਹੇਕਾਰ
ਦੇਰੀਇਠੇਕਾਰਿਕਾਰਿਸਿਠਾਬੇਮੁਖਾਆ
ਪਹੁਬੁਰੇਜਾਇਕੋਸਿਠੇ॥ਲਿਖਿਨਸਕੀ
ਚਿਤਗੁਪਤਸਤਸਮੁੰਦਸਮਾਦੁਨਿਚਿਠੇ॥
ਚਿਠੀਹੁੰਤੁਮਾਰਲਿਖਿਲਖਲਖਇਕਦੁ

ਇਕਦੁਧਿਰੇ ਸਕਰਿਕਾਰਿਸਾਂਗਹੁਰੇਹਿਅੰ ੩੧੮
ਰੋਇਮਸਕਰਾਸਕੁਸਕੁਠਿਰੇ ਮੇਥਹੁਬੁਰ
ਨਕੋਇਸਾਰਿਰੇ ੩੦ ॥ ਲੇਲੇਦੀਦਰਗਾਹ
ਦਾਕੁਤਾਮਜਨੁਦੇਖਿਲੁਭਾਣਾ ਕੁਤੇਦੀ
ਪੇਰੀਪਦੇਹੜਹੜਹਸੇਲੋਕਾਵਿਭੁਣਾ ਅ
ਰਾਸੀਮੀਰਾਸੀਆਨਾਵਧਰੀਕੁਮੁਰੀਦੁਬ
ਬਾਣਾ ਕੁਤਾਕੂਮੁਦਖਾਣੀਮੇਕੁਤਾਵਿਚਿਕੁ
ਤੁਆਨਿਮਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਾਮਾਸਕਸਬਦੁ

ਦੇ ਕੁਤੇ ਦਾ ਪੜ੍ਹ ਕੁਤਾ ਭਾਣਾ ॥ ਕਟਦੁ ਚਟਦੁ

ਕੁਤਿਆ ਮੇਰੁ ਨ ਧੋਹੁ ਧਿਗਾਜੁ ਕੁਮਾਣਾ ॥

ਅਵਗੁਣਿਆ ਰੇ ਗੁਣ ਕਰਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ

ਧਰਮ ਗਤਿ ਕਰ ਬਾਣਾ ॥ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਣ ਬਿ

ਰਦੁ ਫਖਾਣਾ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ॥ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਕਾ ਮਲਖ ਕਰਿ ਕਾਮਨ

ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ॥ ਲਖ ਕੋਰੋ ਧਰਮ ਕਰਿ ਦੁਸ

ਮਣਹੋਇਜੋਰੇ ਲਖਲੋਕੁਲਖਲਖਮੀਰੋ ੩੧੯
ਇਧੋਰਇਧੋਰੇ ਮਾਇਆਮੋਹਿਕਰੋਕੁਮਿਲਿ
ਹੋਬਹੁਗੁਣਸੋਰੇ ਮਾਸੁਰਸਿਧਾਰਤੋਕਾਰਲਖ
ਹਉਮੈਕਰਿਫੋਰੇ ਸਾਧਸਿਗਾਤਿਗੁਰਸਿਖਸੁ
ਇਗੁਰਸਿਖਨਪੋਰੇ ੧੧ ਲਖਕਾਮਣਲਖ
ਕਾਦਰੁਲਖਕਾਮਣਿਆਰੀ ਸਸਿਧਲਦੀ
ਪਹੁਪਦਮਣੀਬਹੁਪਸਿਗਾਰੀ ਜੋਰਣੀਅ
ਇਵਾਪੁਰੀਅਪਫੁਰਾਸੁਚਾਰੀ ਗੁਰਪਰੀ

ਮਾਲਖਲਖਲਖਕੁਸਤੁਸਦਾਰੀਲਖ
ਕਉਲਾਨਵਜੋਬਨੀਲਖਕਾਮਕਰਾਰੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਧੋਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੰਗਤਿਕੁਰੀ
॥੨॥ ਲਖਦੁਰਜੋਧਨਕੀਸਲਖਲਖਦੇਤ
ਲੜੀਦੇ ਲਖਗਾਦਣੁਕੁਕੁਕਰਣਲਖਲ
ਖਰਾਸਕਮੀਦੇ ਪਰਸਰਾਮਲਖਸਹੀਸਬ
ਤਕਰਿਖੁਦੀਖਰੀਦੇ ਹਰਣਾਖਸਬਹੁ
ਹਿਨਕਸਾਨਗਸਿੰਘਬੁਕੀਦੇ ਲਖਕੋਰਧ

ਇਹੋਧਲਖਲਖਵੈਰੁਕਰੰਦੇਗੁਰਸਿਖ ੩੯੦
ਪੋਹਿਨਸਕਨੀਸਾਧਸੀਗੀਮਲਿਦੇ ॥੩॥ਸੁ
ਇਨਾਰੁਪਾਲਖਮਣਾਲਖਕੁਰੇਭੰਡਾਰਾਮੇ
ਤੀਮਣਕਹੀਰਿਅਬਹੁਮੋਲੁਅਪਾਰਾਦੇਸ
ਵੇਸਲਖਰਾਜਭਾਰਾਪਰਗਨੇਹਜਾਰਾ ॥੪॥
ਧੀਸਿਧੀਭੁਗਜੋਗਾਮਭਰਣਸੀਗਾਰਾ ॥੫॥
ਮਧੇਇਲਖਪਾਰਜਾਤਾਚਿਤਾਮਣਿਪਾਰਾ ॥
ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸਗਲਫਲਲਖਲੋਕੁਲੁ

ਭਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖਧੋਨਿ ਨਹੀਘਨੀਸਾਧ
ਸਿਰਿਓਧਾਰਾ ॥੪॥ ਸੀਪਉਪੁਤੁਮਾਫਕੁਧੀਅੜੀ
ਚੋਇਕੋਇਭਿਰਾਵਾ ਨਾਰਿਭੁਤਾਰਪਿਆਰ
ਲਖਮਨਮੇਲਿਮਿਲਾਵਾ ਸੁੰਦਰਿਮੰਦਰਿ
ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਬਾਗਫੁਲਸੁਹਾਵਾ ਰਾਗਰੀ
ਗਰਸਰੂਪਲਖਬਹੁਭੋਗਫੁਲਾਵਾ ਲਖ
ਮਾਇਆਲਖਮੋਹਮਿਲਿਰੋਇਮੁਦੀਦਾਵਾ
ਗੁਰਸਿਖਧੋਨਿ ਨਹੀਘਨੀਸਾਧਸੰਗੁਸੁਹਾਵਾ ੩੮

॥५॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨਾ ਨਾਉ ਵਰਨੀ ਕਾਰਿ ਖੁਦੀਖ ॥ ੩੯੯ ॥
ਉਦੇ ਜੀਗਲ ਅੰਦਰਿ ਸੀਹ ਦੁਇ ਬਲਵੰ
ਤਿਬੁਕੰਦੇ ਹਾਥੀ ਹਥਿ ਆਈ ਕਰਾਨਿ ਮਤਵ
ਲੇਹੋਇ ਅੜੀ ਅੜੀਦੇ ਚਾਜਰੂ ਪਤਰ ਜੇਵ
ਡੇ ਮਲਦੇ ਸਲੜੀਦੇ ਮੁਲਕਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਦੁਇ ਜਾਇ ਜੀਗਲੁ ਝੜੀਦੇ ਹਉਮੈ ਕਾਰਿ
ਕਾਰਲਖ ਮਲ ਮਲ ਪੁਲੰਦੇ ਗੁਰ ਸਿਖਧੇ
ਹਿਨ ਸਕਨੀ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਗਵਸੀਦੇ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖ

ਜਤੀ ਸਦਾ ਇਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਬਾਰੀ ਸੁ
ਕਰੁ ਕਾਟਾ ਹੋਇ ਮਾਮੀਤੀ ਅਵੀਚਾਰੀ ਲਖ
ਮਣ ਸਾਧੀ ਬੁਖਤਿ ਹਰਉ ਮੇਰੀ ਕਾਰੀ ਹਣ
ਵਿਤੁ ਬਲਦੰਤੁ ਆਖੀ ਮੇਰੀ ਚਲ ਮਤਿ ਖਾਰੀ
ਘੇਰਉ ਰੂਤ ਕਸੂਤ ਸੀਰੁ ਦਰਮਤਿ ਉਰਧਾਰੀ
ਗੁਰ ਸਿਖ ਜਤੀ ਸਲਾਹੀ ਅਨਿਜਿ ਨਿਹਉ ਮੇ
ਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸਤੁ ਰਖਿ ਆਨਿ ਖਾਸਿ
ਵਿਕਾਟਾ ਬਲਦੰਤੁ ਮਾਸਤੁ ਪਾਲਦਾ

ਪਾਤਾਲਿਸਿਧਾਣਾ ਕਰਨੁ ਸੁਕੰਚਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ੩੯੨ ॥
ਕਰਿਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਣਾ ਸਤਿਵਾਦੀ ਹੋਇਯ
ਰਮੁਪੁਤ੍ਰ ਕੁੰਜਮ ਪੁਰਿਜਾਣਾ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਸਿਤੋਖੀਆ ਹਉਮੈ ਗਰਬਾਣਾ ਗੁਰਸਿਖਰ
ਮਨਪੁਜਨੀ ਬਹੁਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ੪ ॥ ਮੁਸ
ਲਮਾਣਾ ਹਿੰਦੂਆਦੁਇਗਰਹਚਲਾਏ ਅਜ
ਹਬਦਰਨਗਾਣਾ ਇਦੇਗੁਰਪੀਰਸਦਾਏ ਸਿ
ਖਮੁਰੀਦਪਾਖੰਡੁ ਕਰਿਉ ਪਦੇਸਾ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ੫ ॥

ਮੁਰਹੀ ਮੁਧਿ ਆਇ ਦੇਹ ਉਮੈ ਗਰਬਾਣੇ ਅਕ
ਗਰਬਨਾ ਗਸੀ ਪੁਜ ਜਾਗਤਿ ਆਏ ਰੋਜੇ
ਵਰਤਿ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਰੰਗੁ ਉਤਿਕਰਾਣੇ ਗੁਰ
ਸਿਖਰੇ ਮਨ ਪੁਜਨੀ ਜੋ ਆਪੁ ਗਵਾਣੇ ॥੮॥ ਫਿ
ਅਦਰਸਨ ਵਰਤਾਇ ਆਚਉ ਦਹ ਖਨ ਵ
ਦੇ ਘਰੈ ਘੁੰਮ ਪਰਬਾਰੀ ਆ ਅਸਵਾਰ
ਪਿਛਾਵੇ ਸਨਿ ਆਸੀ ਦਸਨਾ ਮਧਾਰਿ ਕਰਿ
ਵਾਦ ਕਵਾਦੇ ਗਾਵਨ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕਰਿ

ਫਿਰਦੇਉਦਮਾਦੇ ਜੇਨੀਜੁਰਨਉਤਰੇਜੁ ੩੮੩
ਫੇਪਰਸਾਦੇ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁਜਨੀਧੁਰਿ
ਮਾਦਿਜੁਗਾਦੇ ॥੧੦॥ ਬਹੁਸੁਨੀਸੀਮਾਰਾਫ
ਜੀਮਜਹਬਮਨਿਕੁਣੇ ਮੁਲਹਦਹੋਇਮੁਨ
ਫਕਾਸਭਭੁਰਮਿਕੁਲਾਣੇ ਈਸਾਈਮੁਸਾ
ਈਮਾਹਉਮੇਰਾਣੇ ਹੋਇਫਿਰਗੀਅਰ
ਮਨੀਰੁਮੀਗਾਰਬਾਣੇ ਕਾਲੀਪੋਸਕਲੀਦ
ਰਾਦਰਦੇਸਦੁਗਾਣੇ ਗੁਰਸਿਖਰੋਮਨਪੁ

ਜਨੀਗੁਰਹਟਿਦਿਕਾਣੇ॥੧੧॥ਜਪਤਪ
ਸਿਜਮਸਾਧਨਾਹਠਿਨਿਗੁਰਕਰਣੇ॥੧੨॥
ਤਨੇਮਤੀਰਥਪਣੇਅਧਿਅਤਮਧਰਣੇ॥੧੩॥
ਦੇਵੀਦੇਵਾਦੇਹੁਰੇਪੁਜਾਪਰਕਰਣੇ॥੧੪॥
ਮਜਗਬਹੁਦਾਨਕਾਰਿਮੁਖਿਦੇਵਉਚਰਣੇ॥੧੫॥
ਕਰਮਧਰਮਭੈਭਰਮਾਦਿਚਿਬਹੁਜਮਣੇ॥੧੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਸਾਧਸੰਗੁਮਿ
ਲਿਵਤੁਤਰਣੇ॥੧੭॥ਉਦੈਅਸਤੁਦਿ

ਚਿਰਾਜੁ ਕਰਿ ਚਕਰ ਵਰਤ ਪਾਨੇਰੇ ॥ ੩੮੪ ॥
ਰਬ ਦਰਬ ਲੈ ਦਰਬ ਨਿਧਿ ਰਸ ਭੁਗ ਚੰਗੇ
ਰੇ ਨਰ ਪਤਿ ਸੁਰ ਪਤਿ ਛਤ੍ਰ ਪਤਿ ਹਓ ਮੇ
ਵਿਚਿ ਘੇਰੇ ॥ ਸਿਵ ਲੋਕ ਹੁਚ ਕ੍ਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਲੋਕ ਬੈਕੁੰਠ ਵਸੇਰੇ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਣੁ ਬਹੁ
ਹੰਦਣਾ ਹੋਇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਅਗਾਮੁ ਹੋਇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਰੂਪ
ਅਨੂਪ ਸਰੂਪ ਲਖ ਹੋਇ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗੀ ॥ ਰ ॥

ਗਨਾਦਸਿਬਾਦਲਖਸੀਰੀਤਮਅਭੰਗੀ। ਰੀਧ
ਸੁਰੀਧਮਿਲਾਪਲਖਅਰਗਜੇਅਦੰਗੀ।
ਫਤੀਹਭੋਜਨਪਾਕਸਾਲਰਸਭੋਗਸੁਦੰਗੀ।
ਪਾਟਪਟੰਬਰਗਾਹਇਆਸੋਹਹਿਦਰਬੰਗੀ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਗੰਮੁਪੈਗੁਰਸਿਖਸ
ਹਲੰਗੀ। ੧੪। ਲਖਮਾਤਿਬੁਧਿਸੁਧਿਭੰਕਤੰ
ਲਖਲਖਲਖਚਤੁਰਾਈ। ਲਖਬਲਬਚ
ਨਾਇਬੇਕਲਖਪਰਕਿਰਤਕਮਾਈ। ਲਖ

ਸਿਆਣਪ ਸੁਰਤਿ ਲਖ ਲਖ ਸੁਰਤਿ ਸੁਘਰੁ ॥੩੮੫॥
ਈਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਣ ਸਹੰਸ ਲ
ਖ ਪਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤ
ਣਾ ਦਰਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ
ਫਲੁ ਅਗਮੁ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੧੫॥ ਸ
ਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਲਖ ਅਰਥ ਮਿਲਾ
ਹੀ ॥ ਧਰਤ ਅਗਾਸ ਪਾਣੀ ਪਵਨ ਲਖ ਤੇਜਤ
ਪਾਹੀ ॥ ਸਿਖ ਮਾਧੀ ਰਜ ਲਖ ਜਿ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ

ਸਰਮਾਹੀ ਸਾਤੁਸਹਜ ਸੁਖ ਸੁਕੁਤਾ
ਕੁਓਕੁਗਤਿਕੁਰਾਹੀ ਸਗਲਪਦਾਰਥਸ
ਗਲਫਲਮਾਨੰਦਦੁਪਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਪਿਰਮਗਸਿਇਕੁਤਿਲੁਨਪੁਜਾਹੀ॥
੧੬॥ ਲਖਲਖਜੋਗਾਧਿਆਨਮਿਲਿਧਰਿ
ਧਿਆਨੁਬੰਦੇ ਲਖਲਖਸੰਨਸਮਾਧ
ਯਾਧਿਨਿਜਾਸਾਣਸੀਦੇ ਲਖਸੇਖਸਿਮ
ਰਣੁਕੁਰਹਿਗੁਣਗਿਆਨੁਗਣਦੇ ਅਹਮ॥

ਲਖਮਹਾਤਮਾਜੇਕਾਰੁਕਰੀਦੇਉਸਤਤਿਉ ੨੨੬
ਪਮਾਲਖਲਖਲਖਕੁਗਤਿਜਪੀਦੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਟਿਕਪਭੁਨਲਹੀਦੇ
੧੧੧ਅਚਰਜਨੇਅਚਰਜੁਹੈਅਚਰਜੁਹੈ
ਵੀਦਾਸਦਿਸਮਾਵੈਦਿਸਮਾਵੈਹੈਦਿਸਮਾਵੈ
ਰਹੀਦਾਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੈਹੈਰਾਣੈਕਰੀਦਾ
ਅਬਗਤੁਹੈਅਬਗਤੁਹੈਨਹਿਅਲਖੁਲਖੀ
ਦਾਅਕਥੁਹੈਅਕਥੁਹੈਅਲੇਖੁਲਖਨੇਤਨੇਤ

ਸੁਣਿਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੁ
ਹੁਣਾ ਹੁਚਵੰਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕੁ ਕਵਾਉ ਪਸਾਉ
ਕਰਿ ਬਹਮੰਤੁ ਪਸਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਬਹਮੰਤੁ ਕੋਰੈ
ਲਖ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸੀਜਾਰੇ ॥ ਪਾਰ ਬਹਮੰਤੁ ਪੁਰਨੁ
ਰਮੁ ਗੁਰੁ ਰੁਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਚੇਲਾ ਗੁ
ਰੁ ਗੁਰ ਸਬ ਦੁਦੀ ਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਸ ਚੁ
ਖੰਡੁ ਹੋਵਾ ਸਾਨਿ ਰੰਗਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ
ਪਿਰਮ ਰਸੁ ਦੇਹ ਉਮੰਮਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਨਾਨਕੁ ਦੇਉ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗ ੨੯
 ਦੁਗੁਰੁ ਅੰਗ ੩੦ ॥ ਇਜਾਣੁ ਜਣੇਈ ॥ ਗੁਰ
 ਅਮਰੁ ॥ ^{ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮੇਈ ਅਮਰੁ} ਪਦੁ ਗੁਰ ਅੰਗ ੩੧ ॥
 ਰਾਮ ਦਾਸੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸਬ
 ਈ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੁ ਅਰਜਨੁ ਗੁਰੁ
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈਈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰ
 ਮਰੁ ਸੁਖਾ ਤਿਸੇ ਗਿਅ ਲੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋ
 ਵਿੰਦੁ ॥ ^{ਤੁ} ਬਾਬਾ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਜਾਨੀ ਕੋਈ ॥

॥ ੨੮ ਅਠਤੀ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਇਕਾਂਗੁ ਲਿਖਿਉ ਫੁੱਲ ਅੰਕੁ

ਗੁਣਿ ਖਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ

ਭਉਰੋਇ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਦਾ ^ਇਆ ਅਕਾਲਮੂ

ਰਤਿ ਪਰਤਿ ਪਿਰੋਇ ਨਾਉ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਭਾਇ

ਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਮਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਹ

ਜੁਗਤਿ ਰਿਹੋ ਦਾਸਾਇਆ ਹੇਠੀ ਹੋਸੀ ਸਚੁ

ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਣੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖਿ ਨਿਰੰਗੁ ਹੋਇ ਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੩੨੨ ॥
ਪਰਚਾ ਪਰਚਾਇਆ ਗੁਰਚੇਲਾ ਰਹਰਾਸਿ
ਕਰਿ ਵੀਹਾਇ ਕੀਹ ਚੜ੍ਹਾਉ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਸ
ਦਾਇਆ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਇਕੁ ਕਵ
ਉਪਸਾਉ ਕਰਾਇਆ ॥ ਪੰਜ ਭਤਤ ਪਰਵਾਣੁ
ਕਾਰਿ ਪੰਜ ਮਿਤ੍ਰ ਪੰਜ ਸਤ੍ਰ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੰ

ਜੇਤਿਨਿਅਸਾਧਸਾਧਸਧਾਇਸਾਧੁਬਿ
ਰਦਾਇਆਸਪੰਜੇਏਕੰਕਾਰਲਿਖਿਅੰਗੁਪਿ
ਫੀਸਹਸਫਲਾਇਆਸਪੰਜਅਖਰਪਰਧ
ਨਕਰਿਪਰਮੇਸਰੁਹੋਇਨਾਉਧਰਾਇਆਸਤਿ
ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਉਹੋਗੁਰਅੰਗਦੁਅੰਗਹੁਉਪ
ਜਾਇਆਸਅੰਗਦਤੇਗੁਰਅਮਰਪਦੁਅੰ
ਮਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਭੁਗਾਇਆਰਾਮਦਾਸਗੁ
ਰਅਮਰਜਟੁਛਾਇਆ॥੨॥ਦਸਤਗੀਰਹੋਇ

ਪੰਜਪੀਰਹਚੁਰਹਰਿਗੋਇਦੁਅੰਤੁਲਾ ਨੀਰੁ੨੨੨
ਨਦੁਨੀਦਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਤਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹੁਅ
ਰੋਲਾ ਪੰਜਪੀਅਲੇਅਜਰੁਜਰਿਹੋਅਸਤ
ਨੁਜਾਣੁਦਿਚੋਲਾ ਤੁਰੀਆਚਕ੍ਰਿਜਿਦਿ
ਪਰਮਤਤਾਛਿਅਵਰਤਾਰੇਕੋਲੋਕੋਲਾ
ਛਿਅਵਰਸਣਛਿਅਪੀੜੀਆਇਕਸਦਰ
ਸਣਅੰਦਰਿਗੋਲਾ ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਪੀਆ
ਸਿਧਨਥਅਵਤਾਰਦਿਰੋਲਾ ਗਿਆਰਹ

ਰੁਦ੍ਰਸਾਮੰਦ੍ਰਵਿਚਿਮਰਜੀਵੈਤਿਸੁਰਤੁਨ
 ਅਮੋਲਾ ਬਾਹਯੋਲਾਮੋਲਕਾਰਿਵੀਹਇਕੀ
 ਹਚੜਾਓਹਿਤੋਲਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਬਾਲਕੁਲ
 ॥੩॥ ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਖੁਦਾਇਪੀਰੁਗੁਰੁਚੇਲਾ
 ਚੇਲਾਗੁਰੁਹੋਆ ਗਨਿਰੀਕਾਰਿਅਕਾਰੁਕਾਰਿ
 ਏਕੀਕਾਰੁਅਕਾਰਪਲੋਆ ਓਅੰਕਾਰਿਅਕਾ
 ਰਿਲਖਲਖਦਰੀਆਉਕਰੇਦੇਢੋਆਂ ਲਖ
 ਗੜ੍ਹੜਕਾੜਾਹਵਿਚਿਤ੍ਰਿਸਨਾਦਝਹਿਸੀਖ

ਪਰੋਆ ਬਾਵਨਚੰਦਨਬੁੰਦਇਕਟੰਢੇਤਤੋ ੩੯
ਹੋਇਖਲੋਆ ਬਾਵਨਚੰਦਨਲਖਲਖਚ
ਰਣਕਵਲਚਰਣੇਦਕਹੋਆ ਪਾਰਬਹੁ
ਪੁਰਨਬਹੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁਅਮਲੋਅ
ਹਰਿਗੋਦਿਦਗੁਰਛੋੜਚੰਦੋਆ ॥੪॥ ਸੁਰ
ਜਦੇਘਰਿਚੰਦੁਆਦੇਗਦਿਰੋਧਉਠਾਵੈਕੋਤੋ
ਸੁਰਜੁਆਦੇਚੰਦੁਘਰਿਵੈਗਦਿਸਾਰਿਸਾਮਾ
ਲੇਹੇਤੋ ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਾਮਾਇਕੈਪੁਰਨਪਰਮ

ਜੋਤਿਚਿਤਚੇਤੋ ਲੋਕਵੇਦਗੁਣਗਿਆਸ
ਮਿਲਿਪਿਗਮਪਿਆਲਾਮਜਲਸਭੇਤੋ ਫੁਮ
ਰੁਤੀਫੁਆਦਰਸਣਾਇਕੁਸੁਰਜੁਗੁਰਗਿਆ
ਨਸਮੇਤੋ ਅਜਹਬਵਰਨਸਪਰਸਕੁਰਿਆਸ
ਟਧਾਤੁਇਕੁਧਾਤੁਸੁਖੇਤੋ ਨਉਪਰਥਾਪੇਨਦੇ
ਅੰਗਦਸਵਾਂਸੁਨਲੰਘਾਇਅਗੇਤੋ ਨੀਲ
ਅਨੀਲਅਨਾਹੁਦੋਨਿਝਰਧਾਗਮਪਾਰਸਨੇਤੋ
ਵੀਹਇਕੀਹਅਲੇਖਲੇਖਸੰਖਾਮਸੰਖਨਸਤਿ ੨੬

ਜੁਗਿਤੋਤੋ ਚਾਰਿਵਰਨਿਤੋਬੋਲਰਸਦੇਵਕਰੇ ੩੯
ਵਾਪਸੁਪਰੇਤੋ ਫਕਰਦੇਸਕਿਉਮਿਲੇਦਮੇ
॥੫॥ ਚਾਰਿਚਾਰਿਮਜਹਬਦਰਨਵਿਅਦਰ
ਸਦਦਰਤੋਦਰਤਾਰਾ ਸਿਵਸਕਤੀਵਿਚਿ
ਦਦਸੁਕਰਿਚਉਦਹਹਟਸਾਹਵਣਜਾਰਾ
ਸਚੁਵਣਜੁਗੁਰਹਟੀਐਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਰ
ਤਿਕਰਤਾਰਾ ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨੁਸਦ
ਕਾਉਕੁਗਤਿਕੁਉਸਬਦਵੀਚਾਰਾ ਨਾਮੁਦਨੁ

ਇਸਨਾਨੁ ਵਿਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਰਤਨਵਾਪ
ਗਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਖੰਡਿ ਵਾਸਾ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਚਉਦਹ ਦਿਵਿਅ ਸੋਧਿ ਕੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਸਚੁ ਪਿਆਰਾ ਸਚਹੁ ਭੋ
ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਉਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਚਾਰਾ
ਚੰਦਨਵਾਸੁ ਵਣਾਸਪਤਿ ਗੁਰਉ ਪਦੇਸਿ
ਤਰੈ ਸੈਸਾਰਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਹੁ ਸੰ
ਆਰਾ ॥੬॥ ਅਮਲੀ ਸੋਫੀ ਚਾਕਰਾ ਆਪੁ

ਆਪਣੇ ਲਗੇ ਬੰਨੇ ਅਹਰਮੁਹੇ ਇਕਜੀਹੁਸੇ ੩੬੨
ਮੰਤ੍ਰਪਿਆਲਾ ਮੁਲਿਨਮੰਨੇ ਨਾਮਹਰਮੁਹੁ
ਆਰੁਮਸਤੁ ਮਰਦਾਨੀ ਮਜਲਸਕਰਭੰਨੇ
ਤਕਗੀਗੀਤਹਰੀਗਵਿਚਿਪੀਰਪਰਸਤਮੁ
ਗੀਦੁਓਪੰਨੇ ਗੁਰਮਤਿਮਲਖੁਨਲਖੀਐ
ਅਮਲੀਸੋਫੀਲਗਾਨਿਕੰਨੇ ਅਮਲੀਜਾਣ
ਨਿਅਮਲੀਅਸੋਫੀਜਾਣਨਿਸੋਫੀਵੰਨੇ ਹੇਤੁ
ਵਜੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹਦੁਟਿਖੋੜੀਇਕਜੀਉਸਿਧ

ਨੇ ॥ ਜਿਉ ਸਮ ਸੇਰ ਮਿਅਮਾਨ ਵਿਚਿ ਇਕੁ
ਬੇਕਰਹਾਨਿ ਦਇਖੀਨੇ ॥ ਵੀਹ ਇਕੀਹ ਜਿਵੇ ਰਸੁ
ਗੰਨੇ ॥ ੧ ॥ ਚਾਕਰਾਮ ਮਲੀ ਜੋਫੀਆ ਪਾਤੁ ਜਾਹ
ਦੀ ਚਉਕੀਆ ਏ ॥ ਹਾਜਰਹਾਜਰਾ ਲਿਖੀ ਮਨੀ
ਗੋਰਹਾਜਰ ਗੋਰਹਾਜਰਾ ਲਾਈ ॥ ਲਾਇਕੈ ਦੇ
ਚਾਰਿਕੈ ਵਿਰਲੇ ॥ ਜਲ ਜਵਿ ਚਿਜ ਦਾਈ ॥
ਤਿਸਾਹੁ ਹੁਜੀਆ ਰੁਮ ਜਤੁ ਭੁਜਫਹਾਮੀ ਦਿਵੈ ਪ
ਰਚਾਈ ॥ ਦੇਨਿ ਪਿਆਲੇ ਅਮਲੀਆ ਜੋਫੀਆ

ਰੇਪੀਆਵਟੁਲਾਏ ਅਤਵਾਲੇਅਮਲਹਿਏਪੀ ੩੨੩
ਪੀਚਰੂਸਹਜਪਰਿਜਾਏ ਸੇਫੀਆਗਨਿਟਕਰ
ਪੁਜਨਿਵਾਜੈਸੀਸੁਨਿਵਾਏ ਵੇਦਕਿਤਾਬਅਭ
ਬਵਿਚਿਕਰਿਕਰਿਖੁਦੀਬਹੁਬਹੁਸਾਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਦਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ
ਹੇਝਰੇਖੇਪਾਤਿਸਾਹੁਖਿਕੀਥੋਲਿਦੀਵਾਨਲ
ਗਾਏਅੰਦਰਚਉਕਮਹਲਦੀਬਾਹਰਮਰ
ਦਾਨਾਮਿਲਿਅਏਪੀਐਪੀਆਲਾਪਾਤਸਾ

ਹੁਮੀਦਰਿਖਾਜਾਮਹਲੁ ਪੀਲਾਵੈ ਯੇਵਨਿ
ਮਮਲੀਜੋਫੀਮਾਮਦਲਿਦੇਮਦੇਖੇਦਿਖ
ਲਾਵੈ ਕਰੇਮਨਾਹਜਰਾਬਦੀਪੀਮੇਮੀਪ
ਨਹਰਸੁਖਾਵੈ ਓਲਸੁਪੀਮਾਲਾਮਿਹਰਕ
ਰਿਦਰਲੇਦੇਨਪਛਤਾਵੈ ਕੇਹੁਨਵਸਾਵੈਕਿ
ਸੇਵਾਗੁਨਹਕਰਾਇਹੁਕੁਖਖਜਾਵੈਹੋਰ
ਨਜਾਵੈਪਿਰਮਰਸੁਜਾਵੈਮੀਪਕੇਜਿਸੁਜ
ਵਾਵੈ ਰਿਦਰਲੇਗੁਰਸੁਪੀਮਾਲਖਲਖਾਵੈ

ੴ ਵੇਦ ਕਤੇਬੰ ਖਾਣਦੇ ਜੋ ਫੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
 ਫਾਗੁ ਮੁਸਲਮਾ ਫੁੱਖਦਾ ਇੰਦੋ ਨਿੰਦੂ ਹਰਿ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਬਾਣੀ ਕਲਮਾ ਸੁੰਨ ਤਿਸਿ ਦਕੁ ਧਰਿ ਪਾ
 ਇਜੇ ਚਿਤਿ ਤੁਕੁ ਸੁਖਾਣੀ ਅਕਾਮੁ ਮੁਲਮਾ
 ਟਟਾਰੀ ਗਬੰਨਾਰ ਸਦਾ ਹਿੰਦਵਣਾ ਰੇਜੇ ਰਖ
 ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਵਰਤ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰਾਣਾ
 ਸਾਰਿ ਸਾਰਿ ਮਜਹਬ ਵਰਨ ਛਿਅ ਪਰਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਵਖਾਣਾ ਮੁਸਲਮਾ ਟਟਾਰੀ ਦਪਿਰ

ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਜਾਅ ਵੇਤਾ
ਰਕਾਰਿ ਹੁ ਜਲ ਆਵੈ ਇਕੋ ਰਹਾ ਆਵਾਗੀ ਖੰਜੋ
ਤਾਵੁ ਕਰੇ ਨਿਧਿ ਭਾਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਮਾਮਲੀ ਖਾਸੇ ਮ
ਜਲ ਸੀ ਪਿਰਾ ਮਿਪ ਆਲਾ ਮਲ ਖੁਲਖਾਇਆ
ਆਲਾ ਤੁਸ ਬੀ ਤੇ ਕੁ ਕੇ ਜਿਉ ਸਉ ਤਿਵੇ ਅਠੇ
ਰਲਾਇਆ ਅੇਰੁਇਆ ਪੁਰਲਾਇ ਕੇ ਰਾਪੁ ਰਹਿ
ਪੁਨਨ ਉਗਵਾਇਆ ਦੁਇ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਵ
ਜੁਦੁ ਹੋਇ ਚਉ ਪੜ ਸਾਰੀ ਜੋ ਕੁ ਜੋ ਕੁ ਆਇਆ ਸਿ

ਵਜਕਤੀਨੋਲੀਪਿਕੋਪਿਰਮਪਿਆਲੇਨਿਜਪ
 ਰਿਆਇਆਰਾਜਸੁਤਾਮੁਸਾਤਕੋਤੀਨੋਲੀ
 ਪਿਰਉਥਾਪਦੁਪਾਇਆਗੁਰਗੋਵਿਦੁਭ
 ਦਾਇਪੀਰਗੁਰਸਿਖਪੀਰਮੁਰੀਦਖਲਾਇ
 ਆਸਚੁਸਬਦੁਪਰਗਾਜੁਕਰਿਸਬਦੁਤੁ
 ਰਤਿਸਚੁਸਚਿਮਿਲਾਇਆਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਸਚੁਕੁਇਆ॥੧੧॥ਪਰਬਹੁਪੁਰਨਬ
 ਹੁਸਤਿਗੁਰਜਾਧੀਗਤਿਵਿਚਿਵਸੈਸ

ਬੁਧੁਰਤਿ ਆਗਾਧੀ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਗਤਿ ਕੈ ਜਾ
ਜਿਵਿਗਾਜੇ ਨਾ ਚਹੁ ਮਰੇ ਨ ਜੇ ਰਹਿ ਇਦੇਵਾਰ
ਹੈ ਨ ਭੇਗੁ ਵਿਦਸੈ ਗੁਰਸਾ ਮਾਣਾ ਆਖੀ ਮੇ
ਜਾਧਸੀ ਗਤਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਜੈ ਛਿਅਵੀ ਪਿ
ਕੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ਪਿਕੀ ਕੋ ਦਸੈ ਸਰ
ਨਾਉ ਸਚੁ ਦਰਸਣ ਸਚਖੰਡ ਸਤਸੰਗੁ ਸਰਜੇ
ਪਿਪਰਾ ਮਪਿ ਆਨਾ ਜਾਧਸੀ ਗਿਭੁਰਾ ਤਵਛੁ
ਪਾਰਸ ਪਰਜੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ

ਇਅਕਲੁ ਮਜੇਨੀਜਸੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਕਸਈ ਟੀਕ
ਸੈ ॥੧੨॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਕਰਿ ਤੈਗੁਣ ਪੰਜ ਤਤ
ਉਪਜਾਇਆ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਜਾ ਜਿਦ ਸਾਮ
ਵਤਾਰ ਚਲਤੁ ਵਰਤਾਇਆ ਭਵਿਅਾਰੁ ਤਿਬਾਰ
ਹਮਾਹ ਕਰਿ ਸਤੁ ਵਾਰੁ ਸੈ ਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ਜਨ
ਮਮਰਣੁ ਦਿਹ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਸਾਸਤੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ
ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਅਦਿਅੰ ਤੁਥਿ ਤੁ
ਨਵਾਰੁਨ ਮਾਹੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚ

੩੬

ਖੰਡੁਪੈਨਿਰੰਕਾਰਗੁਰਸਬਦਵਸਾਇਆਸਿਰ
ਖਹੁਫਲੁਫਲਤੇਬਿਰਥਅਕਲਕਲਾਕਾਰਿਅ
ਲਖੁਲਖਾਇਆਅਮਾਦਿਪੁਰਥਅਦੇਸੁਕਾਰਿ
ਅਮਾਦਿਪੁਰਥਅਦੇਸੁਕਾਰਾਇਆਪੁਰਥਪੁਰ
ਤਨਜਤਿਗੁਰੂਓਤਿਪੋਤਿਇਕੁਸੁਭਬਣਾਇਆ
ਵਿਸਾਅਦੇਵਿਸਾਅਦੁਮਿਲਾਇਆ੧੩)ਬ
ਹਮੇਦਿਤੇਵੇਦਚਾਰਿਚਾਰਿਚਾਰਿਵਰਨਮਾਜ
ਅਓਪਜਾਏਅਛਿਅਦਰਸਣਛਿਅਜਾਸਤਛਿ

ਅਭਿਪਦੇ ਸਕਤੇ ਸਵਰਤਾਏ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੀਪ ੩੯੧
ਸਤਿਨਭੀਖੰਡ ਦਹਦਿਸਵੰਡਵੰਡਾਏ ਜਲਥ
ਲਵਣਖੰਡ ਪਰਬਤਾਤੀਰਥਦੇਵ ਸਥਾਨ ਬ
ਣਾਏ ਜਪਤਪਸੰਜਮਹੋ ਮਜਗਕਰਮਧਰ
ਮਕਰਿਦਾਨਕਰਾਏ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਪਛਾਣਿਆ
ਜਾਧਸੰਗਤਿਦਸੈਨਦਸਾਏ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖ
ਣੁਆਖਿਸੁਣਾਏ ੧੪੧ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਬਿਸ
ਨਹੋਇਏ ਗਵਿਰੋਧਜੋਧਲੜਾਏ ਦੇਵਦਾਨਭੀ

ਕਰਿਦੁਇਧੜੇਦੇਤਹਰਾਏਦੇਵਜਿਣਾਏ॥ ਮਛਕ
ਛਵੇਰਾਹਰੂਪੁਨਗਸਿੰਘਬਾਵਨਬਓਧਓਪਾਏ॥
ਪਰਸਗਮੁਰਾਮੁਕਿਸਨੁਰੋਇਕਿਲਕਕਲੀਕੀ
ਨਾਓਗਣਾਏ॥ ਚੰਚਲਚਲਤਪਖੰਡਬਹੁਦਲ
ਛਲਕਰਿਪਰਪੰਚਵਧਾਏ॥ ਘਾਟਬਹੁਮੁਪੁਰ
ਨਬਹੁਮੁਨਿਰਭਓਨਿਰੰਕਾਰੁਨਾਇਖਾਏ॥ ਖੜੀ
ਮਾਰਿਸੰਘਾਰੁਕਰਿਰਾਮਾਇਣੁਮਹਾਭਾਰਥਭਾਏ॥
ਕਾਮਕੋਰਧੁਨਮਾਰਿਓਲੋਕੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਨਜਾਏ॥

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਣੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧੫॥ ਗਇਕਵੰਤੁ ੩੬੬
ਗਿਆਰਹਰੁ ਵਹੈ ਇਘਰਿ ਬਾਰੀ ਅਉ ਧੁਤ ਸਦਾਇ
ਆ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋ ਖੀਆ ਸਿਧਨਾ ਬਕਰਿ ਪਰ
ਚਾਲਾਇਆ ਸੀਨਿਆ ਸੀਦ ਸਨਾਵਧਾਰਿ ਜੋਗੀ
ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਗਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ
ਗੁਸਾਇਣਾ ਤੰਤੁ ਮੰਤਰ ਚੇਟਕ ਵਰਤਾਇਆ ਸੇਲ
ਕਰਿ ਸਿਵ ਗਤਿ ਵਾਕਰਾ ਮਾਤਿ ਵਿਚਿ ਵਾਦੁ
ਵਧਾਇਆ ਘੋਸਤੁ ਕੁੰਗ ਸਰਾਬ ਦਾ ਚਲੈ ਪਿ

ਮਾਲਾ ਕੁ ਕਤੁ ਕੁੰ ਚਾਇਆ ਵਜਨ ਬੁਰਗੁ ਸਿ
 ਕੀਆ ਸਿਖਨਾ ਦਰਹਰਾਇਆ ਮਾਮਾਇ ਪੁਰਖੁ ਅ
 ਦੇ ਸੁਕਾਰਿ ਅਲਖੁ ਜਗਾਇਨਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥
 ਸਾਧਸਿੰਗਤਿ ਵਿਣੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ੧੬ ॥
 ਨਨੀਰੀ ਕਾਰੁ ਅਕਾਰੁ ਕਾਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੁਰਾਂਗੁਰੁ ਅ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਪੀਰਾ ਪੀਰੁ ਵਖਾਣੀ ਅੰਨਾ ਬਾਨਾ ਬੁ
 ਸਾਧਸਿੰਗਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਚਠਾਇਆ
 ਗੁਰਸਿਖੁ ਮਾਇਆ ਟੀਚੈ ਚੁੰਦਾਸੀ ॥ ਅਨਮੁਖ

ਮਿਲਿਪੰਚਮਾਖੀਅਨਿਬਿਰਦਪੰਚ ੩੬੬
ਪਰ ਮੇਸਰੁਪਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖੀਮਿਲਿਪ
ਰਵਾਣਪੰਚਜਾਧਸੰਗਤਿਸਚਖੰਡੁਇ
ਲਾਸੀਗੁਰਦਰਸਣਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਨਿ
ਜਪਾਰਿਕੁਇਕੁਗਤਿਗੁਰਗਾਸੀਮਿ
ਰਾਬੇਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਆਸਨਿਗਾਸੀ
ਜਦਾਸਹਜੁਬੈਰਾਗੁਹੈਕਲੀਕਾਲਅੰਦ
ਰਿਪਰਗਾਸੀਜਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੈਰ
ਪੀਯਖੰਡੁ

ਖਲਾਸੀ॥॥੧੧॥ਨਾਗੀਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁ
ਹੋਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਕਰੇਣਾਨਾਗੀ॥ਨਾਗੀ
ਕੁਤਾਰਸੀਜੋਗੀਮਾਲਿਪੁਤੁਸਪੁਤੁਕਪੁਤੁ
ਮੈਸਾਗੀ॥ਪੁਰਖਾਪੁਰਖਾਜੋਰਚਨਿਤੇ
ਫਿਰਲੇਨਿਗਮਲਾਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਪੁਰਖ
ਹੁਪੁਰਖੁਪਿਆਰੁਗੁਰਤੇਚੇਲਾਸਬਦ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਪਾਰਸੁਰੇਮਾਪਾਰਸਹੁਗੁਰ
ਚੇਲਾਚੇਲਾਗੁਣਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਵਿਸੀ

ਪਗਮਰੀ ਸਗੁਰਾ ਸਿਖਾ ਸਾਧ ਸਿਖ ਪਗਉ ੪੦੦
 ਪਕਾਰੀ ਗੁਰਕੁਟਾਈ ਗੁਰਕੁਟਾਈ ਆਸ
 ਕੁਸਚ ਗੁਰਵ ਕਜੁਹਾਰੀ ਪਰਤਨਪ
 ਰਧਨ ਪਰਹਰੇ ਪਗਨਿਦਾਹਉ ਮੇ ਪਰਹਾਰੀ
 ਸਾਧ ਸਿਗਾਤਿ ਦਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧੯॥
 ਸਿਪਉਦਾਰਾ ਪਕੁਦਾਰੀ ਆਹੁ ਪੁਤੁਧੋਤਾਪ
 ਕੁਧੋਤਾਨਤਾ ਆਦਾਰੀ ਪਕੁਦਾਰੀ ਆਹੁ
 ਫੁਫੀਕੁਟਾਈ ਆਸਟਖਤਾ ਨਨਨਨ

ਮਾਪੀਮੇਪੜਨਨਾਪੜਨਨੀਪਤਾਤਾ
ਇਮਾਚਾਚਾਜਾਣੀਮੇਤਾਈਚਾਚੀਮਾਇ
ਮਾਮਤਾਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਮਾਮਾਸੀਮ
ਸੜਦੇਰੀਗਿਰੰਤਾਮਾਸੜਫੁਫੜਸਾਕ
ਸਕੁਸਹੁਰਾਸਸੁਸਾਣੀਸਾਛੁਤਾਤਾਏਰ
ਪਿਤੀਏਰਸੇਛੁਮਿਛਿਮਉਥੇਰਫੁਫੇਰਮ
ਵਤਾਸਾਫੁਕੜਮੁਕਟਬੁਸਭਿਨਦੀਨ
ਵਸਿਜੋਗਾਨਿਸਤਾਸਚਾਸਾਕੁਨਵਿਛੁ

ੴ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਰਭਾਈ ਕੁਤਾ ਭੁਗਤੁ ੪੦੧
ਗਤਿ ਦਿਚਿ ਜੋਗ ਸੁਗਤਾ ੧੯੧ ਪੀਠੁ
ਦੇਨ ਪਿਆਰਤਾ ਲਿਨ ਫੁਫੀਨ ਪਿਤੀਏ ਤਾਏ
ਮਾਊ ਹੇਤਨ ਪੁਜਨੀ ਹੇਤਨ ਮਾਮੇ ਮਾਸੀਜਾ
ਏ ਮਾਮੇ ਬਾਸਧਨ ਉਤਰੇ ਮਾਣਿ ਮਾਥਾ ਕਰੀ
ਮਾਂਜੇ ਖਾਏ ਮੁਲੀ ਪਾਟ ਪਟਿਤ ਰਾਵਾ ਸੁਰੀ
ਕਾਰੁ ਪਰਗਟੀ ਮਾਏ ਮੁਰਜ ਚੰਦਨ ਪੁਜ
ਨੀ ਦੀਵੇ ਲਖਤਾਰੇ ਚਮਕਾਏ ਹੀਗ ਮਜੀ

ਫੋਕ ਸੁਭਦਾ ਸਦ ਸਬੋ ਈਫੇ ਸੁਫਟਾਏ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੁਲਿ ਨ ਮਿਹਰਵਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
ਨਦੇਵ ਸਬਾਏ॥ ਰਿਫੇ ਸਬੋ ਫੋਕਵ ਜਾਏ॥ ੨੦
ਆਪੇ ਹੇਤਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤੁ ਸੁਚੇਤੁ
ਸਹਾਈ॥ ਸਾਹਵਿ ਸਾਹਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸਾਹੁ ਅਬਾਹੁ ਸਮਾਈ॥ ਸਾਹਿਬਤੁਲਿ ਨ
ਸਾਹਿਬੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸਾਈ॥
ਦਾਤੇ ਦਾਤਿਨ ਪੁਜਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਸਚੁ

ਦਿਕਾਈ ॥ ਵੇਦਨ ਪੁਜਨੀ ਵੇਦਗੀ ਸਤਿ ॥ ੪੦੨

ਗੁਰਹਉ ਮੇਰੇ ਗੁਮਿ ਟਾਈ ॥ ਵੇਦੀ ਦੇਵਨ

ਸੇਵਤੁ ਲਿਖਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ

॥ ਸਾਇਰ ਰਤਨ ਨ ਪੁਜਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਤਿਗੁ

ਰਸ ਬਦ ਸੁਭਾਈ ॥ ਅਕ ਬਕ ਬਾਵਰੀ ਦ

ਰਿਅਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ੩੬ ॥

ਉਦਤੁਲੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਣੀਭਾ
ਈਗੁਰਦਾਸਕੁਲੇਜੀਕੀ ਜੋਰਠਾ)
) ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਭਨਮਸੀਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਨਾਘਟਘਟਕਾਪਰਦੇਸਦੇਕਾਮ
ਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਸਿ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ਭਨਮ
ਸੀਸਤਿਗੁਰਚਰਨਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸ
ਦੇਕਾਮਨੇਕਾਬਿਬੇਕਸਸਿਘਟਘਟਕਾਪ

ਰਵੇਸ਼ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਘਟਘਟਕਾਪਰ ੪੦੩
ਵੇਸ਼ਸੇਸਪਾਹਿਕਹਤਨਆਵੇਂ ਨੇਤੁਨੇਤ
ਕਾਹਿਨੇਤਬੇਦੁਬੀਦੀਜਨੁਗਾਵੇਂ ਅਮਾਦਿ
ਮਾਧਿਅਰੁਅੰਤਿਤੁਤੇਹਤੁਹੈਪੁਨਿਹੈਨਾਮਾ
ਅਮਾਦਿਪੁਰਖਆਵੇਸਚਰਨਸੀਸਤਿਗੁ
ਰਥਨਾਮਾ ॥੧॥੧॥ ਸੇਰਠਾ ਅਬਿਗਤਿ
ਅਲਖਅਕੇਵੁਅਗਾਮਾਪਾਰਅਨੰਤਗੁ
ਰਾਸਤਿਗੁਰਨਾਨਕਵੇਦਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨ

ਬੁਧਮ ॥ ੧ ॥ ਯੋਹਰਾ ॥ ਅਗਮਾਪਾਰ
ਅਨੰਤਗੁਰ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖਾ ਅਭੇਦ
ਪਾਰਬੁਧਮ ਪੁਰਨ ਬੁਧਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਕਰੇਦਾ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ
ਦੇਵਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਬਧਿਆ ਵਹਿ ਨਾਰ
ਬਾਹੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਗਾਗਾ ਗਾਨੀ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਹਿ ਗੁਨ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤਿਸ ਪਰੰਪਰਾ ਅਬਿਗਤਿ ਅਲਖਾ ਅਭੇ

ੴ ਅਗਮ ਅਗਮਿਤਿ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ੧ ॥ ੪੦੪
ਗੁਣਾ ॥ ਜਗਮਗਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮ
ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ॥ ਅਦਕੁਤਾ ਮਤਿ
ਅਨੂਪ ਪਰਮਤਤਤਤਤਿ ਮਿਲਿਓ ॥ ੧ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਰਮਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ
ਜਗਮਗਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ॥ ਪਰਮਤਤਤਤਤਤਿ
ਮਿਲਿਓ ਅਦਕੁਤਾ ਮਤਿ ਹੀ ਅਨੂਪ ॥ ੧ ॥ ੪੦੫
ਤਾ ॥ ਅਦਕੁਤਾ ਮਤਿ ਹੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਪਰਮ

ਕੋਪਾਰਸਾ ਗੁਰਮੰਗਦਮਿਲਿਮੰਗਸੰਗ
ਮਿਲਿਸੰਗਿਓਧਾਰਸਾ ਅਕਲਕਲਕੁਰ
ਪੁਰਸੁਰਗਤਿਓਤਿਪਤਿਮਹਿ ਜਗਮਗ
ਜੋਤਿਸਰੂਪਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਮਹਿ ਕੁਓਸ
ਰਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਿਸਟਿਨਿਵਾਸਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਚਨਅਨਹਦਸਬਦਾ ਸਤਿਗੁਰਮ
ਮਰਪਰਗਾਸਾਮਿਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁਟੇ
ਮਹਿਦੁਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਅਨਹਦ

ਸਬਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਵਾਸਾ ਗੰਮਣਿ ॥ ੪੦੫ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰਾ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਾ
॥੧॥ ਛੰਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸਤਾ ਸ
ਚਰਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਾ ਮਨਿ ਹਕਾਮ ਪ
ਰਮ ਪਦ ਸਹਜ ਸਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਸੁ
ਰੀਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਜ ਮਾਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਨਿਵਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਿ ਬਚਨ ਪਗਾ ॥
ਸਨਾ ॥੪॥ ਜੋਰਠਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਸਨ ਬਿਸਾ ਅਰੁ

ਰਬੁਏਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿਲਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਮਤਾਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਭੁਏ॥੧॥
ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਸੀਧਿਮਿ
ਲਿਬਹਾਮਨਬਿਸਾਮਰਾਮਨਾਮਗੁਰ
ਮੁਖਿਭੁਏਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮ॥੧॥੪
॥ਫੰਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿਰਮਤਾਰਾਮਨਾਮਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਓਸਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰ
ਗਿਅਨਿਧਿਅਨਗੁਰਗੁਰੁਕਹਾਇਓ॥

ਦੀਪਜੋਤਿਮਿਲਿਦੀਪਜੋਤਿਜਗਮਗਮ ४੦੬
ਤਾਰਿਉਗਾਰੁਗਮੁਖਿਗਮਤਾਰੁਮਸੀਧਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਿਕੁਟੇਗੁਰ १੫ ॥ ਜੋਰਠਾ ॥
ਦਿਅੰਤਿਬਿਸਮਾਦਫਲਦੁਮਗੁਰਸਿਖਸੀ
ਧਿਗਤਿ ॥ ਆਦਿਪਗਮਪਗਮਾਦਿਅੰਤਿਅ
ਨੰਤਨਜਾਨੀਐ १੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ਫਲਦੁ
ਮਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਗਤਿ ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਬਿਸ
ਮਾਦਿਅੰਤਿਅਨੰਤਨਜਾਨੀਐ ॥ ਆਦਿਪਗਮ

ਪਗਮਾਦਿ ॥ ੧੧ ॥ ਛੁਤਾ ॥ ਅਮਾਦਿ ਪਗਮ
ਪਗਮਾਦਿ ਨਾਦਿ ਮਿਲਿ ਨਾਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ॥
ਲਲਹਿ ਸਲਿਲ ਸਮਾਇ ਨਾਮ ਸਰਤਾਸ ॥
ਗਗਨੁ ਨਿਗਨ ਪਤਿ ਸੁਤਿ ਨਿਪੋਤਿ ਜੋਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਨ ਗਗਨ ਨਾਮ ਪਗ
ਸਾਦਿ ਕੁਏ ਗੁਰਤੇ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸ
ਰਨਾ ॥ ਪੁਰਨ ਬਰਮਾ ਬਿਬੇਕ ਮਾਪਮ
ਪਪਗਾਸ ਗੁਇ ਨਾਮਾਦਿ ਪ੍ਰਕੁਏ ਕਗੁਰ

ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਸੀਐ ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਆ ੪੦੧
ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁ ਇਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਸੀਐ ਨਾਮ ਦੋਇ ਪੁਰ
ਏਕਾ ॥੨੦॥ ਛੰਤਾ ॥ ਨਾਮ ਦੋਇ ਪੁਰ ਏਕਾ
ਕਗੁਰ ਮੁਖਿ ਠਹਰਾਈ ॥ ਅਦਿ ਬੁਏ ਗੁਰਨਾਮ
ਦੁਤੀ ਅਗੋ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਰਚ ਨਿਰਚ ਖਾਖਿ ਬਾਪਨਾ ਪੁਰ
ਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਪ੍ਰਗਟਹੁ ਇਆਪਾਪਾਪਨਾ

॥ २१ ॥ ਜੋਰਫਾ ॥ ਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾ
ਦਿਅਸੁਰਜਹਿ ਅਸੁਰਜਗਤਿ ॥ ਅਦਿ
ਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ ਅਦਭੁਤਪਰਮਾਦਭੁਤਭਏ
॥ २२ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸੁਰਜਹਿ ਅਸੁਰਜ
ਗਤਿ ਬਿਸਮਾਦਹਿ ਬਿਸਮਾਦਾ ਅਦਭੁ
ਤਪਰਮਾਦਭੁਤਭਏ ॥ ਅਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ
॥ २३ ॥ ਛੰਤਾ ॥ ਅਦਿਪੁਰਖਪਰਮਾਦਿ
ਸਦਾਸਰਪਿਅਗੋਚਰਾ ॥ ਨਿਸ਼ਟਿਦਰਸਮ

ਸਪਰਸਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦ ਮਨੋ ਚਰਾ ਲੋ ੪੦੮
 ਗਬੇਦਗਾਤਿ ਗਿਆਨ ਲਖੇ ਨਹੀ ਅਲਖਾ ਮ
 ਕੇਵਾ ਨੇਤ ਨੇਤੁ ਕਰਿ ਨਾਮੋ ਨਾਮ ਸਾਸਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੇਵਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਹੀ
 ਸੁਧਿ ਕੀਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਰਹੀ ਮਤਿ ਮੇਨਾ ਮ
 ਤਿਹੈ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮੇਨਾ ^{ਕੀਨ ਬੁਧ} ਸੁਰਤਿ ਅਉਧਿ ਆਨਾ ਮੇਨ
 ਧਿ ਆਨ ਰਹਿ ਉਗਿਆਨਾ ਮੇਨ ਗਿਆਨੁ ਰਹਿ
 ਗਤਿ ਮੇਨ ਗਤਿ ਹੋ ਧੀਰ ਜੋਧੀ ਰਜੁ ਗਰਬ

ਕੋਗਾਰਬੁਗਾਇਓਰਤਿਮੇਨਰਤਿਰਹੀਪਤਿ
ਰਤਿਪਤਿਮੇਅਦਕੁਤਪਰਮਦਕੁਤਬਿਸ
ਮੇਬਿਸਮਅਸੁਰਜੈਅਸਚਰਜਮਤਿਅ
ਤਿਮੇ॥੧੯॥ ਯਸਮਸਥਾਨਕੇਸਮਾਨਿ
ਕਉਨੁਕਉਨੁਕਹਉਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੁਤਉ
ਅਨਤਨਪਾਵਈ॥ਉਨਮਨੀਜੋਤਿਪਟ
ਤਰਈਸੋਕਉਨਜੋਤਿਵਾਇਆਕੋਵੇਖਾਵੈ
ਜਾਹੀਤਾਹੀਬਨਿਆਵਈਅਨਹਵਨਾਦ

ਸਮਸਰਿਨਾਦੁਬਾਦੁਕਉਨੁਸੀਗੁਰਸੁਨਾਵੈ ੪੦੬
ਜਾਹਿਸੇਈਲਿਵਲਾਵਈ ॥ ਨਿਤੁਰਾਮਪਾਰ
ਧਾਰਤੁਲਿਨਾਮੀਤਰਸਾਪੀਉਪੀਮਾਵੈ
ਜਾਹਿਤਾਹੀਮੇਸਮਾਵਈ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਸੀਧੀਮਿਲੇਬੀਸਟਿਕਈਸਈਸਾਇਤਤੇ
ਉਲੀਪਉਤਜਾਇਰਹਰਾਵਈ ॥ ਚਰਮਾਦਿ
ਸਟਿਮੁਦਪੇਖੇਦਿਬਿਦਿਸਟਿਕੇਜਗਾਮਗਾਸੇ
ਤਿਉਨਿਮਨੀਸੁਧਿਪਾਵਈ ॥ ਸੁਰਤੁਸੀਕੋਚ

ਤਹੀਬਜਰਕਪਾਟਏਲਿਨਾਦਬਾਦਪਰੇ
ਅਨਹਤਲਿਵਲਾਵਈ। ਬਚਨਬਿਸਰ
ਜਤਅਨਰਸਰਹਿਤਹੁਇਨਿਝਰਾਅਪਾਰ
ਧਾਰਾਅਪੀਉਪੀਆਵਈ॥੧੧॥ ਜਉਲਉ
ਅਨਰਸਬਸਿਤਉਤਉਲਉਨਹੀਪ੍ਰਮਰਸੁ
ਜਉਲਉਆਨਧਿਆਨਆਪਾਆਪੁਨਹੀ
ਦੇਖੀਐ। ਜਉਲਉਆਨਗਿਆਨਤਉਲਉ
ਨਹੀਅਧਤਮਗਿਆਨਜਉਲਉਨਾਦਬ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਉ ਭਲੁ ਮਰਿ ੪੧੦
ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ਨ ਅੰਤੁ ਰਿਗਤਿ ਜੀਉ ਭਲੁ
ਨ ਫਲ ਖਾਵੈ ਤਉ ਭਲੁ ਅਫਲ ਖਨ ਭੇਖੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆ ॥
ਨ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਏਕ ਭੇਖੀਐ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਾ
ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਬਹੁ ਬਿਜਨਾ ਦਿਸਦਾ ਦਸੀ
ਚਤੁ ਸਰਬਰਸ ਰਸ ਨਾ ਕਹਾਈਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਹੁ ਜਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵਗਿਆਨ

ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨਿ ਅਮਿਤ ਬੁਧਾਈ ਹੋ ॥ ਜ
 ਕਲ ਸੁਰੀਯਾ ਅਸਪਰਸਾ ਅਊਰ ਚਾਨਾ ਦਬੁਧਿ
 ਬਲਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸ ਤਿਨਾ ਅਸਿਮਰਤ ਸਫਲ ਹੁਇ ਬੋਲਿਤ
 ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਘੋਮਰ
 ਸਿਬ ਸਿਹੁਇ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਮਜਾਨੈ ਬਿਰਹਿ
 ਬਿਛੋਰਾ ਮੀਨ ਹੁਇ ਨ ਮਰਿ ਜਾਨੈ ਹੋ ॥ ਦਰਸ
 ਧਿਆਨ ਜੋ ਮੇਨ ਹੁਇ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਚਰਨ ਬਿ
 ਤੁ

ਮੁਖੋਹੋਇਪਾਨਫਹਰਨੇਹੈ। ਸੀਮਾਇਤਿਬਿਛੁਰ ੪੧੧
 ਤਗਾਤਿਪੇਅਨਾਬਿਰਹਜਨੀਮੀਨਅਉਪਤੀ
 ਗਾਮੇਹਿਦੇਖਤਲਜਾਨੇਹੈ। ਮਾਨਸਜਨਮੁ
 ਧਿਗੁਪੀਨਿਹੈਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਕਪਟਸਨੇਹਦੇਹ
 ਨਰਕਸਮਾਨੇਹੈ। ੧੪। ਗੁਰਮੁਖੰਫਲੁਸੁਖ
 ਬਿਸਮਾਦਅਤਿਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤ
 ਨਾਮਾਵਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਗੀਧਪਰ
 ਮਦਰੁਤਸੀਤਲਕਮਿਲਪਰਸਤਬਨਿਆ

ਏਅਾਵਿਨਾਵੇਨਾਦਸਲਲੇਸਲਲਿਮਿ ੪੧੨

ਲਿਬੁਹਮੇਬੁਹਮਮਿਲਿਸਹਜਸਮਾਏਹੇ ੧੬

। ਚਿਰੀਕਾਨਮਾਨਸਜਨਮਾਨਿਰਮੋਲਪਾਏ

ਸਫਲਜਨਮਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕੋਲੋਚ

ਨਮਮੋਲਗੁਰਦਰਸਮਮੋਲਦੇਖੇਸੁਵਨ

ਮਮੋਲਗੁਰਬਚਨਧਰਨਕੋਨਾਸਕਾਮ

ਮੋਲਚਰਨਾਰਥਿਦਬਾਸਨਾਕੋਗਸਨਾਮ

ਮੋਲਗੁਰਮੰਤ੍ਰਸਿਮਚਨਕੋਹਸਤੁਮਮੋਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵ ਕੇ ਸਫਲ ਚਰਨ ਅਮੋਲਖ
ਰਦਫਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦਰਸਿ ਧਿਆਨ ਦਿ
ਬਿਦਿਸਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁਈ ਕਰਨਾ ਕਟਾ ਛਰਿ
ਬਿਦੇਹ ਪਰਫਾਨ ਹੋ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰ ਰਿਲਿਖ
ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸਨ ਕੋ ਮੰ
ਮਿਤ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਬ
ਸਨਾ ਸੁਖ ਸਹਸਤ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਨਾਮ ਸਫਲ ਸੁ
ਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਵਰਗੇ ॥

ਸਮਾਇਕਏਮਨਮਨਸਾਬਕਤਬ੍ਰਹਮਧਿਅੰ ॥ ੪੧੩ ॥

ਨੇਹੈ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਤਿਅਸੁ

ਰਜਮੇਹੇਰਤਹਿਰਾਨਅਨਧਿਆਨਬਿਸਰਾ

ਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਗੰਧਰਜਬਿਸਮ

ਹੁਇਅਨਰਸਬਾਸਨਾਫਿਲਾਸਨਹਿਤਨੇਹੈ

ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਅਦਕੁਤਅਸਥਨਮਿ

ਤਮੰਡਲਅਸਥਲਨਕੁਭਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁ

ਖਫਲਅਨਕੁਭਾਨੇਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁ

ਖਫਲਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥

११॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦਇਆ ਕੋ ਦਿਖਾਵੈ ਜ
ਹਿਤਾਹਿ ਅਨਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇਖੇ ਨਾਹੀ ਬੁਝਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਮਇਆ ਕੋ ਚਖਾਵੈ
ਜਾਹਿਤਾਹਿ ਅਨਰਸ ਨਹੀ ਰਸ ਨਾਹਿਤਾਵ
ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਅਗਾਹੁ ਗਾਹਾਵੈ
ਜਾਹਿਸਰ ਬਨਿਧਾਨ ਪਰਸਨ ਕਉਨ ਧਾਵ
ਹੀ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਅਲਖ ਲਖਾਵੈ
ਜਾਹਿਅਕ ਬਕਬਾ ਬਿਨੋਦ ਵਾਹੀ ਬਨਿਆ

ੲੁਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸਸਿਧਨਾਥ ਜੋਗੀ ਜੋਗਾਧਿਅ ॥ ੪੧੪ ॥
ਨਮੋਨਾਮਾਨਸਕੇਬੇਦਪਾਠਕਰਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਕਨਜਨੇਹੈ ॥ ਅਧਿਭੁਮਰਿਗਾਮਾਨਕੋਨਸਿਵ
ਸਨਕਾਦਿਪਾਏਜਗਿਭੋਗਮੋਨਇਵਾਦਿ
ਕਪਹਿਚਨੇਹੈ ॥ ਨਾਮਸਿਮਰਨਕੋਸੇਖਾਦਿ
ਕਨਸੀਖਿਜਾਨੀਬ੍ਰਹਮਚਰਨਨਾਰਦਾਦਿ
ਕਹਿਰਨੇਹੈ ॥ ਨਾਨਾਅਵਤਾਰਕੋਆਪਾਰਕੋ
ਨਪਾਰੁਪਾਇਓਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਿਖਮਨਮ ॥

ਨੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਰਿ ਦੇ ਨਿ ਮਤਾ
ਨਿਵਾਸ ਜਾਸਾਧਿ ਆਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਪੁਰਨ
ਬਹਮਰੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਨ ਮਨ
ਗਿ ਆਨ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਰਬ ਤਮ ਕੈ ਸਮ
ਰੇ ਹਉ ਮੇਰਿ ਆਗਿ ਤਿ ਆਗਿ ਬਿਸਮਾਦ
ਕੈ ਬੈਰਾਗਿ ਭੁਏ ਮਨ ਉਨ ਮਨ ਲਿਵਰੀ ਮਿਤ
ਅਗਿ ਮਰੇ ਸੁਖਾ ਮਾਸ ਬੁਲ ਮੁਲ ਏਕ ਹੀ ਅ
ਨੇਕ ਮੇਕ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮੇਨ ਮੇਨ

॥२२॥ ਦਰਸਨੁ ਜੋ ਤਿਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੁਇ ॥ ੪੧੫ ॥
ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਦ ਸੁਰ ਤਿ ਮਿਗ ਜੁਗ ਤਿਨ ਜਨੀਹੈ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨ ਮਧੁ ਪਗ ਤਿ ਬਿਰ
ਹਿ ਬਿਓਗ ਹੁਇ ਨ ਮੀਨ ਮਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਕ ਏ
ਕ ਏ ਕਨਟ ਰਤ ਹੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਜੋ ਨਿਚਾ ਤੁਰਚਤੁ
ਰਹੁ ਨ ਹੋਇ ਨ ਹਿਰਾਨੋਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕਰੋ ਰਸ ਤਿ
ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇ ਸੁਨਿ ਮਮਨ ਮਜ ਮਨਰ
ਕਲ ਜਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਚੰਦ

ਲਾਅਚਲਭੁਟੇਮਹਾਮਲਮੁਕੁਧਾਗੀਨਿਰਮ
ਲਕੀਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੋਨਿਕੋਅ
ਜੋਨਿਭੁਟੇਕਾਲਸੈਅਕਾਲਕੋਅਮਰਪਦਵੀ
ਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਹਉਮੇਖਉਰੋਇ
ਰੇਨਕਿਕੁਟੀਕਿਬੇਨੀਪਾਰਿਅਧਾਅਪਚੀ
ਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਬਰਨਅਬਰ
ਨਭੁਟੇਭੁੰਡਮਨਿਫਾਰਿਭੁਾਰਿਨਿਰਭੁੰਡਕੋਲੀ
ਨੇਹੈ॥੨੪॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਧਮ

ਅਸਾਧਸਾਧਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੰਤਸਤਿ
 ਨਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਬਿਬੇਕੀ
 ਹੁਇਬਿਬੇਕੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਕਾਮਨਿ
 ਹਕਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਅਗਿਆਨੀ
 ਬਹਮਗਿਆਨੀਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਸਹਜ
 ਬਿਸਾਮਹੈ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਜੀਵਨਮੁ
 ਕਤਿਕੁਏਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਨਿਹਚਲਧ
 ਮਹੈ॥੨੫॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਕਰਿਬੈਰਨਿਬੈਰ

ਕੁਟੇਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਸਰਬਮੇਜਾਨੇਹੈਗੁ
ਰਮਤਿਸਤਿਕਾਰਿਕੁੰਦਨਿਰਕੁੰਦਕੁੰਦਕੁੰਦਬਿਧੰ
ਬਿਧਿਨਿਖੇਧਖੇਦਬਿਨਸਾਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿ
ਸਤਿਕਾਰਿਬਾਇਸਪਰਮਹੰਸਾਰਿਅਨਅੰਸ
ਬੀਸਨਿਰਗੰਧਗੰਧਠਾਨੇਹੈਗੁਰਮਤਿਸਤਿ
ਕਾਰਿਕਰਮਕੁਰਮਖੇਏਅਸਾਮੇਨਿਰਾਸਹੁ
ਇਬਿਸਟਾਸਉਰਿਅਨੇਹੈ॥੨੬॥ਗੁਰਮ
ਤਿਸਤਿਕਾਰਿਸਿਬਲਸਟਲਕੁੰਦਗੁਰਮਤਿ

ਸਤਿਕਾਰਿ ਬਾਂਸਮੇ ਸੁਰੀਧਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ
ਕਾਰਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁਰ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਾਰਿ
ਪਰਖਤ ਅੰਧਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਕਾ
ਲਕੂਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੁਇ ਕਾਲ ਭਏ ਮਾਸ ਬਿਰਕ
ਧਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਰੁ
ਏ ਮਾਇਆ ਮੇਓ ਦਾਸ ਬਾਸ ਬੰਧ ਨਿਰਬੰਧਰੇ
॥੨॥ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਏਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਧਿ
ਮਿਲੇ ਸਿਖ ਪਰਿ ਸੁਰ ਪੁਰ ਨਿਜ ਪਰਿ ਮਾਏਰੇ

੪੧੧

ਓਲਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਤ੍ਰਿਬੇਨੀਪ੍ਰਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਓਲੀਪਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਏਹੈ। ਤ੍ਰਿ
ਗੁਨਅਤੀਤਚਤੁਰਥਪਦੁਰੀਮਿਤਾਕੋਨਿਝ
ਗਮਪਾਰਧਾਰਾਮੀਅਚੁਮਾਏਹੈ। ਚਕਈ
ਚਕੋਗਮੋਰਚਾਤ੍ਰਿਕਾਮਨੰਦਮਣੀਕਵਣੀਕ
ਮਥਬਿਮਲਜਲਦਫੁਏਹੈ॥੨੮॥ ਸਬਦੁ
ਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਪੰਚਪ
ਰਪੰਚਮਿਟੇਪੰਚਪਰਧਨੇਹੈ। ਭੁਗੇਭੋਭੁਗ

ਮਭੇਦਕਾਲਮਓਕਰਮਖੇਦਲੋਗਬੇਦਉਲੀ ੪੧੨
ਪਿਉਦੋਤਗੁਰਗਿਅਨੇਰੇਅਗਿਅਮਮਉਬ
ਹਮਸਮਦਸਮਦੁਆਰਪਾਰਿਅਨਹਦਰੁਨਤੁਨ
ਬਾਜਤਨੀਸਾਨੇਰੇਉਨਮਨਮਗਨਗਗਨਜ
ਗਮਗਜੋਤਿਨਿਝਰਾਮਪਾਰਪਾਰਮਨਿ
ਧਨੇਰੇ॥੨੯॥ਗਗਿਹਮਹਿਗਿਸਤੀਹੁਇਪਾਇ
ਓਨਸਹਜਪਰੁਬਨਬਨਫਾਸਨਉਦਾਸਫਲ
ਪਾਇਓਰੇਪਕ੍ਰਿਪਕ੍ਰਿਪੀਰਿਤਨਮਕਥਕਥਾ

ਬਿਚਾਰੀ ਸਿਧਾਸਨ ਕੋ ਨਾਨਿ ਜਮਾਸਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ
ਇਓਹੈ ਜੋਗਾਧਿਆਨੁ ਧਾਰਨ ਕੋ ਨਾਥਨ ਦੇਖੇ
ਨਨਾਥ ਜਗਿ ਭੋਗ ਪੁਜਾ ਕੋ ਨਾਮ ਗਹੁ ਗਾਇ
ਓਹੈ ਸਦੇ ਵੀ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੋ ਨਾਮ ਹੀ ਸੇਵ ਦੇਵਟਾ
ਗੀਅਲਖਾ ਅਭੇਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਮਾਝਾਇ ਓਹੈ
॥੨॥ ਸ੍ਰਿਗੁਨਾਮ ਤੀਤ ਚਤੁਰਥ ਗੁਨ ਗੀਮਤਾ
ਕੋਪੀ ਚਤੁਰਭੁਭੀ ਲੀਪਿ ਪਰਮਤਤਵਾਸੀ ਹੋਅਖ
ਟਹਸਤਿ ਮਾਗਿਐ ਮਰਸ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭੁਏ

ਪੁਰਸੁਰਸ ਪਅਨਹਦਅਭਿਮਾਸੀਹੈਅਸ ੪੧੨
ਟਸਿਧਾਂਤਭੇਦਨਾਥਨਕੋਨਾਥਭੁਏਦਸਅਸ
ਥਲਸੁਖਸਾਗਰਬਿਲਾਸੀਹੈਉਨਮਨਮਗਨ
ਗਗਨਹੁਇਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜਸਮਾਧਿਗੁਰ
ਪਰਚੇਉਦਾਸੀਹੈ॥੩੧॥ਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਅ
ਬਰਨਹੁਇਬਰਨਬਿਖੈਪਾਂਚਪਰਪੰਚਨਦ
ਰਸਅਦਰਸਹੈਪਰਮਪਰਸਗੁਰਪਰਸਿ
ਪਾਗਸਭਏਕਨਿਕਅਨਿਕਧਾਤੁਆਪਾਅਪ

ਰਸਰੇ ਨਵਦੁਆਰੁ ਪਾਰਬਹੁ ਸਨਸਿਧਾ
ਸਨਸੇਨਿਝਰਝਰਨਿਰੁਚਤਨ ਅਨਰਸਰੇ।
ਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਮਿਲੇਬੀਸੁਇਕਈਸਈਸ
ਅਨਹਦਗਦਗਦ ਅਭੁਰਭੁਰਸਰੇ॥੨॥
ਚਰਨਕਮਲਭੁਜਿਕਮਲਪਗਾਸਭੁਏ
ਦਰਸਦਰਸਿਸਮਦਰਸਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸ
ਬਦਸੁਚਤਿਅਨਹਦਲਿਵਟੀਨਭੁਏਉ
ਨਮਨਮਗਨਗਗਨਪੁਰਛਾਏਹੈ॥੫॥

ਰਸ ਬਸਿਹੋਇ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇਹ ਕੁਟੇ ਅਤਮ ॥ ੪੨੦

ਸਚਰਜ ਮੇਰੇ ਰਤੁ ਹਿਰਾਣੇ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ

ਫਲ ਮਹਿਮਾ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿ

ਨੋਦ ਕਹਤ ਨ ਆਣੇ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਗੁ

ਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਬੋਣੇ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਜ

ਨੇ ਬਹੁ ਮਰਿਅਾਨ ਹੈ ॥ ਦੁਰਸਧਿ ਆਨ ਆਨ

ਧਿ ਆਨ ਬਿਸਮ ਰਨ ਕੈ ਸਬ ਦੁਸੁਰਤਿ ਮੇਨ

ਬਤ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰਸ ਕਹੁਇ ਅਨ

ਫਸਰਹਤਹੁਇਜੋਤੀਮੇਜੋਤਿਸਰੂਪਜੋਹੰਸੁਰ
ਤਨੇਹੈਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਕ
ਈਸਈਸਪੁਰਨਬਿਬੇਕਟੇਕਏਕਹੀਅਨੇ
ਹੈ॥੩੪॥ਰੋਮਰੋਮਕੋਟਿਬਹਮਾਂਡਕੋਨਿਵਾਸੁ
ਜਾਸੁਮਾਨਸਾਅਉਤਾਰਧਾਰਿਦਰਸਾਦਿਖਾਏ
ਹੈ॥ਜਾਕੈਓਅੰਕਾਰਕੈਅਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾ
ਰਸੀਮੁਖਸਬਦਗੁਰਸਿਖਨੁਸੁਨਾਏਹੈ॥ਜ
ਗਿਓਗਨਟੀਬੇਦਜਗਤਭੁਗਤੁਜਾਹਿਅ ੪

ਸਨਬਸਨਗੁਰਸਿਖਨੁਲੜਾਏਹੈ॥ ਨਿਗਮ ੪੨੧
ਸੇਖਾਵਿਕਥਕਤਨੇਤਨੇਤਕਾਰਿਪੁਰਨਬ
ਹਮਗੁਰਸਿਖਨੁਲੜਾਏਹੈ॥ ੧॥ ਰੂਪਾ॥ ਨਿਰ
ਗੁਨਸਰਗੁਨਕੈਅਲਖਅਬਿਗਤਿਗਤਿ
ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਗੁਪਪਗਟਾਏਹੈ॥ ਸਰਗੁ
ਨਸੀਗੁਰਦਰਸਕੈਧਿਆਨਰੂਪਅਕੁਲ
ਅਕਾਲਗੁਰਸਿਖਨੁਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਨਿਰਗੁ
ਨਸੀਗੁਰਸਬਦਅਨਹਦਧੁਨਿਸਬਦਬੇ

ਧੀਗੁਰਸਿਖਨੁਤੁਨਾਣੈ॥ ਚਰਨਕਮਲ
ਨਿਰਕਾਮਧਾਮਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਾਰਿਗਤਿਲ
ਪਟਾਣੈ॥ ੨॥ ੩੬॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇ
ਲਿਹੁਇਚਬੇਟੀਗਤਿਮੂਲਸਾਖਾਪਤ੍ਰਕ
ਰਿਬਿਬਿਧਿਬਿਬਾਰੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਪੁਰ
ਪਸੁਬਾਸਨਿਜਰੂਪਤਾਮੇਪਗਟਹੁਇਕਰਤ
ਸੰਸਾਰਕੋਏਧਾਰੈ॥ ਸਤਿਨਾਮਿਲਿਬਾਸਨ
ਸੁਖਾਸਕੋਨਿਵਾਸਕਰਿਮਾਪਾਏਇਹੋਇੰ

ਫੁਲੇਲਮਹਕਾਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੀ ४੨੨
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੈ॥ ਤੁਸੀਸਾਰੀਹੁਇਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਪਰਉਪਕਾਰਹੈ॥ ੨॥ ੨॥ ੧॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁ
ਰਬਿਰਖਬਿਬਾਹਧਾਰਮੁਲਕੰਦਸਾਖਾਪਤ੍ਰ
ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ॥ ਤੁਮੈਨਿਜਗੁਪਗੁਰਸਿਖ
ਫਲਕੋਪਗਾ॥ ਸਬਸਨਾਸੁਬਸਾਅਉਸਦਉ
ਪਕਾਰਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦੂਸਰਸਿਕ
ਹੁਇਚਾਖੇਚਰਨਾਮਤਸੀਸਾਰਕਉਧਾਰਹੈ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗ ਮੰਤ੍ਰ ਮ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ
 ਨੇਤ ਨਮੋ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸਕਾਰ ਹੈ ॥੪॥ ੨੫ ॥ ਬਰਨ
 ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸੇਵੇ ਕਰੀ ਬਰ
 ਨਦੁ ਹੋ ਦੁਪ ਜਗ ਜਾਨੀ ਐ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਫਲ ਫੂਲ ਕੇ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਏਕੇ ਰੂਪ ਅਗਨੀ
 ਸਰਬ ਮੇਸ ਮਾਨੀ ਐ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਪਾਨਚੁ
 ਨਾ ਮਉ ਸੁਪਾਰੀ ਕਾ ਬਾਪਾ ਖੋਇ ਮਿਲਤੁ ਅ
 ਨੁਪ ਰੂਪ ਫਾਨੀ ਐ ਲੋਗਨ ਲੋਗਾ ਚਾਰ ਗੁਰੁ
 ਮੇ

ਮੁਖਿਏਕੰਕਾਰਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਾ ੪੨੩
ਨੀਐ॥੫॥੩੯॥ਸੀਚਤੁਸਲਿਲਬਹੁਬ
ਰਨਬਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਬਾਸਏਕੋਚੰਦ
ਨਬਖਾਨੀਐ॥ਪਰਬਤਾਬਿਖੇਉਤਪਾਤਿ
ਹੁਇਅਸਟਧਾਤੁਪਾਰਸਪਰਸਿਏਕੋਕੰਚ
ਨਕੋਜਾਨੀਐ॥ਨਿਸਿਅੰਧਕਾਰਤਾਰਾਮੰਡਲ
ਚਮਤਕਾਰਵਿਨਵਿਨਕਰਿਜੋਤਿਏਕੋਪਰ
ਵਾਨੀਐ॥ਲੋਗਾਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿ

ਏਕੰਕਾਰਸਬਦਸੁਰਤਿਉਨਮਨਉਨਮਨੀ
ਮੇ॥੬॥੪੦॥ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਧੁਗੁਰਜਨਮੇਧੁ
ਘਟਘਟਸਿਰਜਾਸੀਜੋਗਾਸਮੇਅੰਤਰੁਨਪੀ
ਅਸੇ॥ਜੈਸੇਮਨਅਫਤਕੁਟੀਬਹੀਸਹਿਰਾਅ
ਹਿਬੰਕਤਨਸੁਧੋਬਿਲਪੈਸਤਹੁਇਜੀਅਸੇ॥
ਮਾਤਾਪਿਤਾਅਫਤਨਬੋਲੇਸੁਤਬਨਿਤਾਸੇ॥
ਪਾਛੇਕੋਵੇਸਰਬਸੁਮੇਹਸੁਤਤ੍ਰੀਅਸੇ॥ਛੋਰ
ਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਗੁਰਮੁਖਏਕੰਕਾਰਸਬਦ

ਸੁਰਤਿਉਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀਐ ਸੇ ॥੧॥੪੧॥ ਜੋਗ ੪੨੪
ਬਿਖੇ ਕੁਗਾ ਅਰੁ ਕੁਗਾ ਬਿਖੇ ਜੋਗ ਜਤਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪੀ ਬਜੋਗ ਕੁਗਾ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿ
ਖੇ ਧਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਬਿਖੇ ਬੇਧੇ ਗਿਆਨ
ਗੁਰਮਤਿ ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੇ ਅਜੀਤ
ਹੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕੁਗਾਤਿ ਅਰੁ ਕੁਗਾਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਮ
ਅਲਖ ਕੁਗਾਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀਤਿ ਹੋ ॥ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਬਿਖੇ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਰਿਦੇ

ਬਿਸਮਬਿਸਮਪਾਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਹੈ॥੨
॥੪੨॥ ਗਿੰਚਤਕਟਾਛੁਦਿਬਿਦੇਹੁਦਿਬਿ
ਦਿਸਟਿਹੁਦਿਦਿਬਿਜੋਤਿਕੋਧਿਅਨੁਦਿਬਿ
ਦਿਸਟਾਤੁਕੋ॥ ਸਬਦਬਿਬੇਕਟੇਕਪਗਟਹੁ
ਇਗੁਰਮਤਿਅਨਹਦਰੀਮਿਉਨਮਨੀਕੇਮ
ਤਾਤੁਕੋ॥ ਗਿਅਨਧਿਅਨਕਰਨੀਕੋਉਪਜ
ਤਪੇਮਰਸੁਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਪੇਮਨੇਮਨਿਜਕਾ
ਤੁਕੋ॥ ਚਰਨਕਾਮਲਦਲਸੀਪਟਮਸੁਪਗ

ਤਿਸਹ ਜਿਸਮਾਧਿ ਮਧੁਪਾਨ ਪਾਨ ਸਾਂਭੁ ਕੋ ॥ ੪੨੫ ॥
 ॥੪੩॥ ਸੁਮਾਗਿ ਨ ਨਿਕਉ ਉਥਾਟਿਗ
 ਹਾਏ ਮਾਪੁ ਹਾਥ ਸੇਫੁ ਰਾਏ ਫੁਰੈ ਪਰਬ ਸਿਮ
 ਵਣੀ ਭੈਸੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰਟੇ ਰਿਟੇ ਰਿਕਰੇ ਪਟੇ ਪਟੇ
 ਮਾਪਨੇ ਹੀ ਨਾਉ ਸੀਖਿ ਮਾਪਹੀ ਪੜਾਵਹੀ ਸ
 ਘੁਬੀਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਮਨੀ ਕੁਖਾ ਸੀਗਾ ਤਿਸੁ
 ਕਾਵਗਾ ਤਿਬੁਧਿ ਪਗਟਾਵਣੀ ਭੈਸੇ ਗੁਰਚਰ
 ਨ ਜਰਨੀ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਮਿਲੇ ਮਾਪਾ ਮਾਪੁ ਚੀਨੀ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਪਾਵਈ ॥ ੧੦ ॥ ੪੪ ॥ ਜਿ
 ਜਾਇ ਮੇਵ ਰਸ ਵਰ ਮੇਵ ਸਾਇ ਜਿ ਗਾਇ ਸਾਇ
 ਵਰ ਸਾ ਅਵਰ ਸਾ ਗੁਰ ਪਿ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਮੇ
 ਸੁਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੇ ਸਬਦੁ ਪੁਨਿ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ
 ਮਾਗ ਮਿਤਿ ਗੁਰ ਗਿ ਮਾਨ ਹੈ ॥ ਗਿ ਮਾਨ ਪਿ
 ਮਾਨ ਕਰ ਨੀਕੈ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਗੁਰ ਮਤਿ
 ਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਬਾਨ ਹੈ ॥ ਪਿੰਡ ਪਾਨ ਪਾਨ
 ਪਤਿ ਬੀਜ ਕੇ ਬਰਤ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਇਕ

ਈਸਮੇਨਿਧਾਨਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ੪੫ ॥ ਅਨਬਚਕ ੪੨੬
ਮਹੁਇਕੜਫੜਪਤਿਭੁਏਸਹਜਸਿਘ ॥
ਜਨਕੋਅਬਨਿਹਚਲਰਾਜਹੇ ॥ ਸਤੁਅਉਸਿ
ਤੋਖਦਾਇਆਧਰਮੁਅਰਬਮੇਲਿਪੰਚਪਰ
ਵਾਨਕੀਏਗੁਰਮਤਿਸਾਜਹੇ ॥ ਸਕਲਪਦਾ
ਰਬਅਉਸਰਬਨਿਧਾਨਸਭੁਸਿਵਨਗਰ
ਸੁਬਾਸੁਕੋਟਿਫੁਬਿਫੁਜਹੇ ॥ ਰਾਜਨੀਤਿਰੀ
ਤਿਪੀਤਿਪਰਜਾਕੇਸੁਖੇਸੁਖਪੁਰਨਮੋਰਬ

ਸਟਲਸਬਕਾਜਰੈ॥੧੨॥੪੬॥ਚਰਨਸ
ਰਨਿਮਨਬਚਕਮਹੁਇਇਕਤਰੀਮਿਤਾਤ੍ਰਿ
ਕਾਲਤ੍ਰਿਕੁਦਨਸੁਧਿਪਾਈਰੈ॥ਸਰਜਸਮਾ
ਧਿਜਾਧਿਅਵਾਮਾਅਗਾਧਿਕਥਾਅੰਤੁਰਿਰਿ
ਸੰਤੁਰਿਨਿਰੰਤੁਰੀਜਤਾਈਰੈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਪੰਡੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਗਤਿਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿ
ਮਿਲੇਜੇਏਲਿਵਲਾਈਰੈ॥ਦਰਪਨਦਰਸ
ਮਉਜੰਤੁਰੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਬਿਧਿਓਤ੍ਰਿਧੋਤ੍ਰਿਭੁਤਿ

ਏਕੋਦੁਬਿਧਾਮਿਟਾਈਹੈ ॥੧੩॥੪੧॥ਚਰਨ ੪੨੧
ਸਰਨਿਮਨਬਚਕ੍ਰਮਹੁਇਇਕਤਤਨਤ੍ਰਿਭਵ
ਨਗਤਿਅਲਖਲਖਾਈਹੈ ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮ
ਕਰਮਮਨਬਚਨਕੈਬਚਨਕਰਮਮਨਉਨ
ਮਨੀਛਾਈਹੈ ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਕਰਨੀ
ਜਿਉਗੁਰਮਹੂਆਕਮਾਦਾਨਿਤ੍ਰਮਪਾਰਧ
ਰਭਾਠੀਕੈਚੁਆਈਹੈ ॥ਘੋਮਰਸਮੀਮਿਤੁਨਿ
ਧਾਨਿਪਾਨਪੁਰਨਹੈਇਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੇਸ

ਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੪॥੪੨॥ ਸਬਿਬਿਧਿਬਿਰ
ਖਬਲੀਫਲਫੂਲਮੂਲਸਾਖਾਰਚਰਨਚਰਿਤ੍ਰ
ਚਿਤ੍ਰਅਨਿਕਪਕਾਰਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਫਲ
ਬਹੁਬਿਧਿਸੁਹਰਤਾਬਰਨਫੂਲਬਾਸਨਾਬਿਥਾ
ਹੈ॥ ਬਰਨਬਰਨਮੂਲਬਰਨਬਰਨਸਾਬ
ਰਨਬਰਨਪਤੁਤਗਨਅਚਾਰਹੈ॥ ਸਬਿਬਿ
ਧਿਬਨਾਸਪਤਿਅੰਤਰਿਅਗਨਿਜੇਸੇਸਕਲ
ਸਿਸਾਰਾਬਿਖੇਕੇਕੇਕਾਰਹੈ॥੧੫॥੪੩॥ ਗੁ

ਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਵੇਸਟਿਦਰਸਲਿਦਗੁ ੪੨੮
ਗੁਰਖਿਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਲਿਵਲਾਈਹੈ ਗੁਰ
ਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਮੁ
ਖਿਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਸੁਧਿਪਾਈਹੈ ਗੁਰਸਿਖ
ਸੀਧੀਮਿਲੇਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵਕਹੁਟਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹ
ਕਾਮਕਰਨੀਕਾਮਾਈਹੈ ਗੁਰਸਿਖਸੀਧੀਮਿ
ਲੇਕਰਨੀਸੁਗਿਆਨਧਿਆਨਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੇਮ
ਨੇਮਸਹਜਸਮਾਈਹੈ॥੧੬॥੫੦॥ਗੁਰਮੁਖ

ਖਿਸੀਧੀਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਾਨਿਵਏਕੰ
ਕਾਰਕੋਅਕਾਰਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੀਧੀਮਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾਨਿਵਨਿਰੰਕਾਰ
ਓਅੰਕਾਰਬਿਬਿਧਿਬਿਬਿਥਾਰਹੈਗੁਰਸਿ
ਖਸੀਧੀਮਿਲੇਸ੍ਵਾਮੀਸੇਵਸੇਵਸੇਵਕਹੁਇਬ੍ਰ
ਹਮਾਬਿਬੇਕਪ੍ਰੇਮਭੁਗਤਿਅਚਾਰਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੀਧੀਮਿਲੇਪਰਮਦੁਭੁਤਗਤਿਨੇਤਨੇਤ
ਨੇਤਨਸੋਨਸੋਨਸਕਾਰਹੈ॥੧੧॥੫੧ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਮਾਇ ਕੜ ਕੁਟੇ ਮੰਗ ਮੰਗੁ ੪੨੯
ਬਿਸਮ ਸਬੰਗ ਮੇਸ ਮਾਏ ਹੋ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਮੀਮਿ
ਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਮਦੋ ਨ ਰਸ ਨਾ ਥਕ ਤੁਝੁ ਈ
ਕਹਤ ਨ ਮਾਏ ਹੋ ਜਗ ਮਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਮ
ਤਿ ਅਸ ਚਰ ਜਮੇ ਲੋਚਨ ਚਕਤ ਕੁਟੇ ਹੋਰ
ਤੁਹਿ ਰਾਏ ਹੋ ਰਾਗ ਨਾਦ ਬਾਦ ਬਿਸਮਾਦ
ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਵਨ ਸੁਰ ਤਿ ਬਿਲੇ ਬਿਲੇ
ਬਿਲਾਏ ਹੋ ੧੯ ੨੦ ੨੧ ੨੨ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਨ ਬਚ

ਕਰਮਾਇਕਰਕੁਏਪੁਰਨਪਰਮਪਦਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰ
ਗਟਾਏਹੈ। ਇਚਨਮੇਰਿਸਾਟਿਦਰਸਰਸ
ਗਿਧਿਸੀਧਿਸੁਵਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗੀਧਰਸ
ਪਾਏਹੈ। ਰਸਨਾਮੇਰਸਗੀਧਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਮੇਲਨਾਸਬਾਸੁਰਸਸੁੰਸਬਦਲਖਾਏਹੈ॥
ਰੋਮਰੋਮਰਸਨਾਸਵਨਦ੍ਰਿਗਨਾਸਾਕੋਟਿਖੰ
ਰੁਬਹਮੰਗੁਪਿਰਪਾਨਮੇਜਤਾਏਹੈ॥੧੬॥੫
੩॥ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਪਾਪਾਪਨਹੀਆਪੁਸਾ

ਜਿਅਪਨੁਰਚਿਓਹੈਨਾਉਆਪਹੀਬੀਚਾਰ ੪੩੦
ਕੋਆਵਿਗੁਰਦੁਤੀਆਗੋਬਿਦਨਾਮਕੋਕ
ਹਾਰਗੁਰਮੁਖਿਰਚਨਾਅਕਾਰਓਅੰਕਾਰਕੋ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਭੇ
ਦਗੁਰਮੁਖਿਲੀਲਾਧਾਰੀਅਨਿਕਅਉਤਾਰ
ਕੋਗੁਰਗੋਬਿਦਅਉਗੋਬਿਦਗੁਰਟੇਕਮੇ
ਕਓਤਿਪੋਤਿਸੁਰਗਤਿਅੰਬਰਉਚਾਰਕੋ॥
੨੦॥੫੫॥ਜੇਸੇਬੀਜਬੋਏਹਤੁਬਿਰਖਬਿਬੰ

ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨਿ ਅਮਿਤ ਬਡਾਈ ਹੋ ॥ ਸ
 ਕਲ ਸੁਰੀਯਾ ਅਸਪਰਸ ਅਊਰ ਚਾਨਾ ਦਬੁਧਿ
 ਬਲਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਪਾਈ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮ
 ਤਿਸ ਤਿਨਾ ਅਸਿਮਰਤ ਸਫਲ ਹੁਇ ਬੋਲਿਤ
 ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਖ ਦਾਈ ਹੋ ॥ ੧੩ ॥ ਘੋਮਰ
 ਸਿਬ ਸਿਹੁਇ ਪਤੰਗ ਸੰਗ ਮਜਾਨੈ ਬਿਰਹਿ
 ਬਿਛੋਰੀ ਅਨਹੁਇ ਨ ਮਾਰਿ ਜਾਨੈ ਹੋ ॥ ਦਰਸ
 ਧਿਆਨ ਜੋ ਮੇਨ ਹੁਇ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਚਰਨ ਬਿ

ਰਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਾਨਿਰੰਕਾਰਏਕੀਕਾਰਹੈ
 ਜੈਸੇਏਕਬਿਰਖਸੇਹੋਤਹੈਅਨੇਕਫਲਤੈ
 ਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸਿਗਤਿਅਕਾਰਹੈਦਰਸ
 ਧਿਆਨਗੁਰਸਬਦਗਿਆਨਗੁਰਨਿਰਗੁ
 ਨਸੁਰਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਹੈਸਰਗਿਆਨਪਿ
 ਆਨਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਸਾਫਧਾਨਸਾਧਸਿਗਤਿ
 ਪਤਿਗਪੇਮਭਗਤਿਓਧਾਰਹੈ॥੨੧॥੫੫॥
 ਫਲਫੁਲਮੁਲਫਲਮੁਲਫਲਫਲਮੁਲ

ਆਦਿਪਰਮਾਦਿਅਰੁਅੰਤਕੋਅਨੰਤਹੈ॥੧॥੪੩੯

ਤਸੁਤਸੁਤਪਿਤਸੁਤਪਿਤਪਿਤਸੁਤਉਤਪ

ਤਿਗਤਿਅਤਿਗੁਰੁਮੁਲਾਮੰਤਹੈ॥੧॥੪੪੦

ਗੋਕਨਬੇਗਾਜਿਓਨਿਕਸਬੈਠਾਇਤਉਤਵ॥੦॥

ਰਪਾਰਸਰਿਤਾਸਿਧੰਤਹੈ॥੧॥੪੪੧

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੁਰਅਬਿਗਤਗ

ਤਿਸਿਮਰਤੁਸਿਖਸੰਤਹੈ॥੨੨॥੫੬੧

ਖਿਪੀਥਗਹੇਜਮਪੁਰਪੀਥਸੇਟੇਗੁਰਸਿਖਸਿ

ਗਾਪੰਚ ਦੂਤ ਸੀ ਗਿਆਂ ਆਰੋਹੈ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਗੁ
 ਰਕਰ ਮਭੁਰ ਮਥੈ ਏਦਰ ਸਮਕਾਲ ਕਾਲਕੰ
 ਟਕਥੈ ਕੁਰਾਗੈ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਦੇ ਸਬ ਜਰ
 ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਰਫਤ ਮਨ ਜਾ
 ਗੈ ਗੈ ਕਿਚਤ ਕਟਾਫੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬਾਨਿ ਧਨੁ ਪ
 ਏ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਲਿਵਲਾਗੈ
 ਤੇ ॥੨੩॥੫੯॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੰਥ ਸੁਖ ਚਾਹਤ ਸ
 ਕਲ ਪੰਥ ਸਕਲ ਦਰਸ ਗੁਰ ਦਰਸ ਅਧੀਨੈ

॥ ਸੁਰਸੁਰਸਰਬਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਚਹੈਬੇ ॥ ੪੩੨ ॥
ਦਬਹਮਾਦਿਕਸਬਦਲਿਵਲੀਨਹੈ ॥ ਸਰ
ਬਗਿਆਨਗੁਰਗਿਆਨਅਵਗਾਹਨਮੈਸ
ਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਜਲਾਮੀਨਹੈ ॥ ਜੋਗ
ਜੋਗਜੁਗਤਿਮੈਕੋਗੀਕੋਗਕੁਗਤਿਮੈਗੁਗਮੁ
ਖਿਨਿਜਪਦਕੁਲਅਕੁਲੀਨਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ੫੯ ॥
॥ ਉਲਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਗਤਿ
ਸੁਖਮਨਸੀਗਮਕੋਬਹਮਸਬਨਹੈ ॥ ਸਾਗਰ

ਸਲਲਗਾਹਿਗਾਗਨਪਟਾਘਮੰਡਉਨ
ਮਨਮਗਨਲਗਾਨਗੁਰਗਿਆਨਹੈ ਜੇਤਿ
ਮੇਜੇਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਚਮਤਕਾਰਗਰਜਤ
ਅਨਹਦਸਬਦਨੀਸਾਨਹੈ ਨਿਝਰਾਮਪਾਰ
ਧਾਰਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲਸੇਵਕਸਕਲਫ
ਲਸਰਬਨਿਧਾਨਹੈ॥੨੫॥੫੯॥ ਲੋਗਨਮੇ
ਲੋਗਾਚਾਰਬੇਦਨਮੇਬੇਦਬੀਚਾਰਲੋਗ
ਬੀਸਇਕਈਸਚੁਰਗਿਆਨਹੈ ਜੇਗਮੇ

ਨਜੋਗਭੋਗਮੇਨਖਾਨਪਾਨਜੋਗਭੋਗਤੀ ੪੩੩
ਤਉਨਮਨਉਨਮਨਹੇ ॥੧੬੩॥
ਧਿਆਨਸਬਦਸੁਰਤਿਗਿਆਨਗਿਆਨ
ਨਧਿਆਨਲਖਯੋਮਪਰਮਾਨਿਧਾਨਹੇ ॥੧੬੪॥
ਨਬਚਕਮਸਮਸਾਧਨਾਧਾਤਮਕਮਗੁ
ਰਮੁਖਸੁਖਸਰਬੋਤਿਮਨਿਦਾਨਹੇ ॥੧੬੫॥
੧੬੬॥ ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਫਧਾਵਤਬਰ
ਜਰਾਧੇਨੀਹਚਲਮਤਿਮਨਉਨਮਨਭੀਨਹੇ

ਸਾਗਰਲਹਰਿਗਤਿਆਤੁਮਤਰੰਗਰੰਗ
ਪਰਮਵਰ੍ਯੁਤਪਰਮਾਰਥਪ੍ਰਬੀਨਹੈਗੁਰਉ
ਪਦੇਸਨਿਰਮੋਲਕਰਤਨਧਨਬਿਮਨਿਧ
ਨਗੁਰਗਿਆਨਲਿਵਲੀਨਹੈਸਬਦਸੁਰ
ਤ੍ਰਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਠੇਜੋਤੋਜੋਏ
ਕਾਮੇਕਾਆਪਆਪਚੀਨਹੈ॥੨੧॥੬੭॥ਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾਹਨਬਿਮਲਮਤਿਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈਸ

ਬਦਸੁਰਤਿਸਮਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੋਦਿਬਿਜੋਤਸਬ ੪੩੪
ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਅਨਭੈਅਭਿਅਸਰੈ।ਸ
ਬਦਸੁਰਤਿਪਰਮਾਰਥਪਰਮਪਦਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਸੁਖਸਹਜਨਿਵਾਸਰੈ।ਸਬਦਸੁਰ
ਤਿਲਿਵਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਬਿਸਮਬਿਸ੍ਵਾਸਰੈ।੨੨।੬੩।੬੬
ਸਟਿਦਰਸਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਘ
ਘਟਕਾਸਜਲਮੰਤ੍ਰਰਧਿਆਨਰੈ।ਸਬ

ਦਸੁਰਤਿਲਿਵਗੁਰਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਜੰਤ੍ਰ
ਧੁਨਿਜੰਤ੍ਰੀਉਨਮਨਉਨਮਾਨਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਬਚਕਰਿਮਾਇਕੜਕੁਟੇਤਨਤ੍ਰਿਕੁ
ਵਨਗਾਤਿਰੀਮਿਤਾਰਿਅਨਹੈਏਕਅਉ
ਅਨੇਕਮੇਕਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਸੋਤਸਰ
ਤਾਸਮੁਦ੍ਰਾਮਾਤਮਸਮਾਨਹੈ॥੨੯॥੬੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਬਚਕਰਮਾਇਕੜਕੁਟੇਪ
ਰਮਦਕੁਤਗਾਤਿਮਲਖਲਖਾਏਹੈਅੰ

ਤੁਰਿਧਿਅਨਦਿਬਿਜੋਤਿਕੋਓਦੋਤਕੁਇਓਰਿ
 ਕੁਦਨਗੁਪਘਟਅੰਤੁਰਿਦਿਖਾਏਹੈਘਰਮ
 ਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਕੁਇਓਰਿਮਿ
 ਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਗਤਿਜਤਨਜਤਾਏਹੈਅਮਰਮ
 ਤਰੰਗਪ੍ਰੇਮਰਸਮਧੁਪਾਨਮਤਅਕਥਕਥਾਇ
 ਨੋਦਹੇਰਤੁਹਿਗਾਏਹੈ॥੨੦॥੬੫॥ਅਬਿਨੁਰਸ
 ਰਸਨਾਬਕਤਹੀਬਹੁਤੁਬਾਤੈਪ੍ਰੇਮਰਸਿਬਸਿ
 ਕੁਏਮੋਨਿਬਤਲੀਨਹੈ॥ਪ੍ਰੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿ

ਧਾਨਪਾਨਕੈ ਮਨੋਦ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨ ਵਿਗਦੁ
ਤੀਆਨ ਚੀਨਹੈ ॥ ਧੇਮਨੇ ਮਾਸਹ ਜਸ ਮਾਧਿ
ਅਨਹਦ ਲਿਵਦੁ ਤੀਆਸ ਬਦਸੁ ਵਨੰਤ
ਚਿਨਕੀਨਹੈ ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਦੇ ਹਜਗ ਜੀਵ
ਨਮੁਕ ਤਿਫੁਏ ਤ੍ਰਿਫੁਵਨ ਅਉ ਤ੍ਰਿਕਾਲਗੀ
ਮਤਾਪੁ ਬੀਨਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ੬੫ ॥ ਸਕਲ ਸੁਗੰਧ
ਤਾਮਿਲਤ ਮਰਗਾਜਾ ਹੋਤ ਕੋਟਿ ਮਰਗਜ
ਮਿਲਿ ਬਿਸਮ ਸੁਬਾਸਕੈ ॥ ਸਕਲ ਮਨੁਪ

ਰੂਪਕਮਲਾਇਖੇਜਮਾਤਹੇਰਤਹਿਰਾਤਕੋ
ਟਿਕਮਲਾਪੁਰਾਸਕੋ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਿ
ਲਿਪਰਮਨਿਧਾਨਭਏਕੋਟਿਕਨਿਧਾਨਹੁਇ
ਚਕੁਤਾਇਲਾਸਕੋ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮਹਿ
ਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਗੁਰਸਿਖਮਧੁਕਰਿਅਨ
ਕੋਅਭਿਮਾਸਕੋ ॥੩੨॥੬੬॥ ਚਤੁਨਪਾਰ
ਖਮਿਲਿਰਤਨਪਾਰੀਖਾਹੇਤਗੁਰਮੁਖਿਹਟਸ
ਟਰਤਨਇਉਹਾਰੇ ਮਾਨਕਹੀਰਾਅਮੋਲਮ

੪੩੬

ਨਿਮਕਤਾ ਹਲਕੇ ਗਾਹਕ ਲਾਭੁਲ ਕੁਤਿਅਪ
ਹਰੇ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਵਗਾਹਨ ਬਿਸਾਹਨ
ਕੋਧੇ ਮਨਿਧਨ ਪ੍ਰੇਮਨੇ ਮਗੁਰਦੁਆਰੇ ਗੁ
ਰਸਿਖ ਸਾਧਾ ਮਿਲਿ ਸਿੰਗਾਮ ਸਾਮਾਗਾ ਮਕੈ ਮ
ਇਆ ਮੇਉ ਦਾਸ ਬੁਢਤ ਰਤੁ ਸਿਸਾਰਹੇ ॥੩੩॥
॥੬੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭਿਤ
ਹੁਇ ਨਿਜ ਪਰਿਸਹ ਜਸਾ ਮਾਧਿ ਲਿਵਲਾਗਿ
ਹੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਲੁਭੁਤ ਹੁਇ

ਗੁਰਮਤਿਰਿਦੇਜਗਮਗਜੋਤਿਜਗੀਰੋ ॥ ੪੩॥
ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭੁਤਹੁਇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਿਧਾਨਪਨਦੁਰਮਾਤਿਭਾਗੀਰੋ ॥ ਚਰਨਕਮ
ਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭੁਤਹੁਇਮਾਇਮਾਮੇਉਦਾਸ
ਬਾਸਬਿਰਲੋਬੇਗਾਗੀਰੋ ॥ ੨੪ ॥ ੬੮ ॥ ਜੈਸੇਨਾ
ਉਭੁਰਤਸੇਜੇਈਨਿਕਸੇਜੇਈਕੁਲੋਬੁਭਿਗਾਏਪ
ਏਪਾਛਿਤਾਇਓਹਿਜਾਤੁਰੇ ॥ ਜੈਸੇਘਰਲਾਗੇ
ਮਾਰਿਜੇਈਬਚੇਜੇਈਕੁਲੋਜਰਿਬੁਝੇਪਾਛੇਕਾਛੁ

ਬਬੁਨਬਸਤਰੇ ਜੇਸੇਚਰਲਾਰੇਜੇ
 ਈਰੇਸੇਈਕੁਲੇਸੇਇਗਏਗੀਤੁਘਰੁਦੇਖੇ
 ਉਠਪਾਤਰੇ ਤੇਸੇਅੰਤਕਾਲਗੁਰਚਰਨ
 ਸਰਨਿਆਵੇਪਾਵੇਸੇਖਪਦਵੀਨਤਰੁਬਿ
 ਲਲਾਤਰੇ ॥੨੫॥੬੮॥ਅੰਤਕਾਲਏਕਪਾਰੀ
 ਨਿਗਹਕੇਸਤੀਰੇਇਧੀਨਿਧੀਨਿਕਹਤਰੇਸ
 ਕਲਸੇਸਾਰਜੀ ਅੰਤਕਾਲਏਕਪਾਰੀਸ਼ੀ
 ਗੁਹਕੇਜੇਧਾਜੁਏਇਤਉਤਜਤਕਤੁਜੇਜੇਕ
 ੨੩

ਰਜੀ ਅੰਤਕਾਲ ਏਕਘਗੀ ਨਿਗਹ ਕੋਚੋ

੪੩੮

ਗੁਮਰੈ ਫਾਸੀ ਕੋ ਸੁਰੀਚ ਦਫਾਏ ਜਗਮੋਧਿ ਕਾਰ

ਜੀ ਬੈਸੇ ਦੁਗਮਤਿ ਗੁਗਮਤਿ ਕੋ ਅਸਾਧਸ

ਧਸਿਗਤਿ ਸੁਕੁਾ ਦਗਤਿ ਮਾਨਸਾ ਅਉਤਾਰ ਜੀ॥

੨੬॥੧੦॥ ਅਮਾਦਿ ਕੋ ਅਨਾਦਾ ਮਰੁ ਅੰਤ ਕੋ ਅਨੰ

ਤੁ ਅਤਿ ਪਾਰ ਕੋ ਅਪਾਰਨ ਅਥਾਹ ਬਾਹ ਪਾਟੀ

ਤੇ ਅਤਿ ਕੋ ਅਮਿਤੁ ਮਰੁ ਸੀਖਾ ਕੋ ਅਸਿਖ ਪੁਨ੍ਹ

ਲੇਖ ਕੋ ਅਲੇਖ ਨਹੀ ਤੇ ਲਕੋ ਤੁਲਾਣੀ ਹੋ ਅਰਧ

ਉਰਧਪਰਜੰਤਕੋਅਪਾਰਜੰਤਅਗਾਮਅਗੋ
ਚਰਨਮੋਲਕੋਮੁਲਾਈਹੋਪਰਮਤਭੁਤਾਅਸ
ਚਰਜਬਿਸਮਅਤਿਅਬਿਗਤਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਬਡਾਈਹੋ॥੩੧॥੧੧॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰ
ਤੀਰਥਪੁਰਬਕੋਟਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਗੁਰਚਰ
ਨਿਸਰਨਿਹੋ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਕਾਮਨਾਸਕ
ਲਫਲਰਿਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਅਵਤਾਰਾਅਮਰ
ਨਹੋ॥ਚਰਨਸਰਨਿਗੁਰਨਾਮਨਿਰਕਾਅਧਾਮ

ਕੁਰਗਤਿਜੁਗਤਿਕਚਿਤਾਰਨਤੁਰਨਹੈ ਆਰ ੪੩੯
ਨਸਰਨਿਗੁਰਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਨ
ਕੁਰਨਗਤਿਕਾਰਨਕਰਨਹੈ ੪੩੯ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁ
ਰਸਿਖਏਕਮੇਕਰਮਮਹਿਮਾਅਨੰਤਅਗਮ
ਅਪਾਰਗੁਰਮਹਿਮਾਨਿਧਾਨਹੈ ਗੁਰਸਿਖ
ਏਕਮੇਕਬੇਲਕੇਨਤੁਲਮੇਲਸੀਗੁਰਸਬ
ਦਮਗਿਮਿਤਿਗਿਅਨਧਿਅਨੁਹੈ ਗੁਰਸਿ
ਖਏਕਮੇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਸੀਗੁਰਕ

ਟਾਛਕਿਪਕੋਨਪਗਮਾਨਹੈ॥ ਗੁਰਸਿਖਏਕ
ਮੇਕਪਲਸਿਗਾਰੰਗਾਰਸਮਅਬਿਗਤਿਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਨਿਰਬਾਨਹੈ॥੨੯॥੧੩॥ ਬਰਨ
ਬਰਨਬਹੁ ਬਰਨਪਟਾਪਮੰਤਬਸੁਧਾਇ
ਰਾਜਮਾਨਬਰਖਾਅਨੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰਨ
ਹੁਇਪ੍ਰਫੁਲਤਬਨਾਸਪਤੀਬਰਨਬਰਨਫ
ਲਫੁਲਮੁਲਕੰਦਕੋ॥ ਬਰਨਬਰਨਖਗਾਇ
ਇਧਿਕੁਖਾਪਗਾਸਕਸਮਸੁਗੰਧਪਉਨਗ

ਉਨਸੀਤਮੰਦਕੋ। ਰਵਨਗ। ਵਨਜਲਥਲੜੇ ੪੪੦

ਨਜੋਕੁ। ਨਿਧਿਸਫਲਹੁ। ਏਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰ

ਦਕੋ। ੪੦। ੧੫। ਚੀਟੀਕੋਉਦਰਬਿਖੇਹਸਤੁ।

ਸਮਾਇਕੋਸੇਅਤੁਲਪਹਾਰਕੁਾਰਕਿਉਗਿਨਉ

ਠਾਵਟੀ। ਆਫਰਕੇਰੰਗਨਮਰਤਹੈਬਾਸਕ

ਨਾਗੁਮਕਰੀਨਚੀਤੋਜੀਤੋਸਰਨਿਪੁਜਾਵਟੀ।

ਤਮਚਰਉਤੁਤਨਪਹੁਚੈਅਕਾਸਬਾਸਮੁਜਾ

ਤਉਨਪੇਰਤਸਮੰਦਪਾਰਪਾਵਟੀ। ਤੈਸੇਪ੍ਰਮੰ

ਘੇਮਨੇਮਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਗਰਜਿਉਬੂੰਦਹੁਇਸਮਾਵਈ॥੪੧॥੧੫
॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਅਵਗਾਹਨਕੈਸਾਧਸੀਰੀ
ਆਤਮਤਰੰਗਰੰਗਸਾਗਰਲਹਿਰਹੈ॥ਅ
ਗਮਅਬਾਹਿਅਹਿਅਪਰਅਪਾਰਅਤਿਰ
ਤਨਪਗਾਜਨਿਧਿਪੁਰਨਗਾਹਿਰਹੈ॥ਹੀਸਮ
ਚਜੀਵਾਗੁਨਗਾਹਕਚਾਹਕਸਿਤੁਨਿਸਿਦਿ
ਨਪਟਕਾਮਗੁਰਤਪਹਿਰਹੈ॥ਸੁਤਬੂੰਦਬ

੪੪

ਰਖਾਜਿਉਗਵਨਘਟਾਘਾਮੰਡੋਹੋਤੁਮੁਕਰਾ ੪੪੧
ਹਲਅਉਨਰਨਹਹਰੇ ॥੪੨॥੧੬॥ਸਬ
ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਜੋਤਿਕੋਉਦੋਤੁਕੁਇਓਤ੍ਰਿਤੁ
ਵਨਅਉਤ੍ਰਿਕਾਲਾਮੰਤਾਰਿਦਿਖਾਏਹੈ ॥ਸਬ
ਦਸੁਗਤਿਲਿਵਗੁਰਮਤਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਅਕਥ
ਕਥਾਬਿਨੋਦਅਲਖਲਖਾਏਹੈ ॥ਸਬਦਸੁ
ਗਤਿਲਿਵਨਿਝਰਮਪਾਰਧਾਰਪ੍ਰੇਮਰਸਰਸਿ
ਕਹੁਇਅਪੀਅਪੀਆਏਹੈ ॥ਸਬਦਸੁਗਤਿ

ਲਿਵਸੇ ਹੋਸੇ ਅਜ ਪਾਜਾ ਪਸਹ ਜਸ ਮਾਧਿ
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਮਾਏ ਹੋ ॥ ੪੩ ॥ ੧ ॥ ਅਧਿਕੈ
ਬਿਅਧਿ ਕੋ ਉਪਾਧਿ ਕੋ ਰਿਦੇ ਖਹੁ ਤੇ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸਾਧ ਗੁਰ ਬੇਦ ਪੈ ਲੈ ਆਏ ਹੋ ॥ ਅਮੀਮ
ਤਕ ਦਾ ਫੁਪੇ ਖਿਜਨ ਮਮਰਨ ਮੇਟੇ ਜੋ ਨਿਜ ਮ
ਕੁੰਨਿ ਦਾਰੇ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਮਕਰੰਦ ਗਜਲੇ ਪਨ ਕੇ ਦੀਖਿ ਮਾਸੀ ਖਿਅ
ਜੀਜਮ ਕੋ ਅਉਖਧ ਖਵਾਏ ਹੋ ॥ ਕਰਮ ਭੁ

ਗਮਥੇਏਧਾਫਤਬਰਜਰਾਖੇਨਿਹਚਲਾਮ ੪੪੨
ਤਿਸੁਖਸਹਜਸਮਾਏਰੇ ॥੪੪॥੧੯॥ ਬੋਰਿ
ਬਪਦੇਸਕੁਏਨਿਰਭੈਹੁਇਪਾਰਗਾਮੀਬੋ
ਰਿਥਸਾਮੀਪਬੁਰਮਾਰਤਮਾਰਗੇਰੇ ਚੰਦ
ਨਸਾਮੀਪਦੁਮਰੀਧਸੁਗਾਧਹੇਰਿਦੁਰੰਤਰਤੁਰ
ਗਾਧਮਾਰਤਨਲਾਗੇਰੇ ਸਮਿਹਜਾਸਿਜੇਗਭੁਗ
ਨਾਰਿਗਾਰਹਾਰਿਹੋਤੁਪੁਰਖਬਿਦੇਸਕੁਲਦੇ
ਪਕਨਜਾਗੇਰੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਸਿ

ਰੂਪਮਨਮਨਸਾਬਕਤਮਕਥਕਥਾਬਿਨੋ
 ਵੈਬਿਸਮੇਬਿਸਮਹੈ॥੪੬॥੨੦॥ਸਤਿਗੁ
 ਰਦਰਸਨਸਬਦਮਗਾਧਿਬੋਧਿਮਾਬਿ
 ਗਤਿਗਤਿਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮਹੈ॥ਦਰਸਧਿ
 ਮਨਮਰੁਸਬਦਗਿਆਨਲਿਵਗੁਪਤਪ੍ਰ
 ਗਟਠਟਪੁਰਨਬਹਮਹੈ॥ਨਿਰਗੁਨਸਰ
 ਗੁਨਕੁਸਮਾਵਲੀਸੁਗਧਸੰਧਿਟੇਕਮਉ
 ਮਨੇਕਰੂਪਗਮਿਤੁਮਗਮਹੈ॥ਪਰਮਦ

ਕੂਤੁਮਸੂਰਜੋਅਸਚਰਜਮੇਅਕਥਕਥ
ਅਲਾਇਸਮਹੈ॥੪੭॥੨੧॥ਸਤਿਗੁਰਦ
ਰਸਿਧਿਮਾਨਗਿਆਨਮੰਜਨਕੋਮਿਤੁਸਤੁ
ਤਾਨਿਵਾਰੀਪੁਰਨਬਹਮਹੈਗੁਰਉਪਦੇ॥
ਪਰਵੇਸਮਾਇਕਉਮਦੇਸਉਸਤਤਿਨਿ
ਵਾਮੋਟਰੀਮਿਤਾਮਗਮਹੈਗੁਰਨਸਗਨਿ
ਗਹੇਧਵਤੁਬਗਜਿਰਾਖੇਮਾਮਾਮਨਸਾਥ
ਕੁਤਸਫਲਸਨਮਹੈਸਾਧਸੀਰੀਧੇਮਨੇ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿਗਤਿਕਾਮਾਨਿਹਕਾਮਾਨਿਹਕ
 ਰਮਕਰਮਹੇ॥੪੮॥੮੭॥ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇ
 ਵਮਲਖਾਮਬੁਢਗਤਿਸਾਵਧਾਨਾਧਾਸੀ
 ਗਿਸਿਮਰਨਮਾਭਕੇ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਿਗੀਤਿ
 ਪਾਰਸਕਰੇਮਨੁਰਥਾਸੁਮੇਸੁਬਾਸੁਦੇਕੁਪਾਭਾਤਿ
 ਸੁਪਾਭਕੇ॥ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਕਾਰਿਪਾਵਨਪਾਵਿ
 ਕੀਨੇਪਾਰਸਮਨੁਰਥਾਸੁਬਾਸੇਦੁਮਜਾਭਕੇ
 ਸਰਤੁਸਮੁੰਦਸਾਧਸੀਗੀਤਿਪਾਵਿਤਜੀਮ

ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁ ਦੀਜੇਮੋਹਿਕੰਠਛੇਦਚਾੜਕੈ
੧੪੯॥ ੯੩॥ ਬੀਸਕੇਬਰਤਮਾਨਭਏਨਸੁ
ਬਾਸੁਬਾਂਸੁਹੇਮਾਨਭਏਮਨੁਰਲੋਗਬੇਦਾਗਿ
ਆਨਹੈਗੁਰਮੁਖਪੰਥਇਕਈਸਕੇਬਰਤ
ਮਾਨੁਚੰਦਨਸੁਬਾਸੁਬਾਸੁਬਾਸੈਦੁਮਾਆਨਹੈ
ਕੰਚਨਮਨੁਰਹੈਇਪਾਰਸਪਰਸਕੁਟਿਪਾਰ
ਸਮਨੁਰਕਰੈਅਭਿਰਠਭਿਗਮਾਨਿਹੈਗੁਰ
ਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਰੀਤਗੁਰ

ਸਿਖਸੀਧਿਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਜਾਨਿਹੈ॥੨੦॥ ੪੪੫

੨੪॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਭਈ॥ ਨਿਰਚਲ

ਮਤਿਮਨਉਨਮਾਨਲਿਵਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸਅਰੁਸਬਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿ

ਪਰਮਦਭੁਤਪ੍ਰੇਮਨੇਮਓਪਜਾਏਹੈ॥ ਗੁਰਸਿ

ਖਸਾਧਸੀਗਿਰੀਗਹੋਇਤੁਬੋਲਰਸਪਾਰਸ

ਪਰਸਿਧਾਤੁਕੰਚਨਦਿਖਾਏਹੈ॥ ਚੰਦਨਸੁਰੀ

ਧਸਿਧਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਤਾਸਮਕਥਕਥਾ

ਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥੫੧॥੮੫॥੧੫੧॥
ਰਸਮੀਮੁਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇਅਕਥ
ਕਥਾਬਿਨੋਦਕਹਤਨਆਏਹੈ॥ਗਿਅਨਧਿ
ਅਨਸਿਅਨਸਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨਕੈਬਿ
ਸਮਬਿਦੇਹਬਿਸਮਾਦਬਿਸਮਾਏਹੈ॥ਆ
ਦਿਪਰਮਾਦਿਅਗੁਅੰਤਕੈਅਨੰਤਕੁਏਥਾਹ
ਕੈਅਬਾਹਨਅਪਾਰਪਾਰਪਾਏਹੈ॥ਗੁਰਸਿ
ਖਸਿਧੀਮਨੇਬੀਸਾਇਕਟੀਸਟੀਸਸੇਹੀਸੋਈ

ਦੀਪਕਸੇਦੀਪਕਜਗਾਏਰੇ॥੫੨॥੧੬॥ਸ ੪੪੬
ਤਿਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਚਲਿਜਾਇਸਿਖਤਚ
ਰਨਸਰਨਿਜਗਤੁਚਲਿਅਵਟੀ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਅਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਸਿਖੁਆ
ਰਿਅਤਾਹਿਸਕਲਸੇਸਾਰਹਿਹਿਤਾਵਟੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕੁਇਪ੍ਰਾਨਪੁਜਾਕਰੈਸਿਖੁ
ਸਰਬਨਿਧਾਨਅਗਕੁਗਲਿਦਲਾਵਟੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੀਖਿਆਦੀਖਿਆਹਿਰਦੇਪਦੇ॥

ਜਾਹਿਤਾਕੀ ਸੁਨਤ ਪਰਮਪਦੁਪਾਵਈ ॥ ੫੩ ॥
 ੴ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਰੰਗ ਮੇਰੀ ਕੀ ਲੇਖੁ
 ਏ ਬਾਰੁ ਨੀ ਬਿਗਾਧ ਰੰਗ ਸੰਗ ਮਿਲੇ ਰੰਗ ਰੰਗੇ
 ਸੁਰਸਿਰੀ ਸੰਗ ਮਹੁਇ ਪ੍ਰਬਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਿ
 ਵਸਾਰਾ ਰਾਮ ਬਾਹਸਤਿ ਗੁਰਸਿਰੀ ਸੰਗ ਰੰਗੇ
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਨਿਯਚ ਲਚਿਤੁ ਦਰ
 ਸਨ ਸੇਕੁ ਨਿਧਿ ਲਹਿ ਰਿਤੁ ਰੰਗ ਰੰਗੇ ॥ ਅਨਹਦ
 ਸਬਦ ਕੇ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਗਿਆਨ ਅੰਸ

ॐ ਸਗਤਿ ਸੁਮਤਿ ਸ੍ਰਬੰਗਹੈ ॥ ੫੪ ॥ ੧੮੧ ॥ ੮੪੧
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਇਦੁ ਬਿਧਾ ਕੁਰਮਖੈ ਇ
ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਗਹੈ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਆਏਹੈ ॥ ੮੪੨
ਸਦਰ ਸਿਦਿ ਬਿਦਿ ਸਦਿ ਪਗਾ ਸਭੁ ਟੀਅੰ
ਮਿਤ ਕਟਾਢੁ ਕਹੈ ਅਮਰ ਪਦ ਪਾਏਹੈ ॥ ੮੪੩
ਸੁਰਤਿ ਅਨਹਦ ਨਿਝਰ ਝਰਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰ
ਰੁਤਿ ਵਓਨ ਅਨਛਾਏਹੈ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹੁਇ
ਇਕ ਕੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਯੋ ਮਨੋ ਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸੁ ॥

ਸਉਪਜਾਏਹੈ॥੫੫॥੮੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਆਪ •
ਬੋਇਜੀਵਨਸੁਕਤਿਗਾਤਿਬਿਸਮਬਿਦੇਹਰੇ
ਹਜਮਤਸੁਕਾਉਹੈ ਜਨਮਮਰਨਸਮਨਰਕ
ਸੁਰਗਮਰੁਪੁਨਪਾਪਸੀਪਤਿਬਿਪਤਿਚਿ
ਤਾਚਾਉਹੈ ਬਨਗਿਹਜੇਗਾਰੁਗਲੇਗਾਬੇਦ
ਗਿਅਨੁਧਿਆਨਸੁਖਦੁਖਸੋਗਾਮਨੰਦ
ਮਿਤਸਤਤਾਉਹੈ ਲੋਸਟਕਨਿਕਾਬਿਖੁਅੰ
ਮਿਤਮਗਨਿਜਲਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨਮਨ

ਮਨੁਗਊਹੈ॥੫੬॥੧੦॥ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰ ੪੪੮
 ਮੁਖਿਹੁਇਜਨਮੁਜੀਤਿਚਰਨਸਫਲਗੁਰਮ
 ਰਗਚਵਨਕੈ॥ਲੋਚਨਸਫਲਗੁਰਦਰਸਾਦ
 ਲੋਕਨਾਮਸਤਕਸਫਲਰਜਪਦਗਜਵਨ
 ਕੈ॥ਹਸਤਸਫਲਨਾਮਸਤਗੁਰਬਾਨੀਲਿਖੇ
 ਸੁਹਤਿਸਫਲਗੁਰਸਬਦਸਵਨਕੈ॥ਸੰਗ
 ਤਿਸਫਲਗੁਰਸਿਖਸੰਗਮਕੈਪ੍ਰੇਮਨੇਮਰੀਮ
 ਤਾਤ੍ਰਿਕਾਲਤ੍ਰਿਭੁਵਨਕੈ॥੫੭॥੧੧॥ਚਰਨ

ਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਤਿਹੁਇਸਹਜਸਮ
ਧਿਭੁਖਸੰਪਟਸਮਾਨੇਹੈ। ਭੁੰਜਲਭੁੰਜਅਨੁਕ
ਲਹਿਰਨਾਬਿਅਪਸਕੇਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰਿਏ
ਕਟੇਕਫਹਰਾਨੇਹੈ। ਸ੍ਵਿਸਟਿਸਬਦਸੁਗਤਿਬ
ਰਜਿਬਿਸਰਜਤਪ੍ਰਮਾਨੇਮਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦ
ਸਤਿਰਾਮਾਨੇਹੈ। ਜੀਵਨਸੁਕਤਿਜਗਾਜੀਵ
ਨਜੀਵਨਸੁਲਾਮਾਪਾਏਇਆਪਰੰਪਰਪਰ
ਨੇਹੈ॥੫੧॥੯੧॥ ਸਹਿਤੁਸਰੋਵਰਸਾਲਿਲ

ਮਿਲਿਏ ਕੁਝ ਏ ਏ ਕਸੇ ਅਨੇ ਕਹੋ ਤ ਕੇ ਜੇ ਨਿਰ ੪੪੯
ਟੋਰੇ ਜੀ ॥ ਪਾਨ ਚੂਨਾ ਕਾ ਥਾਸੁ ਪਾਗੀ ਖਾਏ ਸੁ
ਰੀ ਗਭੁ ਏ ਬਹੁ ਰਿਨ ਚਤੁਰ ਬਰਨਾ ਬਿਸ ਬਾਰੇ ਜੀ
॥ ਪਾਰਸ ਪਗ ਸਿਹੋ ਤੁ ਕਾ ਨਿਕਾ ਅਨਿਕ ਪਾਤਕ
ਨਿਕਸੇ ਅਨਿਕ ਹੋ ਤੁ ਗੋਤਾ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ਚੀਦਨ
ਸੁਬਾਸ ਕੇ ਸੁਬਾਸ ਨਾ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਭੁਗਤ ਜ
ਗਤ ਪਾਤਿ ਬਿਸਾਖੀ ਚਾਰੇ ਜੀ ॥ ੫੯ ॥ ੬੩ ॥ ਚ
ਤੁਰ ਬਰਨਾ ਮਿਲਿ ਸੁਰਗ ਤੋ ਬੋਲ ਰਸ ਗੁਰ ਸਿਖ

ਸਾਧਸੰਗਰੰਗਮੇਰੰਗੀਲੇਹੇ ਘਾਂਗੁਪਿਤਰੂ
ਨਜਲਮਿਲੇਬਿਜਨਾਦਿਸਦਪੇਮਰਸਮੰ
ਮਿਤਮੇਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੇ ਸਕਲਸੁਰੀਧਸਨ
ਬੰਧਮਰਗਜਾਹੇਇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਬਾ
ਸਨਾਬਸੀਲੇਹੇ ਘਾਂਗੁਸਪਰਸਿਜੇਸੇਕਰਿਕ
ਮਨਿਕਧਾਤੁਦਿਬਿਦੇਹਮਨਉਨਮਨਉਨਮੀ
ਲੇਹੇ॥੬੦॥੬੫॥ ਪਵਨਗਵਨਜੇਸੇਗੁਰੀਮ
ਉਰਤ੍ਰੇਪਵਨਚਹਤਗੁਰੀਉਰਨਸਕਤਹੇ॥

ੴ ਕੀਮੋਰੋਰਜੋਸੇਲਵੁਆਟਿਰਤਿਰਹੋਤਾਉ ੪੫੦
ਹਾਉਮਿਟੇਗਿਰਿਪਰੋਹਾਇਬਕਤਹੋਕੰਚਨ
ਅਬੁਧਜਿਉਕੁਠਾਰੀਠਹਰਾਤਨਹੀਸੁਧਕੁਏ
ਨਿਹਚਲਵੁਬਿਕੋਫਕਤਿਹੋ। ਦੁਰਮਾਤਿਦੁਇ
ਧਾਭੁਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਗੁਰਮਾਤਿਏਕਟੇਕਮੋਨਿ
ਨਬਕਤਹੋ॥ ੬੧॥ ੬੫॥ ੧੨॥ ਮਰਸਾਮੀਮਿਤੁਨਿ
ਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੋਇਪਰਮਦਕੁਤੁਗਤਮਾਭੁ
ਮਤੁਰੀਗਹੋਗਟਿਤੁਤੇਵਿਸਟਿਸੁਤਿਸਬਦਇ

ਸਰਜਤਉਤਤੇ ਬਿਸਮਅਸਚਰਜਪਸੀਗ
ਹੈ॥ ਵੇਖੋਜੋਦਿਖਾਵੇਕੋਸੇਸੁਨੈਸੁਸੁਨਾਵੇਕੋਸੇ
ਚਾਖੋਸੁਬਤਾਵੇਕੋਸੇਚਾਗਾਰਸਰੀਗਹੈ॥ ਅਕ
ਬਕਬਾਬਿਨੋਦਅੰਗਅੰਗਬਕਤਹੁਇਹੋਰ
ਤਹਿਰਾਨੀਬੁੰਦਸਾਗਾਰਸੁਬੀਗਹੈ॥ ੬੬
॥ ਜਾਧਸੀਗਾਰੀਗਮਿਲਿਸੀਗੁਰਸਾਗਰਮਿ
ਲੇਰਿਅਨਧਿਅਨਪਰਮਨਿਧਨਲਿਵਲੀ
ਨਹੈ॥ ਚਰਨਕਮਲਮਕਰੰਦਮਧੁਕਰਗਤਿ

ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚਕੋਰ ਗੁਰਧਿਆਨ ਰਸ ਭੀ ਨਹੈ ॥ ਸ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਅਹਾਰਹੀ ਸਪੇ ਮਪਰ
ਮਾਰਥਾ ਬਿਮਲ ਜਲ ਮੀਨਹੈ ॥ ਅੰਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕਟਾਫ
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਰਿਪਾ ਰਿਪਾਲ ਕਮਲ ਕਮਲ
ਪਤਰ ਕਾ ਮਧੋਨਾ ਧੀਨਹੈ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ਏਕ
ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਕੋ ਬਿਬਾਹ ਕੀ ਅਪਾਰ ਕਥਾ ਕੋ ਟਿਕ
ਹਮਾਂਡ ਕੋ ਨਾ ਏਕ ਕੋ ਸੇਜਾ ਨੀ ॥ ਮੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਅੰਤੁ ਰਿਮ ਮੁੰਜਰ ਬਾਨਿ ਰੰਤੁ ਰਿਹੈ ॥ ਸੁਖ ਮਸ ਭੁਲ

ਖੁਲਕੋਸੇਕੋਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਨਿਰਗੁਨਅਰਿ
ਸਟਿਸਿਸਟਿ॥ ਮੇਨਾਪਕਾਰਅਲਖੁਲਖਿਓ
ਨਜਾਟਿਕੋਸੇਉਰਅਨੀਐ॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨ
ਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਧਿਆਨਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮ
ਰਬਾਤਮਕੋਅਨੀਐ॥ ੬੪॥ ੬੮॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰ
ਹਮਚੁਰਪੁਰਨਸਰਬਮਈਪੁਰਨਕ੍ਰਿਪਾਕੋ
ਪਰਪੁਰਨਕੋਜਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਾਧਿਆਨਲਿ
ਦਏਕਅਉਅਨੇਕਮੇਕਸਬਦਾਬਿਬੇਕਦੇਕ

ਏਕੋਊਰਾਨੀਐ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਦਰਸ਼ਮਹੁਸਬ
 ਦਸੁਰਤਿਮਿਲਿਪੇਖਤਾਬਕਤਾਸੇਤਾਏਕੋਪ
 ਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸੁਖਮਸਧੁਲਮੁਲਗੁਪਤਪ੍ਰਗ
 ਟਰਟਨਟਵਟਸਿਮਰਨਮੰਤ੍ਰਮਨੁਮਨੀਐ ॥
 ੬੫ ॥ ੯੯ ॥ ਨਹੀਦਵਸਾਰਪਿਤੁਪਿਤਾਮਾਪ
 ਰੇਪਿਤਾਮਾਸੁ ਜਨਕੁਟੀਬਸੁਤਬਾਧਵਨਕੁ
 ਤਾਹੇ ॥ ਨਨਸਾਰਮਾਤਾਪਰਮਾਤਾਬਿਰਾਧਿਪ
 ਰਮਾਤਾਮਾਮੁਮਾਮੀਮਾਸੀਐਮੋਸਾਬਿਬਿਧਿ

ਬਿਖਤਾਰੈ ਨਹੀ ਸਸੁਰਾਰ ਸਸੁਰਾਰ ਸ
ਰੋ ਅਉਸਾਰੀ ਨਹੀ ਬਿਰਤੀ ਸੁਰਜਾ ਚਿਕਨ
ਦਾਤਾਰੈ ਅਸਨ ਬਸਨ ਧਨ ਧਾਮ ਕਾਹੂ ਮੇਨ
ਦੇਖਿ ਓਜੈ ਸਾਗੁਰਾ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤਿਕੋ ਨਤੁ
ਰੈ ॥੬੬॥ ੧੦੦॥ ਜੈਸੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਪਾਲਤੁ
ਅਨੇਕ ਸੁਤ ਅਨਿਕ ਸੁਤ ਨ ਪੈਨ ਤੇ ਸੇਹੋਇ ਅ
ਵਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਹੋ ਸੁਤ
ਨ ਕਉ ਤੇ ਸੇਨ ਸੁਤ ਨ ਚਿਤ ਚਾਹਉ ਪਜਾਵਈ

ਜੇਸੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸੁਖਦੁਖਸੋਗਾਨੰਦਦੁਖ ੪੫੩
ਸੁਖਮੇਨਤੈਸੇਸੁਤਫਹਰਾਵਈ ਜੇਸੇਮਨਬ
ਚਕਮਸਿਖਨੁਲਗਾਵੇਗੁਰਤੈਸੇਗੁਰਸੇਵਾਗੁ
ਰਸਿਖੁਨਹਿਤਾਵਈ ॥੬॥੧੦੭॥ ਜੇਸੇਕਸਫ
ਬਧਾਰਿਧਿਆਨਸਾਵਧਾਨਕਰੇਤੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਨੁਲਗਾਵਈ ਜੇਸੇਸਿਮਰਨਕਰਿ
ਭੁਜਪਰਪਕਕਰੇਤੈਸੇਸਿਮਰਨੁਸੁਤਪੇਨਬਨਿ
ਮਾਵਈ ਜੇਸੇਗਊਬਫਰਾਕਉਦੁਗਾਧੁਪੀ

ਆਇਏਖੇਤੋਸੇਬਫੁਰਨਗਉਪੀਤਿਹਿਤੁਲ
ਵਈਯੇਸੇਗਿਆਨਧਿਆਨਸਿਮਰਨਗੁਰ
ਸਿਖਪ੍ਰਤਿਤੋਸੇਕੋਸੇਸਿਖਗੁਰਸੇਵਾਠਹਰਾਵ
ਈ॥੬੮॥੧੦੩॥ਜੇਸੇਮਾਤਪਿਤਾਕੇਹੀਸੇਵ
ਸਰਵਨਕੀਨੀਸਿਖਬਿਰਲੇਈਗੁਰਸੇਵ
ਰਹਰਾਵਈਯੇਸੇਲਫਮਨਰਘਪਤਿਕੁ
ਇਤਗਤਮੇਕੋਟਿਮਧੇਕਾਗੁਰਗੁਰਾਈਬਾਨੀ
ਆਵਈਯੇਸੇਜਲਬਰਨਬਰਨਸਰਬੀ

ਗਰਗਬਿਰਲੋਬਿਬੇਕਮਾਧਸੰਗਤਿਸ
 ਮਾਦਈਗੁਰਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਬੀਸਾਇਰ
 ਈਸਈਸਪੁਰਨਹਿਪਾਕੇਕਾਹੁਮਲਖਲਖ
 ਵਈ॥੬੯॥੧੦੩॥ਲੋਚਨਧਿਆਨਸਮ
 ਲੋਸਟਕਨਿਕਤਾਮੇਸਦਨਉਸਤੁਤਿਨਿਦ
 ਸਮਸਰਿਜਾਨੀਐਨਾਸਕਾਸੁਰੀਧਾਬਿਰਹੀ
 ਧਸਮਤੁਲਿਤਾਕੇਰਿਦੇਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਸਰਿ
 ਉਨਿਮਾਨੀਐਗਰਸਨਸੁਮਾਦਬਿਧੁਅੰਮਿਤ੍ਰ

ਸਮਾਨਿਤਾਕੋਕਾਰਿਸ ਪਰਸਜਲਅਗਨਿ
ਸਮਾਨੀਐ ਦੁਖਸੁਖਸਮਸਰਿਬਿਅਪੈਨ
ਹਰਖਸੋਗੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੀਐ॥੧੦॥੧੦੫॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿ
ਗਹੇਨਿਜਪਗੇਨਿਵਾਸਮਾਸਮਨਸਾਬ
ਕੁਤਮਨਤੁਨਧਾਵਈ ਦਰਸਨਮਾਕੁਮ
ਨਧਿਅਨਸੋਰਹਤੁਹੋਇਸਿਮਰਨਮਾਨਸਿ
ਮਰਨੁਬਿਸਰਾਵਈ ਸਰਬਸੁਰਤਿਮੋਨਬ

ਤੁਕਉਪਾਪਤਿਹੋਇਪੇਮਰਸਮਕਥਕਥਾ ੪੫੫
 ਨਕਹਿਅਵਈ ॥ ਕਿਚਤਕਟਾਫਕ੍ਰਿਪਾਪਰ
 ਮਨਿਧਾਨਦਾਨਪਰਮਦਕੁਤਰਾਤਿਅਤਿਬਿ
 ਸਮਾਵਈ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦ ॥ ੫ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਅਪ ०
 ਖੋਇਗੁਰਦਾਸੁਹੋਇਬਰਤੈਬਰਤੁਮਾਨਿਗੁਰਉ
 ਪਦੇਸਕੈਹੋਨਹਾਰੁਹੋਈਜੋਈਜੋਈਸੋਈ
 ਭਲੋਪੁਰਨਬਹਮਾਗਿਅਨਧਿਅਨਪਰਦੇ
 ਸਕੈਨਾਮਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸਹਜਸੁਕਾਇਚਾ

ਇਧੇ ਮਰਸਰ ਸਿਕਹੁਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਵੇਸ ਕੋ
ਸਤਿਗੁਪ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਾਪਿ
ਆਨੁਪੁਰਨ ਸਰਬਾਮਈ ਆਦਿ ਕਉ ਅਵੇਸ
ਕੋ ॥ ੧੨ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਅਪਾਏਇ
ਗੁਰਦਾਸੁ ਹੋਇ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਰਤਮੇ
ਹੋਵੇ ਹਕੀ ॥ ਸਦਨ ਉਸਤੁਤਿ ਨਿਦਾਸ ਮਤੁ ਸੁਰ
ਤਿ ਲਿਵਲੇ ਚਨਾਧਿ ਆਨਾ ਲਿਵਕੰ ਚਨਾ ਅਈ
ਲੇਹਕੀ ॥ ਨਾਸਕਾ ਸੁਰਗਾਧ ਬਿਰਗੀਧ ਸਮਸ

ਰਿਤਾਕੇ ਜਿਹ ਬਾਸਮਾਨਿ ਬਖੁਅੰਮਿਤੁਨ ੪੫੬
ਬੋਹਕੀ ॥ ਕਰਚਰਕਰਮਅਕਰਮਅਪਬ
ਪਬਕਿਰਤਿ ਬਿਰਤਿਸਮਉਕਤਿਨੋਟੋਹਕੀ
॥੩॥੧੦॥ ॥ ਸਬਦੁਰਤਿਆਪਾਏਇਹੁ
ਰਦਾਸੁਹੋਇਸਰਬਮੇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਕਾਰਿਮਾ
ਨੀਐ ॥ ਕਾਸਟਿਅਗਨਿਮਾਲਾਸੁਰੁਗੋਰਸ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਮਉਅਨੇਕਕੋਇਬੇਕੁਪਹਿ
ਚਾਨੀਐ ॥ ਲੋਚਨਸਦਨਮੁਖਨਾਸਕਾਅਨੇਕ

ਜੇੜਦੇਖੇਸੁਨੈਬੋਲੇਮਨਮੇਕਉਰਅਨੀਐ
ਗੁਰਸਿਖਸਿਧਿਮਿਲੇਸੇਤਜੋਈਓਤਿਧੋਤਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਿਤਜੋਤੀਸਰੂਪਜਾਨੀਐ
॥੧੪॥੧੦੯॥ਗਾਂਗਾਮੇਮਿਠਾਸੁਤਾਸੁਦਿਲ
ਕਾਨਲੀਓਜਾਇਦਾਰਮਅਉਦਾਖਬਿਖੇ
ਬੀਜੁਗਹਿਰੂਗੀਐਅੰਬਾਖਿਰਨੀਫੁਹਾਰਾ
ਮਾਝਗੁਫਲੀਕਟੋਰਖਰਬੁਜਾਮਉਕਲੀ
ਦਾਸਜਲਬਿਕਾਰੀਐਅਧੁਮਾਖੀਮੇਮਲੀ

ਨਸਮੇਪਾਇਸਫਲਹੁਇਰਸਬਸਿਭੁਏਨਹੀ ੪੫੧
ਬਿਸਨਾਨਿਵਾਗੀਐ ਸੀਗੁਰਸਬਦਰਸਮੰ
ਮਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਿਜਨ
ਮੁਸਵਾਗੀਐ ॥੧੫॥੧੦੮ ਸਲਿਲਮੇਧਗਨਿ
ਧਗਨਿਮੇਸਲਿਲਜੈਸੇਕੁਪਆਨਰੂਪਕੋਇ
ਮਲਜਲਛਾਏਹੈ ਰਾਹੀਜਲਮਾਟੀਕੋਬਨਾ
ਈਘਟਿਕਾਅਨੇਕਏਕੋਜਲੁਘਟਘਟਘ
ਟਿਕਾਸਮਾਏਹੈ ਜਾਹੀਜਾਹੀਘਟਿਕਾਮੇਰੀ

ਸਾਟਿਕੇਦੇਖੀਅਤਪੇਖੀਅਤਮਾਪਮਾਪੁਮ
ਨਨਦਿਖਾਏਹੈ। ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਏਕੀਕ
ਰਕੇਅਕਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇਕਏਕਏਕਠਹਰ
ਏਹੈ॥੧੬॥੧੧੦॥ ਚਰਨਿਸਰਨਿਗੁਰਏ
ਕਪੇਰਜਾਇਚਲਸਤਿਗੁਰਕੋਟਿਪੈਰੁਆ
ਗੋਰੋਇਏਤਹੈ। ਏਕਬਾਰਸਤਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰਾਸਿ
ਮਰਨਮਾਕਸਿਮਰਨਤਾਹਿਬਾਰੰਬਾਰਗੁਰ
ਰੇਤਹੈ। ਭਾਵਨੀਕੁਗਤਿਕੁਾਇਕਉਡੀਅਗ

ਕੁਗਿਗਾਖੇਤਾਹਿਗੁਰਸਰਬਨਿਧਾਨੰਦੇਤਰੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰਦਾਇਆਨਿਧਿਮਹਿਮਾਅੰਗਾਧਿਬੇ
 ਧਿਨਮੇਨਮੇਨਮੇਨਮੇਨਤਨੇਤਨੇਤਨੇਤਰੇ॥੧੧॥੧੧
 ੧॥ਘੇਮਰਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁਰਨਹੁਇ
 ਉਨਮਨਉਨਮਤਾਬਿਸਮਬਿਸਦਾਸਰੇ॥ਅਮ੍ਰਿਤਮ
 ਤਰੰਗਾਬਹੁਰੰਗਾਅੰਗਾਅੰਗਾਫੁਬਿਅਨਿਕ
 ਅਨੁਪਗੁਪਉਪਕੋਪ੍ਰਗਾਸਰੇ॥ਸਦਾਬਿਸਮਾ
 ਦਬਹੁਬਿਬਿਧਿਸੁਰਸਸਰਬਰਾਗਨਾਦਬ

੪੫੮

੨੫੬
ਦਬਹੁਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਹੈ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤ
ਬ੍ਰਹਮਾਸਨਾਸਿਘਾਸਨਮੇਸੋਭਾਸਭਾਮੰਡ
ਲਾਅਖੰਡਲਾਇਲਾਸਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ੧੧੧੨ ॥ ਇ
ਬਾਵੇਤੈਜਤੈਜੈਸੇਬੈਦੁਉਪਚਾਰੁਕਰੈ ॥ ਬਿਥਾ
ਬਿਤਾਂਤੁਸੁਨਿਹਰੈਦੁਖਰੋਗਾਕਉ ॥ ਜੈਸੇ
ਮਾਭੁਪਿਤਾਹਿਤਚਿਤਕੈ ॥ ਮਲਤਸੁਤੈਖ
ਨਪਾਯੋਖਿਤੋਖਿਹਰਤਹੈਸੋਗਾਕਉ ॥
ਬਿਰਹਨੀਬਨਿਤਾਕਉਜੈਸੇਭਰਤਾਰੁਮਿ

ਲੇਖੇ ਮਰਸ ਕੋ ਹਰਤ ਬਿਰਹ ਬਿਓਗ ਕਉ ॥ ੪੫੯ ॥
ਤੇ ਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕੀ ਜਨ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਹੇਤ
ਮਿਲਤੁ ਸਲਿਲ ਗਾਤਿ ਸਹਜ ਸੰਜੋਗ ਕਉ
॥੧੯॥੧੧੩॥ ਸਬਿਬਾਵੀਤੈ ਬੇਦ ਰੂਪ ਜਾਚਿਕ
ਦਾਤਾਰ ਗਾਤਿ ਗਾਹ ਕੋ ਬਿਆਪਾਰੀ ਹੋਇ ਮਾ
ਕੁਪਿਤਾ ਪੁਤ ਕਉ ॥ ਨਾਰਿਕੁ ਰਤਾ ਰਿਬਿਧਿ ਮਿ
ਕੁਮਿਕਤਾ ਈਰੂਪ ਬੁਜਨ ਕਟਿ ਬਸ ਖਾਕੁ ਏ
ਚਾਇ ਸੁਤ ਕਉ ॥ ਲੇਗਾ ਨਾਮੇ ਲੇਗਾ ਚਾਰ ਏ

ਕੋ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿਗਾ ਅਨ ਗੁਰ ਏਕ ਕਾਰ ਅ
ਵਸੁਤਾ ਅਵਸੁਤ ਕਉ ॥ ਬਿਰਲੇ ਬਿਬੇਕੀ
ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਮਿਲਤੁ ਸਾਲਿਲ
ਗਤਿ ਰੰਗ ਸਬੰਗ ਭੂਤ ਕਉ ॥ ੮੦ ॥ ੧੧੫ ॥ ਅ
ਰਨ ਧਿਆਨ ਵਿਬਿਦੇ ਹ ਕੋ ਬਿਦੇ ਹ ਕਉ
ਵਿਗਾ ਵਿਬਾ ਵਿਸਾਟਿ ਬਿਖੇ ਕਉ ਭਗਤਿ
ਚੀਨ ਹੋ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਮਾ
ਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਪਰਮਾਤਮ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸਰਬਾਤ

ਸ

ਮਲਿਉਲੀਨੇਯੋ ਸਬਦਗਿਆਨਪਰਵਾਨ ੪੬੦
ਹੁਇਨਿਧਾਨਪਾਏਪਰਮਾਰਥਸਬਦਾਰਥ
ਪ੍ਰਬੀਨੈਤਤੋਮਿਲੇਤਤੁਜੋਤੀਜੋਤਿਕੋਪਰ
ਮਜੋਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਭੁਏਜੈਸੇਜਲਮੀਨ
ਯੋ ॥੮੧॥੧੧੫॥ ਸਾਧਿਆਤੁਮਕਰਮਪਰ
ਮਾਤੁਮਪਰਮਪਦਤਤਮਿਲਿਤਤਹਿਪਰ
ਮਤਤਵਾਸੀਯੋ ਸਬਦਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀ
ਅਨੇਕਸੇਕਜੰਤੂਨਿਰਾਗਨਾਦਾਅਨੁਭੋਅਭਿ

ਅਸੀਰੋ ਦਰਸਾਧਿਆਨਉਨਅਨਪਾਨਪਾਨ
 ਪਤਿਅਬਿਗਤਿਗਤਿਅਤਿਅਲਖਬਿਲਾ
 ਜੀਰੋਅਮੀਮ੍ਹੰਕੁਟਾਫੁਵਿਬਦੇਹਕੋਬਿਦੇਹਕੁਏ
 ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕੋਉਬਿਹਲੋਉਦਾਸੀਰੋ੨੨
 ॥੧੧੬॥ਸੁਪਨਚਰਿਤ੍ਰਜਾਂਤ੍ਰਨਦੇਖੀਅਤ
 ਤਾਰਕਾਮੀਰੁਲੁਪਰਤਾਤਨਦਿਖਾਈਐਤੁ
 ਹਵਰੁਫਾਇਅਲਪੁਦੀਗਪੁਚਪਲਬਲ
 ਤੀਰਥਪੁਰਬਜਾਤਾਬਿਰੁਨਰਹਾਈਐਅਨ

ਈ ਨਾ ਵਕੋ ਸੀ ਜੋ ਗਲ ਗਾਬਹੁ ਰਿਓ ਨਾ ਮਿਲੇ ਹੀ
 ਪ੍ਰਬਨ ਗਾਹ ਮਿਗਾਇ ਸਨਾ ਬਿਲਾਈ ਮੇ ਤੇ
 ਜੇ ਮਾਇਆ ਮੋ ਹਧੇ ਹਕੂਟ ਬਾਜਨੇ ਹਧੇ ਹਕੂਰ
 ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਮੇ ॥੧੧੧॥
 ਨੇ ਹਕੂਆ ਰਿਕੀ ਨਾ ਆਲਾ ਰੂਲੀ ਕੋ ਮਨੀ
 ਅਤੁ ਬਿਆਹੇ ਸਸੁਰਾਰ ਜਾਇ ਗੁਨ ਨੁਕੋ ਮਾ
 ਨੀ ਮੇ ਬਨ ਜਾ ਬਿਉਹਾਰ ਲਗਿ ਜਾਤ ਪੈ ਬਿ
 ਦੇ ਸਿਧਾਨੀ ਕਹੀ ਮੇ ਸਪੁਤੁਲ ਕੁਲ ਕੁਤ ਕੋ ਮੇ ॥

ਨੀਅੰਮੇ ਜੈਸੇ ਤਉ ਸੰਗਾ ਅਸੀ ਪਰਦਲ
ਮੇਅਕੇ ਲੋਜਾਇ ਜੀਤਿ ਆਵੇ ਸੋਈ ਸੁਰੇਸੁ
ਰੁਟੁ ਬਖਾਨੀਅੰਮੇ ਅਨਸਜਨ ਮੁਖਾਇ ਚਰ
ਨਿਸਰਾਨਿ ਗੁਰਸਾਧ ਸੰਗਾਤਿ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੁ
ਆਰਿਪਹਿ ਚਾਨੀਅੰਮੇ ॥੧੧੮॥ ਨੈਰਰ ਕੁਟੰ
ਬੁਤ ਜਿਥਿ ਆਹੇ ਸਸੁਰਾ ਰਿਜਾਇ ਗੁਨਨੁ
ਕੇ ਕੁਲ ਬਖੁ ਬਿਰਦੁ ਕਹਾਵਈ ਧੁਰਨਪ
ਤਿਥੁ ਤਿਅਉ ਗੁਰਜਨ ਸੇਵਾ ਕੁਇ ਰਿਹਮੇ

ਗਿਹੇਸੁਰਿਸੁਜਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਈਅੰਤਿਕਾ ੪੬੨

ਲਿਜਾਇਪ੍ਰਅਸੰਗਿਸਹਗਾਮਿਨੀਹੁਇਲੇ

ਕਪਰਲੋਕਾਬਿਖੇਉਚਪਦੁਪਾਵਈ'ਕੁਰਮੁ

ਖਮਾਰਗਭੈਕੁਗਾਇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੇਧੰਨਿਗੁ

ਰਸਿਖੁਆਹਿਅੰਤਿਠਹਗਾਵਈ'੧੧੯'ਜੇਸੇ

ਨਿਪਧਾਮਕੁਮਾਮਟੇਕਸੇਅਧਿਕਟੇਕਨਾਇ

ਕਾਮਨੇਕਰਾਜਸਬਨੁਲਗਾਵਈ'ਜਨ

ਮਤਜਾਕੈਸੁਤੁਵਾਹੀਕੈਸੁਹਾਗੁਤਾਰੁਸਕ

ਲਗਾਨੀ ਮੈ ਪਟਗਾਨੀ ਸੋ ਕਹਾਵਈ ਅਮਸਨ
ਬਸਨ ਸਿ ਹਜਾ ਸਨ ਸੀ ਜੋ ਗੀ ਸਬੈ ਰਾਜ ਅ
ਧਿਕਾ ਰੁਤ ਉਸ ਪੁਤੀ ਗਿਹਾ ਆਵਈ ਗੁ
ਹਾ ਸਿਖ ਸਬੈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਲਿਵ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਸੀਧੀ ਲੇਨਿ ਜਪ ਦੁਪਾਵਈ ॥੧੨॥
॥ ਤੁਸੀ ਮੇ ਤੁਰੁ ਲਬੈ ਏਨਿ ਪਜੈ ਸਹਿ ਸੁਗੁਨ ਦੇਹ
ਧਾਰਿ ਕਾ ਤੁਹੈ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਜੀ ॥ ਤੁਸੀ ਮੇ ਤੁਰੁ
ਲਨਿ ਰਬਿ ਘਨ ਲਾਗੈ ਨ ਘੁਨੁ ਰਾਖੈ ਰਹੈ ਚਿ

ੴ ਕਾਲੋ ਤਨ ਬਿਕਾਰਜੀ ਤੁਖੋ ਸੇ ਨਿਕ ੪੬੩
 ਸਿਰੋ ਇਕੁ ਗਾਨ ਮਲੀ ਨਰੂਪ ਸਦ ਕਰਵਾਇ
 ਹਾਧੇ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰਜੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਗੁਰ ਸਿ
 ਖਾਗੁ ਹਮੇ ਬੇਗੁ ਗੀ ਗਿਯਤ ਜਿ ਬਨ ਖੰਡੇ
 ਤਨ ਉਧਾਰਜੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹਰਦੀ ਅਉਚੁ ਨਾ
 ਮਿਲਿ ਮਰੁਨ ਬਰੁਨ ਜੇ ਸੇ ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਕੇ ਤੇ ਬੇ
 ਲ ਸਗੁਪ ਹੇ ਦੂਧੇ ਮੇਜਾ ਵਨੁ ਮਿਲੇ ਦਾਧੇ ਕੇ ਬ
 ਖਾਨੀ ਅਤੁ ਖਾਨੁ ਪਿਤੁ ਚੁਨ ਮਿਲਿ ਬਿਜਨਾ ॥

ਨੂਪਰੇ ਕੁਸਮਸੁਰੀਧਮਿਲਿਤਿਲਸੇਫੁ
ਲੇਲੋਤਸਕਲਸੁਰੀਧਮਿਲਿਅਰਗਜਾ
ਧੂਪਰੇ ਦੇਇਸਿਖਜਾਧਸੰਗੁਪੰਚਪਰਮੇ
ਸੁਰਹੇਦਸਬੀਸਤੀਜਾਮਲੋਅਬਿਗਤਉ
ਪਰੇ॥੧੨੩॥ ਏਕਹੀਗੋਰਸਮੇਅਨੇਕਰ
ਜੋਪ੍ਰਗਾਸਦਹਿਓਅਹਿਓਅਖਨੁਅਉਪ੍ਰ
ਤਉਨਮਾਨੀਐ॥ ਏਕਹੀਉਖਾਰੀਐਮਿਠਾਸੁ
ਕੇਨਿਵਾਸੁਗੁਰੂਖਾਂਗੁਮਿਸਰੀਅਉਕਲਾਂਕੰ

ਦੁਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਏਕਹੀਗੇਹੁਸੇਹੋਤੁਨਾਨਾ ॥
 ਬਿਜਨਾਦਸਦੁਬੂਨੇਤੀਜੇਪੀਸੇ ॥ ਮਉਓਸੇਏ
 ਬਿਬਿਧਾਨੀਐ ॥ ਪਾਵਕਸਲਿਲਏਕਏ
 ਕਹਿਗੁਨਅਨੇਕਪੰਚਕੋਪੰਚਾਮਤਤਸਾਧ
 ਸਿਗੁਜਾਨੀਐ ॥ ੧੨੩ ॥ ਪਾਵਕੁਪਤਚੂਨਜ
 ਲਪਾਵਕਇਕਤੁਏਪੰਚਮਿਲਿਪ੍ਰਗਟ
 ਪੰਚਾਮਤ ਪ੍ਰਗਾਸਹੇ ॥ ਮਿਰਾਮਦਗਉਰਾ
 ਚੋਆਚੰਦਨਕੁਸਮਦਲਸਕਲਸੁਰੀਧਕੇ

ਅਰਗਾਜਾਜੋਬਾਸਹੈ ਚਤੁਰਬਰਨਪਾ
ਨਚੂਨਾਅਉਚੁਪਾਰੀਕਾਬਾਆਪਾਖੋਇ
ਮਿਲਤਾਅਨੁਪਰੂਪਤਾਸਹੈ ਤੇਸੇਸਾਧੀ
ਗਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਮੇਸੇਸਾਵਧਾਨ
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋਨਿਵਾਸਹੈ ॥੧੨੪॥ ਸਹਜ
ਸਾਧਿਸਾਧੀਗਤਿਮੇਸਾਚੁਖੰਡਸਤਿਗੁ
ਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਕੋਨਿਵਾਸਹੈ ਦਰਸਾਧਿ
ਮਾਨਸਰਗੁਨਾਮਕਾਲਮੁਰਤਿਪੂਜਫਲ

ਚਰਨਾਮਤਾ ਬਿਸੁਸਾਸੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਚਾਰ ॥
 ਪਰਮਾਰ ਬਪਰਮ ਪਦਸ ਬਦਸੁਰਤਿ ਮਦ
 ਗਾਹਨਾ ਮਭਿਅਸਾਸੈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਪਤਦਸ
 ਦਾਇਕ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਾਇਕਾ ਮਨਿ ਰਕਾ ਮਧਾਮ
 ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਸਰਜਸ ਮਾਧਿ
 ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਸੁਰਿ ਰੂਮਿ ਚਿਤ ਚਿਤਦ
 ਤਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਉਧਾਰੈ ॥ ਬਜਰਕ ਪਾਟ
 ਖੁਲੇ ਹਾਟ ਸਾਧ ਸਿਰਾਤਿ ਮੇਸ ਬਦਸੁਰਤਿ

ਲਾਕੁਰਤਨ ਬਿਓਹਾਰਹੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬ੍ਰਹ
ਮਸਬਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵਾ ਮਲਖਾ ਮਭੇਦੁਪ
ਰਮਾਰਥ ਮਾਚਾਰਹੈ ਸਾਫਲ ਸੁਖੇਤੁ ਹੇਤੁ ਬ
ਨਤੁ ਅਮਿਤ ਲਾਭ ਸੇਵਕ ਸਾਹਾਈ ਬਰਦਾ
ਈਉਪਕਾਰਹੈ ॥ ੧੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚਰ
ਨਾਮੁ ਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕਾਲੀ ਮਕਾਲ ਕਾਲ
ਬਿਮਾਲ ਬਿਖੁ ਮਾਗੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧਚ
ਰਨਾਮੁ ਤਨਿ ਧਾਨ ਪਾਨ ਕੁਲ ਮਕੁਲੀ ਨਭ

ਏਨੁ ਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ

੪੬੬

ਚਰਨਾ ਮੁਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਸਹਜ ਸ

ਮਾਧਿ ਨਿਜ ਮਾਜਨ ਕੀਤਾਰੀਐ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਸਾਧ ਚਰਨਾ ਮੁਤ ਪਗ ਮਪਦ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪੰਥ ਮਾਇਗਤ ਗਤ ਨਿਮਾਰੀਐ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸ

ਹਜ ਸ ਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਖਾ ਮਲਾ ਪਗ

ਗਨ ਪਟਾਘ ਸੰਗਤਿ ਕੋਜਾਨੀਐ ਸਹ

ਜ ਸ ਮਾਧਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕੋ ਅਨਹਦ

ਨਾਦਗਾਰਜਤਉਨਮਾਨੀਐ ਸਹਜਸਮ
ਪਿਸਾਧਸਿਗਤਿਜੋਤੀਸਰੂਪਦਾਮਨੀਦਮਤ
ਕਾਰਉਨਮਾਨਮਾਨੀਐ ਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿ
ਵਨਿਸ਼ੁਰਾਅਪਾਰਧਾਰਬਰਖਾਅੰਗਿਤ
ਜਲਸਰਬਨਿਧਾਨੀਐ ॥੧੨੮॥ ਜੋਸੇਤਉ
ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਨਖਾਇਦੁਹੋਗੋਰਸਦੇਗੋਰਸਮ
ਉਟਾਏਦੁਪਿਮਾਖਨਪਗਾਸਹੋ ਉਪਾਸੇਪਿ
ਖਿਤਨਖੰਡਖੰਡਕੇਪਗਾਟੇਰਸਕੇਅਉਟਾ

ਏਖਾਂਗੁ ਮਿਸਰੀ ਮਿਠਾਸਰੇ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ੪੬੧

ਸਨ ਬੰਧ ਕੇ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਦੁਕਾ ਮਉ ਪਲਾਸ

ਜੇਸੇ ਚੰਦਨ ਸੁਬਾਸਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਲਤ

ਸਿਸਾਗੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਪਰਉਪ

ਕਾਰ ਕੇ ਨਿਦਾਸਰੇ ॥੧੨੬॥ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾਨਿ

ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧਾਹ ਸਪੁਜ ਸਿਨ ਸਾਧਮੁ

ਖਾਮ ਪੁਰ ਬਚਨ ਕਉ ਸੀਤੁ ਲਸੁਗੰਧ ਚੰ

ਦੁਚੰਦਨ ਕੋਟਾਨਿ ਕੋਟ ਪੁਜ ਸਿਨ ਸਾਧਮੁ ॥੧੨੭॥

ਨਿਮਤਾਸਚਨਕਉ ਕੋਟਨਿਕੋਟਨਿਕ
ਮਧੋਨਅਉਕਲਪਤੁਰਪੁਜਸਿਨਕਿਚਤ
ਕਟਾਛਕੋਰਚਨਕਉ ਸਰਬਨਿਧਾਨਟ
ਲਸਕਲਕੋਟਨਿਕੋਟਿਪੁਜਸਿਨਪਹਉ
ਪਕਾਰਕੇਖਚਨਕਉ॥੧੩੦॥ਕੋਟਨਿਕੋ
ਟਨਿਕੂਪਰੰਗਾਸੰਗਾਸੰਗਾਛਬਿਕੋਟਨਿ
ਕੋਟਨਿਕਦਰਸਾਇਜਨਾਦਰੋਕੋਟਨਿ
ਕੋਟਨਿਕੋਟਿਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਰਸਿਕੋਟਨਿ

ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਗਨਾਦਬਾਦਕੋਕੋਟਨਿ ੪੬੨
ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਗਧਿਸਿਧਿਨਿਧਿਸੁਧਾ
ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਗਿਅਨਪਿਅਨਕਗਮਾ
ਦਿਕੋ। ਸਗਲਪਦਾਰਥਹੁਇਕੋਟਨਿਕੋ
ਟਾਨਿਗੁਨਪੁਜਾਸਿਨਧਾਮਉਪਕਾਰਾਬਿ
ਸਮਾਦਿਕੋ॥੧੩੧॥ਅਜਧਾਅਧੀਨਤਕੋ
ਪਰਮਪਦਿਤੁ ਕੁਈਗਰਬਕੋਸਿਧਦੇ
ਹਮਰਾਅਪਦਿਤੁਹੋ। ਜੇਨਿਬਤਗਹੇਜੇਸੇ

ਉਖਮੇਪਯੁਖਰਸਬਸਬਕਬਾਨੀਕੈਸੁ
ਗਾਧਤਨਸਿਰ੍ਹੇ ॥ ਮੁਲਹੁਇਮਜੀਠਰੰਗ
ਸੀਗਸਿਘਾਤੀਭੁਟੇਫੂਲਹੁਇਕਸੁੰਭਰੰਗਚ
ਚਲਚਰਿਰ੍ਹੇ ॥ ਤੇਸੇਹੀਆਸਾਧਸਾਧਦਾ
ਦਰਮਉਮੀਨਗਾਭਿਗੁਪਤਪਗਟਮੋਹ
ਦੋਹਕੈਬਾਚਿਰ੍ਹੇ ॥ ੧੨੩ ॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਿ
ਆਨਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਰਿਗਆਨਪੁਰਨਭੁਗਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਉਪਦੇਸਹੈ ॥ ਜੈਸੇਜਲੁਆਪਾ

ਖੋਇ ਬਰਨ ਬਰਨ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸੇਹੀ ਬਿਬੇਕ ४੬
ਪਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹੈ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜੈ ਸੇ
ਕਨਿਕਾ ਅਨਿਕ ਧਾਤੁ ਚੰਦਨ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਬ
ਸਨਾ ਅਦੇਸ ਹੈ ॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੋ ਤਿਓ ਤਿਓ ਪੋਤਿ ਕੁਾ ਵਨੀ ਕੁਗਾ ਤਿਕੁਾ ਟਿਅ
ਦਿਕਉ ਅਦੇਸ ਹੈ ॥ ੧੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰ ਪੁਰਮੇ
ਉਤੁ ਕੋ ਸੁਕੁ ਉਤਾ ਤੇ ਅਉਰ ਬਾਸਨਾ ਨਤਾ ਕੈ
ਆਗੈ ਠਹਰਾ ਵਈ ॥ ਚੰਦਨ ਬਾਸਕੈ ਸੁ

ਬਾਸਨਾ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਤਾ ਹੀ ਤੇ ਸੁਰੀ ਧਤਾ ਸ
ਕਲ ਮੇ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਸੇ ਜਲਾ ਮਿਲਤ ਸ
ਬੰਗਾ ਸਿਗਰੀ ਗੁਰਾ ਪੈ ਮਗਨ ਜਗਾ ਏ ਸ ਬ
ਤੰਗਾ ਨੁ ਮਿਟਾਵਈ ਜੇ ਸੇ ਰਵ ਸਾ ਸਿ ਸਿਵ
ਸਕਤ ਬੁਭਾਵ ਗਾਤਿ ਸੇ ਜੋ ਗੀ ਬਿਓਗੀ ਨ੍ਰਿਸ
ਟਾਤੁ ਕੇ ਦਿਖਾਵਈ ॥੧੩੪॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਵਰਗ
ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਸਸਤ੍ਰ
ਜਨਾਹ ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਸਿ ਆਏ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

ਚਰਨ ਰੇਨ ਸੀ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧੇਨ ਕਰ ਮਭੁ
 ਰਮ ਕਾਟਿ ਅਭੈ ਪਦ ਪਾਏ ਹੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰ ਬਚ
 ਨ ਲੇਖ ਸੀ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰੁ ਭੇਖਾ ਮਛ ਲਾਮ ਲੇ
 ਖ ਪ੍ਰਭੁ ਮਲ ਖਲ ਖਾਏ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾ
 ਧ ਸੰਗ ਗੋਸਟਿ ਘੋ ॥ ਮਧੂ ਸੰਗ ਨਿਮ੍ਰਤੁ ਨਿਰੰ
 ਤੁ ਗੀ ਕੇ ਸਹਜ ਸਾਮਾਇ ਹੈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਤਉ ਮਜੀਠ ਬਾਬੁ ਧਾਮੇ ਬੋਧਿ ਕਾਦੀ ਅਤ
 ਮ ਬਰ ਸੁਰਗ ਭੁਟੇ ਸੰਗੁ ਨ ਤਜਤ ਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇ

ਤਉਕਸੰਤਤਜਿਸੁਲਫੂਲਾਮਾਨੀਅਤਜਾ
ਨੀਅਤਸੰਗੁਫਾਇਤਾਹੀਭਜਤਹੈਅ
ਰਧਉਰਧਮੁਖਸਾਲਿਲਸੁਚੀਸੁਭਾਉਤਤੇ
ਜੀਤਪਾਤਿਮਲਾਮਲਸਜਤਹੈਗੁਰਮ
ਤਿਦੁਗਮਤਿਉਚਨੀਚਨੀਚਉਚਨੀਤਹਾ
ਰਹਾਰਜੀਤਲਜਾਨਲਜਤਹੈ॥੧੩੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਸੰਗੁਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵ
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਰਬਾਤਮਕੈਜਾਨੀਐ॥੧੩੭॥

ਹਜਸੁਭਾਇਰਿਦੈਕਾਵਨੀਕੁਗਾਗਿਗੁਇ ੪੧੦
ਬਿਹਸਿਮਿਲਨਸਮਦਰਸਾਧਿਅਨੀਐ
ਨਿਮਤਾਨਿਵਾਸਦਾਸਦਾਸਨਦਾਸਾਨਮ
ਤਿਮਧੁਰਬਚਨਮੁਖਬੇਨਤੀਬਖਾਨੀਐ
ਪੁਜਾਪਾਨਗਿਆਨਕੁਰਮਾਰਿਗਮਾਕਾਰੀ
ਅਗੁਰਾਗਮਾਗੁਮਾਦੇਸਪਗਮਾਤੁਮਨਿਧ
ਨੀਐ॥੧੩੭॥ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਪਿਆਨਸਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁ ਨਿ

ਸਤਿਕਾਰਿ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਵਰਸਾਧਿ ਆਨ ਸਮ
ਵਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨੀ ॥ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਗੁ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ
ਪੁਰਨ ਪਗਾਸਾਰਿ ਦੇ ਮਾਨੈ ਮਨ ਮਾਨੈ ਉਨ ਮਨ
ਉਨ ਮਾਨੀ ਹੋ ॥ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਮਾਸੁ ਰਜੈ
ਮਾਸੁ ਰਮੈ ॥ ਅਵਤੁਤ ਪਗਮਾਵਤੁਤ ਗਤਿ ਠਨੀ
ਹੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਪੁਰਨ ਪਗਮਾਜੈ ਤਿਸਾਤਿ ਗੁਰਸ
ਤਿਹੁ ਪਪੁਰਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰਸ ਤਿਨ ਮਾਹੈ

ਪੁਰਨਜੁਗਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮਤਿਰਿਦੇਪੁਰ ੪੧੨
ਨਸੇਵਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਸਮਾਹੈ॥ਪੁਰਨਪੁਜਾ
ਪਦਾਰਥਬਿਦਮਧੁਕਰਮਨਯੇਮਰਸਪੁਰ
ਨਹੋਇਕਾਮਨਿਰਕਾਮਹੈ॥ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ
ਪੁਰਨਪਰਮਾਨਿਧਿਪੁਰਨਪਗਾਸਬਿਸਮਸ
ਬਲਧਾਮਹੈ॥੧੩੫॥ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੋਓਦੋਤ
ਅਸਚਰਜਮੇਤ੍ਰਮੇਤਿਲਛਬਿਪਗਮਦਭੁ
ਤਛਕਿਹੈ॥ਦੇਖਬੇਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਸੁਨਬੇ

ਕਉਸੁਗਤਿਹੈਕਹਿਬੇਕਉਜਿਹਬਾਨਗਿਆ
ਨਮੇਉਕਤਿਹੈਜੋਕੁਕੋਟਿਸੋਕੁਲੋਕੁਲੁਕਿਤ
ਹੁਟਿਲੋਟਪੋਟਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋਟਿਓਟਿਲੋ
ਫਿਪਤਿਹੈਅੰਗਅੰਗਧੇਖਮਨਮਨਜਾਬ
ਕਤਕੁਈਨੇਤਨੇਤਨਮੋਨਮੋਅਤਿਹੁਤੇਅਤਿ
ਹੈ॥੧੪੦॥ਛੁਬਿਕੈਅਨੇਕਛੁਬਿਸੋਕੁਕੈਅ
ਨੇਕਸੋਕੁਜੋਤਿਕੈਅਨੇਕਜੋਤਿਨਮੋਨਮੋਨਮ
ਹੈਅਸਤੁਤਿਉਪਮਾਮਹਾਤਮਮਹਿਮਾਮ

ਨੇਕਏਕਤਿਲਕਥਾਅਤਿਅਗਾਮਅਗਾਮਹੈ ੪੭੩
ਬੁਧਿਬਲਬਚਨਇਬੇਕਜਓਅਨੇਕਮ
ਲੇਏਕਤਿਲਾਅਦਿਬਿਸਮਾਦਿਕੈਬਿਸਮਹੈ
ਏਕਤਿਲਕੈਅਨੇਕਭੁਤਨਿਹਕਾਤਿਕੁਈ
ਅਬਗਤਿਗਤਿਗੁਰਪੁਰਨਕੁਹਾਮਹੈ॥੧੪੯॥
ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੋਓਦੋਤੁਅਸਚਰਜਮੇਕਿ
ਚਤਕਟਾਛਕੈਬਿਸਮਕੋਟਿਧਿਆਨਹੈਅਨ
ਬੁਧਕਾਨਿਬਾਨਿਪਰਮਦਭੁਤਗਤਿਮਧੁਰ

ਬਚਨਕੋ ਬਕਤਕੋ ਟਿਗਿਆਨਹੋ ॥ ਏਕਉਪ
ਕਾਰਕੋ ਬਿਬਾਹਕੋ ਨਪਾਰਾਵਾਰੁਕੋ ਟਿਉਪਕਾ
ਰਸਿਮਰਨਉਨਮਾਨਹੋ ॥ ਦਇਆਨਿਧਿਕਿ
ਪਾਨਿਧਿਸੁਖਨਿਧਿਸੋਭਨਿਧਿਮਹਿਮਾ
ਨਿਧਾਨਗੀਮਤਾਨਕਾਰੂਮਾਨਹੋ ॥ ੧੪੩ ॥ ਕੋ
ਟਨਕੋਟਾਨਿਮਾਦਿਬਾਦਿਪਗਮਾਦਿਬਿਖੇ
ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਮੀਤੁਬਿਸਮਾਨਤੁਮੇਕੋ
ਟਿਪਾਰਾਵਾਰਪਾਰਾਵਾਰੁਨਮਪਾਰੁਪਾਵੇ

ਬਾਹਕੋਟਿ ਬਕਤ ਅਬਾਹ ਅਪਰ ਜੰਤਮੇ ॥ ੪੧੪ ॥
ਬਿਗਤ ਚਾਤਿ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
ਗੰਮਿਤਾਨ ਗਿਅਨ ਧਿਆਨ ਸਿਮਰਨ ਮੰਤਰੇ
ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਅਪਰਿਪਰ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ
ਮੇਸੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਤ ਮੇ ॥ ੧੪੩ ॥
ਆਦਿ ਪਰਮਾਦਿ ਬਿਸਾ ਆਦਿ ਗੁਰ ਦੇ ਨਾਮ
ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ॥ ਗਿਆਨ ਚਿਤਤੁ
ਰਬਰਨਾਇਕ ਬਰਨਾਇ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਹਜ

ਧੁਨਿ ਕ੍ਰੋਧਤ ਨਸ ਬਦਸਾਖੀ ਨਾਮਾਨਿਹ ਕਾਮਨਿ
ਜਧਾਮ ਗੁਰਸਿਖ ਸਵਾਨਿ ਧੁਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸੁ
ਮਾਤਿ ਮਲਖਲਾਖੀ ਨਕਿ ਚਤਕਟਾਫ ਕਾਰਿ
ਕਿਪਾਵੇ ਜਾਹਿ ਲੇਤਾਹਿ ਮਵਗਾਹਿ ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿ
ਤਿਚਾਖੀ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਬਦ ਕੀ ਸੁਹਤਿ ਮਾਸਿ
ਫੁਰਤੁ ਹੁਇ ਤੁਰਤੁ ਹੀ ਜੁਰਤੁ ਹੋ ਜਾਧਾ ਸੰਗੁ
ਸੁਰਤੁ ਨਾਹੀ ਆਪ੍ਰਤਿ ਕੀਰੀਤਿ ਹਿਰੁ
ਚੀਤ ਕਾਰਿ ਜੀਤਿ ਮਨ ਜਗਤ ਮਾਨਿ ਦੁਰਤ

ਨਾਹੀ ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰਮਹੁਇਕਰ ੪੧੫
ਮਕਰਿਆਸਾਨਿਰਾਸਹੁਇਸੁਰਤਨਾਹੀਗੀ
ਅਨਗੁਰਾਧਿਆਨਉਰਮਾਨਿਪੁਰਨਬਹਮ
ਜਗਤਮਹਿਕੁਗਤਫਰਤਨਾਹੀ ੧੪੫ਕੋ
ਟਨਿਕੋਟਾਨਿਗਿਆਨਗਿਆਨਮਦਗਾ
ਹਨਕੋਟੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਧਿਆਨਉਰ
ਧਾਰਹੀਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਮਰਨਸਿਮਰ
ਨਕਰਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਉਨਮਾਨਬਾਰੰਬਾਰਹੀ

ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਭੁਤਿ ਸਬਦਾ ਮਉ ਦ੍ਰਿਸਾਇ
ਕੋਟ ਨ ਕੋਟਾ ਨਿਗਾਨਾ ਦਫ਼ੂਨ ਕਾਰਹੀ ਕੋ
ਟਾ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਪ੍ਰੇ ਮਨੇ ਮਗੁਰ ਸਬਦ ਕਉ ਨੇਤ
ਨੇਤ ਨ ਮੋਨ ਮੋ ਕੋਨ ਮਾਸ ਕਾਰਹੀ ॥੧੪੬॥ ਸ
ਬਦ ਮੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਅਕਲੀਨ ਕੁਏ
ਚਤੁਰ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੀ ਗਿਜਾਨੀ ਮੇ
ਸਬਦ ਮੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਾਮੀਨ ਮਤਿ
ਗੁਰ ਜਗਦਰ ਜਲ ਪਾਨ ਉਨ ਮਾਨੀ ਮੇ ॥ ਸ

ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਰਬੀਨ ਕੁਏ ਪੁ
 ਰਨ ਕ੍ਰਮ ਏਕੇ ਏਕ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ਸਬਦ
 ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਲੀਨ ਪਰਗੀਨ ਕੁਏ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਉਰਮਾਨੀਐ ॥ ੧੪੭ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਧਿ ਮਾਨ ਕੇ ਪਤਿ ਸਟਾ ਸੁਖ ਬਾਹਲੇ
 ਮਨਿ ਕਪਟ ਬਰਕੀ ਸੋ ਕੁਨ ਸੁਹਾਵਈ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿਸੁ ਖਿਠ ਲਗਿ ਮਾਨ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ
 ਨਾਨਾ ਬਿਜਨਾ ਵਿਸੁਦ ਲਾਲ ਸਾਮਟਾਵਈ ॥

ਪਰਮਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਪਰਮਾਰਥਕੈਸ
ਰਬਾਨਿਧਾਨਕੀਇਛਾਉਪਜਾਵਈਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮਗੁਰਕਿਚਤ੍ਰਿਪਾਕਟਾਛਮਨਮਨਸ
ਥਕਤਮਨਤਨਧਾਵਈ॥੧੪੮॥ਯੀਨਿਧੀ
ਨਿਗੁਰਸਿਖਸੁਨਿਗੁਰਸਿਖਗੁਏਗੁਰਸਿ
ਖਮਾਨਿਗੁਰਸਿਖਮਨਮਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖ
ਕੁਇਗੁਰਸਿਖਕੁਉਚਾਉਰਿਵੇਗੁਰਸਿਖ
ਜਾਨਿਗੁਰਸਿਖਜਗਜਾਨੇਹੈ॥ਗੁਰਸਿਖ

ਸੀਧਿਮਿਲੇਗੁਰਸਿਖਪੁਰਨਹੁਇਗੁਰਸਿਖ ੪੧੧
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਪਾਹਿਚਨੇਹੇਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੇਮ
ਨੇਮਗੁਰਸਿਖਸਿਖਗੁਰਸੇਹੇਸੋਈਬੀਸਾਇ
ਕਈਉਰਿਅਨੇਹੇ॥੧੪੮॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿ
ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿਰਿਦੇਰਿਦੇਨਦੁਤੀਅ
ਕਾਉਤਿਗੁਨਅਤੀਤਹੇਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰ
ਪੁਰਨਸਰਬਅਣੀਏਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸਕ
ਲਕੇਮੀਤਹੇਨਿਰਬੋਹਨਿਰਲੇਪਾਨਿਰਾ

ਧਾਰਨਿਰਲੰਕੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਿਕਾਰ
ਨਿਰਚਲਚੀਤਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿ
ਰੰਜਨਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਮੋਹਨਿਰਭੇਦਅਛ
ਲਾਅਜੀਤਹੈ॥ ੧੫੦॥ ਸਤਿਗੁਰਸਤਿਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਸਾਖਸੰਗਤਿਹੈਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਨਧਿਆਨਸਤਿ
ਸਬਦਿਸੁਰਤਿਸਤਿਗੁਰਸਿਖਸੰਗੁਸਤਿ
ਸਤਿਕਾਰਿਮਾਨੀਐ॥ ਦਰਸਬ੍ਰਹਮਧਿਆ॥

ਨਸਬਦਬਹਮਗਿਆਨਸਿਰਗਤਿਬ ੪੧੮
ਹਮਬਨਯੇਮਪਹਿਚਾਨੀਐਸਤਿਗੁਪਸਤਿ
ਨਮਸਤਿਗੁਗਗਿਆਨਧਿਆਨਕਾਮਨਿਹ
ਕਾਮਉਨਮਨਉਨਮਾਨੀਐ॥੧੫੯॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੁਰਨਬਹਮਦੇਖੋਵਿਸਟਿਕੋਗੁਰਮੁਖਿਸਬਰ
ਕੋਪੁਰਨਬਹਮਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਨਬਹਮਸੁ
ਤਿਸਦਨਕੋਮਧਰਬਚਨਕਹਿਬੇਨਤੀਬਿ
ਸਮਹੋਗੁਰਮੁਖਿਪੁਰਨਬਹਮਰਸਗੀਧਸੰਧ

ਘੋਮਰਸਚੰਦਨਬੁਰੀਧਗਾਮਗਾਮਹੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸਰਬਮੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਨਾਮੋਨਾਮਹੈ॥੧੫੨॥ਦਰਸਮ
ਦਰਸਦਰਸਮਸਚਰਜਮੇਰੇਗੁਰਹਿਰਾ
ਵਿਗਾਵਿਸਾਟਿਅਗਾਮਹੈਸਬਦਅਗੇ
ਚਰਸਬਦਪਰਮਦਭੁਤਅਕਥਕਥਾ
ਕੇਸੁਤਿਸਦਨਬਿਸਮਹੈਸਦਰਸਰਹਿ
ਤੁਮਾਪੀਅਪੀਆਘੋਮਰਸਰਸਨਾਥਕਤ

ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਸੇ ਨਸੇ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ॥ ੪੧੯ ॥

ਬਿਗਤ ਨਗਹਨ ਗਤਿ ਬੁਖ ਮਸ ਬੁਲ ਮੁਲ

ਪੁਰਨ ਬਹਮੇ ॥ ੧੫੩ ॥ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿ

ਖੇ ਕੁਲੇ ਹੋ ਸੀ ਚਨੇ ਜਾਤੇ ਨੀ ਵਧਾ ਤਕਰੇ ਨ

ਬਿਕਾਰੇ ਹੋਇ ਮਾਫਈ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿ

ਖੇ ਚਕਈ ਕੁਲੀ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ਰੇ ਖਮੇ ਇਨਿ ਸਿਪਿ

ਮਸਿਗੁ ਪਾਵਈ ਖੁਲੇ ਸੇ ਬੀਧਨ ਬਿਖੇ

ਲੇ ਹੋ ਸੁਆ ਪਾਸਿ ਧਰੁ ਨਿਉ ਪਦੇ ਸੁਗਾਮ ਨਾਮ

ਲਿਵਲਾਵਈ ਮੇਖਪਦਵੀ ਸੈਤੈ ਸੇਮਾਨਸ
ਜਨਮੁ ਭਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਜਾਧ ਸੰਗੁ ਪਭੁ
ਧਿਆਵਈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਜੈਸੇ ਬੁਧਾ ਉਰਤਾ ਫਿ
ਰਤ ਬਨ ਬਨ ਪਤਿ ਜੈਸੇ ਈ ਬਿਰਖ ਬੈਠੇ ਤੈ
ਸੋ ਫਲੁ ਚਾਖਈ ॥ ਪਰ ਬਸਿ ਹੋਇ ਜੈ ਸੀਜੈ
ਸੀ ਮੇ ਸੰਗਾ ਤੀ ਮਿਲੇ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸਤੈ ਸੀ ਭਾ
ਖਾਲੇ ਸਭਾ ਖਈ ॥ ਤੇ ਸੋ ਚਿਤੁ ਚੰਚਲ ਚਪਲ
ਜਲ ਕੇ ਚੁਕੁ ਉਜੈ ਸੇ ਰੰਗ ਸੰਗਾ ਮਿਲੇ ਤੈ ਸੋ ਰੰਗੁ

ਰਾਖਈ॥ਅਧਮਾਮਸਾਧਜੇਸੇਬਾਰੁਨੀਬਿਨਾ॥੪੮੦

ਸਕਾਲਜਾਧਸਿਗਰੀਗਾਮਿਲਿਜੁਜਨਤਿਲਾ

ਖਈ॥੧੫੫॥ਜੇਸੇਜੇਸੇਰੰਗਸਿਰਿਮਿਲ

ਤਸੇਤਾਂਬਰਹੁਇਤੇਸੇਤੇਸੇਰੰਗਅੰਗਅੰਗਲ

ਪਟਾਇਹੈ॥ਭੁਗਵਤਕਥਾਅਰੁਧਨਕਉਧ

ਰਨੀਕਾਲਿਖਤਹਿਤਾਸਪੜਬੰਧਮੋਖਦਾਇ

ਹੈ॥ਸੀਤਗੀਖਮਾਦਿਬਰਖਾੜਿਬਿਧਿਬਰ

ਖਮੋਨਿਸਿਦਿਨਹੈਇਲਘੁਦੀਰਘਾਦਿਖਾਇ

ਹੈ। ਤੈਸੇ ਚਿਤ ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਪਉਨ ਗਉਨ
ਗਤਿ ਸੰਗ ਮਥੁਰਾ ਧਾਇ ਰਗਾਧ ਪਗਾਟਾਇ ਤੈ
। ੧੫੬। ਚਤੁਰ ਪਹਰ ਦਿਨ ਜਗਤਿ ਚਤੁਰ
ਜੁਗਾਨਿ ਸਿਮਹਾ ਪਰਲੈ ਸਮਾਨਿ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੈ। ਉਤਮਾ ਮਧਮਾ ਮਨੀਚ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਸਿਸਾਰਗ
ਤਿਲੋਗ ਬੇਦਗਿਆਨ ਉਨਮਾਨਾ ਮਾਸਕ ਤਿਹੈ
ਸੁਜਿਤ ਮਿਸਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਭਿਗੁਨੁ ਸਿਮਤ ਚਿ
ਤ ਚਿਤ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਬਿਰਲੇ ਈਗੁਗਾਤਿ

ਹੈ ਚਤੁਰਬਰਨ ਸਾਰ ਚਉਪਰ ਕੋ ਖੇਲੁ ਜਗੁ ॥ ੪੮੧ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਜਗੁ ਲਹੁ ਇਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ॥
੧੫੧ ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਗਾ ਸੰਗ ਮਿਲਤੁ ਸਾਲਿ ਲੀਮ
ਲਿਹੋ ਇਤੋ ਸੋ ਤੋ ਸੋਰ ਗੁਜਗਤੀ ਜਾਨੀ ॥ ਚ
ਦਨ ਸੁਗੰਧ ਮਿਲਿ ਪਦਨ ਸੁਗੰਧ ਸੰਗਿ ਮਲਮੁ
ਰਸੁ ਰੁਖਿ ਰਹਿਉ ਨ ਮਾਨੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਪਾਰ
ਸਾਕ ਇਜਨ ਮਿਲਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਤੋ ਸੋ ਤੋ ਸੋ ਸੁਦ
ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਕੇ ਮਾਨੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ

ਸੰਗਤਿ ਸੁਭਾਵ ਗਤਿ ਮੁਰੀ ਅਉਤਿ ਬੋਲ ਰਸ
ਖਾਏ ਤੇ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ॥ ੧੫੮ ॥ ਬਾਲਕ ਕਿ
ਸੋਰਜੋ ਬਨਾਵਿ ਅਉਜਵਗਾ ਬਿਵਸ ਬਾਏਕ
ਹੀਜਨ ਮਹੋਤ ਅਨਿਕ ਪਕਾਰਹੈ ਜੈਸੇ ਨਿਸਿ
ਦਿਨਿ ਤਿੰਨੁ ਫਾਰ ਪਛਮਾ ਸੁਰਤਿ ਚਤੁਰਮਾਸਾ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਪਿ ਬਰਖਾ ਬਿਬਾਰਹੈ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ
ਅਉਸੁਖੋ ਪਤਿ ਅਸਥਾ ਕੇਤੁਰੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਰੁ
ਰਹਿਅਨ ਉਪਕਾਰਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨ ਮਸਾਪ

ਸੰਗਮਿਲਿਸਾਧਸੰਤਕੁਗਤਬਿਬੇਕੀਜਨ
ਬਹਮਬੀਚਾਰੇ ॥੧੫॥ ਜੈਸੇਚਕਟੀਮੁਦਿਤੁ
ਪੇਖਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਿਨਿਸਿਸਿਘਪ੍ਰਤਿਬਿਬੇ
ਖਿਕੁਪਮੇਪਰਤਹੇ ॥ਜੈਸੇਕਾਚਮਿਦਰਮੇਮਨ
ਸਮਨੰਦਮਈਸੁਨਪੇਖਿਮਾਪਾਮਾਪੁਕੁਜਿਕੇ
ਮਰਤਹੇ ॥ਜੈਸੇਰਦਿਸੁਤਿਜਮਰੁਪਾਮਉਧਰ
ਮਗਾਇਧਰਮਾਧਰਮਕੇਕੁਉਕੁਕਰਤਹੇ ॥
ਤੈਸੇਦਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕੇਅਸਾਧਸਾਧਮਾਪਾ

੪੮੨

ਆਪੁਚੀਨਤਚੀਨਤਚਰਤਰੇ॥੧੬੦॥ਜੈਸੇ
ਤਉਸਾਲਿਲਮਿਲਿਬਰਨਬਰਨਬਿਖੇਜਾਹੀ
ਜਾਹੀਰੀਗਮਿਲੇਜੋਈਹੁਇੱਖਾਵਈ॥ਜੈਸੇ॥੫॥
ਤਜਾਹੀਜਾਹੀਪਾਕਸਾਕਸੀਗਮਿਲੇਤੋਸੇਤੋ
ਜੋਸੁਦੁਰਸਰਸਨਾਚਖਾਵਈ॥ਜੈਸੇਸੁਗੀਏ
ਕੁਹੁਇਅਨੇਕਭਾਂਤਿਭੇਖਧਾਰੇਜੋਈਜੋਈਸੁ
ਕੁਕਾਛੇਜੋਈਤਉਕਹਾਵਈ॥ਤੋਸੇਚਿਤਚੀਚਲ
ਚਪਲਸਿਰਾਦੋਖਲੇਪਗੁਰਮੁਖਿਹੁਇਏਕਟੇਕ

ਠਹਰਾਵਈ ॥ ੧੬੧ ॥ ਸਾਗਰ ਮਥਤ ਜੈਸੇ ਨਿ ੪੮੩
ਕਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਪਰਉਪਕਾਰਨ ਬਿਕਾਰਸਾ
ਸਰਿਹੈ ॥ ਬਿਖੁ ਅਚਵਤ ਹੋਤੁ ਰਤਨ ਬਿਨਾਸ
ਕਾਲ ਅਚਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਟੇ ਜੀਵਤਾ ਅਮਰਹੈ ॥
ਜੈਸੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰੀਏ ਕਲੇਸਟ ਸੇ ਪਗਟ ਹੁਇ ਬ
ਧਮੋਖ ਪਦਵੀ ਸੰਸਾਰ ਬਿਸਥਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ॥
ਸਾਧਸਾਧਸਨ ਉਮਜੀਠਗਾ ਤਿਗੁਰਮਾਤਿ ਦੁਰ
ਮਾਤਿ ਏਵੇ ਸੇਨਟ ਰਿਹੈ ॥ ੧੬੨ ॥ ਬਰਖਸਿ ਜੈ

ਗੁਮੁਕਤਾਹਲਓਰਾਪਗਾਸਪਰਉਪਕਾਅਉਬਿ
ਕਾਰੀਤਉਕਹਾਦਈ। ਓਰਾਬਰਖਤਜੇਸੇਧਨ
ਪਾਨਕੋਬਿਨਾਸੁਮੁਕਤਾਅਨੁਪਰੂਪਸਭਾਸੋਭਾ
ਪਾਦਈ। ਓਰਾਤਉਬਿਕਾਰਧਾਰੀਦੇਖਤਾਬਿ
ਲਾਇਜਾਇਪਰਉਪਕਾਰਮੁਕਤਾਜਿਉਫਹਰ
ਦਈ। ਤੇਸੇਯੀਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਭਾਦ
ਗਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਗਮਤਿਦੁਰੈਨਦੁਰਾਦਈ।
੧੬੩। ਲਜਾਕੁਲਾਮੰਕਸੁਅਉਗੁਰਜਨਸੀ

ਲੁਕਲਾਬਧੁਬਤਕੇਪਤਿਬਤਕਹਾਵਈਨੂ ੪੮੪

ਸਟਸਕੁਸਿਜੋਗਾਮਧਮਮਸਾਧਸਿਗੁਬਹੁ

ਬਿਬਿਚਾਰਧਾਰਿਗਾਨਿਕਾਬੁਲਾਵਈਕੁਲ

ਬਧੁਬਤਕੇਬਖਾਨੀਅਤਰੋੜਚਾਰਗਾਨਿਕਾਸੁ

ਆਨਪਿਤਾਨਾਕੋਬਤਾਵਈਵੁਗਾਤਿਲਰੀ

ਜੋਸੋਕਾਕੁਬਨਬਨਾਠਿਚੇਗੁਗਾਤਿਹੰਸੁਦੇਕ

ਟੇਕਜਸੁਪਾਵਈ ੧੬੫ ॥ ਗਮਨਸਜਨਸੁਧਾ

ਰਿਸੀਗਤਿਸੁਕੁਤਾਵਗਤਿਗੁਰਤੇਗੁਗਮਤਿਵੁਗਮ ੩

ਬਿਬਿਧਿਬਿੰਨੀਰੈ ਸਾਧਸੰਗਪਦਵੀਭ
ਗਤਿਅਉਬਿਬੇਕੀਜਨਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸਾਧੁ
ਬਹਮਾਰਿਅਨੀਰੈਅਧਮਅਸਾਧਸੰਗਰੈ
ਰਜਾਗਅਉਜੁਮਾਰੀਫਗਬਟਦਾਰਮਤਿਦਾ
ਗਮਰਿਅਨੀਰੈਅਪੁਨੇਅਪੁਨੇਰੰਗਸਿਰਾਸੁ
ਖੁਮਨੈਬਿਸੁਰਗੁਚਮਤਿਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿ
ਚਾਨੀਰੈ॥੧੬੫॥ਜੈਸੇਤੈਅਸਟਧਾਤੁਗੁਰੀ
ਅਰਨਾਉਬਿਖੇਪਾਰਿਪਰੈਤਾਹਿਤੁਫਰਪ

ਜੋਈਹੋ ਜੋਈਧਾਤੁਅਗਨਿਮੇਹੋਤਹੋਅਨਿਕ
 ਰੂਪਤਉਜੋਈਸੋਈਪੇਚੁਘਾਟਫਾਟਹੋਈਹੋਜੋ
 ਈਧਾਤੁਪਾਗੁਸਿਪਰਸਪੁਨਿਕੰਚਨਹੁਇਮੋਲਕੇ
 ਅਮੋਲਾਨੁਪਰੂਪਅਵਲੋਈਹੋਪਰਮਪਰਸ
 ਗੁਰਪਰਸਿਪਾਰਸਹੋਤਸਿਗਤਿਹੁਇਸਾਧ
 ਸਿਗਸਤੁਪੈਈਹੋ॥੧੬੬॥ ਜੋਸੇਧਾਰਿਲਾਗੇ
 ਅਗਿ^{ਸਿਗ}ਕੁਗਿਨਿਕਸਤਖਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪਰੋਸ
 ਧਾਇਜਰਤਬੁਝਾਫਹੀਹੋਧਨਹਰਤਜੋਸੇਕਰ

ਤੁਧੁ ਕਾਰੋਗੋ ਪਗਾਉ ਮੇ ਗੁਹਾਰ ਲਾਗਿ ਤੁਰ
 ਤੁਛ ਰਾਵਹੀ ਬੁਰਤ ਅਥਾਹ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਬਲ
 ਪਦਾਹ ਬਿਖੇ ਪੇਖਤੁ ਪੈਰੁ ਭੀ ਆਵਾਰ ਪਾਰ
 ਲੈਲਗਾਵਹੀ ਤੈਸੇ ਮੁਕਾਲ ਸਮੇ ਜਾਲ
 ਕਾਲਾ ਬਿਅਲਗ ਸੇਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸਿਤਮੀ
 ਕਟ ਮਿਟਾਵਹੀ ॥੧੬੭॥ ਨਿਹਕਾਮ ਨਿਹਰੁ
 ਧਨਿਰ ਲੋਭੁ ਨਿਹਮਿਹ ਨਿਗਮੇਵ ਨਿਰਦੋਖੁ
 ਸੀਰੈ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰਬਾਨ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰ

ਬੈਰਨਿਰਾਬਿਘਨਾਇਨਿਰਾਲੰਬਾਅਬਿਨ
 ਸੀਰੇ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਾਧਾਰਨਿਰੰਕਾਰਨਿ
 ਰਾਬਿਕਾਰਨਿਰਚਲਨਿਹਕੂਤਿਨਿਰਕੁੰਨਿ
 ਰਾਸੀਰੇ ॥ ਨਿਹਕਰਮਾਨਿਹਕੁਰਮਾਨਿਹਸਰਮ
 ਨਿਹਸੁਦਨਿਰਾਬਿਦਾਦਾਨਿਰੰਜਨਸੁਨੰਮੇਸ
 ਨਿਅਸੀਰੇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਤਰ
 ਤਿਲਿਦੁਸਾਧਸੰਗਪਰਮਦਕੁਤਪੇਮਖੁਹ
 ਨਪ੍ਰਗਾਸੇਰੇ ॥ ਪੇਮਰਗਾਸੇਅਨੇਕਰੰਗਜਿਉ

ਤਰੰਗਾਗਾਧੇਮਰਸਮੇਅਨੇਕਰਸਹੁਇਬਿ
ਲਾਸੇਹੇ॥ਧੇਮਰਾਧਸਾਧਿਮੇਸੁਰਾਧਸਨਬੰਧ
ਕੋਟਿਧੇਮਸੁਤਿਅਨਿਕਅਨਾਹਦਉਲਾਸੇਹੇ॥
ਧੇਮਅਸਪਰਸਕੋਮਲਤਾਸੀਲਤਾਕੋਅਕ
ਬਕਥਾਬਿਨੋਦਾਬਿਸਮਾਬਿਸਦੇਸੇਹੇ॥੧੬੮॥
ਧੇਮਰੰਗਾਸਾਸਹਿਧੁਜਿਸਿਨਕੋਉਰੰਗੁਧੇਮ
ਰਸਧੁਜਿਸਿਨਅਨਰਸਸਾਨਿਕੋ॥ਧੇਮਰੰ
ਧਧੁਜਿਸਿਨਅਨਕੋਉਮੇਸੁਰਾਧਧੇਮਪ੍ਰਭੁ

ਤਾਪੁਜੀਸਿਪੁਰਤਾਨਆਨਕੋ। ਪੇਮਤੇਲੁਤੁਲਿ ੪੮੭
ਨਪੁਜਾਸਿਤੇਲੁਤੁਲਾਧਾਰਮੇਲਪੇਮਪੁਜੀਸਿ
ਨਸਰਬਨਿਧਾਨਕੋ। ਏਕਬੇਲਪੇਮਕੋਪੁਜ
ਸਿਨਹੀਬੇਲਕੋਉਗਿਆਨਉਨਆਨਆਸਥ
ਕਤਕੋਟਾਨਿਕੋ॥੧੧੦॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਚੁਰ
ਚਰਨਕਮਲਜਸਆਨਦਸਹਜਸੁਖਾਬਿ
ਸਮਕੋਟਾਨਿਏ। ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਸੋਕੁਲਕੁਕੋ
ਕੁਭਿਤੁਹਾਇਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਛਾਬਿਕੋ

ਲੁਭਾਨਿਹੈਕੋਮਲਤਾਕੋਟਿਕੋਟਪਟਹੁਇਕੋ
ਮਲਤਾਕੋਜੀਤਲਭਾਕੋਟਿਓਟਚਾਹਤਹਿਰਾ
ਨਹੈਗਮਿਅਤਕੋਟਾਨਿਅਨੰਗਦੋਹਤਾਨਾਮੁ
ਕਰਤਿਹਜੀਪਟਜਾਮਨਹੈ॥੧੭੯॥ਸੋਦੁਤਪੇ
ਭੁਪਨਚਹਿਤੁਚਿਤੁਦੇਖਿਓਚਾਹੈਜਹਨੁਜਾਮਾ
ਧਿਖਿਖੇਇਨਅਨੀਜੋਤਿਹੈ॥ਸੁਰਾਪਾਨਸਦਾਮ
ਤਵਾਰਾਪਤਿਪਸੰਨਜਿਉਂਤੁਹਾਘਾਰਧਾਰ
ਅਨਕੁਓਇਦੁਹੈ॥ਬਾਲਕਪੀਨਾਦਬਾਦਜ

ਬਦ ਬਿਧਾਨ ਚਾਹੈ ਅਨਹ ਦਧੁ ਨਿਰੁਨਧੁ ਨਧੁ ਤਿ
 ਚੁਤੁ ਹੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਿਨੁ ਦਸੇਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੇ ਚੰਦਨ ਚੁਰੀ ਧਾਜਿ ਉਤਰੇ ਵਰਨ ਗਤੁ ਹੈ ॥
 ੧੧੩ ॥ ਪੇਅਰ ਜਕੋ ਪਤਾ ਪੁਜੇਈ ਜਾਨੈ ਜਾਮੇ
 ਬੀਤੇ ਅਦਨਾ ਦੇਨ ਅਤਿ ਵਰੇ ਜਗ ਜਾਨੀ ਅਮੇ
 ਪੁਰ ਅਹੁਇ ਪਾਇ ਲੁਧੇ ਪੁਅਤਾ ਅਰੁਨ ਦਿਰ
 ਮਿਤੁ ਸਤੁ ਨਿਲ ਜਲਨਾ ਹੁਲ ਜਾਨੀ ਅਮੇ ਰ
 ਸਨਾਰ ਜੀਲੀ ਕਥਾ ਅਕਥ ਕੇ ਜਨ ਬਤੁ ਅਨਰ

ਸਗਹਿਤਨਉਤਰੁਬਖਾਨੀਐ ਸੁਰਤਿਸੰਕੋ
ਚਸਮਸਹਿਅਸਤੁਤਿਨਿਦਾਪਖਤੁਗਮਗ
ਜਤਕਤਬਿਸਮਾਨੀਐ॥੧੧੩॥ ਤਨਕਹੀ
ਜਾਦਨਕੈਦੁਪਦਧੋਤਜੈਸੇਤਨਕਹੀਕਾਂਜੀ
ਪਰੇਦੁਧਫਾਟਿਜਾਤਹੈ॥ ਤਨਕਹੀਬੀਜਬੋਏ
ਬਿਰਖਬਿਬਾਰਹੈਇਤਨਕਹੀਚੇਨ
ਗਪਰੇਕੁਸਮਾਹੁਇਸਮਾਤਹੈ॥ ਤਨਕਹੀਖਾਏ
ਬਿਖੁਹੋਤਹੈ॥ ਬਿਨਾਸਕਾਲਤਨਕਹੀਅੰਮ੍ਰਿ

ਤਕੇ ਅਮਰੁ ਹੁਇ ਗਾਤ ਹੈ। ਸੀਗਤਿ ਅਸਾਧ
ਸਾਧ ਗਾਨ ਕਾ ਬਿਵਾਹਤਾ ਜਿਉ ਤਨ ਕੇ ਮੇਓ
ਪਕਾਰ ਅਉ ਬਿਕਾਰ ਘਾਤ ਹੈ। ੧੧੪ ਸਾਧ ਸੀ
ਗਾਵੈ ਸਾਟਿ ਦਰਸ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਧਿ ਅਨਸੋਈ ਤਉ
ਅਸਾਧਿ ਸੀਗਾਵੈ ਸਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਧਿ ਸੀ
ਗਿਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਅਨਸੋਈ ਤਉ
ਅਸਾਧਿ ਸੀਗਿ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ। ਸਾਧਿ ਸੀਗਿ
ਅਸਨ ਬਸਨ ਕੇ ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦ ਸੋਈ ਤਉ। ਅਸਾਧ

੪੮੮

ਸੰਗਿ ਬਿਖਮ ਅਹਾਰੈ ॥ ਦੁਰਮਾਤਿ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਹੁਇ ਅਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਚਰ
ਮਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿ ਬਿਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਲੋ
ਚਨ ਅਛਤਾ ਅੰਧ ਕੰਧੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਰਤਿ
ਕੈ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ ਦੁਰਮਾਤਿ ਕਾਠਿ ਨ ਕਪਾ
ਟ ਜਨ ਬੰਧੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਦੁਰਮਾਤਿ ਮੁਖਿ ਦੁਰਬ ਚਨਦ੍ਰਿ

ਗਾਧਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਨਹ ਰਖ
 ਸੋਗ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਗਨ ਬਿਰਧ ਕੋ ਧਸੰਧਰੇ॥
 ੧੧੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਅਸਾਧ
 ਸਾਧ ਕਾ ਮਚੇ ਸਟਾ ਸੰਜੋਗ ਜਤ ਸਤ ਦੰਤਰੇ
 ਕੋਧ ਕੋ ਬਿਰਧ ਬਿਖੇ ਜਹਜ ਸੰਤੋਖ ਮੋਖ ਲੋ
 ਕੁਲ ਹਰੰਤ ਰਧ ਰਮ ਧੀਰ ਜੰਤਰੇ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹ ਦੋਹਰੇ ਅਰਥ ਪਰਮਾਰਥ ਸੇ ਅਹਿ ਮੇਵ
 ਟੇਵ ਦਇਆ ਵ੍ਰਵੀ ਕੂਤ ਸੰਤਰੇ ਦੁਖਿ ਤੁਖਿ ॥ ੩

ਚਿਤਮਿਤ੍ਰਜਤ੍ਰਤਾਸੁਭਾਵਪਰਉਪਕਾਰਮਉ
ਬਿਕ੍ਰਮੁਲਮੰਤਰੇ॥੧੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਹਿਦੈਪ੍ਰਥਮਾਕ੍ਰਿਪਾਕੇਬਸੇਤਾਪਾਛੇਕਰਤ
ਆਗਿਆਮਨਾਦਈ॥ਆਗਿਆਮਨੀਰਿ
ਆਨਗੁਰਪਰਮਨਿਧਾਨਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿ
ਫਲਾਨਿਜਪਦਪਾਦਈ॥ਨਾਮਨਿਰਕਾਮਧ
ਮਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਵਆਗਾਮਮਗਾਧਿ
ਕਥਾਕਹਤਨਾਮਾਦਈ॥ਜੈਸੋਸੋਸੋਕੁਉਕਰਿ

ਪੁਜਤਪਦਾਰਥਿਦਸਕਲਸੰਸਾਰਕੇਮਨੋਰਥ
ਪੁਜਾਵਈ॥੧੧੮॥ ਜੇਸੇਪਿਆਕੁਟਤਮਧਾ
ਨਨਿਰਮਾਨਹੋਤਬਾਛਤਬਿਧਾਨਖਨਪਨਾਮ
ਗਭਾਗਿਹੈ॥ ਜਨਮਤਸੁਤਖਨਪਨਕੋਸੰਜ
ਮੁਕਰੈਸੁਤਹਿਤਰਸਕਸਕਲਤਿਆਹਿਹੈ
ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਾਮ
ਨਿਰਕਾਮਧਾਮਾਨਤਨਲਾਗਿਹੈ॥ ਨਿਸਿਅੰ
ਧਕਾਰਕੁਟਸਾਰਗਰਸੰਸਾਰਬਿਖੇਪੰਚਤਸਕਰ

੪੮੯

ਜੀਤਿ ਸਿਖ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮ
ਗਿਆਪੁ ਤਿਪਾਲ ਕਬਾਲ ਕਸਿਖ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਰਜ ਮਹਿ ਮਾਅਪਾਰ ਹੈ ॥ ਸਿਫ ਸਨ ਕਾਹਿ
ਕਬਹੁ ਮਾਹਿ ਕਨ ਗੀਤ ਹੈ ਨਿਗਮ ਜੇਖਾਹਿ
ਨੇਤ ਨੇਤ ਕੇ ਉਚਾਰ ਹੈ ॥ ਚਤੁਰ ਪਦਾਰਥ ਤ੍ਰਿਕ
ਲ ਤ੍ਰਿਕੁ ਵਨ ਚਾਹੈ ਜੋ ਗਭੋਗ ਸੁਰਜ ਸਰਸਧਾ
ਸੀਸਾਰ ਹੈ ॥ ਧੁਜਨ ਕੇ ਧੁਜ ਅਰੁ ਪਾਵਨ ਪਾਇਤ੍ਰ
ਕਰੈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੁ ਬਿਮਲ ਬਿਬਾਰ ਹੈ ॥

੧੯੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀਤ

੪੯੨

ਨਜਨਤ ਨਮਨ ਉਨਮਨ ਮਨੇਹੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿਉ

ਲਟਿਕੁਈਹੇ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਵੇ ਦੁਰਜਨ ਸੁਰਜਨ

ਕਾਰਿ ਪਹਿਚਾਨੇਹੇ ॥ ਅੰਸਾਰੀ ਸੋ ਉਲੱਪ ਲਟਿ

ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕੁਏ ਬਗਬੰਸਹੰ ਸਕੁਏ ਸਾਤਿ ਗੁਰ

ਗਿਆਨੇਹੇ ॥ ਕਾਰਨਾਮਾ ਪੀਨਦੀਨ ਕਾਰਨ ਕ

ਰਨ ਕੁਏ ਹਰਨ ਭਰਨ ਭੇਦ ਅਲਖ ਲਖਾਨੇਹੇ ॥

੧੯੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਚਾਖਤ ਉਲਟੀ ਭਈ

ਜੇਨੀਕੋਅਜੇਨੀਕੁਏਕੁਲਅਕੁਲੀਨਹੈ॥੧॥
ਤਨਤੇਸੀਤਅਉਬਿਨਾਸੀਅਬਿਨਾਸੀਕੁਏਅ
ਜਾਧਕੁਏਜਾਧਪਰਬੀਨਹੈ॥੨॥ਲਾਲਚੀਲਕੁ
ਜਨਕੇਪਾਦਨਕੋਪੂਜਕੀਨੇਅਜਨਜਗਤ
ਮੇਨਰਜਨਈਦੀਨਹੈ॥੩॥ਕਾਟਿਆਇਆਫਾਸੀ
ਗੁਰਗ੍ਰਿਹਮੇਉਦਾਸੀਕੀਨੇਅਨਕੇਅਕੁਆਸੀ
ਪ੍ਰਿਆਪੇਮਰਸਕੁੀਨਹੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰ
ਦਰਸਧਿਆਨਅਸਚਰਜਮੇਦਰਸਨੀਹੋਤ

ਖਟਦਰਸਅਤੀਤਹੈਸਤਿਗੁਰਚਰਨਸ ੪੯੩
ਰਨਿਨਿਹਕਾਮਧਾਮਸੇਵਕੁਨਅਨਦੇਵਸੇਵ
ਕੀਨਪ੍ਰੀਤਿਹੈਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਰਤਿਲਿਵ
ਮੁਲਮੰਤ੍ਰਅਨਤੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕੀਨਸਿਖਨਾਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਹੈਸਤਿਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸਾਧਸਿੰਗਤਿਪੰਗਤਿਸੁਖ
ਹੰਸਬੰਸਮਾਨਸਰਿਅਨਤਨਚੀਤਹੈ॥੧੯੩॥
ਘੋਸਲਾਮੇਅੰਗੁਤ੍ਰਾਜਿਉਰੁਤਅਕਾਸਚਾਗੀਸੰ
ਧਿਆਸਾਮੇਅੰਗੁਹੇਤਿਚੇਤ੍ਰਾਣਿਰਿਆਵਣੀ

ਅਤਿਗੀਆਤਿਅਗੀਆਤਿਸੁਤਜਾਤਬਨਖੰਡਾਬਿ
ਖੇਸੁਤਕੀਸੁਰਤਿਗਿਹਾਅਾਇਸੁਖੁਪਾਵਈ॥
ਜੈਸੇਜਲਕੁੰਡਕਾਰਿਛਾਡੀਅਤਜਲਚਰੀਜ
ਬਚਾਹੇਤਬਗਾਹਿਲੇਤਮਾਨਿਕੁਾਵਈ॥ਤੈਸੇਚਿ
ਤਚੰਚਲਕੁਮਤਹੈਚਤੁਰਕੁੰਟਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿ
ਬਾਬਿਹੰਗਠਹਰਾਵਈ॥੧੮੪॥ਚਤੁਰਬਰ
ਨਮੇਨਪਾਈਅੇਬਰਨਤੈਸੋਖਟਵਰਸਨਮੇਨ
ਵਰਸਨਜੋਤਿਹੈ॥ਸਿਮਾਤਿਪੁਰਾਨਬੇਦਸਾਸ

ਕੁਸਮਾਨੀਖਾਨਰਾਗਨਾਦਬਾਦਮੈਨਸਬਦਉ
ਦੋਤਹੈ॥ ਨਾਨਾਬਿਜਨਾਦਿਸਦਾਅੰਤਾਰਿਨਪ੍ਰੇਮ
ਰਸਸਕਲਭੁਗਯਮੈਨਗੀਧਿਸੀਧਿਹੋਤਹੈ॥ ਉਸ
ਨਸੀਤਲਤੁਾਸਪਰਸਾਅਪਰਸਨਗੁਰਮੁਖਸੁਖ
ਫਲਤੁਲਿਓਤੁਪੋਤਿਹੈ॥ ੧੯੫॥ ਲਿਖਨੁਪੜ
ਨਤਉਲਉਜਾਨੈਦਿਸੀਤਰਜਓਲਉਕਹਤਸੁਨਤ
ਹੈਬਿਦੇਸਕੈਸਦੇਸਕੈ॥ ਯੇਖਤਾਅਉਦੇਖੀਅ
ਤਾਇਤਉਤਦੇਇਹੋਇਕੁਟਤੁਪਰਸਪਾਰਬਿਰ

੪੨੪

ਹਾਅਵੇਸਕੇ ਯੋਜਿਯੋਜਿਥਜੀਹੋਇਥੋਜਤ
ਚਤੁਰਕੁੰਟਮਿਗਾਮਦਜੁਗਾਤਿਨਜਾਨਤਪਵੇ
ਸਕੇ ਗੁਰਾਸਿਖਸੰਧਿਮਿਲੇਅੰਰਿਅੰਤਰਜ
ਮੀਸੁਮੀਸੇਵਸੇਵਕਨਿਰੰਤਰਿਅਵੇਸਹੇ॥੧੫॥
॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਸੰਗਾਪ੍ਰਿਤਿਇਕਅੰਗੀਰੋਇ
ਚੰਦਮਾਚਕੋਰਪਾਨਚਕਨੁਹੇਤਹੇ ਚਕਈ
ਅਉਬੁਰਜਲਿਮੀਨਜਿਓਕਮਲਾਮਲਿਕਾਸ
ਟਅਗਾਨੀਮਿਗਾਨਕੂਉਦਤਹੇ ॥ਪਤੁਸੁਤਹਿਤ

ਅਹੁਕਾਮਨੀਕੁਤਾਰਗਤਿਮਾਇਆਮਉਸਿਸਾਰ ੪੮੫
ਦੁਆਰੀਮਟਤਨਛੇਤਿਹੈ ਚਰਸਿਖਸੀਗਤਿ
ਮਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਸਾਚੋਲੋਕਪਰਲੋਕਸੁਖਦਾਈ
ਓਤਿਪੋਤਿਹੈ ॥੧੮॥ ਲੋਗਨਮੇਲੋਗਾਚਾਰਾਮਨਿ
ਕਪਕਾਰਪਿਆਰੀਮਥਨਾਇਉਹਾਰਦੁਖਦਾਈਪ
ਹਿਚਨੀਅੰ ॥ ਬੇਦਮਿਰਜਾਦਮੇਕਹਤਹੈਕਥਾ
ਅਨੇਕਸੁਨੀਅੰਨਤੋਜੀਪ੍ਰੀਤਿਮਨਮੇਨਮਾਨੀਅੰ
ਸਗਿਆਨਉਨਮਾਨਮੇਨਜਗਤਭਗਤਬਿਖੇਰਾਗ

ਨਾਦਬਾਦਾਮੰਤਿਅੰਤਿਤੂਨਜਾਨੀਅੰਗੁਰਸਿਖ
ਸਿਗਾਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪੁਤਾਪੁਜੈਸੋਤੋਸੋਨਕਿਲੋਕ
ਬਿਖੇਅਉਰਉਰਾਮਾਨੀਅੰਗੁਰਨਬੁਰ
ਮਗੁਰਪੁਰਨਾਕਿਪਾਜਓਕਰੇਹਰੇਹਉਮੇਰਗੁਰਿ
ਵੇਨਿਮਿਤਾਨਿਦਾਸਰੇਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਦਲੀ
ਨਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕੁਵਨੀਕੁਗਤਿਕੁਗੁਇਦੁਬਿ
ਧਾਬਿਨਾਸਰੇਯੇਮਗੁਸਅੰਮਿਤਾਨਿਧਾਨਪਾਨਪੁ
ਰਨਹੋਇਬਿਸਮਬਿਸਵਾਸਾਬਿਖੇਅਨਕੋਅੰਤਿ

ਆਸਰੇ ਸਹਜ ਸੁਕਾਇ ਚਾਇ ਚਿਤੁ ਮੇ ਅਤੀਤ ੪੬੬
ਚੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਦਾਸਰੇ ॥੧
੬੬ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਕਿ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਆਸਾ ਮੇ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥ ਨਾਮ
ਨਿਰਕਾ ਮਧਾ ਮਸਹਜ ਸੁਕਾਇ ਰਿਦੈ ਬਰਤੈ ਬਰ
ਤੁ ਮਾਨਹਿ ਆਨ ਕੋ ਪਗਾਸਰੇ ॥ ਸੁਖ ਮਸਤੁ ਲਵੈ ਕ
ਮਉ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬਹਮ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਬਹਮ ਬਿਸ
ਵਾਸਰੇ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਖਾ ਮਾਘੇ ਇਤੋਇ

ਰੇਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਗੁਰ ਦਾਸ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥
॥ ਹਉ ਮੈ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ ਅਗਿਆਨ ਤਾ ਅਵਗਿਆ ॥
ਗੁਰ ਨਿਦਾ ਗੁਰ ਦਾਸ ਨ ਕੋ ਨਾਮ ਗੁਰ ਦਾਸ ਹੈ ॥
ਮਹੁਰਾ ਕਹਾਵੈ ਮੀਠਾ ਗਈ ਸੋ ਕਹਾਵੈ ਆਈ ਰੂ
ਠੀ ਕਉ ਕਹਤ ਟੂਠੀ ਹੋਤ ਉਪਹਾਸ ਹੈ ॥ ਬਾਝ ਕ
ਹਾਵੈ ਸਪੁਤੀ ਦੁਹਾਗ ਨਿਸੁਹਾ ਗੁਰੀ ਤਿਸੁਰੀ
ਤਿਕਾਟਿ ਓਨ ਕਟਾ ਕੋ ਨਾਸ ਹੈ ॥ ਬਾਝ ਕਹਾਵੈ
ਕੁਰੋ ਆਪਰੈ ਕਹੈ ਸੁਜਾ ਖੋਰ ਦਨ ਸਮੀਪ ਜੈ ਸੇ

ਬਾਸੁਨਸੁਬਾਸੁਰੇ॥੧੯੧॥ਗੁਰਸਿਖਏਕਮੇ ੪੯੧
ਕਰੇਮਨਪੁਜਸਕੋਟਿਹੋਮਜਗਿਭੋਗਨਈਬੇਦ
ਪੁਜਾਚਾਰਹੇ॥ਜੋਗਾਧਿਆਨਗਿਆਨਅਧਿ
ਤਮਾਰਧਿਸਿਧਿਨਿਧੋਜਪਤਪਸੰਜਮਾਦਿਅਨੰ
ਕਪਕਾਰਹੇ॥ਸਿਮਾਤਿਪੁਰਾਨਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅੰਤਿ
ਸਾਅੰਗੀਤਸੁਰਸਰੰਦੇਦਸਬਲਮਾਇਅਭਿ
ਸਥਾਰਹੇ॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਸਿਖਸੰਗਤਿਅਸਿਖ
ਜਾਕੇਸੀਗੁਰਚਰਨਨੇਤਨੇਤਨਮਸਕਾਰਹੇ॥੧੯੨॥

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜਗੁਰ ਸਿਖ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ ਬ ।
ਫਤਸ ਕਲਗੁਰ ਸਿਖ ਪਗ ਰੇਨ ਹੋ ਕੋਟ ਨ ਕੋ
ਟਾਨ ਕੋਟਿ ਕਮਲ ਕਲਪਤ ਰਪਾਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਚਿਤਾ ਮਨਿ ਕਾ ਮਧੇ ਨ ਹੋ । ਸੁਰਿ ਨਰਨਾਥ ਮੁਨਿ
ਕ੍ਰਿਕੁਟ ਨੇ ਮਉ ਕ੍ਰਿਕਾਲ ਲੋਗ ਬੇਦਾਗਿ ਅਨਯ
ਮਾਨ ਜੇਨ ਕੇਨ ਹੋ ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾਨਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਅਸੰਖ ਜਾ ਕੇਨ ਸੋਨੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਫਲ ਦੇਨ
ਹੋ ॥ ੧੯੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਪ ਕੋ ਪਤਾ

ਪੁਮਤਿਭਾਵਨੀਭੁਗਤਭਾਇਚਾਇਕੋਚਈਲੇ ੪੮੮
ਹੈ ਸਾਦਿਸਾਟਿਦਰਸਾਲਿਦਾਅਤਿਅਸਚਰਜ
ਮੇਬਰਨਤੰਬੋਲਸੀਗਰੰਗਾਹੁਇਰੰਗੀਲੇਹੈ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨਗਾਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਰਜਾਮੀਅਤਕੋਰਸਿਕਰਸੀਲੇਹੈ ਜੋਕੁਨ
ਧਿਜੋਕੁਕੋਟਿਓਟਲੇਕੁਕੋਲੁਭਿਤਕੋਟਿਫੁਬਿਫੁ
ਗਫਿਪੇਫੁਬਿਕੋਫੁਬੀਲੇਹੈ ੧੯੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖ
ਏਕਮੇਕਰੋਮਕੀਅਕਬਕਬਾਗੁਰਸਿਖਜਾਧਸੀ

ਗਿਆਨਿ ਮਾ ਕੋ ਪਾਵਈ ਏਕੰ ਅੰਕਾਰ ਕੋ ਬਿਬੰਧੰ
ਹੋ ਕੋ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ
ਸਮਾਵਈ ਘੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮੇਨਿ
ਵਾਸ ਦਸਨ ਦਾਸਾਨ ਮਤਿ ਆਪਾਨ ਜਤਾਵਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇਰੇ ਤਿ
ਧੇ ਤਿ ਜੋ ਤਿ ਵਾਕੀ ਵਾਹੀ ਬਾਨਿ ਆਵਈ ॥੧੫॥
ਪਵਨ ਹਿ ਪਵਨ ਮਿਲਤੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀ ਅਤਸ
ਲਿਲੇ ਸਲਿਲ ਮਿਲਤੁ ਨਾਪਹਿ ਚਨੀ ਐ ਜੋ

ਤੀਅਲੇਜੋਤਿਹੋਤਾਭਿਨਾਭਿਨਕੇਸੇਕਾਰਭ
 ਸਮਾਹਿਭਸਮਸਮਾਨੀਕੇਸੇਜਾਨੀਐਕੇਸੇਪ
 ਚਤਤਮੇਲਖੇਲੁਹੋਤਾਪੰਡਪਾਨਾਬਿਛੁਰਤਾਪੰਡ
 ਪਾਨਕੇਸੇਉਨਮਾਨੀਐਅਬਿਗਤਗਾਤਿਅਤਿ
 ਬਿਸਮਸੂਰਜਮੇਰਿਅਮਨਧਿਅਮਨਮਰਗੀਅਤਿ
 ਕੇਸੇਉਰਾਮਾਨੀਐ॥੧੬੬॥ਚਾਰਕੁੰਟਸਾਤਦੀ
 ਪਮੇਨਨਵਖੰਡਬਿਖੇਦਹਦਿਸਦੇਖੀਐਨਬ
 ਨਗਿਹਜਾਨੀਐਏਗਬੇਦਗਿਅਮਨਉਨਮਾ

ਨਕੇਨਦੇਖਿਓਸੁਨਿਓਸੁਰਗਪਾਇਆਲਮਿ
ਰਮੰਰੁਲਨਮਾਨੀਐ ਰੂਤਾਅਉਕੁਵਿਖਨਬ
ਰਤਮਾਨਚਾਰੋਜੁਗਚਤੁਰਬਰਨਖਟਦਰਸ
ਨਾਧਿਆਨੀਐ ਰਗੁਗਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿਲਾਪ
ਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁਜੇਸੋਤੋਸੋ ਅਉਰਠਉਰਸੁਨੀਐਨਪ
ਹਿਚਾਨੀਐ ॥੧੬੧॥ ਉਖਮੇਪਉਖਰਸਰਸ
ਨਾਰਹਤੋਇਚੰਦਨਸੁਬਾਸਤਾਸਨਾਸਕਾਨੋ
ਤੁਹੈ ਨਾਦਬਾਦਸੁਰਤਿਬਿਹੂਨਾਬਿਸਮਾਦਗ

ਤਿਉ ਬਿਬਿਧਿ ਬਰਨਾ ਬਿਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜੋਤਿ ਤੇ ॥ ੫੦੦ ॥

ਪਾਰਸ ਪਰਸਨ ਸਪਰਸ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰ ਚਰ

ਨਹੀ ਨਧਰ ਅਉਖਦੀ ਉਦੋਤ ਤੇ ॥ ਜਾਹਿ ਪੰਚ

ਦੋਖ ਨਿਰਦੋਖ ਮੋਖ ਪਾਏ ਕੋ ਸੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸਰ

ਜਸੀ ਤੋਖ ਗੁਇ ਅਛੋਤ ਤੇ ॥ ੧੯੯ ॥ ਨਿਰਫਲ

ਜਿਹ ਬਾਹੋ ਸਬਦ ਸੁਆਦ ਹੀ ਨ ਨਿਰਫਲ ਸੁ

ਰਤਿ ਨ ਅਨੁਦਨਾਦੇ ॥ ਨਿਰਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਆਪ ਆਪੁ ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਫਲ ਸੁਨਹੀ ਬਾਸੁ ਪ
ਨਿਹ

ਗਮਾਦਹੈ॥ ਨਿਹਫਲ ਕਰਗੁਰਪਾਰਸਪਰਸ
ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਾਬਿਨੁਪਗਾਬਾਦਿਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਗਅੰਗਪੰਗਸਰਬੰਗਲਿਵ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ॥੬੬॥
ਪਸੁਆਮਾਨੁਖਦੇਹਅੰਤਰਿਅੰਤਰੁਇਹੈਸਬ
ਦਸੁਰਤਿਕੋਬਿਬੇਕਅਬਿਬੇਕਹੈ॥ਪਸੁਹਰਿ
ਹਾਊਕਾਹਿਓਸੁਨਿਓਅਨਸੁਨਿਓਕਰੈਮਾਨਸ
ਜਨਮਉਪਦੇਸਾਰਿਦੈਟੇਕਹੈ॥ਪਸੁਆਸਬਦ

੫੦

ਯੀਨਜਿਹਬਾਨਬੋਲਿਸਕੈਮਾਨਸਜਨਮਬੋਲੇ ੫੦੧
ਬਚਨਅਨੇਕਹੈ। ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਨਿਸਮਝਿ
ਬੋਲੇਬਿਬੇਕੀਨਾਤੁਰਅਚੇਤਪਸੁਪੇਤਹੁਮੇਏਕ
ਹੈ। ੨੦੦। ਸਬਦਸੁਰਤਿਯੀਨਪਸੁਆਪਦਿ
ਤ੍ਰਦੇਹਖਰੁਖਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਕੋਸੁਆਉਹੈ॥
ਗੋਬਰਗੋਮੁਤ੍ਰਸੁਤ੍ਰਪਰਮਪਦਿਤ੍ਰਭੁਏਮਾਨਸ
ਦੇਯੀਨਿਖਧਅੰਮ੍ਰਿਤਅਪਿਆਉਹੈ। ਬਚਨ
ਬਿਬੇਕਟੇਕਸਾਧਨਕੈਸਾਧਭੁਏਅਧਮਾਮਸ ।

ਧਖਲਬਚਨਦੁਗਊਰੇ ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ
ਰਸਿਕਰਸਾਇਨਹੁਇਮਾਨਸਬਿਖੇਧਰਬਿ
ਖਮਬਿਖੁਤਾਊਰੇ ॥੨੦॥ ਪਸੁਖੜਖਾਤਖ
ਲਸਬਦਸੁਗਤਿਹੀਨਮੇਨਿਕੋਮਹਾਤਮੁਪੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਵਾਹਜੀ ਨਾਨਾਮਸਟਾਨਪਾਨਮਾਨਸ
ਮੁਖਰਸਨਾਰਸੀਲੀਰੋਇਸੇਈਫੁਲੀਤਾਨਿ
ਜੀ ਬਚਨਾਬਿਬੇਕਟੇਕਮਾਨਸਜਨਮਫ
ਲਬਚਨਾਬਿਹੂਨਪਸੁਖਰਮਿਤਿਅਹਿਜੀ

ਅਨਸਜਨ ਮਗਤਿ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਹੀਨ
 ਬਿਖਧਰ ਬਿਖਮ ਚਕਤ ਚਿਤੁ ਚਾਹਿ ਜੀ॥
 ੨੦੩॥ ਵਰਸਧਿ ਅਨ ਬਿਰਹਾ ਬਿਅਪੇਦ੍ਰਿ
 ਗਨਹੁ ਏਸੁ ਵਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਅਪੇ ਮਧੁਰ ਬ
 ਚਨਕੈ ਸੀਗ ਮਸ ਮਗਮ ਬਿਰਹੁ ਬਿਅਪੇ
 ਜਿਹ ਬਾਕੈ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਅੰਕ ਮਾਲ ਕੀਰ
 ਚਨਕੈ ਜਿਹ ਜਾਗ ਵਨ ਬਿਰਹਾ ਬਿਅਪੇ
 ਚਰਨਹੁ ਇਹ ਮਰਸ ਬਿਰਹਸੁ ਵੀਗਹੁ ਇਸ

ਚਨਕੋ ਰੋਮਰੋਮ ਬਿਰਹ ਬਿਥਾਕੋ ਬਿਰਹ ਬਲ
ਤਈ ਸੰਸਾਜਿਉ ਬਹੀਰ ਪੀਰ ਪ੍ਰਬਲ ਤਚਨ
ਕੋ ॥ ੨੦੩ ॥ ਕਿੰਚਤ ਕਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਦਨ ਅ
ਨੂਪ ਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸੂਰਜ ਮੇਨਾ ਇਕ ਕਹਾਈ ਹੈ
ਲੋਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਮੇਤਨ ਕਤਾਰ ਕਾ ਸਿਅ
ਅਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਥਾਤਿ ਲਬ ਨਿਤਾ ਬਨਾਈ ਹੈ
ਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਛ ਬਿਤਿ ਲਛਿ ਪਤਛਾਹ ਕੋਟ
ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਸ਼ੋ ਕੁਲੋ ਕੁਲ ਲਚਾਈ ਹੈ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰ

ਹਮੰਰੂਕੇਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਭਈਤਿਲਕੇ ੫੦੩
ਤਿਲਕਸਰਬਨਾਇਕਾਮਿਟਾਈਹੈ॥੨੦੪॥
ਪਨਚਰਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰਬਾਨਕਬਨੇਬਚਿਤ੍ਰਪਾਦ
ਨਪਾਵਿਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਆਜਮੇਰੈਆਏਹੈ॥੨੦੫॥
ਦਇਆਲਲਾਲਲੋਚਨਬਿਸਾਲਮੁਖਬ
ਚਨਰਸਾਲਮਧੁਮਧੁਰੁਆਏਹੈ॥੨੦੬॥
ਸਿਜਾਸਾਨਿਬਿਲਾਸਨਦੈ^{ਘੀ}ਮਿਕਮਾਲਪੇਮਰ
ਸਾਬਿਸਮਹੁਇਸਹਜਸਮਾਏਹੈ॥੨੦੭॥

ਸ੍ਰੀ ੧੫੩੩

ਸੁਨਿਅਖੀਆਉ ਪਾਰਿਗਈਭਈਜਲਮੀਨ
ਗਤਿਬਿਰਹਜਗਾਏਹੈ॥੨੦੫॥ ਦੇਖਬੇਕਥੈ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਦਰਸਦਿਖਾਇਬੇਕਥੈਕੈਸੇਪਿਅ
ਦਰਸਨੁਦੇਖੀਐਦਿਖਾਈਐਕਹਿਬੇਕਥੈ
ਸੁਰਤਿਹੈਨਕੈਸੇਗੁਨਨਿਧਿਗੁਨਸੁਨੀਐਸੁ
ਨਾਈਐਅਨਿਐਨਗੁਗਮਤਿਗੁਗਮਤਿਮੇਨਾ
ਨਨਿਹਚਲਹੁਇਨਉਨਾਨਬਿਦਲਾਈਐ
ਅੰਗਅੰਗਕੁੰਗਕੁੰਗਰੂਪਕੁਲਯੀਨਦੀਨਕੈ

ਸੇਬਹੁਨਾਇਕਾਕੀਨਾਇਕਾਕਹਾਈਐ॥੨੦੬॥ 4੦੪
ਬਿਰਹਬਿਰਹਾਰੋਗੁਦੁਖਿਤਹੁਇਬਿਰਹਨੀਕ
ਹਤਸੀਦੇਸਪਾਬਿਕਨਪੇਉਸਾਸਤੇਦੇਖਹੁਤ੍ਰਿ
ਗਦਜੋਨਿਘੋਅਕੋਪਰੇਵਾਪਰਕਰਨਾਬੀਦੇਖ
ਟੁਟਤੁਅਕਾਸਤੇਤੁਮਤਉਚਤੁਰਦਸਾਬਿਨ੍ਹੀ
ਆਕੇਨਿਧਾਨਪ੍ਰਾਪਤਿਅਨਫਰਾਦਹੁਬਿਰ
ਹਰਿਪ੍ਰਾਸਤੇਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਤਾਰਿਕਾਚ
ਮਤਕਾਰਹੇਰਤਹਿਰਾਹਿਰਦਿਦਰਸਪ੍ਰਗਾਸਤੇ

॥ २० ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਤਾਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ
ਮਾਪਾ ਦੇ ਸਾਟਿ ਦਰਸਾਇ ਲਿਖੇ ਭਾਵੇਂ ਸੁਹਾਵਈ
ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮੁਖ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੇ ਤਾਰੇ ਸਬ
ਸੁਗਤਿ ਰੁਗਤਿ ਮਾਨੁ ਉਪਜਾਵਈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾ
ਤਮਾ ਦੇ ਦਰਸਾਇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤਾਰੇ ਜੋਈ ਬਚਨ
ਇਕ ਕੀਨਾ ਇਕਾ ਕਹਾਵਈ ਜੋਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਦੇ ਸਿਰਜਾ ਸਨਾਇ ਲਾਵੇ ਤਾਰੇ ਮਰਸ ਬਸਿ
ਕਾਰਿ ਮਪਿ ਉਪੀਆਵਈ ॥ २० ॥ ਜੋਈ ਪ੍ਰ

ਅਭਾਵੇ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰ ਤਾ ਕੇ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰੀ ਕ
 ਹਾਵੇ ਛਾਇ ਕੇ ਛਾਇ ਲੀਐ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੇ ਤੁ
 ਹਿ ਬਾਨ ਕ ਬਧੁ ਬਨਾਵੇ ਸੋਈ ਬਨ ਤਾ ਕਹਾਵੇ ਹੀਰ
 ਮੇਰੀ ਗੀਲੀਐ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੇ ਤਾ ਕੀ ਸਬੈ ਕ
 ਮਨਾ ਪੁਜਾਵੇ ਸੋਈ ਕਾਮਨੀ ਕਹਾਵੇ ਸੀਲ ਕੇ ਸੁਮ
 ਲੀਐ ਜੋਈ ਪ੍ਰਾਅਭਾਵੇ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਲੈ ਪੀ
 ਆਵੇ ਸੋਈ ਪ੍ਰੇਮਨੀ ਕਹਾਵੇ ਰਸਿ ਕਰ ਸੀਲੀਐ
 ੨੬ ਬਿਰਹ ਬਿਰਹਾਸੇ ਰਾਸੇ ਤਹੁ ਪਾਇ ਕ੍ਰਿਤ ਨ

ਜਥ ਕੁਟੁਕੁ ਕੁਏ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀ ਮੇ ਬਿਦੇ ਸਤੋ ॥
ਬਿਰਹ ਮਗਨਿ ਸੇ ਸਵਨ ਮਾ ਸੁਕਿ ਸਨਹੁ ਇ ਬਿ
ਰਹਨੀ ਕੁਏ ਖਲੇਖ ਬਿ ਖ ਮਸੀਦੇ ਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ
ਬਿਰਹ ਗੋਰੇ ਗਲੇ ਖ ਨਿ ਕੀ ਛਤੀ ਛਟੀ ਰੁਦਨ ਕ
ਰਤੁ ਲਿਖੇ ਮਾਭੁ ਮਾਮਦੇ ਸਤੋ ॥ ਬਿਰਹ ਹੁੰ ਸਾਸ
ਨ ਪ੍ਰਗਾਸਨ ਦੁਖਿ ਤਰਾ ਤੇ ਬਿਰਹ ਨ ਕੀ ਸੇ ਜੀ ਮੇ
ਬਿਰਹ ਪ੍ਰਦੇ ਸਤੋ ॥ ੨੧੦ ॥ ਪੁਰਬ ਸੀ ਜੋ ਗਾਮ
ਲਿਖੁ ਜਨ ਸਗਾਈ ਹੋਤੁ ਸਿਮਰਤੁ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁ

ਵਨਸੰਦੇਸਕੋ ॥ ਬਿਧਿਸੇ ॥ ਬਿਵਾਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਦ੍ਰਿਸ
 ਏ ॥ ਦਰਸ ਲਿਵਾਰ ॥ ਬਿਵਿਆਨਧਿ ॥ ਮਾਨਰਸ ਰੂਪ
 ਰੰਗ ਕੁੰਦੇ ॥ ਰੰਗ ਸੇ ਨਸ ਮੇ ॥ ਸੁਤਿ ਸਬਦ ਬਿਬੇ
 ਕਟੇ ਕਮਾ ॥ ਮਾਤੁ ਮਰਿ ॥ ਮਾਨ ਪਰ ॥ ਮਾਤੁ ਮਪਦੇ ਸਕੈ ॥
 ਰਿ ॥ ਮਾਨਧਿ ॥ ਮਾਨ ਸਿ ॥ ਮਰਨ ਉਲਧਿ ॥ ਏਕ ਰੁਤੇ
 ਏ ॥ ਪੇ ॥ ਮਰਸ ਬਸਿ ॥ ਤੇ ॥ ਤੁ ॥ ਬਿਸਮ ॥ ਮਦੇ ਸਕੈ ॥ ੨੧੯
 ॥ ਏ ॥ ਕਸੈ ॥ ਧਿ ॥ ਕਟੇ ਕਨਾ ॥ ਏ ॥ ਕਾ ॥ ਮਨੇ ॥ ਕਜਾ ਕੈ ॥ ਦੀਨ
 ਕੇ ॥ ਦਾ ॥ ਏ ॥ ਮਾਲ ॥ ਹੁ ॥ ਏ ॥ ਰਿ ॥ ਪਾਲ ॥ ਰਿ ॥ ਪਾਧਾ ॥ ਗੀ ॥ ਤੇ ॥

ਸਜਨੀਰਜਨੀਸਸਿਪੇਮਰਸਮਉਸਰਮੇਅ
ਬਲੇਅਧੀਨਗਤਿਬੇਨਤੀਉਚਾਰੀਹੈਜੇਈ
ਜੇਈਆਗਿਆਹੋਇਸੇਈਸੇਈਮਾਨਿਜਾਨਿ
ਹਾਬਜੇਰੇਅਗਭੁਗਹੋਇਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਹੈਭਾਵਨੀਭੁਗਤਿਭੁਗਇਚਾਇਕੇਚਈਲੇ
ਭੁਜਉਸਫਲਜਨਮੁਧੀਨਿਆਜੁਮੇਰੀਬਾਰੀ
ਹੈ॥੨੧੩॥ਪ੍ਰਿਤਮਕੀਪੁਤਰੀਮੇਤਨਕਤਾਰ
ਕਾਸਿਅਮਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਿਭੁਤਿਲਕੁ

ਕ੍ਰਿਲੋਕੋ ਬਨਿਤਾ ਬਦਨ ਪਰਿਪ੍ਰਗਟ ਬਨ
 ਇੰਦ੍ਰਕਾਮ ਦੇਵ ਕੋਟਿਲੋਟ ਪੋਟ ਮਾਦਿਲੋਕੋ
 ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨ ਰੂਪ ਕੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਛਾਬਿਸ ਕਲ
 ਸਿੰਗਾਰ ਕੋ ਸਿੰਗਾਰੁ ਸਬ ਬਕੋ ਗਰਿਚਤ ਕ
 ਟਾਛ ਰਿਪਾਤਿਲ ਕੀ ਸਤੁਲ ਸੋਰੁ ਸੁਰ ਸੁਤੀ
 ਕੋਟ ਮਾਨ ਰੂਗਾਧਿ ਮਾਨੁ ਕੋਕੋ ॥੧੨੩॥ ਸੀਰੁ
 ਰਦਰਾਸ ਧਿ ਮਾਨ ਪਟ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਸਕਲ ਦਰ
 ਸਸ ਮਦਰ ਸਾਦਿਖਾਏ ॥ ਸੀਰੁ ਰਸ ਬਦ ਪੰਚ

ਸਬਦਪੰਚਸਬਦਰਿਅਮਨਰੀਮਿਸਰਬਸ
ਬਦਅਨਹਦਸਮਝਾਏਹੈ ਅੰਤੁਪਦੇਸਪਰ
ਵੇਸਕੈ ਅਵੇਸਰਿਦੈਆਦਿਕਉਅਵੇਸਕੈਬ੍ਰ
ਹਮਬਹਾਏਹੈ ਰਿਅਮਨਪਿਆਨਸਿਮਰਨ
ਪ੍ਰਮਰਸਰਸਿਕਹੁਇਏਕਾਮੈ ਅਨੇਕਕੋਬਿਬੇ
ਕਮਰਾਟਾਏਹੈ ॥੨੧੪॥ ਜਤਿਬਿਨੁਸਿਜਮੁਨਪ
ਤਿਬਿਨੁਮੁਜਹੋਇਸਚਾਬਿਨੁਸੋਚਨਜਨੇਉ
ਜਤਹੀਨਹੈ ਰਿਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਰਿਅਮਨ

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਧਿਆਨ ਕੁਝ ਭੀ ਬਿਨੁ ਕੁਗਤਿ ਨ ॥ ੫੦੮ ॥
ਕਥਨ ਭੀ ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਸੀਤੋ ਖਾ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨ
ਸਹਜਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਪਈ
ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬੇਕਾ ਬਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨ ਏਕ ਟੇਕ
ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਾਤਿ ਨ ਰੰਗੁ ਬਿਦਲੀ ਨਹੀ ॥ ੨੧ ॥
੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਕੁ ਭਿਤੁ ਹੁਇ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਤ੍ਰਾਹਿ ਨਗਮਾ ਧੁ ਕਰਹੀ ॥ ਸੀਤੁ
ਰਸ ਬਦ ਧੁ ਨਿਸੁ ਨਿਗਾ ਦਗ ਦਹੀ ॥ ਏਮੀ ਮਿਤੁ ਬ

ਚਨਤਾ ਹਿਜਗਤਉਧਾਰਿਹੋ ॥ ਕੇਚਤਕ
ਟਾਛਕੁ ਪਾਉਰਦਇਅਨਿਪਾਨੁਜਰਬ
ਨਿਪਾਨਦਾਨਦਖਦੁਖਹਰਿਹੋ ॥ ਜੀਉਰਦ
ਜਨਦਾਜਦਾਜਨਦਾਜਾਨਦਾਜਤਾਜਨਇ
ਦੁਇਬਹਾ ॥ ਦਿਸਾ ॥ ਜਰਿਹੋ ॥ ੨੧੬ ॥
ਜਬਤੇਪਰਮਗੁਰਚਰਨਜਰਨਿਅਣੇਚ
ਰਨਜਰਨਿਲਿਵਸਕਲਜੀਸਾਰਹੋ ॥ ਚਰ
ਨਕਾਲਅਕਰਦਚਰਨਾਮਤਕੇਚਾਹਤਚ

ਹਨਰੇਨ ਸਕਲ ਆਕਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ੫੦੨
 ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਸਹਜ ਘਰਿ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ
 ਪਰਮਾਰਥ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ
 ਮਹਿ ਮਾਅਗਾਧਿ ਬੈਧ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨਮੋ ਕੇਨਾ
 ਸਕਾਰ ਹੈ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਜ
 ਬਤੇਰਿ ਦੇ ਬਸਾਏਤ ਬਤੇ ਮਾਸ ਬਿਰਚਿਤਿ
 ਅਨਤ ਨਧਾਵਹੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ
 ਚਰਨ ਮੁਤ ਕੇ ਪਾਤਿ ਮਰਪਦ ਸਹਜ ਸ ਮਾਵਹੀ

ਪਨਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੇਨ ਮਿਤ੍ਰ ਹਿ ਮਿਲਨ ਦੀ ਨੀਜਮ ੫੧੦
 ਰੂਪ ਜਾਮਨੀ ਨ ਨਿਬਰੇ ਬਿਹਾਇ ਕੈ ॥ ੨੧ ॥ ਰੂ
 ਪਹੀ ਨ ਕੁਲ ਹੀ ਨ ਗੁਨ ਹੀ ਨ ਚਿਅਮਾਨ ਹੀ ਨ ਸੋਭ
 ਹੀ ਨ ਕੁਰਾਗ ਹੀ ਨ ਤਪ ਹੀ ਨ ਬਾਦ ਹੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਵਰਜ ਹੀ ਨ ਸਬਾ ਦਿਸੁ ਗਤਿ ਹੀ ਨ ਬੁਧਿ ਬਲ
 ਹੀ ਨ ਸੁਖੇ ਹਸਤ ਨ ਪਾਦ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਨ ਗੀਤ
 ਹੀ ਨ ਕੁਰਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਨ ਚਿਤ ਹੀ ਨ ਬਿਤ
 ਹੀ ਨ ਸਹਜ ਸੁਕੁ ਵਹੀ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਹੀ ਨ ਦੀ

ਨਾਥੀਨ ਮਰਾਚੀਨ ਲਗਿ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਕੋਸੇ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁਇ ਰਾਵਰੀ ॥੨੨੦॥ ਜਨ ਨੀ ਸੁਰ
ਹਿ ਬਿਖੁ ਦੇ ਤਹੇ ਤ ਕਉ ਨ ਗਾਖੇ ਪਰ ਮੁਸੈ ਪ
ਹਰੁ ਆ ਕਹੇ ਕੋਸੇ ਗਾਖੀਐ ॥ ਕਰੀ ਆਜ ਉ
ਬੋਰਨਾਉ ਨਾਵ ਕਹੇ ਕੋਸੇ ਪਾਵੇ ਪਾਰੁ ਅਗੁ
ਆਉ ਬਾਟ ਪਾਰੇ ਕਾਪੇ ਦੀ ਨੁਭਾਖੀਐ ॥ ਖੇ
ਤੇ ਜਉ ਖਾਇ ਬਾਹ ਕਉ ਨੁਧਾਇ ਗਾਖਨ ਹਾਰੁ
ਚਕਵੇ ਕਰੇ ਅਨਿ ਆਉ ਪੁਛੇ ਕਉ ਨੁਸਾਖੀਐ ॥ ੫

ਰੋਗੀਐਜਉਬੇਦੁਮਾਰੇਮਿਰਜਉਕਮਾਵੇਵੇ ੫੧੧
ਹੁਗੁਰੁਨਮੁਕਤੁਕਰੇਕਾਪੇਅਕੁਲਾਖੀਐ॥੨੨॥
ਅਨਮਧੁਕਾਰਿਗਾਤਿਕੁਮੁਚਤੁਰਕੁਟਚਰਨ
ਕਮਲਸੁਖਸਿਪਟਸਮਾਣੀਐ ਜੀਤਲਸੁ
ਗਾਧਅਤਿਕੋਮਲਅਨੁਪਰੂਪਮਧੁਮਕਰੰ
ਦਰਸਅਨਤਨਧਾਣੀਐ ਸਹਜਸਮਾਧਿਉ
ਨਮਨਜਗਮਗਜੋਤਿਅਨਹਦਧੁਨਿਰੁਨਤੁ
ਨਲਿਵਲਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਬੀਸਇਕੁ

ਜਸੋਹਿ ਜੋਈ ਜਾਨੈ ਆਪਾ ਅਪਰੀ ਪਰਪਰਾ
ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੨੨॥ ਅਨਮਿਗਾ ਮਿਗਾ ਅਦ
ਅਛਤਾ ਅੰਗੁ ਰਗ ਤਿਕੂ ਟਿਓ ਕੁ ਮਧੋ ਜਤ
ਟਿਰਤ ਬਨਾ ਹੀਜੀ ਆਦਾ ਦੁਸਰੋ ਜਗ
ਤਿਏ ਕੋ ਸਰਵਰ ਬਿਖੇ ਅੰਤੁ ਰਿਦਿ ਸਤਰ
ਹੁਇ ਸਮਝੈ ਨਾ ਹੀਜੀ ਜੈਸੇ ਬਿਖਿਆ ਧ
ਰਤ ਜੈ ਨਾ ਬਿਖਾ ਬਿਖਾ ਮਕਉ ਮਹਿ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਵਨਾ ਬਿਰਖ ਲਪਟਾ ਹੀਜੀ ਜੈਸੇ ਨਿਰਪਤਿ

ਸੁਪਨੰਤਰਕੇਖਾਰੀਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਜਗਤ
 ਮੇਕੁਰਮਮਿਟਾਹੀਜੀ॥੨੨੩॥ ਬਾਇਹੁਇਬ
 ਪੁਲਾਬਾਇਮੰਡੁਲਟਿਰੇਤਉਕਹਾਬਾਸਨਾ
 ਕੀਆਗਿਜਾਗਿਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐ॥ਕੁਪ
 ਜਲੁਗਾਰੋਬਾਧੇਨਿਸੇਨਹੁਇਸਮੁੰਦਚੀਲਹੁ
 ਇਉਂਉਂਨਖਗਿਪਤਿਉਨਮਾਨੀਐ॥ਮੁਸਾਬਿ
 ਲਧੋਦਿਨਜੇਗੀਸੁਰਗੁਫਕਹਾਵੇਸਹਪਹੁਇ
 ਚਿੰਜੀਵਾਬਿਖੁਨਬਿਲਾਨੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿ

ੴ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤੁ ਹੁਇ ਅਤੀਤ ਹਉ ਮੇਖੋਇ
ਹੋਇ ਰੇਨ ਕਾ ਅਧੇਨ ਮਾਨੀਐ ॥੨੨੪॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿ ਲਿਵ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਸੀਧੀ ਮਲੇ ਅਤੁਮ
ਅਵੇਸ ਪਰਾਤੁ ਮਪੁ ਬੀਨਹੈ ॥ ਤੁਤੈ ॥ ਲਿਤੁ
ਸੁਤੁ ਬੁੰਦ ਮੁਕਤੁ ਹਲੁ ਹੁਇ ਪਾਰਸ ਕੋ ਪਾਗਸ
ਪਰਸ ਪਰਕੀਨਹੈ ॥ ਜੋਤੀ ॥ ਲਿਜੋਤਿ ਜੋਸੇ
ਦੀਪਕੋ ਦਿਪਤੁ ਦੀਪਹੀਰੈ ਗੀਰਾ ਬੇਧੀ ਅਤ
ਅਧੇ ॥ ਪਾਚੀਨਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀ

ਬਾਸਨਾਸੁਬਾਸਗਤਿਚਤੁਰਬਰਨਜਨਕੁਲ
 ਅਕੁਲੀਨਹੈ॥੨੨੫॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਰਿਦੈ
 ਸਤਿਗੁਪਦੇਖੇਦਿਗਸਤਿਨਾਮਜਿਹਬਕੈਪ੍ਰੇਮ
 ਰਸਪਾਏਹੈ॥ਸਬਦਬਿਬੇਕਸਤਿਸੁਦਨਸੁਰ
 ਤਿਨਾਦਨਾਸਕਾਸੁਰੀਧਿਸਤਿਆਪਨਾਮਪਾ
 ਏਹੈ॥ਸੀਤਿਚਰਨਾਮਤਹਸਤਾਅਦਲਿਬਸਤਿ
 ਪਾਰਸਪਰਸਿਹੈ॥ਇਪਾਰਸਦਿਖਾਏਹੈ॥ਸਤਿਗੁ
 ਪਸਤਿਨਾਮਸਤਿਗੁਰਗਿਆਮਨਧਿਆਮਨਗੁਰ

ਸਿਖਸੀਧੀਮਿਲੇਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥੨੨੬॥
ਆਤੁਆਤ੍ਰਿਬਿਧੀਜੜਕੜਸੈਇਕੜਕੁਟੇਗੁ
ਰਮਤਿਸਤਿਨਿਹਚਲਮਨਮਾਨੇਹੈ॥ਜਗਜੀ
ਵਨਜਗਜਗਜੀਵਨਮੇਪੁਰਨਬਹਮਰਿਗਮ
ਨਧਿਆਨਉਹਮਾਨੇਹੈ॥ਸੁਖਅਸਬੁਲਮੂਲ
ਏਕਈਅਨੇਕਮੇਕੋਗਰਸਹੈਬੀਸਗਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਪਹਿਚਾਨੇਹੈ॥ਕਾਰਨਮੇਕਾਰਨਕਾਰਨਾਚਿ
ਕ੍ਰਮੇਚਿਤੇਰੋਜੜਪੁਨਿਜੀਤੀਜਨਕੇਜਨਕ

ਜਾਨੇਹੈ॥੨੨੭॥ਨਾਇਕਹੈਏਕੁਅਰੁਨਾਇਕਾ ੫੧੪
ਅਸਟਤਾਕੈਏਕਏਕਨਾਇਕਾਕੇਪਾਂਚਪਾਂਚਧੂਤ
ਹੈ॥ਏਕਏਕਧੂਤਗ੍ਰਿਹਚਾਰਿਚਾਰਿਨਾਤੀਏਕੋ
ਏਕੋਨਾਤੀਦੋਇਪਨਤੀਧੂਤਹੈ॥ਤੁਧੂਤਅਨੇ
ਕਧੂਨਿਏਕੋਏਕੋਪਾਂਚਪਾਂਚਤਾਤੋਚਾਰਿਚਾਰਿ
ਸੁਤਸਿਤਤਿਸਿਧੂਤਹੈ॥ਤੁਤੁਆਠਆਠਸੁਤਾਸੁਤ
ਸੁਤਾਆਠਸੁਤਮੇਸੋਪਦਾਰੁਕੋਸੋਹੈਏਕਸੁਤਹੈ
੨੨੮॥ਏਕਮਨੁਆਠਧੰਰੁਧੰਰੁਧੰਰੁਧੰਰੁਧੰਰੁ

ਟੂਕ ਟੂਕ ਚਾਰਿ ਫਾਰ ਫਾਰ ਦੋਇ ਫਾਰ ਹੋ ਭਾਹੂ
ਤੇਪਈ ਸੋ ਅਉਪਈ ਸਾਏ ਕਪਾਂ ਚਟਾਂ ਕਟਾਂ ਕਟਾਂ
ਕਮਾਸੇ ਚਾਰਿ ਮਾਨਿ ਕਪ ਕਾਰ ਹੋ ਮਾਸਾਏ ਕ
ਮਾਠਰਤੀ ਰਤੀ ਮਾਠ ਚਾਵੁਰ ਕੀ ਹਾਟ ਹਾਟ
ਕਨੁ ਕਨੁ ਤੇਲ ਤੁਲਾਧਾਰ ਹੋ ਖੁਰ ਖੁਰ ਖੁਰਿ ਰਹੇ
ਸਕਲ ਸਿਸਾਰਾ ਬਿਥੈ ਬਾਸਿ ਮਾਏ ਕੋ ਸੇਜ ਕੋ
ਏਤੋ ਬਿਸਥਾਰ ਹੋ ॥੨੩੮॥ ਖਗਾ ਖਤਿ ਪਕਲ
ਪਗਾ ਖਮੀ ਪਗਮਹੀ ਸਚਾ ਤੁਰ ਚਤੁਰ ਮੁਖ ਚੰ

ਚਲਾਚਲਹੈ। ਰੁਜਬਲੀ। ਅਸਟਰੁਜਾਤਾ ॥ ੫੧੫ ॥
ਕੇਚਾਲੀਸਕਰਏਕਸਉ। ਅਰੁਸਾਠਿਧਾਉਚਾਲ
ਚਲਾਚਲਹੈ। ਜਾਗਤੁਰੁਪਨ। ਅਹਿਨਿਸਿਦਹ
ਦਿਸਿਧਾਏ। ਰਿਭਵਨਪਾਤਿਰੋ। ਦਿਅਾਏਏਕਪ
ਲਹੈ। ਸਿਪੀਜਰੀਮੇ। ਅਫਤਉਰੁਤਪਹੁਚੈਨਕਉ
ਪੁਰਪੁਰਪੁਰਗਿਰਤੁਰਬੁਲਜਲਹੈ। ॥ ੨੩੦ ॥
ਜੈਸੇਪੰਛੀਉਰੁਤਾਫਿਰਤਹੈ। ਅਕਸਚਾਰੀਜਾਰੀ
ਰੂਹਿਪੀਜਰੀਮੇਰਾਖੀ। ਅਤੁਆਨਿਕੋ। ਜੈਸੇਗਾ

ਜਰਾਜਗਹ ਬਰਬਨਮੇਮਦਨੋ ਬਸਿਹੁਇਮਹ
ਵਤਕੇਆਂਕਸਹਿਮਾਨਿਕੋ ਜੈਸੇਬਿਖਿਆ
ਧਰਾਬਿਖਮਾਬਿਲਮੇਪਾਤਾਲਗਹੇਸਾਪਹੇਰਾਤ
ਹਿਮੰਤਨਕੀਕਾਨਿਕੋ ਤੈਸੇਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਤਿਭੁ
ਮਤਚੰਚਲਚਿਤਨਿਹਚਲਹੇਤਮਤਿਸਤਿਗੁ
ਰਗਿਆਨਕੋ ॥੨੩॥ ॥ਹਚਨਾਚਹਿਤ੍ਰਚਿਤ੍ਰ
ਬਿਸਮਾਬਚਿਤ੍ਰਪਨਏਕਮੇਅਨੇਕਭਾਂਤਿ॥
ਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ॥ਫੋਚਨਮੇਵ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸਵਨਮੇ

ਸੁਰਤਿ ਰਾਖੀ ਨਾਸਕਾ ਸੁਬਾਸ ਰਸ ਰਸ ਨਾਉ
 ਚਾਰਹੇ ਅੰਤ ਰਿਹੀ ਅੰਤ ਰਿਨਿ ਰੰਤ ਹੀ ਨਸੇ
 ਤਨ ਮੇਕਾ ਹੁਕੀ ਨ ਕੋਊ ਜਨੈ ਬਿਖਾ ਮਬੀ ਚਾਰਹੇ
 ਅਗਾ ਮਚ ਰਿਤ ਚਿਤ ਜਨਾ ਮੇ ਰਿਤੇ ਰੋ ਕੋ ਸੇ
 ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨ ਮੇ ਨ ਮੇ ਨ ਮਸਕਾਰਹੇ ॥੨੩੨॥
 ਮਾਟਿ ਮਾਛਾਟਿ ਮਾਪੀ ਚਵਤ ਰੂਤ ਉਦ ਮਾਦਰ
 ਟਪ ਟਪ ਟਪ ਟਪ ਟਿਕਾ ਮੇ ਸਾਗਰ ਅਨੇ ਕੋਠੇ
 ਉਧ ਪਲ ਟਿਕਾ ਜੁਗਾ ਵਿਪਰਜੀਤ ਮਾਸਾ

ਲਹਰਿਤਰੰਗਮੇਨਤ੍ਰਿਸਨਾਕੀਟੇਕਹੈ॥ ਅਨ
ਮਨਸਾਪ੍ਰਸੰਗਾਧਾਵਤਚਤੁਰਕੁਟਛਿਨਕਮੇ
ਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਡੁਜਾਵਦੇਕਹੈ॥ ਅਧਿਕੈਬਿਆ
ਧਿਕੈਉਪਾਧਿਕੈਅਸਾਧਮਨਸਾਧਿਬੇਕਉਚਰ
ਨਸਰਨਿਗੁਰਏਕਹੈ॥ ੨੩੩॥ ਜੈਸੋਮਨਲਾ
ਗਤਹੈਲੇਖਕਕੋਲੇਖੇਬਿਖੇਹਰਿਜਸੁਲਿਖ
ਗੁਨਤੈਸੋਠਹਰਾਵਈ॥ ਜੈਸੋਮਨੁਬਨਜਾਬਿਉ
ਹਾਰਕੈਬਿਥਾਰਬਿਖੇਸਬਦਸੁਰਤਿਅਵਗਾ

ਹਨਨਭਾਵਈ ਜੇਸੋਮਨੁਕਨਿਕਅਉਕਾਨੀ ੫੧੧
ਸਨੇਹਾਬਿਖੇਸਾਧਸੰਗਤੇਸੋਨੇਹੁਪਲੁਨਲਗ
ਵਈਆਇਆਬੰਧਧੰਧਾਬਿਖੇਆਵਧਬਿਹ
ਇਜਾਇਗੁਰਉਪਦੇਸਹੀਨਪਾਛੇਪਛੁਤਾਵਈ
੨੩੪) ਜੇਸੋਮਨੁਧਾਵੇਪਰਤਨਧਨਦੁਖਨਲੀ
ਸੀਗੁਰਸਰਾਨਿਸਾਧਸੰਗਲਉਨਆਵਈਜੇ
ਸੋਮਨੁਲਾਹੋਪਰਾਧੀਨਹੀਨਹੀਨਤਮੇਸਾਧ
ਸੀਗੁਸਾਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਲਗਾਵਈਜੇਸੋਮਨੁ

ਕਿ ਰਤਿ ਬਿਰਤਿ ਮੇ ਮਗਨੁ ਹੋਇ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕੀ
ਰਤਨ ਮੇ ਨ ਠਹਰਾਵਈ ॥ ਕੁਕਰਾਜ ਉਚ ਉਚ
ਕਾਢਿ ਚਾਕੀ ਚਾਢਿ ਬੇਕਉ ਜਾਇ ਜਾਕੈ ਮੀਠੀ
ਲਾਗੀ ਦੇਖੈ ਤਾਹੀ ਪਾਛੇ ਧਾਵਈ ॥ ੨੩੫ ॥ ਸਰ
ਵਰ ਮੇ ਨ ਜਾਨੀ ਦਾ ਦਰ ਕਮਲ ਗਤਿ ਮਿਰਗੁ ਮਿ
ਗੁਮ ਦਗਤਿ ਅੰਤ ਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ਹੈ ॥ ਅਨਮਹਿ ॥
ਨ ਜਾਨੀ ਅਹਿ ਬਿਖੁ ਬਿਖਾ ਮਕੈ ਸਾਗਰ ਮੇ ਸੰਖ
ਨਿਧਿ ਹੀ ਨ ਬਕ ਬਾਨੀ ਹੈ ॥ ਚੰਦਨ ਸਾਮੀ ਪਜੈ

ਬਾਂਸ ਨਿਰੰਗ ਧਰੰ ਧਉ ਧੁੰ ਮੇਅ ਲਖ ਦਿਨ ਦਿਨ ॥ ੫੧੮ ॥
ਕਰਾਧਿ ਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ਤੁੰ ਸੇ ਬਾਝ ਬਧੁ ਮਾਮ ਸੀ ਗੁਰਪੁ
ਰਖ ਭੋਟਾ ਨਿਹ ਚਲ ਸੇਬ ਲਜਿ ਉਹ ਉਮੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੀ ਹੈ ॥ ੨੨੬ ॥ ਬਰਖਾ ਚਤੁਰ ਮਾਸਾ ਭਿਦੇ ਨਪ
ਖਾਨਾ ਸਿਲਾ ਨਿਪ ਜੀਨ ਧਾਨ ਪਾਨ ਮਾਨਿ ਕਉ ਪ
ਵਕੈ ॥ ਉਦਿਤ ਬਸੰਤ ਪਹੁ ਦਿਤ ਬਨਾ ਸਪਤੰ
ਮਉਲੇ ਨ ਕਰੀ ਗੁਆਵ ਬਿਸ ਕੇ ਸੁਕੁ ਵਕੈ ॥ ਜਿ
ਹਜਾ ਸੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗਾਨਿ ਹਠ ਲਬਾਝ ਬਧੁ ਹੋਇਨ

ਆਧਾਨ ਦੁਖੋ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਾਇਕੈ ਤੇਸੇ ਮਮਕਾ
ਗਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਰਾਲ ਸਭਾਗ ਹਿਓ ਨਿਰਾਹਾਰ
ਮੁਕਤਾ ਹਲਾਮਾਪਿ ਆਵਕੈ ॥੨੩॥ ਕਪਟਸ
ਨੇਹ ਜੇਸੋ ਦੇ ਕੁਲੀ ਨਿਵਾਵੇ ਸੀਸੁਤਾ ਕੈ ਬਾਸਿ
ਹੋਇ ਜਲੁ ਬੰਧਨ ਮੇ ਆਵਈ ਭਾਰਿ ਦੇ ਤਖੇਤ
ਹੁਇ ਪੁਨ੍ਹ ਲਿਤ ਸਫਲ ਤਾਤੇ ਮਾਪਿ ਨਿਰਫ
ਲਪਾਛੇ ਬੋਹੁ ਉਕਤਾਵਈ ਅਰਧ ਉਰਧ
ਹੁਇ ਮਨੁ ਕ੍ਰਮ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰ ਮਉ ਬਿਕਾਰ

ਨਮਿਟਾਵਈ ਤੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤਿ ੫੧੯

ਸੁਭਾਵਯਾਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਰਮਤਿਸੁਖਦੁਖ

ਪਾਵਈ ॥੨੩੮॥ ਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਪਾਵਿੜਤ ॥

ਅਤਿਤਮਾਖੀਗਾਖੀਨਰਹਤਜਾਇਬੈਠੈਇਛਾ

ਚਾਹੀਹੈ ॥ਪੁਨਿਜਉਆਹਾਹਸਨਬੰਧਪਰਦੇਸੁ

ਕਰੈਜਰੈਨ ਅਜਰਉਕਲੇਦੁਖੇਦੁਭਾਗੀਹੈ ॥ਬ

ਧਿਕਾਬਧਾਨਜਿਉਉਦਿਆਨਮੇਟਾਟੀਦਿਖਾਇ

ਕਰੈਜੀਵੁਪਾਤੁਅਪਰਾਧਅਧਿਕਾਰੀਹੈ ॥ਹਿ

ਹਵੇ ਬਿਲਾਉ ਅਰੁ ਨੈਨ ਬਗਾਧਿ ਅਨੀ ਪਾਨੀ
ਕਪਟ ਸਨੇਹੀ ਦੇਹੀ ਅੰਤੁ ਹੁਇ ਦੁਖਾਗੀ ਹੈ ॥ ੨੩੯ ॥
ਗਉ ਮੁਖ ਬਾਪੁ ਜੈ ਸੇ ਬਸੇ ਮਿਰਗ ਮਾਲਾ ਬਿਖੇ ਕ
ਗਨਾ ਪਾਹਿਰਿ ਜਿਉ ਬਿਲਾਈ ਆਖਗਾ ਮੇਰਈ ॥
ਜੈ ਸੇ ਬਗਾਧਿ ਅਨਧਾਰਿ ਕਰਤੁ ਅਹਾਰ ਮੀਨਗ
ਨਿਕਾ ਸਿਗਾਰੰ ਜੈ ਬਿਬਿਚਾਰੰ ਜੈ ਹਈ ਪੰਚ
ਬਟਵਾਰੇ ਕੇ ^{ਸਾ} ਧਾਰੀ ਜਿਉ ਸਧਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੀਤਿ
ਠਾ ਸੀਕਾਰਿ ਮਾਰੇ ਹੋ ਕਰਿ ਹੋਈ ਕਪਟ ਸ

ਨੇਹਕੋ ਮਿਲਤੁ ਸਾਧ ਸਿੰਗਾ ਤਿਮੇ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ੫੨੦
ਬਾਂਸੁ ਗਾਠੀ ਲੋਨ ਬੋਹਣੀ ॥ ੨੪੯ ॥ ਸਮਾਦਿ ਹੀ ਮੰ
ਧਾਨਾ ਬਿਖੈ ਹੋਇ ਨਿਗਮਾਨ ਪਾਨੀ ਮਾਸ ਦਸਰਾ
ਨਤ ਹੀ ਗਨਤਾ ਬਿਹਾਰੈ ਜਨਮ ਤਸੁਤ ਸਬਕੁ
ਟੀਬਾ ਮਨਿ ਦਮਣੀ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਗਨਿਤ ਬਿਤੀਤ
ਨਿਸਿ ਪਾਤੁਰੈ ਪਦੁਤ ਬਿਦਾ ਹੀ ਮਾਤੁ ਜੋ ਬਨ
ਮੇਰੁ ਗਾਇਕੇ ਬਨਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕੇ ਬਿਬਾਹਲ
ਪਟਾਤੁਰੈ ਬਿਦੁਤਾ ਬਿਅਜ ਕਾਜ ਗਨਤੁ ਮ

ਵਧ ਬੀਤੀ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਾ ਬਿਨੁ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਤ
ਹੈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਜੇ ਸੇ ਚ ਕਈ ਚ ਕਵਾ ਬੀਧਿ ਕਾਇਕ
ਕੀਨੇ ਪੰਜਗੀ ਮੇ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ਹੈ
ਕਹਤੁ ਪਰਸ ਪਰ ਕੋਟਿ ਸੁਰਜਨ ਵਾਰਉ ਭਿ
ਦੁਰਜਨ ਪਰਜਾ ਹਿ ਗਾਹਿ ਮਾਨੇ ਹੈ ॥ ਸਿਮਰਨ
ਮਾਰ ਕੋਟਿ ਮਾਪਦਾ ਸਿਪਦਾ ਕੋਟਿ ਸੀਪਦਾ ਆ
ਪਦਾ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਨੇ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਪ ਸਤਿ
ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ॥

ਸਤਿਸਾਤਿਕਾਰਿਜਨੇਹੈ॥੨੪੩॥ਪੁਨਿਕਤਪੰਚ ੫੨੧
ਤਤਮੇਲੁਖੇਲੁਹੈਇਕੈਸੇਕ੍ਰਮਤਅਨੇਕਜੋਨਿਕ੍ਰ
ਟਬਸੀਜੋਗਹੈ॥ਪੁਨਿਕਤਮਾਨਸਜਨੀਮਾਨਿਰ
ਮੇਲਕਹੁਇਵਿਸਾਟਿਸਬਦਸੁਰਤਿਰਸਕਸ
ਕੋਗਹੈ॥ਪੁਨਿਕਤਸਾਧਸੀਗੁਰਰਨਸਰਨਿਰੁ
ਰਾਰਿਅਨਧਿਅਨਸਿਮਰਨਪ੍ਰੇਮਸੁਪ੍ਰਜੋਗ
ਹੈ॥ਸਫਲਜਨਮੁਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਚਾਖਿਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਿਹੈਇਲੋਗਸੇਅਲੋਗਹੈ॥੨੪੩॥

ਰਚਨਚਰਿਤ੍ਰਾਚਿਤ੍ਰਾਬਿਸਮਬਚਿਤ੍ਰਪਨਾਚਿ
ਰਹਿਚਿਤ੍ਰੇਚਿਤ੍ਰੇਚਿਤ੍ਰੇਰਾਉਰਆਨੀਐਬਚ
ਨਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕਹੀਅਨੇਕਮੇਕਸੁਨਿਧੁਨਿਜੀ
ਰਜੀਰਧਾਰੀਉਨਆਨੀਐਅਸਨਬਸਨਧਨ
ਸਰਬਨਿਧਾਨਦਾਨਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਈ
ਪਹਿਚਾਨੀਐਕਥਤਾਬਕਤਾਸੋਤਾਦਾਤਾਕੁਰਾ
ਤਾਸੁਬਹਿਪੁਰਨਬੁਹਮਗੁਰਸਾਧਸੀਗਿਜਾਨੀਐ
॥੨੪੪॥ ਲੋਚਨਸਦਨਮੁਖਨਾਸਕਾਹਸਤਪਗ

ਚਿਹਨ ਅਨੇ ਕਸੇ ਕਸੇ ਕਜੇ ਸੇ ਜਾਨੀਐ ਅੰਗਿ ਅੰਗਿ ੫੨੨
ਗੁਪਤਤੁ ਸਟਮਾਨ ਹੋਤ ਜੇ ਸੇਏ ਕਮੁਖ ਸੁਦਰਸ
ਅਰਪਤੁ ਮਾਨੀਐ ਮੂਲਏ ਕਸਾਖਾ ਪਰਸਾਖਾ
ਜਲਜਿਉ ਅਨੇ ਕਬਹੁ ਮਾਇਬੇ ਕਜਾਵ ਦੇ ਕਿਉ
ਰਮਾਨੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਪਨ ਦੇਖੀ ਮਤਾਮ
ਪਾਮਾਪੁ ਮਾਤਾਮਾ ਦੇਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨੀ
ਐ ॥ ੨੪੫ ॥ ਜਤ ਸਤ ਸਿਧਾਸਨ ਸਹਜ ਸੀਤੋ
ਖਮੰਤੀ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਧੁਜਾ ਅਭਿਚਲ ਰਾਜ ਹੋ

ਸਿਵਨਗਰੀ ਨਿਵਾਸਦਇਆਵੁਲਹਨੀਮ
ਲੀਕੁਗਤਉਭੰਗੀਕੁਭੰਗਜਨਸਕਾਜਹੈ॥
ਅਰਥਬੀਚਾਰਪਰਮਾਰਥਕੋਰਾਜਨੀਤਿਛ
ਕੁਪਤਿਛਿਆਛਕੁਛਾਇਆਛਬਿਛਾਜਹੈ॥
ਆਨਦਸਾਮੁਹਸੁਖਸਾਂਤਿਪਰਜਾਪ੍ਰਸੰਨਜਗ
ਮਗਜੋਤਿਆਨਹਦਧੁਨਿਬਾਜਹੈ॥੨੫੬॥ਪਾ
ਚੋਮੁੰਦਾਚਕੁਪਟਕੁਭੰਗਦਿਚਕੁਵੇਕਹਾਏਉਲੀਖ
ਕੁਬੇਨੀਕੁਕੁਟੀਕੁਕਾਲਜਨੇਹੈ॥ਨਵਪਰ

ਜੀਤਿਨਿਜਾਆਸਨਾਸਿੰਘਾਸਨਮੇਨਗਰਅਗ ੫੨੩
ਮਪੁਰਜਾਇਫਹਰਾਨੇਹੈ ॥ ਆਨਸਰਤਿਆ
ਗਿਆਨਸਰਾਨਿਹਚਲਹੈਸੁਪਰਮਾਨਿਧਾਨ
ਬਿਸਮਾਹਿਬਿਸਮਾਨੇਹੈ ॥ ਉਨਮਨਮਗਨਰ
ਗਨਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਜਤਨੀਸਾਨਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥ ੨੪੭ ॥ ਸਮਵਧਾਇਉ
ਤਰਿਸਰੋਵਰਿਮਲਨੁਕਰੈਜਪਰਾਮਜਪਾਜ
ਪੁਅਨਕੁੰਏਆਕੁਆਸੀਹੈ ॥ ਨਿਝਰਾਪਾਰ

ਧਾਰਬਰਖਾ ਅਕਾਸਬਾਸਜਗਮਗਜੋਤਿ
ਅਨਹਦਅਬਿਨਾਸੀਹੈ ਆਤਮਾ ਅਵੇਸਪ
ਗਮਾਤਮਾ ਅਵੇਸਕੈ ਅਧਿਤਮ ਰਿਗਮਾਨ ਰਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਦਾਸੀਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜ
ਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੀ ਸਲਿਲ ਕਮਲ
ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਮੈਉ ਦਾਸੀਹੈ ॥ ੨੪੮ ॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਸਚ ਨਿਗੁਰ ਕੰਚਨ ਭੁਏ ਮਨੁਰ
ਕੰਚਨ ਪਾਰਸ ਭੁਏ ਪਾਰਸ ਪਰਸਕੈ ਬਾ

ਇਸਕੁਟੇਹੈਂਇਸਹੈਸਤੇਪਰਮਹੈਸਚਰਨਕ
 ਮਲਚਰਨਾਂਮਤਸੁਰਸਕੈ॥ਸੇਬਲਸਕਲ
 ਠਲਸਕਲਰੁਗਧਬਾਂਸਸੁਕਰੀਸੈਕਾਮਧੇਨ
 ਕਰੁਨਬਰਸਕੈ॥ਸੀਗੁਰਚਰਨਜੁਮਹਿਮਾ
 ਅਗਾਧਬੇਧਲੇਗਬੇਦਰਿ॥ਅਨਕੋਟਿਬਿਸ
 ਮਨਮਸਕੈ॥੨੫॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਸਚ
 ਰਜਅਸਚਰਜਮੇਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਬਿਸਮਧ
 ਬਿਸਮਾਦਹੈ॥ਅਦਕੁਤਪਰਮਕੁਤਹੁਇਕੋਟਾ

ਨਿਕੋਟਿਗਾਹੁਗਾਹੁਤੋਤਕੋਟਿਅਨਹਦਨਾਦਹੈ
ਕੋਟਾਨਿਕੋਟਾਨਿਉਨਮਨੀਗਾਨੀਜਾਤਨਹੀਕੋ
ਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਸੁਨਮੰਡੁਲਾਵਿਹੈ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਫਸਾਧਸੰਗਅੰਤਕੋਅ
ਨਤਪਾਉਆਵਿਪਰਮਾਵਿਹੈ। ੨੫੦। ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਫਸਾਧਸੰਗਉਲਟਿ
ਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਹੈ। ਸੋਹੰਸੋਅਜਪ
ਜਾਪਚੀਨੀਅਤੁਆਪਾਆਪਉਨਮਨੀਜੋਤਿ

ਕੋਊਦੋਤਹੁਇਪ੍ਰਬਲਹੈ ਅਨਹਦਨਾਦਾਬਿਸ ੫੨੫
ਮਾਦਰੁਨਤੁਨਸੁਨਿਨਿਤੁਰਤੁਰਨਿਬਰਖਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਜਲਹੈ ਅਨਕੁੰਅਭਿਅਸਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਅਸ
ਚਰਜਮੇਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਬਾਸਬ੍ਰਹਮਸਬ
ਲਹੈ ॥੨੫੧॥ ਗ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਸਮਦਰਸਧਿਅਨੁ
ਧਾਰਿਦੁਬਿਧਾਨਿਦਾਰਿਏਕਟੇਕਗਹਿਣੀਜੀਅੰ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਦਅਸਤੁਤਿਨਿਦਾਫਾਰਿ
ਅਕਬਕਬਾਬੀਚਾਰਿਮੇਨਿਬ੍ਰਤਕੀਜੀਅੰ ॥੨

ਗਜੀਵਨਜਗਜਗਜਗਜੀਵਨਕੇਜਨੀ
ਐਜੀਵਨਮੂਲਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਜੀਐਏਕਹੀ
ਅਨੇਕਅਉਅਨੇਕਟੇਕਸਰਬਮੇਬ੍ਰਹਮਬਿਬੇ
ਕਟੇਕਪੇਅਚਸੁਪੀਜੀਐ॥੨੫੩॥ਅਬਿਗਤ
ਗਤਿਕਤਮਾਵਤਅੰਤਰਿਗਤਿਅਕਥਕਥ
ਸੁਕਹਿਕੇਸੇਕੇਸੁਨਾਈਐ॥ਅਲਖਅਪਾਰ
ਕਿਧੀਪਾਣੀਅਤਪਾਰੁਕੇਸੇਦਰਸੁਅਹਰਸਕੇ
ਕੇਸੇਕੇਦਿਖਾਈਐ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗ

ਹੁਗਹੀਮੇਧਕੇਸੇਨਿਰਲੰਬੁਕਉਨੁਅਵਲੰ
 ਬਠਹਰਾਈਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੇਸੋਈ
 ਜਾਨੈਜਾਮੇਬੀਤੇਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਜਲਬੰਦਹੁ
 ਇਸਮਾਈਅੰਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਸੁਰ
 ਤਿਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਖੁਰਨਬਹਮਪੇਮਭਗਤਿ
 ਬਿਬੇਕਹੈਗੁਪਕੇਅਨੁਪਗੁਪਅਤਿਅਸਚਰ
 ਜਮੇਵ੍ਹਿਸਦਿਦਰਸਾਲਿਵਟਰਤਨਟੇਕਹੈਗਾ
 ਗਨਾਦਬਾਦਬਿਸਮਾਦਕੀਰਤਨਸਮੇਸਬਦ

ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨ ਰੀਸਾਟਿ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥ ਭਾਵ ਨੀ
ਕੈ ਭਾਇ ਚਾਇ ਚਾਹ ਚਰਨਾ ਮੁਤਕੀ ਅਸਾਪਿ
ਆਸਦੀ ਦਾ ਅੰਗ ਅੰਗ ਜਾਵਦੇ ਕਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਹੋ
ਮਜਗਨ ਦੀ ਬੇਦ ਕੈ ਪੁਜਾ ਅਨੇ ਕਜ ਪਤ ਪਸੰ
ਜਾ ਅਨੇ ਕਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੈ ॥ ਜਲ ਬਲ ਗਿਰਤਰ
ਤੀਰ ਬਭੁਵਨ ਭੂ ਅਹਿ ਮਾ ਚਲਧਾਰਾ ਮਗਾਮ
ਰਪਨ ਪਾਨ ਕੈ ॥ ਗਾਗਨਾ ਦਬਾ ਦਸਾ ਅੰਗੀਤ ਬੇ
ਦ ਪਾਠ ਬਹੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਕੈ ਟਿਜੋ ਗਾਧਿ

ਅਨਕੋ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਸਿਖ ਸਾਧਸੀ
 ਗਿਪਾਰਿਵਾਰਿ ਰੂਰਿਉ ਨਿਗਹ ਠਜਤਨ ਕੋ
 ਟਾਨਿਕੋ ॥ ੨੫੫ ॥ ਅਧੁਰ ਬਚਨ ਸਮ੍ਹਰਿਨ
 ਪੁਜਸਿ ਮਧੁਕਰ ਕਸਬ ਦਸਰਿ ਬਿਖੁਨ ਬਿ
 ਖਮਹੈ ॥ ਅਧੁਰ ਬਚਨ ਸੀਤਲ ਤਾਮ੍ਹਸ ਟਾਨ
 ਪਾਨ ਕਰ ਕਸਬ ਦਸਤ ਪਤ ਕਟਕ ਮਹੈ ॥ ਅ
 ਧੁਰ ਬਚਨ ਕੋ ਰੂਪ ਤਿਅਉ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਤਿਕ
 ਰਕਸਬ ਦਮਸੀਤੋ ਖਵੋ ਖਸਮਹੈ ॥ ਅਧੁਰ ਬ

ਚਨਲਗਿਅਗਾਮਸੁਗਾਮਹੋਇਕਰਕਸਬ
ਦਲਗਿਸੁਗਾਮਅਗਾਮਹੈ॥੨੫੬॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਸੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗੀਮਲਿਕੁਨਗਿਅ
ਨਜੋਤਿਕੋਊਦੋਤਪ੍ਰਗਟਾਇਓਹੈ॥ਨਾਕੁਸ
ਰਦਗਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਕਾਮਲਦਲਹੋਇਪ੍ਰਫੁ
ਲਿਤੁਬਿਮਲਜਲਦੁਇਓਹੈ॥ਅਧੁਮਕੁਰੰ
ਦਗਜਯੇਅਪਰਪੁਰਨਕੈਮਨੁਮਧੁਕਰੁਸੁਖਸੰ
ਪਟਸਮਾਇਓਹੈ॥ਅਕਬਕਬਾਬਿਨੋਦਮੋਦ

ਅਮੋਦਲਿਵਉਨਮਨਹੁਇਮਨੋਦਅਨਤਨਧਾਇ
ਓਐ॥੨੫॥੧॥ ਜੈਸੇਕਾਚੋਪਾਰੋਮਹਾਬਿਖਮਖਾਇ
ਓਨਜਾਇਮਾਰੇਨਿਹਕਲੀਕਹੁਇਕਲੀਕਨਮਿਟਾਵ
ਈ॥ ਤੇਸੇਮਨਸਬਦਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਹਉਮੇਮੇ
ਟਿਪਰਉਪਕਾਗੀਹੁਇਬਿਕਾਰਨਪਟਾਵਣੀਸ
ਧਸੀਗਿਅਧਮੁਅਸਾਧੁਹੁਇਮਿਲਤਚੂਨਾਜਿਉ
ਤੋਬੋਲਰਸਰੰਗੁਪ੍ਰਗਟਾਵਣੀ॥ ਤੇਸੇਹੀਚੰਚਲ
ਚਿਤੁਕ੍ਰਮਤਚਤੁਰਕੁੰਟਚਰਨਕ੍ਰਮਲਸੁਖਸੀਪਟ

੫੨੮

ਸਮਾਵਣੀ ॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖਮਾਰਗਾਹੁਇਧਾਨੁ
ਤਬਰਜਿਰਾਖੇਸਹਜਾਬਿਸਾਮਧਾਮਾਨਿਹਚਲੁ
ਬਾਸੁਹੈ ॥ ਚਰਨਸਰਨਿਰਜਰੂਪਕੈਅਨੂਪਉਪ
ਦਰਸਿਦਰਸਿਸਮਦਰਸਿਪਗਾਸੁਹੈ ॥ ਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਲਿਵਬਜਰਕਪਾਟਭਲੇਅਨਹਦਨਾਦ
ਬਿਸਮਾਦਕੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਅਲੇਖਲੇਖਕੇਅ
ਲੇਖਕੁਏਪਰਦਛਨਾਕੈਸੁਖਦਾਸਨਕੇਦਾਸਹੈ
॥ ੨੫੯ ॥ ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਰੂਪਰੰਗਾਅੰਗਾਅੰਗਾਦੁ

ਬਿਦੇਹ ਕੋ ਬਿਦੇਹ ਅਉ ਸੀ ਸਾਗੀ ਨਿਰਕਾਰੀ ਹੋ
ਦਰਸ ਦਰਸਿ ਸਾਮ ਦਰਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਧਿਆਨ ਸ
ਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ਹੋ ਗੁਰਉ
ਪਦੇ ਸਾਪਰਦੇ ਸਲੇਖ ਕੋ ਅਲੇਖ ਚਰਨ ਸਰ
ਨਿਕੋ ਬਿਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਪਰਦ ਫਨ ਕੋ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਦਿ ਕਪਾਰਿ ਕ੍ਰਿਮਾਦਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਰੁ
ਗਿਆਨ ਗਿਆਨ ਕਾਰੀ ਹੋ ॥੨੬੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾ
ਰਗਾਹੁ ਏਕੁ ਮਨ ਕੋ ਕ੍ਰਮੁ ਖੋਇ ਚਰਨ ਸਹਨਿ

੫੨੮

ਗੁਰਏਕਟੇਕਧਾਰੀਹੈ॥ ਵਰਸਵਰਸਸਮਵ
ਰਸਿਧਿਅਨਧਾਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੈਸੀਸਹੀ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਕਾਰਿਸੁਰਿਨ
ਹਸੇਵਕਹੈ॥ ਅਨਿਅਸਭੁਜਗੁਆਰਿਅਕ
ਰੀਹੈ॥ ^{ਗੁਰਮਾਰਿ}ਪੂਜਾਪ੍ਰਨਪ੍ਰਨਪਤਿਸਰਬਨਿਧਨ
ਦਨਪਾਰਸਪਰਸਗਤਿਪਰਉਪਕਾਰੀਹੈ॥
॥੨੬॥ ਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਮਾਰਿਅਕਹੈਸੁਬ
ਰੀਕਥਨੀਕਦਨੀਬਾਦਿਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨੇਤਹੈ॥ ਪੁ

ਰਨਬਹਮਗੁਰਖੁਰਨਸਰਬਮਈਨਿਦਾਕਰੀ
ਮੇਸੁਕਾਕੀਨਸੇਨਸੇਰੇਤਰੇ ਤਾਹੀਤੇਬਿਦੁ
ਰਤਮਸੁਤਤਿਨਿਦਾਦੇਉਮਕਬਕਬਾਬੀਚਾ
ਹਿਮੇਨਿਬਤਲੇਤਰੇ ਬਾਲਬਾਧਿਸੁਧਿਕਾਰਿ
ਦੇਹਕੇਬਿਦੇਹਕੁਟੇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਬਿ
ਸਮਸੁਚੇਤਰੇ ॥੨੬੩॥ ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਾਮਕੇਪ੍ਰਤਾਪੁਅਤਿਧੇਮਕੇਪਗਮਪਰਬਿਸਮ
ਸਥਾਨਹੇ ॥ਵਿਸਾਵਿਦਰਸਕੇਦਰਸਕੇਵਿਸਟ

੫੩੦

ਹਰੀਹੋਰਤਹਿਰਾਤਸੁਧਰਹਤਨਧਿਅਨਹੋ
ਸਬਦਕੋਸੁਰਤਿਸੁਰਤਿਕੋਸਬਦਹਰੇਕੁਹ
ਤਸੁਨਤਗਤਿਰਹਤਨਗਿਆਨਹੋ ਅਸਨ
ਬਸਨਤਨਮਨਬਿਸਮਰਨਹੁਇਵੇਹਕੋਬਿ
ਦੇਹਉਨਮਤਮਧੁਪਾਨਹੋ॥੨੬੩॥ ਜੈਸੇਲਗ
ਮਾਰਹੀਨਪਕੁਤਮਉਰਕਉਅਉਰਪਿਤਾਪੁ
ਤਪੁਤਪਿਤਾਸਮਸਾਰਿਜਾਨੀਐ ਸੁਰਤਿਬਿ
ਹੂਨਜੈਸੇਬਾਵਹੋਬਖਾਨੀਅਤਮਉਰਕਹੋ

ਅਉਰਕਫੁਹਿਰਦੇਮੇਆਨੀਐ ਜੈਸੇਗੁਗਸਰੁ
 ਮਧਿਕਹਿਨਸਕਤਬਾਤਬੇਲਤਹਸਾਇਹੋਇਬ
 ਚਨਬਿਧਾਨੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਮੇਮਨਮੁਖ
 ਥਕਤਹੁਇਲਗਨਸਗਨਮਨੇਕੈਸੇਮਨਮਾਨੀਐ
 ॥੨੬੪॥ ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਛਾਬਿਰੂਪਰੀਗਸੇਭਾ
 ਨਿਧਿਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਜਗਮਗਜੋਤਿਕੋ
 ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਛਾਜਭਾਗਪੁਭਤਾਪੁਤਾਪੁਕੋਟ
 ਨਕੋਟਾਨਿਸੁਖਮਾਨੀਦਉਦੇਤਕੋ ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ

ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਗਿਆਨਗੁਨਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿ
ਜੋਗਭੋਗਓਤਿਯੋਤਿਕੋਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਤਿਲ
ਮਹਿਮਾਅਗਾਧਿਬੋਧਿਨਮੋਨਮੋਵਿਸਟਿਦਰ
ਸਸਬਦਸੋਤਕੋ॥੨੬੫॥ਅਹਿਨਿਸਿਕੁਮਤ
ਕਮਲਕੁਮਦਨੀਕੋਸਸਿਮਿਲਿਬਿਛੁਰਤੁਸੋ
ਗਹਰਖਾਬਿਆਪਹੀਗਹਿਸਿਉਲੀਪਸ
ਚਨਿਸਤਿਗੁਰਗਾਹੀਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੀਪਟ
ਮਿਲਾਪਹੀਸਤਜਸਮਾਧਿਨਿਜਮਾਸਨਸੁ

ਬਾਸਨਕੋਮਧੁਮਕਰੰਦਰਸੁਲੁਭਿਤਮਜਾਪਹੀ ੫੩੨
ਸ਼ਿਰਗੁਨਅਤੀਤਹੁਇਬਿਸਮਨਿਰਕਾਮਧਾਮਉ
ਨਮਨਮਗਨਾਮਨਾਹਦਅਲਾਪਹੀ ੨੬੬। ਰ
ਵਿਸਸਿਦਰਸਕਮਲਕੁਮਦਨੀਹਿਤਕੁਮਤ
ਕੁਮਰਮਨਸੰਜੋਗੀਬਿਉਗੀਏਂ ਸ਼ਿਰਗੁਨਅਤੀ
ਤਕੁਰਚਰਨਕਮਲਚਸਮਧੁਮਕਰੰਦਰਗਾਰ
ਹਤਮਰੋਗੀਏਂ ਸ਼ਿਰਚਲਮਕਰੰਦਸੁਖਸੀਪਟ
ਸਹਜਧੁਨਿਸਬਦਮਨਾਹਦਕੋਲੋਗੀਮੇਅਲੋਚੀ

ਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲ ਮਹਿ ਮਾਮਗਾਧਿ ਬੋ
ਧਿ ਜੋਗ ਰੋਗ ਅਲਖਾ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰ ਜੋਗੀ ਹੈ॥
੨੬੭॥ ਜੈ ਸੇਵਰ ਪਨਾ ਬਿਖੈ ਬਦਨੁ ਬਿਲੋਕੀ ਅ
ਤਮੇ ਸੇ ਸਰਗੁਨ ਸਾਖੀ ਭੂਤ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੈ॥
ਜੈ ਸੇ ਜੀਤ ਬਾਨੀ ਬਿਖੈ ਬਾਜਤ ਜੀਤੀ ਕੋ ਮਨੁ ਤੈ ਜੈ
ਘਟ ਘਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਅਨ ਬਚ
ਕਾ ਮਜਰ ਕਰੁ ਸੇ ਇਕ ਕਰੁ ਭਏ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਪਰ ਮਨਿ ਧਾਨ ਹੈ॥ ਉਨ ਮਨ ਮਗਨ ਗਗਨ

ਅਨਹਦਧੁਨਿਸਹਜਸਮਾਧਨਿਰਾਲਿਬਨਿਰ ੫੩੩
ਬਾਨਹੈ॥੨੬੮॥ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਧਿਆਨਾਨ੍ਹਿਸ
ਇਦਰਸਮਿਲਿਅਤਿਅਸਚਰਮੇਹੇਰਤਹਿਰ
ਏਹੈਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਰਿਅਨਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਮਿਲਿਅਹਿਅਮਹਾਤਮਨਅਲਖਲਖਾਏਹੈ॥
ਸਤਿਲਕੀਅਤੁਲਸੇਕੁਤੁਲਤਨਤੁਲਾਧਾਰ
ਪਾਰਕੋਅਪਾਰਨਅਨੰਤਅੰਤਪਾਏਹੈ॥ਕੋਟ
ਨਕੋਟਾਨਿਚੰਦ੍ਰਕੁਨਜੇਤਿਕੋਉਦੇਤੁਹੇਤੁਬਲਿ

ਬਲਿ ਹਾਰ ਬਰੀ ਬਾਰਨ ਅਪਾਏ ਹੈ ॥ ੨੬੮ ॥
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਰਜਾ ਕੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਅਗੁ ਭਾਰੀ
ਪੁਰਨ ਪਗਾਸ ^{ਤਾਸ} ਕੁਹਾਏ ਸਮਾਵਈ ਜਾ ਕੇ ਏ
ਕਾਤਿ ਲਕੋ ਮਹਾਤਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪੁਰਨ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਕੇ ਸੇਕਾਹਿ ਆਵਈ ਜਾ ਕੇ ਆਮ
ਕਾਰ ਕੇ ਬਿਬਾਰ ਕੀ ਅਪਾਰ ਗਾਤਿ ਸਬਦ ਬਿ
ਬੇਕ ਏਕ ਜੀਹ ਕੇ ਸੇਵਾ ਵਈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਚੁਰਮਾਹਿ ਮਾਅਕ ਬਕ ਬਾਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ ਤਨੇ

ਮੋਕੋ ਮਾਫਟੀ ॥੨੧੦॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦਰ ੫੩੪
ਸਲੁਤਿਤਹੁ ਇਮਨ ਮਸੁਕਰ ਸੁਖ ਸੀਪਟ ਸਮਾਨੇਹੈ
ਪਰਮ ਸੁਰੀਧਾ ਮਤਿ ਕੇ ਮਲ ਜੀਤ ਲਤ ਕੇ ਬਿਸ
ਮਸ ਬਲ ਨਿਹਚ ਲਨ ਰੂਲਾਨੇਹੈ ਸਹਜ ਸਮਾ
ਧਿ ਮਤਿ ਮਗਮ ਮਗਾ ਪਿਲਿਵ ਮਨ ਹਦਰੁ
ਨਤੁ ਨ ਭੁਨਿਉ ਰਗਾਨੇਹੈ ਧੁਰਨ ਪਰਮ ਜੇਤਿ ਪ
ਰਮ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਿਮ ਮਨ ਧਿ ਮਨ ਜਿਮ
ਰਨ ਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ॥੨੧੧॥ ਰਜਤ ਮਸਤਕ ਮ

ਕੋਧਲੋਕਮੋਹਰੀਕਾਰਹਾਰਿਗੁਰਚਿਅਨਬਾਨ
ਕਾਂਤਿਨਿਹਕਾਂਤਿਹੈ॥ਕਾਮਨਿਹਕਾਮਨਿਹਕਰ
ਮਕਰਮਗਾਤਿਅਸਾਕੇਨਿਰਾਸਭੁਏਕ੍ਰਾਂਤਿਨਿ
ਹਕ੍ਰਾਂਤਿਹੈ॥ਸਦੁਨਿਹਸਦੁਮਰੁਬਾਦਨਿਹਬ
ਦਭੁਏਅਸਾਪੇਹਨਿਸਪੇਹਦੇਹਰੇ॥ਹਪਾਂਤਿਹੈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪੇਮਰਸਾਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਸਿਖਮਾਇ
ਅਸੇਉਦਾਸਬਾਸਏਕਾਕੀ॥੨੧੩॥
ਅਕਾਮਹੀਤਿਲਬੇਏਧੁਰਿਅਲਿਖੁਟਬਾਏ

ਕਸੇ ਅਨੇ ਕਹੋਤ ਪਗਟ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਕੋਉ ਟੋਚ ਬ • ੫੩੫
 ਇਕੋਉ ਖਾਲ ਕਾ ਦੇਰੇ ਵਰੀ ਕੋ ਕੋਉ ਕਰੇ ਤੇਲ ਵ
 ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਬਾਰੀ ਮੇ ਕੋਉ ਉਖਲੀ ਰੂਰਿ ਕੂਟ
 ਤੇਲ ਕਟ ਕਰੇ ਕੋਉ ਕੋਲੁ ਪੀਰਿ ਦੀਪਾਦਿ ਪਤਮੰ
 ਧਾਰੇ ਮੇ ਜਾ ਕੇ ਟੇਕੁ ਕੋਈ ਚਰਨ ਕਹਤ ਮਾਏ
 ਅਬਿਗਾਤਿ ਗਤਿ ਕਤ ਮਾਵਤ ਬੀਚਾਰ ਮੇ ੨੧੩। ਚ
 ਚਨਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਿਸਮਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਨ ਦੇ ਕਚੀ
 ਟੀਕੋ ਚਰਿਤ ਕਹਤ ਨ ਮਾਵਤੀ ਪੁਬ ਮਤੀ ਚੀਟੀ

ਕੇਮਿਲਾਪਕੋਪਤਾਪੁਦੋਬੋਸਹਸਅਨੇਕਏਕ
ਬਿਲਮੇਸਮਾਦਹੀਅਮਗਭਾਗੀਪਾਛੇਏਕੋ
ਮਾਰਗਚਲਤਜਤਪਾਦਤਮਿਠਾਸਬਾਸੁਤਹੀ
ਮਿਲਿਧਾਦਹੀਅਭਿਰਾਮਿਲਿਤਾਤਕਾਲਕ੍ਰਿਰਾ
ਰੂਪਹੁਇਦਿਖਾਏਹੀਟੀਚੀਟੀਚਿਰਾਮਲਖ
ਚਿਤੇਰੋਕਤਪਾਦਹੀਅਕਪੁਚਚਚਨਾਚਰਿਤ
ਚਿਤਬਿਸਮਾਬਚਿਤਪਾਨਪਟਪਟਏਕਹੀ
ਅਨੇਕਹੁਇਦਿਖਾਏਹੀਉਤਤੇਲਿਖਤਇਤਪਦ

ਤਸੀਤਰਗਾਤਿ ਇਤਹੂਤੇ ਲਿਖਿ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਰਪਠਾ
 ਏਹੇ ਉਤਤੇ ਸਬਦ ਗਾਨਾ ਦੇ ਕੇ ਪਸੰਨ ਕਰਿ ਇਤ
 ਸੁਨਿ ਸਮਝਿ ਕੇ ਉਤਸਮ ਝਾਏਹੇ ਰਤਨ ਪਰੀਖਿ
 ਪੇਖਿ ਪਰਮਿਤਿ ਕੇ ਸੁਨਾਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਧਿ ਮਿਲੇ
 ਅਲਖ ਲਖਾਏਹੇ ॥੨॥੫॥ ਪੁਰਨ ਬਹਮ ਗੁਰਪੁ
 ਰਨਾਖਿ ਪਾਕੇ ਦੀਨੋ ਸਾਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਰਿਵੇ ਨਿਹਚਲ
 ਮਤਿਹੇ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲੀਨ ਜਲਮੀਨ ਭ
 ਏ ਪੁਰਨ ਸਰਬ ਮਣੀ ਪੇਖਿ ਤਜੁ ਗਤਿਹੇ ਸਾਚੁ ਰਿਵੇ

ਸਾਚੁ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਗੰਧਰਸ ਪੁਰਨ ਪਰਸ ਪਰ
ਭਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੁਸਾਖਾ ਪ
ਰੂਪੁ ਲਫਲੁ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਸਾਤਿ ਗੁਰਸਤਿ ਹੈ
॥੨੧॥ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ
ਤਿਧੋਤਿ ਸੁਰਗਾਤਿ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕ ਹੈ ਲੋਚਨ ਸ
ਵਨ ਸੇਤ ਏਕਹੀ ਦਰਸ ਸਬਦ ਦਾਰ ਪਾਰ ਕੁਲਗ
ਤਿਸ ਰਿਤਾ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ਚੰਦਨ ਬਨਾਸ ਪਤੀਕਾ
ਕਾਮਨਿ ਕਧਾਤੁ ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਜਾਨੀ ਅਤੁਜਾ ਦਵੇ ਕਹੈ

ਗਿਆਨਗੁਰਮੰਜਨਨਿਰੰਜਨਮੰਜਨਬਿਖੇਦੁ ੫੩੧
ਬਿਧਾਨਿਦਾਰਗੁਰਮਤਿਏਕਟੇਕਹੈ ॥੨੧॥੧੫
ਦਰਸਾਧਿਆਨਲਿਖਦਿਸਟਿਅਚਲਕੁਈਸਬ
ਦਾਬਿਬੇਕਸੁਤਿਸੁਦਨਮਚਲਹੈ ॥ਸਿਮਰਨਮਾਤ੍ਰ
ਸੁਧਾਜਿਹਬਾਮਚਲਕੁਈਗੁਰਮਤਿਅਚਲ
ਉਨਮਨਮਸਥਲਹੈ ॥ਨਾਸਕਾਸੁਬਾਸਕਰਕੇਮ
ਲਸੀਤਲਤਾਕੇਪੁਜਾਪਰਨਾਮਪਾਸਚਰਨਕਮ
ਲਹੈ ॥ਗੁਰਮੁਖਪੀਥਚਰਮਚਰਹੁਇਅੰਕਮੰ

ਗਾਪੰਗਾਜਰਬੰਗਾਬੰਦਸਾਰਗਰਜਲਲਹੈ॥੨
੧੮॥ਦਰਜਨਜੇਕੁ॥ਦੁਗਾਦੁਜਟਿਗਿਅ
ਨਰੀਮਿਦੁਜਟਿਪਿਅਨਪਕੁਰਜਜਅਤੁ
ਤਹੈ॥ਜਬਦਸੁਰਤਿਪਰੈਸੁਰਤਿਜਬਦਪਰੈ
ਜਾਜਬਾਜੁਅਲਖਸੁਬਾਜੁਨਾਜਰੀਤਹੈ॥ਰ
ਜਰਜਨਾਰਹਿਤੁਰਜਨਾਰਹਿਤਰਜਕਾਰਅਸਿ
ਪਰਜਪਰਜਨਕਾਰਜੀਤਹੈ॥ਚਰਨਗਵਨਰੀ
ਮਿਰਗਵਨਚਰਨਰੀਮਿਅਸਪਿਅਸਬਿਜ

ਅਬਿਸ੍ਵਾਸਾਪਿਅਪੀਤਿਹੋ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਬਦਸੁਰਤਿਹਉਮੇਅਹਿਮਰੇਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤਿਜਗਜੀਵਨਕੇਜਾਨੀਐ॥ ਅੰਤਰਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਅੰਤਰਪਟਪਟਿਗਏਅੰਤਰਜਾਮੀਅੰਤਰਿਰਾਤਿ
 ਓਨਮਾਨੀਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਈਹੈਮਾਇਆਮਾਇਆਮ
 ਈਹੈਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਾਬਿਬੇਕਟੇਕਟੇਕੈਪਹਿਚਾਨੀਐ॥
 ਅੰਤਰੁਬ੍ਰਹਮੰਤਰੁਬ੍ਰਹਮੰਤਰੁਪੰਤਰੁਓਤਿਧੋਤਿਜੋਤੀਅਇ
 ਜੋਤਿਗੋਤੁਬ੍ਰਹਮਾਹਿਅਮਾਨੀਐ॥੨੨॥ ਚਰਨਸਰ

ਨਿਗੁਰਧਾਵਤਬਰਜਿਰਾਖੇਨਿਹਚਲਾਚਿਤਸੁ
ਖਸਹਜਨਿਵਾਸਹੈ। ਜੀਵਨਕੀਅਸਾਮਰੁ
ਮਰਨਕੀਚਿਤਾਮਿਟੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਕੋਪ੍ਰਗਾਸਹੈ। ਆਪਾਖੋਇਹੋਨਹਾਰੁਹੈਇ
ਸੋਈਭੁਲੇਮਨੋਸੇਵਾਸਰਬਾਤਮਕੋਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸਹੈ। ਸੀਗੁਰਦਰਸਸਬਦਬ੍ਰਹਮਾਰਿਆ
ਨਧਿਆਨਪੁਰਨਸਰਬਮਈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ੍ਵਸਹੈ
॥੨੯੯॥ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖਫਲਕਾਮਨਿਹਕਾਮਕੀ

ਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀ ਦਮਾਨਿ ਰੁਦਮ ਭੀ ਕਾਤਿ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ५੩੯
ਖਿਮਾਰ ਗੁਰੁ ਇਦੁ ਬਿਧਾ ਕੁਰਮ ਖੋਟੇ ਚਰਨ ਸਰ
ਨਿਗਹੇ ਨਿਹ ਚਲਾ ਮਾਤਿ ਹੈ ॥ ਦਰਸਨ ਦਰਸਤਾਮ
ਸਾਮਨ ਸਾਥ ਕਤ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਰਿਅਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰ
ਨ ਪਾਤਿ ਹੈ ॥ ਰਚਨਾ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਚਿਤ੍ਰਾ ਬਿਸਾਸ ਬਚਿ
ਤ੍ਰਪਨ ਚਿਤ੍ਰੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰੇ ਰਕੇ ਬਸੇ ਰਾਸਤਿ ਮਾਤਿ ਹੈ ॥ ੨
੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਬਦ ਸੁਨਿ ਸੁਦਨ ਕਪਾਟ ਖੁਲੇ
ਨਾਵੇ ॥ ਲਿਨਾ ਦਾ ਅਨਹ ਦਾ ਲਿਵਲਾਈ ਹੈ ॥ ਗ

ਵਤਸਬਦਰਸੁਰਸਨਾਰਸਾਟਿਨਕੋਨਿਝਰ
ਅਪਾਰਬਾਸੁਭਾਰੀਕੋਚੁਆਈਹੋਹਿਰਦੋਨਿ
ਵਾਸਗੁਰਸਬਦਨਿਧਾਨਰਿਅਨਧਾਵਤਬਰ
ਜਿਉਨਮਨਿਸੁਧਿਪਾਈਹੋਸਬਦਅਵੇਸਪ
ਰਮਾਰਥਪਵੇਸਧਾਰਿਦਿਬਿਦੇਹਦਿਬਿਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਈਹੋ॥੨੮੩॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿ
ਲਾਪਕੋਪੁਤਾਪੁਅਭਿਧੇਅਕੋਪਰਸਪਰਪੁਰਨ
ਪ੍ਰਗਾਸਹੋਦਰਸਅਨੁਪਰੂਪਰੰਗਅੰਗਅੰਗ

ਫੁ ਬਿਹੇਰਤਹਿ ਰਾਨੇ ਦ੍ਰਿਗ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸਦੁ ਸਹੈ ॥ ਸ ੫੪੦
ਬਦਨਿ ਧਨ ਅਨਹ ਦਰੁਨ ਦੁਨ ਧੁਨਿ ਸੁਨਤ ਸੁਰ
ਤਿ ਮਤਿ ਹਰਨ ਅਭਿ ਆਸਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸ
ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮ ਦਭੁਤ ਗਤਿ
ਪੁਰਨ ਬਿਲਾਸਹੈ ॥ ੨੮੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਾ ਪਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਤਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਮੇ
ਮਕੋ ਪਰਸ ਪਰਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਜ ਕਾਸਨ
ਸੁਬਾਸ ਰਾਸਿ ਸਿਤਲਤਾ ਕੋ ਮਲ ਪੂਜ ਕੋਟਾ ਨਿਸ

ਮਸਰਿਹੈ ਰੂਪਕੇ ਅਨੁਪਰੂਪ ਅਤਿ ਅਸਚਰਜ
ਮੇਨਾਨਾ ਬਿਸਮਾਦਰਾਗਾਗਾਨੀ ਨਪਟਤਰਹੈ
ਨਿਤਰਾ ਅਪਾਰਧਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਪਰ
ਅਦੁਤੁਤਗਾਤਿ ਅਨਨਯੀ ਸਮਸਰਿਹੈ ॥੨੮॥
ਵਨਗਵਨਜਲਸੀਤਲਾ ਮਮਲਜੈਸੇ ਅਗਨਿ
ਉਰਧਮੁਖਤੁਪਤਾ ਮਲੀਨਹੈ ਬਰਨ ਬਰਨਿ
ਲਿਸਾਲਿਲ ਬਰਨਸੋਈ ਸਿਅਮਾ ਅਗਨਿਸ੍ਰ
ਬਰਨਛਾਇਛੀਨਹੈ ਜਲਪ੍ਰਤਿਬਿਬਪਾਲਕ ਪ

ਪ੍ਰਫੁਲਿਤ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਦਗਧਕ ੫੪੧
ਰਤ ਸੁਖ ਹੀ ਨਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਅਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਮ
ਸੁਭਾਵਗਾਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਰਮਤਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦੈ
ਨਹੈ ॥ ੨੮੬ ॥ ਕਾਮ ਰੋਧ ਲੋਕੁ ਮੋਹ ਅਹੰ ਮੈਕੀਅ
ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਤੁ ਪਰਮ ਦਇਆ ਰਬ ਸੀਤੋ ਖਰੈ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗ ਕੁਭਾਵ ਨੀਕੁ ਗਤਿ ਕੁਭਾਇ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਕੈ ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਦੁਖ ਦੋਖ ਕੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਪਦ ਚਰਨ ਕਮ

ਲਾਚਿਤਚੋਖਕੋ॥ ਗਿਆਨਾਮੀਸਾਚਿਤਹੀਸਗ
ਤਿਗੁਰਮੁਖੀਬੀਸਾਬਿਖੇਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਪੀਰੀ
੨੫੭॥ ਗਿਆਨੀਝਗਰੇਮਿਟਤ
ਰੋਸਮਾਰੇਸੇਰਸਾਇਨਹੁਇਪੋਟਰਾਰੇਲਾਗਤਨ
ਰੰਗੁਜਗਜਾਨੀਐ॥ ਹਉਮੈਅਭਿਮਾਨਾਸਥ
ਨਉਚੇਨਾਹਿਜਲੁਨਿਮਤਨਦਨਬਲਜਲੁ
ਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ ਅੰਗਾਸਰਬੰਗਾਤਰਹਰਹੋਤਹੈ
ਚਰਨਤਾਤੇਚਰਨਾਮੁਤਚਰਨਰੇਨਮਾਨੀਐ॥ ਤੇ

ਜੇਹਰਿ ਭਗਤ ਜਗਤ ਮੇਨਿ ਮਰੀ ਭੂਤ ਜਗ ਪਗ
 ਲਗਿ ਮਸਤ ਕਿ ਪਰਵਾਨੀ ਐ ॥੨੯॥ ਪੁਜੀ ਐ ਨ
 ਸੀ ਸੁਣੀ ਸੁ ਭੁਚੇ ਦੇ ਹੀ ਮੇਕ ਹਾਏ ਪੁਜੀ ਐ ਨ ਲੋਚਨ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂ ਤਕੇ ਪੁਜੀ ਐ ਸਦਨ ਸਦਨ ਸੁਰ
 ਤਿਸਨ ਬੰਧ ਕਰਿ ਪੁਜੀ ਐ ਨ ਨਾਸਕ ਸੁਬਾਸ ਸੁਸਰ
 ਤਕੇ ਪੁਜੀ ਐ ਨ ਮੁਖ ਭੁਦ ਸਬ ਦਸਿ ਜੁਗਾਤਿ ਕੇ
 ਪੁਜੀ ਐ ਨ ਹਸਤ ਸਕਲ ਮੀਠਾ ਪਾਂਤ ਕੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਸਬ ਦਸੁ ਤਿਰੀਧਰ ਸਰਹਿ ਤਹੁ ਏ ਪੁਜੀ ਐ ਪਦਾਰ

ਬਿਦਨਵਨਮਹਾਂਤਕੇ॥੨੯੬॥ਨਵਨਗਵਨਜ
ਲਾਨਿਰਮਲਸੀਤਲਹੇਨਵਨਬਸੁਧਰਾਸਰਬ
ਹਜਰਾਸੀਹੇ॥ਓਰਧਤਪਾਸਿਅਕੈਸੀਖੰਡਬਾਸੁ
ਬੋਹੇਬਨਨਵਨਸਮੁੰਦਹੇਤਰਤਨਪੁਗਾਸਹੇ॥੧
ਵਨਗਵਨਪਗਪੁਜੀਅਤਜਗਤਮੇਚਾਹੇਚ
ਰਨਾਅਤਚਰਨਰਜਤਾਸਹੇ॥ਤੈਸੇਹਰਿਕੁਗਤ
ਜਗਤਮੇਨਿਮਗੀਕੂਤਕਾਅਨਿਹਕਾਅਧਾਅਬਿ
ਸਾਅਬਿਸ਼ਾਸਹੇ॥੨੯੭॥ਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵ

ਲੀਨਜਲਮੀਨਗਤੁਸੁਖਮਨਾਸੰਗਮਹੁਇਉ ੫੪੩
ਲਾਟਿਪਵਨਕੋ ਸਬਿਸਮਾਬਿਸੁਸਾਬਿਖੇਅਨਕੋ
ਅਭਿਅਸਰਸਪੇਅਮਧੁਅਪੀਉਪੀਐਗੁਹਜੁ
ਗਵਨਕੋ ਸਬਦਕੋ ਅਨਹਦਸੁਰਤਿਕੋਉਨਾਨੀ
ਪੇਅਕੋਨਿਝਰਧਾਰਸਹਜਰਵਨਕੋ ਸਿਕਟੀਉ
ਲਿਪਿਸੁਖਸਾਗਰਸੰਜੋਗਕੋਗਦਸਮਸਥਲਨੀ
ਹਕੇਵਲਕੁਵਨਕੋ ॥੨੯॥ ਜੋਸੇਜਲਜਲਜ
ਅਉਜਲਦੁਧਸੀਲਮੀਨਚਕਟੀਕਮਲਦਿਨ

ਕਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋ ॥ ਵੀਪਕ ਪਤੰਗ ਅਲਿ
ਕ ਮਲ ਚਕੋਰ ਸਾਸਿ ਮਿਗਨਾ ਦਬਾ ਦਘਨ ਚ
ਤ੍ਰਿਕ ਚੁਚੀਤ ਹੋ ॥ ਨਾਰਿ ਅਉਕੁੰਚ ਸੁਤ ਮਾਤੁ ਜ
ਲ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਧਿਆ ਮਾਰ ਬੀਭੋ ਜਨ ਦਾਰਿ ਦੁ
ਧਨ ਮੀਤ ਹੋ ॥ ਆਇ ਅਮੋਹ ਹੋ ਹਰੁ ਖਦਾਈ ਨ
ਸਹਾਈ ਹੋਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਿਧਿ ਮਿਲੇ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅ
ਤਿਤ ਹੋ ॥ ੨੬੧ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਰਸ
ਲੁਭਿਤ ਹੁਇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਿਸਮ ਸ੍ਰਬੰਗ ਮੇਸਮ ॥

ਨੇਹੇ॥ ਗ੍ਰਿਸਟਿਦਰਸਲਿਦਵੀਪਕਪਤੰਗਸਿੰਗਸ ॥ ੪੪੪

ਬਦਸੁਰਤਿਮਿਚਾਨਾਦਹੁਇਹਿਰਾਨੇਹੇ॥ ਕਾਮਨਿਹ

ਕਾਮਕੋਧਾਕੋਧਾਨਿਰਲੋਕੁਲੋਕੁਮੋਹਨਿਰਮੋਹਾਮੀ

ਮੇਵਹੁਲਜਾਨੇਹੇ॥ ਬਿਸਮੇਬਿਸਮਾਮਸਚਰ

ਜੈਅਸਚਰਜਮੇਅਨਭੁਤਪਰਮਦਭੁਤਾਸਥਾ

ਨੇਹੇ॥ ੨੬੩॥ ਦਰਸਨਜੋਤਿਕੇਉਦਤਸੁਖਸਾਗਰਮੇ

ਕੋਟਿਕਉਸਤਤਫੁਕਤਿਲਕੋਪਗਾਸਹੇ॥ ਕਿਚਤ

ਰਿਪਾਕੋਟਿਕਕਾਮਲਾਕਲਪਤਰਾਮਧੁਰਬਚਨ

ਮਧੁਕੋਟਿਕਾਬਿਲਾਸੁਹੈ ਅੰਦਮੁਸਕਾਨੀਬਾਨੀ
ਖਾਨੀਹੈਕੋਟਾਨਿਸਸਿਸੋਭਾਕੋਟਿਲੋਟਪੋਟਕੁਮ
ਦਨੀਤਾਸੁਹੈ ਅਨਮਧੁਕਰਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭਿ
ਤੁਹਾਇਸਹਜਸਮਾਧਿਲਿਦਾਬਿਸਮਾਬਿਸੁਸ
ਹੈ॥੨੬॥ ਚਰਨਸਹਨਿਰਜਾਮੰਜਨਮਲੀ
ਨਮਨਦਰਪਨਗਭਿਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲਹੈ
ਸਰਿਅਨਗੁਰਮੰਜਨਦੇਚਪਲਬੰਜਨਦ੍ਰਿਗਮ
ਕੁਲਨਿਰੰਜਨਾਧਿਆਨਜਲਥਲਹੈ ਭੁੰਜਭੈਭੁ

ਮਮਾਰਿਰੀਜਨਕਰਮਕਾਲਪਾਂਚਪਰਪੰਚਬਲ ੫੪੫

ਬੰਚਨਿਰਦਲਹੈ ਸੇਵਾਕਰੰਜਨਸਰਬਾਤਮਨਿਰੰ

ਜਨਕੁਟੇਮਾਇਆਮੇਦਾਸਕਾਲਿਮਲਨਿਰਮਲ

ਹੈ ॥ ੨੯੫ ॥ ਚੰਦ੍ਰਮਾਮਛਤੁਰਾਦਿਗ੍ਰਹਨਸਕਤ

ਗ੍ਰਸਿਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਅੰਗਚਰਚੁਟਿਸੂਰਜਗ੍ਰਹਨਹੈ ॥

ਪਛਮਉਦਤਹੈਤੁਰੰਦ੍ਰਮੇਨਮਸਕਾਰਪੁਰਬਸੰਜੇ

ਗ੍ਰਸਿਕੇਤੁਖੇਤਹਨਿਹੈ ॥ ਕਾਸਟਮੇਅਗਨਿਮਗ

ਨਾਚੰਦ੍ਰਕਾਲਹੈਅਗੰਮੇਕਾਸਟਪਰਤੁਹੀਦਹਨ ॥

ਨਿ

ਭੈਸੇਸਿਵਸਕਤਮਸਾਧਸਾਧਸੰਗਮਕੇਦੁ
ਰਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਸਹਸਹਨਹੈ॥੨੬॥ਸਾ
ਧਕੀਸੁਜਨਤਾਈਪਾਹਨਕੀਰੇਖਪ੍ਰੀਤਬੈਰ
ਜਲਰੇਖਹੁਇਬਿਸੇਖਸਾਧਸੰਗਮੇ॥ਦੁਰਜ
ਨਤਾਮਸਾਧਪ੍ਰੀਤਿਜੰਰੇਖਮਰੁਬੈਰੁਤਉਪਾਖਲ
ਰੇਖਸੇਖਮੰਗਮੰਗਮੇ॥ਕਾਸਟਿਅਗਾਨਿਗ
ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਬਿਪਰੀਤਿਸੁਰਸਰੀਜਲਬਾਰੁਨੀ
ਸਰੂਪਰੰਗਮੇ॥ਦੁਰਮਾਤਿਗੁਰਮਤਿਅਜਯਾ

ਸਰਪਗਾਤਿਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਦੰਗਹੀ
ਕੁੰਦੰਗਮੇ॥੨੯॥੧॥ਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੰਗਤਿ
ਅਸਾਧਸਾਧਕਾਸਾਟਿਅਗਨਿਗਤਿਟੇਵਨਟ
ਰਤਹੇ॥ਅਜਯਾਸਰਪਜਲਰੀਗਬਾਰੁਨੀ
ਬਿਧਾਨਸਨਅਉਅਜੀਠਖਲਪੰਤਿਤਲਰਤਹੇ॥
ਕੀਟਕਪੁਰਪਸੈਲਪਟਿਕਾਸਨਾਹਸਸੜਹੀਸਕ
ਗਬਗਾਬਿਆਧਮਿਗਹੇਇਨਿਬਰਤਹੇ॥ਲੋਸ
ਟਕਨਿਕਸੀਪਸੰਖਮਭੁਕਾਲਕੂਟਸੁਖਦੁਖ

ਦਾਇਕਸੀਸਾਰਬਿਚਰਤਹੈ॥੨੯੯॥ਦਾਦਰਸ
ਰੋਜਬਾਸਬਾਦਨਮਹਾਲਬਗਪਾਰਸਪਾਖਲ
ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਜੋਗਹੈ॥ਮ੍ਰਿਗਮ੍ਰਿਗਮਦਮਹਿ
ਮਨਿਮਧੁਮਾਖੀਸਾਖੀਬਾਝਬਧੁਨਾਹਨੇਹਨਿਹਫ
ਲਤੋਗਹੈ॥ਦਿਨਕਰਜੋਤਿਉਲੁਬਰਖਾਸਮੇਜ
ਵਾਸੋਅਸਨਬਸਨਜੇਸੇਬਿਥਾਵੰਤਰੋਗਹੈ॥ਤੈ
ਸੇਗੁਗਮਤਿਬੀਜਮਮਤਨਕਾਲਰਮੇਅੰਕੁਰਉ
ਦੋਤਹੋਤਨਾਹਿਨਬਿਓਗਹੈ॥੩੦੦॥ਸੰਗਮਸੰਜੋਗ

ਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕਉਪਤੰਗੁਜਾਨੈ ਬਿਰਹ ਬਿਥਗ ਸੋਗਾਮੀ ॥ ੫੪੧ ॥
ਨਕੁਲ ਜਾਨਈ ਗਇਕਟਕ ਵੀਪਕਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਪਰਹਰੇ ਸਲਿਲਾ ਬਿਥਗਾਮੀ ਨਜੀਵਨ ਨਮਾਨਈ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਿਲਿ ਬਿਛੁਰੈ ਮਧੁਪਮ ਨੁਕਪ
ਟਸਨੇਹ ਧਿਗੁਜਨ ਮੁਆਗਿ ਮਾਨਈ ਗਨਿਹ
ਫਲ ਜੀਵਨ ਮਰਨ ਗੁਰ ਬਿਮੁਖ ਹੁਇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਰੁ
ਬਿਰਹਨ ਦੇਉ ਭੀਰ ਮਾਨਈ ॥ ੩੦੦ ॥ ਗਵਿਸਟਿ ਦਰ
ਸਾਇਵ ਦੇਖੇ ਮਉਦਿਖਾਵੇ ਜੋਈ ਸਰਬ ਦਰਸ

ਏਕ ਦਰਸਕੇ ਜਾਨੀਐ ਸਬਦ ਬੁਰਤਿ ਲਿਖਕ
 ਹਤ ਬੁਨਤ ਸੋਈ ਸਰਬ ਸਬਦ ਏਕ ਸਬਦ ਕੌਮ
 ਨੀਐ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤ ਗਿ ਸਰਬ ਗਿ ਸੋ
 ਈ ਕਰਮ ਕ੍ਰਤੂ ਤਿ ਕਰਤਾਰੁ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਏਕ ਹੀ ਅਨੇਕ ਮੇਕ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਬਿਬੇਕ ਏਕ ਏ ਕੇਉ ਗਿਆਨੀਐ ॥੩੦੧॥ ਕੀ
 ਚਤ ਕਟਾਛੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਸਾਧਸੀ
 ਗਰੀਗੀਐ ਬਿਮੋਹਿਤ ਮਾਨਹੇ ਜਾ ਕੇ ਓਅੰਕ

ਰਕੇਆਕਾਰਹੈਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਕੀਰਤਨਸਮੇਸਾਧ
ਸਿੰਗਸੋਲਗਾਨਹੈਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ
ਆਰਿਅਾਕਾਰੀਜਾਕੇਅਗਭੁਗਾਸਾਧਸਿੰਗਗੁ
ਨਨੁਅਗਨਹੈਸਾਅਗਮਾਪਾਰਸਾਧਮਹਿਮਾ
ਅਪਾਰਬਿਖੇਅਤਿਲਿਵਲੀਨਜਲਮੀਨ
ਅਭੁਗਾਨਹੈ॥੨੦੩॥ਨਿਜਪਾਰਮੇਰੋਸਾਧਸਿ
ਗਤਿਨਾਰਦਮੁਨਿਦਰਸਨਸਾਧਸਿੰਗਮੇਰੋਨਿਜ
ਰੂਪਹੈਸਾਧਸਿੰਗਮੇਰੋਆਤਾਪਿਤਾਮੁਕੁਟਬੁ

ਸਖਾਸਾਧਸੀਗੁਮੇਰੋਸੁਤੁਸੇਸਟੁਅਨੁਪੁਰੈ॥ ਸ
ਧਸੀਗੁਸਰਬਨਿਧਾਨੁਪਾਨਜੀਵਨਮੇਸਾਧਸੀ
ਗਨਿਜਪਦਸੇਦਾਦੀਪਥੁਪੁਰੈ॥ ਸਾਧਸੀਗ
ਰਗਰਸੋਰੋਗਸੁਖਸਹਜਮੇਸਾਧਸੀਗਸੋਰੋ
ਅਤਿਉਪਾਮਾਅਉਉਪੁਰੈ॥ ੨੦੩॥ ਅਗਾਮਾਮ
ਪਾਰਦੇਵਾਮਲਖਾਅਭੇਦਾਮਾਤਿਅਨਿਕਜਤ
ਨਕਰਿਨਿਗਹਨਪਾਈਮੇ॥ ਪਾਈਮੇਨਜਗਰੋ
ਗਪਾਈਮੇਨਰਾਜਜੋਗਨਾਦਬਾਦਬੇਦਕੇਅ

ਗਾਉਨਾ ਗਾਈਐ ਤੀਰਥ ਪੁਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇ
ਵ ਕੋਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਤਨੇ ਮਲਿਵਲ
ਈਐ ਨਿਹਟਲ ਮਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ਅਚਾਰ ਸ
ਬੇਸਾਵ ਧਾਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਹੁਇ ਸਬਦੁ ਗਾਈਐ
॥੨੦੪॥ ਸੁਪਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਜੇਈ ਦੇਖੈ ਜੇਈ ਸ
ਨੇ ਦੂਸਰੇ ਨ ਦੇਖੈ ਪਾਵੈ ਕਹੈ ਜੇ ਜਾਨੀਐ ਨ
ਲਖਿਖੈ ਬਾਤ ਕੀਏ ਚੁਨੀ ਅਤ ਕਾਨੁ ਦੀਏ ਬਕਤ
ਅਉਸੈ ਤਾ ਬਿਨੁ ਕਾਪੈ ਉਨ ਮਾਨੀਐ ਪਾਪੁ ਲਾਕੇ

ਮੂਲਾਬਿਖੇਜੇਜੇਜਲਪਾਨਕੀਜੇਲੀਜੀਐਜ
ਤਨਕਾਰਿਪੀਏਮਨੁਆਨੀਐਗੁਰਸਿਖਜੀਧ
ਮਿਲੇਗੁਹਜਕਥਾਬਿਨੋਦਕਥਾਨਧਿਅਨਪ੍ਰ
ਮਰਸਾਬਿਸਮਾਬਿਧਾਨੀਐ॥੩੦੫॥ਨਵਨਗ
ਵਨਜਲਸੀਤਲਾਅਮਲਜੇਸੇਅਗਨਿਉਰਧਮੁ
ਖਤਪਤਮਲੀਨਹੇਸਫਲਹੁਇਆਂਬਝੁਕੇ
ਹਰਤਹੇਚਰੰਕਾਲਨਿਵੇਨਅਰਰੁਤਾਤੇਆਰ
ਬਲਾਢੀਨਹੇਚੰਦਨਸੁਬਾਸਜੇਸੇਬਾਸੀਐ

ਬਨਾਸਪਤੀਬਾਂਸੁਤਉਬਡਾਈਬੁਰੁਓਸੰਗਾਇ ੫੫੦
ਵਲੀਨਹੇ। ਤੇਜੇਹੀਅਸਾਧਸਾਧਾਮਹੰਬੁਧੀਨਿ
ਮਿਤਾਕੇਸਨਅਉਮਜੀਠਗਾਤਿਪਾਪਪੁੰਨਕੀ
ਨਹੇ॥੩੦੬॥ ਸਕਲਬਨਾਸਪਤੀਬਿਖੇਦੁਮ
ਦੀਰਘਦੁਇਨਿਹਫਲਕੁਟੇਬੁਡੇਬਹੁਤੁਬਡਾ
ਈਕੇ। ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਾਕੇਸੇਬੁਭਸੁਬਾਸ
ਹੋਤਬਾਂਸੁਨਿਰਰੀਧਬਹੁਗਾਂਠਨੁਢਿਠਾਈਕੇ
ਸੇਬਲਕੇਫਲਤੂਲਖਗਮਿਗਢਾਇਮਾਤੁ

ਕੋਥਾਂ ਸਤ ਉਬਰਨ ਦੇ ਖੀਜਾ ਰਤ ਬੁਰਾਈ ਕੋ
ਤੇ ਜੇਹੀ ਮਸਾਧ ਸਾਧੋ ਰੁਸਾਧ ਜੰਗਤਿ
ਕੋਥੇ ਜਟਨ ਗੁਰਗੋਪਿ ਦੇ ਹਰ ਗੁਰ ਕੁਈ ਕੋ॥
੩੦ ॥ ਨਿਬਰਖ ਬਲੀ ਮਿਲਾਪ ਜਟਨ
ਪਨਛਾਇਆ ਬਾਂਸੁਤ ਉਬਰਨ ਦੇ ਖੀਮਿਲੇ
ਜ ਰੇਜਾ ਰਿਹੈ॥ ਜਟਨ ਹੁਇ ਤਰਹ ਰੁਕ
ਤਿ ਸਕਲ ਤਰਬਾਂ ਸੁਤ ਉਬਰਾਈ ਬੂਝਿ ਰਾਮ
ਪਾਨ ਸੀਮਾ ਰਿਹੈ॥ ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ ਸੁਧਿ

ਰਿਦੈ ਮੋਨਿ ਗਹੇ ਬਾਂਸੁ ਤਉ ਹੀ ਤੋਗ ਠੀਲੋ ਬਾਜੇਧ ॥ ੫੫੯ ॥
ਰਮਾਰਿਹੈ ਚੰਦਨ ਸਸੀ ਪਹੀ ਅਫੁੜ ਨਿਰਗੰਧ
ਰਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇਖੀ ਬਜ ਪਾਨੀ ਨ ਉਧਾਰਹੈ ॥ ੫੬੦ ॥
੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾ ਪਕੇ ਪੁਤਾ ਪੁਮੇ ਸੋ
ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਪਰ ਸਿਪਰ ਪਗਲ ਪਟਾਵਈ ॥ ਗਵਿਸਟਿ
ਦਰਸ ਅਰੁ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਿ ਪੁਰਨ ਕ੍ਰਮ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਿਵਲਾਵਹੀ ਏਕ ਮਿਸਟ
ਨ ਪਾਨ ਲਾਵਤ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਕ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬੰਦੈ

ਸਿਖਨੁ ਬੁਲਾਵਹੀ ॥ ਸਿਵਸਨਕਾਦਿ ਬਾਛੇ
ਤਿਨਕੇਓਚਿ ਸਟਕਓ ਸਾਧਨ ਕੀ ਦੁਖ ਨਾਕਦ
ਨਫਲ ਪਾਵਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇਸੇ ਬੋਝ ਭੁਗੀ ਨਾਵ
ਆਗਰੀ ਦੁਇ ਬਾਹਰਿ ਹੁਇ ਪਾਹ ਪਰੈ ਪੁਰਸ
ਕੁਸਲ ਬਿਹਾਤਹੈ ॥ ਜੇਸੇ ਏਕਾਹਰੀ ਏਕਾਪਰੀ
ਪਾਕਸਾਲਾ ਬੈਠਿ ਭੋਜਨ ਕੈ ਬਿਜਨਾ ਦਿਸਦ
ਕੋ ਅਪਾਤਹੈ ॥ ਜੇਸੇ ਗਜ ਦੁਆਰਜਾ ਇਕਰਤ
ਜੁਹਾਰਜਨ ਏਕਾਪਰੀ ਪਾਛੈ ਦੇਸ ਭੁਗਤਾ ਹੁਇਖਾ

ਤੁਹੈ ਆਠਹੀ ਪਹਰ ਸਾਹਿਘਰੀ ਜਉ ਏਕ ਘਰੀ ਸ ॥ ੫੫੨ ॥
ਧਾਸ ਮਾਗ ਮੁਕਰੈ ਨਿਜ ਘਰ ਜਾਤੁਹੈ ॥ ੩੧੦ ॥ ਕਾਰਤ
ਕਜੇ ਸੇਦੀ ਪਮਾਲ ਕਾਰ ਜਨੀ ਸੀਦੀ ਪਜੇ ਤਿਕਉ
ਤੁਹੈ ਤਹੀ ਬਿਲਾਤੁਹੈ ॥ ਬਰਖਾਸੀ ਜੇ ਸੇਤਉ ਬੁਦ
ਬੁਦ ਕੋ ਪਗਾਸਤਾ ਸਨਾਮ ਪਲਕ ਮੇਨ ਤਉ ਠਹਰ
ਤੁਹੈ ਰਹੀ ਖਮਾਸੀ ਜੇ ਸੇਤਉ ॥ ਗਾਝਿ ਸਨਾ ਚਰਿ
ਕੁਝ ਈਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਉ ਪਜਿ ਸਮਾਤੁਹੈ ॥ ਤੇਜੇ
ਮੋਹਾਇ ਮਾਛਾਇਆ ਬਿਰਖ ਚਪਲ ਛੁਲਛੁਲੇ

ਫੈਲਾਸੀਗੁਰਚਰਨਲਪਟਾਤਪੈ॥੩੧੧॥ਜੈਸੇਤਉ
ਬਸਨਅੰਗਸੰਗਾਮਿਲਿਹੁਇਮਿਲੀਨਸਲਿਲਸਾਬੁ
ਨਮਿਲਿਨਿਰਮਲਹੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇਤਉਸਰੋਦਗਸਿਵਾ
ਲਕੋਅਛਾਦਿਯਜਲੁਝੇਲਿਪੀਟਿਨਿਰਮਲਦੇਖੀ
ਮੇਅਛੋਤਹੈ॥ਜੈਸੇਨਿਸਾਅੰਧਕਾਰਤਰਕਾਰਚਮਤੁ
ਕਾਰਹੋਤਉਜੀਅਗੇਦਿਨਕਰਕੇਉਦੋਤਹੈ॥ਤੂੰਸੇ
ਮਾਇਆਮੋਹਕੁਮਹੋਤਹੈ॥ਮਲੀਨਮਾਤਿਸਾਤਿਗੁਰਹਿ
ਅਨਧਿਅਨਜਗਮਗਜੋਤਿਹੈ॥੩੧੨॥ਅੰਤਰਿ

ਅਛਿਤਹੀਦਿਸੀਤਰਿਗਵਨਕਰੋਪਾਛੇਪਰੋਹੁਚੇ ੫੫੩
ਨਪਾਇਕੁਜਓਪਾਦਹੀ ॥ ਪਹੁਚੈਨਰਬੁਪਹੁਚੈਨਰ^੫
ਜਰਾਜੁਬਾਜੁਪਹੁਚੈਨਖਗਾਮਿਗਾਫਾਦਤਉਗਾਦਹੀ
॥ ਪਹੁਚੈਨਪਵਨਗਵਨਤ੍ਰਿਭੁਵਨਪਤਿਅਰਧ
ਉਰਧਅੰਤਰੀਛਹੁਇਨਪਾਦਈ ॥ ਪੰਚਦੂਤਭੂਤ
ਲਾਰਿਅਧਮੁਅਸਾਧੁਮਨੁਗਹੇਰੁਰਗਿਅਨੁਸਾਧ
ਸਿਰਿਬਸਿਅਾਦਈ ॥ ੩੧੩ ॥ ਅਧਰੇਕਉਸਬਦ
ਸੁਰਤਿਕਰਚਰਟੇਕਬਹਰੇਚਰਨਕਰਵਿਸਾਟਿਸ

ਬਾਦਹੈ ਗੁਰੇਟੇਕਚਰਕਰਾਇਸਾਟਿਸਬਦਸੁ
ਰਤਿਲਿਵਲੁਲੇਟੇਕਾਇਸਾਟਿਸਬਦਸੁਤਿਪਦਹੈ
ਪਾਗੁਰੇਕਉਟੇਕਾਇਸਾਟਿਸਬਦਸੁਤਿਕਰਟਕਏ
ਕਟੇਕਾਅੰਗਾਹੀਨਦੀਨਤਾਅਛਦਹੈਅੰਧਗੁਗ
ਸੁਨਪੰਗਲੁਜਦੁਖਪੁੰਜਾਮਾਅੰਤਰਕੇਅੰਤਰਜ
ਮੀਪਰਬੀਨਸਦਹੈ ॥੨੧੪॥ਅੰਧਰੇਕਉਸਬਦੁ
ਸੁਰਾਇਕਰਚਰਟੇਕਾਅੰਧਗੁਗਸਬਦਸੁਰਤਿਕ
ਚਰਹੈਅੰਧਗੁਗਸੁਨਕਰਚਰਅਛਲੀਬਟੇਕ

ਅੰਧਰੰਗਾਸੁੰਨਪੰਗਟੇਕਏਕਕਰਹੈ ਅੰਧਰੰਗਾਸੁੰਨ ੫੫੪

ਨਪੰਗਲੁਜਦੁਖਪੁੰਜਮਮੰਬੰਗਹੀਨਦੀਨਦੁਖਤ

ਅਧਰਹੈ ਅੰਤਰਕੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨੈਅੰਤਰਗ

ਤਿਕੋਜੇਨਿਰਬਾਹੁਕਰੈਸਰੈਨਹਹਰਹੈ ੧੫ ਚਕਈ

ਚਕੋਰਮਿਗਮੀਨਕ੍ਰਿਗਮਉਪਤੰਗਪੀਤਿਇਕਮੰ

ਗੀਬਹੁਰੰਗੀਦੁਖਦਾਈਹੈ ਏਕਏਕਏਕਸੈਟਰਤ

ਨਸਬੈਅੰਦਿਅੰਤਕੀਚਾਲਚਲੀਆਈਹੈ ਗੁ

ਰਸਿਖੰਸੀਗਾਤਿਮਿਲਾਪਕੋਪਤਪੁਮੇਸੋਲੋਗਪਰ

ਲੋਗ ਸੁਖ ਦਾ ਇਕ ਸਹਾਈ ਹੋ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਨ ਮਿਟਤੁ ਜਾ ਕੀ ਅਹਿ ਮਿਲਿ ਚੰਦ ਨ ਜਿਉ
ਬਿਖੁਨ ਮਿਟਾਈ ਹੋ ॥ ੧੬ ॥ ਮੀਨ ਕਉ ਨ ਸੁਰਤਿ ਜ
ਲ ਕਉ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਦੁ ਬਿਧਾ ਮਿਟਾਈ ਨ ਸਕ
ਤ ਜਲੁ ਮੀਨ ਕੀ ॥ ਸਰਸ ਚਿਤੁ ਅਬਾਹ ਪ੍ਰਬਲ
ਪਦਾਹ ਬਸੇ ਗਸੇ ਲੋਹਰਾ ਪਿਨ ਸਕਤੁ ਮਤਿ ਹੀਨ
ਕੀ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਤਰ ਫਿਤ ਜਤਾ ਪ੍ਰਾਪਨ ਮੀਨ
ਜਾਨਤੁ ਪੀਰ ਨੀਰ ਦੀਨ ਤਾਈ ਦੀਨ ਕੀ ॥ ਦੁਖ

ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਮੀਨ ਕੁਲ ਵਿਕੁ ਗੁਰਸਿ
 ਖਬੀਸ ਧਿਗੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਧੀਨ ਕੀ ॥੩੧॥ ਵੀਪ
 ਕਪੇ ਮਾਵਤ ਪਤੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਲਗਿ ਵੀਪ ਕ
 ਹਿ ਮਹਾ ਬਿਪਰੀਤਿ ਮਿਲੇ ਜਾਹਿ ਹੋ ॥ ਅਲਿ ਚਲਿ
 ਮਾਵਤ ਕਮਲ ਪੇਜ ਨੇਹ ਕਰਿ ਕਮਲ ਸੀਪ ਟਬਾਧਿ
 ਪ੍ਰਾਨ ਪਰਹਾਹਿ ਹੋ ॥ ਅਨ ਬਚ ਕਮਲ ਮੀਨ ਲਿਵ
 ਲੀਨ ਗਤਿ ਬਿਛੁਰਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਕਤ ਗਹਿ ਰਾਹਿ ਹੋ
 ਦੁਖ ਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕੋ ਮਰੇ ਨ ਟਰੇ ਗੁਰਸਿਖ

ਸੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਿਉ ਬਿਸਾਰਹੈ ॥ ੩੧੮ ॥ ਈਪ
ਕਪਤੰਗਾ ਵਿਬਿਸਾਟਿ ਦਰਸਹੀ ਨ ਸੀ ਗੁਰਦਰਸ
ਧਿਅਸਤ੍ਰਿਭਵਨਗੀ ਮਿਤਾ ਬਾਸਨਾ ਕਮਲਾ
ਲਿਭੁ ਮਤ ਨ ਚਾਖਿ ਸਕੈ ਚਰਨ ਸਚਾਨਿ ਗੁਰਅਸ
ਤਨਰੀ ਮਿਤਾ ਅਨਿਜ ਲਧੇ ਮਨੇ ਮਾਮੀ ਤਿਨ ਸਹਾਈ
ਹੋਤੁ ਗੁਰਸੁਖ ਸਾਗਰਹੈ ਇਤਉਤ ਸੀ ਮਿਤਾ ਏਕ
ਏਕ ਏਕ ਸੇਵ ਰਤਨ ਮਰਤ ਸਬੈ ਸੀ ਗੁਰਸਬੰਗੀ
ਸੰਗੀ ਮਹਾਤਮਾ ਮੀ ਮਿਤਾ ॥ ੩੧੯ ॥ ਈਪ ਕਪਤੰਗ

ਮਿਲਿ ਜਰਤ ਨਹਾ ਖਿਸਕੇ ਜਰੇ ਮਰੇ ਮਾਰੇ ਨ ਪਰ
 ਮਪਦ ਪਾਏ ਹੋ ਮਧੁ ਪਕ ਮਲ ਮਿਲਿ ਕੁ ਮਤ ਨਹ
 ਖਿਸਕੇ ਸੀ ਪਟੇ ਮੇ ਮੁਏ ਸੇ ਨ ਜਹ ਜਸ ਮਾਏ ਹੋ ਜਲ
 ਮਿਲਿ ਮੀਨ ਕੀ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਿਟਾਇ ਸਕੀ ਬਿਦੁਰੀ
 ਮਰਤ ਹਰਿ ਲੋਕ ਨ ਪਠਾਏ ਹੋ ਸਭਿ ਤਉ ਤਸੀ ਗਾਮ ਸ
 ਹਾਈ ਦੁਖ ਦਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਧਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਮਰ ਸ
 ਮਿ ਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆਏ ਹੋ ॥੨੨੦॥ ਵੀ ਪਕ ਪਤੰਗ ਮਲਿ
 ਕ ਮਲ ਸਲਿ ਲਮੀਨ ਚਕਈ ਚਕੋਰ ਮਿਗ ਰਾਇ ਸ

ਸਿਨਾਵਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਅੰਗਿ ਬਹੁ ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਸੰ
ਗਿ ਕੋਇ ਸਬੈ ਦੁਖ ਦਾਈ ਨ ਸਹਾਈ ਅੰਤਿ ਆਵਿਹੈ
ਜੀਵ ਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮੁਏ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਰਿਅ
ਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਪ੍ਰਸਾਦਿਹੈ ਆਨ ਸ
ਜਨ ਮੁਖਾਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਇਆ ਨਿਧਾਨ ਚਰਨ
ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਫਲਾ ਬਿਸਾਇਹੈ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪੰ
ਥ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੈ ਫਲਹੈ ਨਿਜੁ ਪੁਰੁ ਅ
ਰੁਸ ਹਜਨਿ ਦਾਸ ਜੀ ਸਬਦਾ ਬਿਬੇਕ ਟੇਕ ਟੇਕ

ਨਿਹਚਲਮਾਤਿਮਧੁਰਬਚਨਗੁਰਗਿਆਨਕੋਪ੍ਰ ੫੫)
ਗਾਸਜੀ ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਮੁਤਨਿਧਾਨਪਲ
ਪ੍ਰੇਮਰਸਬਸਿਭੁਏਬਿਸਮਬਿਸਮਸਜੀ ਨਿਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਪ੍ਰੇਮਨੇਮਪੁਰਨਪ੍ਰਤੀਤਿਚੀਤਿਬਨਗਿਹ
ਸਮਸਾਰਿਮਾਇਆਮੇਊਦਾਸਜੀ ॥੨੨੨॥ ਮਾਰਬੇ
ਕੋਰਾਸੁਦੇਖਿਚੋਰਨਤਜੁਚੋਗੀਬਟਵਾਰਾਬਟਵਾ
ਰੀਸੰਗਹੁਇਤੁਕਤਹੈ ॥ ਬੇਸੁਰਤੁਬਿਬਾਭੁਏਮਨ
ਮੇਨਸੀਕਾਮਾਨੇਜੁਆਰੀਨਜਰਬਸੁਹਰੇਮੈਬਕਤਹੈ ॥

ਅਮਲੀਨਾ ਅਮਲਤਜਤ ਜਿਉ ਧਿਕਾਰ ਕੀਏ
ਦੋਖ ਦੁਖ ਲੋਗ ਬੇਦ ਸੁਨਤ ਛਕਤ ਹੈ ਅਧਮ
ਅਸਾਧ ਸੰਗ ਛਾਤੁ ਤਨ ਅੰਗੀ ਕਾਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸ
ਧ ਸੰਗ ਛਾਤਿ ਕਿਉ ਸਕਤ ਹੈ ॥੩੨੩॥ ਦਮ ਕਵੈ ਦੋਖ
ਦੁਖੁ ਅਪਜਸ ਲੇ ਅਸਾਧ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਮੁਖ ਸਿ
ਆਮਤੁ ਲਗਾਵਹੀ ਚੇਰ ਜਾਰੁ ਅਉਜੁ ਆਰਮ
ਦਪਾਨੀ ਦੁਖਿ ਤਸੇ ਕਲਹ ਕਲੇਸ ਕੁਸਦ ਬਿਧ
ਕਉ ਪਾਵਹੀ ਅਤਿ ਪਤਿ ਮਾਨਹਾ ਨਿਕਾਨਿ ਮੇਕੋ

ਭੀ ਸਭਾਨਾ ਕਕਾਨ ਖੰਡ ਭੰਡ ਹੋਤ ਨ ਲਜਾਵਹੀ ਸ
 ਰਬਾਨਿ ਧਨ ਦਾਇਕ ਸੀਗਾਤਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧੂ
 ਜਨ ਕਿਉਨ ਚਲਿਆਵਹੀ ॥੨੨੪॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਮ
 ਕਾ ਸਮਾਤ ਬਾਦ ਰਉ ਦੋਤ ਹੋਤ ਗਗਨ ਪਟਾ ਪਮੰ
 ਰੁਕਰਤ ਬਿਬਾਰ ਜੀਅ ਤਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਦਧੁ ਨਿਘਨ
 ਗਰਜਤਾ ਅਤਿ ਚੰਚਲ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤ
 ਕਾਰਜੀ ਬਰਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਮੁਕਤਾ ਕਪੂਰ
 ਤਤੇ ਅਉਖਧੀ ਉਪਾਰ ਜਨਾਮ ਨਿਕਟ ਕਾਰਜੀ ਦਿ

ਬਿਦੇਹ ਸਾਧ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਰਹਿਤ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ
ਤੁ ਕਰ ਬੇਕਉ ਪਰਉ ਪਕਾਰ ਜੀ ॥੩੨੫॥ ਸਫਲ
ਬਿਰਖ ਫਲ ਦੇਤਾ ਜਿਉ ਪਾਖਾਨ ਮਾਰੇ ਸਿਰਿ ਕਰ
ਵਤ ਸਾਹਿ^{ਗਾਹਿ} ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਹੋ ਸਾਗਾਰ ਮੇਕਾ ਦੋ ਮੁਖ
ਫੇਰੀ ਅਤ ਸੀ ਪਕੋ ਜਿਉ ਦੇਤ ਮੁਕਤਾ ਹਲ ਮਫਰਿ
ਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ਹੋ ਜੇ ਸੇਖਨ ਵਾਰਾ ਪਾਨਿ ਪਨਤ
ਹਨਤ ਪਾਨ ਮਾਨ ਕਹੀਰਾ ਅਮੋਲ ਪਰਉ ਪਕਾਰ
ਹੋ ਭੁਖ ਮੇ ਪਧੁਖ ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਹੋ ਤਕੋ ਲੁਪਚੈ

ਅਵਗੁਨ ਕੀ ਏਗੁਨ ਸਾਧਨ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ॥ ੨੨੬ ॥ ਸ ॥ ੫੫੬
ਪਸੰਗਾ ਦਰਸਨ ਕੇ ਹੋ ਨਿਤ ਨੇ ਮੁਜਾ ਕੇ ਸੋਈ ਦਰ
ਸਨੀ ਸਮਾ ਦਰਸਾਧਿ ਆਨੀ ਹੋ ॥ ਸਬ ਦਾ ਬਿਬੇਕ ਏਕ
ਟੇਕ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਬਸੇ ਮਨਿ ਗੁਰਗਿਆਨ ਸੋਈ ਬਹਾ
ਗਿਆਨੀ ਹੋ ॥ ਗਵਿਸਟਿ ਦਰਸਾ ਅਗੁਸ ਬਦ ਸੁਰਤਿ ॥
ਲਿਖੇ ਮੀਖੁ ਅਪੇ ਮਉਨ ਮਨ ਉਨ ਆਨੀ ਹੋ ॥ ਸਹਜ
ਸਮਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗਾ ਵਿਕਰੀ ਗਜੇ ਏ ਸੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੀ ਹੋ ॥ ੨੨੭ ॥ ਦਰਸਾਧਿ ਆਨ

ਧਿਆਨੀਸਬਦਾਗਿਆਨਗਿਆਨੀਚਰਨਸ
ਰਨਿਦ੍ਰੁਮਾਇਆਮੇਉਦਾਸੀਹੈ। ਹਉਮੈਤਿਆ
ਗਿਤਿਆਗੀਬਿਸਮਾਦਕੋਬੇਰਾਗੀਭੁਏਕ੍ਰਿਗੁਨ
ਅਤੀਤਚੀਤਅਨਭੋਅਭਿਆਸੀਹੈ। ਦੁਬਿਧ
ਅਪਰਸਾਮਉਸਾਧਾਇਵੀਨਿਕ੍ਰਹਕੋਆਤਮ
ਪੁਜਾਬਿਬੇਕੀਚੁੰਨਮੇਸਿਨਿਆਸੀਹੈ। ਸਹਜ
ਚੁਭਾਵਕਾਰਿਜੀਵਨਮੁਕਤਿਭੁਏਸੇਵਾਸਰ
ਬਾਤਮਕੋਕ੍ਰਹਮਾਬਿਸਾਸੀਹੈ। ੨੨੮ ॥ ਜੈਸੇਜਲ

ਅੰਤਰਿ ਜੁਰੀਤ ਰਬ ਸੇ ਪਾਖਾਨ ਭਿਦੇ ਨ ਰਿਦੇ ਕੋਰੇ ॥ ੫੬੦ ॥
ਰਬੁ ਰੇ ਬਜਰਾ ਹੋ ॥ ਅਰਸਾ ਰਿਤੀ ਰਬ ਮਜਨ
ਕੋਰੇ ਤੇ ਬਰੀਤ ਉਮਿਟਤ ਨ ਕਰਵਾਈ ਭੋਏ ਫਾਰਪ
ਹੋ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਾ ਅਹਿ ਲਪਟਾ ਨ ਹੋ ਚੰਦ ਨ ਹਿਤ
ਜਤਨਾ ਬਖੁਤ ਉਹ ਉਮੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕੋ ਕਾਪਟਸ
ਨੇਹ ਦੇਹ ਨਿਹ ਫਲ ਜਗਤ ਮੇ ਸਿਤਨ ਕੋ ਹੋ ਦੇਖਿ
ਬਿਧਾ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ॥ ੩੩੫ ॥ ਜੇ ਸੇ ਨਿਗਮ ਲਵਰ
ਪਨ ਮੇ ਨ ਚਿਤ੍ਰ ਕਛੁ ਸਕ ਲਚ ਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਦੇਖਤਾ ਦਿ

ਖਾਵਈ ਜੈਸੇ ਨਿਗਮ ਲਜਲ ਬਰਨ ਅਤੀਤ
ਗੀਤਿ ਸਕਲ ਬਰਨ ਮਿਲਿ ਬਰਨ ਬਨਾਵਈ
ਜੈਸੇ ਤਉ ਬਸੁ ਧਰਾ ਸੁਆਦ ਬਾਸਨਾ ਰਹਿਤ ਅਉ
ਖਈ ਅਨੇਕ ਰਸ ਰੀਧਉ ਪਜਾਵਈ ਜੈਸੇ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸੇਵ ਅਲਖ ਅਭੇਦ ਗਾਤਿ ਜੈਸੇ ਜੈਸੇ ਕੁਠਾਉ ਤੈ
ਸੀਕਾ ਮਨਾ ਖੁਜਾਵਈ ॥੨੨॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਭਾਨੀ
ਮਿਥੁ ਪੁਰ ਬਾਲਿ ਖਤ ਲੇਖ ਜੰਗ ਕੇ ਨ ਬ ਸਿਕਦੁ
ਜੰਗੀ ਜਗਦੀਸਹੈ ਕੁਗਤੁ ਬਿਦੁ ਸਿਮੇਦ ਕਰਮ

ਕਿਰਤਗਾਤਿ ਜਸਿ ਕਰਤੋ ਸਿਲੇ ਪਕਾਰਨ ਕੋਈ ॥ ੪੬੯ ॥
ਸਹੇ ॥ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਧੋ ਕਰਮ ਕਿਧੋ ਪੈ ਜੀਉ ॥
ਇਬਾਢਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਮਤੁ ਬਿਸੁ ਬੀਸਹੇ ॥ ਅਸ
ਤੁਤਿ ਨਿਦਾ ਕਹਾ ਬਿਅਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹੋਨ ਹਾਰੁ
ਕਹੇ ਕਹਾਂ ਗਾਰਿ ਅਉ ਅਸੀਸਹੇ ॥ ੨੨੩ ॥ ਮਨ ਸਰ
ਪਰਜਉ ਬੇਠਾਈ ਅੰਲੇ ਜਾਇ ਬਗਮੁ ਕਤਾ ਅਮੋਲ
ਤੁਜਿ ਮੀਨ ਬੀਨ ਖਾਤਹੇ ॥ ਅਸਥਨ ਪਾਨ ਕਰ ਬੇ
ਕਉ ਜਉ ਲਗਾਈ ਅੰਜੋ ਕਪੀ ਅਤਨ ਪੈਲੇ ਲੋਹੁ ॥

ਚਏਅਪਾਤਹੈ ਪਰਮਸੁਰੀਧਪਾਰਿਮਾਖੀ
ਰਹਤਰਾਖੀਮਹਾਦੁਰਗਾਧਪਰਬੇਰਿਚਾਣਿ
ਜਾਤਹੈ ਜੈਸੇਗਜਮਜਨਕੇਗੁਰਤਹੈਛਾਰੁ
ਸਿਰਿਸਤ ਨਕੇਦੋਖੀਸਿਤਸੰਗੁਨਸੁਹਤਹੈ
੨੨੨। ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਏਕਟੇਕਦੁਤੀਅਨਸ
ਤਿਸਿਫਨਸਕਤਗਤਿਅਨਭੇਅਭਿਅਸੀਹੈ
੨੩ਗੁਨਅਤੀਤਜੀਤਹਾਰਨਹਰਖਸੇਗਸੰਜੋ
ਗਬਿਓਗਮੇਟਿਸਹਜਨਿਵਾਸੀਹੈਗਚਤੁਰਬ

ਰਨਇਕਬਰਨਹੁਇਸਾਧਸੰਗਪੰਚਪਰਪੰਚ ੫੬੨
ਤਿਆਗਿਬਿਸਮਾਬਿਸਵਸੀਹੈ ਖਟਦਰਸਨਪਰੈ
ਪਾਰਹੁਇਸਪਤਸਰਨਵਦੁਆਰਿਉਲੀਘਿਦੁਸ
ਮਣੀਉਦਾਸੀਹੈ ॥੩੩੩॥ ਨਦੀਨਾਦਕੇਸੰਜੋਗ
ਚੁਜਨਕੁਟਬੁਲੇਗੁਹੋਇਗੋਸੇਈਮਿਲੇਆਗੈ
ਜਾਇਕੈ ॥ਅਸਨਬਸਨਧਨਸੰਗਿਨਚਲਤ
ਚਲੇਅਰਧੇਧਰਮਸਾਲਾਪਹੁਚਾਇਕੈ ॥ਅਠ
ਜਾਮਸਾਰੰਘਰੀਨਿਹਫਲਮਾਇਆਮੋਹਸਫਲ

ਪਲੰਸਾਧਸੰਗਤਿਸਮਾਇਕੋ ਮਲਮੁੜਧਾਰੀ
ਅਇੰਬਕਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੋਤਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਸਾਧਸੰਗਲਿਵਲਾਇਕੋ ॥੩੩॥ ਹਉਮੈਅ
ਭਿਮਨਅਸਥਨਤਜਿਬੀਝਬਨਚਰਨਕਮਲ
ਗੁਰਸੰਪਟਸਪਾਏਹੈ ॥ਅਤਿਹੀਅਨੁਪਗੁਪਹੈ
ਰਤਹਿਰਾਨੇਦਿਗਾਅਨਹਦਗੁਜਤਸਦਨਹੁ
ਸਿਰਾਏਹੈ ॥ਰਸਨਾਬਿਸਮਅਤਿਅਧਮਕਰੰਦ
ਰਸਨਾਸਿਕਾ ਚਕਤਹੀਸੁਬਾਸੁਮਹਕਾਏਹੈ ॥ਕ

ਮਲਤਾਸੀਤਲਤਾਪੰਗਸਰਬੰਗਕੁਏਮਨਮਧੁ ੫੬੩
ਕਰਪੁਨਿਅਨਤਨਧਾਏਹੈ॥੩੩੫॥ਬਾਂਸਨਕ
ਬਾਂਸੁਦੁਤਸੰਗਤਿਬਿਨਾਸਕਾਲਚਰਨਕਮ
ਲਗੁਰਏਕਟੇਕਪਾਈਹੈ॥ਕੁੰਜਲਕੁੰਏਆਨਕ
ਲਹਰਿਨਬਿਅਪਾਸਕੇਨਿਜਘਰਿਸੰਪਟਕੇ
ਦੁਬਿਧਾਮਟਾਈਹੈ॥ਆਨਰਿਗਆਨਧਿਅਨ
ਜਿਮਰਨਬਿਸਮਰਨਕੇਪ੍ਰੇਮਗਸਿਬਸਿਅਸਾ
ਮਨਸਾਨਪਾਈਹੈ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਏਕਟੇਕ

ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਹਜਸਮਾਧਿਉਨਮਨਲਿ
ਵਲਾਈਹੈ॥੩੩੬॥ਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
ਸਤਕਿਲੇਪਨਕੇਭੁਰਮਕਰਮਲੇਖਸਿਆਮ
ਤਾਮਿਟਾਈਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਚਰਨਾਮਿੰਮਲਿ
ਨਮਨਿਕਰਿਨਿਰਮਲਦੂਤਦੁਬਿਧਾਮਿੰਮਟਾਈ
ਹੈ॥ਚਰਨਕਮਲਸੁਖਸੰਪਟਸਹਜਪਰਨਿ
ਹਚਲਮਤਿਏਕਟੇਕਠਹਰਾਈਹੈ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਕੁਰਮਹਿਮਾਮਗਾਧਿਬੋਧਿਸਰਬਨੋਧਸ

ਅਭਿਸਕਲ ਫਲ ਵਾਈਹੈ ॥੩੩॥ ਚਰਨ ੫੬੪
ਕਮਲ ਰਜ ਮਜ ਨ ਕੋਇ ਬਿਦੇਹ ਮਹਾ ਮਲਮੂ
ਰਧਾਗੀ ਨਿਰਕਾਰੀ ਕੀਨੇਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚ
ਰਨਾ ਸ੍ਰਿਤ ਨਿਧਾਨ ਪਾਨ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਚੀਤ
ਆਪਾ ਆਪ ਚੀਨੇਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਜ ਅ
ਸਨ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਕੋ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਅਭਿਰਿਕਾਲੀ
ਅਤਾਪੁ ਬੀਨੇਹੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਰੀਧ ਰੂਪ
ਸ੍ਰੀਲਤਾ ਦੁਤੀ ਮਾਨਾ ਸਤ ਏਕ ਟੇਕ ਲਿਵਲੀਨੇਹੈ

॥੨੩੮॥ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪਤਾਪਮ
 ਤਿਪੁਰਬਤੀਰਥਕੋਟਿਚਰਨਸਰਨਿਹੈ ਚਰ
 ਨਕਮਲਰਜਮਨਪਤਾਪਮਤਿਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵ
 ਕਹੁਇਪੁਜਤਚਰਨਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮ
 ਜਨਪਤਾਪਮਤਿਕਾਰਨਅਪੀਨਹੁਤੇਕੀਨਕਾ
 ਰਨਕਰਨਹੈ ਚਰਨਕਮਲਰਜਮਜਨਪਤ
 ਪਮਤਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਭੁਏਤਾਰਨਤਰਨਹੈ॥
 ॥੨੩੯॥ ਮਾਨਸਰਿਹੰਸਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਮਹੰਸ

ਧਰਮਾਧੁਜਾਧਰਮਾਸਾਲਾਚਲਿਆਵਹੀ
 ਓਤਮੁਕਲਾਹਲਅਹਾਰਦੁਤੀਅਨਾਸਤਿਇ
 ਤਗੁਰਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਲਾਵਹੀਓਤਖੀਰ
 ਨੀਰਨਿਰਦਾਰਕੋਬਖਾਨੀਅਤਾਇਤਗੁਰਮਤਿ
 ਦੁਗਮਤਿਸਮਝਾਵਹੀਓਤਬਗਹੰਸਬੀਸਦੁ
 ਬਿਧਾਨਮੋਟਿਸਕੋਇਤਕਾਗਪਾਰਿਸਮਰੂਪ
 ਕੋਮਿਲਾਵਹੀ॥੩੪॥ਗੁਰਸਿਖਸੰਗਤਿਮਿ
 ਲਾਪਕੋਪਤਾਪਾਛਿਨਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿ

ਕਨਪਾਵਹੀ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰਾ॥
ਉਨਾਦ ਬਾਦਰਾਗਰਾਗ ਨੀਹੂਨੇ ਤਨੇ ਤਕਾਰਿਗ
ਵਹੀ॥ ਏਵੀ ਦੇਵ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਅਭਿਸਕਲ
ਫਲ ਸੁਰਗਾਸ ਮੁਹ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ਧਰਿ ਧਿਆ
ਵਹੀ॥ ਪੁਰਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾਸਤਿ ਗੁਰਸਾਵਧਾਨ ਜਾ
ਨਿਗੁਰ ਸਿਖ ਸਬਦ ਸੁਗਤਿ ਲਿਵਲਾਵਹੀ॥
੨੪੧॥ ਚਰਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਸਮ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਪਨਕਾਹੁ ਸੇਨਕੇ ਉਕੀਨੇ ਏਕਹੀ ਅਨੇਕਹੀ॥ ਨਿ

ਪਟਕਪਟਘਟਘਟਨਟਵਟਨਟਗੁਪਤਪ
 ਗਟਅਟਪਟਜਾਵਦੇਕਹੈਂ ਗ੍ਰਿਸਟਿਸੀਧ੍ਰਿ
 ਸਟਿਨਦਰਸਨਸੇਦਰਸੁਬਚਨਸੇਬਚਨਨ
 ਸੁਰਤਿਸਮੇਕਹੈਂ ਗੁਪਰੇਖਲੇਖਭੇਖਨਦਬਾਦ
 ਨਾਨਾਬਿਧਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
 ਬੇਕਹੈਂ ॥੨੪੨॥ ਸਤਿਗੁਪਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਨਬ੍ਰ
 ਹਮਾਧਿਆਨਸਤਿਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਹੈਂ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਾਮਨਾਹਦਬ੍ਰਹਮਾਰਿਅ

ਨਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਸਾਤਿਗੀਮਿਤਅਗਮਹੈ॥
ਗੁਰਸਿਖਸਾਧਸੰਗਬ੍ਰਹਮਸਥਾਨਸਾਤਿਕੀਰ
ਤਨਸਮੈਹੁਇਸਾਵਧਾਨਸਮਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਾ
ਵਨੀਭਗਤਿਭਾਉਚਾਉਸਾਤਿਸਹਜਸੁਭਾਉ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਸਮੈਨਮਹੈ॥੨੪੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਨਿ
ਰਾਧਾਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਬਿਕਾਰਅਜੋਨੀਅਕ
ਲਾਅਪਰੰਪਰਅਭੇਦਹੈ॥ਨਿਰਮੋਹਨਿਰਬੇਰ
ਨਿਰਲੋਪਨਿਰਦੋਖਨਿਰਭੈਨਿਰੰਜਨਅਤਹ

ਪਰਮਤੇਵਹੈ॥ ਅਬਿਗਤਮਗਮਮਹੋਚ ੫੬੧

ਰਮਗਾਧਿਬੋਧਿਅਚੁਤਮਲਖਮਤਿਮਫੁਲ

ਅਫੁਵਹੈ॥ ਬਿਸਮੇਬਿਸਮਮਸਚਰਜਮਸਚਰਜ

ਮੇਅਦਕੁਤਪਰਮਦਕੁਤਗੁਰਦੇਵਹੈ॥ ੨੪੪॥

ਕਾਰਤਕਮਸਗੁਤਿਸਰਦਪੂਰਨਮਾਜੀਆਰ

ਜਾਮਿਸਾਠਿਪਰੀਆਜੁਤੇਰੀਬਾਰੀਹੈ॥ ਅਉਸ

ਰਾਮਭੀਚਬਹੁਨਾਇਕਕੀਨਾਇਕਾਹੁਇਰੂਪਗੁਨ

ਜੋਬਨਸਿਗਾਰਾਮਾਧਿਕਾਰੀਹੈ॥ ਚਤੁਰਿਚਤੁਰ

ਪਾਠਸੇਵਕਿਸਹੇਲੀਸਾਠੀਸੀਪਦਾਸਮਰੀ
ਸੁਖਸਹਜਸਚਾਰੀਏਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੁਭਲ
ਗਨਸੰਜੋਗਭੋਗਜੀਵਨਜਨਮਪੀਨਿਪੀਤਮ
ਪਿਆਰੀਏਰੂਪਾਦਿਨਕਰਕਿਰਨਿਸੁਹਤ
ਸੁਖਦਾਈਅੰਗਾਰਚੁਸਿਗਾਰਅਭਰਨਸਖੀ
ਅਦਿਕੇਪ੍ਰਥਮਉਬਟਨਾਕੇਸੀਸੇਮੀਮਲਉਨ
ਮੇਲਿਮਜਨਉਸਨਜਲਨਿਰਮਲਭਾਇਕੇ
ਕੁਸਮਅਵੇਸਕੇਸਬਾਸਤਫੁਲੇਲਮੇਲਅੰਗ

ਅਰਗਨਾਲੇ ਪੋਰਤਉਪਜਾਇਕੋ ਚੀਰਚਾਰ ੫੬੯
ਦਰਪਨਮਾਧਿਆਪਾਪਾਪੁਚੀਨਿ ਬੇਰੀਪਰਜੀ ਕ
ਪਾਠਿਧਾਵਗੰਨਧਾਇਕੋ ॥੩੪੬॥ ਕਕਹੀਦੈਮਾ
ਗਉਰਾਣੇ ਸੁਰਾਣੇ ਕੇਸਕਮਕਮਾਚੀਦਨਤਿ
ਲਕਦੈਲਲਾਰੇਮੇ ਅੰਜਨਖੰਜਨਵਿਗਬੇਸ
ਰਿਕਰਨਫੂਲਬਾਰੀਸੀਸਫੂਲਦੇਤਮੇਲਰਸਮੁ
ਖਦੁਆਰੇਮੇ ਕੀਠਸਰੀਕਪੋਤਿਮਰਕਤਾਅਭਿ
ਮੁਕਤਾਹਲਬਰਨਬਰਨਫੂਲਸੋਕਉਰਹਰੇਮੇ

ਚਚਰਚਰੀਕੀਕਨਮੁੰਦਿਕਾਮਿਹਦੀਬਨੀ
ਅੰਗੀਆਅਨੁਪਛੁਦਪੀਫਿਕਟਧਾਰਮੇ॥੨੪
੧॥ ਜੋਤਿਤੁਸਰਦਨਿਸਿਜਗਮਗਜੋਤਿਸਸਿ
ਪਥਮਸਹੇਲੀਕਰੇਪੇਮਰਸੁਚਾਖੀਐ॥ ਪੂਰਨ
ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਤਰੇਆਏਹੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਮਿਲੀਐਨਿ
ਰੰਤਰਕੇਹੁਇਅੰਤਰਨਰਾਖੀਐ॥ ਚਰਨਕਮ
ਲਮਕਰੀਦਰਸਲੁਤਿਤਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਸੁਖ
ਜੀਪਟਰਿਲਾਖੀਐ ਜੋਈਲਜਾਇਪਾਈਐ

ਨਪੁਨਿਪਦਮਦੇਪਲਕਾਮੋਲਪਿਆਸੀਗਮੁਖ ੫੬੯

ਸਾਥੀਐ ॥ ੨੪੮ ॥ ਕੀਚਨਾਮਸੁਧਜੇਸੇਕ੍ਰਮਤਕੁ

ਠਾਗੀਬਿਖੇਸੁਧਭਏਕ੍ਰਮਤਨਪਾਵਕਪਗਾਸਹੈ

ਜੇਸੇਕਰਕੀਕਨਾਮਨੇਕਸੈਪਗਟਧੁਨਿਏਕੋਏਕ

ਟੇਕਪੁਨਿਧੁਨਿਕੋਬਿਨਾਸਹੈ ॥ ਖੁਧਿਆਕੋਬਾਲ

ਕਾਬਿਲਲਾਤਅਕੁਲਾਤਅਤੁਅਸਥਨਪਾਨਕ

ਰਿਸਹਜਾਨਿਫਾਸਹੈ ॥ ਤੇਸੇਮਾਇਆਕ੍ਰਮਤਕ੍ਰਮ

ਤਚਤੁਰਕੁਟਪਾਵੇਗੁਰਉਪਦੇਸਨਿਹਚਲਹਿ

ਹਿਪਦਬਾਸਹੈ॥੨੪॥ਜੈਸੇਦੀਪਾਦਿਪਤਭਵਨ
ਉਜੀਆਰਹੈਤਸਕਲਸਮਗੀਕਿਹਿਪ੍ਰਗਟਿ
ਦਿਖਾਤਹੈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜੋਤਹੈਤਕਾਰਜਬਾਛਤ
ਸਿਧਿਅਨਦਬਿਨੋਦਸੁਖਸਹਜਿਬਿਹਾਤਹੈ॥
ਲਾਲਚਲੁਤਾਇਰਸੁਲੁਭੁੰਨਾਨਾਪਤੰਗਬੁਝਤਹੈ
ਅੰਧਕਾਰਭਏਅਕੁਲਾਤਹੈ॥ਤੈਸੇਬਿਦਿਅਨਜਾ
ਨਿਅੰਨਮਹਿਮਾਮਹਾਂਤਅੰਤਗੀਛੁਭਏਪਾਛੇਲੋ
ਗਪਛੁਤਾਤਹੈ॥੨੫॥ਜੈਸੇਦੀਪਾਦਿਪਤਿਮਹਾ॥

ਤਮੇਨਜਾਨੇ ਅੰਕਉਬੁਝਤਹੀਅੰਧਕਾਰਭਟਕ
ਤਰਾਤਿਹੈ ਜੇਸੇਦੁਮਾਅੰਗਨਿਅਫਿਤਮਾਹਿਅਸ
ਜਾਨੇਕਾਟਤਹੀਛਾਂਹਿਬੈਠਬੈਕਉਬਿਲਲਾਤਹੈ॥
ਜੇਸੇਰਾਜਨੀਤਿਬਿਖੇਚੈਨਹਾਇਚਤੁਰਕੰਦਛੜ
ਫਲਚਾਲਭਏਜੜਕੜਜਾਤਹੈ॥ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖ
ਸਾਧਸੰਗਮੁਜੁਗਾਤਿਜਗਾਅੰਤਰੀਛਭਏਪਾਛੇ
ਲੋਗਪਛੁਤਾਤਹੈ॥ ੨੫੧॥ ਜਉਜਾਨੇਅਨੂਪਰੂਪਰ੍ਹਿ
ਗਨਕੇਦੇਖੀਅਤਲਚਨਅਛਤਅੰਧਕਾਰੇਤੇਨਪੇ

੫੧੦

ਖਹੀ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸਬ ਦੁਰ ਸੁਰ ਸਨਾ ਬਖਾਨੀ॥ ਅ
ਜਿਹ ਬਾਅਛਤ ਕਤ ਰੰਗਾਨ ਸਰੇਖਹੀ॥ ਜਉ ਪੈ ਜ
ਨੈਰਾ ਗਾਨਾ ਦਸੁਨੀ॥ ਅਤ ਸੁਦਨ ਕੋ ਸੁਦਨ ਸਹਤ
ਕਿਉ ਬਹਰੇ ਬਿਸੇਖਹੀ॥ ਨੈਨ ਜਿਹ ਬਾਸੁਦਨ ਕੋ
ਕਛੂ ਮੇਬਾਸਾ॥ ਇਸ ਬਾਦਿ ਸੁਰ ਰਿਸੋ ਅਲਖ ਅਲੇ
ਖਹੀ॥ ਰੂਪ ਨ॥ ਜਨ ਨੀ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਜੁਗਾਦੇ ਜਰ
ਰਾਖੇ ਤਾਤੇ ਪੀਰ ਪੁਰਨ ਹੋ॥ ਇਸੁਤ ਜਨ ਅਤ ਹੋ॥ ਬ
ਹਾਰਿ ਓਅਖਾਦਿ ਖਾਦਿ ਸੰਜਾਸਾ॥ ਹਿਤ ਰਹੈ ਤਾ ਹਿਤ

ਪੀਪੀਅਤਅਰੋਗਪਨਪਤਹੈ ਅਲਮੁਕੁਧਾਰਕੋਈ ੫੭੭

ਚਾਰਨਬਿਚਾਰੈਚਿਤਕਰੈਪੁਤਿਪਾਲਬਾਉਤਉਤਨ

ਗਤਹੈ। ਤੇਸੇਅਰਕੁਕੁਪਸਿਖਹੈਸਿਸਾਰਅਧਿਸੀਗੁ

ਰਦਾਇਅਲਕੀਦਾਇਆਕੋਸਨਗਤਹੈ। ਰੁਪਤ। ਜੇਸੇ

ਤਉਜਨਨੀਖਾਨਪਾਨਕੋਸੰਜਮੁਕਰੈਤਾਤੇਸੁਤਰਹੈ।

ਰਬਿਘਨਅਰੋਗਜੀ। ਜੇਸੇਰਾਜਨੀਤਿਗੀਤਿਚਰ

ਵੇਚੇਤੰਨਰੂਪਤਾਤੇਨਿਹਚਿਤਨਿਰਕੇਬਸਤਲੋਗਜੀ

ਜੇਸੇਕਰੀਆਸਮੁੰਦਬੋਹਬਮੇਸਾਫਧਾਨਤਾਤੇਪਾਰਿਪ

ਹੇਤੁ ਮਾਨਕੁ ਰਾਇਆ ਰਹੈ ਤਿਕੁ ਰਾਇ

ਹੁਚਤ ਪਾਥਿ ਕਾਮ ਸੋਗ ਜੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਬ
ਹਮਾਰਿ ਆਨ ਪਿਆਨ ਲਿਵਤ ਤੇ ਨਿਰਦੇਖੀ
ਖਨਿ ਜਪਦ ਜੋਗ ਜੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਜਨਨੀ ਸੁਤ ਹਿ
ਜਈ ਧਿਕਾਰ ਮਾਰਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰੈ ਪਿਆਰੁ ਝਿਰ ਕਾ
ਰੁਦੈ ਖਨ ਸਕਤ ਨ ਆਨ ਕੋ ॥ ਜਨਨੀ ਕੋ ਪਿਆਰੁ
ਅਉ ਧਿਕਾਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਅਗਨੀ
ਮੇ ਪਰੈ ਬੂਡ ਮਰੈ ਜਰੈ ਤੇ ਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਨਿ ਬਨਿ
ਤਾ ਮਾਰਿ ਆਨ ਕੋ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਉ ਜੁਗ

ਵਤਜਤਨਕੋਦੁਬਿਧਾਨਾਬਿਅਪੇਧੇਮਪਰਮਾਨਿ
 ਧਾਨਕੋ ॥੨੫੫॥ ਜੇਸੇਕਰਗਹਤਸਰਪਸੁਤਪੇ
 ਖਿਮਾਤਾਕਹੇਨਪੁਕਾਰਫੁਸਲਾਇਉਰਮੰਡਹੇਜੇ
 ਜੇਬੇਦਰੋਗੀਪ੍ਰਤਿਕਹੇਨਬਿਥਾਸਿਜਮਕੋਅਉਖਦ
 ਖਵਾਇਰੋਗਾਬੁਰਹੇਜੇਸੇਬੂਲਿਚੂਕਿਚਟੀਆ
 ਕੀਨਬੀਚਾਰੇਪਾਧਾਕਾਹਿਕਹਿਜੀਖਿਅਮੁਰਖ
 ਤਮਾਤਿਖੰਡਹੇਜੇਸੇਪੇਖਿਅਉਗੁਨਕਹੇਨਸਾਤਿ
 ਗੁਰਕਾਹੁਪੁਰਨਬਿਬੇਕਸਮਝਾਵਤਪ੍ਰਦੰਗਹੇ ॥੨੫੬॥

ਜੇਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਪੋਖਿਤੋਖਿਬਾਲਕਹਿਅਸਥਨ
 ਪਾਨਿਬਾਨਿਜਨਨੀਮਿਟਾਵਣੀਮਿਸਰੀਮਿਲਾਇਜੇਸੇ
 ਅਭਿਖਦਖਦਾਵੇਬੇਦੁਮੀਰੋਕਾਰਖਾਤੋਗੀਰੋਗਹਿ
 ਘਟਾਵਣੀਜੇਸੇਜਲੁਸੀਚਿਸੀਚਿਧਾਂਨਹਿਕ੍ਰਿਸਾ
 ਨਪਾਲੇਪਰਪਕਭਏਕਾਟਿਘਰਮੇਲੇਆਵਣੀਤੁੰਸੇ
 ਗੁਰਕਾਮਨਾਪੁਜਾਇਨਿਹਕਾਮਕਾਰਿਨਿਜਪਦਨਾਮੁ
 ਧਾਮੁਸਿਖੇਪਹੁਚਾਵਣੀਕ੍ਰਪ੍ਰਾਰਿਅਨਾਧਿਆਨਪ੍ਰ
 ਨਚੁਤਰਾਖਤਜਨਨੀਪ੍ਰਤਿਅਵਗੁਨੰਮਾਤਾਚਿਤਮੇਨ
 ਗੁਨ

ਚੇਤਹੈ ਜੈਸੇ ਭਰਤਾ ਰਿਭਾ ਰਿਨਾ ਰਿਓ ਰਹਾ ਰਮਾ ਨੈਤ

੦੫੧੩

ਤੇਲਾ ਲੁਲਾਨਾ ਕੋ ਮਾਨੁ ਮਨਿ ਲੇਤਹੈ ਜੈਸੇ ਚਟੀਅ

ਸਭੀ ਤਿਸ ਕੁਚਤੁ ਪਾਧਾ ਪੇਖਿਤਾ ਤੇ ਭੂਲਿ ਚੁਕਿ ਪਾਧ

ਛਡਤ ਨਹੇਤਹੈ ਮਨ ਬਚਕੁ ਮਗੁਰ ਚਰਨ ਸਗਨਿ ਸਿ

ਖਤਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਮ ਦੂਤ ਹਿਨ ਦੇਤਹੈ ਰੂਪ ਕੋਟਨ

ਕੋਟਾਨਿ ਕਾ ਮਕਟ ਕਹੁਇ ਕਾ ਮਾਰਥੀ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ

ਕੋਧ ਕੋਧੀ ਵੰਤਾ ਮਾਹਿਜੀ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਲੋਕੁ ਲੋਕੁ

ਹੁਇ ਲਾਲ ਚਕਰੈ ਕੋਟਨ ਕੋਟਾਨਿ ਮੋਹ ਮੋਹੈ ਅਫਗਾਹਿਜੀ

ਕੋਟਨਕੋਟਾਨਿਅਹੰਕਾਰਾਮਹੰਕਾਰੀਹੁਇਰੂਪ
ਰਿਪਸੀਪੈਸੁਖਬਲਛੁਲਚਾਹਿਜੀਸਤਿਗੁਰਸਿਖ
ਨਕੋਰੋਮਹਿਨਚਾਂਪਸਕੋਜਾਪੈਗੁਰਗਿਆਨਧਿਆਨ
ਸਸਤ੍ਰਨਸਨਾਹਿਜੀ॥੨॥੫॥ਜੇਸੇਤਉਸੁਮੇਰਉਚ
ਅਚਲਅਗਾਮਅਤਿਪਾਵਕਪਵਨਜਲਬਿਅ
ਪਨਸਕਤਿਹੈ॥ਪਾਵਕਪਗਾਸਤਾਸਬਾਨੀਚਉਗੁ
ਨੀਚਰਤਪਉਨਗੀਨਬੁਰਿਦੁਹਿਹੋਇਚਮਕਤਿਹੈ
ਸੀਗਾਮਸਲਲਮਲੁਧੋਇਨਿਰਮਲਕਰੇਹਰੇਦੁਖ

ਦੇਖ ਸੁਨਿ ਸੁਜ ਸੁਬ ਕਾ ਤਿਹੈ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਜੋ ਗੀ
ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤ ਚੀਤ ਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ
ਤਿਹੈ ॥੨੬੦॥ ਜੇ ਸੇ ਸੁਕ ਦੇਵ ਕੇ ਜਨ ਮਸ ਮੇਜ ਕੇ ਜਾ
ਕੇ ਜਨ ਮੁਕੁਇ ਭਿਤੇ ਸਕਲ ਸਿਧ ਜਾਨੀਐ ਸ੍ਵਤੰਤ੍ਰ ਦੋਜੇ
ਈਜੋਈ ਪਰਤ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੇ ਸੀ ਪਕੇ ਸੰਜੋਗ ਮੁਕਤ ਹਲ
ਬਖਾਨੀਐ ਬਾਵਨ ਸੁਰੀਧ ਸਨ ਬੀਧ ਪਉਨ ਚਉਨ ਕਰੇ
ਲਾਗੇ ਜਾਹੀ ਜਾਹੀ ਦੁਖ ਚੰਦਨ ਸਮਾਨੀਐ ਗੁਰ ਸਿਖ
ਸੰਗ ਜੋ ਜੋ ਜਾਗਤੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋਗ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਖ ਪ

ਦਪਰਵਨੀਐ ॥੨੬੫॥ ਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾ ਸਮੇਨ ਏਕਸੇਅ •
ਵਤਸਬੈਕਾਹੁ ਸਾਧਪਾਛੇ ਪਾਪਸ ਬਨਕੇ ਜਾਤਹੇ ਜੇ
ਸੇਨਿਪਸੇਨਾ ਸਮਸਰਿ ਨਸਕਲਹੇ ਤਏਕਏਕ ਪਾਛੇਕ
ਈਕੋਟਿ ਪਰੇਖਾਤਹੇ ਜੇਸੇਤਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰਜਲ ਬਿਮਲ
ਬਹਿਬਸੇ ਏਕਏਕਮੇ ਅਨੇਕ ਪਾਰਿਪਾਰ ਪਹੁਚਤਹੇ
ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਸਾਖਾ ਅਨਿਕਸੀਸਾਰਦੁਆਰਸਨਮੁਖ
ਭਟਗਹੇਕੋਟਿ ਬਿਆਸਾਤਹੇ ॥੨੬੬॥ ਭੁਜਨਕੇਜੇਸੇਕੋ
ਉਦੀਪਕੋਦੁਰਾਟਿਰਾਖੇਮੰਦਰਮੇ ਅਛਤਹੀ ਦੂਸਰਨਜਾ

ਨਈ ਜਥੇ ਚਖਦਈ ਆਪੁ ਨਿਪੁ ਗਟ ਪਗਾ ਸਕਰੇ ॥ ੫੭੫

ਹਰੇਤ ਮਾਤਿ ਮਰਉ ਦੇਤ ਜੇਤ ਠਾਨਈ ਸਕਲ ਸਮਰੀ

ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖੀਐ ਪੁਤ ਛਿਰੂ ਪਦੀ ਪਕਾਵਿ ਪਈ ਆਤੁਤ

ਖਾਨ ਪਹਿ ਚਾਨਈ ਤੇ ਸੇ ਅਵਘਟ ਘਟ ਗੁਪਤ ਜੇ

ਤੀ ਸਰੂਪ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਉਨ ਮਾਨੀ ਉਨ ਮਾਨਈ ॥ ੫੭੬

ਜੇ ਸੇ ਬਿਥਾਟੀ ਰਜੰਤ ਅਉਖਦ ਹਿਰਾਇ ਰਿਦੈ ਬਿਥਾ

ਬਲੁ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਸਹਾਜੇ ਨਿਦਾਸ ਹੋ ਜੇ ਸੇ ਅਨਧਾ

ਤਮੇਤ ਨਕਹੀ ਕਲੀਕ ਰੂਹੇ ਅਨਿਕ ਬਰਨ ਮੇਟਿ ਕਨਕਿ

ਪ੍ਰਗਾਸਹੈ ਜੈਸੇਕੋਟਿ ਕੁਾਰਿ ਕਰਕਾਸਾਟਿ ਇਕੜ
ਤਾਮੇਰਿ ਚਕਹੀਆ ਚਵੇਤੁ ਸਮਝਿ ਦਾਸਹੈ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸਭਿ ਰਾਮੰਤੁ ਰਪਦੇਸਭੁ ਏਜਨਮ ਮਰਨਦੁਖ
ਦੋਖਨ ਬਿਨਾਸਹੈ ॥੩੬॥ ਜੈਸੇਆਨੀ ਬਾਨਕੀਰ
ਹਤ ਟੂਟਿ ਦੇਹੀ ਬਿਖੇਚੁ ਬਿਕਾਇਖਾਏਤਤ ਕਾਲ
ਨਿਕਸਤਹੈ ਜੈਸੇਜੋਕੁਰੇ ਬਗੀਲਗਾਈਅਤ
ਰੋਗੀਤਨਾਮੇਚਲੇਤਰੁਧਰਾਬਿਬਾਸਮੁਖਸਹਤਹੈ
ਜੈਸੇਜੁਅਤਨਪ੍ਰਤਿਮਰਦਨ ਕਰੇਦਾਈਗਾਰਭ

ਸਬੰਭਨਹੁਇਪੀੜਾਨਗਸਤਹੈ ਤੇਸੇਪਾਚੋਦੂਤਭੂਤਾਇ ੫੧੬

ਭੁਗਮਹੁਇਭਾਗਿਜਾਤਿਸਤਿਗੁਰਮੰਤਜੰਤਰਸਨਾਹਸ

ਤਹੈ ੨੬੫ ਜੇਸੇਤਉਸਫਲਬਨਬਿਖੈਬਿਰਖਾਇਇ

ਧਿਜਾਕੋਫਲਮੀਰੋਖਗਤਾਮੇਚਾਇਜਾਤਹੈ ਜੇਸੇਪਰ

ਬਤਾਬਿਖੈਦੇਖੀਅੇਪਾਖਾਨਬਹੁਜਾਮੇਤੋਹੀਰਾਖੇਜੀਖੋਜ

ਖਨਫਾਰਾਲਚਾਤਹੈ ਜੇਸੇਤਉਜਲਾਧਿਮਾਧਿਬ

ਸਤਅਨੰਤਜੰਤਮੁਕਤਾਅਮੇਲਜਾਮੇਹੋਸਖੇਜਾਖਤਹੈ

ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਹੈ ਅਸੀਖਸਿਖਜਾਮੇਗੁਰਗਿ

ਅਨਤਾਹਿਲੋਕਲਪਟਾਤਹੇ॥੨੬੬॥ ਜੇਸੇਸਸਿਜੋਤਿ
 ਹੋਤਪੁਰਨਪ੍ਰਗਾਸਰਾਸਾਚਿਤਫਤਚਕ੍ਰਤਚਕੋਰਾਧਿਅ॥
 ਨਧਾਰਹੀ॥ ਜੇਸੇਅੰਧਾਬਿਖੇਦੀਪਹੀਦਿਪਤਦੇਖਿਅ
 ਨਿਕਪਤੰਗਓਤਿਪੋਤਿਹੁਇਗੁਜਾਹੀ॥ ਜੇਸੇਅਸਟ
 ਨਪਾਨਜਾਨਕਾਨਕਾਜਨਮੇਰਾਖਤਹੀਚੀਟੀਕੋਲੋਭੁਲੁ
 ਭੁਤਅਪਾਰਹੀ॥ ਤੇਸੇਪਰਮਾਨਿਧਾਨਗੁਰਗਿਆਨਪ
 ਰਵਨਜਾਮੇਸਕਲਸਿਸਾਰੰਚਰਨਨਮਸਕਾਰਹੀ॥੨੬੭॥
 ॥ ਜੇਤੇਫੂਲਫੂਲੇਤੇਤੇਫੂਲਨਲਾਰੇ॥ ਦੁਮਲਾਗਤਜਿਤੇ

ਕਿਪਰਪਕਨਸਕਲਹੈ॥ ਜੇਤੇਸੁਤਜਨਮਤਜੀਅ ॥ ੫੧੧
ਤਰਹੈਨਤੇਤੇਜੀਅਤਹੈਜੇਤੇਤੇਤੇਕਲਨਕਮਲਹੈ॥
ਦਲਮਿਲਜਾਤਿਜੇਤੇਸੁਭਟਨਹੈ॥ ਹਿਤੇਤੇਜੇਤਕਸੁ
ਭਟਜੂਝਿਮਰਤਨਥਲਹੈ॥ ਆਰਸੀਜੁਗਤਿਗੁਰ
ਸਿਖਸਬਹੀਕਹਾਵੈ॥ ਪਾਫਕਪ੍ਰਗਾਸਭੁਦੇਬਿਰਲੇ
ਅਚਲਹੈ॥ ੨੬੮॥ ਜੇਸੇਆਹਿਅਗਾਨਕਉਬਾਲਕ
ਬਿਲੋਕਧਾਵੈ॥ ਗਾਹਿਗਾਹਿਰਾਖੇ॥ ਮਾਤਾਸੁਤਬਿਲਲਾ
ਤੁਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਥਾਵੰਤਜੀਤਜੇਸੇਚਾਹਤਅਖਾਵਿਖਾਵਿਜ

ਤਨਕੋ ਬੇਦੁਸੁਗਵਤਨਸੁਹਾਤਹੋ ਜੇਸੇਪੰਥਾਅਪੰ
ਥਾਬੇਬੇਕਹਿਨਬੁਝੇਅੰਧਕਰਗਹੇਅਟਪਟੀਚਾਲ
ਚਲਿਯਾਤਹੋਤੈਸੇਕਾਮਨਾਕਰਤਕਾਨਿਕਾਅਉਕਾਮ
ਨੀਕੀਰਾਖੇਨਿਰਲੇਪਗੁਰਾਸਿਖਅਕੁਲਾਤਹੋ੨੬੬
ਜੇਸੇਮਾਤਪਿਤਾਅਨੇਕਉਪਜਾਤਸੁਤਪੁਜੀਦੇਦੇ
ਬਨਾਇਉਹਾਰਿਲਗਾਵਹੀਕਿਰਤਬਿਰਤ
ਕਰਿਕਉਮੁਲਿਖਦੇਰੋਰੋਕਉਲਾਕੁਲਕੁਤਕੋਚਉ
ਗੁਨਬਢਵਹੀਜੇਸੇਜੇਸੇਜੇਣੀਕੁਲਾਧਰਮਹੋਕ

ਰਮਕਰੇਤੋਸਤੋਸੋਜਸੁਅਪਜਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ ਤੇਸੇ ੫੧੮
ਸਤਿਗੁਰਸਮਦਰਸੀਪੁਹਪਗਤਿਸਿਖਸਾਖਾਬਿ
ਬਿਧਿਬਿਰਖਛਲਪਾਵਹੀ ੩੧੦) ਜੇਸੇਨ੍ਰਪਤਿਬ
ਹੁਬਨਿਤਾਬਿਦਾਹਕਰੇਜਾਕੇਜਨਮਤਸੁਤਵਾਹੀ
ਗੁਰਿਰਾਜਹੇ ਜੇਸੇਦਧਮਾਧਿਚਹੂਛਰੇਬੋਰਿਬ
ਚਲੇਜੇਈਪਾਰਪਹੁਚੈਪੁਰਨਸਬਕਾਜਹੇ ਖਾਨਖਨ
ਤਾਮਨੰਤਖਨਵਾਰਾਖੇਜੀਹੀਰਾਹਾਥਚਰੇਜਾਕੇਤਾਕੇ
ਬਾਜੁਬਾਜਹੇ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਨਵਤਨਅਉਪੁਰਾਤ

ਨਾਦਿਜਾਪਾਰਿਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਤਕੇਛਾਬਿਛਜਹੇਅੰ
ਬੁੰਦਬੁੰਦਬਰਖਪਨਾਰੇਬਹਿਚਲੇਜਲੁਬਹੁਰਿਓਓ
ਮਾਗਿਬਹੇਬੀਬੀਬੀਬੀਆਇਕੋਤਾਤੇਨੋਰਨੋਰਾਤੁ
ਰਿਚਲਤਚਤੁਰਕੁਟਸਾਰਿਤਾਸਾਰਿਤਾਪ੍ਰਤਿਮਿਲਤ
ਹੇਜਾਇਕੋਸਾਰਿਤਾਸਕਲਜਲਪਬਲਪ੍ਰਦਾਹਚ
ਲਿਸੰਗਮਸਮੁੰਦ੍ਰਹੇਤਸਮਤਸਮਾਇਕੋਜਾਮੇਜੇਸੀ
ਮੇਸਮਾਣੀਤੇਸੀਮੇਮਾਹਿਮਾਬਗਾਣੀਓਛੋਅਓਗੰਗੁੰ
ਰਧੀਰਬੁਝੀਮੇਬੁਲਾਇਕੋ੨੭੩ਜੇਸੇਹੀਰਾਹ

ਥਮੇਤਨਕਸਾਇਖਾਈਦੇਤਮੇਲਕੀਏਦਮਕਨਭਰ
 ਤਭੰਗਾਰਜੀ ਜੈਸੇਬਰਬਾਧੇਉਂਗੀਲਾਗਤਨਭਾਰਕ
 ਫੁਆਰੇਜਾਇਪਾਈਅਤੁਲਫੁਮੀਅਪਾਰਜੀ ਜੈਸੇ
 ਬਟਿਬੀਜਾਅਤਿਸੁਖਮਸਰੂਪਹੋਤਬੋਏਸੇਬਿਬਿਧਿ
 ਕਰੇਬਿਰਖਾਬਿਸਬਾਰਜੀ ਤੇਸੇਗੁਰਬਚਨਸਚਨ
 ਗੁਰਸਿਖਨਮੇਜਾਨੀਐਮਹਾਤਮਗਾਏਹੀਹਰਿਦੁਆਰ
 ਜੀ ੨੧੩। ਜੈਸੇਮਦਪੀਅਤਨਜਾਨੀਐਮਹੀਮੁਤਕਰ
 ਪਾਛੇਮਤਵਾਰਹੋਇਫੁਕੇਫੁਕਿਜਾਤਹੋ ਜੈਸੇਨਾਰਿ

ਭੇਟਤਭਤਾਰਹਿਨਭੇਦਜਾਨੈਉਦਿਤਿਅਧਾਨੰਚਿਹ
ਨਿਦਿਖਾਤਹੈਕਾਰਿਪਾਰਿਮਾਨਕਨਲਾਗਤਹੈਰੂ॥
ਗਤੋਲਮੋਲਸੀਖਿਆਦਮਕਨਹੇਰਤਹਿਰਾਤਿਹੈ॥
ਤੇਸੇਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਨਿਆਨੈਸਿਖਜਾਨੈਮ
ਹਿਮਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰਸਮਾਤਹੈ॥੨੧੪॥ਜੈਸੇਮਫ
ਕਛਬਗਹੰਸਮੁਕਤਾਪਾਖਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੇਪਗ॥
ਸਉਦਾਧਿਸੇਜਾਨੀਐਐਸੇਗੁਰੋਰਤਾਰੀਤਉਆਗਸਿ
ਸਨਾਹਸਸਰ੍ਵਲੋਹਣੇਕਸੇਅਨੇਕਰਚਨਾਬਖਾਨੀਐ

॥ ਕੁੰਜਨ ਬਿਬਿਧ ਜੇ ਸੇਹੋਤ ਏ ਕਾ ਮਿਤ ਕਾ ਸੇਖੀਰ ॥ ੫੮੦ ॥
ਨੀਰ ਬਿਜਨਾ ਦਿਅਉ ਖਦ ਸਮਾਨੀਐ ॥ ਭੈ ਸੇਦਰ
ਸਨ ਬਹੁ ਬਰਨ ਅਸਮਧ ਮਸਕਲ ਰਿਹ ਸਤ ਕੀਸ ॥
ਖਾਉਨ ਮਾਨੀਐ ॥ ੩੧੫ ॥ ਜੇ ਸੇਸ ਰਿਸਾਰਿਤਾ ਸਕ
ਲੇ ਮੇਸ ਮੁੰਦ ਬਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਸੁ ਮੇਰ ਬਰੇ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨਹੈ
ਤਰਦਰ ਬਿਰਖ ਜੇ ਸੇਚੰਦ ਨ ਬਿਰਖੁ ਬਰੇ ਧਤ
ਮੇਕਨ ਕਾ ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੇ ਮਾਨੀਹੈ ॥ ਪੰਛੀ ਅਨਮੇਰ
ਸੁਮਿਰ ਗਰਾਜਨ ਮੇਸਾਰ ਦੂਲਰਾ ਗਨ ਮੇਸਿਰੀਰਾ ਕੁ

ਪਾਹਸਪਖਾਨਹੇ ਗਗਿਅਨਨਮੇਗਿਆਨੁ ਅ
ਰੁਧਿਅਨਨਮੇਧਿਅਨਗੁਰਸਕਲਧਰਮਮੇਗਿ
ਹਸਤੁਪਰਵਨਹੇ ॥੩੧੬॥ ਤੀਰਥਮਜਨਕਰਬੇ
ਕੋਹੋਇਹੋਗੁਨਾਉਨਿਰਮਲਤਨਤ੍ਰਿਖਤੁਪਤਿਨਿ
ਵਾਗੀਐ ਦਰਪਨਦੀਪਕਰਗਹੋਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉ
ਪੇਖਤਚਿਹਨਮਗਸੁਰਤਿਸਮਾਗੀਐ ਭੁਟਤ
ਭੁਤਾਰਨਾਰਿਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉਸ੍ਵੰਤਕੁੰਦਸੀਪਗਤਿ
ਲੋਗਰਭੁਪ੍ਰਤਿਪਾਗੀਐ ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਿਸਗੀ

ਕੋਇਹੋਗੁਨਾਉਗੁਰਉਪਦੇਸਕਾਰਿਹਾਰਉਰਿਧਾਰੀਅੰ ੫੮੧
੨੧੧ ਜੇਸੇਮਾਤਾਪਿਤਾਨਬੀਚਾਰਤਾਬਿਕਾਰਸੁਤਪੋਖਤ
ਸਪੇਮਾਬਿਹਸਤਾਬਿਹਸਾਇਕੋ ਜੇਸੇਬਿਬਾਵੰਤਜੀਤ
ਬੇਦਾਹਿਬਤਾਂਤਕਹੈਪਰਖਪਰੀਖਾਉਪਚਾਰਤਰਸਾਇ
ਕੋ ਚਟੀਆਮਨੇਕਜੇਸੇਏਕਚਟਿਸਾਗਬਿਖੇਬਿਰਿ
ਆਵੰਤਕਰੇਪਾਧਾਪ੍ਰੀਤਿਸੇਪਕਾਇਕੋ ਤੇਸੇਗੁਹਸਿ
ਖਨਕੋਅਉਗੁਨੁਅਵਗਿਆਮੇਟੇਬਹਮਾਬਿਬੇਕਸੇ
ਸਹਜਸਮਝਾਇਕੋ ੨੧੮ ਜੇਸੇਤਉਕਰਤਸੁਤਮ

ਨਿਕਾਇਆਨਪਨਤਉਨਜਨਨੀਅਉਗਨਉਰਿਧਾਰਿਓ
ਹੋਜੈਸੇਤਉਸਰਨਿਸੁਰਿਪੁਰਨਪਤਗਿਆਰਾਖੇਅ
ਨਿਕਾਅਵਗਿਆਕੀਏਮਾਰਿਨਬਿਰਾਰਿਓਹੋਜੈਸੇ
ਤਉਸਰਤਾਜਲੁਕਾਸਟਹਿਨਬੇਰਤਕਰਤਚਿਤਲ
ਜਾਅਪਨੋਈਪਤਿਪਾਰਿਓਹੋਜੈਸੇਹੀਪਰਮਗੁਰਪਾ
ਰਸਪਰਸਗਾਤਿਸਿਖਨਕੋਕਿਰਤੁਕਰਮੁਨਬਿਚਾ
ਰਿਓਹੋ॥੨॥੫॥ਜੈਏਕੁਲਾਧਰਮਕਰਮਕੋਸੁਚਾਰ
ਚਾਰਸੋਈਪਰਦਾਰਬਿਖੇਸੇਸਟਬਖਾਨੀਐਬਨ

ਜੁਬਿਉਹਾਰਸਾਚੇਸਾਹਸਨਮੁਖਸਦਾਸੋਈਤੁਉਬਨਉ ॥ ੫੮੨ ॥
ਟਾਨਿਹਕਪਟਕੇਮਾਨੀਐ ॥ ਸੁਆਮਕਾਮਸਾਵਧਾਨਮ ॥
ਨਤਨਰੇਸਾਆਨਸੋਈਸੁਆਮਕਾਰਜੀਪ੍ਰਸਿਧਪਹਿਚਾਨੀ
ਐ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਦੇਸਗਿਦਿਅੰਤਰਿਹੋਸਬਦਸੁ
ਰਤਿਸੋਈਸਿਖੁਜਗਜਾਨੀਐ ॥ ੫੮੩ ॥ ਜਲਕੇਧਾਰਨ
ਅਰੁਧਰਨਕੇਜੇਸੇਜਲੁਪ੍ਰੀਤਿਕੋਪਰਸਪਰਸੰਗਮੁਸ
ਮਾਰਿਹੋ ॥ ਜੇਸੇਜਲਸੀਚਕੇਤਮਾਲਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਅ
ਤਬਰਤਨਕਾਸਟਹਿਜਲਮੇਨਜਾਰਿਹੋ ॥ ਲੋਸਟਕੇ

ਜਗ੍ਹਿਗਾਗ੍ਹਿਬੋਹਥਬਨਾਈਅਤਲੋਸਟਹਿਸਾਰਗ
ਅਪਾਰਿਪਾਰਪਾਰਹੋਪ੍ਰਭਕੋਜਾਨੀਜੇਜਨੁਜਨਕੋ
ਜਾਨੀਜੇਪ੍ਰਭਤਾਤੇਜਨਕੋਨਗੁਨਅਭੰਗੁਨਨਬੀਚ
ਰਹੋ॥੨੯੯॥ਇਸਾਹਸਮੇਜੇਸੇਦੁਹੰਭਗਾਈਅਤ
ਗੀਤਏਕੋਹੁਇਲਗੁਤਿਏਕੋਹਾਨਿਕਾਨਿਜਾਨੀਐ॥ਦੁ
ਹੰਦਲਾਇਖੇਜੇਸੇਬਾਜਤਨੀਸਾਨਤਾਨਕਾਹੁਕਭੰਜੋਕ
ਹੁਕਭੰਪਰਾਜੇਪਾਰਿਚਾਨੀਐ॥ਜੇਸੇਦੁਹੰਕੁਇਸਾਰਿਤ
ਮੇਭਾਰਿਨਾਭਚਲੇਕੋਭੰਮਾਭਿਧਾਰਿਕੋਭੰਪਾਰਿਪਰਦਾਨੀ

ਐਯਰਮਾਯਰਮਕਰਮਕੋਅਸਾਧਸਾਧਉਚਨੀ ੫੮੩
ਚਪਦਵੀਪ੍ਰਸਿਧਉਨਮਾਨੀਐ॥੩੮੩॥ਧਾਹਨਕੀਰਿਖ
ਆਦਿਅੰਤਨਿਰਬਾਹੁਕਰੋਟਰੋਨਸਨੇਹੁਸਾਧਬਿਗ੍ਰਹੁ
ਅਸਾਧਕੋਜੇਸੇਜਲਮੇਲਕੀਰਧੀਰਨਧਰਤਿਤਤ
ਅਧਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਅਉਬਿਰੁਧਜੁਧਸਾਧਕੋਥੋਹਰਿਉਖੁ
ਗਉਪਕਾਰੀਅਉਬਿਕਾਰੀਸਹਜੇਸੁਕੁਵਸਾਧਅਧ
ਮਉਪਾਧਕੋਗੁਜਾਫਲਮਾਨਕਸਿਸਾਰਿਤੁਲਾਧਾਰਿਬਿ
ਖੋਤੋਲਿਕੋਸਮਾਨਿਮੇਲਅਲਖਅਗਾਧਕੋ੩੮੩ਜੇਸੇ

ਕੁਲਾਬਧੁਅੰਗਾਰਚਤਸੀਗਾਰਖੋੜਿਤੇਈਗਨਿਕਾਰ
ਚਤਸਕੁਲਾਸਿੰਗਾਰਜੀਕੁਲਾਬਧੁਸਿਹਜਾਸਮੇਰਮੇ
ਰਤਾਰਏਕਬੇਸੁਤਉਅਨੇਕਸੈਕਰਤਬਿਬਚਾਰਜੀਕੁ
ਲਾਬਧੁਸੰਗਮੁਸੁਜਸਨਿਰਦੋਖਮੇਖਬੇਸੁਪਰਸਤਮਪਜ
ਸਹੁਇਬਿਕਾਰਜੀਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕਉਪਰਮਪਾਦਿਤਮਾ
ਇਆਸੇਈਦੁਖਦਾਇਕਹੁਇਦਹਤਿਸੰਸਾਰਜੀਅੰਧਾਸ
ਈਲੋਹਾਬਿਸੁਬਿਖੇਬਿਬਿਧਬੰਧਨਰੁਪਸੇਈਤਉਕੰਚਨ
ਜੋਤਿਪਾਰਸਪ੍ਰਸੰਗਹੋਸੇਈਤਉਸੰਗਾਰਿਅਤਿਸੋਰੁਤ

ਪਤਿਬਿਤਕਉਸੋਈਅਭਰਨੁਗਾਨਿਕਾਰਚਤਅੰਗਹੋਸੋਈ ੫੮੪

ਸੁਤਿਬੁੰਦਮਿਲਿਸਾਗਰਮੁਕਤਾਫਲਸੋਈਸੁਤਿਬੁੰਦਬਿਖ

ਕੇਟਤਭੁਅੰਗਹੋ। ਤੇਸੇਮਾਇਆਕਿਰਤਾਬਿਰਤਹੋ। ਬਿਕਾਰਜ

ਗਪਰਉਪਕਾਰਗੁਰਸਿਖਨਸਬੰਗਹੋ। ੨੮੫ ਕਉਆਜਉ

ਮਰਾਲਸਕੁਜਾਇਬੰਠੇਮਨਸਹਦੁਚਿਤਉਦਾਸਬਾਸਅਸ

ਦੁਰਗਧਕੀ। ਸੁਵਨਜਿਉਬੰਠਾਈ। ਸੁਕੁੰਪ੍ਰਜੰਗਪ੍ਰਤਿਆਰਿ

ਜਾਇਚਾਕੀਚਾਟੇਹੀਨਮਤਅੰਧਕੀ। ਗਰਧਬਅੰਗਮਰ

ਗਜਾਜਉਲੇਪਨਕੀਜਿਲੋਟਤਭੁਸਿਮਸਿਗਹੋਕ੍ਰੇਦਕੀਧਕੀ।

ਭੈਸੇਹੀ ਅਸਾਧਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਮਨਸਾ
ਉਪਾਧਾ ਅਪਰਾਧ ਸਨ ਬੰਧ ਕੀ ॥ ੩੮੬ ॥ ਨਿਰਾਧਾਰ ਕੋ
ਅਧਾਰ ਅਸਰੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੋ ਨਾਥੁ ਹੈ ਅਨਾਥ ਨ ਕੋ ਦੀਨ ਕੋ
ਦਇਆ ਲੁਧੈ ॥ ਅਸਰ ਨਿਸਰ ਨਿਅਉ ਨਿਰਧਨ ਕੋ
ਪੈਧਨ ਟੇਕ ਅੰਧਰਨ ਕੀ ਅਉ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੈ
ਅਕ੍ਰਿਤ ਪਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ਪਤਤਿ ਪਾਫਨ ਪਭਨ
ਚਕ ਨਿਫਾਰਨ ਪਤਰਿਗਾ ਅਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੁ ਹੈ ॥ ਅ
ਫਗੁਨ ਹਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤਾਰਿਗਾ ਅਸਾਮੀ ਸੀਰੀ

ਸਰਬੀਗਿਰਸਰਸਕਿਰਸਾਨੁਹੈ॥੩੮੭॥ਕੋਇ ੫੮੫

ਲਾਸੀਤਲਕਰਕਰਤਸਿਆਮਗਹੇਪਰਸਤਪ

ਤਪਰਦਗਧਕਰਤਹੈ॥ਕੁਕਰਕੇਚਾਟਤਕਲੇਵ

ਗਹਿਲਾਰੈਛੋਤਿਕਾਟਤਸਗੀਰਪੀਰਪੀਰਨਧਰ

ਤਹੈ॥ਫੂਟਤੁਜਿਓਗਾਗਾਰਿਪਰਤਹੀਪਖਾਨਪਰਿ

ਪਾਹਨਪਰਤਿਪੁਨਿਗਾਗਾਰਹਰਤਹੈ॥ਤੈਸੇਹੀ

ਅਸਾਧਸੀਗਪੀਤਹੂਬਿਰੋਧਬੁਰੋਲੋਕਪਹਲੇ

ਕਦੁਖਦੋਖਨਭੁਟਰਤਹੈ॥੩੮੮॥ਛਕੁਕੇਬਦਲੇ

ਜੈਸੇ ਬੈਠੇ ਛਤ ਨਾ ਕੀ ਛਾਂਹ ਹੀਰਾ ਅਮਲ ਕਬ ਦਲੇ
ਫਟ ਕੁ ਕਉ ਪਾਈਐ ਜੈਸੇ ਮਨ ਕੰਚਨ ਕੇ ਬਦਲੇ
ਕਾ ਦੁਰੀਜਾ ਫਲੁ ਕਾ ਬਰੀ ਪਟੰਬਰ ਕੇ ਬਦਲੇ ਓਢਾ
ਈਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਸਟਾਨ ਪਾਨ ਕੇ ਬਦਲੇ ਕਰੀ ਫਲ ਕੇ
ਸਰ ਕਪੂਰਾ ਜਿਉ ਕਚੂਰ ਲੈਲ ਗਾਈਐ ਭੇਟ ਤਾਮ
ਜਾਧ ਸੁਖ ਸੁਖਿਤ ਸੁਖ ਮਹਿਤ ਜਾਗਰਾ ਅਥਾਹ ਜੈਸੇ
ਬੇਲੀ ਮੇਸਾਈਐ ॥੨੮੮॥ ਕੰਚਨ ਕਲਾਸ ਜੈਸੇ ਬ
ਕੋ ਭਏ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ਮਾਟੀ ਕਿ ਕਲਾਸੁ ਫੂਟੇ ਜੁਰੈ ਨ ਜਤਨ

ਸੈ ਬਸਨਮਲੀਨਧੋਏ ਨਿਗਮਲਹੋਤਜੈਸੇਉਜਰੀ ੫੮੬
ਨਹੋਤਕਾਰੀਕਾਬਰੀਪਤਨਸੈ ਜੈਸੇਲਫੁਟੀਅ
ਗਨਿਸੇਕਤਹੀਸੁਧੀਹੋਇਸ਼ਾਨਪੁਛਿਪਟੰਤਰੋਪ੍ਰਗ
ਟਮਨਤਨਸੈ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਸੁਭਾਓਜਲਸੈਨ
ਗਤਿਸਾਕਤਸੁਭਾਵਲਾਖਪਾਹੁਨਗਤਨਸੈ ॥੩੯॥
ਕੋਊਬੇਚੈਗਾਨ੍ਰਿਗਾਨ੍ਰਿਸਸਰ੍ਧਨਖਬਨਕੋਊਬੇਚੈ
ਗਾਨ੍ਰਿਗਾਨ੍ਰਿਬਿਬਿਸਿਸਨਾਹਜੀ ਕੋਊਬੇਚੈਗੋਰਸ
ਦੁਗਾਧਦਧਪਿਪੁਤਨਿਤਕੋਊਬੇਚੈਬਾਰਨੀਬਿਖਮਸਮ

ਚਾਹਜੀ ਤੈਸੇਹੀ ਬਿਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਹੈਅਸਾਧ
ਸਾਧਬਿਖਿਆਮੀਮਿਤਬਨਵੇਖੇਅਵਗਾਹਜੀ
ਆਤਮਾਅਚੇਤਪੰਛੀਧਾਵਤਚਤੁਰਕੁੰਟਜੈਸੇਈ
ਬਿਰਖਬੈਰੇਚਾਖੇਫਲਤਾਹਜੀ॥੩॥ ਜੈਸੇਏ
ਕਜਨਨੀਕੋਹੋਤਹੈਅਨੇਕਸੁਤਸਬਹੀਮੇਅਧਿ
ਕਾਪਿਆਰਸੁਤਰੋਦਕੋ॥ਸਿਆਨੇਸੁਤਬਨਜਬਿ
ਉਹਾਰਕੇਬੀਚਾਰਬਿਖੇਰੋਦਮੇਅਚੇਤੁਹੋਤੁਸੰਪੰ
ਨਸਾਰੋਦਕੋ॥ਪਲਨਾਸੁਫਾਇਮਾਇਰਿਹਿਕਾਜਿ

ਲਾਗੈ ਜਾਇ ਸੁਨਿ ਸੁਤ ਰੁਦ ਨ ਪੈ ਪੀਆ ਦੇ ਮਨੋ ॥ ੫੯ ॥
ਦਕੋ ॥ ਆਪਾ ਬੋਇ ਜੋਈ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸਰਨਿ ਰਹੇ
ਰਹੇ ਨਿਵੋਖ ਮੋਖ ਅਨ ਦਬਿ ਨੋ ਦਕੋ ॥ ੬੦ ॥ ਕਰਤ
ਨਇਛਾ ਕਛੁ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਤਾਨ ਜਾਨੈ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿਨ
ਹਿ ਬਾਲ ਕਾ ਅਚੇਤ ਕਉ ॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਲੀਏ ਮ
ਤਾ ਪਾਛੈ ਲਾਗੀ ਰੂਲੇ ਬੋਲੇ ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਤ
ਹੇਤ ਕਉ ॥ ਬਾਲ ਕੈ ਅਸੀਸ ਦੇ ਨਹਾਰੀ ਆਤਿ ਪਾਅਰੀ
ਲਾਗੈ ਗਾਰਿ ਦੇ ਨਹਾਰੀ ਬਲਿਹਾਰੀ ਡੁਰੀ ਸੇਤ ਕਉ

ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਿਜਾਮਦਰਸੀਅਨੰਦਮਈਜੇਜੇ
ਗੁਮਾਨੈਤੇਸੇਲਾਗੈਫਲੁਪੇਤਕਉ॥੩੮੩॥ਜੇਸੇ
ਦਰਪਨਿਦਿਬਿਸੁਰਸਨਪੁਖਰਾਖੇਪਾਵਕਪੁ
ਗਾਸਹੋਤਕਿਰਨਚਰਿਤਕੈ॥ਜੇਸੇਮੇਘਬਰਖ
ਤਹੀਬਜੁਧਰਾਬਿਰਾਜੈਬਿਬਿਧਿਬਨਾਸਪ
ਤੀਸਫਲੁਮਿਤਕੈ॥ਕੇਟਤਕੁਤਾਰਿਨਾਰਿਜੇ
ਕੁਤਸਿਗਾਰਿਚਾਰਿਪੁਰਨਅਨੰਦਜੁਤਉਦਿ
ਤਿਬਚਿਤਕੈ॥ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਿਪਰਸਿਬਿ

ਗਸਤਸਿਖਪਾਪਤਨਿਧਾਨਗਿਆਨਪਾਦਨਪਦਿ ੫੮੮

੨ਕੋ॥੨੬੪॥ਜੈਸੇਕੁਲਾਬਧੁਬੁਧਿਵੰਤਸਸੁਰਗ

ਬਿਖੈਸਾਵਧਾਨਚੇਤਨਰਹੈਅਚਾਰਚਾਰਕੋ॥ਸਸੁ

ਰਵੇਦਰਜੇਠਸਕਲਕੀਸੇਵਾਕਰੈਖਾਨਪਾਨਗਿ

ਆਨਜਾਨਿਪਤਿਪਰਵਾਰਿਕੋ॥ਅਧੁਰਬਚਨਗੁ

ਰਜਨਸੈਲਜਾਲਵੰਨਿਸਿਹਿਜਾਸਮੈਸੁਪੇਅਪੁ

ਰਨਭੁਤਾਰਕੋ॥ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਸਰਬਾਤਮਪੁਜਾ

ਪ੍ਰਬੀਨਬ੍ਰਹਮਾਧਿਆਨਗੁਰਮੁਰਤਿਅਪਾਰਕੋ॥੨੬੫॥

॥ ਤੀਰਥ ਪੁਰਬ ਦੇਵ ਜਾਤ੍ਰਾ ਜਾਤ ਹੈ ਜਗਤ ਪੁਰਬ
ਤੀਰਥ ਸੁਰਕੋਟ ਨਿਕੋਟਾ ਨਿਕੋ ਮੁਕਤਿ ਬੇਕੀਰ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਬਿਬਿਧ ਫਲ ਬਾਂਛਤ ਹੈ ਸਾਧਰਨ ਕੋਟਿ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕੋ ਅਗਾਮ ਮਗਾਧਿ ਸਾਧ ਸੰਗ
ਤ੍ਰਿਅਸੰਖ ਸਿਖ ਸੀਚੁਰ ਬਚਨ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਸ
ਆਨਿਕੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ
ਲਿਖ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਨ ਕੋ ॥੨੬॥
॥ ਦ੍ਰਿਗਨ ਕਉ ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਵਨ ਜਉ ਮਿਲਹਿ ਜੇ

ਜੋਦੇਖੇਤੈਸੋਕਾਹਿਬੁਨਿਗੁਨਗਾਵਹੀਸ੍ਰਵਨ ॥੫੮੬॥
 ਜਿਹਬਾਅਉਲੋਚਨਮਿਲੇਦਿਆਲਜੈਸੋਸੁਨੈਤੈ
 ਜੋਦੇਖਿਕਾਹਿਸਮਝਾਵਹੀ ॥ਜਿਹਬਾਕਉਲੋਚਨ
 ਸ੍ਰਵਨਜਉਮਿਲਹਿਦੇਵਜੈਸੋਕਹੈਤੈਸੋਬੁਨਿਦੇਖਿ
 ਅਉਦਿਖਾਵਹੀ ॥ਨੈਨਜੀਹਸ੍ਰਵਨਸ੍ਰਵਨਲੋਚ
 ਨਜੀਹਜਿਹਬਾਨਸ੍ਰਵਨਲੋਚਨਲਲਚਾਵਹੀ
 ॥੫੮੭॥ਆਪੁਨੋਸੁਮੰਨਿਜੈਸੇਲਾਗਤਪਿਆਰੇ
 ਜੀਅਜਾਨਿਮੇਏਜੋਈਪਿਆਰੇਸਕਲਸਿਸਾਰਕਉ

ਆਪਨੋ ਦਰਬੁਜੈ ਸੇਰਾਖੀਐ ਜਤਨ ਕਾਰਿ ਦੇਸੇ
ਈਸਾਮਾਇਸਭ ਕਾਹੁ ਕੇ ਬਿਓਹਾਰ ਕਉ ਅਸਤੁ
ਤੁਨਿ ਦਾਸੁ ਨਿਬਿਆਪਤ ਹਰਖੁ ਸੇਰਾ ਦੇਸੀਐ
ਲਗਤਿ ਜਗਾ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਉ ਤੁਸੇ ਕੁਲਧ
ਰਮੁਕ ਰਮੁਜੈ ਸੇਜੈ ਸੇਕਾ ਕਉ ਤਮ ਕੈ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਬਾਹ ਕਉ ॥੩੯॥ ਜੇ ਸੇਨੈ ਨ ਬੈਨ ਪੰਖ
ਸੁੰਦਰ ਸੁਬੰਗ ਮੇਰਾ ਕੇ ਪਗ ਓਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਨ ਬੀ
ਚਾਰੀਐ ਸੁੰਦਰ ਸੁਰੰਧਾ ਮਾਤਿ ਕੋ ਮਲਕ ਮਲ

ਜੈਸੇਕੰਟਕਿਬਿਲੋਕਨਅਉਗੁਨਉਰਧਾਰੀਐਜੈ ੫੯੦
ਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫੁਲਮਿਸਾਟਿਗੁਨਾਵਿਸ਼ਵਬੀਜਕ
ਰਵਾਈਕੋਬੁਰਾਈਨਸਮਾਗੀਐਤੈਸੇਗੁਰਗਿ
ਆਨਦਾਨਸਬਹੁਸੇਮਾਰਿਗਲੀਜੈਬੰਦਨਾਸਕਲ
ਕੂਤਨਿਦਾਨਤਕਾਰੀਐ॥੪੯॥ਪਾਰਸਪਰਸਦ
ਰਸਕਤਸਜਨੀਕਤਵੈਨੈਨਬੈਨਮਨਮੋਹਨਾਕ
ਤਵੈਦਸ੍ਰੰਗਸਨਸੋਕੁਨਿਧਿਕਤਵੈਗਵਨਭਵ
ਨਬਨਸੋਹਨਾਕਤਵੈਗਾਰੰਗਸੁਖਸਾਗਰਕਤ

ਵੈਦਇਆਮਾਇਆਦੁਖਜੋਹਨਾਕਤਵੈਜੋਗਭੁ
ਗਰਸਲੀਲਾਕਤਵੈਸੰਤਸਭਾਛੁਬਿਗੋਹਨਾ॥
੪੦੦॥ ਕਬਲਾਰੈਅਸਤਕਿਚਰਨਨਰਜਦਰਸੁ
ਦਇਆਵਿਗਨਕਬਦੇਖਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁ
ਨਉਕਬਸਦਨਨੁਕਬਰਸਨਾਬੇਨਤੀਬਿਸੇਖਉ॥
ਕਬਕਰਕਰਹਉਰੰਗਉਤਬੰਦਨਾਪਗਨੁਪਰਿਕ੍ਰ
ਮਾਦਿਪੁਨਰੇਖਉ॥ ਪੇਅਭਗਤਪਤਛਿਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
ਰਿਅਨਪਿਆਨਜੀਵਨਪਦਲੇਖਉ॥ ੪੦੧॥

ਪਦ

ਬਿਰਖੇ ਬਾਇਆ ਹਲਾਰੇ ਜੇ ਹੋਹ ਰਾਤਿ ਪਾਤਿ ਪੰਛਿ ੫੯੯
ਨਧੀਰ ਜਕਾਰਿ ਫਉਰ ਫਹਰਾਤ ਹੋ ਸਰਵਰ ਘਾਸ
ਲਾਰੇ ਬਾਹੁ ਜਾ ਬਿਲਖ ਮੁਖ ਪਾਸ ਅੰਤ ਹੰਤ ਜਲਜੀ
ਤਾਮ ਕੁਲਾਤ ਹੋ ਸਾਰ ਦੂਲ ਦੇਖੇ ਮਿਗ ਮਾਲਵ
ਲਿਚਿਤੁ ਬਨਵਾਸ ਮੈ ਨਕਾਸ ਕਾਰਿ ਆਸ ਮਸੂਹ
ਤਹੇ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਰੁਏ ਕੇ ਚਕਾਤਿ ਸਿਖ
ਦੁਖਿਤ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਅਤਿ ਬਿਲਲਾਤ ਹੋ ॥੪੦੩॥
ਓਹ ਬਰਖਤ ਕਰਖਤ ਦਾਮਨੀ ਬਜਾਹਿ ਸਾਗਰ

ਲਹਰਿ ਬਨ ਜਹਤੁ ਅਗਨਿ ਹੈ॥ ਰਾਜੀ ਬਿਰਾਜੀ
ਕੂਕੰਪ ਕਾ ਅੰਤਰ ਬਿਬਾ ਬਲ ਬੰਦ ਸਾਲਾ ਸਾਸਨਾ
ਸੰਕਟ ਮੈ ਮਗਨੁ ਹੈ॥ ਆਪ ਦਾ ਅਧੀਨ ਦੀਨ ਦੂਖਨ
ਦਰਿ ਦਛਿ ਦੁਕੁ ਮਾਤਿ ਉਦਾਸ ਰਿਨ ਦਾਸ ਨਿਨਗ
ਨਿਹੈ॥ ਤੇ ਸੇਹੀ ਸਿਸਟਿ ਕੋ ਅਵਿਸਟ ਜਉ ਮਾਇ
ਲਾਗੈ ਜਗ ਮੈ ਭਗਤ ਨੇ ਕਰੇ ਮਕੋ ਭਗਨੁ ਹੈ॥ ੪੦੩॥
ਜੇ ਸੇ ਚੀਟੀ ਕਾ ਮਕਾ ਮਕੈ ਬਿਰਖ ਚੜ੍ਹੇ ਪੰਛੀ ਉਡਿ ਜਾ
ਇਥੇ ਸੇ ਨਿਕਟਿ ਹੀ ਫਲ ਕੋ॥ ਜੇ ਸੇ ਗਾਢੀ ਚਲੀ ਜਾਤੀ

ਲੀਕਨਮੇਧੀਰਜਸੇਘੋਰੇਦਉਰਜਾਇਬਾਏਦਾ
 ਹਨੇਸਬਕੋ ਜੇਸੇਕੋਸਭਰਿਚਲਿਸਕੀਅੇਨਪ
 ਇਨਕੋਆਤਮਾਚਤੁਰਕੁਟਧਾਇਆਵੇਪਲਕੋ
 ਤੇਸੇਲੋਗਬੇਦਕੇਦਰਿਅਨਉਨਮਾਨਪਛਗੀਅ
 ਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਅਸਥਲਕੋ॥੪੦੪॥ਜੇਸੇਬਨ
 ਗਾਇਪਰਫੁਲਤਫਲਨਮਿਤਲਾਗਤਹੀਫਲ
 ਪੜਪੁਰੁਪਾਬਿਲਾਤਹੈ ਜੇਸੇਤ੍ਰਿਅਾਰਚਤੁਸਿਰ
 ਰਕੁਰਤਾਰਹੈਤਿਭੇਟਤਕੁਰਤਾਰਉਰਹਾਰਨਸਮਤੁ

ਪੜ

੦

੦

ਹੈ॥ ਬਾਲਕ ਅਚੇਤ ਜੇ ਸੇ ਕਰਤ ਲੀਲਾ ਅਨੇਕ
ਚਿਤ ਚਿਤ ਨ ਭਏ ਸਭੇ ਬਿਸਰਾਤ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਖਰ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਮਗਿ ਅਨ ਕਾ ਜਿਗਿ ਅਨ ਭਾਨ
ਉਦੈ ਉਡ ਕਰਮ ਉਡਾਤ ਹੈ॥ ੪੦॥ ਜੇ ਸੇ ਹਸ ਬੋਲਤ
ਹੀਡਾ ਕਨਹਰੇ ਕਰੇ ਜੇ ਬਾਲਕ ਤਹਿ ਲੋਧਾਵੈ ਜ॥
ਨੈ ਗੋਰਿ ਲੇਤ ਹੈ॥ ਰੇਵਤ ਸੁਤਹਿ ਜੇ ਸੇ ਅਉਖਰ
ਪਾਏ ਮਾਤਾ ਬਾਲਕ ਜਾਨਤ ਮੇਰਿ ਕਾਲ ਕੂਟਿ
ਤੈ ਹਰਨ ਭਰਨ ਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ॥ ਅਨ ਬ॥

ਲਕਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਜਗਤ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਅਕਲਕ

ਪਦ ੩

ਲਾ ਅਲਖ ਅਤਿ ਹੀ ਅਗਾਧ ਬੋਧ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨਤੁ ਅ

ਪਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਹੈ ॥੪੦॥ ਵੇਤ ਸੁਤ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਿ

ਪ੍ਰਾਹਿ ਲਾਇ ਭੁਏ ਵੇਦ ਸੁਤ ਜਗੀਸਨੀ ਚਰਬਖਾ

ਨੀਐ ਆਧੁ ਪੁਰਬਾਸੀ ਕੀਸ ਅਧਾਮ ਅਸੁਰ ਭੁਏ ਲੀ

ਕਾ ਬਾਸੀ ਸੇਵਕ ਭਭੀ ਖਨ ਪਛਾਨੀਐ ਸਾਗਰ

ਗੰਭੀਰ ਬਿਖੇ ਬਿਖਿਅਹਿ ਮਸਤ ਕਿ ਮਨੁ ਉਦੈ ਉਨ

ਆਪੁ ਗਾਸ ਭੁਈ

ਮਾਨੀਐ ਬਰਨ ਸਬਨ ਲਪੁਦੀ ਰਘ ਜਤਨ ਪ

ਰੈਅਕਥਕਥਾਬਿਨੋਦਬਿਸਮਨਜਾਨੀਐ॥੪॥
੧੧ ਚਿਤਾਮਨੀਚਿਤਵਤਚਿਤਾਚਿਤਤੇਚੁਗਈ
ਅਜੋਨੀਅਰਾਧੇਜੋਨਿਸੰਟਿਕਟਾਏਹੈ॥ਜਪਤ
ਅਕਾਲਕਾਲਕੰਟਕਕਲੇਸਨਾਸੇਨਿਰਭੇਕੁਜ
ਨਕੁਮਕੁੰਦਲਕੁਜਾਏਹੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਥਨਿਰ
ਦੇਰਬੇਰਕੁਊਤਿਅਗਿਓਭਾਗਿਓਕੁੰਦੁਖੇਦੁਨਿਰ
ਭੇਦਗੁਨਗਾਏਹੈ॥ਅਕੁਲਅੰਚਲਗਾਹੇਕੁਲਨਬਿ
ਚਰੈਕੁਊਅਟਲਸਰਨਿਅਵਾਗਵਨਮਿਟਾਏਹੈ॥

॥४०८॥ ਬਾਛੈ ਨਸੁਰਗ ਬਾਸਮਾਨੈ ਨਨਰ ਕਕਾਸ

੫੮੪

ਆਸਨ ਕਰਤ ਚਿਤ ਹੋ ਨਹਾਰੁ ਹੋਇ ਹੋ ਸੀਪਤਿ ਨ

ਹਰਖ ਬਿਪਤ ਮੈ ਨ ਸੋਗਤਾ ਹਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਸਾਰਿ

ਬਿਹਸਨ ਹੋਇ ਹੋ ਜਨਮ ਜੀਵਨ ਮਿਤ ਮੁਕਤਿ

ਨ ਕੇਦਖੇ ਦਰੀ ਮਿਤਾ ਕ੍ਰਿਕਾਲ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਅਵਿਲੋ

ਇਹੋ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨ ਕੈ ਚੀਨਤ ਨਿਰੰਜ

ਨਾਹਿ ਬਿਰਲੇ ਸੀਸਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਭੁਗਤ ਮੈ ਕੋਇ ਹੋ ॥੪੦੯॥

ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਮਿ ਰਾਈ ਰਾਖੀ ਮੇਛੁ ਪਾਇ ਜਤਨ ਕੇ

ਚੀਟੀਚਲਿਜਾਇਚੀਨਿਤਾਹਿਲਪਟਾਤਹੈ ਯਦੀ
ਪਕਜਗਾਇਜੈਸੇਰਾਖੀਐਦੁਗਾਇਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਗਟ
ਪਤੰਗਾਤਮੇਸਹਜਿਸਮਾਤਹੈ ਯੈਸੇਤਉਇਬਿਮਲ
ਜਲਕਮਲਇਕਾਂਤਿਬਸੈਮਧੁਕਾਰਿਮਧੁਮਚਦ
ਨਤਹਜਾਤਹੈ ਯੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਘਟਪ੍ਰਗਟ
ਯੇਮਸਕਲਸੰਸਾਰੁਤਿਹਿਦੁਆਰਬਿਲਲਾਤਹੈ
੪੧੦॥ ਬਾਜਤਨੀਸਾਨਸੁਨੀਅਤਚਹੂੰਓਰਜੈਸੇ
ਉਦਤਪ੍ਰਧਾਨਭਾਨਦੁਰੈਨਦੁਰਾਏਸੇ ਯਦੀਪਕਸੇਦਾ

ਦਾਭੁਏਸਕਲਸੰਸਾਰੁਜਾਨੈਘਟਕਾਮੇਸਿਧਜੇਸੇ ੫੯੫

ਛਿਪੈਨਾਛਿਪਾਏਸੇ। ਜੇਸੇਚਕ੍ਰਦੇਨਛਾਨੇਰਹਤਸਿ

ਘਾਸਨਸੇਦੇਸਮੇਦੁਹਾਈਫੇਰੇਮਿਟੈਨਮਿਟਾਏਸੇ॥

ਤੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਪੇਮਕੋਪ੍ਰਗਾਸੁਜਾਸੁਗੁਪਤ

ਨਰਹੈਮੋਨਿਬਿਰੁਭਿਪਜਾਏਸੇ॥੪੧੭॥ਜਉਪੈਦੇ

ਖਿਦੀਪਕਪਤੰਗਪਛਮਨਤਕੋਜੀਦਨਜਨਮ

ਕੁਲਲਾਛਨਲਗਾਦਈ। ਜਉਪੈਨਾਦਬਾਦਸੁ

ਨਿਮਿਗਾਮਾਨਗਿਆਨਰਾਚੈਪਾਨਸੁਖਹੁਇਸਬਦ

ਬੇਧੀ ਨਕਹਾਵਈ ਜਭਿ ਪੈ ਜਲ ਸੇ ਨਿਕਸਿਮੀ
ਨਸਰਜੀਵ ਰਹੈ ਸਹੈ ਦੁਖ ਦੁਖਿ ਨ ਬਿਰਹੁ ਬਿਲਖ
ਦਈ ਸੇਵਾ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੁਜੈ ਕੁਜੈ ਦੁ
ਬਧਾ ਕਉ ਸੰਗਤ ਮੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਦਵੀ ਨ ਪਾਵਈ
॥੪੧੨॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕਚੀ ਟੀਪਾਵੈ ਕੋਟ ਚੀ ਟੀਚਲੀ
ਜਾਤਿ ਇਕਟ ਕਪਗ ਡੁਗ ਮਹਿ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜੈਸੇ
ਕੂਜ ਪਾਂਤਿ ਕੁਲੀ ਭਾਂਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਮੇਓ ਰੁਤ ਅਕ
ਸਚਾਰੀ ਅਰੋਮ ਗਵਾਨ ਹੋ ਜੈਸੇ ਮਿਗ ਮਾਲਚ

ਲਚਲਤੁਟਲਤੁਨਾਹਿਜਤੁਤੁਅਗੁਤੁਗੀ
 ਗਮਤੁਤੁਤੁਪਿਆਨਹੈਕੀਟੀਖਗਮਿਗਸਨਮੁ
 ਖਪਾਛੇਲਾਗੇਜਾਹਿਪਾਨੀਗੁਰਪੰਥਛਾਡਚਲਤੁ
 ਅਗਿਆਨਹੈ॥੪੧੩॥ਜੇਸੇਪ੍ਰਿਅਸੀਗਮਸੁਜ
 ਸੁਨਾਇਕਾਬਖਾਨੈਸੁਨਿਸੁਨਿਸਜਨੀਸਗਲਇ
 ਗਸਾਤੁਹੈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਿਅਪੇਮਰਸਬਿਸ
 ਮਹਾਇਸੋਕੁਦੇਤਮੋਨਿਗਹੈਮਾਨਮੁਸਕਾਤੁਹੈਪ੍ਰੁ
 ਰਨਅਧਾਨਪਰਸੁਤਸਮੈਰੁਦਨਸੇਗੁਰਜਨਮੁ

ਦਤਿਹੁਇਤਾਹੀਲਪਟਾਤਹੈ ਭੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਪੇਮ
ਕੁਗਤਪ੍ਰਗਾਸਜਾਸੁਬੋਲਤਬੈਰਾਗਮੋਨਿਸਬਹੁ
ਸੁਹਾਤਹੈ ॥੪੧੫॥ ਜੈਸੇਕਾਛੀਫਲਹੇਤਾਬਿਬਿਧ
ਬਿਰਖਰੇਖੇਨਿਹਫਲਰਹੈ ਬਿਰਖੇਨਕਾਹੁਕਾਜ
ਹੈ ਸਿਤਤਨਮਿਤਨਿਪਅਨਿਕਾਬਿਵਾਹਕਰੈਸਿਤ
ਤਾਬਿਹੁਨਬਨਿਤਨਚਿਹਫੁਜਿਹੈ ॥ਬਿਦਿਆਵ
ਨਜਾਨਜੈਸੇਪਾਧਾਰਟਸਾਰਜੈਹੈ ਬਿਦਿਆਹੀ
ਨਦੀਨਖਲਨਾਮਉਪਰਾਜਹੈ ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਖ

ਜਾਖਾਸੀਰਹੈਸੁਰਿਅਨਮਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗਿ ॥ ੪੯੧ ॥ ਸੁਰਸਰਿਸੁਰ
 ਅਨਧਿਗਜਨਮਕਉਲਾਜਿਹੈ ॥ ੪੯੨ ॥ ਸੁਰਸਰਿਸੁਰ
 ਸਤੀਜਮਨਾਰੋਦਾਵਰੀਗਾਇਆਪ੍ਰਾਗਿਸੇਤਕੁਰ
 ਖੇਤਮਨਸਰਹੈ ॥ ਕਾਸੀਕਾਤੀਦੁਆਰਾਵਤੀਆ
 ਏਆਮਥੁਰਾਅਜੁਧਿਅਾਰੋਮਤੀਆਵੰਤਕਾਕੇ
 ਦਾਰਹਿਮਧਰਹੈ ॥ ਨਰਬਦਾਬਿਬਿਧਿਬਨਦੇਵ
 ਸਬਲਕਵਲਾਸਨੀਲਮੰਦਰਾਚਲਸੁਮੇਰਦਿ
 ਰਵਰਹੈ ॥ ਤੀਰਥਅਰਥਸਤਧਰਮਦਾਇਆਸਿਤੁ

੫੯੧

ਸੁਰ

ਖਸੀਗੁਰਚਰਨਰਜਤੁਲਨਸਗਰਹੈ॥੪੧੬॥ਜੇ
ਸੇਕੁਆਰਕੀਨਿਆਮੀਲਿਖੇਲਿਤੁਅਨੇਕਸਖੀ
ਸਕਲਕੋਏਕੋਦਿਨਹੋਤਨਾਬਿਵਾਹਜੀ॥ਜੇਸੇ
ਬੀਰਖੇਤਾਬਿਖੇਜਾਤਹੈਸੁਭਟਜੇਤੇਸਬੈਨਮਰ
ਤੁਤੇਤੇਸਸਰਨਸਨਾਹਜੀ॥ਬਾਵਨਸਮੀਪਜੇ
ਸੇਬਿਬਿਧਿਬਨਾਸਪਤੀਏਕੋਬੇਰਚੰਦਨਕਰਤ
ਹੈਨਤਾਹਿਜੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਗਨਿਜਾਤਹੈਜ
ਗਤੁਜੀਵਨਮੁਕਤਿਪਦਚਾਹਤਹੈਜਾਹਿਜੀ॥

੪੧੭॥ ਜੈਸੇਗੁਆਰਗਾਇਨਚਰਾਵਤਜਤਨਬ
ਨਖੇਤਨਪਰਤਸਬੈਚਰਤੁਆਘਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਰਾਜ
ਧਰਮਸਰੂਪਰਾਜਨੀਤਾਬਿਖੇਤਾਕੇਦੇਸਪਰਜਾ
ਬਸਤਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਹੋਤਖੇਵਟਚੇਤੀਨਿਸਾ
ਵਧਨਜਾਮੇਲਾਰੀਨਿਰਾਬਿਘਨਬੋਹਥਪਾਰਿਜਾ
ਇਕੈ॥ ਜੈਸੇਗੁਰਉਨਮਨਮਗਨਬ੍ਰਹਮਜੋਤਜੀਵ
ਨਮੁਕਤਿਕਰੈ॥ ਸਿਖਸਮਝਾਇਕੈ॥ ੪੧੮॥ ਜੈਸੇ
ਪਾਉਪਾਇਲਕੋਜਤਨਕੈਨੀਕੋਹੋਤਪੀਰੀਮਦਿਜ

੫੯੮

ਇਲੀਕਮਿਟਤਨਪੇਖੀਐ ਜੈਸੇਫਾਟੇਅੰਬਰ
ਸੀਆਇਪੁਨਓਢੀਅਤਨਾਗਤਉਨਹੋਇਤਉ
ਬੇਗਰੀਪਰੇਖੀਐ ਜੈਸੇਟੂਟੇਬਾਸਨੁਸਦਾਹ
ਦੇਤਹੈਠਰੇਗਗਰਤਨਪਾਨੀਪੇਗਠੀਲੋਕੁਖ
ਕੇਖੀਐ ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਬਿਮੁਖਦੁਖਦੇਖ
ਪੁਨਿਸਗਨਿਗਹੇਪੁਨੀਤਪੈਕਲੀਕਲੇਖੀਐ)
੪੯੯੯ ਦੇਖਿਦੇਖਿਦ੍ਰਿਗਨਦਰਸਮਹਿਮਾਨਜਾ
ਨੀਬੁਨਬੁਨਸਬਦੁਮਹਾਤਮਨਜਾਨਿਓਹੈਗਾਇ

ਗਾਇਰੀਮਿਤਾਗੁਨਗਨਗੁਨਨਿਧਾਨਹਸਿਹਸਿ
 ਪ੍ਰੇਮਕੋਪਤਾਪੁਨਪਛਾਨਿਓਰੋਇਰੋਇਬਿਰ
 ਹਾਬਿਥਗਕੋਨਸੋਗਜਾਨਿਓਮਨਗਾਹਿਗਾਹਿਮਨੁ
 ਮੁਖਦੁਨਮਾਨਿਓਲੋਗਬੇਦਗਿਅਨਓਨ
 ਮਾਨਕੋਨਜਾਨਿਸਕਿਓਜਨਮਜੀਵਨਧਿਗੁ
 ਬਿਮੁਖਾਬਿਹਾਨਿਓ॥੪੨੦॥ਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿ
 ਮਾਨਿਕੋਚਮਤਕਾਰਵਾਹਓਜਸੀਅਰਸੁਰਕੋ
 ਟਕੋਟਨਿਪ੍ਰਗਾਸਜੀਕੋਟਨਿਕੋਟਾਨਿਭੂਗਿਪੁਰਨ

੫੬੬

ਪ੍ਰਤਾਪਛਾਬਿਜਗਿਅਗਿਜੋਤਿਹੈਸੁਜਸਨਿਵਾ
ਸਜੀ॥ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਮਨੋਰਥਕੈ
ਤੀਰਥਕੋਟਾਨਿਕੋਟਿਬਾਛਤਹੈਤਾਸਜੀਅਸ
ਤਕਿਦਰਸਨਸੋਕੁਕੋਮਹਾਤਮਅਗਾਧਬੋਧ
ਸੀਕੁਰਚਰਨਰਜਮਾਨੁਲਾਗੈਜਾਸਜੀ॥੪੨॥
ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਖਗਮਿਗਮੀਨਪਤੰਗਚਰ
ਚਰਜੋਨਿਅਨੇਕਾਬਿਖੈਕੁਮਆਇਓਸੁਨਿਸੁ
ਨਿਧਾਇਰਸਤਲਕੂਤਲਦੇਵਪੁਰੀਪ੍ਰਤਲਓ

ਬਹੁਪਾਇਓ ਜੇਗਾਹੁ ਭੋਗਾ ਦੁਖਾਇ ਸੁਖਾਇ ਕ ੬੦੦
ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ਾਹਾਰਿ ਪ
ਰਿਓ ਸਰਨ ਗਤੁ ਆਇ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਦੇਖ ਗੁਰੁ ਮੁ
ਖ ਪਾਇਓ ॥੪੨੩॥ ਕਾਵਿਤੁ ॥ ਾਚਾਹਿ ਚਾਹਿ
ਚੰਦ ਮੁਖ ਚਾਇ ਕੋ ਚਕੋਰ ਚਾਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਰਨ
ਅਚ ਦਤਨ ਅਪਾਨੇ ਹੋ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਸੁਵਨ ਮਿਗਾ ਅਨੰਦ ਉਦੈਤ ਕਾਰਿ ਸਾਂਤਿ
ਨਸਾਨੇ ਹੋ ॥ ਰਸਕ ਰਸਾਲ ਜਸੁ ਜੰਪਤ ਬਾਸੁਰ

ਨਿਸਚਾਰਕਜੁਗਤਜਿਹਬਾਨਤ੍ਰਿਪਤਨੇਹੈ
ਦੇਖਤਸੁਨਤਅਰੁਗਾਵਤਪਾਵਤਸੁਖਪੇਅਰ
ਸਾਬਿਸਮਨਮਗਨਹਿਰਨੇਹੈ॥੪੨੩॥ਸਲਲਿ
ਨਿਵਾਸਜੇਸੇਮੀਨਕੀਨਘਟੇਰਚਵੀਪਕਪ
ਗਾਸਘਟੇਪ੍ਰੀਤਿਨਪਤੰਗਕੀਕੁਸਮਸੁਬਾ
ਸਜੇਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਮਪੁਪਕੁੰਭਤਅਕਾਸਮ
ਸਘਟੇਨਬਿਹੰਗਕੀਘਟਾਘਨਘੋਰਮੇਰ
ਚਾਰਕਹਿਦੈਉਲਾਸਨਾਵਬਾਵਸੁਨਿਰਤਿਘ

ਟੈਨਕੁਰੰਗਕੀ ਤੈਸੇਪਿਆਪੇਮਰਜਰਸਕਰਸ ०੬੦੧
ਲਸੀਤਪਟਤਨਤ੍ਰਿਸਨਾਪੁਬਲਾਮੰਗਾਮੰਗਕੀ
॥੪੨੪॥ ਸਲਲਸੁਕੁਵਦੇਖੋਬੋਰਤਨਕਾਸਟ
ਹਿਲਾਜਗਹੇਕਹੈਅਪਨੇਈਪੁਤਿ ਪਾਰਿ
ਥਹੈ ਜੁਗਵਤਕਾਸਟਿਰਿਵੰਤੁਰਿਖੈਸੀਤਰਹਿ
ਬੈਸੀਤਰੀਅੰਤੁਰਿਲੇਕਾਸਟਿਪੁਜਾਰਿਥਹੈ ਅਗਾ
ਰਹਿਜਲਬੋਰਕਾਵੇਬਾਢੈਮੋਲਕੁਕੋਪਾਟਕ
ਪਦਗਾਧਕੈਅਧਿਕਾਅਉਟਾਇਥਹੈ ਤਊਤਕੋ

ਰੁਪੁਰੁਚੁਇਚੋਆਹੋਇਸਲਲਲਮਿਲਮਉਗਨ
ਹਿਗੁਨਮਨੈਬਿਰਦੁਬੀਚਾਰਿਓਹੈ॥੪੨੫॥ਸ
ਲਲਲਲੁਭਾਵਜੇਸੇਨਿਵਨਗਵਨਗੁਨੁਸੀਚਿ
ਅਤਉਪਬਨਬਿਰਵਾਲਗਾਇਕੋ॥ਜਲਿਮਿ
ਲਿਬਿਰਖਹਿਕਰਤਉਰਧਤਪਸਾਖਾਨਏਸਫ
ਲਹੁਇਝਖਰਹੈਆਇਕੋ॥ਪਾਹਨਹਨਤਫਲ
ਦਾਈਕਾਟੇਹੋਇਨਉਕਾਲੇਸਟਕੈਛੇਛੇਛੇਛੇਬੀ
ਧਨਬੀਧਾਇਕੋ॥ਪਥਲਪ੍ਰਵਾਹਜੁਤਸੜਗਾਹਿ

ਪਾਰਿਪਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਖਦੇਖੀਤਾਰੇਸਮਝਾਇਕੇ ੬੦੨
੪੨੬ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸਪਰਦੇਸਕਾਰਿਕੁੰਕੁਦਨਭਾ
ਵਨੀਕੁਗਾਤਿਕੁਾਇਚਾਇਕੇਚਈਲੇਹੈ ॥ ਸੀਗਮ
ਸੀਜੋਗਕੁਗਾਸਹਜਸਮਾਧਿਸਾਧਪ੍ਰਮਰਸਮ
ਮਿਤਕੇਰਸਕਰਸੀਲੇਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਬੇਕਟੇਕ
ਏਕਅਉਅਨੇਕਲਿਵਾਬਿਮਲਬੈਰਾਗਾਠਾਬਿਛ
ਬਿਕੇਛਬੀਲੇਹੈ ॥ ਪਰਮਵਕੁਤਗਾਤਮਤਿਅਸ
ਚਰਜਮੇਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਉਨਮਨਉਨਮੀਲੇਹੈ ॥
੪੨੭ ॥ ਜਉਲਉਕਾਰਿਕਾਮਨਾਕਾਮਾਰਥੀਕਰਮ

ਕੀਨੇਪੁਰਨਮਨੋਰਥਕੁਇਓਨਕਾਹੂਕਾਮਕੋਂਜ
 ਓਲਓਕਾਰਿਆਸਾਆਸਵੰਤਹੁਇਆਸਰੇਗਹਿ
 ਓਬਹਿਓਠਿਰਿਓਰਓਰਪਾਇਓਨਬਿਸਾਮਕੋ
 ਜਓਲਓਮਮਤਾਮਮਤਮੁੰਰਬੋਝਲੀਨੋਦੀਨੋਰੁ
 ਰੁੱਖੰਰਖੇਦੁਠਾਮਠਾਮਕੋਗੁਰਓਪਦੇਸਨਿਹਕਾਮ
 ਮਓਨਿਰਾਸਕੁਏਨਿਮਤਸਹਜਸੁਖਨਿਜਪਰ
 ਨਾਮਕੋ॥੪੨੯॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਕਾਮਲਾਮਕ
 ਰੰਦਰਜਲੁਭਤੁਹੁਇਮਨਮਧੁਕਰਲਪਟਾਨੇਹੈ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਧਾਨਪਾਨਅਹਿਨਿਸਿਰਸਕਿਹੁਇਅ

ਤਿਉਨਮਤਿਆਨਗਿਆਨਬਿਸਰਾਨੇਹੈ ਸਹਜ ੬੦੩
ਸਨੇਹਰੇਹਾਬਿਸਮਾਬਿਦੇਹਰੂਪਸਦੰਤਬੂੰਦਗਤਿ
ਸੀਪਸੀਪਟਸਮਾਨੇਹੈ ਚਰਨਸਰਨਸੁਖਸਾਗ
ਰਕਟਾਛਕਾਰਿਮੁਕਤਮਹਾਂਤੁਹਾਇਅਨੂਪਰੂਪ
ਠਨੇਹੈ ॥੪੨॥ ਰੋਮੋਰੋਮਕੋਟਮੁਖਮੁਖਰਸਨਾਅ
ਨੰਤਅਨਕਮਨੰਤਰਲਉਕਹਤਨਾਮਾਵਈਕੋ
ਟਬਹਮੰਡੁਕਾਰਰੂਰਤੁਲਾਧਾਰਬਿਖੇਤੋਲੀਅੰ
ਜਉਬਾਰਿਬਾਰਿਤੋਲਨਸਮਾਵਈ ਚਤੁਰਪਦਾ

ਰਥਾਮਉਸਾਗਰਸਮੁਹਸੁਖਾਬਿਬਿਧਿਬੈਕੁੰਡ
ਮੋਲਮਹਿਮਾਨਪਾਵਈਸਮਝਨਪਰੈਕਰੈ
ਗਉਨਕਉਨਕਉਨਮਨਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰਸ
ਬਦਸੁਨਾਵਈ॥੪੩੦॥ਲੋਚਨਪਤੰਗਦੀਪਦ
ਰਸਦੇਖਨਗਏਜੋਤੀਜੋਤੀਮਲਿਪੁਨਉਤਰਨ
ਮਾਨੇਹੈਨਾਦਬਾਦਸੁਨਬੈਕਉਸਦਨਹੂੰਨਗ
ਏਸੁਨਿਧੁਨਿਬਕਤਭਏਨਬਹੁਰਾਨੇਹੈਚਰਨ
ਕਮਲਮਕਰੰਦਰਸਿਰਸਕਿਹੁਇਮਨਮਧੁ

ਕਰਸੁਖਸੀਪਟਸਮਾਨੇਹੈ ਰੂਪਗੁਨਯੇਮਰਸਪੁ
 ਰਨਪਰਮਪਦਆਨਗਿਆਨਧਿਆਨਰਸ
 ਕੁਰਮਕੁਲਾਨੇਹੈ ॥੪੩੧॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਆਨਧਿਆ
 ਨਹਾਨਿਕੋਪਤੰਗਾਬਿਧਿਪਾਛੈਕੋਅਨੁਪਰੂਪਦੀ
 ਪਕਾਇਖਾਏਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਆਨਗਿਆਨਸੁਰ
 ਤਿਬਿਸਰਜਿਕੋਅਨਹਦਨਾਦੀਅਗਜੁਗਤਿ
 ਸੁਨਾਏਹੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹੀਬਚਨਰਚਨਹਰਿਗੁਰ
 ਸਾਜਿਪਾਛੈਕੋਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਅਪਿਓਪੀਆਏਹੈ

ਪੇਖਸੁਨਅਚਵਤਹੀਭਟੇਬਿਸਮਅਮਤਿਪਰ
ਮਦਭੁਤਾਅਸੁਰਜਸਮਾਏਹੈ॥੪੨੨॥ਜਾਤਿਸਿ
ਹਜਾਸਨਜਏਕਾਮਨੀਜਾਮਨੀਸਮੇਗੁਰਜਨਸੁ
ਜਨਕੀਬਾਤਨਸੁਹਾਤਹੈ॥ਹਿਮਕਾਰਿਉਦਿਤੁਮੁ
ਦਤਿਹੈਚਕੋਰਾਚਿਤਾਇਕਟਕਾਧਿਆਨਕੇਸਮ
ਰਤਨਗਾਤਹੈ॥ਜੈਸੇਮਧੁਕਾਰਿਮਕਰੰਦਰਸਲੁਭੁ
ਤਹੈਬਿਸਮਕਾਮਲਦਲਜੀਪਟਸਮਾਤਹੈ॥ਕੁੰਸੇ
ਗੁਰਚਰਨਸਰਨਚਲਿਜਾਤਿਸਿਖਦਰਸਪਰ

ਸਪੇਮਰਸਮੁਸਕਾਤਿਹੈ॥੪੩੩॥ਆਵਤਹੈਜਾ
 ਕੋਭੀਖਮਾਗਨੀਭਿਖਾਗੀਦੀਨਦੇਖਤਾਅਧੀਨਹਿ
 ਨਿਰਾਸੇਨਾਬਿਰਾਹਹੈ॥ਬੈਠਤਹੈਜਾਕੋਦੁਆਰਾਅ
 ਸਾਕੋਬਿਰਾਹਸੁਨਅੰਤਕਰਨਾਕੋਤੋਰਿਟੁਕਤਾਹਿ
 ਰੂਹਹੈ॥ਪਾਇਕੀਪਨਹੀਰਹਤਪਰਹਰੀਪਗੀਤ
 ਹੂਕਾਹੂਕਾਜਿਉਠਿਚਲੁਸਮਾਰਿਹੈ॥ਛਾਡਿਅਹਿ
 ਕਾਰਛਾਰਹੈਇਗੁਰਮਾਰਗਾਮੇਕਬਹੁਕੋਦਾਇਅ
 ਕੋਦਾਇਆਲਪਾਗਿਧਾਰਿਹੈ॥੪੩੪॥ਵੇਪਤੀਕੁ

ਪੀਨਮਾਤ੍ਰਦਈਜਊਮੁਨੀਸਹਹਿਤਾਤੇਸਕੁਮ
ਧਿਬਹਿਭਬਸਨਪਵਾਹਜੀ। ਤਨਕਤੰਦਲ
ਜਗਦੀਸਾਹਿਦਏਸੁਦਾਮਾਤ੍ਰਾਤੇਪਾਏਚਤੁਰਪ
ਦਾਰਥਮਥਾਹਜੀ। ਦੁਖਤਗਾਜੀਦਮਗਬਿ
ਦਗਾਹਿਭੇਟਗਾਖੇਤਾਕੇਕਾਜੇਚਕਪਾਨਿਆਨਿ
ਗਿਸੇਗਾਹਿਜੀ। ਕਹਾਕੋਊਕਰੈਕਛੁਹੋਤਨਕ
ਹੁਕੇਕੀਏਜਾਕੀਪ੍ਰਭਮਾਨਿਲੇਹਿਸਬੈਸੁਖਤਾਰਿ
ਜੀ॥੪੩੫॥ ਸਰਵਨਸੇਵਾਕੀਨੀਮਾਤ੍ਰਾਪਿਤਕੀ

ਬਿਸੇਖਤਾਤੇਗਾਈਅਤੁਜਸਜਗਤਮੇਤਾਹੂਕੇ ੬੦੬
ਜਨਪ੍ਰਹਲਾਦਆਦਿਅੰਤਲਓਆਦਿਗਿਆ
ਕੀਨੀਤਤਾਤਪਾਤਕਰਿਪ੍ਰਕਾਖਿਓਪ੍ਰਨੁਵਾਹੂਕੇ
ਆਦਿਸਬਰਖਸੁਕਜਨਨੀਦੁਖਤਕਰੀਸਿ
ਧਿਕੁਏਤਤਖਨਿਜਨਮੁਹੇਜਾਹੂਕੇਅਕਥਕ
ਬਾਬਿਸਮਜਾਨੀਐਨਜਾਇਕਛੁਪਹੁਚੈਨਰਿ
ਆਨਉਨਮਨੁਆਨਕਾਹੂਕੇ॥੪੩੬॥ਖਾਂਡਖਾਂਡ
ਕਹੈਜਿਹਬਾਨਸੁਦਾਮੀਰੋਆਦੈਅਗਨਿਅਗਨਿ

ਕਹੈ ਸੀਤ ਨ ਬਿਨਾ ਸਹੈ ਬੈਦ ਬੈਦ ਕਹੈ ਹੋਗ
ਮਿਟਤ ਨ ਕਾਹੂ ਕੋ ਦਰ ਬਦਰ ਬਕਹੈ ਕੋਊ ਦਰ
ਬਹਿਨ ਬਿਲਾਸਹੈ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਕਹਤ ਪ੍ਰ
ਗਟੈ ਨ ਸੁਬਾ ਸੁਬਾ ਸੁਚੰਦ ਚੰਦ ਕਹੈ ਉਜੀ ਅਭ
ਨ ਪਗਾਸਹੈ ਤੈ ਸੇਰੀ ਅਨਗੇ ਸਾਟਿ ਕਹਤ
ਰਹਤ ਪਾਵੈ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕ੍ਰਮ ਉਦਤਿ ਅਕਾ
ਸਹੈ ॥੪੩॥ ਹਸਤ ਹਸਤ ਪੁਛੈ ਹਸਿ ਹਸਿ ਕੇ
ਹਸਾਇ ਰੋਵਤ ਰੋਵਤ ਪੁਛੈ ਰੋਇ ਅਉਰੁ ਦਾ

ਇਕੋ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਪੁਛੇ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟਿਜ

੦੬੦੭

ਇਚਲਤਚਾਲਤ ਪੁਛੇ ਦਹਾਇਸਧਾਇਕੋ

ਲੋਗ ਪੁਛੇ ਲੋਗ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੁਛੇ ਬੇਦ ਬਿਧਿ

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਜੁਗਾਤਿ ਜੁਗਾਇਕੋ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕ੍ਰਮ ਕਾਹੁ ਨ ਮਿਟਾਇ ਸਾਕਿਓ ਨਿ

ਹਚਲ ਭੁਏ ਗੁਰਚਰਨ ਸਮਾਇਕੋ॥ ੪੩੮॥ ਪੁ

ਛਤੁ ਬਾਕਿ ਤਿਹ ਮਾਰਗ ਨ ਧਾਰੈ ਪਾਰਿ ਪੀਤ

ਮਕੇ ਦੇ ਸਕੇ ਸੇਬਾ ਤਨੁ ਕੇ ਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਛਤ ਹੋ ਬੈ

ਦਖਾਤਾ ਅਉਖਵਨ ਸੰਜਮ ਸੇਕੇ ਸੇਮਿਟੇ ਰੋਗ
 ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਮਾਈ ਐ ਪੁਛਤ ਸੁਹਾਗ ਨ ਕਰ
 ਮਹੇ ਦੁਹਾਗ ਨਿਕੇ ਰਿਦੈ ਬਿਬਿਚਾਰ ਕਤ ਸਿਹਜ ।
 ਬੁਝੀ ਐ ਗਾਏ ਸੁਨੇ ਆਖੇ ਮੀਚੈ ਪਾਈ ਐ ਨਪ
 ਰਮਪ ਦੁਗੁਰ ਓਪ ਦੇ ਸੁਗਾਹਿ ਜਉ ਲਉ ਨ ਕਮਾਈ
 ਐ ॥ ੪੩ ॥ ਏ ਜਿਓ ਜੇਦੇ ਪਿਚ ਲਿਓ ਜਾਈਪ
 ਹੁਚੈ ਠੀਕਾਨੇ ਆਲਸ ਬਿਲੀ ਬਕੀ ਏ ਪੋਜ ਮਿਟਜ ।
 ਤਹੈ ਸਿਹਜਾ ਸਮੇਰੇ ਕੁਰਤਾਰ ਬਰਨਾ ਰਿਸੇ

ਈਕਰੇਜਉਅਗਿਆਨਮਾਨੁਪਗਟੁਤਹੈ॥ ਬ
ਰਖਤਮੇਘਜਲਚਾਰਕਰਿਪਤਿਪੀਏਮੋਨਗਹੇ
ਬਰਖਾਬਿਤੀਤੇਬਿਲਲਾਤਹੈ॥ ਸਿਖਸੋਈਸੁਨ
ਗੁਰਸਬਦਰਹਤਰਹੈ॥ ਕਪਟਸਨੇਹਕੀਏਪਾਛੇ
ਪਛੁਤਾਤਹੈ॥ ੪੪੦॥ ਜੈਸੇਬਛੁਰਾਬਿਛੁਰਪਰੈ
ਆਨਗਾਇਬਨਦੁਗਾਧਨਪਾਨਕਰੈ॥ ਮਾਰਤਹੈਲ
ਤਕੀ॥ ਜੈਸੇਮਾਨਸਰਤਿਅਗਿਹੀਸਾ॥ ਮਾਨਸਰਜ
ਰਖਾਤਨਮੁਕਤਫਲਬੁਝਤਜੁਗਾਤਕੀ॥ ਜੈਸੇਰਾ

੬੦੮

ਜਦੁਆਰਤਾਜਿਆਨਦੁਆਰਜਾਤਜਨੁਹੋਤਮ ॥
ਨੁਭੰਗੁਮਹਿਮਾਨਕਾਹੂਬਾਤਕੀ ॥ ਜੈਸੇਗੁਰਸਿ
ਖਆਨਦੇਵਕੀਸਰੰਨਜਾਹਿਰਹਿਯਪਰਤ
ਰਾਖਿਸਕਤਨਪਾਤਕੀ ॥ ੪੪੯ ॥ ਜੈਸੇਘਨਘ
ਹੋਮੋਰਚਾੜਕਸਨੇਹਗਾਤਿਬਰਖਮੈਹਾਅਸਨੇਹਕੈ
ਦਿਖਾਵਹੀ ॥ ਜੈਸੇਤਉਕਾਮਲਜਲਾਅੰਤਰਿਗਿਦਿਸੀ
ਤਰਿਹੁਇਮਧੁਕਰਦਿਨਕਰਹੇਤਉਪਜਾਵਹੀ ॥
ਦਾਦਰਨਿਰਾਦਰਹੁਇਜੀਅਤਿਪਵਨਭੁਖਿਜ

ਲਤਾਜਿ ਮਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮਾਹਿ ਲਜਾਵਹੀ ਕਪਟ
 ਸਨੇਹੀ ਤੈਸੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੁਹੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੀਨ
 ਜਲ ਹੇਤ ਰਹ ਰਾਵਹੀ ॥੪੪੨॥ ਪੁਰਖ ਨਿਪੁੰਸਕ
 ਨ ਜਾਨੇ ਬਾਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸੁ ਬਾਂਝ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਸੁਖ ਸੰ
 ਤਤ ਸਨੇਹ ਕਉ ॥ ਗਾਨਿਕਾ ਸੰਤਾਨ ਕੋ ਬਖਾਨ ਕਹ
 ਗੋਤ ਚਾਰਨਾ ਹਉ ਪਚਾਰ ਕਛੁ ਕਸਟੀ ਕੀ ਦੇਹ ਕ
 ਉ ॥ ਅੰਧਾਰੇ ਨ ਜਾਨੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਦਸ ਨ ਛਾ ਬਿਜਨ
 ਤਨ ਬਹਰੇ ਪਸੰਨ ਅਸ ਪ੍ਰੇਹ ਕਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇ
 ਵ ਕਨ ਜਾਨੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜੇ ਸੇ ਤਉ ਜਵਾਸੇ ਨਹੀ

੬੦੬

ਚਾਹਤਹੈ ਮੇਹਕਉ ॥੪੪੩॥ ਜੈਸੇਕੂਲਿਬਛਰਾ
ਪਰਪਰਤਅਨਗਾਇਬਨਬਹੁਰਿਓਮਿਲਤੁ
ਮਾਤਬਾਤਨਸਮਾਰਹੈ ॥ ਜੈਸੇਅਨਸਰਕੁਮਾਮ
ਵੈਅਨਸਰਹੀਜਦੇਤੁਪਕਤਾਅਮੋਲਦੋਖਨਬੀਰ
ਰਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇਨਿਪਜੇਵਕਜਉਅਨਦੁਆਰਹਾ
ਰਆਵੈਰਉਗੁਨਬਢਾਵੈਨਅਵਗਿਅਉਰਧ
ਰਹੈ ॥ ਜਤਿਗੁਰਮਜਰਨਿਸਰਨਿਵਟਿਅਲ
ਦੇਵਜਿਖਨਕੋਕੂਲਿਬੋਕੁਰਗਾਤਿਮੇਬਿਅਮਾਰਹੈ
ਮਮਪੁਬਾਂਝਬੁਪੁਰਖਨਿਪੰਜਕਨਸਿਤਤਹੁ

६१०

ਲਾਤਹੇ ਜੈਸੇ ਤਉ ਹਮਾਂ ਚਲੁ ਕਰੈ ਰਾਮਉ ਜੀਤ
ਲਾਮਤਿ ਸਕੀਐ ਨ ਖਾਇ ਖਾਏ ਨਿ - ॥ ੪੪੩ ॥
ਹੇ ਜੈਸੇ ਥਸ ਪਰਤੁ ਕਰਤਹੇ ਸਜਲ ਦੇਹੀ ਚਾਖੀ
ਮੇਚਿ ਰੰਕਾਲ ਫਉਰ ਫਹਰਾਤਿ ਹੇ ਜੈਸੇ ਆ
ਨ ਦੇਵ ਦੇਵ ਤ੍ਰਿਬਿਧੀ ਚਪਲ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਦਾਹ ਨਿਸ ਪਾਤਹੇ ॥ ੪੪੪ ॥ ਬੇਸਨ
ਮਨੀ ਨਿਬਹਮੰਨ ਸਾਲ ਗਾਮ ਸੇਵਾ ਗੀਤ ਭਾਗ
ਵਤ ਸੇਤ ਦੇਵਾ ਕੀ ਕਹਾਵਈ ਤੀਰਥ ਧਰਮ

ਦੇਵਜਾਤਾਕਉਪੀਰਿਤਪੁਛਿਕਰਤਗਾਵਨਸੁਮਹੂ ੬੧੧

ਰਤੁਸੋਧਾਵਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿਨਿਕਸਿਗਾਰਧਬਸੁ

ਨਜਗਨੁਕੋਸੰਕਾਉਪਗਾਜਿਬਹੁਰਿਘਰਿਆਵ

ਹੀ ॥ ਘਤਿਬਤਗਾਹਿਗਹਿਸਕਤਨਏਕਾਟੇਕਦੁਬਿ

ਧਾਮਛਿਤਨਪਰੀਮਪਦੁਪਾਵਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰ

ਸਿਖਸੰਗਤਮਿਲਾਪਕੋਪ੍ਰਤਾਪਮੋਸੋਧਤਬਤ

ਏਕਟੇਕਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਹੀਹੈ ॥ ਪੁਛਤਨਜੋਤਕਾਮ

ਉਬੇਦਾਬਿਤਿਬਾਹਕਛੁਰਿਹਾਮਉਨਖੜਕੀਨਸੀ ਕਾ

ਉਧਾਰੀਹੈ॥ ਜਾਨਤਨਸਗਨਲਗਨਆਨ
ਦੇਵਸੇਵਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਨੇਹੁਨਿਰੰਕਾਰ
ਹੈ॥ ਸਿਖਸੰਤਬਾਲਕਸੀਗੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਿ
ਹੁਇਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਾਤਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀਹੈ
॥੪੪੯॥ ਨਾਰਕੇਕੁਤਾਰਕੇਸਨੇਹਪਤਬ੍ਰਤਾਹੁਇ
ਗੁਰਸਿਖਏਕਟੇਕਪਤਬ੍ਰਤਲੀਨਹੈ॥ ਰਾਗ
ਨਾਦਬਾਦਅਭਿਸੰਬਾਦਪਤਬ੍ਰਤਾਹੁਇਬਿਨੁ
ਗੁਰਸਬਦੁਨਕਾਨਸਿਖਦੀਨਹੈ॥ ਰੂਪਰੰਗ

ਅੰਗਸਰਬੰਗਹੋਰੇਪਤਬਤਿਆਨਦੇਵਸੇਵਕ ੬੧੨

ਦਰਸਨਕੀਨਹੋ ਸੁਜਨਕੁਟੰਬਗ੍ਰਿਹਿਗਉਨ

ਕਰੋਪਤਿਬਤਾਆਨਦੇਵਸਥਾਨਜੇਸੇਜਲਿਬਿ

ਨੁਮੀਨਹੋ ॥੪॥ ਪੁਕਾਏਸੀਨਾਇਕਾਸੇਕੁਆਹਪਾ

ੜਹੀਸੁਪਾੜਕੁਲੀਆਸਪਿਆਸੀਆਤਾਪਿਤਾਏ

ਕੋਕਾਹਦੇਤਹੋਏਸੀਨਾਇਕਾਸੇਦੀਨਤਾਕੋਦੁਹਾਗ

ਨਕੁਲੀਪਤਾਤਿਪਾਵਨਾਪ੍ਰਾਪਾਇਲਾਇਲੇਤੁਹੋ

ਏਸੀਨਾਇਕਾਸੇਕੁਲੋਬਿਰਹਬਿਥਗਾਸੇਗਲਗਾਨ

ਜਗਨਸੋਧੇਸਰਧਾਸਹੇਤੁਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਨਾਇਕਾਮ ॥
ਤਗਰਭੁਹੀਗਲੀਭੁਲੀਕਪਟਸਨੇਹਦੁਬਿਧਾ
ਜਿਉਗਾਹਕੇਤੁਹੈ ॥ ੪੫੦ ॥ ਜੈਸੇਜਲਕੁਪਨਿਕਸ
ਜਤਨਕੀਏਸੀਚੀਅਤਖੇਤੁਏਕੋਪਹਚਤਨਾਮਾ
ਕਉਪਾਥਕਪਪੀਹਾਪਿਆਸੇਆਸਲਗਿਦਿਹ
ਏਏਬਿਨੁਦੁਨੁਭਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਕਤਪਾਨਕਉਤੇ
ਸੇਹੀਸਕਲਦੇਵਦੇਵਸੈਟਰਤਨਾਹਿਸੇਵਾਕੀਏਰੇ
ਤਫਲਕਾਮਨਾਸਾਨਿਕਉਪੁਰਨਬਹਮਗੁਰ

ਬਰਖਾਅੰਮ੍ਰਿਤਹਿਤੁਬਰਖਹਰਖਿਦੇਤੁਸਰਬ

੬੧੩

ਨਿਧਾਨਕਉ॥੪੫੧॥ਜੈਸੇਉਲੁਦਿਨਸਮੇਕਾਹੂਅੰ

ਨਦੇਖਿਓਕੁਦੇਤੈਸੇਸਾਧਸੰਗਾਤ੍ਰਿਮੇਆਨਦੇਵਸੇਵ

ਕੇ॥ਜੈਸੇਕਉਆਬਿਦਿਆਮਾਨਬੋਲਤੁਨਕਾਹੂਕੁ

ਦੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕਜਉਬੋਲੈਅਹਮੇਵਕੇ॥ਕਟ

ਤਚਟਤਝਾਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਪ੍ਰੀਤਿਜੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵ

ਕਸੁਇਹਾਨਕੁਟੇਵਕੇ॥ਜੈਸੇਮਰਾਲਮਾਲਸੋਕੁਤੁ

ਨਬਹੁਫਗੁਕਾਢੀਅੰਪਕਾਰਕਾਰਿਅਨਦੇਵਸੇਵਕੇ॥

४५२॥ ਜੇ ਸੇਓ ਲੁਆ ਵਿਤਉ ਦੇ ਤਿਜੇ ਤਿਕਉ ਨ ਜਾਨੇ ਆਨ ਦੇਵ
ਸੇਵ ਕੈ ਨ ਸੁਝੈ ਸਾਧ ਸਿੰਗਮੇ ਮਰਕਟ ਮਨ ਮਾਨਿਕ
ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੇ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਸੰ
ਗਮੇ ਜੇ ਸੇਤਉ ਫਨਿ ਦੁਪੈ ਪਾਨ ਮਹਤ ਮੇਨ ਜਾਨੇ
ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕੈ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਗਮੇ ਬਿਨੁ
ਹੰਸ ਬੰਸ ਬਗਠ ਗਨ ਸਕਤਾ ਟਿਕਾ ਅਗਮ ਅਗ
ਧਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਤਰੰਗ ਮੇ ॥ ੪੫੩ ॥ ਜੇ ਸੇਤਉ ਨ ਗਰ
ਏ ਕਹੋਤ ਹੋ ਅਨੇ ਕਹਾਟੈ ਗਾਹ ਕਾ ਅਸੀਖ ਆਟੈ ਬੇਚ

ਨਾਮਰੁਣੈ ਨਕਉ ਜਾਪੈ ਕਛੁ ਬੇਦੈ ਅਰੁ ਬਨਜੁ
 ਨਮਾਰੀ ਪਾਵੈ ਆਨਪੈ ਬਿਸਾਹੈ ਜਾਇਦੈ ਖੈ ਸੁਖਨੈ
 ਨਕਉ ਜਾਕੀ ਹਾਟ ਸਕਲ ਸਮਗਰੀ ਪਾਵੈ ਅਉ ਬਿ
 ਕਾਵੈ ਬੇਚਰਤ ਬਿਸਾਹਤ ਚਾਹਤ ਚਿਤਚੈ ਨਕਉ ॥
 ਆਨਦੇਦੁ ਸੇਵ ਜਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੇ ਸਾਹ ਸਰਬ ਨਿ
 ਧਾਨ ਜਾ ਕੇ ਲੈ ਨਾਮਰੁਣੈ ਨਕਉ ॥੪੫੪॥ ਬਨਜ ਬਿਉ
 ਹਾਰਾ ਬਿਖੈ ਰਤਨ ਪਾਰਖੈ ਹੋਇ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕੀ ਪਗੀ
 ਖਿ ਆਨਹੀ ਪਾਈਹੈ ਲੇਖੈ ਚਰਗੁ ਪਤਸੇ ਲੇਖਾ ਕ

ਲਿਖਾਰੀ ਕੁਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਅਸੰਕਾਸਮਿ
ਟਾਈਹੈ ਬੀਰਾ ਬਿਦਿਆ ਮਹਾ ਬਲੀ ਕੁਏਹੈ
ਨਖਧਾਰੀ ਹਓ ਮੈ ਮਾਰਿ ਸਕੀ ਨ ਸਹਜੇ ਲਿਵਲ
ਈਹੈ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕਲੀਕਾਲ
ਮਾਇਆ ਮੈ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਜਤਾਈਹੈ ॥੪॥
੫੫॥ ਜੈਸੇ ਆਨ ਬਿਰਖ ਸਫਲ ਹੋਤ ਸਮੇ ਪਾਇਸ
ਬਦਾਫਲ ਤੇ ਸਦਾ ਸਫਲ ਸੁਖਾਵੈਹੈ ਜੈਸੇ
ਕੂਪ ਜਾਲਿ ਨਿਕਸਤ ਹੋ ਜਤਨ ਕੀ ਏਕੀ ਗਾਜਲ

ਮੁਕਤਿਪਦਾਹਪਸਾਦਿਹੈ ਅੰਤਕਾਅਗਨਿਤੂ ੬੧੫
ਲਤੇਲਮੇਲਦੀਪਾਦਿਪੈਜਗਮਗਜੋਤਿਸਜੀਅਰ
ਬਿਸਮਾਦਹੈ ਤੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵਕੀਏਫਲੁਦੇਤ
ਜੇਤਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਸਾਸਨਜਮਾਦਹੈ ॥੪੫੬॥
ਪੰਚਪਰਪੰਚਕੋਭਏਹੈਮਹਾਭਾਰਥਸੇਪੰਚਮਾਠ
ਕਾਹੁਮੇਨਦੁਬਿਧਾਨਿਵਾਰੀਹੈ ਗਿਹਤਜਿਨ
ਦਿਨਾਥਸਿਧਿਜੇਗੀਸੁਰਹੁਇਨਤ੍ਰਿਗੁਨਅਤੀ
ਤਨਿਜਾਅਸਨਮੇਤਾਰੀਹੈ ਬੇਦਪਾਰਪੜਿਪੜਿ

ਪੰਡਤ ਪਰਬੋਧੈ ਜਗੁ ਸਕੇ ਨ ਸੋਧ ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ।
ਨਹਾ ਗੀਰੈ ਖੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੇਵ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਏਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀਰੈ ।
੪੫੧ ਖੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮ ਦੇਖਿ ਸਮ ਦਰਸੀ ਹੁਇ
ਅਕ ਬਕ ਬਾਬੀਚਾਰ ਹਾਰੈ ਮਨਿ ਧਾਰੀਰੈ ਹੋਨ
ਹਾਰੈ ਇਤਾਂਤੇ ਆਸਾਤੇ ਨਿਰਾਸ ਕੁਏ ਕਾਰਨ ਕਰ
ਨ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਰੈ ਸੁਖ ਮਸ ਬੁਲਓ ਅੰਕ ।
ਰਕੇ ਅਕਾਰ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧ ਕੁਏ ਬ੍ਰਹਮ

ਚਾਰੀਹੋ ਬਟ ਬੀਜ ਕੋ ਬਿਬਾਰ ਕਹਮ ਕੋ ਸਾਇ ॥ ੬੧੬

ਛਾਇਆ ਚੁਰਮੁਖ ਏਕਟੇ ਕਦਾ ਬਿਧਾ ਨਿਵਾਰੀਹੋ ॥

੪੫੮ ॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਸ ਕਲ੍ਹ ਮਾਆਪਨੀਆਪਨੀ ਕੁੰ ॥

ਤਿਚੰਦ ਨੁਚੰਦ ਨ ਕਰੈ ਸਰਬਤੁ ਮਾਲ ਕਉ ਤੁੰ ॥

ਬਾਹੀ ਸੇਹੋਤੁ ਜੇ ਸੇਕੰਚਨ ਕਲ੍ਹ ਕੁਰਾਰੈ ਪਾਰਸਪ ॥

ਰਸਧਾਤੁ ਸਕਲ ਉਜਾਲ ਕਉ ॥ ਸਾਰਿਤੁ ਅਨੇਕ ॥

ਜੇ ਸੇ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਵਾਹ ਗਤਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੰਗ ਮਸਮ ॥

ਜਲਨ ਸੁਫਲ ਕਉ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਸਕਲ ਦੇਵਟੇ ਦੇ ਸੇ ॥

ਟਰਤਨਾਹਿਸਤਿਗੁਰਅਸਰਨਸਰਨਿਅਕਾਲਕ
॥੪੫॥ ੯ਗਿਗਿਗਟਕੋਰੀਗਕਮਲਸਨੇਹਬਹੁਬਨੁ
ਬਨੁਰੋਲੇਕਉਅਕਹਾਧਉਸਵਨਹੈ ॥ਘਰਘਗਫਿ
ਰਤਮੰਜਰਅਹਾਰਪਾਵੈਬੇਸਬਿਸਨੀਅਨੇਕਸ
ਤੀਨਸਮਾਨਹੈ ॥ਸਰਸਰਕੁਮਤਨਮਿਲਤੁਮਰਾਲ
ਮਾਲਜੀਵਘਤੁਕਰਤੁਮੋਨੀਬਗੁਧਿਆਨਹੈ ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਵਸੇਵਾਅਨਦੇਵਸੇਵਕਹਾਇਮਾਖੀਤਿ
ਮਾਗਿਚੰਦਨਦੁਰਗੀਧਅਸਥਾਨਹੈ ॥੪੬॥ ੯

ਅਨਹਾਟ ਕੇਹਤੁ ਆਲੇ ਤੁਹੈ ਘਟਾਇ ਸੋਲ ਦੇ ਤੁਹੈ ਚ ੬੧੧
ਕਾਇਤੁ ਹਕ ਤਜੇਈ ਆਵੇਜੀ ॥ ਤਿਨ ਸੇ ਬਨ ਜਕੀਏ
ਬਿਰਤਾਨ ਪਾਵੈ ਕੋਊ ਟੋਟਾ ਕੋ ਬਨ ਜੁਪੇ ਖਿਪੇ ਖਿਪਾਏ
ਤਾਵੇਜੀ ॥ ਕਾਫਕੀ ਹੋਏ ਕੋ ਬਾਰਿ ਬਹਾਰਿ ਓਨ ਜਾਇ
ਕੋਊ ਕਪਟ ਬਿਓਹਾਰ ਕੀਏ ਆਪਹਿ ਲਖਾਵੇਜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਗੁਨ ਬੇਚਿ ਅਵਗੁਨ ਲੇਤੁ ਸੁਨਿਸੁ
ਨਿਜ ਸੁਜਗਤ ਓਠਿ ਧਾਵੇਜੀ ॥ ੪੬੧ ॥ ਧੁਰਨ ਬਹ
ਮਸ ਮਸਾਰਿ ਦੁਤੀ ਆਨਾ ਸਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਅਨੇ ਕੋ

ਇਕੋਸੇਬਨਿਆਵਈ ਘਟਿਘਟਿਪੁਰਨਬ੍ਰਹ
ਮੁਦੇਖੇਸੁਨੇਬੋਲੇਪ੍ਰਤਿਮਾਮੇਕਾਰੇਨਪ੍ਰਗਟਹੁਇਹ
ਖਾਵਈਘਰਘਰਘਰਨਿਅਨੇਕਏਕਰੂਪਹੁਤੇ
ਪ੍ਰਤਿਮਾਸਕਲਦੇਵਸਥਲਹੁਇਨਸੁਹਾਵਈ
ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਸਾਵਧਾਨਸੇਈਏਕਜੋਤਿ
ਮੁਰਤਿਜੁਗਲਹੁਇਪੁਜਾਵਈ ॥੪੬॥ ਮਾਨਸਰਤਿ
ਆਗਿਆਨਸਰਜਾਇਬੈਰੇਹੀਸੁਖਾਇਜਲਜੀਤਹੀ
ਸਬੰਸਹਿਲਜਾਵਈ ਸਲਿਲਾਬਿਛੋਰਭਏਜੀ

ਅਤਰਹੇਜਓਮੀਨਕਪਟਸਨੇਹਕੇਸਨੇਹੀਨਕਹਾ ੬੧੮

ਵਈਅਬਿਨੁਘਨਬੁੰਦਜਓਅਨਤਜਲਪਾਨਕ

ਰੋਚਾਰੀਕਸੀਤਾਨਬਿਖੇਲਛਨੁਲਗਾਵਈਅਚਰ

ਨਕਮਲਅਲਿਗੁਰਸਿਖੰਮੁਖਹੁਇਆਨਦੇਵਸੇ

ਵਕੁਹੁਇਮੁਕਤਿਨਪਾਵਈ॥੪੬੩॥ਜਓਕੋਓਮ

ਵਾਸਾਸਾਧਿਕੂਮੀਆਮਿਲਾਵੇਆਨਿਤਾਪਰਿਪ੍ਰ

ਸਿਨਹੋਤਨਿਰਖਨਰਿਦਜੀਜਓਕੋਓਨਿਪਤਿਕ੍ਰਿ

ਤਿਕੁਗਿਕੂਮੀਆਪੇਜਾਇਧਾਇਮਾਰੇਕੂਮੀਆਸ

ਹਿਤਿਹੀਰਾਜਿਦਜੀ ॥ ਅਨਕੋਸੇਵਕਰਾਜਦੁਆ ॥
ਰਜਾਇਸੇਭਾਪਾਵੇਸੇਵਕਨਰੇਸਾਅਨਦੁਆਰ
ਜਾਤਨਿਦਜੀ ॥ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਾਅਨਾਅਨਤੁਸ
ਰਨਿਗੁਰਾਅਨਨਸਮਰਬਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰਤਿਐ
ਦਜੀ ॥ ੪੬੫ ॥ ਜੇਸੇਉਪਬਨਾਅੰਬਸੇਬਲਹੈਉ
ਚਨੀਚਨਿਹਫਲਸਫਲਪ੍ਰਗਟਪਹਚਨੀਐ
ਚੰਦਨਸਮੀਪਜੇਸੇਬਾਸਾਉਬਨਾਸਪਤੀਗੀਧ
ਨਿਰਗੀਧਸਿਦਸਕਤਿਕੋਜਨੀਐ ॥ ਸੀਪਸੀਖ

ਦੋਊਜੇਸੇਰਹਤਸਮੁੰਦਬਿਖੇਸੁਤਬੁੰਦਸੰਤਤਿਨ
ਸਮਤਾਬਿਧਾਨੀਐ ਤੇਸੇਗੁਰਦੇਵਾਮਾਨਦੇਵਕੰ
ਨਕੇਦਾਮਹੰਬੁਧਾਨੀਮੁਤਾਅਮਾਨਜਗਾਮਾਨੀਐ॥
੪੬੫ ॥ ਜੇਸੇਪਤਬਤਾਪਰਪੁਰਖੇਨਦੇਖਿਓਚਾਹੈ
ਪੁਰਨਪਤਬਤਕੋਪਤਹੀਕੋਧਿਅਨਹੈ ॥ ਸਰਸਰਿਤੁ
ਸਮੁੰਦਚਾਕਿਕਨਚਾਹੈਕਾਹੂਅਸਘਨਬੁੰਦਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰਿਅਗੁਨਗਿਆਨਹੈ ॥ ਦਿਨਕਰਓਰਕੁਰਚਾਹਤ
ਨਹੀਚਕੋਰਮਨਬਚਕਮਹਿਮਕਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਾਨਹੈ

੬੧੮

ਸੇਵ

ਤੈਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਆਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਕ ਹਤਿ ਪੇਸਹ
ਜ ਸੁਭਾਵਨ ਅਫਗਿ ਆ ਅਭ ਮਨ ਹੈ ॥੪੬॥
॥ ਵੇਇ ਦਰਪਨ ਦੇਖੇ ਕਸੇ ਅਨੇ ਕਰੂਪ ਦੇਇ
ਨਾਦ ਪਾਦ ਧਰੈ ਪਹੁ ਚੈ ਨ ਪਾਰਿ ਹੈ ॥ ਵੇਇ ਦਿਸ
ਗਹੇ ਗਹਾਏ ਸੇਹਾ ਬਪਾਊ ਟੁਟੈ ਦੁਰਾ ਹੇ ਦਾਚੇ
ਤੁਹੇ ਇਕੁ ਲਿਪ ਗੁਧਾਰਿ ਹੈ ॥ ਵੇਇ ਕੂਪ ਤਾਕੇ
ਗਊ ਪਰ ਜਾਨ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਵੇਇ ਪੁਰਖ ਨ ਕੀ
ਨ ਕੁਲਾਬ ਧੁਨਾਰਿ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹੋਇ ਆਨ

ਦੇਵਜੇਵਟੇਵਗਾਹੇਸਹੇਜਮਡੰਡਾਧਿਗੁਜੀਵ ੬੨੦
ਨੁਸੀਸਾਰਹੇ ੪੬੭ ਜੈਸੇਤਉਬਿਰਖਮੁਲਸਟਿ
ਚੀਅੇਸਲਿਲਤਾਤੇਸਾਖਾਸਾਖਾਪੜਪੜਕਰਿ
ਹਰਿਓਹੇਹੇ ਜੈਸੇਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਤਿਬ੍ਰਤਿਸ
ਤਿਸਾਵਧਨਸਕਲਕੁਟੰਬਸੁਪਸੰਨਧੀਨਸੋਇ
ਹੇ ਜੈਸੇਮੁਖਦੁਆਰਾਮਿਸਟਾਨਪਾਨਭੋਜਨ
ਕੇਅੰਗਅੰਗਤੁਸਟਪੁਸਟਅਵਲੋਇਹੇਤੇ
ਸੇਗੁਰਦੇਵਸੇਵਟੇਕਟੇਕਜਾਹਿਤਾਹਿਸੁਦਨਰ

ਬਰ ਬੁਯੋ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਇ ਹੈ ॥੪੬੮॥ ਜੋਈ
ਪਾਰੇ ਖਾਤੁ ਗਾਤੁ ਬਿਬਾਧਿ ਬਿਕਾਰ ਹੋਇ ਜੋਈ
ਪਾਰੇ ਖਾਤੁ ਗਾਤੁ ਹੋਤੁ ਉਪਚਾਰ ਹੈ ਜੋਈ ਪਾਰੇ ਪ
ਰਸਤ ਕੀਚਨ ਹਿਸੇ ਖਲੇ ਰੂ ਜੋਈ ਪਾਰੇ ਪਰਸਤੁ
ਬੋਕਾਨਿ ਕਧਾਰਿ ਹੈ ਜੋਈ ਪਾਰੇ ਅਗਹੁ ਨ ਹਾਥ
ਨ ਕੇਗਾਰਿ ਓਜਾਇ ਜੋਈ ਪਾਰੇ ਗੁਟਕਾ ਹੁਇ ਸਿ
ਧਨ ਮੁਸਕਾਰ ਹੈ ਅਸੁ ਸਜਨ ਮੁਪਾਇ ਜੋ ਸੀਮੇ
ਜੀਵਾਤੁ ਮਨ ਤੇ ਜੀ ਪਾਵੈ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਧਿ ੬੨

ਕਾਹਰੇ ॥੪੬੯॥ ਕੁਆਕੋਮੇਤੁਕੁਨਿਧਿਜਨੈਕਹਾ ੬੨੧
 ਸਾਗਰਕੀਸ੍ਵਾਂਤਬੁੰਦਮਹਿਮਾਨਸੰਖਜੀਅਜਨਈ
 ਾਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੋਊਦੋਤਕਹਾਜਾਨੈਉਲੁਸੇਬਖ
 ਸੇਕਹਾਖਾਇਹੁਆਹਿਤਰਨਈਆਬਾਇ
 ਭਨਤਮਰਾਲਮਾਲਸਿਰਾਤਿਮਰਕਟਮਾਨਕ
 ਹੀਰਾਨਪਹਿਚਾਨਈਆਨਦੇਵਸੇਵਕਨਜਾ
 ਨੈਕੁਰਦੇਵਸੇਵਗੁਰੇਬਹਰੇਨਕਹਿਸੁਨਿਮਨੁਮ
 ਨਈ॥੪੭੦॥ ਜੇਸੇਘਮਤੀਖਨਤਪਤਿਅਭਿ

ਬਿਖਮ ਬੈਸੰਤਾਰੀ ਬਿਹੁਨ ਸਿਧ ਕਰਤ ਨਗਸ
ਕਉ ਜੈਸੇ ਨਿਜ ਚ ਸਕੈ ਸਜਲ ਹੋਤ ਮੇਰ ਤ੍ਰਿਬਿ
ਨੁਜਲ ਪਾਨ ਨ ਨਿਵਾਰਤੁ ਪਿਆਸ ਕਉ ਜੈਸੇ
ਰੀਖਿ ਮਰਤੁ ਪਗਟੈ ਪਸੇਸਾ ਅੰਗ ਮਿਟਤੁ ਨ ਫੁ
ਕੈ ਬਿਨੁ ਪਵਨ ਪਗਾਸ ਕਉ ਜੈਸੇ ਅਵਾਰੀ ਨ
ਮੁਦਤਾ ਅਨ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ਨਿਜ ਪਰ
ਕੈ ਨਿਵਾਸ ਕਉ ॥੪੧॥ ਅੰਬ ਨ ਕੀ ਸਾਧ ਕਤ
ਮਿਟਤੁ ਅੰਬ ਲੀਖਾ ਏ ਪਤਾ ਕੋ ਪਿਆਸੁ ਪਰੇ

ਸੀਪਾਹਿਪਾਣੀਐਸੇ ਸਾਗਰਕੀਨਿਧਿਕਤਪਾਣੀ ੬੨੨
ਅਤੁਪੋਖਰਸੇਦਿਨਕਾਰਿਸਾਰਿਦੀਪਜੋਤਿਨਪੁਜ
ਈਐਸੇਇਵਬਰਖਾਸਮਾਨਪੁਜਸਨਕੁਪਜਲ
ਚੰਦਨਸੁਬਾਸਨਪਲਾਸਮਾਹਿਕਾਈਐਸੇਸੀਗੁਰ
ਦਾਇਆਲਕੀਦਾਇਆਨਾਅਨਦੇਦਮੇਜਓਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਉਦੇਅਸਤੁਲਓਧਾਈਐਸੇ ੪੧੩ ਗਿਰ
ਤੁਅਕਾਸਤੇਪਰਤੁਪ੍ਰਿਥੀਪਰਜਓਗਹੈਅਸਰੇ
ਪਦਨਕਦਨਹਿਕਾਜਿਹੈ ਜਰਤੁਬੇਸੰਤਰਜਓ

ਧਾਇਧਾਇਧੁਪਗਹੈਨਿਕਿਸਿਓਨਜਾਇਖਲਬੁਧ
ਉਪਰਾਜਹੈਸਾਗਰਾਪਾਰਧਾਰਬੁਧਤਜਉਫੇਨ
ਗਹੈਅਨਿਬਾਬੀਚਾਰਪਾਰਜੈਬੋਕੋਨਸਾਜਿਹੈ।
ਤੈਸੇਅਵਾਗਵਨਦੁਖਤਅਨਦੇਵਸੇਵਾਬਿਨੁਗੁ
ਰਸਗਨਿਨਮੋਖਪਦਰਾਜਹੈ॥੪॥੩॥ਜੈਸੇਗੁਪ
ਰੰਗਾਬਿਧਿਪੁਛੈਅੰਧੁਅੰਧਪਤਾਅਪਹੀਨਦੇਖੈਤਾ
ਹਿਕੈਸੇਕੈਦਿਖਾਵਣੀ॥ਰਾਗਨਾਦਬਾਦਪੁਛੈਬ
ਹਰੇਜਉਬਹਰਾਪੈਸਮਝੈਨਾਅਪਤਾਹਿਕੈਸੇਸਮ

ਝਾਟਣੀ ਜੈਸੇ ਗੁਗਾ ਗੁਗਾ ਪਹਿਬ ਚਨ ਬਿਬੇ ਕਪੂ ੬੨੩
ਛੈ ਚਾਹੈ ਬੋਲਿ ਨ ਸਕਤ ਕੈ ਸੇ ਸਬ ਦੁਸੁ ਨਾਟਣੀ ਆਬਿ
ਨੁਸਤਿ ਗੁਰ ਪੈ ਜੈ ਬਹਮ ਗਿਅਨੁ ਪਿਆਨੁ ਅਨਿਬਾ
ਅਗਿਆਨੁ ਮਤੁ ਅਨਪੇਨੁ ਆਟਣੀ ॥੪॥ ਪੁਆ ਅੰਬ
ਰਬੇ ਚਨ ਜਾਇ ਦੇਸਾ ਵਿਗੀਬ ਰਨ ਕੇ ਪਾਪਤ ਨਹੋਇ
ਲਾਗੁ ਸਹਜੇ ਹੋ ਪੁਲਿਕੋ ਰਤਨ ਪਰੀਖਿਆ ਸੀਖਿਆ
ਚਾਹੈ ਜਉ ਅਧਨ ਪੈਰ ਕਨ ਪੈਰਾਨੁ ਮਾਰੈ ਮਿਥਿਆ
ਕੁਮਕੁਲਿਕੋ ਗੁਗਾ ਪੈ ਪੜਨ ਜਾਇ ਜੋਤ ਕਥੈ ਦਕ

ਬਿਦਿਆ ਬਹਰਾ ਪੈਰਾਗਨਾ ਦਾ ਅਨਿਬਾਛੂਲ ਕੋਰਾ ਤੈ
ਸੇ ਅਨਦੇਵ ਸੇਵਦੋਖ ਮੇਟਿ ਮੋਖ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰਦੁਖ ਸਹੈ ਜਮ ਸੁਲੋਕਾ ॥੪੧॥ ॥ ਬੀਜ ਬੇਏ ਕਾਲ
ਗੇਮੇਨਿ ਪਜੈ ਨਧਾਨ ਪਾਨ ਮੁਲਖੋ ਇਰੈ ਪੁਨਰਾਜੁ
ਤੰਤੁਲਾ ਗਈ ॥ ਸਲਾਇ ਬਿਲੋਏ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸਤਨਾ
ਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਮਟਕੀ ਸਭੁਨੀ ਆਹੁ ਫੇਰਿ ਤੇਰਿ ਕੁਗਈ
॥ ਕੁਤਨ ਪੈ ਪੁਤ ਮਾਗੈ ਹੋਤ ਨਸ ਪੁਤਿ ਕੋਊ ਜੀ ਅਕੋਪਰ
ਤਸੈ ਸੋਤਿ ਆਗੇ ਹੁਨਾਤਿ ਆਗਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ

ਅਨਸੇਵਦੁਖਦਾਇਕਹੈਲੋਕਪਰਲੋਕਸੋਕਿਜਾਹਿ ੬੨੪

ਅਨਰਾਗਾਈ ॥੪੧੬॥ ਜੈਸੇਮਿਗਰਾਜਤਨਜੰਬੁਕ

ਅਧੀਨੋਤੁਖਗਪਤਸੁਤਜਾਇਜੁਹਾਰਤਕਾਗਹੈ

ਜੈਸੇਰਾਹਕੇਤਬਸਾਰਿਹਨਮੇਸੁਰਤਰਸੋਭਨਅਰਕ

ਬਨਗਵਿਜਾਸਿਲਾਗਿਹੈ ॥ ਜੈਸੇਕਾਮਧੇਨਸੁਤਸੁਕਰੀ

ਸਬਨਪਾਨਮੇਰਾਪਤਸੁਤਗਰਧਬਾਅਕਭਾਗਹੈ ॥

ਤੈਸੇਕੁਰਸਿਖਸੁਤਅਨਦੇਵਸੇਵਕਹਾਇਨਿਹਠ

ਲਜਨਮੁਜਿਉਬੀਸਮੇਂਬਜਾਗਿਹੈ ॥੪੧੭॥ ਜਉਪੈ

ਬੇਸਦਾ

ਤੂੰ ਬਚੀ ਨ ਬੁਝੈ ਸਚਤਾ ਪਰਵਾਹ ਬਖੈ ਬਖਮੈਤ
ਉਨਤ ਜਤ ਹੈ ਅਨਤੋ ਜਉ ਪੈ ਲਪਟੈ ਪਾਖਾਨ ਪਟ
ਕ ਨ ਜ ਹੈ ਸੁਤ ਜ ਲਮੇ ਲੈ ਬੋ ਰਿਤ ਰਿਦੈ ਕੋਰੋ ਹਪਨੇ
ਜਉ ਪੈ ਗੁਰੀ ਉਤੀ ਦੇਖੀ ਅਤ ਹੈ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਬ
ਰਖਤ ਮੇਹ ਬਾਚੀ ਮੇਨ ਬਾਲ ਕਸਤੋ ਤੇ ਸੇਰਿ
ਧਿ ਸਿਧਿ ਕੁਓਂ ਦੁਤੀ ਆਤਿ ਗੁਨ ਖੇਲ ਗੁਰਮੁਖ
ਖਟ ਲਨਾ ਹਿ ਕ੍ਰਿਤ ਪਾਨਿ ਤੇ ॥੪੭੮॥ ਕਉਰੂ
ਪੈ ਸਾਰੁ ਪਈ ਯਾਤੁ ਨਈ ਮੁਖੈ ਬਨ ਜੁ ਕਰੈ ਰਤਨ
ਕੈ

ਪਾਹੁ ਭੁਗੋਇ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਵਈ ਜਉ ਹਰੀ ਕਹਾਇ ॥ ੬੨੫ ॥
ਪੁਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋ ਬਨੁ ਕਰੈ ਪੰਚ ਪਰਵਾਨ ਮੇ
ਪਤਾ ਸਿਟਾ ਪਾਵਈ ॥ ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਹੁ
ਰਦੇਵ ਕੋ ਸੇਵਹੁ ਇਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਬੰਖੇ
ਉਚ ਪਦ ਪਾਵਈ ॥ ਛਾਡਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ
ਮਾਨ ਦੇਵ ਸੇਵਹੁ ਇਨਿ ਹਫਲ ਜਨ ਮੁਕ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਇ ਹਸਾਵਈ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨ ਬਚਕੁ
ਮਕੈ ਪਤ ਬ੍ਰਤ ਕਰੈ ਜਉ ਨਾ ਰਿਤੁ ਗਹਿ ਮਨ ਬਚ

ਕ੍ਰਮਚਾਰਤੁ ਰਹੈ ਅਭਰਨ ਸਿਗਾਰਚਾਰਸਿਹ
 ਜਾਸੀਜੋਗਭੁਗਸਗਲਕੁਦਬਹੀਮੇਤਾਕੇਜੇਜੇ
 ਕਾਹੁਹੈ ਸਹਜਾਮਾਨੰਦਸੁਖਮੰਗਲਸੁਹਾਗਭੁਗ
 ਮੰਦਰਮੰਦਰਛਾਬਿਸੇਭੁਤਸੁਚਾਹੁਹੈ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਖਨਕਊਰਾਖਤਾਰਿਸਤਮੇਸਾਵਧਾਨਅਨਦੇਦ
 ਸੇਵਕੁਭਾਉਦਾਬਿਧਾਨਿਦਾਹੁਹੈ ॥੪੮੦॥ ਜੇਸੇ
 ਤਉਪਾਤਿਭ੍ਰਿਤਪਾਤਿਭ੍ਰਿਤਮੇਸਾਵਧਾਨਤਾਹੀਤੇ
 ਰਿਹੈਸੁਹਾਉਨਾਇਕਾਕਹਾਵਈਅਸਨ

ਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪੁਜਾਵੈਸੋਭਤਿਸਿਗਾਹ
 ਚਾਰਿਸਿਹਜਾਸਮਾਦਈਅਸਤਿਗੁਰਸਿਖਨਕਉ
 ਰਾਖਤਾਰਿਹਸਤਮੇਸੀਪਦਾਸੀਪੁਹਸੁਖਲੁਰੁਤੇਲ
 ਭਾਵਈਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਕਾਮਨਾਪਦਿਤ
 ਆਨਦੇਵਸੇਵਾਕੁਉਦੁਤੀਆਮਿਟਾਵਈ੪੮੧।
 ਲੋਗਬੇਦਾਰਿਅਸਨਉਪਦੇਸਹੈਪਾਤਿਬਿਤਕਉ
 ਮਨਬਚਕਮਸਦਾਮੀਸੇਵਾਅਧਿਕਾਰਿਹੈਨਾਮ
 ਏਸਨਨਦਾਨਸੀਜਮਨਜਪਤਤੀਰਬਬਰਤਪੁਜ

੫

ਨੇਮਨਤ ਕਾਰਹੈ ਜੋਮਜਗਭੋਗਨਈ ਬੇਦਨਹੀ
ਦੇਵੀਦੇਵਸੇਵਹਾਗਨਾਦਬਾਦਨਸੰਬਾਦਅਨ
ਦੁਆਰਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਨਮੇਏਕਟੇਕਹੀਪ੍ਰ
ਧਨਅਨਾਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਿਮਰਨਾਬਿਬਚਾਰ
ਤੇ॥੪੨੩॥ ਜੈਸੇਪਤੁਬ੍ਰਤਕਓਪਦਿਤੁਪਾਰਿ
ਵਾਤਨਤਾਅਸਨਬਸਨਧਨਧਾਮਲੋਗਚਾਰਹੈ
ਤਤਮੰਤ੍ਰਕ੍ਰਾਤਸੁਤਸੁਜਨਕ੍ਰਦੀਬਸਖਾਸੇਵਾ
ਗੁਰਜਨਸੁਖਕੁਰਨਸਿਗਾਰਹੈ ਕਿਰਤੁਬਿ

ਰਤਪਰਸੁਤਮਲਮੁਤਧਾਰੀਸਕਲਪਾਵਿਤ੍ਰਾਇ ੬੨੧
ਬਿਚਾਰਹੈ ਤੇਸੇਗੁਰਸਿਖਨਕਉਲੇਪੁਨਗ੍ਰਿਹ
ਸਰੁਮੇਅਨਦੇਵਸੇਵਾਧਿਗੁਜਨਮੁਸੀਸਾਰਹੈ॥
੪੮੩॥ਅਦਿਤਅਉਸੋਮਕੁਮਬੁਧਹੁਬ੍ਰਹਸਪ
ਤਸੁਕਰਸਨੀਚਰਸਾਤੋਬਾਰਬਾਟਲੀਨੇਹੈ॥ਬਿ
ਰਿਪੰਛਮਾਸਰੁਰਿਲੋਗਨਮੇਲੋਗਚਾਰਏਕਏਕ
ਕਾਰਕਉਨਕਉਦਿਨਦੀਨੇਹੈ॥ਜਨਮਾਸਟਮੀ
ਰਾਮਨਉਮੀਏਕਾਦਸੀਕੁਣੀਦੁਆਦਸੀਚਤੁਰ

ਦਸੀ ਜਨਮੁ ਏਕੀ ਨੇਹੈ ॥ ਪਰਜਾ ਉਪਾਰ ਜਨਕੋ
ਕੋ ਉਪਾਏ ਦਿਨੁ ਅਜੇ ਨੀ ਜਨਮੁ ਦਿਨੁ ਕਹੈ ਕੋ ਸੇਚੀ
ਨੇਹੈ ॥੪੫॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਜੇ ਨੀ ਕੋ ਸੇ ਕੋ ਜਨਮੁ
ਏਕਹ ਜਾਨ ਬਤ ਜਨਮਾ ਸਟਮੀ ਕੋ ਕੀ ਨੇਹੈ ॥ ਜਾ
ਕੋ ਜਗਜੀਵਨ ਅਕਾਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਮੁ ਕੋ ਸੇ ਕੋ
ਬਧ ਕਿ ਮਾਰਿਓ ਅਪਜ ਚੁਣੀ ਨੇਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਦੋਖ ਮੇਖ ਪਦੁ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮਿ ਰੋਪੀ ਨਾ ਬਕੈ ਸੇਹੁ
ਇਉ ਰਹਦੁ ਖਦੀ ਨੇਹੈ ॥ ਪਾਹਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਕੋ ਅੰ

ਧਕਧਹੇ ਪੁਜਾਗੀ ਅੰਤੁਰਿ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ਗਿਆ ॥ ੬੨੮

ਨਕੁਰਹੀ ਨੇਹੇ ॥ ੪੮੫ ॥ ਸੁਰਜ ਪਗਾਸਨਾ ਸਉਰੁ

ਗਨ ਅਗਨਿ ਜਭਿ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੇਵ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਧਿਆ ॥

ਨਕੇ ॥ ਹਾਟ ਬਾਟ ਘਾਟ ਠਾਠੁ ਘਟੈ ਘਟੈ ਨਿਸ ਦਿਨੁ ਤੈ

ਸੋ ਲੋਗ ਬੇਦ ਕੇ ਦਸਤਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੇ ॥ ਚੇਰ ਜਾ

ਰ ਅਉਰੁ ਆਗੇ ਹੋਹ ਅੰਧ ਕਾਰ ਪਾਤੁ ਸਮੇ ਸੋ ਕੁਨਾ

ਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਕੇ ॥ ਆਨ ਸਰਮੇ ਰੁਕਾ ਸਿਟਾ ਲਘੇ ॥

ਮਾਨ ਸਰ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਸਰ ਬਨਿ ਧਾਨ ਕੇ ॥ ੪੮੬

ਨਿਸਾਇਨ ਅੰਤਰਿ ਜਿਉ ਅੰਤਰੁ ਬਖਾਨੀ ਅਤੁ ਤੋਸੇ
ਆਨਦੇਦੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਿਰਾ ਅੰਧਕਾ
ਰ ਬਹੁਤਾਰਕਾ ਚਮਿ ਤਕਾਰੁ ਦਿਨ ਦਿਨ ਕਰ ਏਕੈਕ
ਰੁਪਾਹਿ ਚਾਨੀਐ ॥ ਨਿਸਾ ਅੰਧਿ ਆਗੀਐ ਬਿਕਾਰੀਹੈ
ਬਿਕਾਰਹੇਤੁ ਪ੍ਰਾਤੁ ਸਮੇਨੇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀਉ ਨਮਾਨੀਐ
ਸੈਨ ਸੈਨ ਸਮੇਰ ਗਾਚੇਰ ਜੇਰਹੁਇ ਅਨੀਤ ਰਾਜੁ ਨੀਤਿ
ਗੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਬਾਸੁਰ ਬਖਾਨੀਐ ॥੪੮॥ ਨਿਸਦੁਰ
ਮਤਿਹੁਇ ਅਧਰ ਮੁਕਰ ਮੁਹਤੁ ਗੁਰ ਮਤਿ ਬਾਸੁਰ ਸੁ

ਧਰਮਕਰਮਹੈ ॥ ਦਿਨਕਾਰਿਜੋਤਿਕੇਉਦਤਸਭਕਿ
 ਵੁਝੁਝੈਨਿਸਾਅੰਧਿਆਰੀਭੂਲੇਕ੍ਰਮਤੁਭਰਮਹੈ॥ ਰੁ
 ਰਮੁਖਸੁਖਫਲਾਦਿਬਦੇਹਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਹੁਇਅਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕਹੁਇਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਚਰਮਹੈ ॥ ਜੀਸਾਹੀਸੀਸਾਰੀ
 ਸੰਗਿਅੰਧਅੰਧਕੰਧਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਪਰਮਾ
 ਰਥਮਰਮੁਹੈ ॥ ੪੮੮ ॥ ਜੇਸੇਜਲਮਿਲਿਬਹੁਬਰ
 ਨਬਨਾਸਪਤੀਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਨਚੰਦਨਕਰਤਹੈ॥
 ਅਗਨਿਅਗਨਿਧਾਤੁਜੇਣੀਸੋਣੀਦੇਖੀਅਤ੍ਰਿਪਰਸ

ਪਰਸਜੋਤਿਕੰਚਨਧਰਤਹੈ॥ ਤੁਝੈਸੇਆਨਦੇਵਸੇਵ
ਮਿਟਤਨਹੀਕੁਟੇਵਸਤਿਗੁਰਦੇਵਸੇਵਕੈਜਲਤ
ਰਤਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲਮਹਾਤਮਾਮਗਾਧ
ਬੋਧਨੇਤਨੇਤਨੇਤਨਸੇਨਸੇਉਚਰਤਹੈ॥੪੬॥੫
ਗਟਸੰਸਾਰਬਿਬਚਾਰਕਰੈਗਨਿਕਾਪੈਤਹਿਲੋ
ਗਬੇਦਅਰੁਗਿਆਨਕੀਨਕਾਨਿਹੈ॥ ਕੁਲਾਬਧੁਛ
ਭਿਭੁਰਤਾਰਆਨਦੁਆਰਜਾਇਲਾਛਨੁਲਗਾਵੈ
ਕੁਲਅੰਕੁਸਨਮਾਨਿਹੈ॥ ਕਪਟਸਨੇਹੀਬਗਾਧਿਅ

ਨਾਨਾਸਰਾਫਿਰੋਮਾਨਸਰਫਾਫੋਰੋਸੁਬੰਸੁਮੇਅਗਿ ੬੩੦
ਆਨਰੋਗੁਰਮੁਖੰਨਸੁਖਦੁਰਮਤਿਗੁਰਮਤਿਪਰ
ਤਨਧਨਲੇਪਾਨਿਰਲੇਪਾਧਿਆਨਰੋ॥੪੬੦॥ਪਾ
ਨਕਪੁਰਲਓਗਚਰਕਾਰੋਆਰੋਰਾਖੇਬਿਸਟਾ
ਬਿਰੀਧਖਾਤੁਆਧਿਕਸਿਅਨਕੋਬਾਰਬਾਰਸਦਾ
ਨਜਓਪੇਰੀਗਾਇਸਨਨੁਕਰੋਟਰੋਨਕੁਟੇਦਵੇਦੋਰੋਤੁ
ਨਆਗਿਆਨਕੋਸਾਪਹਿਪੈਪਨਮਿਸਟਾਨਮਹਾਅੰ
ਮਿਤਕੋਓਗਲਤੁਕਾਲਕੂਟਹਓਮੇਅਗੁਮਾਨਕੋਰੋ

ਜੇਮਾਨਸਰਸਾਧਸੀਗਾਤਿਮਰਾਣਸਭਾਅਨਦੇਵ
 ਸੇਵਕਤਕਤਬਗੁਧਿਆਨਕੋ॥੪੯॥ਚਕਈਚ
 ਕੋਰਆਹੀਨਿਸਿਸਾਸਿਭਾਨਾਧਿਆਨਜਾਹੀਜਾਹੀਰੰ
 ਗਰਚਿਤਾਹੀਤਾਹੀਚਾਹੈਜੀਅਮੀਨਅਉਪਤੰ
 ਰਾਜਲਪਾਵਕਪ੍ਰਸੰਗਿਹੇਤਟਾਰੀਨਟਰਤਟੇਵਓਰ
 ਨਿਰਬਾਹੈਜੀਅਨਸਰਅਨਸਰਹੰਸੁਬਗੁਤਿ
 ਹੀਤਿਉਤਮਅਉਨੀਚਨਸਾਮਨਸਮਤਾਹੈਜੀਉਸੇ
 ਗੁਰਦੇਵਅਨਦੇਵਸੇਵਕਨਭੇਦਸਮਸਰਹੋਤਨ

ਸਮੁੰਦ੍ਰਸਰਤਾਹੈਜੀ॥੪੯੨॥ਪ੍ਰੀਤਭਾਇਪੇਖੇਪ੍ਰਤਿ ੬੩੧
ਬਿਬੁਚਕਈਸਿਓਨਿਸਗੁਰਮਤਿਅਪਾਅਪਚ
ਨਪਹਿਚਾਨੀਐ॥ਬੇਰਭਾਇਪੇਖਪਰਛਾਹੀਕੁਪੰ
ਤਾਰਿਪਰੈਸਿਪ੍ਰਦੁਰਮਤਿਲਗਿਦੁਬਿਧਾਕੈਜਾਨੀ
ਐ॥ਗਾਉਸੁਤਾਅਨੇਕਏਕਸੀਗਿਹਿਲਿਮਿਲਿਰਹੈ
ਝਾਨਅਨਦੇਖਤਾਬਿਰਧਜੁਧਠਾਨੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨਮੁਖਚੰਦਨਅਉਬਾਂਸਾਬਿਧਿਬਰਨਕੇਦੋਖੀਬਿ
ਕਾਰੀਉਪਕਾਰੀਉਨਮਾਨੀਐ॥੪੯੩॥ਜਉਕੋਉਬੁ

ਲਾਵੈ ਕਾਹਿ ਸ੍ਵਨ ਮਿਰਗਿ ਸਰਪ ਕੋ ਸੁਨਤ ਰਿਸਾ
ਇਧਾਇ ਗਾਰਿ ਮਾਰਿ ਦੀਜੀਐ ॥ ਸ੍ਵਨ ਸ੍ਵਾਮ ਕਾਮ
ਲਾਰਿ ਜਾਮਨੀ ਜਗਤ ਰਹੈ ਨਾਦ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ਮਿਰਗ
ਪਲਹਾਨਿ ਕੀਜੀਐ ॥ ਧੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੈ ਸਰਪ ਅਰਪ
ਦੇਤਤਨ ਮਨਦੰਤ ਹੰਤ ਹੋਤ ਗੋਤ ਲਾਜਗਾ ਹਿਣੀ
ਜੀਐ ॥ ਮੇਹਨ ਭਗਤ ਭਾਵ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਹੀ ਨਿਰੁ
ਰਓਪ ਦੇਸਾ ਬਿਨੁ ਧਿਗੁ ਜਗੁ ਜੀਜੀਐ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁ
ਜੈ ਸੇਧਾਰਿ ਲਾਰੈ ਮਾਰਿ ਜਾਗੁ ਕੁਆਖੈ ਦੁਓ

ਚਾਹੈ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਰੋਇ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ੬੩੨ ॥
ਜੈਸੇ ਤੁਓ ਸਿਰਾਮ ਸਮੇ ਸੀਖਿ ਚਾਹੈ ਬੀਰ ਬਿ
ਦਿਆ ਅਨਿਥਾ ਉਦਮ ਜੈਤੁ ਪਦ ਦੀਨ ਪਾਈ ॥
ਜੈਸੇ ਨਿਸ਼ੇਧੁ ਤੁਸੀਧਾ ਤੀਚ ਲਿਜਾਤਿ ਪਾਛੇ ਭੋਰ
ਭਏ ਕਾਰ ਬਾਧ ਚਲੇ ਕਤੁ ਜਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਇ ॥
ਧੰਧ ਅੰਧ ਅਵਿਧਾ ਬਿਹਾਇ ਜਾਇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕੈਸੇ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ॥ ੪੮੫ ॥ ਜੈਸੇ ਤੁਓ ਚ
ਪਲ ਜਲ ਅੰਤੁ ਰਿਨ ਦੇਖੀ ਅਤ ਪੁਰਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸ

ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਰਾਦਿਸਸਿਕੋ ਐਸੇਤਉ ਮਲੀਨਦ
ਹਪਨਮੇਨਦੇਖੀਅਤਿਨਿਰਮਲਬਦਨਸਰੂਪਉ
ਰਬਸਕੋ ਐਸੇਬਿਨਦੀਪਨਸਮੀਪਕੋਬਿਬੋਰ
ਅਤਭਵਨਕੁਇਆਨਅੰਧਕਾਰਤਾਸਤਸਕੋ
ਤੈਸੇਮਾਇਆਕੁਰਮਅਧਰਮਅਫਾਦਿਓਮਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਾਧਿਆਨਬਖਨਾਨਪੇਮਰਸਕੋ॥੪੯॥ਜੇ
ਸੇਏਕਸਮੇਦੁਮਸਫਲੰਪ੍ਰਤਪੁਨਏਕਸਮੇਫੁਲਟ
ਲਪਤ੍ਰਗਿਰਜਾਤੁਹੈਸਰਤਸਲਤਿਜੈਸੇਕਬਹੁੰ

ਸਮਾਨ ਬਹੈ ਕਬਹੂੰ ਅਥਾਹ ਅਤੁਪ੍ਰਬਲਾਇਖਾਤੁ ॥੬੩੩॥
ਹੈ ॥ ਏਕਸਮੇਜੇਸੇਹੀਰਾਹੇਤਚੀਰਨਾਂਬਰਮੇਏਕਸ
ਮੇਕੰਚਨਜਵੇਜਗਮਗਾਤੁਹੈ ॥ ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖਰ ॥
ਜੁਕਾਅਰਜੋਗੀਸੁਰਹੈ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀਭਾਰੀਜੋ
ਗਜੁਗਾਤਿਜੁਗਾਤੁਹੈ ॥੪੯॥ ॥ ਅਸਨੁਬਸਨਸੀ
ਗਲੀਫੇਅਉਬਚਨਕੀਨੇਜਨਮਲੇਸਾਧਸੰਗਿਸੀ
ਗੁਰਮਰਾਥਿਹੈ ॥ ਈਹਾਂਅਏਦਾਤਾਬਿਸਰਾਏਦਾਸੀ
ਲਪਟਾਏਪੰਚਦੂਤਕੂਤਕੂਮਕੂਮਤੁਅਸਾਧਿਹੈ ॥

ਸਾਚੁ ਮੋਰ ਨੇ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਨ ਮਿਥਿਆ ਸੀਸੁ
ਸਮਝੈ ਨ ਜੀਤਹਾਰੁ ਪਨ ਸਮਾਧਿ ਹੈ ॥ ਅਉਸਰੁ ਹੁਇ
ਹੈ ਬਿਤੀਤੁ ਫਲੀ ਜੀਏ ਜਨੰ ਮੁਜੀਤਿ ਕੀ ਜੀਅੇ ਸਾਧੁ
ਸਿਰਿ ਪੀਤਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਹੈ ॥ ੪੯੮ ॥ ਸਫਲ
ਜਨੰ ਮੁਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਲਿਖ ਸਫਲ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਅਲੇਈਅੇ ॥ ਸਫਲ ਸੁਰਤਿ ਗੁਰ ਸ
ਬਦ ਸੁਨਤ ਨਿਤ ਜਿਹ ਬਾਸ ਫਲ ਗੁਨ ਨਿਧਿ
ਗੁਨ ਗੇਈਅੇ ॥ ਸਫਲ ਹਸਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪੁਜਾਪੁ

ਨਾਮਸਫਲਚਰਨਪਰਦਛਨਾਕੋਧੋਈਐ॥ ਸਿ
 ਗਮਸਫਲਸਾਧਸੰਗਤਿਸਹਜਪਰਹਿਰਦਾ
 ਸਫਲਗੁਰਮਤਿਕੋਸਮੋਈਐ॥ ਪੁੰਦ੍ਰਿਕਤਪੁਨ
 ਮਾਨਸਜਨਮੁਕਤਸਾਧਸੰਗੁਨਿਸਾਦਿਨਕੀਰਤ
 ਨਸਮੋਚਾਲਿਜਾਈਐ॥ ਕਤਪੁਨਵਿਸਾਟਿਦਰਸ
 ਹੁਇਪਰਸਪਰਭਾਵਨੀਰੁਗਤਿਭਾਇਸੇਵਾਟਿਤ
 ਵਲਾਈਐ॥ ਕਤਪੁਨਰਾਗਨਾਦਬਾਦਸੰਗਤਿਰੀ
 ਤਸੰਗੁਰਸਬਦੁਸੁਨਿਸੁਨਿਪੁਨਿਗਾਈਐ॥ ਕਤ

ਪੁਨਿਕਰਿਕਿਰਤਾਸਲੇਖਮਸੁਦਾਨੀਸੀਗੁਰਸ
ਬਦਲਿਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਣੀਐ॥੫੦੦॥ਜੈਸੇਤਉ
ਪਲਾਸਪਤ੍ਰਨਾਗਬੇਲਮੇਲਕੁਟੇਪਹੁਚਤਕਰਿ
ਨਰਪਤੁਜਗਜਨੀਐ॥ਜੈਸੇਤਉਕੁਚੀਲਨੀਲ
ਬਰਨਬਰਨੁਬਿਖੇਰੀਰਚੀਰਸੀਗਿਨਿਰਦੇਖ
ਏਨਮਾਨੀਐ॥ਸਾਲਗਾਮਸੇਦਾਸਮੇਮਹਾਅਪ
ਦਿਤ੍ਰਸੀਖਪਰਮਪਦਿਤ੍ਰਜਗਕੁੰਗਬਿਖੇਆ
ਨੀਐ॥ਤੈਸੇਮਮਕਾਗਸਾਧਸੀਗਤਮਹਾਲਮਾ

ਲਮਾਰਨਉਠਾਵਤੁਗਾਵਤੁਗੁਰਬਾਨੀ॥੫੦੧॥

੬੩੫

ਜੈਸੇਜਲਮਾਧਿਮੀਨਮਹਿਮਾਨਜਨੈਪੁਨਿਜਲ

ਬਿਨੁਤਲਫਤੁਲਫਮਰਿਜਾਤਿਹੈ ਜੈਸੇਬਨਬ

ਸਤਮਹਾਤਮੈਨਜਨੈਪੁਨਿਪਰਬਸਕੁਏਖਗਮਿਰ

ਅਕੁਲਾਤਹੈ ਜੈਸੇਪ੍ਰਮਸਿਗਮਕੈਸੁਖਹਿਨਜਨੈ

ਕ੍ਰਿਮਾਬਿਛੁਰਤਾਬਿਰਹਿਬਿਖਾਕੈਬਿਲਲਾਤ

ਹੈ ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਆਤਮਾਅਚੇਤੁਅੰ

ਤਰੁਪਰਤਾਸਿਮਰਤਪਛੁਤਾਤਹੈ॥੫੦੨॥

ਵਛਲ ਸੁਨਿ ਹੋਤ ਹੋ ਨਿਰਾਸਰਿ ਵੈ ਪਤਿ ਤਿ ਪਾਵ
ਨ ਸੁਨਿ ਮਾਸਾ ਉਰਧਾਰੋ ਅੰਤੁ ਰਿਜਾ ਮੀ ਸੁਨਿ
ਕੀ ਪਤਹੈ ਅੰਤੁ ਰਿਗਤਿ ਦੀ ਨ ਕੋ ਵਇ ਮਾਲ ਸੁਨਿ
ਕੈ ਕੁਮਟਾਰਿ ਹੈ ਜਲਧਰ ਸੀ ਗਮ ਕੈ ਅਫਲ ਸੇਬ
ਲਵ ਮਚੰਦ ਨ ਸੁਗੰਧ ਸਨ ਬੀਧ ਮੇਲ ਗਾਰੋ ਅ
ਪਨੀਕਰ ਨੀਕ ਰਿਨਰ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਵ ਉਰ ਉਰ ਤੁਮਰੇ
ਬਿਰਦੁ ਕਰਿ ਮਾਸਰੇ ਸ ਮਾਰੋ ॥੫੦੩॥ ਜਉ ਹਮ
ਅਧਮ ਕਰ ਮਕੈ ਪਤਿ ਤੁਭਏ ਪਤਿ ਤੁ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਜਉ ਕੁਏ ਦੁਖ ਤਿਅਰੁ ਦੀ ੫੩੬
ਨਪਰਚੀ ਨ ਲਾਗੀ ਦੀ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਬਿਰਦੁ ਬਿਰ
ਦਾਇਓ ਜਉ ਗੁਸੇ ਅਰਕ ਸੁਤ ਨ ਰਕਾ ਨਿਵਾਸੀ
ਕੁਏ ਨ ਰਕਾ ਨਿਵਾਰਨ ਜਗਤ ਜ ਸੁਗਾਇਓ ਜਉ ਗੁ
ਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਸਬ ਕੋ ਉਕਰੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਅਵਗੁ
ਨ ਕੀਏ ਗੁਨ ਤੇ ਹੀ ਬਾਨਿ ਆਇਓ ੫੦੪ ਜੈਸੇ
ਤਉ ਅਰੇ ਗਭੇ ਗਭੇ ਗਭੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਬਾਢੰਤ
ਖਾਨਿ ਪਾਨ ਰਿਦੈ ਨ ਹਿਤਾ ਵਣੀ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਸੀਲਕੋਧੀਰਜਧੁਜਾਮਸਿਮਾਮੇਤਨਕਕਲੇ
ਜੇਨਸਮਾਵਈ ਜੇਸੇਜਉਹਰੀਬਿਸਾਹੋਵੇਚੇਹੀਰ
ਮਨਕਾਦਿਰੰਕਪੇਨਰਾਖਿਓਪਰੈਜੇਗਨਜੁਗਾਵ
ਈਜੇਸੇਗੁਰਪਰਚੈਪਾਵਿਤੁਹੈਪੁਜਾਪ੍ਰਸਾਦਿਅ
ਪਚੁਪਰਚੇਦਸਹਦੁਖਪਾਵਈ ॥੫੦੫॥ ਜੇਸੇਬਿ
ਖੁਤਨਕਹੀਖਾਤਮਾਰਿਜਾਤਿਤਾਤਗਾਤਿਮੁਰਤਾ
ਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਬਰਖਨਕੀਅਹਿਖੀਦੁਹਾਇਦੂ
ਧਰਾਖੀਐਕੁੰਜਨਕੁਰਿਪਰਤਿਕਾਜੀਕੀਬੁੰਦ

ਬਾਦਿਨਰ ਖਨਕੀ ਜੇ ਸੇਕਾ ਵਿਭਾ ਰਿਤੂ ਲਿਰੰਚ ੬੩?
ਕਾਚਿਨਗਾ ਪਰੇ ਹੋਤ ਭੁਸਮਾਤਾ ਫਿਨਸੇ ਅਕਰਖਨ
ਕੀ ਤੈਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖਨਾ ਬਿਕਾਰ ਕੀ ਏਹੇ
ਨਿਧਿ ਸੁਕਤ ਸਹਜ ਹਰ ਖੁਕੀ ॥੫੦੬॥ ਚੰਦਨ
ਸਾਮੀ ਪਬਸਿ ਬਾਂਸਿ ਮਹਿ ਮਾਨ ਜਾਨੀ ਆਨ ਦੁਮ ਦੁਰ
ਹੁਰ ਏ ਬਾਂਸਨ ਕੇ ਬੋਹੇ ਹੇ ਵਾਦਰ ਸਰੋਵਰ ਮੇਜ
ਨੀਨ ਕਮਲ ਗਤਿ ਮਧੁ ਕੰਮਨ ਮਕਰੰਦ ਕੇ ਬਿਓ
ਹੇ ਹੇ ਤੀਰਥ ਬਸਤ ਬਗੁ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ਕਫੁ ਸਾਹ

ਧਾਕੇਜਾਤਾਹੇਤਜਾਤੀਜਨਸੇਹੋਹੈ॥ ਨਿਕਟਿਬ
ਸਤਮਮਗੁਰਉਪਦੇਸਹੀਨਦਰੰਤਰਿਸਿਖਿਉਰ
ਅੰਤਰਿਲੇਪੋਹੈ॥੫੦॥ ਜੈਸੇਪਰਦਾਰਕੋਦ
ਰਸੁਦਿਗਾਵੇਖਿਓਚਾਹੈਤੇਸੇਗੁਰਦਰਸੁਨਦੇਖਤੈ
ਚਾਹਕੈ॥ ਜੈਸੇਪਰਨਿਦਾਸੁਨੈਸਾਵਧਾਨਸੁਰਤਿ
ਕੈਤੇਸੇਗੁਰਸਬਦਸੁਨੈਨਉਤਸਾਹਕੈ॥ ਜੈਸੇਪਰ
ਦਰਬਹਰਨਕਉਚਰਨਧਾਵੈਤੇਸੇਕੀਰਤਨਸਾ
ਧਸਿਗਾਤਿਨਉਮਾਹਕੈ॥ ਉਲੁਕਾਗਨਾਰਿਧਿਅ॥

ਨਖਾਨਪਾਨਕਉਨਜਾਨੈਉਚਪਦੁਪਾਵੈਨਹੀ ॥੬੩੮॥
ਨੀਚਪਦੁਗਾਹਿਕੈ ॥੫੦੮॥ ਜੈਸੇਰੈਨਿਸਮੈਸਬ
ਲੇਗਮੈਸੰਜੋਗੁਤੋਗੁਚਕਣੀਬਿਥਗਸੋਗਭਾਗ
ਹੀਨੁਜਾਨੀਐਐਸੇਦਿਨਕਾਰਿਕੈਉਦੋਤਜੋਤਿ
ਜਗਮਗਉਤੁਅੰਧਕੰਧਪਰਚੀਨਉਨਮਾਨੀ
ਐਸਰਦਰਸਰਤਾਸਮੁੰਦਜਲਪੁਰਨਹੈਤ੍ਰਿਖਾ
ਵੰਤਚਾਕਰਹਤਬਕਬਾਨੀਐਤ੍ਰੇਸੇਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੀਗਿਸਕਲਸਿਸਾਰੁਤੁਰਿਓਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀ

ਅਪਰਾਧੁਨੁ ਬਿਹਾਨੀਐ ॥੫੦॥ ਜੇਸੇ ਫੁਲ
ਫੁਲਹਿ ਲੇਜਾਇ ਬਨਗਾਇ ਪਾਤਿ ਕਰੈ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ਕਹੈ ਸੇ ਬਾਨੀ ਆਵੇ ਜੀ ਜੇਸੇ ਮੁਕਤਾਹ
ਲਸਮੁਦ੍ਰਹਿ ਆਵੇ ਜਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹੀ ਸਗਾ
ਹੈ ਸੋ ਰਾਤ ਉਨ ਪਾਵੇ ਜੀ ਜੇਸੇ ਕਨੀਕੀ ਚਨ ਸੁਖੇ
ਚਸਨ ਮੁਖਗਾਖਿ ਮਨ ਮੇਰਾ ਰਬੁ ਕਰੈ ਬਾਵਰੈ
ਕਹਾਵੇ ਜੀ ਤੇ ਸੇਰਿ ਮਾਨੁ ਧਿ ਮਾਨੁ ਫਨ ਪ੍ਰਾਨ
ਦੇਰੀ ਤਾਇ ਚਰਾਹੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਪਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੇ

ਕੋਰੀਝਾਵੇਜੀ ॥੫੧੯॥ ਜੈਸੇਚੋਆਚੰਦਨੁਅ ੬੩੯
ਓਧਾਨਪਾਨਬੇਚਨਕਉਪੁਰਾਬਿਦਿਸਾਏਜਾ
ਇਕੈਸੇਬਨਿਆਵੇਜੀ ॥੫੨੦॥ ਮਾਦਿਸਾਦਾਖ
ਦਾਹਮਏਜਾਇਜੈਸੇਮਿਰਾਮਦਕੇਸੁਰੂਏਤਰ
ਹਿਧਾਵੇਜੀ ॥੫੨੧॥ ਦਖਨਦਿਸਾਏਜਾਇਲਾਇਜੀ
ਲਵੰਗਲਾਇਬਾਦਿਆਸਾਉਦਮਪੈਬਿਛੋਰੇਨ
ਪਾਵੇਜੀ ॥੫੨੨॥ ਤੈਸੇਗੁਨਾਨਿਧਿਗੁਰਸਾਰਗਰਕੈਬਿ
ਦਿਆਨਰਿਅਮਨਗੁਨਪ੍ਰਗਟਿਕੈਥਾਵਰਕਹਾਵੇ

ਜੀ॥ ੫੧੧॥ ਚਲ ਨੀਮੇਜੇਸੇਦੇਖੀਅਤਰੇਅਨੇ
ਕਛਿਦੁਕਰੈਕਰਵਾਕੀਨਿਦਾਕੇਸੇਬਨਿਆਵੈ
ਜੀ॥ ਬਿਰਖਾਬਿਬੁਰਤਰਪੁਰਬਹੁਸੁਰਨਸੇਕ
ਮਲੇਕਟੀਲੇਕਰੈਕਾਹੁਨਸੁਹਾਵੈਜੀ॥ ਜੇਸੇਭ
ਪਹਾਸੁਕਰੈਬਾਣਿਸੁਮਰਾਲਪਤਿਛਾਰਿਮੁਕਤਾ
ਹਲਦੁਰੀ॥ ਧਿਲਿਵਲਾਵੈਜੀ॥ ਤੇਸੇਹਓਮਹਾ
ਅਪਰਾਧੀਅਪਰਾਧਿਕੁਰਿਥਸਕਲਸੀਸਾਹੁਕੇ
ਇਕਾਰਸੇਹਿਕੁਾਵੈਜੀ॥ ੫੧੨॥ ਆਪਦਾਅਧੀ

ਨਜੇਸੇਦੁਖਤਦੁਹਾਗਨਕਭਿਸਹਜਿਸੁਹਾਗੁਨਸੁ
 ਹਾਗਨਕੋਕੁਵਈ ॥ ਬਿਰਹਨੀਬਿਰਹਬਿਓਗ
 ਮੇਸੀਜੋਗਨਿਕੋਸੁੰਦਰਸਿਗਾਰਆਧਿਕਾਰੁਨਸੁ
 ਹਾਵਈ ॥ ਜੇਸੇਤਨਮਾਝਿਬਾਝੋਰਗਸੋਗਸੋਸੋ
 ਮਾਸਤਕੇਸੁਤਾਹਿਧੇਖਮਹਾਦੁਖਪਾਵਈ ॥ ਤੇ
 ਸੇਪਰਤਨਧਨਦੁਖਨਤਿਦੋਖਮਮਸਾਧਨਕੋਸੁਕ
 ਤਨਹਿਰਦੈਹਿਤਾਵਈ ॥ ੫੧੩ ॥ ਜਲਸੈਨਿਕ
 ਸਮੀਨੁਰਾਖੀਅੰਮੇਪਟਿਤਾਰੀਮੇਬਿਨੁਜਲਤਲਫ

੬੪੦

ਤਜਤਾਪਿਅਪ੍ਰਸਰੈ ਬਨਸੈਪਕਰਪੰਛੀਪਿਜਰੈ
 ਮੇਰਾਖੀਐਤਉਬਿਨੁਬਨਸਨਓਨਮਨੋਉਨਮਾਨਹੈ॥
 ਕੁਮਨੀਕੁਤਾਰਾਬਿਛੁਰਤਿਅਤਿਛੀਨੁਦੀਨਬਿਲਖ
 ਬਦਨਤਾਹਿਕੁਦਨਕੁਇਆਨਹੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਸਿਖ
 ਬਿਛੁਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸੈਜੀਵਨਜਤਨਾਬਿਨੁ
 ਸੰਗਤਿਨਾਮਾਨਹੈ॥੫੧੪॥ਜੈਸੇਟਟੇਨਾਚਾਬੇਲਸੈ
 ਬਿਦੇਸਜਾਤਿਸਲਾਇਸੰਜੋਗਾਚਿਰਕਾਲਜੁਗ
 ਦੁਰਹੈ॥ਜੈਸੇਕੁੰਜਬਚਗਤਿਆਇਵਿਸਤਰਿ

ਜਾਤਿਸਿਮਰਤਚਿਤਿਨਿਗਬਿਘਨਰਹਤਹੈ। ੴ ੬੪੯
ਗੋਦਿਕਜੇਸੇਭੁਰਿਭਾਂਜਨਲੇਜਾਤਿਜਾਤੀਸੁਜਸੁ
ਅਧਾਰਨਿਰਮਲਨਿਬਹਤਹੈ। ਤੇਸੇਗੁਰਚਰਨਸ
ਰਨਅੰਤਹਿਸਿਖਸਬਦੁਸੀਗਾਤਿਗੁਰਧਿਆਨਕੇਜ
ਅਤਹੈ॥੫੧੫॥ ਜੇਸੇਬਿਨੁਪਵਨਕਵਨਗੁਨਚ
ਦਨਸੇਬਿਨੁਮਾਲਿਆਗਰਪਵਨਕਤਬਾਸਿਹੈ
ਜੇਸੇਬਿਨੁਬੇਦਅਵਖਦਗੁਨਗੋਪਹੋਤਅਵਖਦ
ਬਿਨੁਬੇਦਰਗਹਿਨਗਾਸਹੈ। ਜੇਸੇਬਿਨੁਬੋਹਿਥਨ

ਪਾਰਿਪਰੇਖੇਵਟਸੇਖੇਵਟਾਬਿਹੰਨਕਤਬੋਰਿਥਾਇ
 ਸੁਸੁਰੇ ਭੈਸੇਗੁਰਨਾਮੁਬਿਨੁਰੀਮਨਪਰਮਪਦੁਬਿ
 ਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਿਹਕਾਮੁਨਪਰਗਾਸਰੇ॥੫੧੬॥ ਜੈਸੇਕਾ
 ਚੋਪਾਰੇਖਾਤਉਪਜੈਬਿਕਾਰਗਾਤਿਰੋਮਰੋਮਕੋਪਿਰ
 ਰਿਮਹਾਂਦੁਖਪਾਣੀਐ ਜੈਸੇਤਉਲਸਨਖਾਣੇਮੇਨਿਕੋ
 ਸਭਮੇਬੈਰੇਪਗਟੈਦੁਰਗੀਧਨ੍ਹੰਦਗਤਿਦੁਰਾਣੀਐ॥
 ਜੈਸੇਮਿਸਟਾਨਪਾਨਸੀਗਮਕੋਮਾਖੀਲੀਲੇਹੋਤਉਕ
 ਲੇਦਖੇਦੁਸੀਕਦੁਸਹਾਣੀਐ ਭੈਸੇਹੀਅਪਰਚੇਪਿਰ

ਸਿਖ ਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਖਾਏ ਅੰਤ ਕਾਲ ਭਾਰੀ ਹੋਇ ॥੬੪੨॥
ਜਮ ਲੋਕ ਜਾਣੀਐ ॥੫੧॥ ਜੈਸੇ ਸੇਧ ਬਰਖਤ ਹਰ
ਖਾਤਿ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਲੋਧ ਲੋ ਨ ਗਾਰਿ ਜਾ
ਤਿਹੋ ਜੈਸੇ ਪਰਫੁਲਿਤ ਹੁਇ ਸਕਲ ਬਨਾਸ ਪਤੀ
ਸੁਕਤ ਜਵਾਸੋ ਆਕਸੁ ਲਮੁਰ ਝਾਤੁ ਹੋ ਜੈਸੇ ਖੇਤੁ ਸ
ਰਵਰ ਪੁਰਨ ਕਿਰਖ ਜਲ ਉਚ ਥੰਨ ਕਾਲ ਰਨ ਜਲ ਫ
ਲ ਨਾਤੁ ਹੋ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ ਪਰ ਦੇਸ ਗੁਰ ਸਿਖਿ ਰਿਦੇ
ਸਾਕਤ ਸਕਤਿ ਮਤਿ ਸੁਨਿ ਸੁਕਚਾਤੁ ਹੋ ॥੫੧੮॥ ਜੈਸੇ

ਰਾਜਾਰਵਤੁਅਨੇਕਰਵਨੀਸਹੇਤੁਸਕਲਸਪੁਤੀ
ਏਕਬਾਂਡਨਸੰਤਨਹੈ। ਸੀਚਤੁਸਲਲਿਜੈਸੇਸ
ਫਲਸਕਲਦੁਮਾਨਿਹਫਲਸੇਬਲਸਲਲਿਨਿ
ਰਬਾਨਿਹੈ। ਦਾਦਰਕਮਲਜੈਸੇਏਕਸਰਵਰ
ਬਿਖੇਉਤਮਅਉਨੀਚਕੀਚਦਿਨਕਰਿਧਿਆਨ
ਹੈ। ਤੈਸੇਗੁਰਚਰਨਸਰਨਿਹੈਸਕਲਜਗੁਚੰਦਨ
ਬਨਸਪਤੀਬਾਂਸਉਨਮਾਨਹੈ॥੫੯॥ ਜੈਸੇਬਛੁ
ਰਾਬਿਲਲਤੁਮਾਤੁਮਿਲਬੇਕਉਬੰਧਨਕੈਬਸਿਰ

ਫੁਬਸੁਨਬਸਾਤੁਹੈ ਜੈਸੇਤਉ ਬਿਗਾਹੀਚਾਹੈਭੁ
 ਵਨਗਵਨਕੀਓਪਰਬਾਸਿਪਰੇਚਿਤਵਤਹੀਥਿ
 ਹਾਤੁਹੈ ਜੈਸੇਬਿਰਹਨੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਮਸਨੇਹੁਚਾਹੈ
 ਲਾਜਕੁਲਅੰਕਸਕੇਦੁਰਬਲਗਾਤੁਹੈ ਤੈਸੇਕੁਰ
 ਚਰਨਸਹਨਿਸੁਖਚਾਹੈ ਸਿਖੁਆਗਿਆਬਧਰਹ
 ਤੁਬਿਦੇਸਅਕੁਲਾਤੁਹੈ ॥੫੨੦॥ ਪਰਧਨਪਰਤਨ
 ਮਰਅਪਦਾਦਬਾਦਬਲਛਲਬੀਚਪਰਪੰਚਹੀ
 ਕਮਾਤੁਹੈ ਮਿਤ੍ਰਗੁਰਮਦ੍ਰੋਹਕਾਮਕੋਧਲੋਕੁਮੋਹ

ਗੋਬਧਬਧੁਬਿਸਦਸਬੀਸਾਬਿਧੁਪਾਤੁਹੈਰੋਗ
ਸੋਗਹੁਇਬਿਓਗਾਮਾਪਦਾਦਰਿਵੁਛਿਵੁਜਨਮ
ਮਰਨਜਮਲੋਕਬਿਲਲਾਤਹੈਕ੍ਰਿਤਪਨਬਿ
ਸਿਖਿਬਿਖਿਮਾਦੀਕੋਟਦੋਖੀਦੀਨਾਮਧਮਅਮੀ
ਖਮਮੋਰਮਨਪੁਜਾਤਹੈਪਰਥਾਬੇਸਕੇਸਿੰਗਾਰ
ਬਿਬਿਚਾਰਕੋਨਪਾਰੁਪਾਈਐਬਿਨੁਭਰਤਾਰਕ
ਕੀਨਾਰਕੋਬੁਲਾਈਐਬਗੁਸੇਤਜੀਦੁਪਾਤੁ
ਕਾਰਿਖਾਤਕੇਤੇਕੋਮੋਨਿਗਹਿਧਿਅਨਧਰੇਜੁਗਤ

ਨਪਾਈਐ ਭਾਂਡਕੀਭਿਡਾਈ ਬੁਰਵਾਈ ਨਕਹ ੬੪੪
ਤਮਾਵੇ ਅਤਿ ਹੀ ਦਿਠਾਈ ਸੁਕਚਤਨ ਲਜਾਈ
ਐ ਤੇ ਸੇ ਪਰਤਨ ਧਨ ਦੁਖ ਨ ਰਿਵੇਖ ਮਮਾ ਅਧਮ
ਅਨੇ ਕਏ ਕੋਰੇ ਮਨ ਪੁਜਾਈਐ ॥ ਪੜਨ ॥ ਜੇ ਸੇ ਚੋ
ਰਚਾਹੀਐ ਚੜਾਇਓ ਸੁਰੀ ਚਉ ਬਟਾਐ ਚੁਹੁਟੀ
ਲਗਾਇਓ ਛਾਡੀਐ ਤਉ ਕਹਾ ਮਾਰਹੈ ॥ ਖੋਟ ਸਾਰੀਓ
ਨਿਕਾਰਿ ਚਾਹੀਐ ਨਗਰ ਹੂੰ ਸੇ ਤਾ ਕੀਓ ਹੋਰ ਮੁਖ
ਬੈਠੇ ਕਹਾ ਮਾਰਹੈ ॥ ਮਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰੂ ਰੂਪਾ ਰਿਓ ਚਾਹੀਐ

ਜਉਹਾਥੀਪਰਤਾਹਿਸਿਰਛਾਹਕੇਉਡਾਏਕਹਾਭਾਰ
 ਏ। ਏ। ਸੇਹੀਪਤਾਤਿਪਤਿਕੋਟਨਪਸੰਗਭੂਰਿਸੇਹਿ
 ਜਮਰੰਤਮਉਨਰਕਉਪਕਾਰਹੈ। ਪਰਤੰਜਉਪੇ
 ਚੋਰਚੋਰੀਕੋਬਤਾਏਹਿਸੁਮਾਨਸਰਛੂਟਿਕੋਨਜਾਇ
 ਪਰਿਸੁਰੀਚਾਕਿਮਾਰੀਐ। ਬਾਟਮਾਰਬਟਵਹੈ
 ਬਗੁਮੀਨਜਉਬਤਾਏਤਤਖਨਤਤਕਾਲਮੁੰਡਕ
 ਟਿਡਾਰੀਐ। ਜਉਪੇਪਰਦਾਰਾਭੂਜਿਸਿਗਨਬਤ
 ਵੈ। ਬਿਟਕਾਨਨਕਖੰਡਤੰਡਨਗਰਨਿਕਾਰੀਐ।

ਚੋਰੀ ਬਟਵਾਹੀ ਪਰਨਾਹੀ ਕੋ ਤਿੰਨੋਂ ਖਮ ਮਨ ਰਕ
 ਅਰਕ ਬੁਤਤੁਰ ਦੇਤਹਾਹੀ ਐ॥ ਪਰਖਾ ਜਾਤੁ ਹੈ
 ਜਗਤ ਜੇ ਸੇਤੀਰ ਬਜਾਤਾ ਨ ਮਿਤ ਮਾਤੁ ਹੀ ਬਸਤੁ ਬ
 ਗਮਾਹਿ ਮਨ ਜਾਨੀ ਹੋ॥ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੁ ਸਕਰਿ
 ਜਗਮਗ ਜੇਤੁ ਉਤੁ ਅੰਧ ਕੰਧ ਬੁਰੀ ਕਰ ਨੀਕ ਮਾ
 ਨੀ ਹੋ॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਉਬਸਿਤੁ ਸਮੇ ਸਫਲ ਬਨਾ ਸਪਤੀ
 ਨਿਰਫਲ ਸੇਬ ਲਬਕਾਈ ਉਰਾ ਆਨੀ ਹੋ॥ ਐ ਹਿਗੁਰ
 ਸਾਗਰ ਮੇਚਾ ਖਿਓ ਨਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੁ ਤਿਖਾਵੰਤੁ ਚਾਰੁ ਕਿ

੬੪੫

ਜੁਗਤੁ ਬਕ ਬਨੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਪਾ ਜੈ ਸੇ ਗਜ ਰਾਜ
ਗਾਜਿ ਮਾਰਤੁ ਮਾਨੁਖ ਸਿਰਿ ਰੂਹਤ ਹੈ ਛਾਹਤਾ ਹਿ
ਕਹਤੁ ਮਰੇ ਗਜੀ ॥ ਸੁਆਜਿ ਉਪਿ ਜਰ ਮੇ ਕਹਤੁ
ਬਨਾਇ ਬਾਤੈ ਪੇਖ ਸੁਨ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ਰਾਜ ਗਿਹਿ ਜੋ
ਗਜੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਮਦੋ ਨ ਪਾਧਕ
ਰੇਤਾਹਿ ਕਹੈ ਸੁਖੀ ॥ ਮਾਰ ਮਤ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀ ॥ ਜਤੀ
ਸਤੀ ॥ ਅਉ ਸਿਤੋ ਖੀਸਾ ਧਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਹੈ ਉਲਟੇ ਟੀ
ਚਾ ॥ ਆਨੁ ਧਿ ਆਨੁ ਹੈ ਅਗਿ ॥ ਆਨੁ ਲੇ ਗਜੀ ॥ ਪਰ ६

ਸਦੇਯਾ ॥ ਜਉਗਚਬੈਬਹੁਬੁੰਦਚਿਤਤਰਿਸਨ
 ਮੁਖਸਿਧਸੋਭਨਹੀਪਾਵੈ ॥ ਜਉਬਹੁਉਰੈਪਗਿਧ
 ਰਮਹਾਬਲਪੇਖਅਕਾਸਾਰਿਦੈਸੁਕਚਾਵੈ ॥ ਜਉਬ੍ਰ
 ਹਮੰਡਪਚੰਡਾਬਿਲੋਕਤਗੁਲਰਜੰਤਉਰੰਤਲਜਾਵੈ
 ਤੰਕਰਤਾਹਮਕੀਏਤੁਹਾਰੇਜੀਤੋਪਹਿਬੋਲਨਕਿਉ
 ਬਨਿਆਵੈ ॥ ੫੨੧ ॥ ਤੋਸੋਨਨਾਥਅਨਾਥਨਮੋਸ
 ਚਿਤੋਸੋਨਦਾਨਨਮੋਸੋਰਿਖਾਹੀ ॥ ਸੋਸੋਨਦੀਨੁਦਇ
 ਆਲਨਤੋਸਹਮੋਸਅਗਿਅਨੂਨਤੋਸੋਬਿਚਾਹੀ

ਮੇਸੋਨਪਤਤਿਨਪਾਵਨਿਤੋਸਰਿਮੇਸੋਬਿਕਾਰਨ
 ਤੋਸੋਈਪਕਾਰੀਮੇਰੇਰੇਅਵਦੁਨਤੂਦੁਨਸਾਰ
 ਜਾਤਰਸਾਤੁਲਓਟਤਿਹਾਰੀ॥੫੨੯॥ਕੁਦਿਤੁ ।
 ਉਲਟਿਪਵਨਮਨਮੀਨਕੀਚਪਲਗਤਿਦਸਮਦੁ
 ਮਾਰਪਾਰਮਗਮਨਿਦਸਹੈ ਬੁਹਨਪਾਵਕਪਦ
 ਨਜਲਪਿਥਮੀਅਕਾਸਨਾਹਿਸਾਸਿਬੁਰਉਤਪਤਿ
 ਨਬਿਨਾਸਹੈ ਨਾਹਿਪਰਕਿਰਤਿਬਿਰਤਿਪਿੰਡ
 ਪਾਨਗਿਆਨਸਬਦੁਬੁਰਤਿਨਹਿਦਿਸਟਿਨਪ੍ਰਗ ॥

ਸਹੇ ਸਾਮੀਨ ਸੇਵਕ ਉਨਮਾਨ ਅਨਹਦ ਪਰੇ ਨਿਗਲੀ ੬੪੧
ਬਉਨ ਮੇਨਾ ਬਿਸਮਾ ਬਿਸੁ ਸਹੇ ॥ ਪੜਾ ਜੇ ਸੇ ਅਹਿਨੀ
ਸਿਮਦਰ ਹਤ ਭੁੰਜਨਾ ਬਿਖੈ ਜਾਨਤ ਨ ਮਰਮੁ ਕਧਉ
ਕਦਨ ਪਕਾਰੀਹੈ ਜੇ ਸੇ ਬੇਲੀ ਰੁਰਿ ਰੁਰਿ ਬਾਂਟਿਦੀ
ਜੀਅਤ ਸਭਾ ਪਾਵਤ ਨ ਭੇਦੁ ਕਛੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਿਚਾਰੀ
ਹੈ ਜੇ ਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਿਤ ਮਦੁ ਬੇਚਤੁ ਕਲਾ ਲਖੈ ਠੋ ਮਹਿ
ਮਾਨ ਜਾਨਈ ਦਰ ਬਿਹਿਤ ਕਾਰੀਹੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕੋ
ਇਖਿ ਪ੍ਰਗਾਫਤੁ ਹੈ ਬਿਰਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਦੁ ਅ

ਧਿਕਾਰੀਹੈ॥੫੩॥ ਸਤਿਨੁਤਿਨੁਮੋਲਿਜੈਸੇਛਾਨਿ
ਛਾਈਅਤਪੁਨਾਮਗਾਨਿਪਗਾਸਤਾਸਕੁਸਮਕਰਤ
ਹੈ॥ ਸਿਧਕੇਬਾਭੁਗਿਹਿਬਾਲਕਰਚਤਜੈਸੇਲ
ਹਰਿਉਮਾਗਿਛਾਏਧੀਰਨਧਰਤਹੈ॥ ਜੈਸੇਬਨਬਿਖੈ
ਮਿਲਏਠਤਾਅਨੇਕਮਿਗਏਕਮਿਗਾਰਜਗਾਜੇਰ
ਹਿਓਨਧਰਤਹੈ॥ ਸਵਿਸਟਿਸਬਦੁਅਰੁਸੁਰਤਿਧਿ
ਆਨਭੀਆਨਪ੍ਰਗਟੇਪੁਰਨਧੇਮਸਗਲਰਹਤਹੈ॥
੫੩॥ ਚੰਦਨਕੀਬਾਰਿਜੈਸੇਦੀਜੀਅਤਬਬੁਰਦੁ

ਮਕੰਚਨਸੀਪਟਮਾਧਿਕਾਚੁਗਾਹਿਰਾਖੀਐ ਜੈਸੇਹੀ ੬੪੮
 ਸਪਾਸਿਬੈਠਿਬਾਇਸੁਗਾਰਬਕਰੈਮਿਗਪਤਿਕੁਦ
 ਨਮੇਜੀਬਕਰੁਲਾਖੀਐ ਜੈਸੇਗਾਰਧਬਗਜਪਤਿ
 ਉਪਹਾਸਕਰੈਚਕ੍ਰਦੇਕੋਚੋਰਡਾਟੈਦੂਧਮਦਮਾਖੀਐ
 ਸਾਧਨਦੁਗਾਇਕੈਅਸਾਧਅਪਰਾਧਕਰੈਉਲਟੀ
 ਐਚਾਲਕਲੀਕਾਲਕੁਮਕੁਮਾਖੀਐ ਪੜ੍ਹਨ ਜੈਸੇ
 ਬਿਨੁਲੋਚਨਾਬਿਲੋਕੀਐ ਨਰੁਪਰੀਗਿਸਦਨਾਬਿਨੁ
 ਨਰਾਗਨਾਦਨਾਨੁਨੀਜੀਐ ਜੈਸੇਬਿਨੁਜਿਤਬਾਨ

ਉਚਰੈ ਬਚਨ ਅਰੁ ਨ ਸਕਾ ਬਿਉਨ ਬਾਸੁ ਬਾਸਨਾ
ਨਲੀ ਜੀਐ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਨੁ ਕਰਕਾ ਰਿਸ ਕੈ ਨ ਕਿਰਤ
ਕਮ ਚਰਨ ਬਿਉਨ ਭਉਨ ਗਵਨ ਕਤ ਕੀ ਜੀਐ ॥ ਅ
ਸਨ ਬਸਨ ਬਿਨੁ ਧੀਰ ਜੁਨ ਧਰੈ ਦੇਹ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬ
ਦਨ ਪੇਸ ਮਹੁ ਧੀ ਜੀਐ ॥ ੫੩੩ ॥ ਜੇ ਸੇ ਫਲ ਸੇ ਬਿ
ਰਖੁ ਬਿਰਖ ਸੇ ਹੋਤ ਫਲ ਅਤਿ ਭੂਤਿ ਗਤਿ ਕਛੁ ਕਹ
ਨੁਨ ਆਵੈ ਜੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਾਸੁ ਬਾਵਨ ਮੇ ਬਾਵਨੁ ਹੋ
ਬਾਸੁ ਬਿਖੈ ਬਿਸਮ ਚਰਿਤ੍ਰਿ ਕਉ ਮਹਮੁਨ ਪਾਵੈ ਜੀ ॥

ਕਾਸਟਿਮੇਅਗਨਿਅਗਨਿਮੇਕਾਸਟਿਹੇਅਤਿ
 ਅਸਚਰਜੁਹੈਕਉਤਕਕਹਾਵੈਜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇ
 ਸਬਦਸਬਦਮੇਸਤਿਗੁਰਹੈਨਿਰਗੁਨਗਿਆਨ
 ਧਿਆਨਸਮਝਾਵੈਜੀ॥੫੩੪॥ ਜੈਸੇਤਿਲਿਬਾਸੁ
 ਬਾਸੁਲੀਜੀਅਤਿਕੁਸਮਸੇਤਾਂਤੇਹੋਤਹੈਫੁਲੇਲਿਜਤ
 ਨਕੇਜਾਨੀਐ॥ ਜੈਸੇਤਉਅਉਟਾਇਦੁਧਜਾਵਨ
 ਜਮਾਇਅਥਿਸੰਜਮੁਸਹਤਿਪ੍ਰਤਿਪ੍ਰਗਟਿਕੇਮਨੀ
 ਐ॥ ਜੈਸੇਕੁਆਖੋਦਕੈਬਸੁਧਾਧਸਾਇਕੋਗੀਲਾਜੁਕੈ

ਬਹਾਇਤੋ ਲਿਕਾ ਦਿਜਤੁ ਅਨੀਮੇ ਚੁਰਉ ਪਦੇਸ
ਤੈਸੇ ਕਾ ਵਨੀਰੁ ਗਾਤਿ ਕੁਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ
ਪਹਿ ਚਾਨੀਮੇ ॥ ਪੜ੍ਹ ॥ ਜੈ ਸੇਤਉ ਸਾਰਿਤਾ ਜਲੁ ਕ
ਸਟਹਿ ਨ ਬੋਰਤੁ ਕਰਤ ਚਿਤੁ ਲਾਜ ਅਪਨੋਈ ਪ੍ਰਿਤਿ
ਪਾਰਿਓ ਜੈ ਸੇਤਉ ਕਰਤੁ ਸੁਤੁ ਅਨਿਕੁ ਇਅਨੁ ਪ
ਨਤਉ ਨ ਜਨਨੀ ਅਵਗੁਨੁ ਉਹਧਾਰਿਓ ਜੈ ਸੇਤਉ
ਸਰਨੁ ਸੁਰਪੁਰਨੁ ਪਰਤੀ ਗਿਆਰਾ ਖੇਲਖਾ ਅਪਰਾਧ
ਕੀਏ ਮਾਰਿਨ ਬਿਰਾਧਿਓ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮ ਗੁਰਪਾ

ਰਸਪਰਸਗਤਿ ਸਿਖਨਕੋ ਕਿਰਤਕਰਮੁ ਕਛੂਨ ਬੀਚਾ ੬੫੦
ਰਿਓਹੈ ॥੫੩੬॥ ਜੈਸੇ ਜਲਧੋਏ ਬਿਨੁ ਅੰਬਰ ਮਲੀਨ
ਹੋਤੁ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਮੇਲੇ ਜੈਸੇ ਕੇਸੁ ਭੁਇਆਨ ਹੋ ਜੈਸੇ ਬਿ
ਨੁ ਮਾਂਜੇ ਦਰਪਨ ਜੋ ਤਿਹੀ ਨ ਹੋਤ ਬਰਖਾ ਬਿਨੁ ਨ ਜੈਸੇ
ਖੇਤ ਮੇਧਾਨ ਹੋ ਜੈਸੇ ਬਿਨੁ ਦੀਪ ਕਛੂਦਨ ਅੰਧਕਾਰ
ਹੋਤੁ ਲੋਨੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਭੋਜਨ ਸਮਾਨ ਹੋ ਤੈਸੇ
ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਮਿਟਤ ਨ ਕੁਏ ਭੰਗ
ਮਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਹੋ ॥੫੩੭॥ ਜੈਸੇ ਮਾਂਝ ਬੈਠੇ

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿ ਬਾਨ ਪਾਰ ਪਰੈ ਪਾਰ ਸਪਰਸੈ ਬਿਨੁ ਪਾ
ਤਨ ਕਨਿ ਕਹੈ ਜੈ ਸੇ ਬਿਨੁ ਚੰਗਾਨ ਪਾਵਨ ਆਨ
ਜਲੁ ਹੈ ਨਾਰਨ ਕੁਤਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੁਤਨ ਆਨਿ ਕਹੈ ਜੈ
ਸੇ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਬੋਏ ਨਿਪ ਜੈ ਨ ਧਾਨ ਧਾਰਾ ਸੀ ਪਾਵਨੁ
ਬੁੰਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਾਨ ਆਨਿ ਕਹੈ ਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਿ ਸ
ਰਨਿ ਗੁਰ ਕੁਟੇ ਬਿਨੁ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਟਿ ਜਨਨ ਜਨ
ਕਹੈ ॥੫੩॥ ਜੈ ਸੇ ਤਉ ਕਹੈ ਮੰਜਾਰ ਕਰ ਉਨ ਆਹੁ
ਮਾਸ ਮੁਸਾਵੇ ਧਿ ਪਾਵੈ ਦਉ ਰੇ ਧੀਰ ਨ ਧਰਤੁ ਹੈ ਜੈ ਸੇ

੬

ਕਉਂ ਮਾਗੀ ਸਕੇ ਮਰਾਲ ਸਭਾ ਜਾਇ ਬੇਟੇ ਫਾ ਰਿਸੁਕ ੬੫੧

ਤਾਹਲ ਦੁਰਗਾਧ ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੋਨਿ ਗਾਹਿ ਸਿ

ਆਰੁ ਕਰਤ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਸੁਨਤ ਸਿ ਆਰੁ ਕਾਖਿ ਮ

ਚਹਿ ਓਨ ਪਰਤ ਹੈ ਤੈਸੇ ਪਰਤਨ ਪਰਧਨ ਦੁਖਨ

ਕਿੰਦੋਖ ਮਨ ਕਹਤ ਕੋਛਾ ਰੁਢਿ ਚਾਹੈ ਟੇਢਨ ਟਰਤ ਹੈ

ਪੜ੍ਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪੁਰਾਨ ਕੋਟਾ ਨਿਬਖਾਨ ਬਹੁਤਾ ਗਵਤ

ਬੇਦਾਬਿ ਆਕਰਨ ਗੀਤਾ ਜੈਸੇ ਮਰ ਜੈਸੇ ਮਾਖਲੇ ਸ

ਸੁਰਮਹੇ ਸਮੁਨ ਜਗਤੁ ਅਰਭੁ ਗਤਿ ਸੁਰਨਰ ਅਤੀ

ਤੁਹਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਅਰਧਿ ਮਾਨ ਉਨ ਮਾਨ ਉਨ ਮਾਨ ਉ
ਕਤਿ ਰਾਗ ਨਾ ਵਿਦਿ ਜਸੁ ਰਮਤਿ ਨੀਤਾ ਅਰਧ
ਲਗਾ ਮਾਤ੍ਰ ਗੁਰਸ ਬਦ ਅਖਰ ਸੇਕਾ ਅਗਾ ਮਾ ਅਤਿ
ਅਗਾ ਮਾ ਅਗਾ ਧਾਮੀ ਤਾ ॥ ੫੪੦ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਦੇਖਿ ਥੋਸਕ ਲਸਿ ਸਾਹੁ ਕਹੈ ਕਵਨੁ ਵਿਸਾਟਿ ਸਭ
ਕਹੈ ਮਨ ਦਰਸ ਸਮਾਈ ਐ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿ
ਸੁਨਿ ਥੋਸਕੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਕਵਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਮਨ ਤਨ ਧਾ
ਈ ਐ ਜੇ ਜੇ ਕਾਰਜ ਪਤ ਜਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੀ ਹਕ

ਵਨਜੁਗਤਜੋਤੀਜੋਰਿਲਿਵਲਾਈਐ ॥੧੬੮॥

੬੫੨

ਸੁਰਤਿਗਿਆਨਾਧਿਆਨਸਰਬੰਗਹੀਨਪਤਿਤ

ਪਾਵਨਗੁਰਮੁਖਸਮਝਾਈਐ ॥੧੬੯॥ ਜੈਸੇਖਾਂਡ

ਖਾਂਡਕਹੈਮੁਖਿਨਹੀਮੀਫਾਹੈਇਜਬਲਗਜੀਭ

ਸਦਖਾਂਡਨਹੀਖਾਈਐ ਜੈਸੇਰਾਤਅੰਧੇਰੀਮੈਦੀ

ਪਕਦੀਪਕਕਹੈਤਿਮਰਨਜਾਈਜਬਲਗੁਨਜਰ

ਈਐ ਜੈਸੇਗਿਆਨਾਗਿਆਨਕਹੈਗਿਆਨਹੁਨ

ਹੋਤਿਕਛੁਜਬਲਗੁਗੁਰਗਿਆਨਅੰਤਹਿਨਪਾਈਐ

॥ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰ ਕਹੈ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਹੂਨ ਪਾਵਤ ਜਬ ਗੁਰੁ ⁺
 ਹਦ ਸਜਾਇ ਨ ਸਮਾਣੀ ਮੇ ॥ ੫੪੩ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰ ^ਲ
 ਨ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿਰੰਚ ਬਿਆਸ ਨੇਤ ਨੇਤ ਨੇਤ ਸੁਕ
 ਸੇਖ ਜਸੁ ਗਾਇਓਂ ਸਿਉ ਸਨਕਾਇ ਨਾਰਦਾਇ
 ਕਰਖੀ ਸੁਰਾਇ ਸੁਰ ਨਰ ਨਾਥ ਜੋਗਾਧਿਆਨ ਮੇਨ
 ਆਇਓਂ ਗਿਰਤ ਰਤੀ ਰਬ ਗਾਏ ਨਪੁੰਨ ਦਾਸ
 ਤੁਹੇ ਮਜਗ ਬੁਗਨ ਈ ਬੇਦ ਕੇ ਨ ਪਾਇਓਂ ਅਸ
 ਵਤੁ ਗੁਰਿ ਮਾਇਆ ਮਧਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨ ਕਠਿ ਪੁਰਨ

ਬਹਮਗੁਰਗੁਪਹੁਇਏਖਾਇਓਹੈ ॥ ੫੪੩ ॥ ਬਾਹਰ ੬੫੩
ਕੀਅਗਨਿਬੁਝਤਜਲਸਰਤਾਕੈਨਾਉਮੈਜਉਅਗਨੀ
ਲਾਗੋਕੈਸੇਕੈਬੁਝਾਈਐ ॥ ਬਾਹਰਸੈਕੁਰਿਓਟਲੀ
ਜੀਅਤਕੋਟਗੜਗੜਮੈਜਉਭਾਟਿਲੀਜੈਕੋਹੋਕਤਜ ॥
ਈਐਚੇਰਨਕੈਰਾਸਜਾਇਸਰਨਿਗਹੈਨਚਿਦਮਾਰੈ
ਮਹੀਪਤਿਜੀਉਕੈਸੇਕੈਬਚਾਈਐ ॥ ਆਇਆਰੂਰ
ਰੂਪਤਹਾਰਗੁਰਦੁਆਰੈਜਾਵੈਤਹਾਜਉਮਾਇਆ
ਬਿਆਪੇਕਹਾਠਹਰਾਈਐ ॥ ੫੪੪ ॥ ਸਰਪਕੈਰਾਸ

ਸਰਨਿਗਹੈਖਗਪਤਿਜਾਇਤਹਾਜਉਸਰਪਰਾ
ਸੈਕਹੋਕੈਸੈਜੀਜੀਐਜੰਬਕਸੈਬੁਗਿਮਿਗਰਾ
ਜਕੀਸਰਨਿਗਹੈਤਹਾਜਉਜੰਬਕਹਰੈਕਹੋਕਹਾ
ਕੀਜੀਐਦਾਰਿਦ੍ਰਕੈਚਾਪੈਜਾਇਸਰਨਿਸੁਮੇਰ
ਸਿਧਤਹਾਜਉਦਾਰਿਦ੍ਰਹੈਕਹੋਦੇਸੁਦੀਜੀਐ
ਕਰਮਕੁਰਮਕੈਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਗਹੈਤਹਾਨਾਮੈ
ਕਰਮਕਉਨਓਟਣੀਜੀਐ॥੫੪॥ਪਾਜੈਸੇਤਉਸਕ
ਲਨਿਧਿਪੁਰਨਸਸੁੰਦਰਿਥੈਓਸਮਰਜੀਵਾਨਿਹ

ਚੈਪਸਾਦੁਪਾਵਹੀ ਜੈਸੇਪਰਬਤਹੀਰਾਮਾਨਕ ੬੫੪
ਪਾਰਸਸਿਧਖਨਵਾਰਾਖਨਿਜਗਿਪ੍ਰਗਟਾਵਹੀ
ਜੈਸੇਬਨਬਿਖੇਮਾਲਿਮਾਰਸੈਧਕਪੁਰਸੇਧ
ਕੈਸੁਬਾਸੀਸੁਬਾਸਾਬਿਹਸਾਵਹੀ ਜੈਸੇਗੁਰਬਾਨ
ਬਿਖੇਸਕਲਪਦਾਰਥਹੈਜੋਈਜੋਈਪੁਜੈਸੇਈ
ਜੋਈਨਿਪਜਾਵਹੀ ॥੫੪੬॥ ਪਰਕ੍ਰਿਮਦੀਰਘ
ਸਮਾਨਿਲਘੁਜਾਵਦੇਕਜਨਨੀਭਗਨੀਸੁਤਾਰੂ
ਪਕੈਨਿਹਾਰੀਐ ਪਰਦਰਬਾਂਸਹਿਗਊਮਾਸਤੁਲਿ

ਜਾਨਿ ਰਿਵੈ ਕੀ ਜੈ ਨ ਸੁਪਰ ਸੁਅਪਰ ਸਸਿਧਾਰੀਐ
॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਮੁਜੇ ਤਿਓ ਤਿਓ ਤਿਅਵਰੁ
ਨੁਗੁਨੁ ਕਾਹੁ ਕੋਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਗੁਰਓ ਪਦੇ ਸਮਨ
ਧਾਵਤ ਬਰਜ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਦੁਖ ਨਾਨਿ
ਵਾਰੀਐ ॥ ੫੪ ॥ ਜੈ ਸੇਖਰੁ ਸਮੇਖ ਗਜਾਤੁ ਭਿਰਿ
ਬਿਰਖ ਸੇਖਰੁ ਰਿਆਇ ਬੈਠਤਾ ਬਿਰਖ ਹੀ ਮੇਆ
ਇਕੋ ॥ ਚੀਟੀ ਚੀਟਾ ਬਿਲ ਸੇਨਿਕ ਸਿਧਰ ਗਦਨ
ਕੈ ਬਹੁ ਰਿਓ ਸਤੁ ਜੈ ਸੇ ਬਿਲ ਹੀ ਮੇਜਾ ਇਕੋ ॥

ਲਰਕੈ ਲਰਿਕਾਹੁ ਟਿਜਾਤਿ ਤਤਮਾਤ ਸਨਕੁ ਖਲਾ ॥ ੬੫੫ ॥
ਰੀਤਿ ਆਗੇ ਹਠ ਆਵੈ ਪਛਤਾਇ ਕੋ ॥ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਹ
ਤਿ ਆਗਿ ਭਾਗਿ ਜਾਤਿ ਉਦਾਸ ਬਾਸ ਆਸਰੇ ਤਕ
ਤਪੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਕੋਧਾਇ ਕੋ ॥ ੫੪੮ ॥ ਕਾਹੁ ਦਸ ਕੋ
ਪਵਨ ਗਵਨ ਕੋ ਬਰਖਾਹੈ ਕਾਹੁ ਦਸ ਕੋ ਪਵਨ ਬਾ
ਦਹ ਬਿਲਾਤਹੈ ॥ ਕਾਹੁ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀਏ ਹਰਤ ਅਰ
ਗਵੇਹੀ ਕਾਹੁ ਜਲ ਪਾਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਬਿਬਾ ਬਿਲਲਾ
ਤਹੈ ਕਾਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਅਗਨਿ ਪਾਕ ਸਾਕ ਸਿਧਿ ਕਰੈ

ਕਾਹੂਚਿਹਕੀਅਚਾਨਿਭੁਵਨਜਰਾਤਹੈ ਕਾਹੂਕੀ
ਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜੀਵਨਮੁਕਾਤਿਹੁਇਕਾਹੂਕੀ
ਸੰਗਾਤਿਮਿਲਿਜਮਪਾਰਿਜਾਤਹੈ॥੫੪॥ਪ੍ਰਿ
ਤਮਕੈਮੇਲਖੇਲਪ੍ਰੇਮਨੇਮਕੈਪਤੰਗੁਦੀਪਕਪ
ਗਾਸਜੇਤੀਜੇਤਿਹੂਸਮਾਵਟੀ॥ਸਹਜਸਿਜੇ
ਗਮਰੁਬਿਰਹਾਬਿਓਗਾਬੇਖੇਜਲਮਿਲਿਬਿ
ਫੁਰਤਮੀਨਹੁਇਥਾਵਟੀ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿ
ਲਿਵਬਕਤਚਕਤਹੈਹੈਹੈਸਬਦਬੇਧੀ

ਕੁਰੰਗੁਗੁਗੁਤਿਜਤਾਵਟੀਆਲਿਬਿਫੁਰਤ ੩੫੩

ਅਰੁਸਬਦਸੁਗਤਿਲਿਵਕਪਟਸਨੇਹਸਨੇਹ

ਨਕਹਾਵਟੀਆਪਪ੦ਆਵਰਸਨਦੀਪਦੇਖਿਹੋ

ਇਨਮਿਲੇਪਤੰਗੁਪਚਰਾਬੰਨਗੁਰਸਿਖ

ਨਕਹਾਵਟੀਆਸੁਨਤਿਸਬਦੁਧਨਿਹੋਇਨਮਿ

ਲਤਮਿਗਸਬਦਸੁਗਤਿਹੀਨੁਜਨਮੁਲਜਾਵ

ਈਗੁਰਚਰਨਾਮਿਤਕੈਚਾਕੈਕਨਹੋਇਮਿਲੇ

ਰਿਵੈਨਾਬਿਸਵਾਸੁਗੁਰਦਸਹਾਇਨੰਸਾਵਟੀ

ਸਾਤਿ ਰੂਪ ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗੀਆਨ ਏਕਟੇ
 ਕਾਸਿਖ ਜਲਾਮੀ ਨਹਾਇ ਏਕਾਵਟੀ ॥ ਪੰਧ ੧ ॥ ਉਤ੍ਰ
 ਮ ਮਾਧਿ ਮਾਮਰੁ ਮਧਮਾਤ੍ਰਿ ਬਿਧਿ ਜਗੁਆਪਨੇ ਸੁਅੰ
 ਨੁਕਾਹੁ ਬੁਰੇਤਤਿ ਨਲਾਰੀਹੇ ॥ ਸਕੁਕੇ ਉਬਨਜੁਕ
 ਰਤੁਲਾਢਲਤੁਕਉ ਮਾਪਨੇ ਬਿਉਹਾਰੁ ਭਲੇ
 ਜਾਨੀ ਅਨਰਾਗੀਹੇ ॥ ਤੇਜੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਏਸ
 ਏਚਾਹਤੁ ਸਕੁੈ ਅਪਨੇ ਪਹਰੇ ਸਕੁਜਗਤੁ ਸੁਜਾ
 ਰੀਹੇ ॥ ਸੁਅੰਨੁ ਸਮਥਕੁ ਏਬਨਜੁ ਬਿਕਾਨੇ ਜਾ

ਨੇਇਸਟਪਤਾਪੁਅੰਤਿਕਾਣਿਅਗਭਾਰਹੈ॥ ੬੫੧
ਪਪੜ॥ ਅਪਨੇਸੁਅੰਨੁਸਭਕਾਹੁਮੇਸੁੰਦਰੁਲਾਰੈਸ
ਫਲੁਸੁੰਦਰਤਾਸੀਸਾਰਮੇਸਹਾਹੀਐ॥ ਅਪਨੇਬਨ
ਜੁਥੁਰੇਲਾਗਤਨਕਾਹੁਰਿਦੈਜਾਇਜਗੁਕੁਲ੍ਹੈ
ਜੋਈਤਉਬਿਸਾਹੀਐ॥ ਅਪਨੇਕਰਮੁਕੁਲਾਧਰੁ
ਕਰਤਸਭੈਉਤਮਕਰਮੁਲੋਗਬੇਦਅਦੁਗਾਹੀਐ॥
ਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਾਤਿਨਹੈਇਸਬਕਉਕਹੈਮਾਇਆ
ਮੇਉਦਾਸੁਰਾਖੇਸੋਈਗੁਰਚਾਹੀਐ॥ ਪਪੜਸੇਧਾ

॥ ਬੇਦ ਬਿਰਚਿ ਬਿਚਾਰੁ ਨ ਪਾਵਤ ਚ ਕ੍ਰਿਤ ਸੇਖ
ਸਿਵਾ ਦਿਕੁ ਏਹੈ ਜੋਗ ਸਮਾਧਿ ਅਗਾਧਿ ਤਨਾ
ਰਦ ਸਾਰਦ ਸੁਕੁ ਸਨਾਤਨ ਏਹੈ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ
ਅਗਾਧਿ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਪ ਜਏਹੈ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੁਮੇਵ ਸੁਸੰਗਤਿ ਪੈਰੀ ਪਏ ਕਾਈ
ਪੈਰੀ ਪਏਹੈ ॥ ਪਪਘੁ ॥ ਕਬਿਤਾ ਜੈਸੇ ਮਧੁਮਾ
ਖੀਸੀ ਚਿਸੀ ਚਿਕੇ ਇਕੜਕੜੈ ਹਰੈ ਮਧੁਮਾ ਬਤ
ਕੈ ਮੁਖਿ ਫੁਰਤਾਰੈ ਜੈਸੇ ਬਛਹੇਤ ਗਉ ਸੰਚਤ

ਹੈਖੀਰੁਤਾਹਿਲੇਤੁਹੈਅਹੀਰੁਦੁਹਿਬਛੁਰੇਖਲਾਰੇ ੬੫੮
ਬਿਰਾਰਕੋਜੇਸੇਧਰਬੋਦਿਬੋਦਿਕਰਿਬਿਲ
ਸਾਜੇਮੁਸਾਧੇਸਤੁਸਰਪੁਧਾਇਖਾਇਤੁਹਿਮਾਰਿ
ਕੋਤੇਸੇਕੋਟਪਾਪਕਰਿਮਾਇਆਜੋਰਿਜੋਰਿਮੁਰੁ
ਅੰਤਕਾਲਿਛਾਡਿਚਲੇਦੋਨੋਕਰਧਾਰਿਕੋ॥੫੫੫॥
ਜੇਸੇਅਨਿਕਫਨੰਗਫਨਗਭਾਰਧਰਨਿਧਾਰੀ
ਤੁਹਿਰਿਗਵਰਧਰਕਹੈਕਉਨਬਰਾਈਹੈਜਾ
ਕੋਏਕੁਬਾਵਹੈਬਿਸੁਨਾਮੁਨਾਬਕਹਾਵੈਤੁਹਿਬਿ

ਜਨਾਬ ਕਹੇ ਕਉਨ ਅਧਿਕਾਈ ਹੈ ਸਮਨਿ ਕਾਮਾ
ਕਾਰਓ ਅੰਕਾਰ ਕੇ ਬਿਥਾਰੇ ਤਾਹਿ ਨੰਦ ਨੰਦ ਨ ਕ
ਹੇ ਕਉਨ ਬਰਾਈ ਹੈ ਜਾਨਤ ਉਸਤਤਿ ਕਰਤ ਨਿ
ਦਿਅ ਅਮੀਧ ਮੁਕੁਮੇ ਸੇ ਅਰਾਧ ਬੇਤੇ ਮੋ ਨਿਸੁਖ ਦ
ਈ ਹੈ ॥ ੫੫੬ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ
ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਈਗੁਰ ਦਾਸ ਕਾ ਬੋਲਣਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਪੈੜੀ ॥ ਸਚੇਤੁ ਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਸਿਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
 ਵਿਚਿ ਸਿਧਾਖੇਲਾ ॥ ਗੁਰਦਾਸ ਮਨਾਈ ਕਾਲਕ ॥
 ਖੰਡੇ ਕੀਵੇਲਾ ॥ ਪਾਹੁ ਲਪੀਓ ਖੰਡੁ ਧਾਰੋਇ ਜਨਮੁ ॥
 ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਗੁਰਸਿਗਤ ਕੀਨੀ ਖਾਲਸਾ ਮਨੁ ਖੀ ॥
 ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਵਾਹਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦਾ ਸਿਧਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ॥
 ਚੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਕਾਸੁ ਟਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਸਿਗਤਿ ਮੇਲਾ ॥

੬੫੯

ਕਰਿਪੰਚਦੂਤਿਸੰਘਾਰੇ॥ਵਿਚਸੰਗਤਿਦੋਈ
ਨਾਲਹਨਿਜਿਨਖਸਮਵਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਮਥੇਉ
ਜਲੇਸਚੇਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਧਿਆਈਏ
ਸਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੇਅੰਦਰਿ
ਵਰਤਦੀਸਭੁਸਿਸੁਸਥਾਈ॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਕੀਤਿਆਜਿਨਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥ਇਕਆਪੇਕੁ
ਰਮੁਭੁਲਾਇਦਾਦੂਜੇਚਿਤਲਾਈ॥ਇਕਨਨੁਨਾਮ

ਬਖਸਿਸਾਹੋਇਆਪਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁ ੬੬੦
ਸੁਕਾਰਥਾਮਨਮੁਖੀਦੇਹੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹਰੋਬਿਦ
ਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਜਿਨਭਾਈਆਤਿਨਮਸਤਕਭਾਗਾਮਨਮੁਖਿਫੁਟ
ਰੁਕਾਮਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਹਾਗਾ ਗੁਰਮੁਖਿਉਜਲਹੰ
ਸਹੈਮਨਮੁਖਿਹੈਕਾਗਾ ਮਨਮੁਖਊਧਾਕਫਲੁਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਜਾਗਾ ਮਨਮੁਖਜੁਨਿਭੁਫਾਈਅਨ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹਰੋਬਿਦਸਿੰਘ

ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬ
 ਅਮਰਸਚੁਸਚੀਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆ
 ਦਰਗਹਸੁਖਮਾਣੀ॥ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਚਧਿਆ
 ਆਤਿਨਸੁਖਦਿਹਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਦਰਗਹਿਮਾਰੀ
 ਏਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਬ
 ਮਨਮੁਖੀਦੁਹੇਲਾ॥ ਵਾਹਵਾਹਰੋਬਿਦਸਿਘਆ
 ਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅ
 ਮੋਲਹੇਵਰੁਕੁਗੀਸੁਣੀਐ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਦਿਚ

ਪਾਈਐ ਨਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਧਰਮ ਖੇਤ ਕਲ
 ਜੁਗ ਸਰੀਰ ਬੋਈਐ ਸੋ ਲੁਣੀਐ ॥ ਸਚ ਸਾਹਿਬ ਸ
 ਚਾਜ਼ਿ ਆਉ ॥ ਪਾਈ ਜਿਉ ਪੁਣੀਐ ॥ ਸਦਿ ਚ ਸਿਰ
 ਤਿਸ ਚੁ ਵਰਤਦਾ ਨਿਤ ਨੇਹੁ ਨ ਵੇਲਾ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਓਅੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਆਪੇ ਹੋ ਜੀਤੀ ਆਪੇ ॥ ਓਹੀਉ
 ਪਾਵਨ ਹਾਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੁ
 ਹਿਉ ਸਾਰਦਾ ਤਿਸੁ ਕਉ ਨ ਦਿਖਾਪੇ ॥ ਕਲੀਕਾ ਲੁ

ਗੁਰਸੇਵੀਐ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੇ ਸਭ ਜੁਗਤੇ ਰਾਖੇ
ਲਹੈ ਤੂਹੁ ਟੀਗਹੇ ਲਾਫਾਹ ਫਾਹ ਹੋ ਬਿਦਸਿਘ
ਆਖੇ ਗੁਰਚੇ ਲਾਭ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਮ
ਦਿਗਤਿ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਪਰ
ਅਪਾਰ ਅਨੰਤਿ ਆਦਿ ਜਿਸੁ ਲਖਿ ਅਨ ਜਾਈਐ
ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ
ਜਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸੇਵੀਐ ਮਨ ਚਿਦਿ ਅਪਾਈਐ ॥
ਅਨ ਕਉ ਤਿਹੋ ਏ ਪਸਰਿ ਮਾਹੋ ਏ ਕੁਮਕੇ ਲਾਭ

ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੮॥੫ ੬੬੨

ਉੜੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਅਨੰਤਹੈਘਟਿਘਟਿਸ੍ਰਿਸਟ॥

ਇਆਅਘਨਾਸੀਆਤੁਮਅਭੁਲਨਹਿਭੁਲੇਭੁ

ਲਾਇਆਅਪਰਅਪਾਰਅਲਾਹਅਲਖਗੁਰ

ਸਬਦਿਲਖਾਇਆਸ਼ਬਬਿਅਪੀਹੈਅਲੇਖ

ਤਿਸੁਲਗੈਨਮਾਇਆਗੁਰਮੁਖਨਾਮੁਧਿਆਈ

ਮੇਜਿਤਲੰਘੇਦਹੇਲਾ॥ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ

ਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ॥੯॥੫ਉੜੀ॥ ਨਰੰਕਾਰਨਰਹਰਿ

ਨਿਧਾਨ ਨਿਰਦੇਹ ਧਿਆਈਐ ਨਰਾਇਣ ਨਿਰ
 ਬਾਣ ਨਾਥ ਮਨ ਅਨ ਵਿਨ ਗਈਐ ਨਰਕ ਨਿਵ ।
 ਰਨ ਦੁਖ ਦਲ ਟਜ ਪਿ ਨਰਕ ਨ ਜਾਈਐ ਦੇਵ
 ਹਾਰਿ ਵਿਆਲ ਨਾਥ ਜੋ ਦੇ ਸੁਪਾਈਐ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
 ਸੁਖ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਖੇਲਾ ਵਾਹ
 ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਧੋਗੁਰ ਚੇਲਾ ੧੦ ਪਉੜੀ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵਾਤਾ ਪ
 ਰਤਿ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥

ਬੀਨਾਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਿਬਿਧਾਤਾ ਬਨਵਾਰੀ ੬੬੩

ਬਖਾਜਿਦਆਪਆਪੇਪਿਤਮਾਤਾ ਅਨਸਜਨ

ਮੁਆਲੇਮਿਲਨੇਕੀਫੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੇ

ਬਿਦਾਸਿਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ੧੧੧ ੫੭੩੧

ਭੇਭੰਜਨਭਗਵਾਨਭਜੁਭੇਨਾਸਨਭੇਗੀ ਭੁਰ

ਤਿਫੁਲਭੇਭੰਜਨਜਪਸਦਾਅਰਗੀ ਅਨਮੋਹ

ਨਮੁਰਤਿਮੁਕੰਦਪ੍ਰਭਜੋਗਸਿਜੋਗੀ ਰਸੀਆਰਖ

ਵਾਰਾਰਚਨਹਾਰੁਜੋਕਰੈਸੋਰਗੀ ਅਧਸੁਦਨਮਾਧ

ਮੁਰਾਰਬਹੁਰੰਗੀਖੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹਰੋਬਿਦਸਿ
ਘਆਪੇਰੁਰਚੇਲਾ ॥੧੨॥ਪਉੜੀ ਲੇਚਾਪੁਰ
ਨਲਿਖਨਿਹਾਰੁਲੇਖਾ ਲਿਖਾਰੀ ਲਾਲਨਲਾਲ
ਗੁਲਾਲਸਚਸਚਾਬਉਪਾਰੀ ਗਾਵਣਹਾਰਹੀ
ਮਰਾਮਆਪੇਨਰਨਾਰੀ ਗਿਖੀਕਿਸਰਪੁਨਾਬਜ
ਪਜਾਈਏਬਲਿਹਾਰੀ ਪਰਮਹੰਸੁਭੈਤਾਸੁਨਾਜ
ਪਰਿਦੇਸੁਹੇਲਾ ਫਾਹਫਾਹਰੋਬਿਦਸਿਘਆਪੇ
ਰੁਰਚੇਲਾ ॥੧੩॥ਪਉੜੀ ਘਨਮੀਤਪੁਮਆ

ਤਮਾਪੁਰਖੋਤਮਪੁਰਾ ਸੋਖਨਹਾਰਪਾਤਿਸਾਰੁਪਿ
 ਤਿਪਾਲਨਉਰਾ ਅਤਿਤੁਓਧਾਰਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਦਸ
 ਦਾਹਜੁਰਾ ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਪ੍ਰਤਮਾਇਪਿਉਗੁਰਗ
 ਬਿੰਦਸੁਰਾ ਅਨਦਿਬਿਨੋਦੀਜੀਅਜਪਸਚੁਸਚ
 ਵੇਲਾ ਵਾਹਵਾਹਗੋਬਿੰਦਸੰਪਾਅਪੇਗੁਰਚੇਲਾ
 ੧੪) ਅਉੜੀ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਗਟਿਓਦਸਮਾਅ
 ਵਤਾਰਾ ਨਿਜਅਲਖਅਕਾਲਨਿਰੰਜਨਾਜਪਿਓ
 ਕਰਤਾ ਨਿਜਪੰਥਰਚਾਇਓਖਾਲਸਾਧਰਤੇਜਕ

ਗੁਰਗਾ ਸਿਰਕੇਸਧਾਰਗਾਹਿਖੜਗੋਕੇਸਭਦੁਸ
ਟਪਛੁਗਾ ਸੀਲਜਤਕੀਕਾਛਪਹਰਿਪਕੜਿਓ
ਹਥਿਆਰਾ ਸਚਫਤੇਬੁਲਾਈਗੁਰੂਕੀਜੀਤਿਓਰ
ਟਕੁਗਾ ਸਭਦੇਤਾਅਰਨਕੋਪੋਰਕਰਿਕੀਜੇਪ
ਗੁਰਗਾਤਬਸਹਜੇਪਗਾਟਿਓਜਗਤਮੇਗੁਰ
ਜਾਪਅਪਾਰਾ ਸੁਖੋਪਜੇਸਿਘਕੁਜੀਗੀਏਨੀ
ਲਿਖਰਧਾਰਾਤੁਰਕਦੁਸਟਸਭਛੋਕੀਏਹਰਿ
ਨਾਮਉਚਾਰਾਤਿਨਾਆਗੋਕੇਇਨਰਹਿਰਿਓਰੁ ।

ਗੇ ਸਿਦਾਰਾ ਜਹਿਰ ਜੇਸਾਹ ਅਮੀਰ ਕੁਹੋ ਏਸ ੬੬੫
ਕਫਾਰਾ ਸਫਿਰ ਤੁਨ ਕਰਿ ਐਸੀ ਧਮਕ ਕੋ ਕਾਪੇ
ਗਿਰਭਾਰਾ ਤਬ ਸਭ ਧਰਤੀ ਹਲ ਚਲ ਭੁਝਿ
ਫਾਰੇ ਪਾਰਿ ਬਾਰਾ ਸਫਿਰ ਐਸੇ ਦੁਦਕ ਲੇਸੇ ਮੇਖ
ਪਿਰਿ ਸਿਸਾਰਾ ਤੁਹਿ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਗਹਿ ਐਸਾ ਖੜਗ ਦਿਖਾਇ
ਅਨ ਕੋਸ ਕੋਨ ਝੇਲਾ ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰ
ਘ ਅਪੇਰੁ ਚੇਲਾ ੧੫ ਪਉੜੀ ਗੁਰਬਰ

ਅਕਾਲ ਕੇਹੁ ਕਮ ਸੋਊ ਪਾਜਿ ਚਾਬਿਗਾ ਮਾਨਾ॥
ਤਬ ਸਹਜੇਰ ਚਿਓ ਖਾਲ ਸਾਸਾ ਵਤੁ ਮਰਦਾਨਾ
ਇਉਂ ਭੇਟਿ ਸਿੰਘ ਭੁਭਕਾ ਇਸੁ ਭੁਜਗੁਰੁ ਪਾਨਾ॥ ਮ
ਕੁਦੇਵ ਲੋਗਾਰ ਮਸੀਤ ਦੁਆਰੀ ਕੀ ਨੇਮੇ ਦਾਨਾ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨ ਖਟ ਸਾਸਾ ਸੁਆਰੁ ਨਿਮੀਟੀ ਕੁਰਾਨਾ ਬਾਂਗ
ਸਲਾਤੁ ਹਟਾਇ ਕਰਿ ਮਾਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਮੀਰ ਪੀਰ
ਸਕੁਛ ਪਿਗਾਏ ਮਜਬ ਉਲਟਾਨਾ ਮਲਵਾਣੇ
ਕਾਜੀ ਫਿਰ ਬਕੇ ਕੁਛੁ ਮਰ ਮੁਨਜਾਨਾ ਲਖਿ

ਬ੍ਰਹਮਨਪੰਡਤਜੋਤਕੀਬਿਖਰਸਉਰਝਾਨਾ ਫੁਨ ੬੬੬
ਪਥਰਦੇਵਲਪੁਜਕਰਾਅਤਹੀਭਰਮਾਨਾ
ਐਉਦੇਨੋਫਿਰਕੇਕਪਟਮੋਰਚਰਹੋਨਿਦਾਨਾ
ਐਉਭੀਸਰਮਜਬਖਾਲਸਾਉਪਾਜਿਓਪਰਧਾਨ
ਜਿਨਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਕੇਹੁਕਮਾਸਿਉਗਾਹਖਰਗਦੇ
ਖਾਨਾਭਿਹਸਭਦੁਸਟਨਕਉਛੇਦਕਰਾਅਕਾਲ
ਜਪਾਨਾਫਿਰਮੇਸਾਹੁਕਮਾਅਕਾਲਕਾਸਗਮੇ
ਪ੍ਰਗਟਾਨਾਤਬਸੁੰਨਤਕੋਇਨਕਰਸਕੈਕਾਪਤਤੁ

ਠਕਨਾ ਯੋਊਊਮਤਸਭਮਹੰਮਦੀਖਪਗਈਨਿਦਾ
ਨਾਤਬਫਤੇਰੰਕਜਗਮੋਪੁਰੇਦਖਦੰਦਾਮਿਟਾਨਾ
ਤੀਸਰਪੰਥਰਚਾਇਅਨਵਡਸੁਰਗਹੇਲਾਵਾਹਵਾ
ਹੋਗਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਬੁਰਚੇਲਾ १੬। ਜਗੇਸਿੰ
ਘਬਲਵੰਤਬੀਰਸਭਦੁਸਟਖਪਾਏਦੀਨਮਹੰ
ਮਦੀਉਠਗਏਹਿੰਦਕਠਹਗਏਤਹਕਲਮਕੋਈ
ਨਪਕੁਸਕੈਨਹੀਜਿਕਰਾਲਾਏਨਿਮਾਜਦਗੁਦਨ
ਹੀਫਾਇਤਨਹੀਲਡਕਟਾਏਯਾਹਿਰਾਹਸਰਈ

ਅਤਮੇਟਕਰਮੁਸਲੀਮਭਰਮਾਏ ਗੁਰਫਤੇਬੁਲਾਏਸਭ
 ਨਸੇਸਚਖੇਲਰਚਾਏ ਨਿਜਸੁਰਸਿੰਘਵਕੀਆਮਵੇਬਹੁ
 ਲਾਖਜਗਾਏ ਅਭੁਜਗਤਿਨ ਪੂਲੁਟਕਰਤੁਰਕਿਚੁਣਖਾ
 ਏ ਗਫਿਰਸੁਖਉਪਜਾਇਓਜਗਤਮੇਸਭਦੁਖਾਭਿਸਰਾਏ
 ਨਿਜਦੇਹੀਫਿਰੀਗੁਬਿੰਦੁਕੀਅਕਾਲਜਪਾਏ ਤਹਨਿਭੈਰ
 ਜਕਮਾਇਅਨਸਚਾਅਦਲਚਲਾਏ ਇਉਕਲਜੁਗਮੇ
 ਅੰਤਾਰਧਰਸਤਜੁਗਵਰਤਾਏ ਅਭੁਤੁਰਕਮਲੇਛਖਪਾਇ
 ਕਰਸਚਬਨਤਕਨਾਏ ਭਬਸਗਲਜੁਗਤਕੋਸੁਖਦੀਏਦੁ

੬੬੭

ਫਿਰ ਅਗਰ ਹੋਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਸ ਪਰਮ ਸਵਰਾ

ਖਮਾਰੁ ਪਟਾਏ ॥ ਏਓ ਪੁਕਮੁ ਭਏ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਸਭ ਦੰਦ ਮਿ
ਟਾਏ ॥ ਭਬਸੁ ਪਜੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ
ਵਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਓਮਰ ਦਾ ਅਗਮ ਝਾਵਰ ਯਾਮ ਅਕੇਲਾ ॥
ਵਹਿ ਵਹਿ ਹੋਗਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਨ
ਜਫ ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੈਓ ਭੀ ਜਿਆਰਾ ਝੂਠ ਕੁ
ਪਟ ਸਭ ਛਪ ਗਏ ਸਚ ਸਚ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਤੁਰ ਕਦੰਦ ਸਭ
ਓਠ ਗਾਇਆ ਰਚਿਓ ਜੈ ਕਾਰਾ ॥ ਜਾਓ ਪਜੇ ਸਿੰਘਾ ਮਹਾ
ਬਲੀ ਖਾਣਸਾ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਸਕੁ ਜਗਤਿ ਨ ਪੂਝ ਸਕੀਓ

ਜਪਾਅਖਲਾਅਪਰਾਗੁਰਪਰਮਾਸਿਮਰਜਗਦਮਕਿਉਮਿ
ਦਿਓਅੰਧਾਮਾਰਾਤਥਕੁਸਲਖੋਮਾਅਨੰਦਸਿਉਥਸਿਉਸੰ
ਸਾਰਾਹਰਿਵਾਹਗੁਰੂਹਰਿਵਾਹਗੁਰੂਹਰਿਵਾਹਗੁਰੂਮੰਤਅ
ਗਮਜਗਤਾਰਣਹਾਰਾਜੇਸਿਮਰੈਨਰਪ੍ਰੇਮਸਿਉਪਹੁਚੈਦਰ
ਬਾਰਾਸਤਪਕੜੇਚਰਨਗੋਥਿੰਦਕੇਛਾਡੇਜੰਜਾਰਾਸਿਹਤੇਦ
ਰਗਹਕੁਟੀਅਨਮਨਮੁਖਕੁੜੀਆਰਾਤਹਪਹੁਚੈਸੋਈਜੇ
ਹਰਿਭੁਜੇਸਤੁਤਜੇਥਿਕਾਰਾਇਸਮਨਚੰਚਲਕਉਘੋਕਕਰ
ਸਿਮਰੈਕਰਤਾਰਾਫਿਰਤਥਪਹੁਚੈਹਰਿਹੁਕਮਾਸਿਉਨੰਜ

੬੬੮

ਦਸਵੇਦੁਆਰਾ ਾਫਿਰਸਹਜੈਭੇਦੈਗਗਨਮੇਆਤਮਾਨਿ
ਰਧਾਰਾਤੁਬਵਹਿਨਿਰਖੇਸੁਰਗਮੇਅਨੰਦਸੁਹੇਲਾ
ਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ ॥ ੧੮ ॥
ਵਹਿਉਪਜਿਓਚੇਲਾਮਰਦਕਾਮਰਦਾਨਸਦਾਏਅਸਿ
ਨਸਤਪ੍ਰਥਮੀਕਉਜੀਤਕਰਨੀਸਾਨਦੁਲਾਏਤਬਸਿ
ਘਨਕਉਬਖਸਕਰਬਹੁਸੁਖਦਿਖਲਾਏਾਫਿਰਸਭਪ੍ਰ
ਥਮੀਕਉਪਰੇਹਾਕਾਮਠਹਰਾਏਾ ॥ ਤੇਨਪੂਜਗਤਸੰਤ੍ਰਾ
ਲਕਾਰਿਅਨੰਦਰਚਾਏਾ ॥ ਤਿਹਾਸਿਮਕਿਸਿਮਰਾਅਕਾ

ਲਕਠੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ ॥ ਦੁਹਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਗਾਜੀਸਬ
 ਲਜਿਨਸਿੰਘਜਗਾਏ ॥ ਤਬਭਾਇਓਜਗਤਸਭਪ੍ਰਲਾਮ
 ਨੰਖਭਰਮਾਏ ॥ ਐਉਉਠਿਭਭਕੇਬਲਬੀਰਸਿੰਘਸਸਤ੍ਰ
 ਚਮਕਾਏ ॥ ਤਬਸਭਤੁਰਕਨਕਉਛੇਦਕਰਅਕਾਲਜਪਾਏ
 ਸਭਛਤ੍ਰਪਤੀਚੁਨਚੁਨਹਨੇਕਹੂੰਟਿਕਨਨਪਾਏ ॥ ਤਬਜਗਮੇ
 ਧਰਮਪਰਗਾਸਿਉਸਚੁਪੁਕਮਚਲਾਏ ॥ ਯਹਥਾਰਾਸਦੀਨ
 ਬੇਵਕਰਗੁਰਫਤੇਬੁਲਾਏ ॥ ਤਬਦੁਸਟਮਲੇਛਸਹਜੇਖਪੇ
 ਛਲਕਪਟਉਡਾਏ ॥ ਯਹਹਾਰਿਅਕਾਲਕੇਹੁਕਮਜਿਤਿਰ

੬੬੬

ਣਜੁਧਮਚਾਏ ॥ ਤਬਕਦੇਸਿੰਘਭੁਜੰਘੀਏਦਲਕ
ਦਕਉਤਾਏ ॥ ਐਉਫਤੇਭਈਜਗਜੀਤਕਾਰਿਸਚਤ
ਖਤਰਚਾਏ ॥ ਬਹੁਦੀਰਦਿਲਾਸਾਜਗਤਕਉਹਾਰੇਭ
ਗਤਦਿਕਾਏ ॥ ਤਬਸਭਾਪ੍ਰਥਮੀਸੁਖਭਈਦੁਖਦਰ
ਦਗਵਾਏ ॥ ਫੇਰਹੋਇਨਿਹਚਲਬਾਸਿਉਭੈਕਾਸਚ
ਕਾਏ ॥ ਗੁਰਦਾਸਖੜਵਦਰਪਕਰਕਰਇਉਉਚਰਸੁ
ਣਾਏ ॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਜਮੁਕਾਸਤੇਮੋਹਿਲਿਹੁਛਡਾਏ
ਜਬਹਉਦਾਸਨਕੇਦਾਸਰੇਗੁਰਟਹਲਕਮਾਏ ॥

ਤਬਛੁਟੇਬੀਪਨਸਗਲਫੁਨਨਰਕਨਜਾਏ। ਹਰਿਦਾਸਾਚਿ
ਦਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਸਾਰੁਸਮੇਲਾ। ਵਾਹਿਵਾਹਿਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘਆਪੇਗੁਰਚੇਲਾ। ੧੯। ਸੀਤਭਗਤਗੁਰਸਿਖਪੈ
ਜਗਤਰਣਾਏ। ਸੇਪ੍ਰਭੀਪਕਾਰੀਜਗਮੋਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਪਾ
ਏ। ਸੇਵਕਸੇਪ੍ਰਵਨਪੈਹਰਿਨਾਮਾਥਿਆਏ। ਜਪਤਪਸੰ
ਜਮਸਾਧਨਾਹਾਰਿਭਗਤਕਮਾਏ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਫੁਨਲੇਭੁਸੇ
ਹੁਅਹੀਕਾਰਚੁਕਾਏ। ਜੇਕਜੁਗਤਘਟਸੋਧਕਰਪਵਨਓਹ
ਰਾਏ। ਤਬਖਟਚਕ੍ਰਸਹਜੇਪੁਰੇਗਗਨਾਘਨਛਾਏ। ਸਨਿਜ

੬੧°

ਸ੍ਰੀ ਨਸਾਧਲਗਾਇਕਰਾਮਨਹਦਾਲਿਵਲਾਏ। ਤੁ
ਬਦਰਗਾਹੁਖਉਜਲੇਪਾਤਿਸਿਉਘਰਜਾਏ। ਕਲੀ
ਕਾਲਮਰਦਾਨਮਰਦਨਨਕਗੁਨਗਾਏ। ਯਹਵਾਰਭ
ਗਉਤੀਜੋਪੜੈਅਮਰਾਪਦਪਾਏ। ਤਿਹਦੁਖਸੀਤਾਪਨ
ਕਿਛੁਲਗੈਅਨੰਦਵਰਤਾਏ। ਟਿਰਜੋਚਿਤਵੈਸੋਏ।
ਲਹੈਪਟਅਲਖਲਖਾਏ। ਤਬਨਿਸਾਦਿਨਇਸਵਾ
ਰਜੋਮੁਖਖਾਠਸੁਣਾਏ। ਸੋਲਹੈਪਦਾਰਥਮੁਕਤਪ
ਦੁਚਕਰਗਾਨਸਮਾਏ। ਤਬਕਛੁਪੁਛੈਜਮਧਰਮਾਇ

ਗਲਨਕਾਮਨਬਉਰਾਨਾਤਬਹਰਿਭੁਗਤਨਸਿਉ ॥ ੬੧੨ ॥
ਦੰਦਰਚਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਏਉਕਰਹੈਗੁਰਦਾਸਪੁ
ਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹਿਉਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਪੁ
ਤਮਹਲਅਗਮਹਰਿਗਇਆ ॥ ਜਿਨਸੁਨਧਿਆਨ
ਕਰਜੇਗਕਮਾਇਆ ॥ ਢਕਗਗਨਗੁਫਾਮੇਰਹੇਸਮਾਇ
ਜਹਾਥੈਰਾਮਰੇਲਸਮਾਪਲਗਾਈ ॥ ਸਭਕਲਾਖੇ
ਚਕਰਗੁਪਤਰਹਾਈ ॥ ਭਿਰਾਅਪਨਗੁਪਕੋਨਹਦਿਖ
ਈ ॥ ਇਉਇਸਪਰਕਾਰਗੁਬਾਰਮਚਾਈ ॥ ਜਹਦੇ

ਅੰਸਕੋਬਹੁਚਮਕਾਈ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਭਇਓਅਸ
ਟਮਬਲਬੀਰਾਗਜਿਨਪਹੁਚਦਹੇਈਤਜਿਓਸਰੀ
ਗਾਬਾਣਰੂਪਧਰਸੁਆਗਮਚਾਇਓਤਬਸਰ
ਜੇਤਨਕੋਛੇਡਸਿਧਾਇਓਯਿਉਮੁਗਲਨਸੀਸਪ
ਰੀਬਹੁਛਾਰਾਵੇਇਖੁਦਿਪਤਿਸਿਉਪਹੁਚੇਦਰਬ
ਰਾਅਉਰੰਗੇਇਉਬਾਦਰਚਾਇਓਤਿਨਾਅਪਨ
ਕੁਲਸਭਨਾਸਕਰਾਇਓਯਿਉਠਹਕਠਹਕਸੁ
ਗਲਨਸਿਰਤਾਰੀਫੁਨਹਇਪਾਪੀਵਹਨਰਕਸੇ

ਧਾਰੀ॥ ਭਾਗੁ ਹਾਉ॥ ਯਾਇ ਉਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸਪੁ
 ਕਾਰਾ॥ ਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇ ਹੁਉਥਾਰਾ॥ ੨੨॥ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਸਭਕੇਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਜਿਸਕਉਸਿਮਰਸਰੇਸ
 ਭੁਕਾਜਾ॥ ਗੁਰਤੇਗਥਾਦਰੁਸੁਗਰਚਾਈ॥ ਤਹ
 ਅਪਨਾਸੀਸਦੇਜਗਠਹਰਾਈ॥ ਇਸਾਥਿਧਮੁਗਲ
 ਨਕੇਭਰਮਾਇਓ॥ ਤਹਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਬਲਨਜ
 ਨਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਭਪੁਕਮੁਬੁਝਪੁਚੇਦਰਬਾਰਾ॥ ਤਹਸ
 ਤਗੁਰਕੀਨੀਮਿਹਰਅਪਾਰਾ॥ ਯੇਉਮੁਗਲਨਕੇਦੋ
 ਖਲਗਾਨਾ॥ ਹੇਇਪੁਰਾਬਖਪਗਏਨਿਦਾਨਾ॥ ਯੇਉ

ਉਮਹਲੇਕੀਜੁਗਤਿਸੁਨਾਈ॥ ਸਜਿਓਕਰਗਸਿਮਰ
ਨਹਾਰਿਤਗਤਰਚਾਈ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਰਚਾਈਨਾ
ਮਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਤਬਸਭਜਗਮੇਪ੍ਰਗਟਿਓਜੈਕਾਰੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿਉਕਰਪੈਗੁਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇ
ਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਊਥਾਰਾ॥ ੨੩॥ ਗੁਰਗੁਬਿੰਦ
ਦਸਵਾਅਵਤਾਰਾ॥ ਜਿਨਖਾਲਸਾਪੰਥਅਜੀ
ਤਮੁਪਾਰਾ॥ ਤੁਰਕਦੁਸਟਸਭਸਾਗਬਿੰਦਾਰੈ॥
ਸਤਿਹਸਭਪ੍ਰਿਥਮੀਕੀਨੀਗੁਣਜਾਰੈ॥ ਸਭਿਉਪ੍ਰ
ਗਟੇਸਿੰਘਮਹਾਬਲਬੀਰਾ॥ ਤਿਨਆਗੈਕੋਈ

ਧਰੇਨਪੀਗਾਫਤੇਭਈਦੁਖਦੰਦਮਿਟਾਏ। ਤਹ

ਹਰਿਅਕਾਲਕਾਜਾਪਜਪਾਏ। ਪ੍ਰਥਮਮਹਲ

ਜਪਿਓਕਰਤਾਰਾ। ਤਿਨਸਭਪ੍ਰਥਮੀਕੋਈਓਓਥਾ

ਰਾ। ਹਰਿਭਗਤਦਿਵਾਇਨਰੂਸਭਤਾਰੇ। ਜਥਾਆ

ਗਿਆਕੀਨੀਅਲਖਾਪਾਰੇ। ਐਉਸਤਿਸੰਗਤਿ

ਕਾਮੇ। ਲਿਮਿਲਾਈ। ਜਿਹਨਿਸਥਾਸਰਹਰਿਹਰਿਗੁ

ਣਗਈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਉਕਰਹੈਗੁਰਦਾਸਪੁਕ

ਰਾ। ਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਓਥਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਤੁਅਲ

ਖਾਪਾਰਨਿਰੰਜਨਦੇਵਾ। ਜਹਬ੍ਰਹਮਬਿਸਨਸਿਉ

ਲਖੇਨਭੇਵਾਤੁਮਨਾਥਨਿਰੰਜਨਗਹਰਗਭੀ
ਰੋਤੁਮਚਰਨਨਸਿਉਬਾਧਿਓਪੀਰੋਅਬਗਹਪ
ਕੜਤੁਮਰਾਦਰਥਾਰਾਮਜਿਉਜਨੋਤਿਉਲੇਹੁਸੁ
ਧਾਰਾਹਮਕਾਮੀਕੋਧੀਅਤਕੁੜਿਆਰੋਤੁਮ
ਹੀਠਾਕਰਬਖਸਨਹਾਰੋਨਹੀਕੋਈਤੁਮਥਿਨਾ
ਵਰਹਮਾਰਾਜੋਕਰਹੈਹਮਰੀਪ੍ਰਤਪਾਰਾਤੁਮ
ਅਗਮਅਰੇਲਾਅਤੇਲਨਿਗਾਣੇਸਭੁਜਗਕੀ
ਕਰਹੈਪ੍ਰਤਪਾਲੇਜਲਥਲਮਹੀਅਲਹੁ
ਕਮਤੁਮਾਰਾਤੁਮਕੋਸਿਮਰਤਰਿਓਸੀਸਾਰਾ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਇਉਂ ਕਰਹੈ ਗੁਰਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ਹੋਸਤਿਗੁ ੬੭੫
ਰਮੁਹਿਏਹੁਓਥਾਰਾ॥ ੨੫॥ ਤੁਮਾ ਅਛਲਾ ਅਛੇਦ
ਅਛੇਦਕਹਾਈ॥ ਜਹਥੈਠਤਖਤਪਰਹੁਕਮਚਲਾ
ਈ॥ ਤੁਮਾ ਬਿਨਦੁਸਰਾ ਅਵਰਨਕੇਈ॥ ਤੁਮਾਏਕੇਏਕਨਿ
ਰੰਜਨਏਈ॥ ਓਅੰਕਾਰਧਰਖੇਲਰਚਾਈ॥ ਤੁਮਾਆ
ਪੁਅਗੋਚਰਗੁਪਤਰਹਾਈ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਮਾਖੇਲਾਅਗਾ
ਅਨਿਰਧਾਰੇ॥ ਤੁਮਾਸਭਪੁਟਭੀਤਰਸਭਤੇਨਿਆਰੇ॥
ਤੁਮਾਏਸਾਅਚਰਜਖੇਲਬਨਾਇਓ॥ ਜਿਹਲਖਥੁ
ਹਮੰਡਕੇਧਾਰਖਪਾਇਓ॥ ਪ੍ਰਭਤੁਮਾਮੁਸਕਿਨ

ਹੂਲਖਿਓ ਆਸਭਜਗਣੂਠੇਧੰਧਖਿਓ
 ਆਥਿਨਾਸਿਮਰਨਤਿਹਛੁਟੇਨਕਈ ਭਮਕੋਭਜੇ
 ਸੇਮੁਕਤਾਹੋਈ ਗੁਰਦਾਸਗਰੀਬਭਮਨਕਾਚੇ
 ਲਾਜਪਜਪਭਮਕੋਭਇਓਸੁਹੇਲਾ ਆਹ
 ਹੂਲ ਚੁਕਸਭਬਖਸਕਰੀਜੇ ਗੁਰਦਾਸਗੁ
 ਲਾਮਅਪਨਾਕਰਣੀਜੇ ਆਇਓਕਰਹੈਗੁਰ
 ਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਮੁਹਿਲੇਹੁਓਬਾਰਾ
 ੨੬। ਆਹਕਉਨਕੀਟਗੁਰਦਾਸਵੀਚਾਰਾ
 ਜੇਅਗਮਨਿਗਮਕੀਲਏਸੁਮਾਰਾ ਜਬਕਰ

ਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਬੁਝੁਬੁਝਾਈ ਤਬਯਹਕਥਾਊਚਾ ੬੭੬
ਰਸੁਨਾਈ ਜਹਬਿਨਾਹੁਕਮਇਕਵੁਏਨਪਾਤਾ
ਫੁਨਹੋਵੈਸੇਈਜੋਕਰੈਬਿਧਾਤਾਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿ
ਸਗਲਾਅਕਾਰੋਬੁਝੇਹੁਕਮਸੇਉਤਰਹਪਰਿਹੁ
ਕਮੇਅੰਦਰਿਸੁਰਨਰਸੇਸਾਹੁਕਮੇਅੰਦਰਬ੍ਰਹਮ
ਮਹੇਸਾਹੁਕਮੇਅੰਦਰਬਿਸਨਬਨਾਈਜਿਹ
ਹੁਕਮਪਾਇਦੀਵਾਨਲਗਾਈਹੁਕਮੇਅੰਦਰਧ
ਰਮਰਚਾਈਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਇੰਦੁਊਪਾਈਹੁਕਮੇ
ਅੰਦਰਸਸਿਅਰਸੁਰੇਪਸਭਹਰਿਚਰਨਨਕੀਥਾਛ

ਹੁਪੁਗੇ ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਪਕਨ ਅਕਾਸਾ ਹੁਕਮੇ
 ਅੰਦਰ ਸ੍ਵਸ ਗਿਗਾਸਾ ਜੋ ਬਿਨਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਮ
 ਰੋਨ ਜੀਵੈ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮ ਸੁਨਿ ਹਚ ਲਥੀਵੈ ਹਿ
 ਓਕਰ ਪੈਗੁਰ ਦਾਸ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇਸਤਿ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਲੇ
 ਹੁਓ ਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਹ ਵਾਰਤ ਗਉਤੀ ਮਹਾਪੁ
 ਨੀਤੀ ॥ ਜਿਸ ਉਚਰਤ ਉਪਜਤ ਪਰਤੀਤੀ ॥ ਜੇ ਇਸ
 ਵਾਰ ਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵੈ ॥ ਸੇ ਮਨ ਬਾਛਤ ਇਛੈ ਫਲ ਪ
 ਵੈ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਦੁਖ ਦੀਦ ਕਲੇਸਾ ॥ ਫੁਨ ਪ੍ਰਗਟੇ
 ਪ ਹੁਸੁਖ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਜਿਹ ਨਿਸ ਬਾਸ ਰਰਟ ਹੈ ਯਹ

ਵਾਰੇ ਸੇਪੁਰੁਚੇਪੁਰਹਰਿਦਰਬਾਰੇ ਅਹਵਾਰਭ ੬੯.

ਗਉਤੀਸਮਾਪਤਕੀਨੀ ਤਬਪਦਾਬਿਦਿਆ

ਕੀਸਭਾਬਿਪਚੀਨੀ ਜਬਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਬੁ

ਭਏਦਿਆਲਾ ਤਬਛੁਦਗਏਸਭਹੀਜੰਜਾਲ

ਕਰਿਖਿਪਾਪੁਭਹਰਿਗੰਗਧਾਰੇ ਤਿਹਪਕੜਬ

ਹਭਉਲੋਸੇਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਉਕਰਹੈਗੁ

ਰਦਾਸਪੁਕਾਰਾਹੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਿਲੇਹਉਬਾ

ਗਾ ॥ ੨੮ ॥

6968

ॐ नमो

भगवते

शिवाय

M-3168

